

Digitized by Google

A10 1407

Digitized by Google

Digitized by Google

BULLARIUM

Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci

CAPUCINORUM

SEU

Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum, Rescriptorum & Oraculorum &c., quæ à S. Sede Apostolica pro Ordine Capucino emanârunt.

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS

JOSEPHI MARIÆ AB INTERAMNA

Totius dicti Ordinis Ministri Generalis

Variis notis, & Scholiis elucubrata

A

P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

Ejusdem Ordinis Concionatore, Sacræ Theologiæ ex-Lectore, ac olim pro Natione Germanica Secretario Generali.

Tomus Secundus

Continens Bullas, Brevia, Decreta, Rescripta, & Oracula &c., quæ primas duodecim Tabulæ Gen. Provincias Italiæ, videlicet Romanam, S. P. Francisci, Marchiæ, Bononien., Lombardiæ, Venetam, Mediolanen., Brixiensem, Januen., Pedemontanam, Tusciæ, & Corsicæ specialiter concernunt.

ROMÆ, MDCCXLIII.

Typis Joannis Zempel Austriaci prope Montem Jordanum.
SUPERIORUM FACULTATE.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Super Salutem et Speciem dilexi Illam... Venerunt autem mihi omnia Bona pariter cum illa. Sap. VII.

DIVO BONAVENTURÆ
A BALNEOREGIO

Ordinis Minoritani Miniſtro Generali,
S.R.E. Cardinali, ejuſdem Doctori,
Epiſcopo Albanenſi &c.

Oſtquam primum Bullarii Tomum, FRANCISCO, Seraphico Patri, in Dei Filium, ſuavi amoris extaſi abſorpto nuncupavi, ſecundum BONAVENTURÆ, Seraphico ejus Filio, in Dei Matrem, ſtudioſâ pietate entheo, à me dicari, concinnus videtur Ordo, ut, ubi de Opere Ordinis Mino-

ritani agitur, frons ejus, nomine Patris, & Filii, Ordinis ejusdem insigniatur, & utrique ab Ordine, Litterario munere novum continuæ venerationis præbeatur homagium. Præstitit hoc erga FRANCISCUM primus Tomus, explet & idem erga BONAVENTURAM Tomus præsens, & secundus.

Te, Tuaque, Seraphice Doctor, *Religio Capucina non gregaria colit devotione; se Tibi Fraternitatis fœdere junctam gloriatur; Nomini Tuo Provincias, & Provinciarum Domos inauguratur; Imaginem Tuam sculpit in sigillis; eâque Aras Ecclesiarum illustrat; inter Sacras Reliquias, quas hæretici furoris flamma in plateis Lugduni non consumpsit, vel sibi mixtas præterlabens Rhodanus non absorbuit, Ecclesia nostræ Domus de Alma Urbe Duliæ exponit integrum tuum Brachium, quo, spectante per rimas Angelico Doctore* Sanctus pro Sancto laborasti. *Quàm solertes Doctrinæ Tuæ, quam Confrater Tuus, S. Romanæ Sedis Antistes Sixtus V. in sua Decretali*, à Prædecessoribus suis Clemente IV., Gregorio X., & Sixto IV. laudatam, in Concilio Lugdunensi maximè spectatam, in Florentino etiam ad res difficiles adhibitam, gravissimorum Virorum auctoritate testatam, & commendatam, ac eximio Ecclesiæ Doctore dignam *encomiat, in Religione Capucina habeas, vel sequaces, vel Præcones, vel*

Vin-

Vindices, *teſtantur ab hujus Filiis*, *publico prælo dati libri*: *teſtantur* Palladium Theologicum *Fr. Gaudentii Brixienſis*; Summa Theologiæ *Fr. Franciſci à Coriolano*; Concordia Doctrinæ *Fr. Joannis Mariæ ab Utino*; Summa Seraphica *Fr. Marcelli Regienſis*; Curſus Artium Liberalium *Fr. Marci Antonii à Carpenedulo*; Paradiſus Philoſ., & Theologicus *Fr. Marci à Badunio*; Introductiones Spirituales in Sermones &c. *Fr. Mathiæ à Salodio*; Commentaria in 4. Libros Sent. *Fr. Petri Trigoſi*; Paraphraſes &c. *Fr. Theodori Foreſti &c. &c.*

Communi proin cultûs officio dum peculiaris meæ erga BONAVENTURAM devotionis argumentum conjungo, ac ad illius pedes opus mei laboris in cultum depono, mirum, vel alienum nemini videatur.

Hoc quantumcunque ſit exiguum, oculis tuis tamen, Pater Sancte, *inviſum non fore confido, cum partem, ſeu Membrum concernat Ordinis Minoritani, cujus Tu Generalem Præfecturam paulo poſt triginta ætatis tuæ annos ſuſceptam, per 18. annorum curſum geſſiſti, cui* poſt Beatum Franciſcum plurimum profuiſti, tum *ea*, *quæ* Sanctus Pater piè, & ſanctè ordinavit, cuſtodiendo, tum creſcente Fratrum numero multa neceſſaria adjiciendo, *& cujus Regulam æquè contra cachinnos, & acerbiores impetus defendiſti, ac ſolida expoſitione clario-*

rem

Digitized by Google

rem reddidisti. Inde, ut & sub nomine Tuo in publicum prodeat forum, patere: patere, ut quod oblatum meæ erga Te venerationis est pignus, acceptum fiat Tuæ erga me Dignationis effectus, patere, ut, dum à Nomine tuo mutuat splendorem, ab eodem contra Momos accipiat tutelam. Patere, ut, qui Tuus ex Patre sum Frater (licèt indignissimus) agnoscar à Te tuus quoque secundum ea, quæ nomen tuum præsagit.

Filius, & Cliens, utut minimus
Fr. Michaël Tugiensis Capuc. Ind.

APPRO-

Google

APPROBATIO ORDINIS.

NOS infra Scripti Diffinitores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Patris Francisci Capucinorum, collegialiter uniti vidimus, revidimus, & attentè consideravimus Tomum II. Bullarii Nostri Ordinis à R. P. Michaele Tugiensi Ordinis Nostri Concionatore, & Provinciæ Nostræ Helveticæ, olim S. Theologiæ Lectore &c. magna cura, sollicitudine, & industria, tum ex Apostolicis almæ Urbis Curiis, ac Ordinis, & Provinciarum Archivis collectum, variisque notis, ac notitiis ad majorem legentium utilitatem illustratum. Cumque in iisdem Notis nihil sanæ Doctrinæ, aut bonis moribus dissonum, nec aliud quidquam, quod in Tertii præjudicium vergere possit, invenerimus, dignum omnino censemus, ut servatis de jure, & modo servandis, pro debita Provinciatum, ac rerum gestarum notitia publicæ luci dari, & imprimi possit.

Dedimus Romæ die 9. Julii Anno 1743.

Fr. Maximilianus à Wanghena Diffinitor Generalis.
Fr. Benedictus à Massafra Diffinitor Generalis.
Fr. Joannes Maria à Parma Diffinitor Generalis.

Fr. Josephus Maria ab Interamna Ordinis FF. Minorum Sancti Francisci Capucinorum Minister Generalis (*l. i.*)

CUM Tomum Secundum Bullarii Ordinis nostri à R. P. Michaele Tugiensi ejusdem Ordinis Concionatore, Sacræ Theologiæ in Provincia Helvetica ex-Lectore, & pro Natione Germanica olim Secretario Generali compilatum, variisque notis, ac notitiis illustratum, tres ejusdem Ordinis Nostri Diffinitores Generales reviderint, & in lucem edi posse probaverint, tenore præsentium facultatem concedimus, ut servatis servandis typis imprimatur.

Datum ex Nostro Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe hac die 12. Julii 1743.

Fr. Josephus Maria, qui supra.

Loco ✠ Sigilli.

AP-

APPROBATIO EXTRA ORDINEM.

EX commiſſione Reverendiſſimi Patris, Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtri evolvi ſecundum Tomum Bullarii, S. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum ab admodum Reverendo, Doctiſſimo, Religioſiſſimoque Patre F. Michaele Tugienſi, ejuſdem Ordinis Minorum Capucinorum in Provincia Helvetica Profeſſo, SS. Theologiæ ex-Lectore, & ſui Reveren. P. Miniſtri Generalis olim Secretario, collecti, variiſque notis, & Scholiis illuſtrati: cumque in eo nihil omnino Orthodoxæ Fidei dogmatibus, Sacratiorumque morum Regulis, vel Canonum Decretis adverſum offenderim, quinimo totum denuo opus â methodo, eruditione ac induſtria plurimum commendabile, ad Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ illuſtrationem utiliſſimum, atque pro diſciplinæ, & obſervantiæ Regularis cuſtodia accommodatiſsimum æquè, ac primum Volumen repererim: ut ex Archivi pariter tenebris, quæ Reipublicæ profuere nunquam, in commune obſequium publicæ per typum luci, ac immortalitati donetur, digniſsimum cenſeo, qui ſubſcribor.

Romæ in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam hac die 3. Julii 1743.

Fr. Dominicus Gentis, Ordinis Prædicatorum, SS. Theologiæ Magiſter, ejuſdem in Univerſitate Colonienſi Doctor, ac Collegii Caſanatenſis de Urbe Theologus pro Natione Germanica.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Rmo Patri Mag. Sac. Pal. Apoſt.

F. M. de Rubeis Arch. Tarſi Viceſg.

IMPRIMATUR,

Fr. Nicolaus Ridolfi Sac. Palatii Apoſtolici Magiſter Ordinis Prædicatorum.

PRÆ-

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Diutius Tomum Bullarii secundum in lucem non prodiisse, miretur nemo; ea enim est (ut jam alias memoravi) confusa rei Diplomaticæ categoria, ut, quod perfectum semel autumatur, mendis obnoxium denuo reperiatur, est & ita constans rerum humanarum inconstantia, ut, quod prælo vicinum, & aptum creditur, ad inducias ex inopino casu cogatur. Hinc & ipse D. Augustinus *in præfat. ad lib. de Trin.* de se refert, quod opus ab initio suæ Conversionis cœptum, nonnisi sub vitæ fine perfecerit, dicens; *tanta rei difficultas est, tanta hujus vitæ vicissitudo, tot impedimenta accidere possunt, quæ assumptum opus interponere possunt.* Si & hominem, qui me adjuvet, à me non haberi, & ideo à me solo Archiva lustrari, Monumenta quæri, describi, traduci, notis illustrari, prælum corrigi &c. debere, benevolus Lector meminerit, moras compatiente humanitate excusabit.

Citiorem tamen tertii Tomi Typum polliceor, præsertim, si opinioni, & spei meæ RR. PP. Provinciarum Superiorum industria suffragetur, mihique vel ea, quæ à me poscentur, vel quæ mihi desse ex litteris meis agnoverint, citiùs subministrari disponant, discedentes ab ignavo nonnullorum exemplo, qui Documentorum suorum nimium Zelotes, vel Ordinis commodorum parùm solliciti, ad perfectionem Operis, Ordinem concernentis, concurrere tepescunt. Eò fortiùs quoque novæ huic curæ, & indagini insto, & insisto, quò magis Archiva Vaticana, & Secretarias Apostolicas, vel ex Autographis, vel Regestis distractis mancas, & mutilas comperio.

Cum Bullarium Ordinis, & non Fratrum, compilandi meum sit studium, exemplo aliorum Regularium, qui Bullaria compilari curârunt, ductus, operi & ea, quæ Moniales, vel sub univoca, vel analoga ratione Capucinas respiciunt, inserui: quantumvis enim Ordinis jurisdictioni plerum-

que non ſubſint, cum tamen vel Habitu, vel Conſtitutionibus &c. Ordinem profiteantur, illarum Documenta cum Ordine commiſceri, nemo improbabit.

Invenies, Lector erudite, varias, vel rerum, vel Perſonarum Notas, operi immixtas, ut, dum fulmina cenſurarum, & moroſæ clauſulæ pluries perſonant, curioſitatis avidum animum vagâ illarum immixtione nonnihil divertam. Popoſcit primas nonnunquam Bullarum, Brevium. vel Decretorum ſenſus, vel ſubſecuta eorum mutatio; ſuaſit ſecundas ratio, ut gloria, quam Majores Noſtri præclaris geſtis Ordini, & ſibi comparârunt, viva in ſœculorum memoria vigeat, ac perennet, & ut propoſito horum exemplo Poſteri incitentur ad virtutis ęmulationem, & reminiſcentes *Præpoſitorum*, & Majorum ſuorum, *qui ipſis locuti ſunt Verbum Dei*, & S. Regulæ, eorumque *intuentes exitum*, *imitentur Fidem*. *Heb.* 13. Non enim *propterea*, monet ex Vita S. Bern. Abb. lib. 7. c. 29. Mabillonius in actis Sanct. Ord. S. Benedicti ſæculi V. fol. mihi 68. *Patrum præcedentium laudabilia geſta deſcribuntur, ut vanæ, & inquietæ curioſitati ſerviatur, ſed ut per ea rudes inſtruantur, infirmi confortentur --- devoti ad perfectionem informentur.*

In hujuſmodi Notis, quantumvis conſultò abbreviatis, aliquoties uſque ad Sanctitatis, & miraculorum expreſſionem proceſſi, hęc quaſi ab Apoſtolica Sede forent examinata, & approbata, à Sapiente Lectore accipi nolo, proteſtorque in facie omnium, Decretum ab Urbano Papa VIII. die 13. Martii Anno 1625. in Sacra Congreg. S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis contra hujuſmodi expreſſiones editum, & 5. Julii anno 1633., confirmatum, ea, qua par eſt, obedientia, & ſecundum declarationem ab eodem Sanctiſſimo 5. Junii 1632. factam integrè à me ſervari, & ſemper ſervandum eſſe, declaroque, quod, quæ vel de miraculis, vel ſanctitate in hoc opere dicta ſunt, à ſola Auctorum Fide, & humana hiſtoria, pondus accipiant: nec unquam charactere Sanctitatis uſus ſim, ut vel cultum, vel Canonicæ ſanctitatis famam Perſonis affingerem, ſed, ut virtutes, quibus præcelluêre, & plebejam opinionem deſignarem.

De

De Provinciis, quarum Documenta Tomus hic complectitur, pleni beneplaciti operior accessum, omnium enim & singularum illarum RR. PP. Ministris Provincialibus à me illa, quæ pro typo congesta fuerant, summariè perscripta, additæque fuêre preces, ut corrigenda corrigere, addenda addere &c. dignarentur. Inde si vel omisso, vel nimis obiter facto hoc officio minus bene quid sapiat, ad dictos RR. Patres querimoniam, aut crisin remitto. Si tamen prçter hæc *Amice Lector quid corrigendum, addendum, vel observandum in aliis Tomis occurrerit, non ingratum erit, si me vel per litteras conveneris, vel in coram admonueris; haud enim ignoro, ipsos lapides in publica elogia animari; nec erubesco cum S. Augustino retractare, si quid secius dictum, scriptumque est; neque me hominem esse unquam obliviscor. Tu interim piis conatibus favebis, & humanis pro tua humanitate erratis ignosces. R. P. Matheus Raderus S. J. Volum. III. Bavariæ Sanctæ.*

ISAGOGES
AD UNIVERSUM BULLARII OPUS
PROSECUTIO
Continens succinctam Pontificiorum vivæ Vocis Oraculorum, & Chirographorum descriptionem.

CAPUT TERTIUM
De Pontificiis vivæ Vocis Oraculis.

SECTIO I.
De origine, quidditate, & divisione vivæ Vocis Oraculorum.

SI antiquitatis sciscitemur monumenta, jam tempore ethnico Oraculorum usum viguisse, & ex eo ita appellata fuisse reperimus, quod juxta Ciceronem in Topica, & Lucium Senecam, lib. 2. Controvers. voluntatem Divinam, hominis ore denuntiatam continerent. Hinc dum Principes Romani affictâ sibi superhumana Majestate nomen Divorum sibi arrogabant (prout in specie Domitianus teste Leto, se Domnum, & Deum nuncupari jussit) eorum responsa, Sacra Oracula dicebantur. Firmant hoc plura juris loca, ut *instit. de adopt. §. illud proprium est L.* 1. *C. de emancip. Libert. Cœleste Oraculum, in L. jubemus L.* 1. *C. de Sacros. Ecclesiis L. fin. C. de Def. Civit. L. Si quis ex grege C. de cohortal. L. digna vox C. de Legibus à Calvino Tom.* 2. *Verb. Oracula fol. mihi* 170. *citata*.

Transiit hic nominationis usus ad Ecclesiasticum Principem Romanum seu Papam, à quo ab initio Ecclesiæ vivæ Vocis Ora-

Oracula emanata esse, ambigi non potest, tum, quod in Principe Ecclesiæ viguerit Clavium, & gratiarum concedendarum potestas, tum, quod adfuerit necessitas, cum enim in primordio Regni Ecclesiastici ob tyrannidem, quæ per plateas Christianos quotidiè vocavit ad mortem, in Catechumbis, privatisque ædibus, tam spiritualium, quam temporalium cura administraretur, Summi Pontifices oretenus ea, quæ Ecclesiæ regimen concernebant, disponere debebant, utpote usu Bullarum &c. necdum vigente, & primum incipiente, quando suscepto per Constantinum Magnum Baptismate sub Pontificatu S. Silvestri florere cœpit pacis alcyona, liber ad Ecclesias materiales datus fuit aditus ac Pontifices, prȩter Clavium potestatem, Principatum quoque temporalem adepti fuêre.

A communi tamen hâc oraculi notione recessit pedetentim legalis stylus, & illud ad responsa, à Papa ad preces, ac supplicationes data limitavit. Eapropter Oraculum hujusmodi definitur *Concessio, seu gratia oretenus sine Scriptura à Papa ad supplicationes facta*: *Solent*, ait Portellus, *dub. Regul. Verbo vivæ Voc. Orac.* ALIQUANDO SUMMI PONTIFICES ALIQUA PRIVILEGIA CONCEDERE NON IN SCRIPTO, SED ORETENUS, ET ISTA DICUNTUR VIVÆ VOCIS ORACULA: quod idem tenet Bordonus *resol.* 31. *quæst.* 1. *Lezana tom.* 2. *Verb. Oracula num.* 4. *fol. mihi* 475.

Dicitur *concessio facta sine scriptura*, ut à concessione facta per Bullam, Brevia *&c.* distinguatur, uti notat *Lezana loc. cit.*, addens Oracula etiam à concessione, quæ fit per Signaturam Papæ, seu, quando propria manu petitionem per scriptionem *Fiat* signat, differre. Differt, & à quacunque alia concessione scripta, cum hujus originale, seu autographum saltem subscribatur, dum econtra oraculum subscriptione caret, & aliunde probationem juxta inferius dicenda requirat.

Dividunt Oraculum in illud, quod gratiæ concessionem continet, & aliud, quod gratiam concessam explicat:

Aliud est immediatum, aliud mediatum: illud id esse teneas, quod Orator ipse ab ipso Papæ ore haurit, hoc id

ar-

arbitrare, quod à Papa alii datum, & ab hoc, ad tertium transit. Quinam autem sint illi, qui ex Pontificio Oraculo immediatè sibi dato gratias concedant, extensivè memorat.

SECTIO II.

De Personis, quibus vivæ Vocis Oracula à Papa concedi consuetum est.

A Papa habent vivæ Vocis Oracula SS. Congregationes tum S. Inquisitionis, tum Concilii, Episc., & Regul. Immunitatis Ecclesiasticæ, Rituum, Fabricæ &c.. uti agendo de singulis firmat *Cardinalis de Luca de Relat. Rom. Curiæ â discept.* 14. *ad seq.*, & deducit id in specie *de Congreg. Episc. & Regul. Pignattel. tom.* 1. *consult.* 9. *fol. mihi* 16. Hoc tamen de - & circa materias, quæ ad præfatas Congregationes spectant, limitatè intellige.

Tribuit & eadem Cardinalibus officio fungentibus in genere *dictus Pign. consult. III. num.* 24., & in specie de primo Ministro, seu Cardinale, qui Pontificis negotiis superintendit, tradit *Card. de Luca de Rel. Rom. Curiæ dis.* 6. *n.* 9. & 10. *fol. mihi* 242. *col.* 2. addendo, quod hic pariter tempore, quo Papa vel infirmitate, aut alia ratione impeditur, ejusdem nomine, & vice gratias subscribat *per concessum*, idem *de Card. Datario in dicta discept.* 6., & 9. *num.* 36.; de Secretario Memorialium, qui oracula Pontificis in tergo Libelli supplicis notat, ad effectum, ut Brevia, seu provisiones desuper expediantur. *Disc.* 7. *num.* 19. De Thesaurario Generali *discept.* 82. *num.* 4. *de jurisdictione fusius tradit idem de Luca.*

Cumque, & Officiis Camerariatus, Gubernatoris Urbis, & Cardinalis Vicarii plura expedienda incumbant, & gratiam immediatè à Papa petendi Oratori vel non adsit occasio, vel non detur accessus, concessam esse & hisce à Papa, nimia negotiorum mole presso oretenus, facultatem recognoscendi, & manu sua signandi supplicationes gratiarum, quæ de stylo concedi solent, aut aliàs minoris sunt momenti, asserit

rit

rit *Pignat. conſ. III. num.* 2. *tom.* 1., & magis diffusè in terminis Card. Vicarii tenet *idem de Luca de Regal. diſc.* 32. *num.* 2., *de Rel. Rom. Curiæ, diſc.* 4. *num.* 8., & *diſc.* 13. *n.* 2. *cum aliis relatis per Rotam in Romana juris Baptizandi* 14. *Januarii* 1733. §. *certius cor. bon. mem. de Sanminiatis*.

Ex eadem ratione Cardinali Pœnitentiario hujuſmodi Oracula tribuit *Genua de Script. priv. lib.* 3. *tit. de Litt. Apoſt. num.* 9., & 10. *cum aliis relatis per eundem Pign. dicta conſult. num.* 24.

Extenditque hoc idem ad conſpicuum, magnumque Magiſtratum Urbis, *Farinacius quæſt.* 90. *Card. de Luca de Juriſd. diſcept.* 82. *num.* 4. &c. *firmantque relat. per Cap. alleg.* 32. *n.* 4. *ubi addend. Altograd. Conſult.* 22. *num.* 46., & *ſeq. vol. primo*.

SECTIO III.

De Reformatione vivæ Vocis Oraculorum.

ADeo ex congenia Summorum Pontificum Clementia Oracula, præſertim in FF. Minorum favorem, tempore Leonis X. emanata excreverant, ut eorum copia, utilitatem longè excederet; hinc idem Pontifex ad reſtringendam libertatem, qua nonnulli Fratres privilegiis per vivæ Vocis Oracula ſibi conceſſis abutebantur, Superioribus Ordinis, & Provinciarum indulſit, ut hujuſmodi Oracula cum conſenſu Patrum limitarent, eorum uſum tollerent, ac in Capitulis Provincialibus, nulli Religioſo deinceps uſum talium Oraculorum (haud aliter, ac ſi per ipſum Papam forent revocata,) conceſſum eſſe declararent. Refert hanc reformationem à Leone X. factam *Rodriq. tom.* 3. *quæſt. Regul. art.* 3. *fol. mihi* 62. *Portel. Dub. Regul. verb. Oracula, Bordonus var. reſolut.* 31. *n.* 1. *Caſſarubius in compend. Privileg. FF. Min. Verb. Oracula num.* 3.

Notat autem ad id Corduba *in Annotat. ad* §. *abſol. quoad Fratres*: quod Generalis, caſu quo Religioſus privilegio ſibi conceſſo abuteretur, vivæ Vocis Oraculum poſſit

ſuſpen-

suspendere, non tollere: suspendere, usque dum desuper consulat Pontificem; non tollere, cum hoc auctoritatem illâ Papæ majorem supponat.

Reformationem à Papa Leone factam secuta est alia Gregorii XV. per Constitutionem, quæ sequitur:

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ divina Providentia constitutus, gratias, & indulta à se, & Prædecessoribus suis concessa, justis interdum suadentibus causis, juxta creditum sibi Pastoralis officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Itaque motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascunque spirituales, & Ecclesiasticas, tam ad forum interius, quàm ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quàm motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, à Sede Apostolica, quæ tamen vivæ Vocis Oraculo hactenus quandocunque, & qualitercunque, ex quavis, etiam de necessitate exprimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis Jesu, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respectivè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus vel Provincialibus, quocunque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè subjectis, cujuscunque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessa, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata,

caf-

cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiamsi de verbo ad verbum de iis facienda esset, decernimus, & declaramus. Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, vivæ Vocis Oraculo, S.R.E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque favorem, propria S.R.E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S.R.E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt: Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcunque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prelatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum

c *quo-*

quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quęvis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi, pręsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quę pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Quodque eædem pręsentes literę, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Datum Romę apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatòris, II. Julii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex quibus Pontificiæ Constitutionis verbis patet, per eam omnes, & quascunque, tum spirituales, tum ad forum internum, & externum spectantes, tum ad supplicationem partium, tum motu, & scientia propriis, ac etiam Apostolicæ potestatis plenitudine, quandocunque, & qualitercunque, & ex quavis causa vivę Vocis Oraculo quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tam Mendicantium, quam non Mendicantium factas concessiones fuisse revocatas, exceptis tantummodo privilegiis ad supplicationem Regum, & S.R.E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque favorem concessis, dummodo fuerint propria Cardinalium manu firmata, ut referendo dictę Constitutionis verba animadvertit *Bord. var. resol.* 31. *in primo. Lezana quæst. Reg. Tom.* 1. *cap.* 3. *n.* 21. *Novar. de Lucerna Regular. Verb. Oracula Castellin. de elect. cap.* 5. *n.* 37. necnon iis, quæ in sua revo-

ca-

catione non comprehenſa eſſe, ipſe Conſtitutionis Conditor Gregorius declaravit, prout Eundem circa Oracula, Religionem noſtram concernentia feciſſe *Tomo* 1. *fol.*69. *col.* 2. memini.

Abuſui tamen cum per Gregorianam Conſtitut. ſatis conſultum non eſſe experientia probaret, & Religioſi varii, ſpecioſo hujuſmodi privilegiorum prætextu ſeſe à Superiorum obedientia ſubtrahere molirentur, edidit Urbanus Papa VIII. aliam, & ſequentem Conſtitutionem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter, ut ſubnaſcentibus jugiter variis difficultatibus, & abuſibus ex privilegiis à Sede Apoſtolica vivæ Vocis Oraculo ſæpenumero conceſſis, obviam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequentis videlicet Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam Romanus Pontifex &c. lege reſiduum ſupra.

Cum autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, & gratias vivæ Vocis Oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas, ſæpe ab his, in quorum favorem emanârunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantùm cum Domino poſſumus, his, & aliis malis occurrere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de conſilio nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium hujuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus, omnia, & ſingula privilegia, facultates, licentias quaſcunque per Summos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac per Nos vivæ Vocis Oraculo, & S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcunque manu firmata, quibuſcunque Generalibus, Provincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſive ſæcularibus, ſive Re-

gularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis quacunque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcunque aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus. Preterea, ut presentes litere omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quantocitius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcunque Ordinum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis active, & passive pœnis ipso facto incurrendis precipimus, & mandamus, ut infra tres menses proximos à die publicationis presentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, de eisdem presentibus literis certiores faciant, earundemque presentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum Regularium præcipere, ut easdem presentes subditis suis, ut moris est, publicent. Decernentes præsentes litteras, etiam ex eo, quod quicunque in premissis interesse habentes, vel habere pretendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcunque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios,

& in-

Google

& integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præinsertis literis hujusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam Regula Nostra de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocunq; nomine nuncupatis, sub quibuscunque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam in præmissis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique Fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę, quodque eędem pręsentes literę, sive illarum exempla ad valvas Basilicarum prędictarum, & in acie Campi Floræ hujusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die XX. *Decembris* MDCXXXI. *Pontificatus Nostri Anno Nono.*

M. A. Maraldus.

Ex

Ex quo revocationem Gregorianam etiam ad Oracula, manu S. R. E. Cardinalium firmata, & ad instantiam Imperatoris, & Regum &c. concessa extendi, ipsa Constitutionis verba innuunt, & ex iis deducunt *præter Bord. Lezanam, Novar. supra citatos, Donat. in praxi tract. 16. quæst.1. Pignat. tom. 1. Consult. III. n. 11.*

Adsunt & aliæ reformationes, à Summis Pontificibus circa Oracula emanatæ, quarum aliquæ tangunt tantummodo casus particulares, aliæ autem Constitutiones non fuerunt promulgatæ: Pius IV. solummodo concessiones, quæ in futurum ab officio Pœnitentiariæ emanarent, revocasse notat *Pign. t. 1. consult. III. n. 22.*, & Constitutionem, qua Gregorius XIII. gratias Minoritis à Sancto Pio V. concessas revocavit, non fuisse promulgatam observat *Henriquez. relat. à Portello Dub. Regul. verb. Oracula, ac Navar. in Summa Lat. anno 1584. cap. 27. in fine.*

Pluribus insuper privilegiis, vivæ Vocis Oraculo variis Religionibus concessis, à variis Pontificiis derogatum fuisse memorat *Casarub. de Privil. FF. Min. per totum tract.*, quæ post Constitutiones Gregorii XV., & Urbani VIII. recensere supervacaneum videtur.

Tandem & glor. mem. Clemens Papa XII. per Constitutionem incip. *Romanus Pontifex* emanat. 12. Februarii 1732. plures facultates à Pontificibus, suis Prædecessoribus, vivæ Vocis Oraculo, vel per Rescripta, propria eorum, vel de illorum mandato cujusvis S.R.E. Cardinalis &c. manu signatas, & in enuntiata Constitutione specificè comprehensas revocavit, ubi tamen pro regula addit: *Cæterum per præsentes non intendimus revocare supradicta Indulta, facultates, & gratias, quæ per quasvis Literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel Rescripta à S.R.E. præfatæ Cardinalium, aut Romanę Curię Prelatorum, aliisve Almę Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prędecessoribus approbata, necnon per dictum Officium Pœnitentiarię Apostolicę, quandocunque concessa fuerint, seu emanaverint, quę salva, ac firma remanere volumus.*

SE-

SECTIO IV.

De dubiis circa Reformationem vivæ Vocis Oraculorum exortis.

VIX prædicta Oraculorum Reformatio audita est, nascebantur illico gravia dubia, ac controversiæ, & eo ipso, quod revocatio sit odiosa, impenso studio salvare quesitum fuit, quod salvari quocunque titulo poterat. Hinc, cum ex supra memorata Constitutione Gregorii XIII. quâ concessiones S. Pii V. revocavit, etiam quæcunque Minoritis concessa privilegia revocata videantur, dubitatum fuit.

I. An privilegiis revocatis, censeantur pariter revocata vivæ Vocis Oracula? Ad quod communis reperitur Doctorum opinio, quod non revocata intelligantur, ex eo, quod specifica, & expressa indigeant mentione, uti tenet *Portel. in Dub. Regul. verb. Oracula num.* 3. *Peyrin. t.* 1. *privil. Minim. in Constit.* 17. *Julii* 11. §. 1. *num.* 2. *Sa in summa verb. gratia num.* 13. *Lezana oper. Regul. verb. Oracula num.* 4. in fine ubi ait, etiamsi Constitutiones Derogatoriæ habeant clausulam *non obstantibus*.

II. An per dictas Constitutiones Gregorii XV., & Urbani VIII. fuerint revocata Privilegia, vivæ Vocis Oraculo Superioribus contra subditos concessa? Ad quod dubium respondet *Bordonus var. resol.* 31. *num.* 2. negativè, ex ratione, quod præfati Summi Pontifices de hujusmodi privilegiis non loqui videantur, uti deducitur ex causa finali, illos ad revocationem faciendam movente, & in eo consistente, quod illorum usus, ut plurimum in Ecclesiasticæ Disciplinę prejudicium vergeret, uti patet ex verbis: *minus Canonica interpretatione extendi, & perperam in Disciplinæ Ecclesiasticæ Detrimentum executioni demandari*. Causa autem finalis restringit, aut ampliat Constitutionem ad limites suos *l. cum Pater §. dulcissimis ff. de Legat.* 2. *& docet Hostien.*, quem refert, & sequitur *Panormit. Caput Ecclesię de Immonit. Eccles. num.* 5., *&* 6. Usus autem privilegii Superiorum contra sub-

ſubditos &c. non in Eccleſiaſticæ Diſciplinæ detrimentum, ſed econtra, & potius tendit ad hujus conſervationem, maximè inter Religioſos, qui voluntates ſuas in manu, & conſilio ſuorum Superiorum repoſuêre, hinc & illud revocatum eſſe videri non debet.

III. Dubitatum fuit, an gratię, quę omnino favorabiles ſunt, & nulli pręjudicium pariunt, per Conſtitutiones Gregorianam, & Urbanam ſint revocatę? Variarunt in hac quęſtione Doctores: Bordonus enim *in reſol.* 31. *num.* 3. negativè opinatur, ductus ratione, quod revocatio ſonet in malam partem; & ob pręjudicium ex dictorum Privilegiorum uſu Eccleſiaſticę Diſciplinę adnaſcens inducta fuerit: jam verò, cum conceſſiones favorabiles, & ex ſuppoſito nulli pręjudicantes, neque per accidens Eccleſiaſticę Diſciplinę cultum turbent, eas in ſuo robore perſiſtere infert. E diametro Bordono ſe opponit *Lezana in ſumm. quæſt. Regul. to.* 2. *verb. Oracula n.* 5. ex eo, quod Conſtitutiones Gregorii, & Urbani univerſaliſſimè loquantur, aliaſque revocationem ab iis factam, inutilem eſſe neceſſariò ſequeretur, cum omnia vivæ Vocis Oracula Religionibus conceſſa regulariter loquendo forum conſcientiæ concernant, aliiſque non pręjudicent.

In hoc opinionum conflictu ad quęſtionem, an per prędictas Bullas indulgentię vivę Vocis Oraculo conceſſę, ſint ſublatę? idem *Bordon. dicta reſol.* 31. *num.* 4. negativam firmat opinionem, tum, quod nulli pręjudicent, tum, quod de illis nulla fiat expreſſa mentio, & ideo, cum indulgentia ſit maximum privilegium, ſub communi aliarum conceſſionum, gratiarum &c. nomine non comprehendatur, tum, quod ita videatur colligi *ex Novar. conſil.* 17. *de pœnit. n.* 8. dicente, eas non venire ſub nomine indultorum & gratiarum, quas Summi Pontifices in ſuo ad Solium aſcenſu per regulas Cancellarię revocare ſolent, & ita quoque tenet *Peyrin. t.* 3. *ad Conſtit. Urbani VIII. cap.* 12. *n.* 1. *ad fin.* Obluctatur Bordono &c. *Lezana T.* 2. *verb. Oraculo n.* 5. eaſque revocatas eſſe prętendit, cum Gregorius Papa XV. indefinitè omnes gratias, & conceſſiones quaſcunque ſpirituales, & Eccleſiaſticas, tam ad forum internum, quam externum ſpe-

ctan-

ctantes revocet, & ſub nomine gratiæ, ſeu conceſionis ex jure etiam indulgentiæ intelligantur.

Ad conciliandam utramque ſententiam, diſtinctionem interpono inventam apud *Lezanam dicto num.*5. ita diſcurrentem, ac ſententiam ſuam explicantem: aut agitur de Privilegiis, conceſſionibus, indulgentiis, vivę Vocis Oraculo generaliter omnibus Fidelibus, aut omnibus Eccleſiaſticis conceſſis? & in tali caſu per pręfatos duos Summos Pontifices Oracula ita generàliter conceſſa, revocata eſſe dici non debet. Aut agitur de aliis Privilegiis oretenus Religionibus, Communitatibus, Pręlatis, ſeu aliis Perſonis particularibus conceſſis? Et tali caſu per dictas Conſtitutiones ea Oracula revocata dicuntur &c.

IV. Aliud dubitandi motivum factę Conſtitutiones prębuerunt: an ſcilicet ſub hac revocatione contineantur Privilegia Sacrorum Canonum, Apoſtolicarum Conſtitutionum, ſtatutorum, & aliorum Privilegiorum Religionum declarativa? Procedunt Doctores circa hanc quęſtionem pariter diſtinguendo: aut enim hujuſmodi Oracula declarant tantummodo privilegia Sacrorum Canonum &c. ſine novę gratię collatione? Et tali in caſu dictę Conſtitutiones ea Oracula non abolere dicuntur; aut Oracula pręd icta ſuperaddunt novam gratiam, ſive privilegium, ſeu indultum? & tunc revocata cenſentur; nam ideo prima non revocata dicuntur, cum non ſint gratię, licentię, ſed purę declarationes, aut explicationes, dum econtra ſecunda ob gratiam, quam continent, ſint vera privilegia, & ideo ſub revocatione comprehendi firmant *Peirin. T.* 1. *privil. Minim. in Conſtitutionem VIII. Pauli V. num.* 1. *Novar. Lucerna Regul. verb. privilegia n.*4. *Bordonus var. reſol.* 31. *n.*7. ubi de Oraculis Declarativis addit aliam rationem, quod ſcilicet non ſolùm non vergant in detrimentum Eccleſiaſticę Diſciplinę, ſed econtra ejus conſervationem, & Regularem Obſervantiam juvent *Lezana in ſum. quæſt. Regul. cap.* 8. *num.* 21., *& ſub Tit. de juribus, privilegiis, & oblig. Mendic. tom.* 1. *p.* 2. *dub.* 1. *num.* 80., *& tom.* 2. *verb. Oracula num.* 5.

V. Longa, & in ſenſu meo parum utili, indagine diſcu-

 tiunt

tiunt Doctores, an Privilegia viva voce concessa, & postea per alios summos Pontifices, etiam Bullis ex certa scientia, & plenitudine potestatis expeditis confirmata, per recensitas Constitutiones revocata censeantur? Prębuêre controversię ansam nonnullę Bullę, quę de novo privilegia viva voce concessa confirmârunt, suntque inter eas illę Pauli IV. *incip. ex Clementi apud Confess. pag. mihi* 185. *Gregorii XIII. Ex benigna apud eundem Confess. pag.* 247., *& Sixti V. Ratio Pastoralis, apud eundem Confess. pag.* 286. legendę. *Bordonus resol.* 31., *n.* 5. ad affirmativam propendet sententiam, impugnando argumentum Peyrini, asserentis privilegia ita confirmata non amplius dici concessa per Oracula, sed per Constitutiones, & consectariò perdidisse nomen, & vim Oraculi. Quod ut falsum Bordonus probat distinguendo primò assumptum, & dicendo, aliud esse privilegium confirmari, & innovari prius non subsistens, hocque fieri per confirmationem ex certa scientia, seu ex potestatis plenitudine; & aliud esse privilegium transire in naturam, & conditionem Bullæ, notionem oraculi exeundo, additque Oraculorum priori modo innovatum, adhuc Oraculi nomen retinere, utpote naturâ ejus per confirmationem non immutatâ, cum aliàs confirmatio, Oraculum supponens, non esset. In quo sensu si privilegia fuerint confirmata, ut Oracula, illa à Gregorio, & Urbano revocata fuisse concludit. Si autem econtra confirmata sint, nulla mentione de iis, ceu Oraculis in actu signato facta, talia non amplius esse, sed induere rationem privilegii per Bullas, seu Constitutiones concessi, & in tali sensu ea revocata non esse tenet.

Dicuntur autem transire in Bullam, vel quando Papa in sua Constitutione de illis in actu signato non loquitur, vel quando privilegia exprimendo, ea concedit nullo ad præteritum habito respectu, ita, ac si nunquam, ut oracula substitissent. Et exemplum desuper habetur in privilegio, vivâ voce Regularibus concesso dispensandi in casu infirmitatis, Lectionis &c. cum subditis, quoad divini Officii recitationem: reverà enim transiit in Constitutiones Clementis VIII., & Pauli III., & proin eoipso, quod de eo, ceu vivę Vocis Oraculo

lo non fuerit in iis facta mentio, revocatum non esse supponitur.

A Doctrina Bordoni, utut solida, recedunt Doctores varii, & inter eos apertè *Lezana verb. vivę Vocis Oracula num. 7.* prætendens, quod Oracula in Bullis confirmatoriis expresse relata, revocata non censeantur, cum S. Pius V., & Gregorius XIII. per suam confirmationem, quæ novæ concessionis vim habet, in genere, & in specie ea reservârint. Judicium tamen suum mecum Curiæ Romanæ, quoties aliter sentiret, remittit.

VI. Majoris momenti est quæstio: an vivæ Vocis Oracula, quæ suum effectum ante Gregorianam revocationem sortita fuerunt, intelligantur revocata; non obstante, quod effectus habeat tractum successivum in futurum? Prodit, & distinguit denuo desuper Bordonus *dict. resol. 31. num. 8. dicens: Vivę Vocis Oraculum, quod habet in suo effectu unicum actum successivum, non revocatur, donec perficiatur; utique verò, si ejus actus multiplicari potest successivè, ita quod unus effectus dependet ab alio*: probatque hanc suam opinionem verbis ipsius Bullæ Gregorii XV. quæ sunt: *in iis videlicet, quę non sunt sortita effectum, tenore pręsentium revocamus*, firmatque eandem exemplo privilegii dispensandi quemdam in voto Peregrinationis Jerosolymitanæ, viva voce Religioso Confessori concessi: hocque non revocatum asserit, si hic necdum dispensaverit, cum privilegium, suum necdum sortitum sit effectum, & nullum habeat tractum successivum. Si autem Confessarius hujusmodi, illimitatè quemcunque ad se accedentem ab hoc voto liberandi nactus fuisset vivæ Vocis Oraculo facultatem, hanc, etiamsi eam erga nullum exercuerit, revocatam tenet. Solidiore tamen ratione in hoc procedit *Lezana tom. 2. verb. Oracula num. 6. ubi inhęrens sententię Peyrini l. 1. in tract. de privileg. Minim. ad Constit. 17. Julii II. §. 1. n. 4., & Novar. in Lucern. Regul. verbo privilegia n. 6., & Castellini de elect. cap. 5. num. 37.* cum iis constanter asserit, concessiones vivæ Vocis Oraculo factas non esse revocatas, etiamsi suum sint sortita effectum, hicque habeat tractum successi-

vum pro tempore futuro, & loco exempli adducit concessionem Religioso ante Constitutionem Gregorii XV. solo vivæ Vocis Oraculo factam, quod sit Magister, firmatque suam assertionem Decreto S. Congreg. Episc., & Regular. sub die 11. Aprilis 1625. emanato: instante enim P. Dominico de Molina Ord. Præd., & Procuratore omnium Religiosorum Provinciæ Bœticæ à S. Congregatione declarari, an *stante Constitutione Gregorii XV. revocatoria Oraculorum vivę vocis, gratię, & privilegia vivę Vocis Oraculo facta Magistris Generalibus &c. concessa eorum Ordinibus, quę sortita fuerunt effectum ante revocationem, licet habeāt tractum successivum, vel aliàs respiciant particulares Personas, ut sunt Prę sentaturę, vel Magisteria, non obstante prędicta revocatione maneant in suo robore, & valida censeantur, uti in dicta revocatoria Constitutione non comprehensa, vel aliqua indigeant revalidatione, tam in temporalibus, quam spiritualibus?* Eadem S. Congregatio respondit: *Illustrissimo de Cremona referente, prędictas gratias, & privilegia in dicta revocatoria Constitutione non comprehendi, nullaque revalidatione indigere proindeque validas, & valida fore & esse, eisdemque securè uti posse censuit &c. cit. lib. suppl., & Decret. Bull. PP.Ord. Pręd. tom. 6. fol. mihi* 99. Quamvis autem hæc declaratio Constitutionem Gregorii XV. duntaxat afficere videatur, Lezana tamen loco supracitato eam etiam Urbanæ applicari posse tenet, juncta tamen hac limitatione, videlicet, quod, si aliquis Religiosus acquisivisset vivę Vocis Oraculo facultatem absolvendi quemcunque à casibus reservatis, talemque facultatem nondum exercuerit, revocata illa censeatur per dictas Constitutiones, cum non sit sortita suum effectum, neque habeat tractum successivum per unicum solum actum, prout illum habent gratię in Decreto S. Congregationis relatę.

VII. Non leviter quoque tangitur, & agitatur controversia: an per dictas Constitutiones Gregorii, & Urbani fuerint revocatæ & consuetudines, in suo principio aliquo vivæ Vocis Oraculo fundatæ? Contra Portellum *in respons. moral. t. 2. cap.* 13. *num.* 18. negativè respondet Le-

zana

zana *t.* 2. *verb. Oracula num.* 7. tum ob vim consuetudinis, legem inducere, & abrogare valentis, tum, quia distingui potest, quod, etiamsi tales consuetudines, quatenus in vivæ Vocis Oraculo fundatæ abrogatæ sint per Constitutiones prædictas, plenum tamen vigorem retineant, quatenus sunt consuetudines, conditionibus legalibus munitæ.

VIII. Tandem controversia: an privilegium per Bullam uni Religioni concessum, & vivæ vocis Oraculo alteri communicatum, censeatur revocatum? materię confusę, & obscurę ultimum imponit colophonem, & in ea Doctores consensu negativam tenent, cum enim communicare uni Religioni privilegia alterius idem sit, ac illi eadem concedere, sicuti fuerant concessa alteri Religioni, & Privilegium ita concessum non fiat Oraculum per communicationem, factam oretenus sine scriptura alteri Religioni, sed adhuc remaneat concessum per Bullam, adjectus autem modus concessionis oretenus sine scriptura, cum sit quid accidentale, vim non habet immutandi stabilitatem privilegii Bullati, & ita sentit *Peyrin. in tract. de privil. Minim. ad dict. Bullam Urbani VIII. num.* 2. *Turrianus p.* 2. *select. Disput.* 16. *dub.* 5. *Rodriquez quæst. Regul. q.* 8. *art.* 4., *& quæst.* 55. *art.* 21. *Bordonus resol.* 31. *n.* 6., *Lezana tom.* 2. *verb. Oracula num.* 8.

SECTIO V.

De Fide, reportatum à Papa vivæ Vocis Oraculum allegantibus adhibenda.

Quantumvis inter Doctores de hoc magna vigeat discordia, conveniunt tamen in unum in hoc, quod Principi, vel Magistratui vivæ Vocis Oraculum alleganti, sit deferendum, vel quoties agitur de Papa à loco absente; & est ipsa Principis, vel Officialis conspicua qualitas, quæ hanc fidem exigit pedariam, ut *ad tex. in cap. Nobilissimus firmat de Luca discept.* 82. *n.* 4. *de jurisd. cum aliis superius relatis*. Vel quoties agitur de actibus præsente

te Papa, & in loco suæ residentiæ gestis, cum Officialem &c. in facie Papæ, ad quem de facili haberi potest recursus, in causâ gravi, & cum reiteratione actuum sine jurisdictione procedere velle, præsumi non debeat, uti monent *rel. per Grammat. Consil. Civil.* 24. *n.*8., *& seq. & supponitur apud Burat. d.* 117. *n.*6. *&* 10., *& seq., ac dec.* 194. *n.*9. *part.*4. *rec. tit.* 2. *cum aliis à Card. de Luca de Jurisd. disc.* 82. *num.* 4. *relat.*

Allegans vivæ Vocis Oraculum non in aula, & secreto, sed in plena Signatura gratiæ, quæ una de magis publicis Papæ functionibus est, à Papa reportatum, plenam meretur fidem, cum enim ultra Cardinales assistentes, ac Prælatos Votantes, & Referendarios, omnes Præsules, Officiales majores justitiam administrantes, uti sunt Auditor Cameræ, ejus Locumtenens, Thesaurarius, Vices-Gerens, necnon Capita Tribunalium Collegialium, nempe Decani Rotæ, & Cameræ, & quandoque eorum loco Sub-Decani eidem intersint, pondus accipit allegatum Oraculum testimonio tot taliumque virorum facilè comprobandum,præsertim si concernat Personam ex relatis; nec aliàs novitas sit, quod, quando agitur de causâ ad unum ex iis respectivè spectante, Papa Oraculo sua sensâ ei patefaciat. *Card. de Luca dicta discept.* 82. *n.*5., *&* 6. *Rota coram Rojas d.* 217., *& Eadem apud Bonden. in Miscell. jurid. dec.*62. *n.* 16.

Brevibus quoque Sacræ Pœnitentiariæ, quæ gratiam à Papa vivæ Vocis Oraculo concessam esse memorant, omnino credendum esse testantur *Vestrius in praxi Rom. Aulę l.* 1. *cap.*2. *de Summ. Pœnitentiario sub num.* 5. *vers. cæterum. Gomez de potest., & stylo S. Pœnit. in tract. Brevium num.*22. *Rodoan. de rebus Ecclesiæ non alien. pag.* 222. *n.* 32. *Rebuff. in prax. Benef. in tit. de Brev. Apost. Simon de Præt. cons.* 40. *num.*4. *Alciat. cons.* 31. *n.* 57., *&* 58. *tom.* 3. *l.* 9. *Bursat. cons.* 29. *n.* 21., *& seq. Altograd. cons.* 22. *n.*49.

Morosior est inter Doctores discussio, an in genere, Cardinali, vivæ Vocis Oraculum in rebus, nec ejus jurisdictionem, nec munus tangentibus, sibi datum alleganti in jure sit credendum? Variantque desuper iidem: alii enim

dum

dum affirmant, alii negant, & meliùs alii distinguunt. *Affirmant Hostien. in summ. in tit. de offic. Deleg. in rub. de recus. Bald. in l. jurisjurandi n. 5. de testibus. Menoch. cons. 100. n. 78. Mascard. de prob. concl. 140. n. 1., & 14. vers. contrarium. Simon de Præt. con. 40. num. 4. Monald. cons. 109. n. 9. in 2. Farinac. de testibus quæst. 63. n. 60. quos refert. Altograd. Cons. 22. l. 1. n. 45., & seq. cum aliis relat. per Gen. de scrip. privata l. 3. t. de Litt. Apost. n. 9., & 20.* suffulti regulâ communiter â Doctoribus comprobatâ & fundata in dignitate, in qua Cardinalis est constitutus, & ob quam *juxta Gloss., & Doct. in cap. Nobilissimus 97. dist.* ei est credendum, præsertim, cum in executione indulti, vivæ Vocis Oraculo concessi non censeatur simplex Testis, sed Persona publica, & authentica.

Qui negativam tuentur sententiam, sunt *Donat. in praxi t. 1. tract. 16. quæst. 1. Abbas in cap., quod nuper num. 5. vers. sed si diceret, de Fid. Instrum. Roman. cons. 387. n. 7. vers. tamen, & alii, quos refert. Marta in voto suo Pisano 86. num. 24.* nec alia ratione muniuntur, quàm quod in rebus muneri Cardinalis non annexis, expresse constare debeat de mandato, & speciali commissione cum narrativa facti, & specifica dicti Oraculi mentione, ita ultra relatos censente *de Luca de Jurisd. disc. 82. num. 2. Pignat. tom. 10. cons. 33. n. 19. 23., & 27.*

Medium tenent, & validius cum distinctione procedunt alii, & quidem.

I. Quotiescunque agitur de alienationibus bonorum Ecclesiæ, Cardinalem de literis, & commissione docere debere docent ad tradita *per Castrens. in l. 1. C. de mand. Princ. Mart. vot. dec. 82. n. 20.* cum alienationis dispensatio sit strictè Summo Pontifici reservata, roburque accipit hæc conditio in casu, quo aut per alienationes Ecclesiæ infertur præjudicium, cum tunc nec Cardinali Legato deferatur, ut *ad Gloss. fin. in c. sicut nobis de sent. excom.,* aut si alienatio facta fuerit favore Consanguinei, cum semper dolus præsumatur, nisi constet de evidenti Ecclesiæ utilitate juxta deducta *per Præpositum in c. non liceat 12. quæst. 2.* ubi addit, neque stari

ver-

verbis Papæ dicentis, ſe alienaſſe ſuis Conſanguineis ex cauſa utilitatis, cum hæc non præſumatur, ſed probetur *Rodoan. in tract. de verb. Eccleſ. non alien. in tit. de cauſis propter eas &c. §. Sed ſi locatio n.* 10. *verſ. circa illud, & num.* 66.

II. Quando privilegium vivæ Vocis Oraculo à Cardinale reportatum contrariatur Privilegiis in Corpore juris clauſis, & de quibus Concilia, aliæquæ Sacræ Conſtitutiones diſponunt, hinc etiamſi hujuſmodi Oraculum ab ipſo Cardinale foret ſubſcriptum, ex ratione, quod requiratur ſpecialis derogatio, non foret attendendum, juxta relatos *à Pignat. t.* 10. *conſ.* 33. *n.* 6., *& ſeq.*

III. Si hujuſmodi Cardinalitium Oraculum conſuetudinem, & poſſeſſionem læderet, cum de ſubreptione ſuſpicandi habeatur anſa ex eo, quod de Papa, juſtitiam, & æquitatem diligente non debeat præſumi, quod jus Tertii lædere intendat.

Limitant tamen Doctores hanc ſuam aſſertionem ad Cardinalem in curia exiſtentem, quo in caſu dictum ejus attenditur, etiam præjudicio tertii interveniente, cum facilis pro veritate ad Papam ſit aditus. *Felin. in cap. quod ſuper his num.* 12. *de Fid. Inſtrum. Gabr. de prob. concl.* 3. *num.* 20. *Farinac. de Teſtib. quæſt.* 62. *num.* 67. *Maſcard. de probat. concl.* 268. *num.* 22. *verſ. adverſus ſententiam. Simon de Præt. conſ.* 40. *num.* 4. *verſ. quod maximè procedit cent.* 1. præſertim cum doctrinæ taliter limitatæ ſuffragetur conſuetudo, & ſtylus Curiæ Romanæ, vi cujus Cardinali aliquid aſſerenti etiam in præjudicium tertii creditur, ſicut poſt *Joan. Andr., & Abb. quos allegat Decius in cap. conſtitutus §.* 1. *num.* 6. *de appellat. Farinac. dicta quæſt.* 62. *n.* 69. *Maſcardus concl.* 140. *num.* 17., *& concl.* 268. *num.* 12. *Simon de Præt. conſ.* 40. *n.* 4. *cum aliis deductis per Altograd. conſ.* 22. *num.* 48., *& per Gabr. de prob. concl.* 3. *num.* 6., *&* 14. *Cardinali autem, qui Papæ ſemper aſſiſtit., in præjudicio credendum, traditur per Staffil. de lit. grat., & juſt. fol.* 159. *relat. per Gabr. d. concl.* 3. *de prob. n.* 6.

IV. Standum non eſſe Cardinali in vigore juris in his,

in

in quibus requiritur facultas specialiter concessa, & quæ non veniunt in generali commissione, tenet declarando affirmativam sententiam *Felin. in cap., quod super his de Fid. instrum. Abb. in cap. quoad translationem de Offic. Deleg.*, & *in c. ad Eminentiam de Sent. excom.*, & *in cons. 94. in 2. dub. vol. 2. Cron. cons. 155. in fin. vol. 1. Paris. cons. 2. col. 1. vol. 2. cum aliis relatis per Mascardum de prob. concl. 268. n. 5. Gabr. concil. 3. de prob. num. 10.*, & *per Card. de Luca de jurisd. disc. 82. num. 2.*, & *per Pignat. tom. 10. cons. 33. num. 23.*

Dummodo tamen Cardinalis hujusmodi specialia exercere non consueverit, *ut per Filin. in c. cum in jure peritus col. 4. de offic. Deleg. Cald. cons. 2. in tit. de Offic. leg. Mascard. de prob. concl. 258. num. 14.*, vel aliàs Cardinali hujusmodi privilegia concedi non sit solitum, cum stante consuetudine tali eidem esset plena fides adhibenda, etiamsi in generali commissione Oracula non fuerint èxpressa, uti notat *Abb. in cap. de Eminentiam cit.*, & ibi cum aliis, qui consuetudinem tamen probandam esse statuunt.

V. Non esse standum Cardinali asserenti quemdam esse Familiarem suum ad effectum, ut de ipsius beneficiis possit disponere, tenet *Sarnen. in Regul. de impet. per obit. Famil. Card. quæst. 13. Mascardus de probat. concl. 268. num. 23.*

Quæ omnia de Cardinali in loco, in quo Papa, ad quem facilè recurri potest, non moratur, existente, & asserente, dicta adverte: talia ènim, si in loco Papæ residentis obtingerent, ipsum à veritate declinare non est præsumendum, & quamvis mandatum Principis non probetur nisi per scripturam *ad text. in. l. unica ubi c. de mand. Princ.* hoc tamen locum non habet, quando Princeps cunctatur in eadem Civitate, & ita facilè copia mandati haberi possit, uti conciliando Doctorum opinionem firmat *idem Gabr. de prob. dicta concl. 3. num. 19.*, & *seq. cum ibi relatis.*

Tam tenaci rigore dum Doctores procedunt circa Cardinales, quorum Sacra dignitas fidem omnium in æquum obsequium captivare deberet, facilè deducitur, minus cre-

e den-

dendum esse Personis vivæ Vocis Oracula allegantibus, quibus consuetudo, quæ in Curia Romana viget credendi Cardinalibus juxta prædicta, non suffragatur, uti se vidisse judicari in Curia per tres sententias diffinitivas testatur *Gabr. l.* 1. *de prob. concl.* 3. *n.* 14. *Mascard. de prob.&c* Nec officialibus, nisi probet oraculum Scripturâ, & dummodo gratia non concernat eorum officium juxta Constit. Pauli V. moderatoriam Oraculi vivæ vocis ita declaratam per Constit. 139. Urbani VIII. *Card. de Luca de jurisd. discept.* 82. *num.* 2. *Genua de Script. priv. lib.* 3. *tit. de Litt. Apost. num.* 11. *l. nota*: nec concernat materias beneficiales, cum juxta Regulas Cancellariæ requiratur scriptura, nec judicetur juxta formam supplicationis, sed juxta formam literarum *reg.* 27.: nec materias matrimoniales, in quibus omnino prætenso vivæ Vocis Oraculo, vel etiam simplici rescripto non defertur, uti *Molin. de Primogen. lib.* 2. *c.* 7. *n.* 53. *adstipulatur Card. de Luca de jurisd. disc.* 82. *n.* 3.

Reducendo dein materiam ad casum particularem nostræ Religionis quæritur pro coronide, an Fratri sub prætextu facultatis, Pontificio vivæ Vocis Oraçulo obtentæ, Moniales accedenti à Superiore credi debeat? Casus fuit in Sacra Congregatione Concilii discussus, & definitus, ut sequitur.

Cum Fr. N. N. Capucinus contra formam Decreti ab hac Sacra Congregatione die 11. *Maji* 1669. *emanati, & jussu Sanctissimi Typis editi per duas horas allocutus fuerit Monialem, à Provinciale interrogatus, qua facultate id peregerit? respondit: licentiâ Papæ Alexandri VIII. vivæ Vocis Oraculo.*

Ut facilè tam in hoc, quam in aliis casibus de facili occurrendis imposterum idem Provincialis procedat super infrascriptis, dubiis Oraculum EE. VV. exposcit.

I. An credere debeat, quod verè dictus Frater, talem facultatem vivæ Vocis Oraculo reportaverit?

II. Quomodo procedere debeat stante citato Sacræ Congregationis Decreto, quoties Diœcesanus nullam alloquentibus Moniales pœnam præscripsit?

III.

III. An, quoties eadem pœna per Diœcesanum perscripta sit, spectet ad Provincialem decernere suos Religiosos incursos, vel potius teneatur illos ad Ordinarium remittere?

IV. An in consimilibus casibus stare debeat dicto Religiosi asserentis, se consimilem facultatem oretenus reportasse à vivente, vel Defuncto Pontifice?

Die 15. Martii 1692. Sacra Congregatio Concilii censuit servandum esse Decretum aliàs, & sub die 11. Maji 1669. super accessu Regularium ad Monasteria Monialium ab ipsa Sacra Congregatione editum, & à s. m. Clem. IX. 7. Junii ejusdem anni approbatum, & quoad Oraculum vivæ Vocis servandas esse Bullas s. mem. Gregorii XV. in ordine 27., & Urbani VIII. Constitut. in ordine 121. incipien. Romanus Pontifex.

E. Pallavicinus Secr.

Ita reperitur Reg., seu lib. 42. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 177.

SECTIO VI.

De duratione vivæ Vocis Oraculorum, seu, an concessio vivæ Vocis Oraculo facta sit perpetua, vel morte summi Pontificis exspiret?

EX hucusque deductis, & firmatis satis superque colligitur, plurima vivæ Vocis Oracula esse perpetua, & plurima etiam morte Summi Pontificis exspirare.

I. Perpetua dicuntur illa, quæ effectum suum sortita fuêre in præsentia Papæ, ex quo enim eamdem vim acquirunt, ac si privilegia per Literas Apostolicas fuissent concessa, uti tenet præ cæteris *Rodriq. quæst. Reg. tom. 1. q. 4. art. 5., & tom. 3. q. 22. art. 1., & 2.*

II. Si foret appositus Executor, non quidem merus, sed mixtus, concessæ gratiæ, quamvis enim nondum esset in ejus executione processum, dicta gratia tamen non exspiraret, etiamsi Papa concedens moreretur re integra, ut concilian-

do *text. in cap. ficuti* 36. §. *Secus de preb.*, *& dignit.*, *& Doct. Sebaft. Medic. in tract. mors omnia folvit p.* 2. *concl.* 48. *n.* 133. *Rot. coram Coccin. dec.* 2039. *n.* 5. *Anfald. in addit. ad dec.* 97. *n.* 32. ubi, quod gratia vivente Pontifice non præfentata exfpiret, ac etiam alterum *text. in cap.* 51. *fuper gratia* 9. *de Offic.*, *& poteft. Jud. Deleg. in* 6. ubi, quod fi fuper gratia ab Apoftolica Sede cuiquam facta Executores fuerint Deputati, licet nondum in ejus executione fuerit proceffum, morte concedentis non pereat, ficuti etiam re adhuc integra firmat *Pacichel. de diftant. in addit. ad dec.*6. *n.*24. *dicens*: *hoc tamen eft intelligendum, quando gratia eft in forma commiffaria, & per confequens Executor, qui apponitur, eft mixtus, non autem merus; nam in hoc fecundo gradu gratia cum fit pura ufque ab initio, non exfpirat, etiamfi Pontifex concedens moriatur re integra.*

Exfpirant econtra ea Oracula, quæ vivente Pontifice effectum non habuerunt, & quoties gratia reportata ante illius obitum non fuit præfentata, *ut ad Glofs. in cap. ficut gratia verb. Principalis circa med. de offic. Delegat.*. *& Bald. in c. fin. num.* 3. *verf. fecus fi gratia de Conftit. Princip.*, *& dec. in c. relatum n.* 22. *de offic. Deleg. tenet Rot. apud Pacichel. de diftant. dec.* 6. *n.* 4. ficut & illa, quæ tangunt facultatem abfolvendi à cafibus in Bulla Cœna Domini refervatis, uti notat *Cafarub. de privil. Frat. Minim. tit. abfolutio quoad Fratres* §. 13. *&* §. 19. Necnon commiffio facta à Papa Vicario Urbis circa alienationem bonorum Ecclefiæ adfirmata *per Pacichel. de dift. dicta d.* 6. *n.* 5.

Unde, etiamfi fuerit conceffa gratia, & datus illius executor, fi tamen non fuerit ante obitum Pontificis recognitus, evanefcit gratia, cum tunc non dicatur facta, fed facienda, utpote pendens à voluntate Commiffarii, cui eam exequendi licentia fuit conceffa: contrarium tamen foret tenendum, fi Papa mandaffet fieri gratiam fine caufæ cognitione, ut diftinguendo docet *Rota in recent. dec.* 336. *n.* 29. *p.* 4. *l.* 2. *cum aliis relat..per eandem Rot. in dec.* 121. *n.* 6. *p.* 12. *dec.* 628. *n.* 11. *p.* 4. *t.* 1.

SE-

SECTIO VII.

De effectu vivæ Vocis Oraculorum.

Alium esse hujusmodi Oraculorum effectum in foro interno, & alium in foro externo, ex prelibatis non obscurè deducitur.

In foro interno illa valere, explorati est juris, cum in illo eandem vim habeant, ac aliæ Constitutiones Papales, prout colligitur *ex cap. institut.* 25. *q.* 2., *& ex Clementina dudum §. Nos etiam de sepult., ubi Gloss. verb. de quo Angnianus tract. de Leg. l.* 1. *cent.* 9. *à n.* 9. *Peyrin. l.* 1. *privil. Minim. in Constit.* 17. *Julii* 11. §. 1. *t.* 1. *Lezana t.* 2. *Verb. Oracula vivæ Vocis n.* 4. *Rodriq. quæst. Reg. t.* 1. *quæst.* 7. *artic.* 5. *circa medium. Murga de Benef. disq.* 1. *dub.* 14. *num.* 91. *p.* 137.

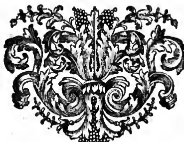
In foro externo econtra, si non sint qualificata, nec probata juxta Constitutiones Apostolicas, effectu destituuntur. Potest tamen evenire, quod privilegia per ea concessa, registrentur in libro authentico, ac tunc eam vim habere, ac si scriptâ Bullâ forent concessa, notat *Portel. Dub. Regul. verb. vivæ Vocis Oracula*. Unde, si Papa aliquem pronuntiâsset Episcopum Verbo, etiam addendo, quod statim foret Episcopus, talis tamen gratiâ per Literas Apostolicas non probata, recognosci nequeat &c. Quamvis enim gratia taliter concessa quoad se perfecta sit, & ex ea statim vis impetranti acquiratur, prout *ad cap. si pro te. de Rescript. l.* 6. *cap. fin. de conc. preb. l.* 6. *cap. Constitutionis* 25. *q.* 2. *firmant Archi-Diaconus, & Joan. Andreas, & ad text. in lib. Si qua n.* 5. *Cod. de Episc., & Cler., & in l. humanum in fin. Cod. de Leg.* docet Baldus, relatus à Rodriquez *q.* 12. *t.* 3. *art.* 1., nihilominus nullam vim Oracula habere ex prælibatis, præsertim Sectione V. satis constat; aut si authentico adminiculo non sint suffulta, aut literæ vigore vivæ Vocis Oraculi in præsentia, & cum scientia Papæ non forent expeditæ: in quo ultimo casu habere etiam in judicio eandem vim, ac Literas Apostoli-

cas,

cas, tenet Rodriquez *tom.* 1. *quæst.* 4. *art.* 5., & *t.* 3. *q.* 22. *art.* 1., & 2. *Bordon. resol. Regul.* 3. *n.* 1. *Donat. in praxi t.* 1. *p.* 1. *tract.* 15. *de Oraculis vivæ Vocis n.* 2. *Lezana in summa quæst. Regul. tom.* 1. *cap.* 3. *n.* 21. *Novar. in Lucerna Regular. verbo privilegia num.* 1. *tom.* 1. *ad Constit. Julii* 1. *n.* 1., & *alii*.

Talis autem efficaciæ sunt Oracula authentica, quod Papâ subsequente privilegia quibusvis Personis concessa revocante, & vivæ Vocis Oracula in revocatione non exprimente, non revocata censeantur, uti tradit *Henriquez tract. de Indulgentiis t.* 1. *l.* 1. *cap.* 24. *n.* 8. *Portel. Dub. Regul. verb. vivę Vocis Oracula, Lezana in summa quæst. regul. t.* 1. *c.* 3. *num.* 21.

Exeo de materia, in qua discrepantia Doctorum sensa non sine æqua erroris formidine ducunt in ambages, & dum, quæ supersunt, praxi, & sapientiori judicio relinquo, transeo ad sequens:

CA-

CAPUT QUARTUM.

De Chirographis Pontificiis.

SECTIO I.

De Quidditate Chirographi Pontificii.

CHirographum in sensu morali sumptum refricat in Nobis memoriam funesti illius debiti, quod à Patre Adamo contraximus, & à Christo Sanguinis sui lytro deletum est, D. Paulo teste, *delens, quod adversum nos erat Chirographum Decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud Cruci.* 2. *ad Coloss.* 14.

In sensu litterali significat scripturam derivans à verbo græco ἀπὸ τῆς χειρός, id est manu, & grapho, seu scribo, inde manûs scripturam significare infert *Rebuff. de verb. signific. l.* 56. *§. quod verò fol. mihi* 285., *& in Constit., seu Ord. Regias tract. de Chirograph.*, *& Sched. recogn. num.* 13.

In sensu strictiore, & legali dicit scripturam manu expeditam, & subsignatam, *uti in lib. si Chirographum ff. de probat.*, *& l. penult. ff. de testam.* confunditurque nonnunquam cum syngrapha, Apoca, Apodixa, Cedula &c. *Prateus in Lexic. juris Civil.*, *& Canon. verb. Chirog. Calvinus, seu Kahl. in lex. Jurid. eodem verbo t.* 1. *fol.* 291. *Rebuff. citat. num.* 15., *&* 18.

In sensu proprio, & reduplicativo, quatenus Pontificium est, diffinitur *Scriptura ad subsignandum Summo Pontifici per Magistros, & Officiales præpositos præsentata, & ab eo, nomine, quod ceu Papa gerit, subscripta.* Per quod differt tum ab aliis supplicationibus, quas Papa nomine Baptismali, seu eo, quod ceu Cardinalis habuit, signat, tum à Brevibus, & Bullis; quantumvis enim Brevia, & Bullæ,

quæ

Digitized by Google

quę ad generalem Catholicę Ecclesię statum referuntur, nomine Pontificatus subscribantur v. g. *Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus*, nihilominus communius, & extra Ecclesiæ materias &c. vel à Cancellarię Apostolicę Officialibus, aliquando etiam à Datario, vel Pro-Datario, & respectivè, à Secretario Brevium subscribuntur: tum ab omni alia scriptura papyracea, cum in praxi nulla Pontificio nomine à Papa manu propria firmetur, quam illa, quibus præsens Chirographi notio convenit.

SECTIO II.

De formalitatibus Chirographi Pontificii.

CHarta, prout est à Membrana, seu pergameno distincta, ac ex papyro facta, servitque ordinariè vel scriptioni, vel typo, est materia, super quam, & quidem in longum protensam, Chirographum extenditur.

Si illius expeditio Italiæ Provincias afficiat, vernaculo, seu Italico conficitur idiomate; ultra Montes econtra si abeat, linguæ latinæ adhibetur usus.

In illius calce Restrictus, seu Summarium substantiæ rei, quam continet, apponitur, haud aliter, ac id in supplicationibus, per Datariam exponendis, fieri solere alibi dictum est, in finem, ne Papa cum temporis dispendio in totius tenoris lectionem excurrere debeat.

Olim juxta dispensationem Venerabilis Dei Servi Innocentii Papæ XI., antequam Papæ pro subscriptione pręsentaretur, ab illius Auditore revideri, seu examinari debuit, prout notat *Card. de Luca l.* 2. *de Regal. discept.* 200. *n.* 2. *fol. mihi* 350. *col.* 2. ubi cautelam hanc ideo inductam fuisse memorat, ne notitia à Papa ex brevi materiæ restrictu hausta minus consultæ subscriptionis ansam præberet. Hodie verò ab aliis quoque Ministris, ad quos vi Officii spe-

ſpectat, revideri, & ad Papam pro ſubſcriptione deferri conſuevit.

Diem, ſeu numerum diei ipſe Papa per abacum, ſeu figuram Arabicam numeralem adjungit, *v. g.* in hac data 9. *Septembris* 1743. numerus 9. propria Papę manu apponitur, quatenus dies gratię conceſſę certius innoteſcat, & minus liti ſubdatur.

Subſcriptum à Papa, juxta Conſtitutionem Pauli III. in Camera regiſtratur, prout advertit *Campellus ad Conſtit. Ducal. Urbin. dec.* 33. *num.* 185. *fol.* 306. Quod intelligendum eſt, ſi materias Juſtitiæ, contractuum, & iis annexa, vel connexa reſpiciat; gratias econtra ex motu proprio conceſſas ſi contineat, omittitur prædicta regiſtratio.

In tergo plicati Chirographi aliquando repetitur intuſſcriptę materię Synopſis *v. g. Sanctitas Veſtra concedit gratiam N. ad petitionem N. ejuſque executionem committit N. cum ſolitis clauſulis in præſenti Chirographo extenſis hac die N.*, quam quoque Papa Pontificio nomine, uti intus, ſubſcribit.

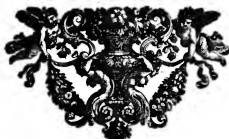
SECTIO III.

De Executione Chirographi Pontificii.

Executionem Chirographi aliis committi, nunc eſt dictum, & diverſimodè hoc juxta locorum, & materię qualitatem fieri notandum eſt. Si enim id negotia Camerę, aut alias Italię Provincias concernat, plerumque Eminentiſſimo Domino Cardinali Camerario, Theſaurario Generali, aut Provinciarum Gubernatoribus, aut in Statûs Eccleſiaſtici Legationibus, uti Bononię, Ferrarię, & Ravennę Eminen. Legatis hujuſmodi executio demandatur. Si autem materia reſpiciat Perſonam Eccleſiaſticam, aut Regularem, vel Epiſcopus, vel Ordinis Generalis &c. tam intra, quam extra Italiam, executor conſtituitur.

xxxiv. PROSECUTIO

In caſu, quo Chirographum pro Provincia Ultramontana expeditur, animadvertendum eſt, quod, ne ſuo fruſtretur effectu, vel juxta concordata, vel aliàs inductum uſum in Cancellaria Regia v. g. Hiſpanica &c. Almę Urbis regiſtretur, vel executio Regio Miniſtro, Romæ moranti, & Epiſcopo, ſeu Generali cumulativè remittatur.

ELEN-

ELENCHUS SUMMARIORUM

Quæ Litteris Apostolicis, Decretis &c. in hoc II. Tomo contentis præponuntur.

MONUMENTA APOSTOLICA.

Vel omnes Italiæ, ac Insularum adjacentium, vel solius Statûs Ecclesiastici Provincias concernentia.

Apostolico Documento, seu mediato vivæ vocis Oraculo, ex quibuscunque locis eleemosynas extrahi, & ad Conventus liberè, & sine conscientiæ scrupulo convehi conceditur. *cum nota.* *Fol.* 1.

Mediato itidem Oraculo, omnibus Ecclesiastici Status Domibus annuatim portionem Salis ad rationem 15. librarum pro Persona consignari mandatur. *cum nota.* 9.

Decreto Sacræ Congregationis super Statu Regularium. Nonnulli articuli circa Novitios in Provinciis Italiæ, & Insularum adjacentium recipiendos præscribuntur. 11.

Fratres à Locorum Ordinariis ad excipiendas ordinarias Monialium confessiones, præterquam, ubi per Litteras Apostolicas Confessarii Ordinarii Monialium Capucinarum destinati sunt, deputati in Italia &c. prohibet. *Clemens* XII. 12.

Ordine Sacræ Congregationis Discip. Regul. Qualibet die Dominica, in omnibus Conventibus Laicis Doctrinam Christianam cum aliquo Regulæ articulo explicari sancitur. *cum nota.* *ibi.*

PROVINCIA ROMANA.

Fratribus ex Domo S. Mariæ Annuntiatæ prope Civitatem Urbeveteranensem varia incommoda patientibus, ad Ecclesiam S. Bernardi ibidem se transferendi, hancque pro nova eorum habitatione adaptandi, ac mutandi, Apostolicam facultatem largitur. *Sanctus Pius* V. 15.

Ad Moniales Capucinas in Monte Quirinali de Urbe instituendas quatuor Moniales è Monasterio S. Mariæ de Jerusalem dimitti, ac ad Almam Urbem conduci, P. Procuratori Ordinis, illuc ablegato committit. *Gregorius* XIII. 16.

Fratrum curæ & administrationi Monasterium prædictum, & sub prima, ac arctiore Sanctæ Claræ Regula institutum subjicit. *Idem.* 17.

A Monialibus iisdem, annuatim nonnulla dolia vini pro earum usu sine gabella, aut alio onere per mare advehi posse permittit. *Idem cum nota.* 19.

Mandato Illustrissimi Cardinalis Camerarii, super distributione aquæ Felicis specialiter Deputati, uncia una aquæ dictæ pro usu Monasterii earumdem Monialium ex publico aquæductu in perpetuum conceditur, *cum nota.* 21.

RR. PP. Observantibus in Vingentina, seu Bisentina Lacus Bolsenæ Insula, Fratres nostros substitui, hisque Ecclesiam, & Domum illorum consignari, Odoardo Cardinali Farnesio committit. *Clemens* VIII. *cum nota.* 22.

Antiquam Domum Tiburtin. vendi, & ex pretio inde redacto novæ Domûs fabricam perfici indulget. *Paulus* V. 24.

Novam Domum in Terra Setiæ construi, & petium terræ ad Ecclesiam Sæcularem S. Antonii inibi spectantis, ad id concedi, Episcopo Terracinensi committit. *Idem.* *ibi.*

Monialibus Montis Quirinalis de Urbe Capellas imaginum novem Ecclesiarum, necnon S. Petri in carcere, intra clauſtra exiſtentes viſitantibus &c. eaſdem Indulgentias, quas viſitando Eccleſias prædictas conſequerentur, in perpetuum largitur. *Idem cum nota*. 25.

Emptionem petii terræ, ad Canonicos Monaſterii S. Salvatoris in Lauro de Urbe ſpectantis, ab Univerſitate Montis Rotundi factam approbat, inibique novam Fratrum Domum conſtrui permittit. *Idem*. 26.

Decreto Sacræ Congregationis Rituum, In Civitate Tuſculana, necnon in Suburbiis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Fratres, & alios Regulares, in publicis proceſſionibus id, quod in Alma Urbe practicatur, ſervari debere declaratur. 27.

Altare SS. Crucifixi in Eccleſia Conventûs Tuſculani, tam pro Sacerdotipus Sæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis Regularibus, Miſſam Defunctorum ad dictum Altare celebrantibus, in perpetuum privilegiat. *Idem, cum nota*. *ibi*.

Summam Conciliorum, & Theologiæ Sancti Bonaventuræ, Tractatum de caſibus reſervatis, ac Breviarium Chronologicum &c., Auctore F. Franciſco à Coriolano typis impreſſa, in Alma Urbe, & Statu Eccleſiaſtico reimprimi prohibet. *Gregorius* XV., *cum nota*. 28.

Epiſtola Sacræ Congregationis Epiſc. & Regularium, Erectio novi Conventûs in loco Tulphæ Epiſcopo Nepeſino committitur. 29.

Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, Studium Controverſiarum in Conventu, tunc S. Bonaventuræ de Urbe, erigi imponitur. *ibi*.

Fratres in corporalem, & realem Domûs S. Antonii in Capite domorum exiſtentis poſſeſſionem induci, Vulpiano Viceſ-gerenti &c. committit. *Urbanus* VIII. 30.

Chirographo Pontificio, Septem uncias aquæ cum dimidia ex Conductu principali ad Thermas Diocletianas, eidem Domui de Urbe concedi mandatur. *cum nota*. 31.

Altare S. Bonaventuræ in Eccleſia Conventûs Albani in perpetuum privilegiat. *Urbanus* VIII. *cum nota*. 32.

Summam pecuniarum ex vendito Conventu Montis Calvarii Januæ Frarrum Minorum Conventualium Reformatorum exactam, in extinctionem Canonum, & Fabricam Conventus de Urbe converti ordinat. *Idem*. 33.

Legatum pium Capellæ in Eccleſia Beatæ Mariæ de Miraculis, Regionis Trevii de Urbe, ſuppreſſæ Congregationis Fratrum Conventualium dictorum relictum, in utilitatem novæ fabricæ Conventus de Urbe erogari committit, cum onere, ut viginti mille Miſſæ pro anima Teſtatoris &c. ſemel duntaxat applicentur. *Idem*. 34.

Venditionem variarum petiarum terræ, murorum &c. quæ poſt abſoluta Conventuum ædificia inutiles remanſerunt, ratihabet. *Idem*. 35.

Situm Conventus de Urbe ab omni Canone, cui ſubjacebat, eximit. *Idem*. 36.

Pro novæ Domûs conſtructione in Terra Roncilionis ſitum, ad Hoſpitale Pauperum ibidem ſpectantem emi, & in ſolutionem pretium, ex antiqua Domo vendita redactum applicari, Epiſcopo Sutrinenſi committit. *Idem*. 38.

Partem unam pii Legati Fratribus Domûs Veliternenſis relicti, in Canonis extinctionem, & aliam in Fabricæ Conventûs ſubventionem converti, Epiſcopo ibidem committit. *Idem*. 39.

Situm è conſpectu Eccleſiæ Domûs de Urbe, à Monialibus Purificationis Beatæ Virginis Mariæ Fratribus concedi indulget. *Idem*. 39.

Cellas in novo Conventu Urbis, à Cardinale Antonio pro ſuo, & ſuæ Familiæ uſu conſtrui permittit. *Idem*. 40.

Cellas eaſdem poſt mortem Cardinalis Antonii ab Hæredibus Familiæ vocatis, inhabitari poſſe declarat. *Idem, cum nota*. 41.

Emptionem ſitûs pro beneficio novi Conventûs de Urbe, & inſtrumentum de-

desuper erectum, Apostolica auctoritate firmat. *Idem*. 42.

Altare Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi in Ecclesia ejusdem Domûs de Urbe, ad instar Altaris S. Gregorii, pariter de Urbe, in perpetuum privilegiat. *Idem*. 51.

Sub Titulo Sanctissimæ Conceptionis B. V. Mariæ eamdem Domum erectam ab omni servitute immunem declarat: Eum proprium, & primum Provinciæ Romanæ Conventum, adinstar Conventûs S. Bonaventuræ teneri: & tam ad usum Provinciæ, quàm commodum totius Ordinis, & præsertim Capitulorum Generalium servire debere decernit; ac Juspatronatus honorificum Duci Carolo Barberino, ejusque Hæredibus reservat. *Idem, cum nota*. 52.

Fr. Michaelem à Bergomo in Officio superintendentiæ ædificiorum Cameræ Apostolicæ, & novæ Fabricæ Domûs nostræ de Urbe, cum variis facultatibus confirmat. *Idem*. 55.

Conventum de Urbe, & Ecclesiam Sancti Bonaventuræ ad usum sæcularem reduci, eam Nationi Lucanæ concedi, ibique Hospitale pro dicta Natione erigi permittit. *Idem*. 56.

Visitantibus septem Altaria in Ecclesia Conceptionis B. M. V. de Urbe, omnes Indulgentias adinstar Basilicæ Principis Apostolorum concedit in perpetuum. *Idem*. 59.

Varia circa Regimen Provinciæ Decreta, seu articulos confirmat, hosque ante electiones Capitulares prælegi præscribit. *Idem*. 60.

Emptionem proprietatis, seu directi Dominii ad Moniales Monasterii Purificationis B. V. Mariæ de Urbe spectantis, à Cardinale Antonio Barberino, ad effectum plateam ante Ecclesiam Domûs de Urbe construendi factam, Apostolica confirmatione communit. *Idem*. 62.

Legatum pium à Pompejo Pierleoni pro Ædificio Ecclesiæ S. Antonii Domûs Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum relictum, & ad Fabricam Basilicæ Sancti Petri devolutum, Fabricæ Domûs, & Ecclesiæ Fratrum applicari, ac onera Capellæ, Sepulturæ, Iconum &c. Testamento annexa, in Ecclesia S. Crucis, & S. Bonaventuræ, Nationis Lucanæ, adimpleri, contra alias suas Literas mandat. *Idem*. *ibi*.

Census annuos, à Principissa Flaminia Columna, Confraternitati SS. Sacramenti in Ecclesia Sancti Petri Civitatis Albani institutæ, cum onere Anniversarii perpetui, & eleemosynæ 50. scutorum pro Ecclesia, & usu Fratrum, ibidem annuatim consignandæ, donatos vendi, illorum pretium in emptionem duorum Locorum Montium Cameræ Apostolicæ; pro dicto Anniversario celebrando &c. ac residuum in constructionem Murorum Clausuræ nostræ Domûs ibidem converti concedit. *Idem*. 65.

Fr. Bernardinum Maceratensem, Provincialem à se ablegatum, pro benigno auditu Duci Mantuæ commendat. *Idem*. 68.

Item Ducissæ Viduæ. *Idem*. *ibi*.

Necnon Principissæ Mantuæ Viduæ. *Idem*. 69.

Ne Superiores, vel Provinciales, vel Generales, ullo unquam tempore quidquam circa situm, jura, &c. Domûs de Urbe, sine Familiæ Barberinæ consensu disponant, interdicit. *Idem, cum nota. ibi*.

Conventus Civitatis Castellanæ, & Terræ Nemi ad opportuniorem situm transferri, situs dimissos, & materialia Conventuum demolitorum plus offerentibus vendi, & pretium exinde redactum, in novarum Domuum fabricam converti indulget, ac committit. *Idem*. 70.

Situm, Sylvas, cæmenta &c. veteris Domûs Terræ Gallesii, Duci ab Altemps pro expensa fabricæ novæ ab eo inibi constructæ dari, ac ab eodem Duce, ac Successoribus ejus, alios quoscumque Religiosos in eadem nova Domo, casu quo à nostris Fratribus desereretur, substitui posse indulget. *Idem*. 71.

Pro complemento Fabricæ Domûs Cinthian. duo petia Terræ à Juliano Cæsarino Duce emi, ac pretium in emptionem bonorum stabilium pro annuo Cano-

ne

grum

Digitized by Google

PROVINCIA S. P. FRANCISCI.

quibuſcunque confirmat. *Idem*. 114.

Venditionem nonnullarum Ædium pro melioranda Monaſterii Monialium Tuderti conditione approbari, ac confirmari, Epiſcopo, ac Archidiacono Tudertinis committit. *Idem, cum nota*. 116.

Legatum centum ſcutorum Fratribus Interamnæ à Belidiſſima Picciocchi ſub onere Officii Defunctorum menſtruatim dicendi relictum, in neceſſitates Conventûs ibidem, & onus prædictum in 500. Miſſas ſemel celebrandas converti, Ordinario Loci committit. *Paulus* V. 117.

Dotem Puellarum ad Monaſterium Monialium Leoniſſæ recipiendarum ad 100. ſcuta duntaxat reducit. *Idem. ibi*.

Monaſterium Monialium in Civitate Biturgienſi, ſeu Burgi S. Sepulchri inſtitui, in eo 12. Moniales collocari, ex redditibus Confraternitatis S. Crucis iis ſubveniri, ac clauſuram ab illis, ſub juriſdictione Ordinarii loci ſervari, Vicario Generali committit. *Idem*. 118.

Confraternitatem dictam ab onere Monialibus ſubveniendi liberari; â Profeſſuris deinceps pro eleemoſyna dotali 200. ſcuta perſolvi; numerum Monialium ultra 25. nunquam augeri; duas Moniales Peruſio ad inſtituendum Monaſterium vocari; ac Beatricem Confundatricem in Habitu ſæculari modeſto in eo morari poſſe, per commiſſionem Ordinarii ſancit. *Gregorius* XV. 121.

Capellam S. Severini in loco Hiſpelli, ſuppreſsâ Sæcularis Eccleſiæ eſſentiâ, & titulo, Fratribus cum Sacra ſupellectile, & adjacentibus Domunculis pro nova eorum habitatione conſignari; ac beneficium ſimplex, Cappellæ annexum, ad Altare SS. Hieronymi, & Joſephi in Eccleſia Collegiata, S. Mariæ Majoris nuncupata, cum oneribus, & fructibus transferri, Vicario Generali Spoletano committit. *Idem, cum nota*. 122.

Syndicum pro vendendis antiquæ Domus ejuſdem loci Hiſpelli bonis electum confirmat. *Urbanus* VIII. 127.

Bona Fr. Seraphino Narnienſi per teſtamentum relicta, per ejus Religionis ingreſſum, ac Profeſſionis emiſſionem ad Capitulum Eccleſiæ Collegiatæ ibidem, ac Domum Sanctæ Mariæ Tertii Ordinis S. Patris Franciſci non devoluta eſſe, ſed eorum fructus, olim pauperibus Fr. Seraphini Parentibus â Paulo Papa V. conceſſos, etiam à Natis Fratris Germani uſque ad obitum Fr. Seraphini gauderi poſſe, per Epiſcopum Narnienſem, ſeu ejus Vicarium declarat. *Idem*. *ibi*.

Decreto Sac. Congregationis Rituum. Circa præcedentiam in Proceſſionibus inter RR.PP. Carmelitas Collobucciæ, & Fratres noſtros Terræ Leoniſſæ Decretum Vicarii Foranei, & Conſtitutionem Gregorii Papæ XIII. ſervari ſtatuitur. *cum nota*. 128.

Donationem Librorum Domui Nucerinæ ab Epiſcopo Virgilio Florentio, Peruſino, factam commendat; & confirmat. *Idem*. 129.

Ad Conventum Spoletanum muris aptè cingendum duo terræ petia permutari, Epiſcopo loci mandat. *Idem. ibi*.

Epiſtola Sacræ Congregationis Epiſc. & Regul. Ab Eremitis Montis Aſſiſii Habitum, ab Habitu Fratrum omnino diſtinctum geſtari, Epiſcopo ibidem committitur. 130.

A Miniſtro Provinciali pro tempore &c. erectum in Civitate Aſſiſien. Montem Pietatis cum duobus Civibus gubernari, & adminiſtrari confirmat. *Idem*. *ibi*.

Antiquum Monaſterium Monialium S. Mariæ Orphanarum Peruſii, tam ob illius anguſtiam, quàm ob ſubjectionem ad contiguas ſecularium ædes, cum omnibus pertinentiis vendi, pretium inde redactum, ad emptionem novi ſitûs, & fabricam novi Monaſterii converti, ac Scripturas deſuper conficiendas, Apoſtolicâ auctoritate approbari, Vicario Generali Peruſino committit. *Idem*. 132.

Domum, & Eccleſiam Loci Amatricis aliò transferri, & pretium ex cæmentis, &c. redactum, per Syndicum in novæ fabricæ opus converti concedit. *Idem*. 135.

Demolitionem antiquæ Domûs Eugubii, ſitus alienationem, & rerum è Do-

mo antiqua ad novam translationem confirmat. *Idem, cum nota*. 136.

Testamentum Joannis Antonii Fuccioli, in utraque Signatura Referendarii, de Monasterio Capucinarum in Civitate Castelli construendo commendat: Puellas in id constructum, juxta articulum præscriptum induci, Vicario Generali loci committit: Professas cum Monasterii bonis Jurisdictioni Ordinarii subjicit: Eas augmenta bonorum recipere, & omnibus privilegiis, & gratiis Ordini suo, ceu sibi specialiter concessis gaudere indulget: in earum ingressu, ac die Professionis, necnon tam iis, quam earum Ministris, Defensoribus &c. in articulo mortis, ac omnibus Christifidelibus in Festo S. Claræ, earum Ecclesiam visitantibus, indulgentiam plenariam in perpetuum largitur. *Idem, cum nota*. 137.

Fratribus Perusii licentiam, in Capella S. Antonii Abbatis Missam celebrandi concedi, Episcopo Perusino committit. *Innocentius* X. 140.

Rudera Monasterii à Monialibus Ordinis S. Benedicti olim derelicti, Monialibus Perusii ad fabricam Cellarum concedi, Vicario Capitulari ibidem committit. *Alexander* VII. 141.

Epistola Sacræ Congregationis Episc. & Regul. Duas Institutrices ad noviter erectum Monasterium Monialium Montis Castrillorum transferri, Episcopo loci committitur. *cum nota*. 142.

Decreto Sacræ Congregationis &c. Super Statû Regul. Reassumptio duorum Conventuum, videlicet S. Annæ Spoleti, & S. Crucis Narniæ, cum gratia, ut quatuor Sacerdotes duntaxat ibi degere possint, conceditur. 143.

Corpus Terrarum Primogenituræ Familiæ à Monte suppositum, Monialibus Civitatis Castelli sine caducitatis poena concedi, & in vicem alia bona stabilia subrogari, Episcopo ibidem committit *Clemens* X. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Episc. & Regul. A' Fratribus Fulginei licitè in Capella Ecclesiæ Conventus Statuam S. Antonii Abbatis teneri, hujus Festum ab illis celebrari, ac oblationes recipi posse declaratur. 144.

Decreto ejusdem Congregationis Fratres juris nominandi Puellas ad Dotem incapaces censentur. *cum nota*. *ibi*.

Legatum pium pro fabrica Domus Montis Malbè à quondam Cyntio Lucini relictum, & ad expensas Beatificanis, & Canonizationis Fr. Josephi à Leonissa applicari, Episcopo committit. *Alexander* VIII. 146.

Decreto Sacræ Congregationis Episc. & Regul. Fratres loci Montis Scopii, non teneri accedere Processiones, quæ occasione Solemnitatis Corporis Christi in Terra Portariæ fiunt, declaratur. 147.

Decreto Sacræ Congregationis Concilii Visitationem Altaris Majoris ab Officialibus Episcopi in Ecclesia ejusdem Conventus Montis Scoppii factam, non sustineri declaratur. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Episc. & Regul. A Fratribus Civitatis Tudertinæ Eleemosynas in festo S. Antonii Abbatis, non obstantibus privilegiis Patrum S. Antonii Viennen. liberè recipi posse sancitur. *cum nota*. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Episc. & Regul. Fratribus loci, *Abbatia* nuncupati, tempore æstivo, in loco S. Malliani dicto, per modum Hospitii morari posse indulgetur. 148.

Decreto Sacræ Congregationis Episc. & Regul. Habitatio, ad Montem Pietatis in Terra Cassiæ spectans, Fratribus ibidem pro Hospitio conceditur. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Concilii Clerico contra suam, ante 18. ætatis annum expletum factam Professionem reclamanti, Restitutio in integrum denegatur. 149.

Decreto Sacræ Congregat. Episcoporum, & Regularium Causa quæstuationis inter Provincias Umbriæ, & Marchiæ vertens, ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem pro decisione remittitur, & ab hoc plenè terminatur. 150.

Decreto Sacræ Congregat. Episcoporum

rum, & Regularium Fratres Spoleti in possessione celebrandi festum S. Antonii Abbatis, & equos benedicendi manurenentur. *cum nota*. 151.

Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Ad instantias Communitatis Subluci, Hospitium Sancti Bernardini nuncupatum, Fratribus Romitæ conceditur, dominio ejusdem S. Sedi reservato. 152.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis Idem Hospitium à jurisdictione Ordinarii eximitur. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Rituum Ven. Corpus B. Josephi à Leonissa recognosci, & ad Ecclesiam SS. Suffragii Leonissæ transferri committitur, & insignes Reliquias ab eodem distrahi &c. sub excommunicatione, Sanctæ Sedi reservata, prohibetur. 153.

Decreto Sacr. Congregat. Episcoporum & Regularium Moniales loci Cassiæ ad emptum, & noviter accomodatum S. Luciæ Monasterium transferri conceditur. 166.

Sententia Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Auditoris Cameræ RR. Patribus S. Lucæ Spoleti nullum jus, nullamque actionem in arbores, à Domo nostra ibidem prætensas competere confirmatur. *ibi*.

Reliquias, & Cor Beati Josephi à Leonissa, seu aliquam illarum, aut hujus partem ex Ecclesia, Sacristia, Armario, &c. Domus Leonissæ extrahi, commodari &c. omnibus, & singulis, cujusque gradus, & conditionis, sub excommunicatione Istæ Sententiæ, aliisque respectivè pœnis prohibet, ac Reliquias extractas à se non approbari declarat. *Benedictus* XIV. 167.

Easdem Reliquias B. Josephi à Leonissa inspici, ac ad novum Sacellum transferri, Ludovico de Valentibus, Promotori Fidei committit. *Idem cum nota*. 168.

PROVINCIA MARCHIÆ.

Mediato Vivæ vocis Oraculo Domum antiquam Montis Veteris vendi, & ex pretio inde redacto, reiteratisque, D. Prosperi de Comitibus expensis Domum novam in salubriore Situ construi, Vicario Generali Ravignanæ committitur. 170.

Ecclesiam S. Sebastiani Conventus Apiri Indulgentia plenaria perpetua decorat. *Sixtus* V. *cum nota*. 171.

Ad instantias Ducis Urbini Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia Conventus Castri Durantis (jam Civitatis Urbaniæ) quoad Missas Fratrum duntaxat in perpetuum privilegiat. *Clemens* VIII. 172.

Petium terræ, construendæ novæ Domui Maceratæ sufficiens, lite actuali non obstante, Fratribus consignari, Gubernatori Marchiæ Anconitanæ committit. *Idem*. *ibi*.

Domum veterem S. Christinæ Fani, meliorem conditionem offerenti vendi, & pretium inde redactum in novam Fabricam converti indulget. *Idem*. 173.

Legatum pium pro 6. vestimentis Fratribus Civitatis Firmanæ à Lucretia Vinca relictum in ducenta scuta converti, hæc pro fabrica novæ Domus ibidem applicari, & pro onere 2. Missarum hebdomadatim aliàs dicendarum, harum 700. à Fratribus unà tantum vice celebrari concedit. *Idem*. 174.

Petium Sylvæ Fratribus pro commoditate Domus Montis Floris ab Archipresbytero Ecclesiæ S. Pauli ibidem concessæ, pro annuo censu permutari, Archiepiscopo Urbinatensi, seu ejus Vicario Generali committit. *Idem*. 175.

Decreto Sacræ Congregationis Rituum, Fr. Athanasio ante ingressum Religionis ritu Græco ordinato, post Professionem, ritu latino celebrandi facultas conceditur. 176.

Ecclesiam Sanctæ Catharinæ Anconæ, cum Domunculis, & petiis terræ contiguis Domui Fratrum ibidem uniri, Vicario Generali committit, ac onera dictæ Ecclesiæ incumbentia à Fratribus suppleri jubet. *Paulus* V. *cum nota*. *ibi*.

Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia S. Mariæ in Solestano prope Civitatem

tatem Asculanam pro Fratribus duntaxat privilegiat, ita tamen, ut decem Sacerdotes ad minus ibi existant. *Idem*. 180.

Fr. Paulum à Cesena Tunonium ad Domum Sanctæ Mariæ de Compassione, aliasque vicinas Missiones visitandas ablegat. *Idem, cum nota*. 181.

Ad alium Conventum in Terra Montis Ulmi erigendum, quoddam Terræ petium, muri veteris cæmenta, & ædificium Ecclesiæ ruinam minantis, ad Commendam S. Philippi de Auximo, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani spectantia, pro alio terreno, à dicti Loci Communitate oblato, alienari, Magni dicti Hospitalis Magistro concedit, ita ut Ecclesia à Fratribus relicta, Ecclesiæ Commendæ subrogetur, & in illa hujus onera adimpleantur. *Idem*. 182.

Pro Legato pio, cuilibet ex Domibus Senogalliæ, & Montis Bodii, cum onere Missarum, & annualis Officii Defunctorum à Joanne Baptista Savello relicto, 700. duntaxat Missas semel celebrari, Episcopo Senogallien. seu ejus Vicario committit. *Idem, cum nota*. 183.

Ecclesiam collativam Sanctorum Cosmæ, & Damiani extra muros Terræ Sanctæ Anatoliæ supprimi; eam cum contiguis terris, & sacra supellectile Fratribus concedi; in suppressæ Ecclesiæ vices, Ecclesiam Sancti Blasii à prima dependentem, in titulum erigi; ab hujus Rectore, Abbate nuncupando, onera priori annexa persolvi, ac pro illius sustentatione emolumenta separata assignari, Vicario Generali Camerinensi committit. *Idem*. 184.

Epistola Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Fratres in Confessarios extraordinarios Monialium Recineti deputari, arbitrio D. Cardinalis Roma remittitur. *cum nota*. 187.

Monasterium Monialium Capucinarum sub invocatione Sancti Josephi in loco Fabriani sub perpetua clausura erigi; Regularem Observantiam per duas ejusdem Ordinis Moniales Perusio, vel Recineto vocandas in id induci; in manutentionem duodecim illius Monialium à Confraternitate Sanctissimi Sacramenti, in Ecclesia Collegiata Sancti Venantii ibidem canonicè instituta quotannis 300. scuta subministrari concedit, Monasteriumque Ordinarii jurisdictioni subjectum, omnibus Ordinis privilegiis &c. frui posse, & debere declarat. *Idem, cum nota*. 188.

Emptionem duarum ædium pro amplianda Domo Sanctæ Christinæ Fani, & translationem Canonis annui, uni earum annexi, confirmat. *Idem, cum nota*. 191.

Fr. Didacum à Civitate novâ Regi Christianissimo pro executione gravis negotii in Civitate Gebennensi peragendi commendat. *Idem*. 192.

Commendat Eumdem pro eodem fine Reginæ Christianissimæ. *Idem, cum nota. ibi.*

Petium Terræ ad Ecclesiam S. Luciæ in Terra Montis Alboddi spectantem, pro Fabrica novæ Domûs ibidem vendi, seu alienari, Vicario Generali Senogalliæ committit. *Idem*. 193.

Possessionem *le Cerrete* nuncupatam, & ad Monasterium Monialium Terræ de Montecchio spectantem, cum aliis bonis stabilibus commodioribus, & utilioribus permutari, Episcopo, seu Præposito Camerinensi committit. *Idem, cum nota*. 194.

Permutationem trium Starorum Terræ pro Domo Apiri in meliorem formam redigenda ratihabet. *Idem*. 195.

Fontem per fundum, ad Capitulum & Ecclesiam Lateranensem spectantem, aquæductibus subterraneis ad Domum Asculi conduci indulget. *Idem, cum nota*. 196.

Celebrandi Missam in Oratorio domestico Terræ Mucciæ Fratribus pro tempore ibi existentibus, & ad Capitulum generale ituris, ac abeo recessuris, facultatem impertitur. *Idem, cum nota*. 197.

Petium Terræ ad Domum Lauretanam spectans, & Fratribus inibi jam aliàs ad usum concessum, cum alio petio novæ Domui contiguo permutari, Episcopo Lauretano committit. *Idem, cum nota*. *ibi*.

Quædam Terræ petia Domui Urbinatensi non amplius proficua, pro alia terre-

ni quantitate, ad totalem dictæ Domus ambitum necessaria, permutari concedit. *Idem*, *cum nota*. 202.

Decreto S. Congregationis Rituum, Statuam D. Antonii Patavini in Capucinorum Habitu processionaliter in Terra Montecchii deferri posse sancitur. 203.

Non obstante Testamento Masino, à Communitate loci Montis Sancti, Fratribus pro fabrica novæ Domûs octo coppas terreni concedi, & econtra totidem de antiquæ Domûs situ Communitati à Fratribus assignari indulget. *Alexander* VII. *ibi*.

Chirographo Papali pro novo Domûs Pisaurensis ædificio aliquæ Ædes, & terræ petia, ad Apostolicam Cameram pertinentia sub conditione conceduntur, ut Fratres mediante Procuratore annuatim in dicta Camera, in vigilia, vel Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, compareant, & in recognitionem Apostolicæ concessionis Sanctissimum Nomen Jesus invocent. *cum nota*. 204.

Gratiam concessam, non obstante RR. Clericorum Regularium Minorum S. Caroli nuncupatorum oppositione, executioni dari jubetur. *cum nota*. 206.

Chirographo tertio gratia circa Domum Pisaurensem jam aliàs facta, ampliatur. 208.

Provinciam ob suam vastitatem in duas dividi concedit. *Innocentius* XI. *cum nota*. *ibi*.

Epistola Sacræ Congregationis Concilii, Cadaver Personæ Sæcularis, quæ in nostra Ecclesia Fori-Sempronii Sepulturam elegerat, ad hanc, non à Fratribus, sed à loci Parocho ducendum esse, sancitur. 209.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis Concilii, revocationem oneris, Fratribus Sancti Severini hebdomadatim ferculum, seu pietantiam quatuor juliorum, præstandi, non subsistere declaratur. 210.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis Concilii, Fratres Tolentini Quartam funeralem solvere non teneri declaratur. *ibi*.

Privilegium Altaris in Capella Sanctissimi Crucifixi Domûs Civitatis Fanensis, prius per Breve *ad perpetuam memoriam* expeditum ad Sacerdotes Ordinis, & ad unam feriam hebdomadæ restrictum, ad quoscumque Sacerdotes Ordinis, & ad duas ferias qualibet hebdomadâ extendit. *Innocentius* XII. 211.

Paramenta, Ornamenta &c. Ecclesiæ Conventûs Terræ Montis Avium donata, aut donanda, ex ea extrahi, aut commodari sub censuris prohibet, & exemplar prohibitionis hujusmodi in valvis Ecclesiæ, seu Sacristiæ, seu in alio conspicuo loco affixum teneri jubet. *Idem*. *ibi*.

Idem circa vasa argentea &c. à Maria Anna Hispaniarum Regina usui Ecclesiæ Domûs Urbinatensis donata prohibet, & præcipit. *Clemens* XI. 212.

Decreto Sacræ Congregationis Concilii in Causa Funeris, Cadaver ad Ecclesiam Domûs Civitatis Æsinæ cum Fratrum associatione transportari, & ratione Quartæ funeralis à Reverendissimo Capitulo probationes interim coadjuvari jubetur. 213.

Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Causa quæstuationis inter Provincias S. P. Francisci, & Marchiæ ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem remittitur. *ibi*.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Monasterium Monialium Civitatis Auximanæ cum clausura institui, & erigi, ac Fundatricem cum aliis Puellis ad id transferri, Ordinario loci committitut. *cum nota*. *ibi*.

Fr. Michaelem Angelum à Ragusio, Ministrum Generalem, Regi Catholico, pro feliciori visitationis successu commendat. *Idem*. 215.

Item Reginæ. *Idem*. *ibi*.

Ac Francisco Cardin. de Judice. *Idem*, *cum nota*. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Congregationis Episcoporum, & Regularium, Quartam funeralem à Fratribus loci Pergulæ Parocho non solvi, & econtra aliàs desuper edita Decreta servari debere declaratur. 216.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Parochum

PROVINCIA BONONIENSIS.

Pe-

De-

Digitized by Google

ftallæ Sororem Luciam cum aliis Monialibus ad illius instructionem transferri: ab altefata Ducissa, & pro tempore existentibus Ducum Parmæ Uxoribus, vel Tutricibus, aut in harum defectu ab ipsis Ducibus quatuor Puellas sine præstatione dotis in Moniales recipiendas nominari: ac easdem Ducissam, Uxores, Tutrices, duodecim vicibus per annum, Monasterium de consensu Superiorum, & Monialium ingredi posse concedit. *Idem*, *cum nota*. 271.

Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia Domûs Parmæ ad instantias Serenissimi Ducis Francisci in perpetuum privilegiat. *Clemens* XI. 275.

Breve Apostolicum pro privilegio Altaris Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia prædictæ Domûs expediri, à se jam jussum esse, eidem Francisco Duci reponit. *Idem*. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregat. Rituum, Monialibus Tertiariis Capucinis Terræ Fagnani, feria v. maj. hebdomadæ Missam privatam in earum Capella Ecclesiæ Parochialis celebrari permittitur. 275.

In causa inter Domos Parmenses, & Mutinenses versante, consilia, quibus & malis occurreretur, & aliàs optatis obsecundaretur, suscepta esse, Serenissimo Rainaldo Duci Mutinæ significat. *Benedictus* XIII. 276.

Petitas de Beato Seraphino à Monte Granario Sacras Reliquias Serenissimæ Ducissæ Dorotheæ Sophiæ mittendas esse significat. *Idem*. *ibi*.

Domos Custodiæ, seu Ducatûs Mantuani, cum Domo Castellionis Stiverorum, à Provincia Brixiæ separata, Provinciæ uniri ratihabet, & confirmat. *Clemens* XII. 277.

Fr. Michaelem Angelum à Regio Lepidi in munere Concionatoris Palatii Apostolici ad dies vitæ confirmat, eique varias prærogativas impertitur. *Benedictus* XIV. *cum nota*. 278.

PROVINCIA VENETA.

Monasterium S. Hieronymi in Civitate Vicentina, à Monasterio Fratrum Sanctæ Mariæ Gratiarum dismembrari, Regularem statum Ordinis Sancti Hieronymi in illo supprimi, prophanos Habitatores ex eo expelli, ac Fratribus nostris pro perpetuo usu id concedi, mandat. *Sanctus Pius* V. 282.

Separationem Curæ animarum à Monasterio Sanctæ Crucis, de Cittadella nuncupato, aliàs Cœnobio Monialium Sancti Silvestri, Ordinis Sancti Benedicti Veronæ unito, necnon illius cum Ecclesia assignationem, pro habitatione Fratrum, ibidem confirmat. *Idem*. 284.

Ecclesiam SS. Redemptoris ex Voto in Civitate Veneta ædificatam, à Serenissimo Senatu Fratribus assignari, & non obstante religiosæ paupertatis lege eam ab hisce acceptari, Apostolicæ Benedictionis largitione indulget. *Gregorius* XIII. 286.

Emptionem fundi pro construenda Domo in oppido Asoli, ac remissionem livelli, seu annui census, eidem annexi confirmat. *Sixtus* V. *ibi*.

Legatum Missæ perpetuæ ex concessa Fratribus Ecclesia Sancti Rochi Belluni ad aliam Ecclesiam transferri, Episcopo ibi, aut ejus Vicario Generali committit. *Paulus* V. 288.

Venerabilem Servum Dei Fr. Laurentium à Brundusio ad exercitum Catholicorum Germaniæ Principum abeuntem, variis facultatibus spiritualibus communit. *Idem*, *cum nota*. *ibi*.

Monasterium Monialium Capucinarum sub Regula Sanctæ Claræ in Civitate Vicentina erigi committit, iis sub jurisdictione Ordinarii viventibus privilegia Ordinis Sanctæ Claræ communicat, & pro earum regimine Statuta condi jubet. *Idem*. 289.

Pietatem Augustissimi Imperatoris Ferdinandi, sacros honores Fr. Laurentio à Brundusio Augustissima cum Imperatrice decerni postulantis commendat. *Urbanus* VIII. 292.

Repetit idem Serenissimo Bavariæ Duci, & Electori Maximiliano, easdem preces facienti. *Idem*. *ibi*.

Epistola Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium, ad Illustrissimum D. Nun-

D. Nuntium Venetiarum data, possessiones, naves &c. à Fratribus privatim benedici posse, & eos à Parochis desuper non molestari debere sancitur. *cum nota*. 293.

Decreto Ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, In novo Conventu Terræ, *Abbatia* nuncupatæ, sex Fratres duntaxat morari posse indulgetur. *ibi*.

Decreto Ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Erectio novi Conventus in Terra Glemonæ Patriarchæ Aquilejæ committitur. *ibi*.

Decreto Ejusdem Sacræ Congregationis, erectio Monasterii Monialium in Civitate Tarvisina, & formalis clausuræ introductio, Episcopo ibidem committitur. 294.

Decreto Ejusdem Sacræ Congregationis, Laici ad portandos de una mensa ad aliam libros &c. juxta dispositionem Eminentissimi Cardinalis Protectoris tenentur. *cum nota*. *ibi*.

Fr. Marco ab Aviano ad Augustissimi Imperatoris Leopoldi exercitum ablegato, varia spiritualia privilegia largitur. *Ven. D. S. Innocentius* XI. *cum nota*. 295.

Fr. Rochum à Venetiis, Visitatorem Missionum in Peloponneso constituit. *Innocentius* XII. 298.

Moniales Collegii Nobilium Capucinas prope Ecclesiam Sancti Antonii à Castello, Civitatis Venetiarum, omnibus privilegiis, Indulgentiis, aliàs Monialibus Ordinis S. P. Francisci concessis, uti, & gaudere posse declarat. *Clemens* XI. *ibi*.

Fratribus Deputatis, Milites in Triremium classe existentes, ab omnibus peccatis, & casibus absolvendi, & cum illis quoad lacticiniorum esum dispensandi, facultatem impertitur, ac indulgentiam plenariam, in articulo mortis, omnibus in expeditione contra Turcas cum contritione decedentibus concedit. *Idem*, *cum nota*. 299.

Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Fabricam Clodiæ completam, Monasterium Monialium Capucinarum, sub Regula Sanctæ Claræ, & subjectione Ordinario loci, declarari, Episcopo ibidem committitur. 300.

Decreto ejusdem Sacræ Congregationis, fabricam loci Valdagni in formale Monasterium Capucinarum erigi, & ad id duas Institutrices ex alio Monasterio transferri, Episcopo Vicentino mandatur. *ibi*.

Decreto Sacræ Congregationis Concilii, Onera Missarum, Anniversariorum, & precum ex alienatione Conventûs, & bonorum suppressæ Religionis Sancti Hieronymi de Fesulis Monialibus Capucinis Venetiarum incumbentia, in celebrationem menstruæ Missæ, & Communionem menstruatim pariter à Monialibus faciendam, necnon quotidianam recitationem psalmi *Miserere* &c. converti, Patriarchæ ibidem committitur. 301.

Ad Moniales Utini participatio omnium Indulgentiarum, suffragiorum, privilegiorum, aliis Monialibus Capucinis sub Regula S. Claræ concessorum extenditur, ita tamen, ut (exceptis Sororibus conversis ad colligendas eleemosynas destinatis) in clausura inviolabiliter perseverent. 302.

Monialibus Coloniæ Constitutionem Pauli Papæ V. de earum Monasterii erectione, concessa iis Sancti Petri Ecclesia ibidem &c. ex Secretaria Apostolica communicat, & illi plenam fidem adhiberi sancit. *Urbanus* VIII. 303.

PROVINCIA MEDIOLANENSIS.

Ex Præpositurâ Sancti Joannis Baptistæ in terra Domasii cum omnibus ædificiis contiguis, & connexis Conventum Fratrum erigi, Episcopo Comensi committit. *Gregorius* XIII. 306.

In duabus Ædibus, onere annuæ pensionis, Capitulo Sancti Nazarii Mediolani præstandæ, gravatis, & pro constructione Monasterii Monialium donatis, Cœnobium hujusmodi sub invocatione Sanctæ Claræ erigi, responsiones dicto Capitulo debitas, ex parte redditutum à quondam Joanne Thoma Cribello ad similem finem pro summa conventa liberari, in

PROVINCIA BRIXIENSIS.

Digitized by Google

PRO-

PROVINCIA JANUENSIS.

Donationem Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Terræ Finarii, Fratribus ab Episcopo factam, Apostolica auctoritate confirmat, eandem Ecclesiam, ejusdemque Domum in Conventum cum omnibus privilegiis erigit. *Sixtus* V. *cum nota*. 367.

Ad Conventum Voraginis à Sæcularium subjectione eximendum, quædam terræ petia permutari concedit, ita tamen, ut spatium pro via ad Conventum amplianda sufficiens reservetur. *Gregorius* XV. 368.

Monasterium suppressæ Congregationis Fratrum Minorum Reformatorum Conventualium in loco Quarti, Fratribus cum omnibus juribus &c. consignari committit. *Urbanus* VIII. 369.

Domum veterem Portus Mauritii, Serenissimæ Reipublicæ concedi, & aliam ibidem construi, Episcopo Albinganensi committit. *Idem*. 371.

Syndicum unum, ad vendendum dictæ Domûs destinatum Situm, & alium pro ampliando Viridario Domûs Genuensis constitui, P. Ministro Provinciali concedit. *Idem*. *ibi*.

Partem sitûs Conventûs in loco Voraginis, pro alio æquivalente permutandi, facultatem largitur. *Idem*. 372.

Nonnulla petia terræ, Canoni Capellaniæ Sancti Abenatis Januæ, annuatim solvendo obnoxia, pro amplianda Domo, & Horto loci Quarti alienari, & alium perpetuum redditum Canoni prædicto substitui, Archiepiscopo &c. ac Præposito Januen. committit. *Idem*. *ibi*.

Reliquias ex Ecclesiis Domuum Conceptionis, & S. Barnabæ Januæ extrahi, sub censura, & pœnis prohibet. *Idem*. 374.

Domum loci S. Remi ad opportuniorem situm transferri, pro hoc situm ad Canonicalem Ecclesiæ Collegiatæ Præbendam ibidem spectantem consignari, & econtra à Syndico Fratrum, terrenum æqualis valoris, seu loca montium libera, vel assignari, vel recipi, Ordinario loci committit. *Idem*. *ibi*.

Affrancationem terræ petiorum, Domui Quarti incorporatorum, ab Archiepiscopo, & Archidiacono Januen. confirmari, & assignatum alium Canonem ad quemdam Montem Pietatis Almæ Urbis transferri jubet. *Idem*. 375.

Fr. Franciscum à Janua utraque voce in Capitulis Provincialibus, absque concursu ad electionem discretalem gaudere, Eumque cum uno ex sociis suis Ministro, ac Procuratori Generali duntaxat subjectum esse, sancit. *Idem*, *cum nota*. 376.

Pretium antiquæ Domus Fratrum Conventualium Reformatorum Loci Quarti à Sede Apostolica Fratribus nostris concessæ, & à Nobili Magdalena Serra emptæ, cum jure Sanctæ Sedi in id competente ad Domum Portus Mauritii transferri, &, econtra dominium Domus (non tamen Ecclesiæ) loci Quarti prædictæ Magdalenæ, ejusque Hæredibus, sub conditionibus expressis, liberum remanere indulget. *Idem*. 376.

Pro tollenda Domûs Conceptionis Januæ servitute, situm ad eamdem Domum spectantem permutari, Archiepiscopo, seu Præposito ibidem committit. *Idem*. 377.

Situm eidem Domui Januæ inutilem Marco Gandulpho, sub conditione duorum Murorum in utilitatem ejusdem Domûs à Marco construendorum concedi, Archiepiscopo, aut Præposito ibidem committit, ac concordiam desuper factam confirmat. *Idem*. 378.

Concessionem decem aliorum palmorum de situ Domûs Januæ eidem Marco Gandolfo factam, ratihabet. *Idem*. 379.

Situm veterem Domûs loci Pontremuli vendendi licentiam impertitur. *Idem*. *cum nota*. *ibi*.

Ad instantias Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & tunc Status Mediolanensis Ducis decem Domos à Provincia separari, & Provinciæ Mediolanensi aggregari ratihabet. *Alexander* VII. 381.

Decisione Rotali, à Capucino ad Religionem Hierosolymitanam auctoritate Apostolica translato legatum annuum, vi Professionis Capucinæ mortuum, recuperari sancitur. 381.

Monialibus Civitatis Januæ recitationem Officii B. V. Mariæ de Monte Carmelo

melo quotannis concedit; Eas omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis &c. tam ſpiritualibus, quam temporalibus, aliis Monialibus ipſius noſtri Ordinis, ſeu de Obſervantia, ſeu Reformatorum, ſeu Conventualium, aut Monialibus juriſdictioni Ordinariorum ſubjectis, conceſſis, vel concedendis gaudere, & uti poſſe declarat; Altare majus in earum Eccleſia pro Defunctis Monialibus ejuſdem Monaſterii, vel earum Conſanguineis, Affinibus uſque ad ſecundum gradum &c. in perpetuum privilegiat; tam viſitantibus Eccleſiam prædictam in feſto Concept. B. Virg. Mariæ Immac. quam ipſis Monialibus in feſto Aſſumpt. ejuſdem B. V. in Capella de Laureto intra clauſtra exiſtente orantibus indulgentiam plenariam impertitur. *Ven. D. S. Innocentius* XI. 383.

Decreto S. Congreg. Concilii, Joanni Baptiſtæ à Corſano, qui in Religione Tertii Ordinis, ut laicus Profeſſionem emiſit, poſt ſuum ad nos tranſitum, ceu Clericum profiteri, indulgetur. 385.

Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, ad inſtantias Familiæ Lomellinæ tres Sacerdotes cum Fratre laico in Inſula, *Tabarca* nuncupata, manuteneri, & ab his Sacramenta adminiſtrari conceditur. *cum nota*. *ibi*.

Fratribus, à Sereniſſima Republica ad ſpiritualem Triremium directionem aſſumptis, varias facultates largitur, & ad eorum obſequia Laicum deputari, Miniſtro Provinciali imponit. *Clemens* XI. 386.

Decreto S. Congreg. Concilii, Parocho Oppidi Ilicis Quartam funeralem prætenſam non deberi, & retentas propterea ab eo candelas, Fratribus reſtitui ſancitur. 387.

Reſcripto Pontificio Conventus Monſerratenſes à Provincia ſcinduntur, & immediatæ P. Miniſtri Generalis juriſdictioni ſubduntur. *ibi*.

Decreto S. Congreg. Epiſcop. & Regul. Jus ſepeliendi cadavera Defunctorum, qui ſepulturam in Eccleſiis noſtris, cum licentia P. Generalis &c. ad requiſitionem Parochi exhibenda elegerunt, Nobis competere confirmatur, & alia circa curam Cadaveris Sacerdotis Camilli Saravalli Parochum inter - & Fratres noſtros Ovadæ ſanciuntur. *ibi*.

Decreto ejuſdem S. Congreg. in Eccleſia Civitatis Plebis ſepultura Jo: Auguſtino Garello Canonico, & Philippo Leureri, cum eorum poſteris conceditur. 388.

PROVINCIA PEDEMONTANA.

Monaſterium, *Abbatia* nuncupatum, & in Commendam Cardinali Vaſtavillano conceſſum, Fratribus pro conſtructione Conventûs in loco Pinaroli permittit. *Gregorius* XIII. 390.

Librum P. Zachariæ Boverii contra opus de Republica Chriſtiana &c. tunc edendum, intra decennium in Urbe, aut Statu Eccleſiaſtico reimprimi inhibet. *Paulus* V. *cum nota*. 391.

Legata pia, à Fr. Joanne à Taurino ante Religionis ingreſſum aſſignata, & ab Hæredibus neglecta, executioni mandari, ad ejuſdem Fr. Joannis inſtantias, Nuntio Apoſtolico committit. *Urbanus* VIII. 392.

Duciſſis à Sabaudia Monaſteria Taurini ingrediendi facultatem largitur. *Idem*. 393.

Decreto S. Congreg. Concilii, in loco Avilianæ, vel Miſſas votivas à Fratribus pro rata eleemoſynæ receptas legi, vel Peregrinantes de non applicatione moneri debere, ſancitur. *ibi*.

Epiſtola S. Congreg. Epiſc. & Regul. Fratres circa quæſtuationem in loco Soſpitelli vexari, aut impediri, Epiſcopo Ventimilienſi inhibetur. *cum nota*. 394.

Conſtitutiones Monialium B. Mariæ de Suffragio Taurini confirmat. *Idem*. 395.

Decretis S. Congreg. Rit. & Concilii, Fratres Eporediæ nonniſi ad Proceſſiones ſolitas, & pro publico bono, & honore indictas accedere teneri ſtatuitur, ita tamen, ut in perſolvendis ſuis Officiis Regularibus non impediantur. *cum nota*. 396.

Decreto S. Congreg. Epiſcop. & Regul. Introductio Monialium ad novum Monaſterium Montis Regalis, Epiſcopo ibi ſub ſolitis clauſulis committitur. 397.

Decreto S. Congregationis Concilii, Tempore Interdicti, cui Oppidum Podivarini ſubjectum erat, Fratribus in

Feſtis

Festis Sanctorum Ordinis Privilegia suffragari declaratur. *ibi*.

Decreto ejusdem S.Congreg. ad instantias Fratrum Clavasii Regulares Mendicantes in eleemosynis, per Dioecesin, & Loca, in quibus habent Conventus, quaerendis non posse impediri, & econtra solum ad licentiam suorum Superiorum. Ordinario exhibendam, in casu quaestuationis extra loca Conventuum obligari declarat. *ibi*.

Parocho loci Carrucci ratione Cadaverum Dominorum Comitum de Costa, ad Fratrum Ecclesiam dicti Loci translatorum, Quartam funeralem non deberi, sancitur. 398.

Epistola S. Congreg. de Propag. Fide Illustriss. Archiepiscopo Taurinensi scriptâ, ne Fratres Missionarii circa facultates à Sancta Sede concessas turbentur, nec ad examen pro Confessionibus in locis Missionum excipiendis, ab Ordinariis vocentur, cavetur, 400.

Rescripto ejusdem S. Congreg. Fratres in Missionibus Salutiarum manutenentur, & praetensa ab Illustriss. D. Ordinario facultatum eorum moderatio rejicitur. *cum nota*. *ibi*.

PROVINCIA TUSCIÆ.

A RR. Patribus Sancti Augustini Terrae Montis Sancti Sabini nemus, ex quo in hortum nostrae Domûs ibidem patebat inspectus, vendi, & alio terrae petio à Communitate ibidem compensari committit. *Sanctus Pius* V. 404.

Ecclesiam S. Michaelis de *Monte rosso*, prope Oppidum Peccioli nuncupatum, per modum Capellaniae, Praepositurae S.Amerani ejusdem Oppidi annexam dissolvit; eam salvis redditibus (si qui forent) eidem Praepositurę remansuris, Fratribus concedi indulget; ac Fratres eosdem omnibus privilegiis, & indulgentiis, aliis Ordinis Ecclesiis concessis, & concedendis in ea frui, & gaudere &c.declarat. *Gregor*.XIII.405.

Altare Capellae Conceptionis Beatae Virginis Mariae in loco Montis Ugorum, pro Fratribus Ordinis ita privilegiat, ac si Missae in Altari Beati Gregorii de Urbe dicerentur. *Idem*. 406.

Idem Privilegium ad Altare Annuntiationis ejusdem B. Mariae Virginis in noviter reparata Capella ejusdem Ecclesiae transfert. *Clemens* VIII. 407.

Instrumentum Francisci Cardin. Taurusii, Archiepiscopi Senensis, de Ecclesia S. Ægidii, Passitheae, & Monialibus pro Monasterio concessa, de Capellania in ea cum Missa perpetua fundata; de Dote eidem appropriata, ac illius cum Archipresbyteratu unione confirmat, & Moniales sub jurisdictione Ordinarii omnibus Ordinis privilegiis gaudere debere sancit. *Idem*, 407.

Fabricam earumdem Monialium in Monasterium sub invocatione S. Joannis Baptistae, ac prima Regula S.Clarae erigi; Moniales usque ad numerum 40. admitti; ac à Fratribus nostris, quoad spiritualia, gubernari indulget. *Paulus* V. 411.

Sacras Reliquias extra Ecclesiam earumdem Monialium extrahi interdicit. *Idem*. *ibi*.

Monasterium Monialium in Terra S. Florae ab Eleonora Ursina Sfortia Ducissa Segniae &c. fundatum, sub prima S.Clarae Regula, perpetua clausura,& jurisdictione Ordinarii loci institui; eidem legata, & dona tam ejusdem Eleonorae Ducissae, quàm Communitatis ibidem appropriari; à Monialibus numerariis 200. & à supernumerariis 400. scuta pendi &c. Episcopo Castri Plebis committit. *Idem*. 412.

Partem pii Legati, à Fr. Ægidio à Pitiliano facti, ad hujus instantias relaxat, & ab illius onere Haeredem pauperem liberat. *Gregorius* XV. 414.

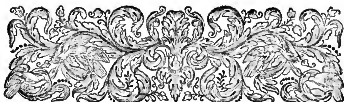
Duas Domunculas Fratribus Oppidi Sancti Stephani pro Conventus ampliatione relictas vendi; & pretium inde redactum in novae fabricae subsidium converti concedit. *Urbanus* VIII. *cum nota*. 415.

Varia Monasterii Monialium Terrae Sanctae Florae bona minus fructifera vendi, ac ex pretio alia bona stabilia melioris conditionis emi, Episcopo loci &c. committit. *Idem*. 416.

Eccle-

PROVINCIA CORSICÆ.

M O.

MONUMENTA APOSTOLICA,

Vel omnes Italiæ, ac Insularum adjacentium, vel solius Statûs Ecclesiastici Provincias concernentia.

APOSTOLICO DOCUMENTO

SEU

MEDIATO VIVÆ VOCIS ORACULO

Ex quibuscumque locis eleemosynas extrahi, & ad Conventus liberè, & sine conscientiæ scrupulo convehi conceditur.

HENRICUS

Miseratione Divina tit. S. Pudentianæ Presbyter Card. Cajetanus S. R. E. Camerarius.

Ven. Fratribus Religiosis Capucinis nuncupatis, totique Vestræ Congregationi salutem in Domino.

RELIGIONIS Zelus, ac Fidei Constantia, synceraque devotionis affectus, quibus vos in Apostolicæ Sedis conspectu præditos esse novimus, Nos inducunt, ut commodis, & necessitatibus vestris, quantùm cum Deo possumus, favorabiliter attendamus. Itaque vestris in hac parte Nobis porrectis supplicationibus inclinati, de mandato S. D. N. Papæ, vivæ vocis Oraculo Nobis facto, & auctoritate Nostri Camerariatûs Officii, Vobis, ut per quoscumque Agentes, Factores, Famulos, Ministros vestros, præsentium Ostensores, quamcumque Panis, Vini, Olei, Castanearum, Leguminum, ac aliorum, victui vestro necessariorum quantitatem, quæ vobis ubique locorum, tam in Statu Ecclesiastico, quàm extra illum in eleemosynam pro vestro omnium victu, & usu concessa, tradita, data, & donata fuerint, cujusvis quantitatis sint, unâ, seu pluribus extractionibus ex quibuscumque Civitatibus, Terris, Oppidis, locis, & Territoriis, in quibus eleemosyna hujusmodi Vobis elargita fuerit, extrahere, & ad quæcumque loca, seu Conventus Congregationi, seu Religioni Vestræ subjecta, ubicunque sita, in eorum victum, & usum convehere, & comportare liberè, & licitè, etiam absque Conscientiæ Scrupulo positis, & valeatis, tenore præsentium, licentiam indulgemus, ac facultatem, & auctoritatem, perpetuò duraturam concedimus, & impertimur. Enixè propterea in Domino hortantes, ac rogantes omnes, & singulos Dominos Illustrissimos Cardinales, Sedis Apostolicæ de latere Legatos, aliosque temporales Principes, quatenus pia erga Sedem Apostolicam devotione, vobis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, Vobis, vestrisque prædictis in transportatione, & extractione eleemosynarum hujusmodi faveant, & opitulentur, ac auxilium, consilium, & favorem præstent: cæterisque verò omnibus, & singulis, Magistratibus, Officialibus, & Ministris Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subjectis, aliisque, ad quos spectat, seu spectabit quomodolibet in futurum, earundem tenore præsentium strictè inhibendo præcipimus, & mandamus, ne sub S. D. N. PP., ac Nostræ indignationis, necnon mille ducatorum auri Cameræ Apostolicæ inferendorum, aliisque arbitrii Nostri pœnis, Vos, seu

seu Vestros prædictos, aliqua ex dicta eleemosyna Vobis, ut præfertur, tradita & concessa, & Provinciis, Civitatibus, Terris, Castris, & locis extrahentes, & ad vestros Conventus, & loca, in quibus respectivè Vitam Religiosam ducentes habitaveritis, etiamsi extractio hujusmodi ex Statu Ecclesiastico, ad alia ipsi Statui Ecclesiastico non subjecta loca, seu aliàs, prout necessitas exegerit, fieri contigerit, contra præsentium nostrarum literarum formam, continentiam, & tenorem, quoquo modo impedire, molestare, vexare, perturbare, aut remorari audeant, seu præsumant, seu eorum aliquis audeat, vel præsumat: alioquin &c. contrariis non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ in Camera Apost. die VI. mensis Septembris MDXCI. Pontificatus S. D. N. Gregorii PP. XIV. Anno Primo.

Henricus Card. Cajetanus.

A. Martini.

Exemplar Authenticum in Archivo Generali Ordinis, Armario Bulla, Brevia, *& in Boverio Tom. 2. fol. 954.*

N O T A.

(a) *Cap. non minus. Cap. adversus de Immunitate Eccles. Cap. Quamquam de Censibus, & Cap. fin. de Vita, & honest. Clericorum.*
(b *Leg. Sancimus. Cod. de Sacrosan. Eccl. & auth item nulla. Cod. de Episc.*
(c) *Sess. 25. cap. 8.*

QUantumvis nostræ Religionis exemptio à Gabellis, Pedagiis, Datiis, Vectigalibus, Guidaciis &c. munimine Juris Canonici (a) Civilis (*b*) diversorum Conciliorum, præsertim Tridentini (*c*) & plurium Apostolicarum Constitutionum, quas Ordo noster cum aliis Religiosis Ordinibus habet communes, & quas in Tomo, Bullas communes continente, per extensum, & in Indice generali totius Operis succinctè videre erit, validè sit suffulta, videaturque fluere ex naturali dictamine, quod Ordo, qui nec in communi, nec in particulari quid possidet, ex puris alitus eleemosynis cum simplice usu facti duntaxat, & Personam, eleemosynas pro suis indigentiis futuris asservantem non admittit, ad solvendo hujusmodi onera non possit obligari, præsertim dum talia, observantiam regulæ sine glossa, & ad litteram reddunt impossibilem, nihilominus in præmium sinceræ devotionis, qua Religio nostra in primo suo ortu erga Apostolicam Sedem ferebatur, suprapositio Documento specialiter fuit firmata, & data generalis facultas *quamcunque panis, vini, olei &c. quantitatem ex quibuscunque Civitatibus, Terris, Oppidis, locis, & Territoriis* primo *liberè & licitè*, secundo *etiam absque scrupulo conscientiæ extrahendi*.

Dicitur primò *liberè & licitè*, id est, sine ullo gabellæ onere. Non semel quidem à Dohanarum, aut Rev. Cameræ Apostolicæ Ministris, qui vel muneris sui lucro nimis avidè inhiabant, vel privilegio Religionis generali, & speciali, nimis timidè derogatum fuisse, autumabant, exemptio prædicta *circa vinum, carnes, fœnum, paleam, lanam, & chartam, seu papyrum* fuit impetita; facto autem ad Curiæ Tribunalia recursu, vel porrectis precibus, veritas & justitia semper sibi obviaverunt, & dum veritas exemptionis, Subsidium justitiæ requisivit, justitia veritatem, novo juris adminiculo communivit, prout Documenta, circa casus specificos hic subjungenda docent.

Exemptio circa vinum, fœnum &c.

Constitutione Alexandri VII. Anno 1667. emanatâ, à Mendicantibus cujusvis generis gabellas super quolibet Cado vini, & respectivè fœno & palea impositas solvi, fuit ordinatum, at immunis ab hoc onere, ac in dicta Constitutione non comprehensa declarabatur nostra Religio, judiciali sententia Thesaurarii Generalis Cameræ sequente.

B O N A C C U R S I U S   B O N A C C U R S I U S

Prothonotarius Apostolicus Sanctissimi Domini nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Thesaurarius.

D*Ominis Antonio Scariono, Joanni Baptistæ Bullæ, & Joanni de Bartholomeis Affictuariis, & Appaltatoribus Gabellarum bononenorum quinque super quocunque Cado Vini, & super quacunque Salma Fœni, & bononenorum duorum cum dimidio super quavis salma Paleæ, introducen. in Urbem, ac quibuscunque aliis dictæ Almæ Urbis, Provinciæque Romanæ Dohaneriis, Gabellariis, eorumque Ministris, Executoribus, & Commissariis quibuscumque, Pontiumque, & Portarum Custodibus, nec non omnibus, & singulis dictæ Almæ Urbis, ac Provinciæ Romanæ prædictæ DD. Judicibus quibuscunque Ecclesiasticis, & Secularibus, Commissariis, Ordinariis, & Subdelegatis quacunque auctoritate fungentibus, ac futuris, Baroncellis quoque, Exequutoribus, Subexequutoribus, cæterisque Justitiæ Ministris, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet in futurum, illique, vel illis, ad quem, seu quos præsentes nostræ pervenerint, seu aliàs quomodolibet ostensæ, vel præsentatæ fuerint salutem in Domino, & nostris hujusmodi, immo verius Apostolicis firmiter obedire mandatis. NOVERITIS, quod introducta coram Nobis lite, & causa inter Reverendos Patres Minores de Observantia Sancti Francisci, in Conventu S. Mariæ de Aracœli Urbis Actores, & RR. Patres Capucinos in Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe, ac RR. Patres Minores de Observantia, ac Reformatos Sancti Francisci Provinciæ Romanæ admissos ad causam ex una, & Reverendissimum Dominum Jacobum Elephantutium Sanctiss. Dom. Nostri Papæ, ejusque Rev. Cam. Apostolicæ Commissarium Generalem, ac dictos Dominos Antonium Scarionum, Joannem Baptistam Bullam, & Joannem de Bartholomeis Affictuarios, & Appaltatores prædictos de, & super exemptione à solutione dictarum Gabellarum, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, & illarum occasione partibus ex altera,*

in

in qua quidem causa ad varios, & diversos actus deventum, tandem servatis de jure servandis nostram diffinitivam tulimus sententiam hujusmodi sub tenore videlicet:

CHRISTI NOMINE INVOCATO, Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de Juris peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis in prima, seu alia veriori versæ fuerunt, & vertuntur, instantiis inter Reverendos Patres Minores de Observantio Sancti Francisci in Conventu Sanctæ Mariæ de Araceli Urbis, Actores, & Reverendos Patres Capucinos in Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe, ac Reverendos Patres Minores de Observantia, ac Reformatos Sancti Francisci Provinciæ Romanæ admissos ad causam ex una, & Reverendissimum Dominum Jacobum Elephantutium Sanctissimi Domini Nostri, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem, & Dominos Antonium Scarionum, Joannem Baptistam Bullam, & Joannem de Bartholomeis Afficturios, & Appaltatores Gabellarum bononenorum quinque super quocunque Cado Vini, & super quacunque Salma Fœni, ac bononenorum duorum cum dimidio super quavis Salma Paleæ introducen. in Urbem, Reos conventos, Partibus ex altera, de, & super exemptione à solutione dictarum Gabellarum, rebusque aliis &c. dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & diffinitivè sententiamus, dictos Reverendos Patres Minores de Observantia, ac Reformatos, & Capucinos, tanquam singulariter profitentes voto solemni altissimam paupertatem, & nihil, nec in communi, nec in particulari possidentes, sed ex Piorum eleemosynis viventes fore, & esse singulariter exemptos, & exceptuatos à solutione prædictarum Gabellarum, ipsosque non esse comprehensos in illarum constitutione, nec in impositione, obligationemque, injunctam omnibus Mendicantibus cujusvis generis solvendi Gabellas prædictas, Patres Minores Observantes, Reformatos, & Capucinos non comprehendere, nec afficere, & propterea ipsos nullo modo teneri, neque esse obligatos ad prætensam solutionem earundem Gabellarum, & pro iis nunquam molestari posse, aut debere volumus, & mandamus, nec non quascunque obligationes, & fidejussiones per Syndicum Apostolicum, vel aliam quamcunque personam pro supradictis Observantibus, Reformatis, & Capucinis occasione supradictarum Gabellarum Vini, Fœni, & Paleæ, quomodolibet factas, & præstitas abolendas, & cassandas fore, & esse, prout abolemus, & cassamus, ac pro cassis, & aboletis haberi, ideoque prædictos Religiosos in altissima paupertate viventes ab illis absolvendos fore, & esse, prout absolvimus, & liberamus, dictisque Illustrissimo Domino Commissario Reverendæ Cameræ, & Gabellariis nullum Jus, nullamque actionem super præmissis modo aliquo competiisse, aut competere, nec fore competiturum; Ideoque perpetuum silentium eisdem imponendum fore, & esse, prout imponimus, & pro imposito haberi volumus, & mandamus; Et insuper inhibemus prædictis Domino Commissario Cameræ, & Gabellariis, & cuilibet eorum in solidum, ut pro præfatis Gabellis, ac dicta obligatione, seu fidejussione dictos Reverendos Patres, eorumque Syndicum, nec aliquam personam pro ipsis Agentem nunquam molestent, seu molestari faciant sub quovis prætextu. Reservantes tamen dictis Gabellariis Jura talia qualia, & si quæ, & quatenus &c. & prout de Jure competunt, contra quos de Jure agendi ad relevationem quatenus &c. & non alios &c. Victosque Victoribus in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de Jure imposterum, reservamus, quatenus huic sententiæ non acquiescant, quatenus verò acquiescant, ab expensis absolvimus, & liberamus. Et ita singula singulis congruè referendo, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & diffinitivè sententiamus, non solum &c. sed omni &c. Ita pronunciavi Ego Anibal Simonettus Auditor. Subsequenterque comparuit coram Nobis admodum Reverendus Pater Frater Franciscus à Palumbaria olim Guardianus supradicti Venerabilis Conventus, & nunc Almæ Provinciæ Romanæ Vicarius Provincialis, ac petiit, & institit præinsertam sententiam, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa quæcunque, ad quos spectat, observari, & mandatum de observando eisdem omnibus Patribus supradictis concedere, & decernere dignaremur. Nos itaque attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, Mandatum de observando, ut infra, concedendum fore, & esse duximus, prout concessimus, & concedimus per præsentes. Quocirca auctoritate nostri Thesaurariatus officii Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrûm cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub mille ducatorum Cameræ Apostolicæ applicandorum, & pro illis mandati exequutivi, & in juris subsidium excommunicationis, ac trium ictuum funis publicè infligendorum, & mandati de capiendo respectivè, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore, & ex parte omnium supradictorum Reverendorum Patrum fueritis requisiti, seu alter vestrûm fuerit requisitus, nostraque, imo veriùs Apostolica auctoritate, præinsertam sententiam, omniaque, & singula in ea contenta, & expressa quæcunque, eisdem omnibus supradictis Reverendis Patribus, & cuilibet eorum inviolabiliter, & ad unguem observetis, & adimpleatis, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum observari, & adimpleri mandetis, & faciatis in omnibus, & per omnia, prout in eadem præinserta sententia continetur. Non permittentes eosdem Reverendos Patres Instantes; & quemlibet eorum contra formam, & tenorem dictæ præinsertæ sententiæ à quoquom quomodolibet indebitè molestari, perturbari, seu impediri sub quovis prætextu, causa, capite, ingenio, vel quæsito colore. Alioquin contra inobedientes, & præmissis non parentes ad supradictarum pœnarum incursus declarationem, & omnimodam exequutionem procedemus, justitia mediante, contrariis non obstantibus quibuscumque. In quorum omnium, & singulorum fidem has præsentes fieri, & per infrascriptum nostrum, & Cameræ Apostolicæ Notarium subscribi, sigillique nostri, quo in talibus utimur, jussimus, & fecimus impressione muniri. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die XXVIII. Martii MDCLXVII. Indictione quinta. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri D. Alexandri divina providentia Papæ Septimi Anno ejus duodecimo.

B. Bonaccursius Thes. gener.

Franciscus Antamorus.

Loco ✠ sigilli.

Exemptio quoad carnem. Dum anno 1686. circa Carnem, ejusdem asportationem, transitationem, & introductionem Conventus noster Viterbii ab Appaltatoribus molestius jactabatur, & solutio gabellæ quatrini fortites exigebatur, possessio nostri privilegii contra vexas fuit vindicata *primò* per Sententiam anno 1662. in plena Camera emanatam, & *secundò* à Cardinale ab Alteriis cl.mem. S.R.E. Camerario, seu à b. m. Josepho de Aste, tunc R.C.A. Clerico, intercedente Sanctissimi vivæ vocis Oraculo, per speciale, & sequens Monitorium.

P A U L U T I U S

Tituli Basilicæ Sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis de Alteriis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Presbyteris, Clericis, Notariis, & Tabellionibus publicis, quibuscunque, illique, vel illis, ad quem, seu quos præsentes nostræ pervenerint, aut aliàs quomodolibet ostensæ, vel præsentatæ fuerint, salutem in Domino. NOVERITIS, quod in plena Camera Apostolica sub die 24. mensis Novembris proximè præteriti ex parte, & ad instantiam Ven. Conventus, & RR. PP. Sanctæ Mariæ de Aracæli, omniumque aliorum Conventuum Religionis Minor. Obser. Sancti Francisci, tam contra Dobanerios Urbis, quàm omnes alios Appaltatores Gabellæ Carnis aliorum quorumvis locorum, fuerit in plena Camera Apostolica confecta infrascripta propositio, videlicet Committi D. de Aste, cui aliàs, & sub die 14. Octobris 1686. fuit commissa Causa ex parte, & ad instantiam RR. PP. Capucinorum Civitatis Viterbii, & sub die 10. Octobris proximè præteriti ad instantiam Ven. Conventus, & PP. Sancti Francisci Minor. Obser. Matelicæ contra Appaltatores dictorum locorum super exemptione dictorum PP. tanquam de Ordine Mendicantium Sancti Francisci competente à prætensa solutione Gabellæ quatreni Carnis, & respectivè Carnium aliis in locis recipien. asportationem ad dictam Civitatem, nec non etiam super observatione sententiæ per bon. mem. Salviatum de voto plenæ Cameræ sub die 16 Januarii 1662. super hujusmodi exemptione per acta Monini, tunc Cameræ Apostolicæ Notarii latæ favore RR. PP. Sancti Antonii in Monte Reatis Ordinis Sancti Francisci Strictioris Observan. hujusmodi causam cum clausula, quam, & quas, & inhiberi, ac cum facultate super præmissis concedendi Monitorium cum inhibitione, favore supradictorum PP. S. Mariæ de Aracæli, & aliorum Conventuum contra dictos Dobanerios, & Appaltatores Urbis, ac aliis facultatibus desuper necessariis, & opportunis, à qua plena Camera rescriptum fuerit ad Dom. de Aste, qui Monitorium cum inhibitione in Curia, & extrà super exemptione à solutione Gabellæ quatreni Carnis, ac respectivè observatione sententiæ per dictum Salviatum latæ, cujus tenor talis est, ut sequitur videlicet. CHRISTI NOMINE INVOCATO pro Tribunali sedentes & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de DD. Cameræ Apostolicæ Conclericorum Præsidentium voto pariter, & assensu ferimus in his scriptis in causa, & causis, quæ primò in prima coram D. Thesaurario Generali, & secundò in secunda, seu alia veriori instantiis coram Nobis versæ fuerunt, & vertuntur inter D. Joannem Palumbum Procuratorem Ordinis Min. Strictioris Observantiæ nomine Conventûs nuncupati S. Antonii de Monte Civitatis Reatis S. Francisci, Fratrumque dicti Ordinis actorem, & appellantem ex una, & DD. Lauretum Angelottum, Josephum Flavium, & alios Appaltatores Gabellæ quatreni Carnis in dicta Civitate Reatis, & litis Consortes reos Conventos, & appellatos, partibus ex altera, super exemptione à prætensa solutione dictæ Gabellæ quatreni Carnis, & respectivè Carnium aliis in locis recipien., asportatione, rebusque aliis &c. Visis videndis dicimus, pronunciamus, declaramus, & diffinitivè sententiamus, bene fuisse pro parte dictorum Conventûs, & Fratrum de nullitate dictum, & appellatum adversus sententiam secunda vice latam per dictum Thesaurarium, sive ejus Auditorem sub die 11. Martii 1661. ad favorem dictorum Gabellariorum, & litis Consortium, ac nulliter, & malè dictum Dom. Thesaurarium, sive ejus Auditorem dicta die 11. Martii 1661. pronunciasse, & revocasse alteram suam sententiam, prima vice 11. Januarii 1661. ritè, & rectè latam, ad favorem dictorum Conventûs, & Fratrum, & propterea, dicto secunda loco latam sub die 11. Martii sententiam nullam, & invalidam declarandam fore, & esse, & quatenus opus sit, annullandam, revocandam, & infirmandam, prout declaramus, annullamus, revocamus, & infirmamus; molestationes autem, vexationes, jactationes, & impedimenta per dictos Gabellarios, & litis Consortes quomodolibet super solutione dictæ Gabellæ Carnis, & Carnium ubique recipien. asportatione præfatis Conventui, & Fratribus illatas, præstitas, & comminatas, illata, præstita, & comminata fuisse, & esse illicitas, indebitas, & de facto præsumptas, illicita, indebita & præsumpta: prout tales, & talia declaramus, & super præmissis dictis Gabellariis, & litis Consortibus perpetuum silentium imponen. fore, & esse, prout imponimus, victosque victoribus in expensis in causa factis, nec non damnis, & interesse condemnandos fore, & esse, prout condemnamus; illarum tamen taxationem, & eorum liquidationem Nobis, vel cui de Jure imposterùm reservando, & pro præmissis omnibus, & singulis quæcunque mandata quomodolibet necessaria, & opportuna decernen. fore, & esse, prout decernimus, & relaxamus, & ita dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, volumus, atque mandamus non solùm isto &c. sed etiam omni alio meliori modo &c. ita pronunciavi Ego Laurentius Salviatus Cameræ Apostolicæ Clericus, & Judex, consideret. NUPER verò fuisse coram nobis, & eodem illustriss. & Reverendiss. D. Joseph de Aste Judice infrascripto ex parte, & ad instantiam præfatorum Ven. Conventus, & PP. S. Mariæ de Aracæli, omniumque aliorum Conventuum Regul. Min. Obser. S. Francisci omni meliori modo &c. principalium comparitum, & debita cum instantia postulatum, quatenus Monitorium super antedicta exemptione, & præinsertæ sententiæ observatione cum inhibitione eisdem concedere velle dignaremur. Nos itaque, ac præfatus Illustr. Dom. de Aste attendentes petitionem hujusmodi esse justam, rationique consonam, justaque petenti non esse denegandum assensum, Monitorium petitum cum inhibitione, ut infra, conceden. fore, & esse, prout idem Illustrissimus Dom. de Aste Judex ad formam præinserti Decreti Cameræ, & sententiæ respectivè concessit, & nos concedimus per præsentes. Quo circa de mandato Sanctissimi Dom. Nostri Papæ vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & authoritate nostri Camerariatûs Officii Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrûm cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, ac postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter

ve-

Digitized by Google

vestrûm fuerit requisitus, ex parte nostra, imò veriùs, Apostolica auctoritate moneatis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, & mandetis, prout Nos, & idem Illustrissimus Dom. de Aste Judex per præsentes monemus, & requirimus Illustrissimos Dominos Marchionem Philippum, & Antonium de Nerlie, ac Jo: Franciscum Fantonum, Almæ Urbis Dohanerios Generales, omnesque alios Appaltatores, aliorum quorumvis locorum, ac in executione præsentium nominandos, & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, trinaque monitione Canonica Nos assignamus, & Vos assignetis eisdem, ne sub mille ducatorum auri Rev. Cameræ Apostolicæ applican., & pro illis mandati executivi ac in Juris subsidium, quatenus opus sit, excommunicationis, aliisque &c. arbitrio dicti Dom. de Aste Judicis, pœnis infligendis debeant, & quilibet ipsorum debeat, præfatos instantes vigore privilegiorum, eisdem concessorum, à solutione gabellæ quatreni Carnis, ac respectivè Carnium aliis in locis recipien. introductione, transitatione, & asportatione ad hanc Almam Urbem, sive ad quoscumque Conventus dictæ Religionis ubique locorum existentes, liberos, & exemptos, fecisse, ac præinsertam sententiam super præmissis latam, etiam favore prædictorum Instantium, ac de verbo ad verbum attendisse, observasse, & debitæ, omnimodæque ac plenariæ executioni demandasse, & demandari fecisse, nec non ab omnibus, & singulis jactationibus, molestationibus, perturbationibus, & impedimentis eisdem Ven. Conventui, & PP. S. Mariæ de Araceli, omnibusque aliis Conventibus Relig. Minor. Obser. Sancti Francisci instantibus, de, & super præmissis, illorumque Causa, & occasione hactenus illatis, seu inferri comminatis, dandisque, & inferendis in futurum, cessasse, recessisse, destitisse, ac se se omnino abstinuisse aliàs per nos, & Illustrissimum Dom. de Aste Judicem a jactationibus &c. cessari, instantes à solutione dictæ gabellæ liberos, & exemptos declarari, præinsertamque sententiam, etiam favore instantium observari, ac debitæ executioni demandari, expensasque, damna, & interesse passa, & patienda, ac taxanda, & liquidanda refici, mandari, & mandata quæcunque de observando executiva, & alia desuper necessaria decerni, concedi, relaxari, decreta, sententias, aliasque, & alia fieri, ferri, & promulgari, jus, & justitiam ministrari, nobileque officium Judicis, & beneficium Juris eisdem Instantibus, qui deducunt omne Jus, omnemque actionem, &c. interponendo, & implorando vidisse, & audivisse, & præsentibus omnino paruisse alioquin, &c. insuper inhibeatis, & inhibendo expressè præcipiatis, & mandetis, prout Nos, & præfatus Illustrissimus Dom. de Aste Judex, inhibemus, & inhibendo expressè præcipimus, & mandamus supradictis omnibus, & singulis DD. Dohaneriis, & Appaltatoribus, eorumque Officialibus, & Ministris, ne sub antedictis pœnis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat præfatos Instantes pro solutione dictæ Gabellæ molestare, vexare, & perturbare, ac molestari, &c. facere, seu fieri permittere, nec quidquam aliud contra formam, & tenorem supra præinserti Decreti Cameræ, & sententiæ respectivè innovare, seu attentare, innovatumve forsan, & attentatum ulterius prosequi, mediare, terminare & finire per sese, vel per alium, seu alios quovis sub prætextu, &c. & nihilominus, si quis, &c. compareat, &c. in quorum fidem, &c. Datum Romæ in Camera Apostolica hac die IX. Decembris MDCXXXVII.

Joseph de Aste Cameræ Apostolicæ Clericus, & Judex.

Franciscus Antamorus Rev. Cam. Apost. Secretarius.

Loco ✠ sigilli.

Registr. in libro Diversorum Eminen. Card. Camerarii fol. 97.

Monitorio hoc non obstante, dum Anno 1708. Chirographo à Sanctissimo subscripto, omnes Personæ cujuscunque Status, & gradûs, *etiam Mendicantes Strictissimæ Mendicitatis*, ad solutionem, seu gabellam duorum quatrenorum pro Carne obstringabantur, concussum exinde Ordinis privilegium Appaltatores existimantes, importunè dictos quatrenos à Fratribus exigebant, usque dum Eminentiss. Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius, de mandato Sanctissimi, Religiosos Mendicantes strictissimæ Mendicitatis, id est, *nullum bonorum genus, nec in communi possidentes*, dicto Chirographo non affici, per litteras Encyclicas, infràs apponendas, & incip. *Cum Sanctissimo* declaravit.

Ita autem successivè tenor hujus Edicti tepescebat, ut Appaltatores contravenientes Anno 1715. medio pœnæ corporalis ad exactioram illius observantiam fuerint compulsi.

Fratres econtra ita strictè ei inhærebant, ut vigore illius, se quoque à solutione gabellæ Carnis pro ea quantitate, quæ in publicis macellis, ab ipsis Fratribus, vel sub eorum nomine emitur, exemptos esse prætenderent. Et quamvis hujusmodi gratia, Conventui nostro Anconitano, per benignissimum Bened. XIII. Rescriptum, inter Bullas Provinciæ Marchiæ Inveniandum, concessa sit, Sententia tamen ab Eminentissimo Cardinale Camerario Anno 1716. contra Nos lata, sensum interpretationis, intentioni Pontificiæ dissonum fuisse docuit: Sententiam hanc cum Statuto pœnæ corporalis continet Decretum Eminentissimi Cardinalis Camerarii supra citatum, & hic subjunctum;

JOANNES BAPTISTA SPINULA

Presbyter Cardinalis S. Cæsarei S. R. E. Camerarius.

U*Niversis, & singulis DD. quarumcunque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Castrorum, Villarum, Oppidorum, & aliorum quorumcunque locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectorum, Archiepiscopis, Episcopis, Gubernatoribus, Locumtenentibus, Auditoribus, Potestatibus, Vicariis, & aliis Judicibus quibuscunque Ecclesiasticis, & Secularibus. Commissariis, Ordinariis, Delegatis, & Subdelegatis quacunque*

que

Digitized by Google

quo Authoritate fungentibus, & functuris, Baroncellis quoque, Executoribus, Subexecutoribus, cæterisque Justitiæ Ministris, illisque, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes Nostræ pervenerint, vel aliàs quomodolibet præsentatæ fuerint, salutem &c. NOVERITIS, quod infrascripta die comparuit coram Nobis in Camera Apostolica D. Jo: Baptista Campagicrnus, Procurator Illustrissimi D. Petri Francisci Berardi Appaltatoris Generalis Gabellæ duorum quatrenorum pro qualibet libra Carnis Provinciæ Marchiæ, & exposuit usque, & de Anno 1708. sub die 20. Octobris pro parte Religiosorum Mendicantium, arctissimam paupertatem profitentium juxta resolutiones Sac. Congregationis OEconomicæ, & de Mandato Sanctissimi, impetratas fuisse à Nobis litteras circulares, directas Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus à Latere Legatis, ac RR. PP. DD. Gubernatoribus Provinciarum, & Locorum Status Ecclesiastici, quibus declaratum extitit, Religiosos Mendicantes Strictissimæ Mendicitatis nullum Bonorum genus, neque in communione possidentes, non fuisse, nec esse comprehensos in Chirographo, per Sanctissimum sub die 26. Augusti dicti Anni 1708. subsignato, quo obligatæ leguntur omnes Personæ cujusvis status, gradus, conditionis, etiam Ecclesiasticæ, tam Seculares, quàm Regulares, etiam Mendicantes Strictissimæ Mendicitatis, non obstante quovis earum privilegio, aut exemptione, ad solutionem contributionum, & onerum pro tunc currentibus notis emergentiis impositorum, & imponendorum, ut latius habetur ex eisdem litteris impressis in Actis infrascripti Nostri, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarii exhibitis, tenoris sequentis videlicet:

In Latin. trad. *Cum Sanctissimo Domino nostro non sine gravi animi sui dolore innotuerit sinistra interpretatio, Chirographo à Sua Sanctitate sub 26. Augusti proximè elapsi signato, à nonnullis afficta in illo articulo, quo omnes Personæ cujuscumque status, gradus, & conditionis, etiam Ecclesiasticæ, sive Seculares, sive Regulares, etiam Mendicantes* Strictissimæ Mendicitatis. *non obstante quocunque privilegio, & exemptione, bonis suis ad contributiones, & onera, pro obversantibus notis necessitatibus imposita, & imponenda concurrere obligabantur, & ideo deformiter fuerit prætensum, quod etiam Regulares Mendicantes, nec etiam in communi quid possidentes, vigore dicti Chirographi, Gabellis, quæ Communitatibus pro solutione taxæ imponantur, possint, & debeant gravari, ita quidem, ut hujusmodi taxis non solùm eleemosynæ, quas ab ipsis Communitatibus, vel aliis Benefactoribus recipiunt, sed etiam ipsæ eleemosynæ manuales, quæ à Fidelibus pro S. Missæ Sacrificiis iis dantur, subjiciantur. Hinc Sanctitas Sua mandavit, ut ultra id, quod per aliam similem Epistolam sub 20 præteriti mensis Septembris scriptam fuit ordinatum in hujusmodi puncto exemptionis, quod scilicet, prædicti Regulares Mendicantes, nec in communi quid possidentes, Gabellis ad memoratum effectum impositis, & imponendis, in omnibus, ad eorum alimoniam, & usum spectantibus debeant eximi, præsenti Epistola circulari pressius explicetur, & declaretur, quod dispositio prædicti Chirographi, ubi Religiosos strictissimæ Mendicitatis comprehendit (quamvis eo ipso quod sit relativa ad bona, quæ possident, & simul litteraliter verè pauperes, nihil possidentes excludat, sat clara sit, ita, ut explicatione, vel declaratione non indigeat) illos dumtaxat Religiosos afficiat, qui, etiamsi Mendicantes, in communi tamen possidere possunt, & de facto speciem bonorum stabilium possident, nullatenus verò illos, qui nec in communi quid possident, & consequenter ab omnibus taxis, impositionibus, omnique aliâ onerum specie debent esse exempti, nam hæc semper fuit, & est mens Suæ Sanctitatis. Non dubito, quin Dom. Sua illam, in quantum ad Eamdem spectat, executioni dari satagat. Deus Eam servet sanam. Romæ XX. Octobris MDCCVIII.*

Joan. Baptista Card. Spinula Camerar.

Fr. Marabottinus Congreg. OEconomicæ Secret.

Novissimè verò, & sub die 11. Martii proximè præteriti pro parte eorumdem Religiosorum Minoris Observantiæ, Reformatorum, Capucinorum fuisse impetratas à Nobis alias Literas, demandantes in genere observantiam præcedentium Literarum dicti Anni 1708. etiam contra Appaltatores dictæ Gabellæ Carnis sub comminatione pœnarum, etiam corporalium, prout de Jure, quoties eisdem Literis contravenire auderent, ut latiùs legitur in ipsis, quas iidem Religiosi imprimendas curarunt in calce primodictarum Literarum, ut supra, exhibitarum tenoris sequentis videlicet:

ILLUSTRISSIME DOMINE.

In Latin. trad. *Cum Religiosi Minores Observantes, Reformati, et Capucini sumpto ad Nos recursu exposuerint, quod Josephus Niecbia Appaltator Gabellæ Carnis, Eos ad solutionem dictæ impositionis constringat, declaratione à Me per Litteras circulares sub Dat. 20. Octobr. 1708. ex Mandato Sanctissimi factâ non obstante, Dom. Vestra, veris existentibus expositis, observantiæ illius invigilabit, et casu, quo Appaltator contraveniat, contra eum, etiam pœnâ corporali, prout ratio exiget, procedet: quem in finem Dom. Suæ, vigore præsentium necessariam, et opportunam facultatem concedimus. Deus etc. Romæ XI. Martii MDCCXVI.*

Dom. S. Joan. Baptista Spinula Card. Camerar.

Verùm quia iidem Religiosi ob non factam specificam expressionem earum prætensarum Exemptionum in secundò dictis litteris, illasque propterea perperam interpretantes, & sic satagentes Exemptiones prædictas extendere etiam ad non solutionem dictæ Gabellæ Carnis pro ea Carnium quantitate, quæ in publicis Macellis ab eisdem Religiosis, vel eorum nomine emitur, præfatis Literis innixi recusârunt, & recusant Gabellam prædictam persolvere, etiam pro dictis Carnibus in publicis Macellis emendis, in grave damnum, & præjudicium dicti D. Berardi sui Principalis, & aliorum dictæ Gabellæ Appaltatorum, illorumque Subappaltatorum, & Ministrorum, & contra formam, & dispositionem Chirographi, per Sanctissimum signati super impositione dictæ Gabellæ sub die secunda præsentis Mensis Augusti 1708. Et Bandimentorum desuper die 12. Decembris proximè præteriti Anni 1715. publicatorum per Acta ejusdem infrascripti Nostri, & Cameræ Apostolicæ Secretarii, & Cancellarii, ad quæ &c. Ideoque prædictus Dom. Comparens quo supra nomine penès Nos petiit, & instetit enixè supplicando, quatenus ad tollendam omnem dubietatem, quæ ex eisdem secundo literis oriri posset ob non factam in eis individuam, & specificam expressionem Exemptionum, dictis Religiosis competentium, cir-

ca

Digitized by Google

in prædictam Gabellam Carnis, & ad evitanda ulteriora damna, & præjudicia dictis DD. Appaltatoribus exinde eventura Sensum secundò dictarum literarum juxta mentem nostram declarare dignaremur omni &c.

Extunc Nos sedentes &c. visis &c. auditis &c. declarando sensum secundò dictarum literarum diei nempe 11. Martii proximè præteriti juxta Mentem Nostram diximus, & decrevimus prænominatos Religiosos fuisse, & esse exemptos à solutione dictæ Gabellæ pro iis Animalibus, quæ eisdem pro Eleemosyna, vel alio titulo data in eorum Conventibus pro eorum usu tantùm mactantur, secus verò pro iis Carnibus, quæ in publicis Macellis ab eis, vel eorum nomine, licèt cum pecuniis pro Eleemosyna receptis emuntur juxta formam Bandimentorum, quæ in reliquis servari volumus, & mandamus omni &c. Quo circa Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrûm cuilibet in solidum tenore præsentium prædicta omnia, & singula, ut supra, insinuamus, notificamus, & ad notitiam deducimus, ne ullo unquam tempore ignorantiam allegare valeatis. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apostolica hac die XVIII. Aprilis MDCCXVI.

Jo: Baptista Card. Spinula Camerarius.

Felix Franceschinus R. C. A. Secretarius.

Non videtur autem, quod ab exemplo gratiæ Anconitanæ possit contra hanc sententiam deduci consequentia, tam, quod gratia particularis juri communi, cui sententia dicta innititur, non deroget, tam, quod passim huic mos geratur.

Oriebantur & anno 1720. difficultates circa Gabellam Chartæ, & Ceræ, cum tamen Appaltus tunc, per 10. Menses tantùm adhuc duraret, amicabilis facta est compositio, 4. comprehensa articulis; quam usque ad modernum tempus omnes Appaltatores charitativè satihabuêre, concedendo gratuitam Chartæ & Ceræ extractionem, si tamen hæ Fratrum, & Conventuum usui sint destinatæ, & aliàs articuli desuper stipulati, & in Archivo generali Tom. R. videndi, fideliter observentur. *Exemptio quoad chartam.*

Durior sæpius fuit conflictus ratione Gabellæ Lanæ, quæ à Fratribus per Ministros Reverendæ Cameræ sub vario prætextu exigebatur, cumque Anno 1731. formiter de jure hujusmodi prætensionis disceptaretur, & Fratres pro libero sui privilegii usu, humiliter instarent, fuit hoc, Sententiâ Auditoris Eminen. Card. Camerarii hic adjunctâ, ceu novo adminiculo stabilitum. *Exemptio quoad lanam.*

CHRISTI NOMINE INVOCATO pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de Juris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ primo, & in prima, seu alia veriori coram nobis versæ fuerunt, & vertuntur Instantia inter DD. Nicolaum Ferretti, Syndicum RR. PP. Observantium Beatæ Mariæ de Aracœli, & Paulum Cherubini, Syndicum RR. PP. Reformatorum Sancti Francisci ad Ripas, & Epiphanium Ferretti Syndicum RR. PP. Capuccinorum de Urbe nomine eorumdem Patrum Actores ex una, & Illustrissimum Dominum Marchionem Prosperum Sparapani reum conventum partibus ex altera de, & super solutione prætensa per D. Marchionem pro attergatione licentiarum ad effectum extrahendi Lanas ab Urbe inservientes pro usu dictorum Religiosorum rebusque aliis &c. in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductas ad quæ &c. dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, & diffinitivè sententiamus constituisse, & constare de exemptione eorumdem Patrum, eisdem impartita per Constitutiones Apostolicas, ab onere solutionis dictarum attergationum, & quorumcumque aliorum onerum occasione extractionis Lanarum, dummodo tamen Lanæ extrahendæ ab Urbe inserviant pro usu Religiosorum, ideoque absolvendos fore, & esse ab indebitè petitis per dictum D. Marchionem, prout absolvimus, & liberamus, & pro absolutis, & liberatis habere volumus, & mandamus, de & super præmissis perpetuum silentium imponimus; Partemque victam Victrici in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de Jure in posterum reservamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitivè sententiamus non solùm &c. sed & omni alio &c.

Ita pronunciamus Ego Philippus Josias Cauccius Auditor.

Quod idem anno 1734. aliâ sententiâ Illustrissimi Thesaurarii Generalis, seu ejusdem Auditoris demandatum, ut sequitur.

CHRISTI NOMINE INVOCATO Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram deffinitivam sententiam, quam de juris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa, & Causis, quæ primo, & in prima, seu alia veriori coram Nobis versæ fuerunt, & vertuntur Instantia inter Illustrissimos DD. Carolum Ferretti Syndicum substitutum per obitum bo: me: Epiphanii Ferretti RR. PP. Minorum Observantium, Hieronymum Belloni, Syndicum RR. PP. Capuccinorum, nomine eorundem Patrum Actores ex una, & Reverendam Cameram Apostolicam, necnon Dohanas generales Urbis reas conventas Partibus ex altera, de & super manutentione in possessione, seu quasi libertatis non solvendi Gabellas omnes, extractionem Lanarum albarum, & cujuscumque alterius coloris concernentes, tam per aquam, quàm per Terram inservientium tantùm pro usu dictorum Religiosorum, nimirum Gabellam juliorum quatuor seu quinque pro qualibet Sarcina Lanarum, aliam Gabellam duarum Librarum pro quolibet centenario, & tertiam Gabellam pro sigillo rebusque aliis &c. in Actis Causæ & Causarum hujusmodi latius deduct. ad quæ &c. dicimus pronunciamus, decernimus, declaramus, ac deffinitivè sententiamus constitisse & constare de exemptione eorundem Patrum eisdem impartita per Constitutiones Apostolicas, ab onere solutionis trium præfatarum Gabellarum, & quorumcumque aliorum onerum occasione extractionis Lanarum cujuscumque coloris, tam per aquam, quàm per Terram, dummodo tamen Lanæ extrahendæ inserviant pro usu dictorum Religiosorum Minorum Observantium, necnon Reformatorum, atque Capuccinorum commorantium tam in statu Ecclesiastico, quàm extra Statum Ecclesiasticum: ideoque manutenendos, fore, & esse in possessione seu quasi libertatis non solvendi præfatas Gabellas juxta Constitutiones Apostolicas, prout manuteneri volumus & mandamus, & mandatum de manutenendo desuper necessarium, & opportunum, seu aliud quodcumque decernendum, & relaxandum fore & esse, prout decernimus, & relaxamus, non obstitisse, neque obstare ad impediendam manutentionem prædictam exceptiones omnes exadverso datas, sed uti insubsistentes & inanes rejiciendas fore & esse, prout rejicimus, & pro rejectis

ctis

tis haberi volumus & mandamus, de & super præmissis perpetuum silentium imponimus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & deffinitivè sententiamus, non solum &c. sed & omni &c.

Ita pronunciavi Ego Dominicus Colmeta Auditor.

Supradicta sententia publicata die 17. Septembris 1734. per actu Pauletti Secret. Cameræ Apostolicæ:

Exemptione per duplicem conformem Sententiam ita firmatà, Capucinos circa Gabellam Lanæ non amplius molestandos fore censari debebat, contrarium nihilominus docuit nova, & anno 1738. mota tentatio: variis enim variarum Provinciarum Fratribus eo anno Romæ, ut Lanificiis suis respectivè de lana providerent, cunctantibus, factâ quoque per Apostolicos Syndicos circa quantitatem, & qualitatem lanæ conventione, & pretio ex eleemosynis collectis, stabilito, Ministri Camerales eam ponderari nolebant, insistentes solutioni gabellæ, etiam ab iis, qui ex Regula altissimam paupertatem profitarentur, juxta eos solvendæ, quin ad duplicam supra positam sententiam, ad nostrum favorem emanatam, vel ad Decretum provisionale Illustrissimi D. Commissarii Generalis Cameræ, tribus annis prius aditum facta fuerit attentio. Supplici tamen recursu Fratres id effecerunt, ut sub 20. Maii 1738. solitum servari jussum, & lanam sine prætenso onere extrahi concessum fuerit, uti in Regesto Memorialium anni 1738., in Archivo Procuræ asservato, ad finem fol. 19. videre est.

Cum dain sub 2. Junii ejusdem anni 1738. prodierit Edictum, vi cujus non amplius emptor, uti à tempore Sixti PP.V. consuetum erat, sed venditor duo per centum solvere constringebatur, hic Capucinis illa duo imposuit, lanamque iis pro ratione duorum cariùs vendidit, ex quo consectariò Fratres indirectè ad solutionem Gabellæ, haud secus, ac alii non exempti tenebantur, non obstante, quod in recursu RR. PP. Observantium & Fratrum nostrorum gravatorio, Sanctitas Sua, se gabellis nos subjicere, nunquam intendisse, vivæ vocis oraculo declarâsset, & in sua Bulla, *incip. Rom. Pontifex.* prius edita § VII. exemptionem & privilegia confirmasset. Inde tam anno 1739. ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem, & anno 1740. ad Eminentiss. Cardinales, Capita Ordinum, tempore Conclavis, recurrere Fratres compulsi fuerunt, eo quidem effectu, ut *gratiam fieri* Eminentissimo Cardinali Camerario commissum fuerit: quæ ut sine nova vexa continuaretur, avecto ad Solium D. Petri Benedicto XIV. P. Procurator Generalis, sequenti libello supplici anno 1741. institit.

Beatissime Pater.

PRocurator Generalis Capucinorum Sanctitati Vestræ humillimè exponit, quod nonnullæ sui Ordinis Provinciæ hic Romæ de quantitate lanæ vestiario Religiosorum, conversa ad hunc finem modicâ illa eleemosynâ, quæ vel à pietate Benefactorum, vel pro applicatione Missarum, vel ex aliis motivis fuit subministrata, providere solent: cumque lanæ sine mora expediendæ tempus instet, pro facultate eam ex alma Urbe, vel etiam ex Statu Ecclesiastico gratis, sine ullo onere gabellæ, aut cujuscumque Datii, vel duorum per centum, quæ R. Cameræ Ministri solvi indirectè prætendunt, extrahendi Sanctitati vestræ supplicat; cum hæc semper Summorum Pontificum mens fuerit, ut nulla gabella seu onus supra eleemosynas Regularium Mendicantium, nec in communi, nec in particulari quid possidentium caderet, prout diversis Constitutionibus Apostolicis in favorem exemptionis, qua de præterito ii semper gaudebant, editis constat, prout ultimò in omni legitima forma per sententiam Rev. Cameræ Apostolicæ sub 18. Septembris 1734. fuit confirmatum, necnon anno elapso in Conclavi ab Eminentissimis Cardinalibus Capitibus Ordinum concessum. Sperat proin Orator de innata Clementia S. V. quod sicuti sancto zelo conservationi regulari invigilat, ita ceu Pater Pauperum, hosce in puncto exposito indebitè gravari non sit permissura.

Ad quod rescriptum fuit.

Ex audientia Sanctissimi habita die 3. Junii 1741. Sanctitas Sua benignè annuit juxta petita:

I. Julianus Rubini Commissarius Generalis.

Quæ omnia dum concessam in præposito Apostolico Documento gratiam & privilegium speciale, panem, vinum, chartam, lanam &c *liberè*, idest sine onere extrahendi, abundè confirmant, restat & adjuncta verba *sine conscientiæ scrupulo* expendere.

Supponere hæc videntur Doctrinam, quam aliàs Theologia problematicè discutit, quod vectigalium solutio obliget in conscientia, & ideo dum Apostolica Sedes sine scrupulo conscientiæ, res nostro usui destinatas, à Nobis extrahi concedit, nos ab omni, quæ conscientiam gravare posset, eximit culpa, & pœna spirituali, qualis est censura excommunicationis, sub qua hujusmodi extractiones aliquoties inhiberi contingit, prout exemplum anni 1613. in casu olei exhibet.

Anxios quidem nonnihil tunc Fratres reddidit hujusmodi pœna, restituit autem quietem duplex epistola à Reverendissimo Commissario Cameræ ad D. Gubernatorem Fani, & P. Procuratorem Generalem Ordinis directa, quâ nec dantes hujusmodi eleemosynas, nec Fratres eas recipientes, vel extrahentes dictæ pœnæ subjici declaratur. Epistolæ primæ tenor erat sequens.

Illustris, & Reverendissime Domine, Patrone Colendissime.

Sanctissimus Dominus noster sæpius mihi declaravit, quod Religiosos Mendicantes, propria non habentes, nec pecunias tractantes, pœnâ excommunicationis involvi noluerit, quando ex Statu Ecclesiastico modicum illud olei quod quæstuant, & ceu eleemosynam pro suis Domibus, & Ecclesiis accepturi, extrahunt: imò nec Piæ Personæ, ipsis modicam olei quantitatem pro ipsorum victu, vel Ecclesiarum usu, nec ipsi Religiosi, nec mittentes, nec donantes, nec pro hujusmodi effectu vendentes, eam incurrunt: Vultque Sanctissimus, ut hujusmodi eleemo-

syna

ſynæ extrahantur, & ad Conventus conducantur, & quidem in ſpecie à Capucinis. Quapropter in executionem Mentis Sanctiſſimi Domini noſtri Reverendiſſimæ Dominationi Veſtræ notum facio, quod, ſi Capucini, etiamſi extra Statum Eccleſiaſticum, aut quocumque alio in loco degerent, ab illa Civitate, & illius Diſtrictu, oleum in eleemoſynam acquiſitum, seu donatum, aut à Perſonis piis emptum ad eorum Domos & Eccleſias pro proprio uſu transferre vellent, Reverendiſſima Dominatio Veſtra iis opportunam pro libero tranſitu concedat licentiam, quatenus cum gratia, quam Sanctiſſimus & aliæ piæ Perſonæ reſpectivè iis faciunt, ſeſe manutenere valeant. Et oſculans manus &c.

Illuſtris & Reverendiſſimæ Dominationis Veſtræ.

Romæ 3. Maii 1613.

Affectuoſiſſimus Servus
Hortenſius Rubens Commiſſarius Cameræ.

Litteræ autem, P. Proc. Generali Ordinis inſcriptæ, fuerunt ſtyli ſequentis.

M. Reverende Pater.

Expoſui Sanctiſſimo petitionem & dubium, nomine ſuæ Religionis mihi expoſitum, an ſcilicet ii, qui vobis oleum, legumina, panem & ſimilia in eleemoſynam pro proprio Conventuum veſtrorum uſu apportant, incurrant excommunicationem, aliàs contra eos latam, qui talia, vel extra Statum Eccleſiaſticum, vel de loco immediato ad mediatum intra eundem Statum portant? & pariter, an Fratres veſtri Ordinis, qui ea portant, acceptant, vel in ſubſidium, & proprium aliorum veſtrorum Conventuum uſum mittunt, illâ afficiantur? Et Sanctitas ſua ex ingenita ſibi Clementia mihi reſpoſuit, quod jam aliis vicibus in prædictis caſibus excommunicationem non incurri declaraverit; quod & confirmavit, voluitque, ut P. V. deſuper reddam certiorem, prout & facio, rogans, ut pro ſua Sanctitate Sacras preces duplicari cures. Et manus oſculans &c. Romæ 22. Januarii 1614.

M. R. Paternitatis Veſtræ.

Paratiſſimus ad obſequia
Hortenſius Rubeus Commiſſarius Cameræ.

Tertiæ dein reflexionis materia digna eſt, quod Apoſtolicum Privilegium *ad quæcumque loca, ſeu Conventus ubicumque ſitos* extendatur, & tam Cardinales, quàm Principes & Magiſtratus ſæculares, nobis efficacia defenſionis præſidio circa dictarum eleemoſynarum tranſportationem aſſiſtere moneantur & rogentur, nihilominus id inter privilegia Provinciis Italiæ, & Inſularum adjacentium communia poni ſuaſit reflexio, tam, quod moleſta neceſſitas ſæpiùs illud exhiberi cogat, tam, quod in Provinciis Ultramontanis à Duhanarum Miniſtris hujuſmodi vexis non obruamur, ita quidem, ut etiam eos, qui in fide à Nobis diſcrepant, experiamur, charitate erga Ordinem, uſque ad aliorum confuſionem, ſæpius inſigniores.

Originalia vel exempla authent. in Arch. Gen. Ord. tom. K.

MEDIATO VIVÆ VOCIS ORACULO.

Omnibus Eccleſiaſtici Statûs Domibus annuatim portionem Salis ad rationem 15. librarum pro Perſona conſignari mandatur.

HYPPOLITUS S. ANGELI IN FORO PISCIUM

Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.

Vobis Magnificis Salariæ N. Appaltatoribus ſeu Diſtributoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, de mandato Sanctiſſimi D. N. Papæ Vivæ Vocis oraculo Nobis facto, & auctoritate noſtri Camerariatûs Officii, tenore præſentium committimus, & mandamus, quatenus de Sale iſtius Salariæ ſingulis annis perpetuis futuris temporibus tradatis, & conſignetis, tradique, & conſignari mandetis, & faciatis RR. FF. Capuccinis loci N. quos benedicente Domino ad numerum — aſcendere comperimus, libras — gratis, & in eleemoſynam in eorum Victum, & uſum, dummodo aliud ſimile Mandatum non habuerint, & ſint comprehenſi in Mandato generali. Nos enim dicti Salis quantitatem, ſuper vos conſignandam, in veſtris dictæ Salariæ computis acceptabimus, & admitti faciemus, contrariis quibuſcumque non obſtantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apoſtolica die 8. Julii 1632.

Hyppolitus Card. Camerarius.

Antonius Cicalotus Audit.

Loco ✠ Sigilli.

Felix Contelorius C. Apoſt. Com. Gen.

Reg. in Sec. Cam. Apoſt. lib. 17. fol. 184. de quo in Arch. Gen. exempl. Auth. Tom. G. num. 88.

Pro D. Ruffino Plebani.

Joannes Cermontinus.

N O T A.

Pontificiâ benignitate â tempore Urbani PP. VIII. hucusque continuatâ, omnibus Ecclesiastici Statûs Domibus, seu Conventibus annuatim certa Salis portio in elemosynam conceditur, & quidem cuilibet loco separatim, & vi Mandati, in supra posita forma relaxati, & per Eminentissimum Card. Camerarium, vel in Statu Urbini per Thesaurarium Generalem subscripti, ac nonnisi additione paucorum Verborum aliquoties immutati.

Sequebantur executionem hujus gratiæ non semel aliquæ difficultates, tam, quod ob adauctum Fratrum numerum taxata quantitas Monasteriis non sufficeret, tam, quod ob diminutum Fratrum numerum, hæc excederet, hinc, ut Fratrum indigentiæ consuleretur, simulque præjudicio Reverendæ Cameræ præcaveretur, variæ successivè emanarunt dispositiones, quas hic apponi supervacaneum censetur, cum summariè contineantur in Mandato anno 1639. desuper in regulam edito, in latinum traducto, & hic subjuncto.

A N T O N I U S S. A G A T H Æ

Diaconus Cardinalis Barberinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Ne antiquus Cameræ Apostolicæ Stylus & usus quoad eleemosynam Salis, Religiosis, Monialibus, ac piis Locis speciali Sanctissimi Domini nostri Chirographo sub 8. Januarii 1633. emanato roboratus, & actibus infrascripti nostri, & dictæ Cameræ Notarii insertus, tenoresque Instrumenti contractûs, cum Appaltatoribus initi, alterentur, & in damnum dictæ Cameræ & Appaltatorum tam in Statu Urbini, quam in quacumque alia Civitate, Terra, vel loco Statûs Ecclesiastici pervertantur:

Nos de mandato Suæ Sanctitatis Nobis vivæ vocis Oraculo dato, & auctoritate nostri Camerariatûs officii, ac vigore dicti Chirographi ordinamus & mandamus.

Primò. Ne ullus Salinarum Appaltator, vel Subappaltator, Officialis, aut Minister ullam Salis quantitatem in elemosynam, ad prædictæ Cameræ computum extradat, quin ipsi vel ipsis, consuetum Camerale Mandatum â Nobis expeditum, & ab Illustrissimo D. Commissario Cameræ, â quo instantiæ videri, & examinari debent, prius fuerit exhibitum.

Secundò. Quod major quantitas, quam quæ in dicto Mandato, ad rationem librarum 15. pro Persona annuatim, (non plus, nec aliter) fuerit expressa, consignari nequeat. Cumque, numerum Religiosorum, qui tempore expediti Mandati in Monasteriis degunt, & pro quibus in Mandato elemosyna ad rationem librarum 15. pro Persona fuit fixa, diminui contingat, ordinamus, & mandamus, ut dictis Religiosis, fide â Superiore locali juratâ, & subscriptâ, solitoque Religionis Sigillo munitâ, prius non exhibitâ, Sal juxta quantitatem Personarum ibi degentium non extradatur. Sique Personas pauciores, quàm in Appaltatorum seu Directorum Mandato exprimantur, ibi morari, ex dicta fide constiterit, etiam Salis elemosyna diminuatur, & ad rationem dictarum librarum 15. pro Persona effectiva, & non plus, consignetur, aliàs in casu præsentis Mandati, non observati, Appaltatoribus & SubAppaltatoribus quantitas Salis contra harum Ordinationum formam dispensata â prædicta Camera non compensabitur.

Tertiò. Revocamus omnem usum & Mandata in contrarium, etiam â Nobismetipsis usque ad præsentem diem expedita, & præcipimus omnibus locorum Gubernatoribus, Appaltatoribus, & SubAppaltatoribus, quatenus præsentes Articulos observent, & inviolabiliter observari curent, dictisque Appaltatoribus, & Salinarum Directoribus pro prædicta observantia assistant.

Superiores dein, qui memoratam fidem facient, eam ab ipsis veram & justam fieri monemus, aliàs, si non vera in dictæ Cameræ præjudicium reperiatur, contra eos pœnis rigorosis ad nostrum arbitrium procedetur. Et ne præsentes Ordinationes declinent ad desuetudinem, volumus, & mandamus, ut in qualibet Salis Camera, in loco, in quo videri queant, affixa teneantur sub pœnis pariter ad nostrum arbitrium infligendis.

In fidem &c. Datum Romæ in Camera Apostolica 11. Maii 1639.

Card. Antonius Barberinus.

F. M: Mancinus Auditor.

Bartholomæus Brunorus.

Cum postea â nonnullis Appaltatoribus libra ad rationem 10. unciarum juxta pondus Camerale computata, consignaretur, & Fratribus exinde non leve adnasceretur præjudicium, fuit anno 1643. â tunc Procuratore Generali, Reverendæ Cameræ, quatenus 12. uncias pro libra dari juberet, supplicatum, fuitque sub die 9. Februarii 1644. gratioso Rescripto gratia concessa, prout constat ex documentis in supradicto Archivii Generalis Tomo conjunctim cum aliis reservatis, & ex usu hucusque non interrupto.

DECRE-

DECRETO

S. Congreg. super Statu Regularium.

Nonnulli articuli circa Novitios in Provinciis Italiæ & Insularum adjacentium recipiendos præscribuntur.

AD propagandam in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum Regularem observantiam, quæ Novitiorum Institutioni, & educationi præcipuè innititur, Sacra Congregatio deputata super statu Regularium de Mandato Sanctissimi D. N. Alexandri Papæ VII. in singulis Italiæ, & Insularum adjacentium Provinciis ejusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore, licentiam impertitur cuilibet earum Provinciali, ut hac vice tantùm recipere valeat Novitios infra numerum hic præfixum, videlicet in Provinciis Romana, Sancti Francisci, Marchiæ, Bononien. Veneta, Mediolanen. Brixien. Januen. Pedemontana, Hetruriæ, & Neapolitana duodecim Clericos, & sex Conversos, seu laicos: In Provinciis Panormitana, Messanen. Siracusana, Basilicata, Rhegien. Cosentina, & Apruntina decem Clericos, & quatuor laicos: Et in Provinciis S. Angeli, Baren. Hydruntina Corsicæ, & Sardiniæ novem Clericos, & tres laicos pro qualibet Provincia. Ita tamen, ut hæc, quæ sequuntur, juxta præscriptum Regulæ, & ejusdem Religionis Constitutiones inviolatè observentur. Primùm Provincialis, cui soli, & nulli alii ex præscripto Regulæ Sancti Francisci concessum est, ut venientes pro Habitu suscipiendo admittere possit, eos, qui ipsum adjerint, de illorum natura, ætate, cæterisque qualitatibus, etiamsi forent Religiosi cujuscumque alterius Instituti, juxta Religionis statuta, exactam sumat informationem, sedulòque inquirat, an levitate, necessitate, vel aliquo alio inordinato fine moti; An verò ex puro zelo perfectioris vitæ, Deòque liberius in sancta Religione serviendi postulent admitti? eosdemque postea pro suæ conscientiæ dictamine, habita præsertim ratione indolis, morum, fervoris spiritûs, acuminis ingenii, & conditionis natalium approbare, vel reprobare teneatur. Quos autem prælegerit, ad Habitum probationis in Conventu Novitiatûs suscipiendum, suis litteris obedientialibus transmittat, ubi per aliquot dies, antequam induantur Habitu Religionis, exerceantur in iis omnibus, quæ à Fratribus observantur, ut hinc bonum illorum desiderium probetur, & ipsi majori illustratione, maturitate, ac deliberatione tantum opus aggrediantur. Anno postea probationis elapso, qui habiles inventi fuerint, juxta Religionis statuta, & ordinationes à Fratribus familiæ ad professionem admittantur, sub exacta tamen vita communi, ad præscriptum Regulæ, quavis laxiori consuetudine in contrarium non obstante, ac servata etiam forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum. Quod, si aliquem ex prædictis Novitiis, postquam receptus fuerit, ante professionem à Religione discedere, aut expelli contigerit, alius in ejus locum subrogari possit, dummodo tamen in omnibus servetur forma superiùs præscripta. Cæterùm ut prædicti Novitii melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, postquam in Professorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, in alium Conventum transferantur, & per triennium juxta Constitutiones Ordinis sub Magistri disciplina persistant, & qui futurus est eorum Guardianus, idem pariter sit ipsorum Magister, easque qualitates habeat, quibus Magistrum Novitiorum præditum esse oportet. Porro in Conventibus pro Novitiatu assignatis non collocentur nisi Religiosi graves, devoti, exemplares, & regularis observantiæ, ac puritatis regulæ studiosi, nec in Guardianum admittatur, qui vitam communem servare non possit. Postremò, postquam Novitii in Professorum numerum cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illicò Sacram Congregationem edoceat, suprascripta omnia, & singula fuisse ad unguem adimpleta, & executioni mandata; alioquin pœnas in memoratis Constitutionibus Apostolicis, & Statutis Ordinis præscriptas, & alias etiam graviores, pro modo commissæ culpæ, se subituros, ac novas licentias recipiendi Novitios, nequaquam fore impetraturos certò sciant. Non obstantibus quoad præmissa omnia, & singula Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædicti Ordinis consuetudinibus, & privilegiis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 2. Maii 1655.

B. Card. Spada.

P. Fagnanus S. Congr. Secr

Exemplar authent. in Arch. Gener. Ord. tom. H. num. 12.

NOTA.

ET, dum omnes Italiæ &c. Provincias & Custodias in Decreto nominatim non expressas observas, id ex eo evenire reflecte, quod tempore emanati Decreti Provinciæ, & Custodiæ hujusmodi per divisionem nondum fuerint erectæ.

Alia Apostolica Documenta, quæ Novitios in communi concernunt, dabit tomus Bullas &c. communes continens.

Fratres à Locorum Ordinariis ad excipiendas ordinarias Monialium confessiones, præterquam, ubi per Litteras Apostolicas Confessarii Ordinarii Monialium Capuccinorum destinati sunt, * in Italia &c. prohibet.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere in eam curam solitis studiis intendimus, ut Christifideles, Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ instituto famulantes, sublatis quibuslibet impedimentis in quietis, & pacis amœnitate vota sua Domino reddant, felicioribusque in dies proficiant incrementis. Exponi siquidem nuper fecerunt dilecti filii Bonaventura à Ferraria, Minister, ac Definitores Generales Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quòd, cum aliàs vigore cujusdam Rescripti fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri concessum fuerit Venerabili Fratri Archiepiscopo Rossanen., ut Fratres dicti Ordinis in Confessarios Ordinarios Monialium Monasterii S. Claræ Rossanen. deputare posset; ipsi Exponentes id menti, & spiritui Regulæ ejusdem Sancti Francisci, quam Fratres prædicti profitentur, adversari considerantes, aliisque rationabilibus ex causis, in eorum Definitorio Generali perpensis, opportunè in præmissis à Nobis provideri summopere desiderant. Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas à quibsuvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absoventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem supradicto Archiepiscopo Rossanen. per memoratum Benedictum Prædecessorem, sicut præmittitur, factam, etiamsi postmodum per Sedem Apostolicam confirmata reperiatur, auctoritate Apostolica, harum serie revocamus, & abrogamus. Præterea, ne Fratres prædicti Ordinis in Provinciis Italiæ nunc, & pro tempore existentes à Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, seu dilectis filiis locorum Ordinariis in Confessarios ordinarios Monialium quovis sub prætextu, præterquam, ubi per litteras Apostolicas Confessarii ordinarii alicujus Monasterii Monialium Capuccinarum nuncupatarum destinati forent, deinceps ullatenus constitui, seu deputari valeant, dicta auctoritate, tenore præsentium statuimus, & prohibemus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nonobstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris XXIII. Maii MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. Generali Ord. tom. R. num. 60.

ORDINE

Sac. Congreg. Discip. Regul.

Qualibet die Dominica, in omnibus Conventibus Laicis Doctrinam Christianam cum aliquo Regulæ articulo explicari sancitur.

COnsiderans Sac. Congregatio Disciplinæ Regularis, quantùm intersit, ut & Religiosi in statu laicali Professi, non solùm in rebus S. Fidei, sed etiam circa onera & debita Statui proprio specialiter annexa instruantur, & ea nonnullis habitis notitiis dubitans, an in omnibus Conventibus, eâ, quâ par est, exactitu- *In Ital. trad.*

actitudine, necessaria instructio Laicis, præsertim ex quæstuationis Officio distractis, præbeatur, ordinem circularem, anno 1709. jam datum renovari præcepit. Hinc Secretarius, P. Procuratori Generali Ordinis Capuccinorum significat, mentem Sac. Congregationis esse, ut litteris Encyclicis omnibus Italiæ & Insularum adjacentibus Provincialibus, cohærenter ad ordinem (uti dictum) jam aliàs emanatum, qualibet die Dominica in quolibet Conventu à Patre, quem Superior localis idoneum judicaverit, Religiosis in Statu laicali Professis, & in specie, quæstuantibus, Doctrinam Christianam, & quoddam Regulæ punctum explicari injungat, & strictè, ne in præscriptorum executione deficiant, eos moneat.

Interim &c.

Autog. in Arch. Procuræ.

N O T A.

Ordo alius, qui anno 1709. emanatus, hic vocatur, fuit tenoris sequentis.

Virtute præsentium P. Procuratori Generali Capucinorum seriò inculcatur, quatenus omnes Provinciarum Italiæ, & Insularum adjacentium Provinciales literis circularibus cohærenter ad expressam S. Congregationis super Disciplina Regularium mentem commoneat, ut in quolibet eorumdem Conventu, à Patre, qui à Superioribus localibus respectivè, quoad doctrinam habilis judicabitur, Cathechismus Romanus, & quoddam Regulæ punctum, Religiosis in Statu laicali Professis, & in specie Quæstuantibus explicetur, & observantia eorum, quæ eorum munera, debita, & Vitæ Religiosæ, quam profitentur, characterem concernunt, cum fervore urgeatur. Dumque in scriptis de horum executione informari volumus &c. *In lat. Pariter relat.*

Exempl. in dicto Arch.

PRO-

PROVINCIA ROMANA.

NACTA est hæc Provincia suum ortum cum ipso nostræ Reformationis exordio, dum enim hæc in Alma Urbe contra adversa molimina Apostolico munimine firmabatur, illa à Primævis Patribus successivè in Provinciam formabatur.

Clarescit Canonicâ Fr. Felicis à Cantalicio sanctitate, quem dum nostra Reformatio primum de suis Alumnis in Apotheosin relatum veneratur, hæc Eo, ceu vero suo filio, dignè gloriatur.

Inter alios Viros, quos virtus, sanctitatis famâ celebres, signisque & prodigiis claros reddidit, resplendet Fr. Franciscus Titelmannus, Belga, qui Provinciæ clavum, miræ virtutis exemplo inter primos tenuit, cujus 27. Operibus, prælo publico datis, litterarius Orbis grato præconio applaudit, & cujus Venerabiles exuvias Ecclesia Domûs nostræ Anticulensis devotâ curâ conservat.

Francisco Titelmano meritò accensetur nominis, & virtutis ejus æmulus, Fr. Franciscus Bergomensis, qui juxta epigraphen, marmoreæ lypsanothecæ, alæ Sacelli S. P. Francisci in Ecclesia Domûs de Urbe impactæ ex consilio S. Philippi Nerei Religionem FF. Minorum Capuccinorum est ingressus, in qua velut alter Hilarion 70. prope annis Deo servivit, vultu, verbo, & opere Sanctitatem spirans: Crucem Christi non solum in corde, sed & in corpore portavit, dum à Superna virtute in terram projectus, & graviter læsus hanc vocem desuper sibi dicentem audivit: *hæc est Crux, quam tibi preparavi:* ante suum obitum per duos annos, & septem menses, Angelorum concentus audire, cum eis officium Divinum, & alias preces recitare, eorum dulci colloquio diu noctuque frui meruit, & obiit Romæ 11. Octob. anno MDCXXVI. ætatis suæ circiter XCIII. miraculis in vita, in morte, & post mortem clarus.

Bipartitur cum Provincia Hydruntina honorem de præcelso Eminentissimi Cardinalis & Archiepiscopi Anselmi à Monopoli merito dimanantem, dum enim illa, huic Sac. Ordinis Habitum, & prima Seraphici Spiritûs rudimenta dedit, Romana, sibi aggregato, prima sua contulit officia.

Præter Patres Laurentium Reatinum, & Petrum à Civitate Ducali, qui ex districtu Provinciæ oriundi, & ceu Guardiani Domûs de Urbe, Officio Procuratoris Generalis functi sunt, ad Definitoriatûs Generalis munus, ex hac Provincia hucusque sunt evecti.

Fr. Sanctes Thesaurus, Romanus, qui expositionem in Regulam Clarissarum Monialium, & aliam in Regulam Fratrum italico idiomate conscripsit, à P. Jodoco Bremgartensi, Provinciæ Helveticæ Conc. latio donatam.

Et Fr. Antonius à Cavis, quem Doctrina, & virtute clarum nostra nôrunt tempora.

Complectitur Provincia.

Conventus Fratrum XLIII.

Missionem (Præter illam in Regno Congi) I.

Hospi-

Hospitia seu Asyla Fratrum quæstuantium, & itinerantium II.
Monasteria Monialium Capucinarum strictè talium II.

Conventuum, Fratrum, & Monasteriorum Monialium hujus Provinciæ, sicut & aliarum Provinciarum, quarum Bullas &c. præsens Tomus exhibebit, nomina individua dabit Tabula, ad hujus operis calcem apponenda.

Celebriores, quæ ab origine hujus Provinciæ emanârunt, eam concernentes Bullæ, Brevia Apostolica, Decreta &c. sunt, quæ sequuntur.

Fratribus ex Domo S. Mariæ Annuntiatæ prope Civitatem Urbeveteranensem varia incomoda patientibus, ad Ecclesiam S. Bernardi ibidem, se transferendi, hancque pro nova eorum habitatione adaptandi, ac mutandi, Apostolicam facultatem largitur.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Debitum Pastoralis officii Nobis ex alto concessi requirit, ac Nos ad id promptos excitat, ut ad ea, per quæ personarum quarumlibet, præsertim sub regulari observantia, studio piæ vitæ assiduè vacantium non solum dispendiis occurri, verùm etiam profectibus consuli possit, libenter intendamus, ac in his, prout expedire conspicimus, ejusdem officii partes favorabiliter impertiamur. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque postmodum Ecclesia sine cura Sancti Bernardi Urbeveteranensis Diœcesis per liberam resignationem Dilecti filii Simoncelli de Simoncellis, nuper ipsius Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem prædictam vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supradictis: & sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Congregationis, & Fratrum Capuccinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Sancti Francisci petitio continebat, quod, cum Domus S. Mariæ Annuntiatæ prope Civitatem nostram Urbeveteranensem Ordinis, & Fratrum Prædictorum tam propter aeris inclementiam, & aquas insalubres, ac lignorum penuriam eisdem Fratribus adeo incommoda existat, ut pro illorum valetudine conservanda, ac necessitatibus illorum opportunè subveniendis minimè conveniat, quo fit, ut Fratres prædicti, qui pro debita eorum observantia apud illam residere tenentur, absque valetudinis hujusmodi discrimine in ea habitare, & remanere nequeant; Si dicta Ecclesia in Domum, seu Conventum ejusdem Ordinis pro habitatione dictorum Fratrum erigeretur, & institueretur, ex hoc profectò non parum eorumdem fratrum pristinæ sanitati, quàm etiam Divini cultûs augmento plurimùm consuleretur, pro parte Congregationis, & Fratrum prædictorum, asserentium prædictæ Ecclesiæ, ac illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, secundum communem existimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut Ecclesiam prædictam in Domum ejusdem Ordinis pro habitatione dictorum Fratrum erigere, ac dilectis Filiis moderno Guardiano, & Fratribus in Domo Sanctæ Mariæ hujusmodi degentibus se de illa ad Ecclesiam Sancti Bernardi præfatam transferendi licentiam concedere, aliásque sibi desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundùm existimationem, prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin uniri non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, singulares Congregationis hujusmodi personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus inclinati, Ecclesiam S. Bernardi prædictam, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut alterius cujuscumque personæ, seu per similem resignationem

dicti

dicti Simoncelli, vel cujuscumque alterius de illa Romana Curia, vel etiam extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranensis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia S. Bernardi dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statutum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, cum annexis hujusmodi ac omnibus juribus, & perpetuis tenentiis suis in Domum, vel Conventum dicti Ordinis ad instar aliorum Domorum, & Conventuum, seu locorum ejusdem Ordinis cum omnibus, & singulis suis privilegiis, facultatibus, & exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, Indulgentiis, etiam plenariis, ac peccatorum remissionibus, concessionibus, indultis, & aliis gratiis universis tam Ecclesiasticis, quàm temporalibus solitis, & consuetis, sine alicujus præjudicio, Apostolica authoritate, tenore præsentium, perpetuò erigimus, & instituimus: nec non Guardiano, & Fratribus in Domo S. Mariæ degentibus hujusmodi, se cum omnibus eorum privilegiis, facultatibus, & exemptionibus, indultis, Indulgentiis, & gratiis ab eadem Domo Sanctæ Mariæ ad dictam Ecclesiam Sancti Bernardi transferendi, inibique degendi, ac ipsam Ecclesiam S. Bernardi ad ipsorum Fratrum habitationem adaptandi, ampliandi, & reformandi, ac etiam illam, & illius situm mutandi, & fabricas necessarias, aliaque inibi, prout eisdem Guardiano, & Fratribus expediens videbitur, faciendi, & exequendi authoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, eisque pariter indulgemus, non obstantibus voluntate priori præfata, ac Lateranensis Concilii, novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure præmissis fieri prohibentibus, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, & aliis Apostolicis Constitutionibus contrariis quibuscunque, aut, si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrârint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quibus omnibus, & processus habitos super eisdem, ac inde secuta quæcunque, ad dictam S. Bernardi volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat, quomodolibet vel differri & de quibus quorumcumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis; Nos enim, prout est, irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Volumus autem, quod propter erectionem, institutionem, & concessionem hujusmodi præfata Ecclesia S. Bernardi debitis non fraudetur obsequiis, sed illius congruè supportentur onera consueta. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, concessionis, & indulti infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Tertiodecimo Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Intus *V. Cæs. Glorierius.*

Autog. in Secret. R. C. Apostolicæ apud Cæsarem Secret. de quo Bulla formata in Archiv. Conventus.

Ad Moniales Capuccinas in Monte Quirinali de Urbe instituendas quatuor Moniales è Monasterio S. Mariæ de Jerusalem dimitti, ac ad Almam Urbem conduci, P. Procuratori Ordinis, illuc ablegato committit.

A tergo. *Dilecto Filio Evangelistæ à Cænobio Ordinis FF. Sancto Francisci Capuccinorum in Romana Curia Procuratori.*

GREGORIUS PP. XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cupientes in Monasterio nuper in Monte Quirinali, seu Caballo nuncupato de Urbe constructo, pro Monialibus Capuccinis Ordinis S. Claræ rectam vivendi normam, regularemque disciplinam introduci, & introductam custodiri, Tibi mandamus, ut Neapolim ad Monasterium Monialium S. Mariæ de Jerusalem sub S. Claræ regula prima degentium Te conferas, & Monialibus ejusdem Mo- de ip-

nasterii congregatis, auctoritate Apostolica præcipias, ut secundùm tuum beneplacitum de ipsis unam, quæ ad gerendum Abbatissatûs officium magis idonea sit, & vitæ exemplaris probitate præstet, non tamen, quæ ibi impræsentiarùm Abbatissa existet, dicto Monasterio novo hîc præficiendam, necnon tres alias, etiam magis idoneas officiis sibi committendis in eodem Monasterio novo, quarum una sit Magistra Novitiarum, Reliquæ verò sint Rotariæ, seu Discretæ, & Abbatissæ consiliariæ, quamprimùm eligant. Quæ quidem quatuor Moniales, postquam (ut præfertur) electæ fuerint, per obedientiam claustrum exire, & cum honesto comitatu eis assignando, Romam venire debeant & teneantur: non obstante perpetuæ clausuræ voto, ab eis emisso, super quo cum eis ad hunc effectum, & pro hac vice tantùm dispensamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Martii MDLXXVI. Pontificatûs nostri anno quarto.

Cæs. Glorierius.

Breve format. in Arch. Conventûs S. Mariæ Pacis Perusii.

Fratrum curæ & administrationi Monasterium prædictum, & sub prima, & arctiore S. Claræ Regula institutum subjicit.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officii cura, quâ in Dei Ecclesia, meritis quamvis insufficientibus, ex Dei dispositione fungimur, Nos excitat & inducit, ut sedula cogitatione, & ardenti studio adnitamur, quoad Omnipotentis Dei gloriam, & Monasteria Monialium, ac pia loca ubique gentium, & locorum, præsertim in Alma Urbe nostra, Religionis, ac virtutum omnium domicilio, propria cum Animarum salute construantur: piaque Fidelium vota in his, quæ Religionis propagationem, divinique cultûs augmentum respiciunt, ut optatum sortiantur effectum, promoveamus, & adjuvemus. Nuper siquidem dilecti Filii Confratres Archiconfraternitatis Sanctissimi Crucifixi de Urbe canonicè institutæ, pro augmento Divini Cultus in eadem Urbe, oblata sibi opportunitate, quod dilecta in Christo Filia, nobilis Mulier Joanna Aragonia, relicta quondam Ascanii Columnæ, Tagliacotii Ducis, prædium cum domibus in Monte Quirinali sitis, pro inibi construendo Monasterio Monialium, liberaliter donaverat, Monasterium Corporis Christi nuncupandum, Ordinis Sanctæ Claræ, cum prædio, & domibus, in quo Sanctimoniales præcipuæ observantiæ, & sanctitatis in altissima paupertate, & arctissima clausura, juxta Regulam primam ejusdem Sanctæ Claræ, & laudabiles aliquas Constitutiones degerent; ac sub cura Fratrum Minorum de Observantia Capucinorum nuncupatorum, Jesu Christo Sponso, qui est speciosus formâ præ Filiis hominum, famularentur, Nobis scientibus, ac collaudantibus ædificare cœperunt: quo propè jam completo, quatuor Moniales paucis ante mensibus, auctoritate literarum Nostrarum, de Monasterio Sanctæ Mariæ in Hierusalem Neapolitan. dicti Ordinis Sanctæ Claræ eductæ, ac in locum futuri Monasterii Corporis Christi translatæ, & conclusæ: deinde nonnullæ Virgines sæculum relinquentes in eodem introductæ, & collocatæ sunt. His igitur ita peractis, animadvertentes præcipuum hoc, & insigne pietatis monumentum in eadem Urbe nostris temporibus Dei beneficio institutum fuisse, Eidem in primis gratias agendas duximus, quo adjutore, & auctore bona cuncta ordinem suscipiunt, conservantur, & perficiuntur, atque in dies augentur. Cupientesque Fideles singulos in Dei timore cogitationes omnes suas defixas habere; ac huic, & singulis pietatis operibus conservandis, augendis, & promovendis fore addictos: Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra matura deliberatione, prædicta omnia, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus; supplemusque omnes, & singulos, tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenenerint in eisdem, & nihilominus in Ædibus prædictis unum Monasterium Monialium sub dicta invocatione Corporis Christi, & ipsius Ordinis Sanctæ Claræ pro usu, & habitatione perpetuis unius Abbatissæ, & Monialium ejusdem Ordinis, quæ inibi sub Regulari observantia, & perpetua Clausura Deo famulentur, cum Ecclesia, campanili, campanis humilibus, dormitorio, claustro, refectorio, hortis, hortaliciis, & aliis officinis necessariis, & ad ejusdem usum, & formam jam constructis, & imposterum construendis, eadem auctoritate in perpetuum sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus. Dilectis in Christo Filiabus ejusdem Monasterii Corporis Christi Monialibus jam in illud introductis, ac in posterum

rum inibi introducendis, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipientes, ut Regulam primam Sanctæ Claræ, eam scilicet, quam B. Christi Confessor Franciscus tradidit, & fel. record. Innocentius Papa Quartus Prædecessor noster approbavit, ac Constitutiones in prædicto Monasterio S. Mariæ servari solitas, omni, qua decet, reverentia, in hujusmodi Monasterio Corporis Christi excipiant, & pro Regis Æterni gloria observent, ac ab aliis observari faciant, ut juxta præscriptam ab eisdem Constitutionibus formam, in eodem Monasterio Corporis Christi eædem Moniales vivere debeant. Idemque Monasterium Corporis Christi Fratribus Capucinis prædictis subjicimus; necnon eisdem Fratribus, ut Monasterium Corporis Christi prædictum sub eorum cura recipiant, ut, quæ ad illud in spiritualibus prosperè in via Domini dirigendum pertinent, expedire judicaverint, omni studio, ac diligentia adhibitis, faciant, & exequantur, omnino districtè mandamus; ac illud sub Beati Petri, & Apostolicæ Sedis immediata protectione suscipimus, & ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & potestate Nostri in eadem Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis, & illius Officialium quorumcumque, præterquam in his casibus, in quibus Episcopi, & locorum Ordinarii, tamquam Sedis Apostolicæ delegati, auctoritate Decretorum Concilii Tridentini in Monasteriis, quantumvis exemptis, jurisdictionem, vel potestatem exercere possunt, aut debent, penitus eximimus, & liberamus: ac prorsus exemptum, ac liberum, dictis casibus exceptis, statuimus. Eidem Monasterio Corporis Christi, illiusque Abbatissæ, & Monialibus, quod omnibus, ac singulis Privilegiis, ac prærogativis, immunitatibus, gratiis, libertatibus, favoribus, indultis, ac indulgentiis, peccatorumque remissionibus, concessionibus, & gratiis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus alia Monasteria Monialium ejusdem Ordinis, illorumque Abbatissæ, & Moniales de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, his, quæ primæ Regulæ S. Claræ, & Constitutionibus antedictis, ac Decretis ejusdem Concilii Tridentini adversantur, exceptis, auctoritate, & tenore præsentium indulgemus: Decernentes irritum, & inane, quidquid secus super his à quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabili Fratri Nostro Episcopo Ostiensi, & dilectis Filiis S. R. E. Camerario, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictæ Abbatissæ, & Monialium, aut Fratrum Capucinorum prædictorum, & aliorum, quos ipsæ literæ concernunt, vel alicujus eorum, super hoc fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac illos, quos eædem Nostræ Literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere; non permittentes eos, vel eorum aliquem per supradictos, vel alios quoscumque desuper quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, & reaggravando; sententiasque, censurss, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinibus, necnon Ordinum, & Monasterii S. Mariæ prædictorum, à quo dictæ Moniales translatæ fuerunt, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus & Monasteriis. ac Vicario Nostro præsenti sub quibuscumque tenoribus, ac cum quibusvis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & specifica, & expressa, non autem per clausulas idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro exprassis babentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque, aut, si aliquibus communiter, ac divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas, non facientes expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Cæterum cum ea prædicta prima Regula S. Claræ, eisdem Monialibus aliquam possessionem, vel proprietatem ullo modo recipere, vel habere, aut aliquid in communi sibi appropriare non liceat, Nos vehementer optantes, prædictas Moniales Archiconfraternitati, illiusque Gubernatoribus, Guardianis, & Confratribus prædictis non mediocriter esse commendatas, eosdem Fratres, quo possumus cordis affectu, in Domino co-

no cohortamur, ut temporalium ejusdem Monasterii necessitatum rationem habentes, fabricæ dicti Monasterii, ubicumque se occasio obtulerit, consulant, ac illarum instantibus necessitatibus providendi, illisque subveniendi specialem curam gerant, atque suscipiant. Quod, cum fecerint, statutum habeant, se copiosum ab ipso Redemptore nostro retributionis præmium feliciter adepturos. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, confirmationis, suppletionis, erectionis, institutionis, præcepti, subjectionis, mandati, susceptionis, exemptionis, liberationis, statuti, indulti, decreti, derogationis, & cohortationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo sexto. Mense Novembris Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. Datarius.

Cæsar Glorierius.

Regist. apud Cæsarem Secretar. & vidend. in Bover. Tom. 1. fol. 796.

A Monialibus iisdem, annuatim nonnulla dolia vini pro earum usu sine gabella, aut alio onere per mare advehi posse permittit.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Volentes dilectas in Christo Filias Moniales Capucinas Montis Caballi Almæ Urbis, nostræ benignitatis, & gratiæ favore prosequi, eis, & Agentibus pro eis, ut singulis annis decem dolia vini sibi bene visa per mare advecti, pro illarum usu gratis, & absque alicujus gabellæ, seu alterius oneris quomodolibet nuncupati solutione, simul vel separatim emere, & ad earum Domum seu Monasterium conduci facere, liberè & licitè valeant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & indulgemus, dictasque Moniales ab omni solutione, propter ea facienda, totaliter eximimus, & liberamus. Mandantes dilectis filiis, nostro & S. R. E. Cammerario, & Thesaurario generali, & Clericis Cameræ Apostolicæ Præsidentibus, necnon Dohaneriis & quibusvis aliis Officialibus, quocunque nomine nuncupatis, nunc & pro tempore existentibus, ut præsentes nostras Litteras, & exemptionem hujusmodi inviolabiliter observent, & ab aliis firmiter observari mandent, & faciant, quoscunque inobedientes juris, & facti remediis, appellatione postpositâ, compescendo. Contrariis non obstantibus quibuscumque &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris Die xx. Decembris MDLXXXIII. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Cæsar Glorierius.

Breve format. in Archivo Monasterii Monialium dictarum.

N O T A.

Exhibito postea suprapostito Apostolico Brevi in plena Camera, fuit illius executio sequenti Cardinalis Camerarii Diplomate demendata.

Aloysius Miseratione Divina Titituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius nuncupatus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Dilectis Nobis in Christo Monialibus Capucinis Montis Caballi, sub temporali cura, & gubernio Ven. Archiconfraternitatis Imaginis SS. Crucifixi salutem in Domino. Exhiberi fecistis nuper Nobis in Camera Apostolica Literas in forma Brevis SS. D. N. Gregorii Papæ XIII. sub Annulo Piscatoris debitè, ut moris est, expeditas, hujusmodi sub tenore videlicet: Gregorius Papa XIII. ad futuram rei memoriam. *Volentes dilectas;* reliqua uti supra.

Subindeque Nobis humiliter supplicâstis, quatenus præinsertas in forma Brevis Literas recipere, & admittere, ac in Libris præfatæ Cameræ describi, & registrari facere, aliàsque desuper opportunè providere dignaremur, Nos itaque vestris precibus moti dictas Literas Apostolicas in forma Brevis ad Nos, ea, qua decuit, reverentia recipientes, in fidem illarum prius viso, & lecto tenore de Mandato SS. D. N. Papæ vivæ vocis Oraculo Nobis facto, & auctoritate nostri Camerariatus officii, ac ex Decreto desuper in plena Camera prædicta facto admisimus, & in libris ejusdem Cameræ registrari mandavimus, prout admitti, & registrari mandamus per præsentes. Et insuper volentes Mandata Apostolica debitè, ut tenemur, exequi, de similibus Mandato, Auctoritate, & Decreto magnificis Dominis Ripæ Almæ Urbis Dohaneriis, & quibusvis aliis in dicta Ripa Officialibus nunc, & pro tempore existentibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, sub mille ducatorum dictæ Cameræ applicandorum, & in subsidium sub censuris Ecclesiasticis, aliisque nostro arbitrio reservatis pœnis mandamus, ut dictas Apostolicas in forma Brevis Literas præinsertas, & in eis contenta, per præsentes nostras, & exemptionem hujusmodi inviolabiliter observent, vos, & Agentes vestros, nomine vestro, & dicti Monasterii singulis annis decem dolia vini, vobis benè visa per mare advecti, gratis, & absque alicujus gabellæ seu alterius oneris quomodolibet nuncupati solutione, simul vel separatim emenda, ad vestram Domum, seu Monasterium conduci facere juxta præinsertarum Literarum formam, & tenorem sinant, & permittant: necnon dictum Monasterium exemptione, & liberatione ab omni solutione gabellæ, seu alterius cujuscunque oneris quomodolibet nuncupati pro decem doliis vini per

mare advecti eisdem Monialibus per præinsertas Literas Apostolicas concessa, liberè frui, & gaudere faciant, & patiantur; ac Vos seu Agentes vestros supra libera emptione decem doliorum vini eisdem Monialibus benevisi, ac per mare advecti, ut supra, gratis, & absque alicujus gabellæ solutione contra præinsertarum literarum formam, & tenorem nullo modo impediant, vel molestent, nec ab aliis impediri, & molestari sinant directè, vel indirectè, quovis prætextu seu quæsito colore, alioquin contra præmissa non observantes, & contradictores quoslibet, & rebelles, ad pœnarum prædictarum declarationem, & executionem procedemus, seu Camera præfata procedet: irritum nihilominus decernentes, quidquid secus fiet, non obstantibus omnibus illis, quæ SS. D. N. Papa in dictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. In quorum omnium præmissorum fidem præsentes nostras fieri, & per unum ex Cameræ Apostolicæ Notariis nostrum infrascriptum subscribi, sigillique nostri Camerariatus officii, quo utimur, jussimus, & fecimus appensione muniri. Datum Romæ in Camera Apostolica die decimatertia Mensis Januarii 1584. Pontificatus SS. in Christo Patris D. N. D. Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno duodecimo.

Intrà plicam: *Visa L. de Torres Archiep. Montis reg. dec.*
Visa Julius Vitellius Cameræ Apost. Cler.
Visa J. Cos. Cam. Apost. Clericus Præsidens &c.

Supra plicam: *Augustinus Cammellus.*

A tergo: Reg. in Cam. Apostolica lib. Divers. fol. I.

Orig. in Arch. Monasterii Monialium dictarum.

Gratiam ita concessam ampliavit Paulus Papa V., & quindecim dolia vini ab omni gabella, & datio exempta, vel per mare, vel per flumen, vel per terram pro Monasterii usu advehi posse, in perpetuum concessit, expedito desuper Apostolico Brevi, quod sequitur.

A tergo: *Dilectis in Christo Filiabus Abbatissæ, & Monialibus Capucinis Monasterii Corporis Christi in Monte Quirinali de Urbe.*

PAULUS PAPA V.

Dilectæ in Christo Filiæ salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Commoditatibus vestris, quantum cum Domino possumus, benignè prospicere, ac vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & quamlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existitis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu Proprio, ac ex certa Nostra Scientia, & mera liberalitate, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine Vobis per præsentes in perpetuum concedimus, & indulgemus, ut singulis annis per Deputatos, seu Ministros vestros nunc, & pro tempore existentes quindicim dolia vini Ripalis, tam ex navigiis, quam ex magazzinis, prout Vobis commodius fuerit, ab omnibus dohanis, datiis, & gabellis, etiam quatuor pro centenario, & quatuor pro singulo dolio franca, & exempta pro vestro, & Monasterii vestri usu emere, & ad Urbem tam per Mare, quam per flumen, aut per terram conduci deinceps in perpetuum contigerit, similiter ab omnibus dohanis, datiis, & gabellis franca, libera, & exempta educere liberè, & licitè valeatis, Vosque, & vestrum Monasterium à solutione dohanarum, datiorum, & gabellarum quarumcunque ratione dictorum quindecim doliorum hujusmodi quomodolibet, & quavis auctoritate molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse, sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, ac S. R. E. Camerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes in virtute S. Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis eisdem Dohaneriis, Datiariis, & Gabellariis quibuscunque nunc & pro tempore existentibus, ne Vos, vestrumque Monasterium super præmissis quovis prætextu, causa vel occasione molestare, perturbare, vel inquietare audeant, seu præsumant. Et nihilominus dilectis filiis ejusdem S. R. E. Camerario, & Præsidentibus Clericis, dictæ Cameræ, cæterisque, ad quos spectat, & in futurum pro tempore quomodolibet spectabit, per easdem præsentes præcipimus, & mandamus, ut Vos, vestrumque Monasterium exemptione, & franchitia supradictis juxta tenorem præsentium liberè, & pacificè perpetuò frui, & gaudere permittant, Vobisque, & eidem Monasterio in præmissis faveant, & assistant, ac mandata quæcunque, & alias provisiones vestras, & opportunas desuper expediant, & expediri faciant, & præsertim eisdem Dohaneriis ad computum dictæ Cameræ totum id, quod exemptionis, & franchitiæ hujusmodi ratione eos amittere contigerit, defalcari, & bonum fieri curent & faciant. Non obstantibus fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri de gratiis, qualecunque Cameræ Nostræ Apostolicæ interesse concernent, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita, ut præsentes litteræ, etiamsi in eadem Camera per Nos minimè præsententur, & registrentur, nihilominus perpetuò valeant, & subsistant, ac Vobis, & vestro Monasterio plenissimè suffragentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Cameræ, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, ac capitulis, pactis, & conventionibus cum Appaltatoribus Dohanarum, & in contrarium præmissorum quomodolibet factis, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro

suffi-

sufficienter expressis habentes hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die XVIII. Novembris MDCV. Pontificatus stri Anno primo.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Arch. Monialium.

M A N D A T O.

Illustrissimi Cardinalis Camerarii, super distributione aquæ Felicis specialiter deputati, uncia una aquæ dictæ pro usu Monasterii earumdem Monialium ex publico aquæductu in perpetuum conceditur.

HEnricus Cajatanus Tituli Sanctæ Pudentianæ, S.R.E. Camerarius per S. D. N. Sixtum Divina Providentia Papam V. super distributiona aquæ Felicis, nuper maxima cum impensa, per eundem Sanctissimum ad Urbem, & Tharmas Diocletianas, ad publicam utilitatem conductæ pro footibus publicis, & privatis in Alma Urbe construandis specialiter deputatus. Volentes dilectos filios illustres Dominos Custodea Sanctissimi Crucifixi, ac Reverendos Priorem, & Moniales Monasterii Capucinarum de Urbe in Monte Quirinali, quibus per eundem Sanctissimum D. N. fuit facta concessio, & dooatio unius unciæ aquæ Felicis prædictæ, prout idem Sanctissimus vivæ vocis Oraculo Nobis ordinavit, & imposuit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eisdem Illustrissimis Dominis Custodibus, Venerabilibusque Monasterio & Monialibus prædictis, ut ex aquæductu publico dictarum aquarum, & loco proprio illius per eundem Sanctissimum, aut alium à Sanctitate Sua desuper deputandum, assignandum, aut ordinaodum, aquam ad quantitatem unius unciæ, ut supra, concessæ, ad dictos Illustrissimos Dominos Custodes, Monasterium, & Moniales prædictas, pro usu dicti Monasterii, & Monialium ducere, illàque dictæ Moniales nunc & pro tempore in dicto Monasterio existentes perpetuis futuris temporibus uti & frui, liberè & licitè possint & valeant, tenore præsentium concedimus. Mandahtes propterea omnibus, & singulis nunc & pro tempore dictæ Urbis existentibus Officialibus, ad quos spectat, quatenus præfatos Illustrissimos Dominos Custodes, & Monasterium ac Moniales in possessionem, vel quasi usum dictæ aquæ ex aquæductu, ut supra, percipiendæ inducant, & immitant, immissosque & inductos manuteneant, nec à quoquam desupar, quavis occasione, vel causa molestari permittant, sed præsentes pateotes Litteras suum debitum sortiri effectum, contrariis quibuscunque non obstantibus, faciant, & patiantur, cum hoc tamen, quod Illustrissimi Domini Custodes & Monasterium prædictum teneantur, & obligati sint Capitula, Statuta, & Conventiones, tam facta & formata, quam facienda, & formanda circa distributionem & usum dictarum aquarum inviolabiliter observare, & parere, & prout eis super prædictis impositum fuit, executioni demandare.

In quorum fidem præsentes fieri jussimus, illasque manibus Nostris subscripsimus, & per Notarium nostrum iofrascriptum subscribi, sigillique nostri jussimus, & fecimus appensione muniri. Datum Romæ io Ædibus nostris sub Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo quingentesimo octuagesimo octavo Indictione prima, Die verò vigesima octava Meosis Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Sixti Divina Providantia Papæ V. Aono ejus tertio.

Henricus Card. Camerarius.

Alexius Buccamatus.

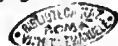
Exempl. Authent. in Arch. Monast. Monialium.

N O T A.

Fuit & eisdem Monialibus facta donatio totius aquæ Felicis è Fonte, vulgo *della Guardia de' Svizzeri* nuncupato profluentis, prout exhibet Mandatum sequens.

PEtrus Miseratione Divina S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius super distributione aquæ Felicis jam dudum maxima cum impensa per fel. rec. Sixtum Papam V. ad Urbem, & Termas Diocletianas ad ejusdem Urbis decorem, & publicam commoditatem conductæ pro fontibus publicis, & privatis construendis specialiter, & expressè deputatus. Noveritis, quod nuper ad instantiam, & requisitionem Reverendarum Monialium Capucinarum Montis Quirinalis petitum fuit, quod ipsis gratiosè concederemus totam quantitatem aquæ Felicis, quæ profluit è fonte, ut vulgo dicitur della

Guac.

Guardia de' Svizzesi; *propè, & è conspectu Monasterii dictarum Monialium Capucinarum, de qua eisdem RR. Monialibus Capucinis facta fuit donatio, & gratiosa concessio ab eodem SS. D. N. Papa Clemente VIII. prout idem SS. D. N. vivæ vocis Oraculo imposuit, & ordinavit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Apostolicis parendo Mandatis, prædictis RR. Monialibus Capucinis aquam prædictam, quæ profluit è fonte supradicto vulgo* detto della Guardie de' Svizzeri; *accipere, & recipere pro servitio ipsarum Monialium Capucinarum in Monte Quirinali positarum ducere, & conducere, illâque sic ductâ perpetuis futuris temporibus prædictæ Moniales uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint & valeant, tenore præsentium concedimus, & gratiosè largimur, hac tamen conditione, quod teneantur suis sumptibus, & expensis conficere reditum dictæ aquæ. Mandantes propterea omnibus, & singulis nunc, & pro tempore dictæ Urbis, & aquæ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, quatenus statim visis præsentibus idem Monasterium, & Moniales Capucinas in possessionem, vel quasi dictæ aquæ inducant, & immittant, immissas & inductas manuteneant, eas nunquam à quoquam desuper molestari permittant, sed faciant, & patiantur has Nostras Litteras patentes suum debitum sortiri effectum, contrariis quibuscunque non obstantibus. Volumus autem eandem Domum, Monasterium, & Moniales Capucinas teneri, & obligatas esse observare omnia statuta, & Ordinationes quomodolibet factas, & faciendas. In quorum omnium, & singulorum fidem præsentes fieri jussimus, illasque manu nostra subscripsimus, & per nostrum infrascriptum Notarium aquæ prædictæ subscribi, nostrique soliti sigilli, quo in talibus utimur, fecimus appensione muniri. Datum Romæ in Palatio nostræ solitæ Residentiæ Die 20. Novembris Anno millesimo sexcentesimo secundo Indictione decimaquinta Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus undecimo.*

P. Card. Aldobrandin. Camerarius.

Dominicus Buccamatius Notarius.

Exempl. aut. in Arch. Monasterii Monialium dictarum,

R. R. P.P. Observantibus in Vingentina, seu Bisentina Lacûs Bolsenæ Insula, Fratres nostros substitui, hisque Ecclesiam, & Domum illorum consignari, Odoardo Cardinali Farnesio committit.

A tergo: *Dilecto Filio nostro Odoardo S. Eustachii Diacono Cardinali Farnesio nuncupato.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm, sicut accepimus, aliàs fel. rec. Eugenius Papa IV. Prædecessor noster Ecclesiam sine cura S. Joannis in Insula Vingentina, sive Bisentina in Lacu Bolsenæ Montisflasconensis Diœcesis pridem quondam Honufrio de Svessa Presbytero Svessanen. per Apostolicam Sedem concessam, & ab eodem Honufrio restauratam, & Insulam prædictam cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, ipso Honufrio supplicante, Fratribus Ordinis Minorum de Observantia Provinciæ Romanæ, eorumque Ordini in perpetuum concedi & assignari, & per prædictos Fratres recipi, & apud illam unum locum cum Ecclesia, campanili, campana, domibus, cœmeterio, dormitorio, hortis, & officinis construi, ac perpetuò retineri concesserit, per ejus litteras hujusmodi sub tenore videlicet:

Eugenius Episcopus Servus Servorum Dei, dilectis filiis Vicario & Fratribus Ordinis Minorum de Observantia Provinciæ Romanæ secundùm morem dicti Ordinis Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Sacræ Religionis, sub qua devotum, & sedulum exhibetis Altissimo famulatum, promeretur honestas, ut precibus vestris in his præsertim, quæ Divini Cultûs augmentum, & propagationem Religionis respiciunt, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus. Exhibita siquidem nobis pro parte vestra petitio continebat, quod, cum dilectus filius Honufrius de Suessa Presbyter Svessanus Ecclesiam sine cura S. Joannis de Insula Vincentina Diœc. Montisflasconensis, sicut per Sedem Apostolicam sibi sua vita durante, etiam Episcopi Montisflasconensis, qui tunc erat, accedente consensu concessam, destructam & derelictam construxerit & reparaverit, & desideret, quod in Insula, & Ecclesia prædictis unus locus cum Ecclesia, campanili, campana, cæmeterio, dormitorio, hortis, & aliis necessariis officinis pro usu, & habitatione aliquorum Fratrum vestri Ordinis construatur; & propterea idem Honufrius Ecclesiam prædictam, & omne jus sibi in dicta Ecclesia, & aliàs sibi quomodolibet competens in manibus nostris sponte & liberè resignaverit; Nosque resignationem hujusmodi duxerimus admittendam, pro parte dicti Honufrii, & Vestra Nobis fuit humiliter supplicatum, ut Ecclesiam & Insulam prædictas cum omnibus juribus & pertinentiis suis Vobis, & eidem Ordini vestro, Auctoritate Apostolica, in perpetuum concedere, & etiam assignare de benigni-

gnita-

gnitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Cultum Divinum, & Religionis augmentum intensis desideriis affectamus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis Ecclesiam & Insulam prædictas Auctoritate Nostra recipiendi, & apud illas novum locum cum Ecclesia, campanili, campana, domibus, cœmeterio, dormitorio, hortis, & officinis prædictis construendi, & pro usu & habitatione vestris perpetuò retinendi, felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri prohibente, ne Fratres Ordinum Mendicantium loca de novo recipere, aut recepta mutare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, faciente plenam & expressam de prohibitione hujusmodi mentionem, & quibuscumque aliis Constitutionibus Apostolicis, & dicti Ordinis contrariis nequaquam obstantibus Ordinarii loci, & alicujus alterius licentia non obtenta, jure tamen Parochialis Ecclesiæ in omnibus semper salvo, auctoritate prædicta specialem licentiam elargimur. Et insuper Vobis, & aliis Fratribus, qui in hujusmodi Domo construenda pro tempore morabuntur, ut omnibus privilegiis, libertatibus, exemptionibus, immunitatibus, & gratiis utamini & gaudeatis, ac utantur, & gaudeant, quibus alii Fratres in aliis Domibus dicti Ordinis gaudere solent, ac utuntur & gaudent, concedimus per præsentes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo trigesimo primo, tertio decimo Kal. Novembris Pontificatus nostri Anno primo.

Cumq. ex nonnullis causis, Nobis notis, nunc expediat, præfatos Fratres Minores de Observantia ex Ecclesia, & Insula prædictis removeri, ac in illorum locum aliquot ex Fratribus Congregationis Capucinorum in Ecclesis, & Insula prædictis deputari. Nos motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra concessionem Ecclesiæ, & Insulæ prædictæ dictis Fratribus Minorum de Observantia, ut præfertur, factam, Auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò revocamus, & annullamus, ac Circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut per Te, vel alium à Te deputandum, prædictos Fratres Minores de Observantia, ex Ecclesia, & Insula prædictis educere, & in eorum locum Fratres Congregationis Capuccinorum, numero saltem decem in Ecclesia, & Insula prædictis ponere, ipsisque Fratribus Capuccinis Ecclesiam, & Insulam prædictam eisdem modo, & forma, quibus prædictis Fratribus de Observantia per dictum Eugenium concessa fuit, Auctoritate Nostra Apostolica concedere cures; Nos enim tam Tibi præmissa faciendi facultatem, quam ipsis Fratribus Capucinis Ecclesiam, & Insulam prædictam, ut præfertur, recipiendi, ac in illa perpetuò habitandi licentiam, auctoritate, & tenore præsentium impartimur. Non obstantibus præmissis, ac felic. record. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri prohibente, ne Fratres Ordinum Mendicantium loca de novo recipere, aut recepta mutare possint absque Sedis Apostolicæ licentia de prohibitione hujusmodi mentionem faciente, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, & Fratribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die VII. Julii MDXCIX. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 169.

N O T A.

Relicta fuit & à nostris Fratribus prædicta amœni situs Domos, tam, quod Dominium Status Castri de Serenissima Familia Farnesiana, quæ victui 12. Fratrum integrè ibi providebat, ad Sanctam Sedem fuerit dvolutum, tam, quod alia Domus in vicinia, seu in Civitate Montis-Falisci, seu Montis-Falconis fuerit fundata, ad quam, & prioris supellex cum Bibliotheca fuit translata, Episcopo Montis-Fiascon. pro tempore, tam Insulæ, quàm Monasterii administrationem tenente.

Anti-

Antiquam Domum Tiburtin. vendi, & ex pretio inde redacto novæ Domûs fabricam perfici indulget.

A tergo. *Dilecto filio Provinciali Provinciæ Romanæ Ordinis Fratrum Capuccinorum.*

PAULUS PP. V.

Dilecto Fili salutem & Apostolicam benedictionem.

CUm, sicut accepimus, Domus Fratrum Capuccinorum prope Civitatem Tiburtinam vetustissima, & multum distans à Civitate, ac valde incommoda existat, ita, ut ad illam maxima cum difficultate Medici Physici & Chirurgi ad curandas Fratrum infirmitates adducantur,& ob angustiam sitûs nullo modo ampliari possit: & propterea Guardianus & Fratres dictæ Domûs aliam Domum, & Ecclesiam in loco commodiori extruere coacti fuerint; cumque ipsius novæ Domus & Ecclesiæ fabricam ob pecuniarum defectum perficere non possint, Nos illorum commoditati aliqua ratione consulere cupientes, ac ipsum Gardianum, & Fratres specialibus &c. volentes & eorum quemlibet à quibusvis &c. censentes, eorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut juxta indultum à fel. rec. Alexandro PP. IV. Prædecessore nostro, Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci concessum, Domum antiquam & illius situm cum omnibus aliis ad eumdem locum pertinentibus, excepta Ecclesia, ex quibus, sicut pariter accepimus, pretium trecentorum quinquaginta scutorum reperitur, per personam seu personas sæculares ad hoc à Te deputandas vendi, & pretium hujusmodi in fabricam novæ Domus & Ecclesiæ prædictæ convertí facere liberè, & licitè valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam concedimus & indulgemus, & ad hunc effectum tantùm, Indultum prædictum Alexandri IV. ad Vos extendimus. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac vestri Ordinis, etiam juramento &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 12. Septembris MDCV. Pontificatûs nostri anno primo.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. tomo mens. Sept. 1605. fol. 443.

Novam Domum in Terra Setiæ construi, & petium terræ ad Ecclesiam Sæcularem S. Antonii inibi spectantis, ad id concedi, Episcopo Terracinensi committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Terracinen.*

PAULUS PP. V.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum Altissimo sub suavi Religionis jugo famulantium propagationi opportunè consulitur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Provincialis & Diffinitores Fratrum Ordinis Capuccinorum Provinciæ Romanæ, quod eorum Monasterium dicti Ordinis Terræ Setiæ situm est in quadam parte ita aeris intemperie affectâ, ut aliò se transferre cogantur. Et quia parum longè à prædicta Civitate reperitur quidam situs pro fabrica novæ Domus, seu Conventus valde commodus, sed angustus, cupiunt Provincialis & Definitores prædicti, unum petium Terreni, ad Ecclesiam S. Antonii dictæ Terræ, quam dilectus filius Jacobus Brancarius Presbyter ad præsens obtinet, legitimè spectan. quantitatis octavæ partis unius rubri, ex quo dictus Jacobus Julios septem annuatim percipit, & ob illius fructuum tenuitatem eidem Provinciali & Diffinitoribus, pro hujusmodi novo Conventu erigendo libenter concedere se offert, habere, cum jam dicti exponentes repererint, qui illud, quod pro dicti petii Terreni remuneratione dicto Iacobo persolvendum erit, persolvet: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur ad ea, quæ ad Divini cultûs augmentum, religionis propagationem, & animarum salutem pertinent, intendentes, ac dictorum Provincialis & Diffinitorum pio desiderio, quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut eisdem Provinciali & Diffinitoribus prædictum petium Terræ de consensu dicti Jacobi, illud ad præsens obtinentis, ad effectum, ut ibidem unam dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum Domum cum Claustro, Dormitorio, Refectorio, aliisque officiis, & officinis necessariis erigere possint,

sint, auctoritate nostra Apostolica concedas. Ac eisdem Provinciali & Deffinitoribus, in prædicto Terreno Domum prædictam, in qua duodecim saltem Fratres commorari debeant, sine tamen alicujus præjudicio, erigendi licentiam similiter concedas. Ac eidem Domui, postquam erecta fuerit, eiusque futuris Guardiano & Fratribus, ut omnibus & singulis gratiis, indultis, concessionibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, & privilegiis, quibus alii eiusdem Ordinis Domus, & Fratres utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere solent, ac possunt & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua prorsus differentia uti, frui, & gaudere possint & valeant, eadem auctotitate nostra indulgeas. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri, fratribus Mendicantibus novas Domos ad habitandum recipere prohibente, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac eiusdem Ordinis & Ecclesiæ S. Antonii huiusmodi, etiam &c. roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque &c. approbatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbom insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCV. Pontificatus nostri anno primo.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. reg. Sept. 1605. fol. 445.

Monialibus Montis Quirinalis de Urbe Capellas imaginum novem Ecclesiarum, necnon S. Petri in carcere, intra claustra existentes visitantibus &c. easdem Indulgentias, quas visitando Ecclesias prædictas consequerentur, in perpetuum largitur.

PAULUS PAPA V.

Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Ordinis S. Claræ Capuccinis nuncupat. in Monte Quirinali Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam vestram devotionem, ac animarum salutem, cœlestibus Ecclesiæ thesauris piâ charitate intenti, Vobis omnibus & singulis verè pœnitentibus, ac Sacra Communione refectis, quæ Capellas imaginum novem Ecclesiarum, necnon Beati Petri in Carcere Urbis intra claustra vestri Monasterii existentes visitantes, & in illis pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequamini, quas, si omnes & singulas septem, seu novem Ecclesias, nec non Beati Petri in Carcere prædictas, visitantes consequeremini, concedimus, & indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVII. Iunii MDCVIII. Pontificatûs nostri anno quarto.

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Arch. Monasterii Monialium.

NOTA.

Easdem Indulgentias Ven. Dei Servi Innocentius XI. restauratione dictarum Capellarum non obstante confirmavit, Brevi Apostolico sequenti.

INNOCENTIUS PP. XI.

Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Ordinis S. Claræ Capucinis nuncupatis Monasterii in Monte Quirinali de Urbe Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster, ad augendam vestram devotionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intentus Vobis omnibus & singulis verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, quæ Capellas imaginum novem Ecclesiarum, necnon Beati Petri in Carcere dictæ Urbis intra Claustra Monasterii vestri prædicti existentes, devotè visitassetis, & in illis pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissetis, ut omnes, & singulas Indulgentias, ac peccatorum remissiones consequeremini, quas, si omnes, & singulas septem, seu novem Ecclesias, necnon Beati Petri in Carcere prædictas visitassetis, consecuturæ fuisse-

tis, concesserit, & indulserit, prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die XXVII. Junii MDCVIII. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, continetur.

Et sicut pro parte vestra Nobis nuper expositum fuit, Capellæ & imagines prædictæ intra claustra supradicta existentes progressu temporis restauratæ fuerint, eaque de causa in aliquo timore vel dubio versemini, ne forsan gratia Vobis á memorato Paulo Prædecessore, sicut præmittitur, concessa cessare potuerit; Nobis propterea humiliter supplicari fecistis, ut Vobis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur spirituali consolationi vestræ, & animorum vestrarum saluti, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes, & vestrûm singulares Personas á quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, á jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus vestro nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Indultum Vobis á prædicto Paulo Prædecessore concessum, ut petitur, ita, ut Vos omnes, & singulæ verè pœnitentes, & confessæ, ac sacra Communione refectę, quæ supradictas Capellas, ut præmittitur, restauratas devotè visitaveritis, & in illis, sicut supra expressum est, pias ad Deum preces effuderitis, omnes, & singulas indulgentias, seu peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequamini, quas consequeremini, si omnes & singulas septem, seu novem Ecclesias, necnon B. Petri in carcere prædictas personaliter & devotè visitaretis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & innovamus. Præsentibus itidem perpetuis futuris temporibus valituris, non obstantibus præmissis, ac nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Julii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri anno Septimo.

I. G. Slusius;

Breve format. in Arch. Monasterii Monialium.

Emptionem petii terræ, ad Canonicos Monasterii S. Salvatoris in Lauro de Urbe spectantis, ab Universitate Montis Rotundi factam approbat, inibique novam Fratrum Domum construi permittit.

A tergo: *Dilectis Filiis Superioribus, & Fratribus Ordinis F. F. Capucinorum Provinciæ Romanæ.*

PAULUS PAPA V.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NObis nuper expositum fuit, quod in Domo vestri Ordinis loci Montis Rotundi Sabinen. Diœc. propter illius vetustatem, & Cœli intemperiem quotannis major pars illius Fratrum moritur, quod animadvertentes dilecti Filii Universitas, & Homines dicti loci Christianâ Charitate ducti, quoddam petium terræ, capacitatis duorum rubrorum mensuræ illarum partium, salubriori in loco situm, â Priore, & Canonicis Monasterii S. Salvatoris in Lauro de Urbe, ad quos spectabat, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito emerunt, illudque Vobis ad effectum construendi inibi novam Domum Regularem perpetuò donârunt, & assignârunt. Cum autem, ut eadem expositio subjungebat, Prior, & Canonici prædicti, postquam pretium prædicti petii terræ in emptionem aliorum bonorum stabilium conversum fuerit, majorem inde, quam ex prædicto petio terræ, utilitatem receptuti sint, & propterea Vos plurimùm cupiatis, venditionem, & emptionem, ac donationem, & assignationem hujusmodi per Nos Apostolica Auctoritate approbari, & ideo Nobis humiliter supplicari fecistis, ut in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & quemlibet vestrûm â quibusvis excommunicationis &c. &c. absolutos fore censentes, vestris, ac dilectorum filiorum Prioris, & Canonicorum prædictorum supplicationibus inclinati, venditionem, & emptionem, ac donationem, & assignationem prædictas, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui in illis intervenerint, supplemus. Insuper Vobis, ut in petio terræ sic empto, dictam novam Domum Regularem vestri Ordinis cum Ecclesia, & aliis necessariis construere, & ædificare, & ad illam, postquam constructa fuerit, Fratres primò dictæ Domus transferre, liberè, & licitè valeatis, licentiam, & facultatem, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur; non obstantibus præmissis, & fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis, earum

teno-

teoores per præsentes pro expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, hâc vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut pretium præfatum in emptionem aliorum stabilium pro Monasterio S. Salvatoris statim ac receptum fuerit, integrè, & totaliter omnino convertatur, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, per eos, ad quos spectat, eoipso iocurrendæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die IV. Aprilis MDCIX. Pontificatûs Nostri Anno quarto.

Scipio Cobellutius.

Authog. in Arch. Secret. Brev. Apost. reg. Aprilis 1609. fol. 146. de quo Breve formatum in Arch. Conventûs.

D E C R E T O

S. Congregationis Rituum.

In Civitate Tusculana, necnon in Suburbiis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Fratres, & alios Regulares, in publicis processionibus, id quod in Alma Urbe practicatur, servari debere declaratur.

Tusculana.

CUM in Civitate Tusculana orta fuit differentia circa præcedentiam in Processionibus publicis, inter Fratres Capucinos, & Fratres Reformatos, Ordinis S. Francisci, quia Capucini, cum ante Reformatos locum, & Conventum in eadem Civitate obtinuerunt, juxta formam literarum fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Reformatis præcedere volebant, proposito hujusmodi negotio in Sac. Rit. Congregatione, & de ejusdem Sac. Congregationis Ordine, facto verbo de hac controversia cum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua ordinavit; io suburbiis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Regulares in publicis processionibus servandum esse id, quod in ipsa Urbe servatur. Quare eadem Sac. Rit. Cong. juxta mentem, & ordinationem SSmi in Civitate Tusculana circa præcedentiam ioter F.F. Capucioos, & Fratres Reformatos S. Francisci idem, quod in Urbe servatur, servandum esse censuit, & declaravit. Die 2. Martii 1613.

A. Mar. Episcopus Portnensis Card. Gallus.

Ex reg. Secret. Cong. anni, & mens. præd.

I. P. Mucantius Cong. Secret.

Altare SS. Crucifixi in Ecclesia Conventûs Tusculani, tam pro Sacerdotibus Sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis Regularibus, Missam Defunctorum ad dictum Altare celebrantibus, in perpetuum privilegiat.

P A U L U S   P A P A   V.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti, paterna charitate intenti Sacra interdum loca specialibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex purgatorii pœnis, ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Domûs S. Francisci Tusculani, Ordinis Fratrum Minorum, ejusdem S. Francisci Capucinorum nuncupatorum simili hucusque Privilegio, ut accepimus, minimè decoratam, & in ea situm Altare SS. Crucifixi hoc speciali dono illustrare, Auctoritate Nobis à Domino tradita, & de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus Auctoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis Sæcularis, sive cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta, ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ, per modum suffragii, Indulgentiam consequatur, ita, ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque; præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVIII. Novembris MDCXVI. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Fuit postea ab Urbano Papa VIII. Privilegium, ad Missas Defunctorum privativè restrictum, ad Missas quascunque extensum, Bravi Apostolico sequenti.

U R B A N U S P A P A VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor Noster, volens Ecclesiam S. Francisci Tusculan. Ordinis Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, & in ea situm Altare SS. Crucifixi speciali dono illustrare, Auctoritate sibi à Domino tradita, perpetuò concessit, ut, quandocunque aliquis sæcularis, sive cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta, ab hac luce migrâsset, ad prædictum Altare celebraret, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequeretur; ita ut D. N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumq; omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberaretur, prout in ipsius Pauli prædecessoris litteris plenius continetur. Nunc autem Nos eandem Ecclesiam ampliori dono illustrare cupientes, Auctoritate similiter Nobis tradita confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis sæcularis, sive cujusvis ordinis regularis Missam pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta, ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, ita, ut ejusdem D. N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate, & tenore similibus perpetuò concedimus, & indulgemus: in contrarium facient. Non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die 7. Decembris 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

V. Theatin.

Breve formatum in Arch. Provinciæ.

SummamConciliorum,&Theologiæ Sancti Bonaventuræ,Tractatum de casibus reservatis, ac Breviarium Chronologicum, Auctore F. Francisco à Corioliano typis impressa, in Alma Urbe, & Statu Ecclesiastico reimprimi prohibet.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilectus filius Franciscus à Coriolano, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum professor, Nobis nuper exponi fecit, ipse unam Summam Conciliorum omnium, quæ à S. Petro, usque ad nostra tempora celebrata sunt, cum variis annotationibus, ac aliam Summam Theologicam S. Bonaventuræ, ad instar Summæ S. Thomæ Aquinatis, variis itidem annotationibus, & commentariis illustratam, & in septem tomos distributam, necnon alterum, ab eodem Francisco aliàs impressum, sed nunc tertiò multis in locis auctum, & locupletatum Tractatum de casibus reservatis, juxta Decretum fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri; necnon Breviarium Chronologicum, respectivè inscripta opera in lucem edere intendat, ac vereatur, postquam in lucem prodierint, alii, qui ex alieno labore lucrum quærunt, opera hujusmodi typis cudi facere curent in ipsius Francisci, ac ab eo causam habentium præjudicium. Nos eorum indemnitati, ne ex impressione hujusmodi aliquod dispendium patiantur, providere, ipsosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus ipsius Francisci nomine, Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, eidem Francisco, ac ab eo causam habentibus prædictis, ut decennio proximo durante, à primæva operum hujusmodi (dummodo tamen antea à dilecto filio Magistro Sacri Palatii Apostolici approbata fuerint.) impressione computanda, nemo tam in Urbe, quam in universo Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis subjecto, opera hujusmodi, sine speciali dicti Francisci, seu ab eo causam habentium hujusmodi licentia imprimere, seu ab alio, vel aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere possit, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus; inhibentes propterea universis, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus, præsertim librorum impressoribus sub quingentorum ducatorum auri de camera, & amis-

amiſſionis librorum, & typorum omnium pro una, Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ac pro alia, cauſam à dicto Franciſco babentibus prædictis, & pro reliqua tertiis partibus accuſatori, & judici exequenti irremiſſibiliter applicandis, eo ipſo abſque ulla declaratione incurrendis pœnis, nè dicto decennio durante, opera prædicta, aut aliquam eorum partem, etiam prætextu additionum, aut explanationum tam in magno, quam in parvo folio, ac tam in Urbe, quam in univerſo Statu Eccleſiaſtico prædictis, ſine bujuſmodi licentia imprimere, aut ab alio, vel aliis impreſſa vendere, aut venalia habere, vel propooere, quoquo modo audeant, ſeu præſumaot, Mandantes propterea dilectis Filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legatis, ſeu eorum Vice-Legatis, ac Præſidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis juſtitiæ Miniſtris, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, ac locorum Status noſtri Eccleſiaſtici prædicti, quateous cauſam à dicto Franciſco babentibus bujuſmodi in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, quandocunque ab ipſis fuerint requiſiti, pœnas prædictas contra quoſcunque inobedientes irremiſſibiliter exequantur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, io contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ io dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die VII. Junii MDCXXI. Pontificatûs Noſtri Aono primo.

N O T A.

NOn Lege Nationis, ſed jure Profeſſionis Romanus eſt ſupra expreſſus Fr. Franciſcus, nam juxta primam Provincia Cuſentina eum ſibi vendicat, cum Carinlanum, præclarum Superioris Calabriæ, & præfatæ Provinciæ Oppidum, natalem ei dederit lucem: ex ſecunda, Provincia Romana jure merito illum ſuis adſcribit, cum verè in ea S. Religioni ſe autoraſſe, chronicæ teſtentur tabulæ. Ut tamen & Patria Provincia Religioſi ſpiritûs, quo pollebat, potiretur fructibus, illius Provincialem curam ad nonnullos annos ſeverus Regularis Diſciplinæ Cuſtos aſſumpſit; Præteri Libros in Apoſtolico Brevi memoratos, Typis edidit.

Tractatum de Judicio Regulari.
Expoſitionem in Bullam Clem. VIII. de Largitione munerum.
Explicationem in Bullam Cruciatæ.
Horologium Spirituale, ſeu Meditationes pro omnibus Feſtis B. V. M.
Horologium Spirituale, ſeu Meditationes de tota Paſſione D. N. J. Chriſti.
Exercitium Angelicum pro ſalutanda Deipara Virgine Maria.

De ſumma Theologiæ, cujus Apoſtolicum Breve primam facit mentionem, primus tomus duntaxàt è Typo Vaticano prodiit, reliquos Auctoris mors ſuppreſſit.

Fuit acerrimus Doctrinæ D. Bonaventuræ Sectator, & juxta ejus normam, noſtratibus Sacram Theologiam prælegit.

Commendant illius Scripta, & virtutem Hyppolitus Maraccius lib. de Script. Marianis p. 1. Wading. de Script. Ord. Min. Torricilla lib. ſpecul. Seraph. Relig. & alii.

E P I S T O L A

S. Congregationis Epiſc., & Regularium.

Erectio novi Conventûs in loco Tulphæ Epiſcopo Nepeſino committitur.

SAnctiſſimus Dominus noſter indulget, ut Provincialis Capucinorum hujus Provinciæ Conventum ſui Ordinis in loco Tulphæ illius Diœceſis erigere poſſit, contradictione Patrum Ordinis S. Auguſtini, qui ſoli ibi morantur, non obſtante, ita tameo, ut Amplit. Tuæ cooſenſus accedat, dicti Patres Auguſtiniani redditus, ex quibus juxta ſuppoſitionem vivere queant, habeant ſufficientes, & in Conventu, noviter conſtruendo, ad minus 12. Fratres de Familia degaot, ac in reliquis diſpoſitio Decreti felic. mem. Clemeotis Papæ VIII. de novorum Conventuum erectione obſervetur. Romæ 18. Maji 1622.

Ex reg. Secret. Cong. anni, & menſis præd. fol. 105.

D E C R E T O.

S. Congregationis de Propaganda Fide.

Studium Controverſiarum in Conventu, tunc S. Bonaventuræ de Urbe, erigi imponitur.

Die 27. Februarii 1614.

SAcra Congregatio cenſuit, Studium Controverſiarum omnioo eſſe erigendum in Cooveotu S. Bonaventuræ Capucioorum de Urbe

Urbe, in eoque ad lecturam deputandum esse Fr. Zaccbariam de Salutio, & propterea præcipiendum esse, prout præsenti Decreto præcipit Procuratori Generali, ut Decretum, aliàs super hujusmodi studio factum executioni mandet, translatis à dicto Conventu ad alios, duodecim ad minus Fratribus, ut eorum loca, Concionatoribus Theologicis, ad proficiendum in controversiis idoneis, assignari possint.

Franciscus Ingolus Secretarius.

Exempl. auth. in Arch. gen. Ord. armario Congreg. de Propag. Fide.

Fratres in corporalem, & realem Domûs S. Antonii in Capite domorum existentis possessionem induci, Vulpiano Vulpio, Episcopo Novariensi, ac Vicesgerenti &c. committit.

Foris: *Venerabili Fratri Vulpiano olim Theatino.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex certis tunc expressis, aliisque justis, & rationabilibus causis, animum nostrum moventibus Congregationem Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum, omnia, & quæcunque illius officia, & Monasteria, necnon Domos, & loca Regularia quæcunque, in quibusvis Provinciis existentia, ac ad Nos spectantia, necnon statuta, consuetudines, & Decreta, ac privilegia, & indulta generalia, & specialia, suppressimus, & extinximus, ab eisque Fratribus Domos, Conventus, & loca, ac bona immobilia, & mobilia, ac se moventia ubique gentium constituta, sacram quoque, & communem supellectilem, ipsorumque omnium usum, fructum, administrationem, ac possessionem spiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet competentia, eadem Auctoritate abstulimus, & ablata esse, censeri voluimus. Necnon Domos, Conventus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura præfata, eorumque proprietatem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, eadem auctoritate concessimus, & assignavimus, ac inter alia Domum S. Antonii de Padua nuncupatam de Urbe, in Capite Domorum existentem, ac ejus Ecclesiam, cellas, hortos, viridaria, aquatum derivationes, aliasque officinas, necnon reliqua bona immobilia tantùm illi adjacentia, per ipsos Fratres, tunc possessa, Cameræ Nostræ Apostolicæ applicavimus, & incorporavimus, ac Nostræ, & Successorum Nostrorum dispositioni reservavimus, prout in Nostris desuper in simili forma Brevis, sub die VI. præsentis mensis Februarii expeditis Literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Nos ad eximios, atque uberiores fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci, Capucini nuncupati, assiduis Verbi Dei prædicationibus, piæ, atque adeo exemplaris vitæ studio, aliisque spiritualibus exercitiis in Vinea Domini jugiter afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eosdem Fratres Capucinos in dictam Domum, ut ibi juxta Regularia eorum instituta Divinis laudibus insistant, ad majorem Christifidelium spiritualem ædificationem introducendos existimavimus. Idcirco de singulari Fraternitatis tuæ fide, integritate, ducttina, ac tui spectata in rebus gerendis prudentia, plurimùm in Domino confisi, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut usum, & habitationem Domûs S. Antonii de Padua præfatæ, ejusque Ecclesiæ, cellarum, hortorum, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum, hujusmodi Fratribus Capucinis præfatis, Auctoritate Nostra concedas, & assignes, inducens eosdem Fratres Capucinos per Te, vel alium in corporalem, realem, & actualem possessionem Domûs, Ecclesiæ, hortorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum hujusmodi, cujusvis liceotiâ desuper minimè requisitâ, ac defendens inductos, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pænas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc etiam, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, fel. rec. Pauli II., & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac respectivè de gratiis interesse Cameræ prædictæ quomodolibet concernent. In eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, aliisque Constitutionibus; & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Fratrum Capucinorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore perman-

pri-

suris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque in contrarium quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die x. Februarii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. anni 1626. fol. 157. de quo Breve formatum cum executione, in Arch. gen. Ord. Armario *Provincia Romana*.

M. Vestrius Barbianus.

CHIROGRAPHO PONTIFICIO.

Septem uncias aquæ cum dimidia ex Conductu principali ad Thermas Diocletianas, eidem Domui de Urbe concedi mandatur.

Præsul Cesi Cameræ nostræ Clerice.

In lat. relat. CUM Fratres Capucini Romæ aquâ Felice, quâ de facto potiuntur, vel utuntur in ipsorum Conventu, Palatium Datariæ in Monte Quirinali respiciente, & cujus uncia ipsis à fel. rec. Sixto V. cum alia media uncia à fel. rec. Innocentio IX. nostris prædecessoribus simul cum regressu fontium hortorum Monachorum S. Benedicti in eodem Monte Quirinali, à pariter fel. rec. Paulo V. nostro Prædecessore anno 1612. fuit concessa, in novo eorum Conventu, quem in platea ad Caput Domorum nuncupata ædificant, uti eamque usque ad unciarum quantitatem septem cum dimidia juxta mensuram *forzata* dictam, ob maximam Fabricæ, horti, & dicti novi Conventûs indigentiam augeri, simulque integram dictam quantitatem unciarum 7. cum dimidia, in una dumtaxat fistula unire cupiant.

Nos dictis Fratribus rem gratam præstare volentes ordinamus, ut ipsis tota prædicta quantitas unciarum septem cum dimidia ad mensuram *Forzata* ex conductu principali ad Thermas Diocletianas assignetur, facto prius Canone, & quidem in eo loco, qui illam ad novum Ipsorum Conventum ducendi, sublatis aliis, quæ inibi sunt, fistulis, opportunior videbitur. Ad quorum effectum solitæ litteræ Patentes gratis, & sine ulla dictæ aquæ solutione expediantur, cum quantitatem majorem illâ, quam aliàs impræsentiarum habent, & gaudent, ipsis purè & liberè donemus.

Et ita executioni mandetur, cum hæc sit mens nostra, non obstante Bulla Sixti V. fel. rec. Prædecessoris nostri, omnibusque aliis, quæ in contrarium faciunt vel disponunt, quibus omnibus, illorum tenores pro sufficienter expressis habentes, hâc vice tantùm, specialiter & expresè derogamus. Datum in nostro Palatio in Monte Quirinali XXI. Maii MDCXXVI.

Urbanus Papa Octavus.

N O T A.

Et lege executionem prædicti Chirographi in Diplomate, quod sequitur.

HIPPOLITUS TITULI S. ANGELI IN FORO PISCIUM

Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius, universis & singulis has præsentes nostras literas visuris, inspecturis, pariterque audituris Salutem in Domino, & nostris hujusmodi, imò veriùs, Apostolica auctoritate firmiter obedire Mandatis.

CUm nuper Sanctissimus D. N. Urbanus, Divina Providentia Papa Octavus, unciam unam cum dimidia Aquæ Felicis, qua cum reditu Aquæ-Ductuum ex fontibus Hortorum Monachorum S. Benedicti in Monte Quirinali à RR. PP. Capucinis de Urbe, pro servitio & commodo eorum Conventûs siti è conspectu Palatii Datariæ Apostolicæ in Monte Quirinali per fel. rec. Sixtum V. Innocentium IX. & Paulum V. ejus Prædecessores concessam, ex gratia particulari & speciali accreverit, & augmentaverit in totam ad uncias septem cum dimidia ad mensuram nuncupatam Forzata, *recipiendas ex conductu principali dictæ aquæ ad Thermas Diocletianas ad effectum illas conducendi ad novum Conventum dictorum RR. Patrum, qui de præsenti construitur, & ædificatur ad Capita Domorum pro servitio, & commodo dicti novi Conventûs, prout latiùs ex Chirographo desuper expedito, manu ejusdem Sanctissimi, ut apparet, signato, & Reverendissimo Domino Cesio Deputato directo, tenoris sequentis, videlicet:*

Præsul Cesi &c. reliqua uti supra.

Nos igitur volentes Apostolicis obedire mandatis, dictosque RR. PP. Capucinos specialibus favoribus prosequi, de Mandato Sanctissimi D. N. Papæ, & auctoritate nostri Camerariatus officii eisdem RR. PP. Capucinis de Urbe ex conductu Principali dictæ aquæ Felicis ad Thermas Diocletianas, & ex loco proprio per eundem Reverendissimum D. Cesium assignando, & designando dictam aquam ad quantitatem dictarum unciarum septem cum dimidia auctam, & augmentatam accipere, & recipere, ac illam ad dictum novum Conventum ducere, & conducere, illâque perpetuis futuris temporibus uti & frui, juxta formam, & continentiam præinserti Chirographi Sanctissimi D. N. Papæ, licentiam, & facultatem concedimus & impertimur.

Man-

Mandantes propterea omnibus, & singulis Deputatis dictæ aquæ, & aliis, ad quos spectat &c. quatenus statim visis præsentibus &c. dictos RR. PP. Capucinos; & Conventum in possessionem dictarum unciarum septem cum dimidio ad mensuram nuncupatam Forzata *dictæ Aquæ Felicis debeant immisisse, amotis dictis aliis fistulis, & immisses manutenuisse, defendisse, ac conservasse, ac manutenen. &c. fecisse, nec desuper à quovis, quâvis causa &c. molestari permisisse. Volumus autem dictos RR. PP. Capuccinos teneri, & obligatos esse observare, & adimplere omnes & singulas ordinationes super aqua hujusmodi editas, ac in futurum edendas. In quorum omnium & singulorum fidem, has præsentes subscripsimus, & per infrascriptum nostrum Notarium & Secretarium subscribi, Sigillique nostri, quo in talibus utimur, jussimus, & fecimus appensione muniri. Datum Romæ ex nostro Palatio hâc die 30. Julii 1626. Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Urbani, divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus tertio.*

Pro Illustrissimo D. meo Camerario Jo: Baptista Cardinalis Detus.

L. S.

Joannes Be. Nuenta Not. Secret.

Sperantius.

Exempl. auth. in Arch. Provinciæ.

Altare S. Bonaventuræ in Ecclesia Conventûs Albani in perpetuum privilegiat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Omnium saluti paterna charitate intenti Sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Domus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Albanen. simili ad præsens Privilegio, ut accepimus, minimè decoratam, & in ea situm Altare Sancti Bonaventuræ hoc speciali dono illustrare, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut, quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Ecclesiæ dumtaxat, Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, ita, ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis, Mariæ Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnia liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque; præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXII. Junii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

Breve format. in Arch. Conventus.

N O T A.

Cum vigore hujus Brevis Apostolici, Fratres in Conventu morantes privilegio concesso duntaxat gauderent, fuit id postea & ad Fratres ibi transeuntes extensum, Brevi Apostolico sequenti.

U R B A N U S P P. V I I I.

Ad futurum rei memoriam.

Alids volentes Nos Ecclesiam Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Albanen. & in ea Altare Sancti Bonaventuræ speciali dono illustrare, auctoritate Nobis à Domino tradita perpetuò concessimus, & indulsimus, ut, quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Ecclesiæ dumtaxat, Missam Defunctorum pro anima cujuscumque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebraret, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequeretur, ita, ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberaretur, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis litteris plenius continetur. Nunc autem eandem Ecclesiam ampliori dono illustrare cupientes, eadem auctoritate confisi, Indultum hujusmodi eidem Ecclesię pro Sacerdotibus ejusdem Ecclesiæ dumtaxat per Nos, ut præfertur, concessum, ad omnes, & singulos Sacerdotes ejusdem Ordinis, illuc transeuntes, tenore præsentium etiam perpetuò extendimus, & ampliamus; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum

Romæ

Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die XXV, Februarii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

V. Theatin.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Summam pecuniarum ex vendito Conventu Montis Calvarii Januæ FF. Minorum Conventualium Reformatorum exactam, in extinctionem Canonum, & Fabricam Conventûs de Urbe converti ordinat.

Foris: *Dilecto filio Fratri Felici Franciscbino à Coscia Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci Conventualium nuncupatorum Ministro Generali.*

URBANUS PP. VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci exposito, qood ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisierant, ac in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujusmodi vivebant: Idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super Reformatione hujusmodi inquietari contingeret, supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine, sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cœptam, & introductam, ac ex tunc in dies introducendam, & pro ea, illiusque felici directione facta, statuta, & ordioationes, cum inde secutis quibuscumque, Apostolica auctoritate, perpetuò approbavit, & confirmavit. Novissimè verò per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, non eos in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodiisse, sed quamplures differentias inter eosdem Fratres Reformatos, ac Fratres Conventuales, non Reformatos, ortas esse, & acriter vigere: Nos præmissis obviare, ac aliàs desuper opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex præmissis, aliisque justis, & rationabilibus causis, animnm nostrum moventibus, Congregationem Fratrum Conventualium hujusmodi, ac omnia quæcumque illius officia, & ministeria, necnon Domos, & loca regularia quæcunque, & in quibusvis Provinciis existentia, & ad eos spectantia, ac statuta, consuetudines, & decreta, necnon privilegia, & indulta, tam specialia, quàm generalia perpetuò suppressimus, extinximus, & revocavimus, ac ab eisdem Fratribus Conventualibus Reformatis Domos, Conventus, & loca, ac bona immobilia, mobilia, & se moventia, ubique gentium constituta, sacram quoque & communem supellectilem, ipsorumque omnium usum, & usumfructuum, administrationem, ac possessionem spiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem, eis quomodolibet competentia abstulimus, & ablata esse censeri volumus, necnon Domos, Conventus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordiuis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum certis modo, & forma, tunc expressis, concessimus, prout in dicti Sixti Prædecessoris sub plumbo, ac nostris, in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis ouper exponi fecisti, dilectus Filius Nobilis Vir Carolus ab Auria del Caretto, Dux Tursi pro usu, & servitio Monialium Monasterii Spiritûs Sancti, seu aliorum piorum locorum, aut alterius pii operis in Civitate Januensi, prout sibi melius visum fuerit, Domum regularem, ac situm Montis Calvarii de Garbari nuncupatum, Januen. Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, pretio quindecim millium scutorum monetæ emere, necnon usum Ecclesiæ ad effectum prædictum acquirere intendat: cupiasque propterea Tibi de opportuna ad boc liceotia provideri. Nos, tam Domui SS. duodecim Apostolorum de Urbe Fratrum Minorum Conventualium prædictorum, quàm Fabricæ novæ Domûs Fratrum Minorum hujusmodi S. Francisci Capucinorum nuncupatorum de eadem Urbe de aliquo subventionis auxilio providere, ac specialem Tibi gratiam facere volentes, Teque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomioe Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut Do-

mum Regularem Montis Calvarii hujusmodi unà cum situ, ac juribus, & pertinentiis suis ad effectum præmissorum dicto Carolo Duci pretio quindecim millium scutorum hujusmodi, quod quidem pro una octo millium statim, & incontinenti solvi, ac penes Bancum dilecti Filii Marcelli Sacchetti Depositarii nostri Generalis deponi,& pro reliqua summis septem millium scutorum hujusmodi infra annum, à Data præsentium computandum, solvi debeat, vendere, & alienare, usumque Ecclesiæ hujusmodi concedere liberè, & licitè possis, & valeas, exceptis tamen oneribus livellorum, Canonum, terraticorum, seu cujusvis responsionis annuæ, vel laudemii, ad quæ solvenda dictum Carolum Ducem teneri volumus, & pro hujusmodi solutione, ita facienda, ipse Carolus Dux se in forma garantigiæ, Dilectus verò filius Octavius Costa mercator,Romanam Curiam sequens, in ampliori forma Cameræ Apostolicæ, uti principalis principaliter, & in solidum sese respectivè obligare debeant, & cum hoc etiam, ut dictum pretium pro una duorum millium, & trecentorum dictæ Domui Sanctorum duodecim Apostolorum, pro reliqua verò summis ipsius pretii, quæ ad infrascriptum effectum penes dictum Bancum deponi debeant, fabricæ Domus Capucinorum hujusmodi, ad effectum, illam in extinctionem annuorum Canonum, seu responsionum, vel Censuum occasione situum, pro eadem fabrica emptorum, seu in eamdem fabricam convertendi, omnino applicetur, & approprietur, prout per præsentes applicamus, & incorporamus, Apostolica authoritate,tenore præsentium,facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes Te desuper à quoquam impediri, molestari, vel perturbari nullatenus posse, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ nonalienandis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare. Cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Novemb. MDCXXVI, Pontificatûs Nostri Anno Quarto.

V. Theatin.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. reg. Novemb. 1626. fol. 205. vel 393. de quo exemp. in Arch. Conventûs.

Legatum pium Capellæ in Ecclesia B.Mariæ de Miraculis, Regionis Trevii de Urbe, suppressæ Congregationis Fratrum Conventualium Reformatorum relictum, in utilitatem novæ fabricæ Conventus de Urbe erogari committit, cum onere tamen, ut 20000. Missæ pro anima Testatoris &c. semel dumtaxat applicentur.

URBANUS PP. VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut accepimus, quidam Josephus Desiderius in ultimo suo testamento disposuerit, ut scuta duo millia monetæ in viginti locis Montium, non vacabilium, Communitatis secundæ erectionis, quæ ipse testator habere se asseruit, & si non extarent, usque ad dictam summam teneretur, perpetuò remanere debeant investita, & obligata, & ulterius ordinaverit, ut alia scuta centum unà cum fructibus dictorum viginti locorum Montium usque ad summam aliorum scutorum quadringentorum erogentur in constructionem, & ornamentum unius Capellæ, in Ecclesia Fratrum B. Mariæ de Miraculis Regionis Trevii de Urbe, suppressæ Congregationis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum. Ac insuper voluerit, ut hæres integros fructus dictorum viginti locorum Montium, excepta rata dictorum scutorum quadringentorum, teneatur tradere dictæ Ecclesiæ pro eleemosyna, ad effectum, ut Fratres illius Ecclesiæ celebrare debeant quolibet anno tria Anniversaria, cum Officio Defunctorum, & Missa solemni in die obitûs ipsius Testatoris, & parentum; & qualibet die, non impedita Missam Defunctorum, & in illa die, in qua non possit celebrari, debeant applicare Missam currentem: & quatenus dicti Fratres eleemosynam prædictam retinere, ac onera præfata suscipere non valeant, reliquerit arbitrio hæredum, & executorum illius applicationem uni, vel pluribus Ecclesiis, eisdem benevisis, cum eisdem, seu majoribus oneribus, prout in dicto testamento pleniùs dicitur contineri. Nos fabricæ Domûs Regularis Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quæ in eadem Regione ad præsens construitur, de aliquo subventionis auxilio subvenire volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut per Te, seu per personas à Te deputandas, supradicta viginti loca Montium existentia in hæreditate vel empta, sive emenda, necnon illorum fru-

fructus hucusque decursos, & decurrendos, aut quoquomodo debitos, ac supradicta scuta centum Syndico, aut deputato dictæ Fabricæ, ad effectum, illa in usus, & utilitatem d. Fabricæ vel in extinctionem Canonum, sive responsionum super fundis, per dictos Fratres Capucinos, in eodem loco possessis, existentium, & imposterum convertendi, & cum hoc, quod Fratres Capucini prædicti viginti millia Missarum semel dumtaxat pro dicti Josephi, ejusque parentum animarum salute, & refrigerio celebrent, seu celebrari faciant, eadem auctoritate concedas, & assignes, cum facultate, ut idem Syndicus, vel deputatus fabricæ dicta Loca Montium vendere, illorumque pretium, ut supra, erogare, sive eadem loca Montium assignare pro extinctione Canonum, & responsionum supradictarum possit, & valeat, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facias, dicas, geras, & exequaris: super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, eadem auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus voluntate dicti Josephi, quam in, & quoad præmissa sufficienter commutamus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Novembris MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

V. Theatin.

Autbog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Nov. 1626. fol. 398.

Venditionem variarum petiarum terræ, murorum &c. quæ post absoluta Conventuum ædificia, inutiles remanserunt, ratihabet.

URBANUS PP. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Justa petentium votis libenter annuimus, eaque, cum id à Nobis petitur, favoribus prosequimur opportunis: Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius modernus Provincialis Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Romanæ, post absolutionem variarum Domorum dicti Ordinis, quæ ex eleemosinis diversorum Christifidelium in Provincia Romana, ac circumvicinis Civitatibus, & Diœcesibus abhinc certis annis constructa fuerint, & in dies construantur, quædam petiola terrarum, hortulorum, ac frusta, seu partes murorum, aut hujusce generis proprietatum superfuerint, quæ propter eorum incommodam cohærentiam, aliis earumdem Domorum membris incorporari non potuerint, neque possint, & cum ex illis utile procurare conveniat, dictus Exponens plurimum cupiat per Nos, & Sedem Apostolicam sibi desuper, ut infra, indulgeri, Nos frustorum, seu terræ petiolorum, murorum, Hortulorum, aut hujusce generis proprietatum situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates, verosque, & integros valores, præsentibus pro expressis habentes, ipsumque Exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, porrectis Nobis pro parte sua super hoc supplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum sanctæ R.E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, eidem Exponenti, ut mediantibus dilectis filiis, dictarum Domorum Syndicis seu Procuratoribus frusta, seu petiola terrarum, murorum, hortulorum, aut hujusce generis proprietatum hujusmodi, quæ eisdem Domibus inutilia sint, & videbuntur, cum quibuscumque personis, meliorem conditionem offerentibus, pro aliis dictis Domibus commodioribus bonis, iisdem Domibus incorporandis, de consensu dilecti Filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis permutare, seu illis pro pretio reperibili venditis, ac pretium inde redigendum in earumdem Domorum necessarios usus convertere liberè, & licitè, ac absque ullo conscientiæ scrupulo possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam desuper impartimur: irritumque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli PP. II. prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

F. Rentius.

Breve formatum in Arch. Provinciæ Rom.

Situm Conventûs de Urbe ab omni Canone, cui subjacebat, eximit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Eminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus, constituti, ad ea libenter intendimus, quæ pro personarum, præsertim Religiosarum, quiete, & securitate conspicimus opportuna. Cum itaque, sicut accepimus, dilectus filius Cæsar, quondam Vincentii Serjusti Lucen. Fratribus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Reformatis, in Ecclesia B. Mariæ Miraculorum Almæ nostræ Urbis tunc degentibus, quorum Congregationem, & Statuta fel. rec. Sixtus V. Prædecessor Noster confirmaverat, ad effectum construendi, & ædificandi Ecclesiam, & Monasterium pro Fratribus ejusdem Congregationis, primò cannas sexcentas sexaginta circiter sub annuo perpetuo Canone bononeorum quindecim, pro qualibet canna, in totum constituens scuta centum monetæ annua semestruatim anticipatè solvenda, cum facultate eisdem Fratribus attributa, prædictum annuum Canonem affrancandi ad rationem scutorum quinque pro quolibet centenario, & respectivè cum pacto, quod idem Canon pro rata scutorum quinquaginta annuorum tempore obitus ipsius Cæsaris remaneret extinctus, sub pactis, & conditionibus, de quibus in instrumento dictæ concessionis die 5. Maii 1613. Seu &c. ut dicitur, rogato, per acta dilecti filii Sylvestri Spada, Curiæ Reverendissimi Nostri Vicarii Notarii. Deinde verò ipsismet Fratribus, vel aliis, à quibus ipsi causam habuerunt, alias cannas centumoctuaginta tres circiter ad eamdem rationem bajoch. quindecim pro qualibet canna, in totum constituens scuta vigintiseptem cum dimidio annuatim anticipatè in Festo Nativitatis D. N. J. C. persolven., cum eadem facultate affrancandi ad rationem scutorum quinque pro quolibet centenario, ut supra, per acta dilecti filii Francisci Miceni, Curiæ Capit. Notarii, sub die 19. Aprilis ejusdem Anni 1613., ex situ, quem ipse Cæsar habebat in Capite domorum in Emphiteusim parpetuam concessit. Nos, qui dudum justis, & rationabilibus causis, animum nostrum moventibus, Congregationem prædictorum Fratrum Reformatorum suppressimus, & qui situm prædictum, illis aliàs, ut supra, concessum, Religioni F. F. Capucinorum, ad effectum inibi ædificandi Ecclesiam, & Conventum pro eorum Religione applicavimus, & etiam ad effectum prædictum, â dilectis filiis Ferrante Meliorino, Stephano Gaibano, Julio Candelottaro, Alexandro Foglietta, & Cæsare Carabello alias eannas centum, & septuagintasex, palmos 66. circiter in totum situs ejusdem, sub proprietate prædicti Cæsaris, insimul gravatas annuo canone scutorum viginti sex cum dimidio monetæ, sumpserunt, & respectivè etiam ultra præmissa omnia, attendentes dictos Fratres Capucinos ex eleemosynis vivere, ipsosque quicquam non possidere, & ipsis Canonum prædictorum solutionem perdifficilem fore: Et volentes, tam dictorum Fratrum, quam ejusdem Cæsaris, qui, sicut Nobis innotuit, situm prædictum possidebat, nuncque Canones prædictos ex eodem situ eidem, ut supra, debitos possidet sub fideicommisso, facto à quondam Joanne Baptista Serjusto illius Patruo, sive à quocunque, tam ad ipsius Cæsaris, quàm ejus Fratrum, & aliorum quorumcunque, etiam in infinitum, vocatorum favorem indemnitati consulere. Propterea Motu Nostro Proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, instrumentum concessionis prædictæ per dictum Cæsarem dictis Fratribus Reformatis, ut supra factum, necnon respectivè instrumentum cum dicto Cæsare Carabello celebratum, dictumque situm, necnon omnia, & singula alia, desuper quomodolibet necessaria, & opportuna, illorumque quantitatem, & confinia, & veros valores, ac respectivè tenores, pro sufficienter insertis, & expressis habentes, situm prædictum per Nos, ut supra, applicatum, & in parte per dictos Fratres Capucinos, ut supra, sumptum, vel aliàs illis quomodolibet concessum, illiusque jura, & membra quæcunque, à medietate libera, & quæ nulli oneri, aut conditioni subjacet primò dicti annui Canonis scutorum centum, aliâ medietate vinculo supradicto obnoxiâ in suo robore manente, necnon à cæteris omnibus, & singulis aliis canonibus supradictis, ac fideicommissis prædictis, & ab omnibus, & quibuscunque juribus, actionibus, & prætensionibus, & hypothecis, quæ, & quas tam dictus Cæsar, quam alii quicunque vocati, & comprehensi in prædictis fideicommissis, aliique quicunque, etiam Creditores, tam ad præsens, quam in futurum, sua interesse putantes, quomodolibet, quomodocunque, & qualitercunque habere, & prætendere possent, etiam vigore quarumcunque hypothecarum, & obligationum, tenore præsentium, perpetuò eximimus, liberamus, & affrancamus, ac ea omnia penitus tollimus, & super dicto situ, & canonibus extinguimus, & cassamus taliter, quod ipsi super eodem situ quicquam in futurum petere, nec prætendere, minusque eis, aut eorum alteri, ex quacunque causa, competere possit, ex causa hujusmodi exemptionis, liberationis, & affrancationis pretium dictorum

rum

Digitized by Google

rum Canonum ad rationem scutorum quinque pro centanario, ut supra, conventum, pro rata scutorum duorum millium, & quinquaginta persolvi mandamus iu tot locis Montium Communitatis Nostri Status Ecclesiastici secundæ erectionis, ad rationem centumduorum scutorum cum dimidio pro singulo loco, ad quam rationem in Verbo Romani Pontificis attestamur, dicta Loca ad præsens communiter vendi in hac Alma Urbe Nostra, ex illis aliàs resignatis, ad favorem prædictorum Fratrum Capucinorum, sive illorum fabricæ: Reliqua verò scuta triginta pro complemento dicti pretii ad effectum investiendi in aliqua re stabili, tuta, & secura, quæ perpetuò conditionibus, & aliis, ut infra, dicendis subjacere debeat, & penès Montem Pietatis deponi mandamus, hoc addito, quod tam dicta loca Montium, quam investimentum ex eisdem scutis 30. faciendum, nunquam vendi, nec resignari possint, sed semper, & perpetuò stent, & stare debeant obligata, & hypothecata primariò, & principaliter pro cautela, & securitate evictionis dicti situs, & canonum, ut supra, extinctorum, ac pro liberatione à quibuscunque molestiis, & hypothecis. Secundo verò loco pro fideicommissis dicti quoodam Joannis Baptistæ, vel aliorum quorumcunque, & ad fideicommissa prædicta vocatis, & comprehensis, & respectivè obligata ad favorem creditorum ejusdem Cæsaris, & aliorum cohæredum ejusdem quondam Jo. Baptistæ, aut aliorum quorumcunque, & pro quibuscunque hypothecis quorumcunque creditorum, & aliàs in omnibus, & per omnia loco dicti situs, & Canonum, & in eventum extractionis, vel extinctionis dictorum locorum, aut alicujus eorum, seu coactæ venditionis, investimenti ex prædictis scutis 30. ut supra, faciendi, pretium deponi debeat penes Montem Pietatis, & exinde non amovendum, nisi ad effectum illud reinvestiendi in aliis locis Montium, non vacabilium, ad Cameram nostram spectan., cum deliberatione, quod pretium proveniens ex pretio hujusmodi affrancationis, & liberationis, ac cum vinculis, & conditionibus supradictis, & id fieri, & servari debeat semper, & in perpetuum, ac toties, quoties casus prædicti, aut alter eorum evenerit, etiam in reinvestimentis pro tempore faciendis, quæ quidem loca sic, ut supra, resignanda, & investimentum respectivè, ut supra faciendum, & alia quæcunque loca, pro tempore emenda, & illorum loco subroganda in locum dicti situs, & Canonum ponimus, & subrogamus, & super his jura, actiones, fideicommissa, hypothecas, & alia quæcunque jura eorundem situs, & Canonum transferimus, ita ut dictus Cæsar, & alii Fideicommissarii, necnon quicunque creditores, & alii quicunque, sua interesse putantes, super eisdem situ, & canonibus non amplius venire possint, sed eorum jura reserventur, prout Nos per præsentes reservamus, super dictis locis resignandis, investimento faciendo, & aliis eorum loco subrogandis, ut supra. Ulterius dicto Cæsari de terminis hactenus decursis, & non solutis dictorum omnium, & singulorum Canonum satisfieri mandamus de pecuniis per Nos, vel aliàs quomodolibet dictæ novæ fabricæ Capucinorum assignatis, & applicatis, & si ipse Cæsar ad recipiendum, & quietandum citatus recipera, & quietare recusaverit, vel neglexerit, tunc ipsos terminos decursos, & non solutos, penes prædictum Montem Pietatis, ad ipsius Cæsaris creditum, & dispositionem, sine omni illius risico, & periculo deponi mandamus, & ex nunc pro tunc Deposito hujusmodi sic facto, & respectivè secutâ resignatione prædictorum locorum, necnon etiam similiter facto Deposito, ut supra, prædictorum scutorum triginta, quietantiam, tam de dictis terminis decursis, & non solutis prædictorum canonum, quàm de pretio affrancationis, & aliorum, ut supra, pro ritè, rectè, & legitimè facta haberi volumus, & mandamus. Dilecto verò Filio nostro nunc, & pro tempore existenti Cameræ Nostræ Auditori per præsentes committimus, ut præsentes nostras litteras exequatur, decretaque, & mandata quæcunque desuper quomodolibet necessaria, & opportuna, gratis, & absque ulla solutione, & mercede, etiam quoad Notarios, & Massam, faciat, & relaxet, prædictam Religionem Capucinorum super præmissis contra Cæsarem, & alios prædictos, omnibus, & singulis juris, & facti remediis, etiam per censuras, & pœnas Ecclesiasticas defendat, & contra præsentium Nostrarum Literarum tenorem, & formam, à quopiam molestari non permittat. Decernentes contra easdem præsentes Nostras Litteras, quod nunquam possit dari de subreptione, obreptione, defectu Nostræ intentionis, vel alia quavis nullitate, seu vitio exceptio, quodque nemo ad probandum contra narrata admittatur, nec ad ea probandum dicti Fratres Capucini cogi possint, necnon, quod sic, & non aliàs tam per dictum Auditorem Cameræ, quàm alios quoscunque Judices ordinarios delegatos, & subdelegatos, & Nostri Palatii Apostolici Auditores, & etiam Cardinales, de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter Judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Nostra de jure quæsito non tollendo, dictique Joannis Baptistæ, & aliorum quorumcumque testamentis, necnon, quatenus opus sit, instrumentis conces-

sio-

fionum dicti fitûs in ea parte, in quibus fortaffe obftarent, ac omnibus, & fingulis Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ftatutis, decretis, ufibus, ftylis, confuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apoftolicis, in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamfi fpecialem, & individuam mentionem requirerent, eorumque tenores exprimi deberent, tenore hujufmodi pro expreffis habentes, ad effectum præfentium, pro hac vice tantùm fpecialiter, & expreffè derogamus, cæterifque contrariis quibufcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris Die prima Junii MDCXXVII. Pontificatus Noftri Anno quarto.

V. Theatinus.

Auth. in Archivo Secret. Brev. Apoft. reg: menf. Junii aut Jul. fol. 25. de quo exemp. in Arch. Conventûs.

Pro novæ Domûs conftructione in Terra Roneiglionis, fitum, ad Hofpitale Pauperum ibidem fpectantem emi, & in folutionem pretium, ex antiqua Domo vendita redactum applicari, Epifcopo Sutrinenfi committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Epifcopo Sutrinen.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoftolicam Benedictionem.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Guardianus & Fratres Domûs Ordinis Fratrum Minorum S. Francifci Capuccinorum nuncupatorum Terræ Roncilionis, Sutrinenfis Diœcefis, quod ipfi, qui, ut afferunt, novam Domum regularem in alio opportuniori loco conftrui facere intendunt quemdam fitum, ad Hofpitale pauperum dictæ Terræ legitimè fpectantem valoris in proprietate trecentorum fcutorum, ad illum fitui dictæ novæ Domûs regularis includendum, emere, & antiquæ eorum Domûs regularis Ecclefiam prophanare, & cæmentis exinde provenientibus in commodum & beneficium fabricæ dictæ novæ Domus uti, antiquam verò domum prædictam, five illius & ejufdem Ecclefiæ fitum vendere, & pretium exinde proveniens, in pretii fitûs primodicti folutionem, aut ejufdem fabricæ ufus convertere poffe fummopere defiderant, fi noftra & Apoftolicæ Sedis eis fuffragetur licentia & facultas. Quare Nobis humiliter fupplicari fecerunt, ut eis in præmiffis opportunè providere, de benignitate apoftolica dignaremur. Nos igitur Guardianum & Fratres prædictos fpecialibus&c. volentes, & illorum fingulares perfonas â quibufvis &c. cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præfentes committimus, & mandamus, ut eifdem Guardiano & Fratribus, quatenus ipfi fitum primodictum â dicti Hofpitalis Rectoribus pro pretio â duobus in arte peritis per partes, vel altera ex eis eligere recufante per Te eligendis, concorditèr declarando, ac eis difcordantibus per tertium peritum â Te fimiliter deputandum, arbitrando emere, ipfis verò Rectoribus, ut eum illis pro pretio hujufmodi vendere liberè & licitè poffint & valeant, auctoritate noftra concedas, & indulgeas; necnon translatis prius Canonice dictis Guardiano & Fratribus, ac monumentis & offibus defunctorum, fi quæ fint, una cum fuperficie terræ & fabrica novæ Domûs hujufmodi nondum perfecta, antiquam Ecclefiam prædictam prophanes, & ad prophanos, non tamen fordidos ufus, erecta inibi Cruce, dicta auctoritate reducas. Infuper, poftquam licentia hujufmodi per Te vigore præfentium conceffa fuerit, dilecto filio fratrum prædictorum Syndico, ut, antequam Domum regularem prædictam, five illius & dictæ antiquæ Ecclefiæ fitum, etiam dicta fabrica nondum perfecta, ut præfertur, uni feu pluribus perfonis meliorem conditionem offerentibus, vendere & alienare, ac prætium exinde proveniens, in pretii primodicti fitûs folutionem, vel dictæ fabricæ ufus ac beneficium & commodum, prout & cæmenta ex eadem antiqua Ecclefia, ut prefertur, prophananda, &c. &c., convertere, & fuper emptione, & venditione fupradictis inftrumenta neceffaria, & opportuna celebrare, liberè fimiliter & licitè poffit & valeat, licentiam, auctoritate prædicta etiam tribuimus & impartimur. Non obftantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædeceforis noftri, de rebus Ecclefiæ non alienandis, aliifque Apoftolicis ac in univerfalibus, Provincialibufque Conciliis editis generalibus, vel fpecialibus Conftitutionibus & Ordinationibus acHofpitalis,&Ordinis prædictorum,etiam &c. roboratis ftatutis & confuetudinibus, privilegiis quoque &c. innovatis: quibus omnibus & fingulis, eorum omnium tenores &c. derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XVII. Novembris MDCXXVII. Pontificatus Nostri anno quinto.

V. Theatinus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. reg. mens. Nov. 1627. fol. 94.

Partem unam pii Legati Fratribus Domûs Veliternensis relicti, in Canonis extinctionem, & aliam in Fabricæ Conventûs subventionem converti, Episcopo ibidem committit.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Guardianus,& Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Velitern., quod ipsis aliàs occasione fabricæ sitûs eorum Domûs regularis quoddam terræ petium, ad dilectos etiam filios Clericos Ecclesiæ S. Angeli, etiam Veliternen., directo dominio spectans, sub annuo Canone, seu responsione trium circiter scutorum monetæ recipere necesse fuit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Canon, seu responsio hujusmodi à multis annis soluta minimè fuerit, ac pro illius extinctione, & solutione tam de præterito, quàm de cætero facienda, Clerici prædicti maximè instent, nuper verò,seu aliàs quondam Fulvia Zaffrana similiter Veliternensis quoddam legatum perpetuum,unius scilicet scuti,in singulos menses, in emptionem obsonii convertendi reliquerit, proindeque Guardianus, & Fratres prædicti, cum similium legatorum, juxta regularia dicti Ordinis instituta, Apostolica Authoritate confirmata, incapaces existant, plurimùm cupiant legatum hujusmodi in solutionem ejusdem Canonis, seu responsionis, ac fabricæ dictæ eorum Domûs regularis, subsidium converti. Ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere, de benignitata Apostolica dignaremur. Nos Guardiano, & Fratribus prædictis de aliquo subventionis auxilio in præmissis providere, ac specialem gratiam facere volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, Syndico dictæ Domûs regularis, quatenus legatum prædictum in extinctionem Canonis, seu responsionis, ac terminorum non solutorum satisfactionem, residuum verò in fabricæ ejusdem Domûs subventionam, convertere liberè, & licitè possit, & valeat, Authoritate Nostra Apostolica, licentiam, & facultatem concedas, & impartiaris, voluntatemque dictæ Fulviæ in, & quoad præmissa sufficienter commutes. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictis, & quibusvis aliis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Decembris MDCXXVII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

V. Theatinus.

Foris: *Venerabili Fratri Episcopo Veliternen.*

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. Jan. 1627. fol. 346. de quo Breve formatum in Archivo Conventûs.

Situm è conspectu Ecclesiæ Domûs de Urbe, à Monialibus Purificationis B. V. Mariæ Fratribus concedi, indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilectæ in Christo Filiæ Abbatissa, Priorissa, & Moniales Monasterii Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Mariæ de Urbe,Ordinis S.Francisci, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ pro eo, quo dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinos nuncupatos prosequuntur affectu, quendam situm cannarum quadringentarum, & septuagintaocto, ac palmorum triginta mensuræ Romanæ è conspectu novæ Ecclesiæ dictorum Frarrum de eadem Urbe existentem, & ad dictum Monasterium legitimè spectantem, eisdem Fratribus, ad effectum aperiendi plateam coram anteriori parte ipsius Ecclesiæ, concedere intendant; Nobisque propterea humiliter supplicari fecerint, ut eis de opportuna ad hoc licentia providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos Abbatissam, seu Priorissam, & Moniales prædictas specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, earumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, &c. abso-

absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Abbatissæ, seu Priorissæ, & Monialibus, ut situm prædictum dictis Fratribus ad effectum præmissum concedere, & elargiri, & quæcunque instrumenta, seu scripturas, & alia desuper necessaria, & opportuna facere, & exequi liberè, & licitè possint, & valeant, licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die v. Septembris MDCXXVIII. Pontificatus nostri Anno sexto.

Breve format. in Arch. Provinciæ.

V. Theatinus.

N O T A.

Et vide infra Apostolicum Breve, quo emptio hujusmodi sitûs postea fuit confirmata.

Cellas, in novo Conventu Urbis, à Cardinale Antonio pro suo, & suæ Familiæ usu construi permittit.

Foris: *Dilecto Filio Nostro Tituli S. Honufrii Presbytero Cardinali, nostro secundum carnem Fratri Germano.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte &c. Eximia circumspectionis tuæ in Nos, & hanc Sanctam Sedem Fidei, & devotionis merita promerentur, ut in his, quæ ad tuæ commoditatis augmentum cedere possunt, favorabiliter annuamus, Teque favoribus, & gratiis prosequamur opportunis. Cum itaque, sicut Nobis nuper exposuisti, Tu, pro singulari tua erga Deum pietate, & Ordinem FF. Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum devotionis affectu, unam ejusdem Ordinis Regularem Domum, cum Ecclesia, hortis, hortalitiis, aliisque membris necessariis, & opportunis prope plateam olim de Sforiis, nunc autem de Barberinis nuncupatam de Urbe propriis expensis fabricari facias, in eaque quasdam stantias, seu habitationem pro Temetipso, tuaque familia, ac tuis, & ipsius familiæ Viris construi facere intendas, & propterea Tibi per Nos desuper, ut infra, opportunè providere summopere desideres. Nos votis tuis, quantum cum Domino possumus, annuere, Teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, tuis in hac parte supplicationibus inclinati; Tibi stantias, seu habitationem hujusmodi in prædicta Domo, prout tibi videbitur, & placuerit, construi, & ædificari facias, ac postquam constructæ, & ædificatæ fuerint, inibi, quoad vixeris, unà cum familia tua, etiam Superioribus, & Fratribus ejusdem Ordinis, ac etiam illius apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore nunc, & pro tempore existente contradicentibus, habitandi, & degendi, ac commorandi, licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes Te, aut familiam tuam hujusmodi per Superiores, Fratres, ac Protectorem præfatos, ullo unquam tempore, quovis prætextu, causa, vel occasione quomodolibet molestari, desuper perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, præsentesque literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque per quoscunque Judices, Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ &c. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Superioribus, ac Fratribus, & Protectori præfatis, & quibusvis aliis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus, ac aliàs in contrarium &c. innovatis, quibus omnibus &c.; etiamsi de illis specialis habenda esset &c. illas omnino, & singulas &c. tenore præsentium pro plenè &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXI. Junii MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Autog. in Arch. Excel. Famil. Barberinæ, de quo Exemplar. in Arch. gen. Ord. ac Conventûs de Urbe.

Cellas

Cellas easdem post mortem Cardinalis Antonii ab hæredibus Familiæ vocatis, inhabitari posse declarat.

URBANUS PP. VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper per dilectum Filium nostrum Antonium, Tituli S. Honuphrii Presbyterum Cardinalem, Nostrum secundum carnem Fratrem Germanum, Nobis exposito, quod ipse unam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum regularem Domnm, cum Ecclesia, hortis, hortalitiis, aliisque membris necessariis, & opportunis prope Plateam, olim de Sfortiis, nunc autem de Barberinis nuncupatam de Urbe, propriis ejus expensis fabricari faciebat, in eaque quasdam stantias, seu habitationem pro se ipso, ejusque familia construi facere intendebat: Nos ejus hac in parte supplicationibus inclinati, eidem Antonio Cardinali stantias, seu habitationem hujusmodi in prædicta Domo, prout ei videretur, & placeret, construi, & ædificari faciendi, ac postquam constructæ, & ædificatæ fuissent, inibi, quoad viveret, unà cum ejus familia, etiam Superioribus, & Fratribus dicti Ordinis, ac etiam illius apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore pro tempore existente contradiceotibus, habitandi, ac in eis degendi, ac commorandi licentiam, & facultatem, Apostolica authoritate, concessimus, & impartiti sumus, prout in nostris, desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem &c. continetur. Cum autem, sicut accepimus, dictus Antonius Cardinalis pro suo eximio Catholicæ Religionis zelo, ac præcipuo charitatis, quo Fratres prædictos prosequitur affectu, fabricam Domûs, & Ecclesiæ prædictorum ad finem debitum perduci curet ea intentione, ut stantiæ, seu habitatio hujusmodi non solum sibi, sed etiam Nobilibus Viris, tam Ecclesiasticis, quam Laicis Domûs, & Familiæ nostræ, si illis stantiis, seu habitatione prædictis ullo unquam tempore uti voluerint, inserviant, dictique Fratres intentioni & voluntati dicti Antonii Card. consensum Capitulariter præstiterint, Nos Nobilium Virorum, etiam Ecclesiasticorum, Domûs, & Familiæ nostræ de Barberinis, ac successorum suorum Filiorum, ac Nepotum, aliorumque in perpetuum, à dilecto filio Nobili Viro Carolo Barberino, Montis-Rotundi Duce, nostro secundùm carnem, & præfati Antonii Cardinalis Fratre germano, & aliorum ejusdem Caroli Ducis successorum, in successione per literas nostras ordinata vocatorum, & in ea perpetuò succedentium commoditatibus, quantùm cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod eodem Antonio Cardinale viam universæ carnis ingresso, sive à Romana Curia absente, de ejus consensu stantiæ, seu babitatio hujusmodi, à Nobilibus Nostris, tam Ecclesiasticis, quàm Laicis Domûs, & familiæ præfatæ, aliisque supradictis, unà cum eorum familiia inhabitare, ac utensilia, suppellectilia, aliaque eorum bona in eis habere, & retinere, etiam Superioribus, & Fratribus, ac Ordinis hujusmodi Protectore prædictis similiter contradicentibus liberè, & licitè possint, Apostolica Authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Et insuper, quod stantiæ seu habitatio hujusmodi, aliis personis cujusvis status, gradûs, Ordinis, & conditionis existentibus, nullo unquam tempore, absque expresso Antonii Cardioalis, ac Virorum Ecclesiasticorum, & Laicorum Domûs, & familiæ hujusinodi, aliorumque Superiorum supradictorum, & Fratrum dicti Ordinis consensu, quovis modo commodari nullatenus possint, nec debeant, authoritate, & tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decerneotes illos per Superiores, & Fratres, ac Protectorem prædictos, ullo umquam tempore, quovis prætextu, causa, vel occasione desuper quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, præsentesque literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod Superiores, & Fratres, aut Protector prædicti, seu quicumque alii interesse habentes, vel habere prætendentes, ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, nec præmissis consenserint, aut aliàs quovis prætextu, causa, vel occasione de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in jus, vel in controversiam vocari, aut in viam, & terminos juris reduci, sive adversùs eas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium attentari, aut impetrari, seu concedi, vel sic impetrato, aut concesso quempiam illo uti, seu se juvare, in judicio, vel extra, nullatenus posse, sed easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, semper valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: sicque per quoscumque Judices, etiam Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis authoritate fungenti judicandi,

Digitized by Google

di, & interpetrandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in nostris literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXI. Julii MDCXXIX. Pontificatûs nostri anno sexto.

M. A. Maraldus.

Auth. & exempl. in locis prædictis.

N O T A.

AD varios abusus, & incommoda cum Sfantiæ prædictæ occasionem præberent, & de iis Emin. Cardinalis notitiam nactus esset, jure suo cessit, & ordinavit, ut pro usu Conventûs ad formam Cellarum Ordinis redigerentur, expensis accomodationis ab Ipso factis. uti fusius deducunt Annales Provinciæ Tom. I. fol. 664.

Emptionem sitûs pro beneficio novi Conventûs de Urbe, & instrumentum desuper erectum, Apostolica auctoritate firmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad Perpetuam rei memoriam.

EXposuit Nobis nuper dilectus filius noster Antonius, tituli Sancti Honufrii presbyter Cardinalis, noster secundum carnem frater germanus, quod dilectus filius Nobilis Vir Joannes Antonius Ursinus, Dux Sancti Gemini, quondam petium terræ, seu situm ad ipsum legitimè spectantem, in Monte Pincio de Urbe, juxta ab uno dilecti filii nostri Ludovici, tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbyteri Cardinalis Ludovisii nuncupati bona, ac ab alio, situm fabricæ novæ Domûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum de Urbe, & ab alio viam publicam; à reliquo autem lateribus Domum, & Ecclesiam Sancti Isidori, Fratrum ejusdem Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum positum, capacitatis, & mensuræ, prout reperitur, ità, quòd infrascripta venditio censeatur, & sit facta ad corpus, & non ad mensuram, unacum domo, ac omnibus & singulis aliis illius juribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, eidem Antonio Cardinali pro servitio, ac beneficio, & commodo fabricæ novæ Domûs prædictæ pretio sex millium, & quingentorum Scutorum monetæ, reservato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito vendidit, & alienavit, prout pleniùs continetur in publico instrumento desuper confecto, cujus tenor est, qui sequitur,

IN NOMINE DOMINI. Amen. Præsenti publico instrumento Cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quòd anno à Nativitate ejusdem D. N. Jesu Christi MDCXXVIII. Indictione XI. Die verò secunda mensis Novembris, Pontificatûs autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani, Divinæ providentia Papæ VIII. anno ejus sexto, in nostrûm D. Julii Olivelli, & mei Dominici Fontiæ Notariorum publicorum, testimoniorumque infrascriptorum habitorum, atque rogatorum præsentia præsens, & personaliter existens Illmus, & Excellmus D. Don Joannes Antonius Ursinus, claræ memoriæ Don Virginii, Ducis Sancti Gemini &c. salvo, & reservato in primis, & ante omnia pro majori infrascriptorum validitate, & firmitate, consensu, & beneplacito Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ impetrando, & obtinendo, sumptibus, & expensis Illmi, & Remi D. Emptoris, super confirmatione præsentis venditionis, ac derogatione quorumcunque assertorum fideicommissorum, & primogeniturarum super infrascripto Terreno, seu situ, ut infrà, vendeodo, illiusque juribus, membris, & pertinentiis quibuscunque quomodolibet, & per quoscunque, forsam factos, & inductos etiam cum prohibitione, de non alienando, nec licentiam impetrando, impetratâque, seu motu proprio concessâ non utendo, per quas quidem reservationes, ac omnia, & singula alia infrà exprimenda, & apponenda præsens contractus, & instrumentum non intelligatur, nec sit conditionale, sed intelligatur, & sit liberum purum, & perfectum, & non aliàs &c. de quo &c. sponte &c. & omni meliori modo &c. vendidit, & titulo puræ, validæ, irrevocabiliter, & perpetuò valituræ venditionis jure proprio, & in perpetuum dedit, cessit, & concessit &c. Illmo, & Remo Domino Fratri Antonio Barberino S. R. E. Presbytero Cardinali S. Honufrii nuncupato, Sanctiss. Domini Nostri Papæ secundùm carnem Fratri germano, pro servitio tamen, ac beneficio, & commodo novæ fabricæ Capuccinorum in Capite domorum, reservato semper nihilominus dominio ipsi Illmo, & Rmo Domino Cardinali, licèt absenti, admodum Illmo, & Rmo P. D. Luca Antonio Virile, Sacræ Rotæ Auditore, & dictæ novæ fabricæ deputato præsente, & pro dicto Illmo & Rmo D. Car-

Cardinale fuisque &c. pro servitio, & beneficio ejusdem fabricæ, ut supra, emente, acceptante, & solemniter, & legitimè, etiam nobiscum Notariis &c. Stipulantibus &c. Petium terræ, seu situm, quod, vel quem ipse Exmus D. Dux babet, & ad eum spectat, & pertinet in monte Pincio, juxta bona ab uno Illmi, & Rmi D. Cardinalis Ludovisii, & ab alio, situm ejusdem novæ fabricæ Capucinorum, ab alio, viam publicam, & ab alio lateribus Monasterium, & Ecclesiam S. Isidori positum, capacitatis, & mensuræ, prout reperitur, ita, quod præsens venditio censeatur, & sit facta ad corpus, & non ad mensuram cum Domo, ac omnibus & singulis aliis illius juribus, membris, & pertinentiis, & cum omni, & toto eo, quod dictum petium terræ, sive situs, ac præscripta Domus in se etiam sub solo continet, nihil penitus excepto, nec ipsi Exmo D. Venditori reservato, sed omnibus in dictum Illmum D. Emptorem, pro dicta nova fabrica Capucinorum & illius servitio, ut supra &c. translatis. Ex titulo, & causa venditionis, & alienationis hujusmodi, dictus Excellentissimus D. Venditor etiam cessit, concessit, & transtulit dicto Illmo, & Rmo Domino Cardinali, dicta stipulatione interveniente, omnia jura, & omnes actiones reales, & personales &c. nullo jure &c. ad habendum &c. ponens &c. constituens &c. dans &c. & donec &c. constituit &c. Hujusmodi verò venditionem, ac omnia, & singula in præsenti instrumento contenta, dictus Excellentissimus D. Venditor fecit, & facere declaravit, prout justo pretio sic concordato, & convento scutorum sexmillium & quingentorum monetæ, de juliis decem pro scuto, quæ dictus Excellentissimus D. Venditor tunc manualiter, & in contanti coram testibus infrascriptis, & Nobis Notariis &c. habuit, & recepit à dicto Illmo & Rmo D. Emptore, per medium tamen Banci Illustrissimi D. Marcelli Sacchetti, & per manum D. Bartholomæi del Medico, ejus Procapserii præsentis, & solventis, & solvere asserentis, & declarantis vigore ordinis, seu fidei R. P. Fratris Michaelis à Bergamo Capucini, & dictæ fabricæ Architecti, eidem Illustrissimo D. Marcello directi, illaque in tot juliis, & testonibus argenteis ad se traxit &c. de quibus &c. pro integro dicto pretio vocavit se satisfactum &c. exceptioni &c. speique &c. ad cautelam renunciavit, & quietavit &c. cum pacto &c. Ex quibus quidem scutis sex millibus, & quingentis scuta mille ab oculis testium infrascriptorum, & nostrorum Notariorum non amota, dictus Excellentissimus D. Venditor incontinenti ad ejus creditum reliquit, & deposuit penes dictum Illustrissimum D. Marcellum Sacchettum, mediante dicto D. Bartholomæo del Medico, ejus Procapserio præsente, & dicta scuta mille recipiente, sub conditione, quod illa ex dicto banco nullatenus amoveri possint, nisi ad præcisum effectum, illa de scientia, & consensu dicti Illmi & Rmi D. Emptoris convertendi, & implicandi in emptionem tot locorum Montium, non vacabilium, ad Cameram Apostolicam tantùm, & non alias personas spectantia, cum expressa declaratione, & mentione, quod pretium eorundem locorum, proveniens ex pretio dicti sitûs, dicto Illustriss. D. Cardinali, ut supra, venditi, ac respectivè cum conditione, quod omnia, & singula loca prædicta sint, & stare debeant pro multiplico, ut infra dicetur, faciendo, & respectivè illa, sicuti etiam dictum multiplicum faciendum, nunquam vendi, nec alienari possit, etiam sub eisdem prædictis, & infrascriptis respectivè vinculis, & conditionibus, quia sic expressè actum, & conventum fuit, sed ea omnia, tanquam emenda, & respectivè cumulanda ex pecuniis dicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis semper, & perpetuò, ultra generalem obligationem dicti Excellentissimi D. Venditoris, & illius omnium, & singulorum bonorum præsentium, & futurorum, & ultra omnes, & singulas alias cautelas, & securitates stent, & stare debeant specialiter &c., ita tamen &c. ad favorem dicti Illustrissimi D. Emptoris titulo primariæ, & privilegiatæ hypothecæ affecta, obnoxia, obligata, & hypothecata, prout etiam illa modo, & forma prædictis Excellentiss. D. Dux Joannes Antonius ex nunc obligavit, & hypothecavit pro omni, & quacunque evictione generali, & particulari in quovis judicio &c. etiam possessorio summarissimo dicti sitûs, ut supra, venditi, ac pro liberatione à quibuscunque molestiis, undecunque ex quocunque titulo, ex quacunque causa, etiam ex natura rei venditæ, & quocunque tempore quomodolibet provenien., ac perpetua validitate, observantia, & adimplemento præsentis instrumenti venditionis, & contractûs, ac omnium, & singulorum, in eo contentorum, ita, ut super illis, eorumque possessione, & fructibus quibusvis assertis ipsius Excellentiss. D. Ducis Creditoribus, quantumvis anterioribus, & potioribus, ac privilegiatis, & privilegiatissimis, etiam favore dotis, alimentorum, & cujusvis alterius, quantumvis magis piæ, publicæ, & favorabilis causæ, nec alteri cuicunque personæ, Ecclesiæ, Collegio &c. nullum jus, nullaque actio unquam sit, nec esse intelligatur hactenus, & pro tempore acquisitum in damnum, & præjudicium dicti Illustriss., & Reverendiss. D. Cardinalis, sed super eis ipse Illustrissimus D. Cardinalis, cæteris omnibus semper præferatur, & præferri debeat, ad

ad eademque omnia, & ſingula loca montium, ut ſupra, emenda, ac etiam reſpectivè cumulanda, & illorum quoſcunque fructus, in eventum alicujus litis, & moleſtiæ ſuper ſupradicto ſitu, & ejus juribus &c. ſic, ut ſupra, venditis à quavis perſona &c. quomodolibet inferen., ſeu alicujus evictionis generalis, vel particularis in quovis judicio, &c. etiam poſſeſſorio ſummariſſimo, ſeu mixto, aut nullitatis, invaliditatis, ſeu reſciſſionis, aut contraventionis, & inobſervantiæ præſentis inſtrumenti, & contentorum in eo, in toto, vel in parte, ex quovis capite, titulo, jure, defectu, & cauſa, etiam hîc non expreſſa, & forſan de neceſſitate exprimenda, & in omnibus, & ſingulis aliis, & quibuſcunque caſibus, in quibus dictus Illuſtriſs. & Reverendiſs. D. Cardinalis, & ſui &c. ex facto, dato, & culpa dicti Excellentiſſimi D. Venditoris, vel ſuorum hæredum, & ſucceſſorum, ſeu anteceſſorum, aut auctorum aliorum quorumcumq;, ut ſupra, quomodocumque, & qualitercunque, & ex quocunque capite, ſive cauſâ impedirentur ſuper dominio, & libera poſſeſſione, & fruitione dicti ſitûs, & illius jurium, ut ſupra, venditorum, toties, quoties caſus præſati, aut alter eorum evenerit, liceat dicto Illuſtriſs., & Reverendiſſimo D. Cardinali Emptori, & ſuis &c. ſpecialiter &c. ita tamen &c., ut ſupra, liberum habere recurſum, & acceſſum, & eis, illorumque fructibus de facto, propria auctoritate, ſine licentia alicujus Judicis &c. nulla præcedente citatione, abſque vitio nullitatis ſpolii, & attentatorum, etiam quacunque lite pendente, ſe inveſtire, illorumque poſſeſſionem realem &c. capere, & apprehendere, ac dictos fructus, à quibus opus fuerit, petere, & exigere pro rata, & quantitate neceſſaria, & opportuna pro ſuſtentatione litium, ſecutâ verò evictione quacunque, dicta loca Montium vendere, & alienare perſonæ, & perſonis, ac pro pretio, & pretiis reperibilibus, & eis beneviſis, & dictum pretium, ſeu pretia pariter exigere, & de eo, vel eis, necnon de dictis fructibus, prout opus fuerit, cum ſolitis clauſulis quietare, ſeu dicta loca omnia, illorumque fructus penes ſe retinere, & habere, ac uſufructare loco rei evictæ, turbatæ, vel impeditæ, & uſque ad ſublatam evictionem, vel impedimentum, moleſtiam, aut turbationem. Ita tamen, ut interim in iſto caſu fructus in ſortem minimè computentur, & aliàs de eis facere, & diſponere ad eorum beneplacitum, & voluntatem pro eorum liberatione à moleſtiis, ac conſervatione, & relevatione indemnitatis ab evictione, damniſque paſſis cum clauſula, & effectu conſtituti, & precarii nunquam præſcriben., ſed in perpetuum duraturi, & cum aliis clauſulis, & facultatibus neceſſariis, & opportunis pro majori cautela, & ſecuritate dicti Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis, & ſuorum &c. ſemper tamen ſine præjudicio facultatis agendi, vigore principalis obligationis, & virtute aliorum remediorum quorumcunque, ex hoc inſtrumento, & aliàs undecunque reſultan. contra quoſcunque, & cum poteſtate variandi &c. ita, quod unâ viâ electâ &c. Et ſi acciderit, quòd dictus Illuſtriſs. D. Cardinalis, vel ſui &c. utendo regreſſu, & manuum injectione præſent. vendere vellent aliquam partem ſupraſcriptorum inveſtimentorum ad effectus præſatos, tunc, & eo caſu ambæ Partes convenerunt, quòd fructus reſidui eorundem inveſtimentorum ſubjiciantur, & ſubjici debeant multiplico, donec ex eis congeſta, cumulata, & integrata fuerit ſumma, quæ per dictam alienationem, regreſſum, & manuum injectionem adempta, & diminuta fuerit, & hoc ſervari debeat toties, quoties caſus prædicti regreſsûs, ſeu manuum injectionis, & præſatæ alienationis venerit, quia ſic &c. Quorum quidem omnium Locorum ſic, ut ſupra, pro multiplico hujuſmodi emendorum fructus, & fructuum fructus, quòd ſufficiant pro emendo uno, vel pluribus Locis Montium, debeant ſemper in actu eorum exactionis converti, & erogari in emptionem tot locorum Montium, non vacabilium, ad Cameram Apoſtolicam tantummodo, & non ad alias perſonas, ut ſupra, ſpectantia, cum ſcientia, & conſenſu dicti Illuſtriſs., & Reverendiſſimi D. Cardinalis, & ſuorum &c., ac cum declaratione, quòd illorum pretium proveniens ex hujuſmodi multiplico, necnon cum conditione, quòd ſtare debeant pro ipſo multiplico faciendo, & reſpectivè ſpecialiter &c. ita tamen &c. primariò, & principaliter obligata, & hypotecata ad favorem dicti Illuſtriſſimi D. Cardinalis pro evictione dicti ſitûs, ut ſupra, venditi, modis, & formis prædictis, quæ hîc pro repetitis habeantur, & id fieri, & inviolabiliter ſervari debeat, donec, & quouſque ex prædictis, & continuatis emptionibus, & inveſtituris, quæ nunquam intermitti debeant, in totum una cum dicto capitali ſcutorum mille congeſta, & multiplicata fuerit ſumma dictorum ſcutorum ſex millium, & quingentorum pro pretio dicti ſitûs, ita, & taliter, quod dictus Excellentiſſimus Dux Venditor, illiuſque Filii, Deſcendentes, hæredes, & ſucceſſores, & alii quicunque interim, ac donec, & quouſque integra ſumma ipſa expreſſa cumulata non fuerit, ex dictis ſcutis mille pro dicto inveſtimento, & multiplico deſtinatis, & illorum augmentis, & multiplicationibus ullo unquam tempore poſſint ex quavis cauſa, etiam dotis, & alimentorum, ac etiam quantumvis urgenti, & urgentiſſima pia, & privilegiata, in totum, vel in par-

tem

tem aliquos fructus percipere, vel in quosvis alios, etiam necessarios, & utiles usus convertere, sed semper fructus præfati converti, & investiri debesnt ad effectum multiplicandi, ut supra dictum est, donec, & quousque in totum fuerit aucta, & cumulata integra summa supradictorum scutorum sexmillium, & quingentorum, comprehenso supradicto capitali, & non aliàs aliter, nec alio modo, ita ut à quoquam non possit peti, nec obtineri licentia, vel rescriptum in contrarium, à Sede Apostolica, & qoatenus etiam motu pari, ac aliàs quomodolibet, etiam consistorialiter, concederetur, nullus possit unquam illo uti, sed præsens conventio omnino observetur, etiam non obstnte quocunque rescripto Principis, cum derogatione in totum, vel in partem, aut in perpetuum, vel ad tempus pacti hujusmodi seu præsentis contractûs, etiam ex causa dotis, seu alimentorum, vel ex quavis alia causa, quantumvis favorabili, pia, & privilegiata, & tam ad instantiam dicti Excellentissimi D. Ducis Venditoris, & aliorum quorumcunque, quàm motu proprio de plena, & certa scientia, & de plenitudine potestatis, aut aliàs, sub quavis alia forma, quantumvis gratiosa, & favorabili, cum quibuscunque clausulis derogatoriarum derogatoriis, quibus omnibus ex nonc dictus Exmus D. Venditor expresè renunciavit, & illis etiam motu proprio cessit, nullatenus uti promisit, sub quovis prætextu &c. Hujusmodi verò multiplico, & cumulo demum perfecto, & expleto, & non antea, nec aliàs aliter, nec alio modo dictus Excellentissimus D. Venditor, de fructibus prædictis in suos usus tanquam de re propria, liberè disponere possit firmo semper manente investimento pro summa superius eapressa ad fines, & effectus supra expressos. Onus autem, & cura faciendi multiplicationes, & investimenta supradicta convenerunt ambæ Partes, quod spectet, & pertineat ad dictum Excellentissimum D. Venditorem, ejusque hæredes, & successores, prout ex nunc idem Excellentissimus D. Venditor in se ipsum, ejusque hæredes, & successores onus, & curam hujusmodi assumpsit, & promisit debitis terminis, & temporibus omnes, & singulas pecuniarum summas ad dictum investimentum, & cumulum quomodolibet spectantium, & pertinentium, & ex eis provenientium eaigere, & illas cum omni diligentia, omnibus ipsius, & ejus hæredum, & successorum sumptibus, & expensis, absque aliqua perceptione, seu detractione, vel diminutione pecuniarum, pro multiplico hujusmodi destinatarum, investirè, & multiplicare, investimentumque, & multiplicum hujusmodi expedire, modo, & forma superiùs expressis, aliàs ultra præcisam observantiam, ad quam semper idem Excellentissimus D. Venditor cogi possit, & voluit, teneri etiam voluit ad omnia damna &c. de quibus &c. Et si dictus Excellentissimus D. Dux, ejusque hæredes, & successores quandocunque negligentes fuerint, vel defecerint in faciendo in totum, vel in partem, investimenta, & multiplicationes prædictas in debitis terminis, & temporibus, ut supra, etiam pro una vice ultra præmissa, ad quæ semper dictus Excellentissimus D. Venditor, ejusque hæredes &c. cogi possint, ambæ Partes convenerunt, quod toties quoties, dictus Excellentissimus D. Dux, & sui &c. fuerint negligentes, vel defecerint, ut supra, dicto Illmo, & Rmo D. Cardinali, & suis &c. liceat, ipsique possint de facto propria auctoritate, & sine alicujus Judicis, vel Curiæ licentia, seu Decreto, omni ipsius Excellentissimi D. Venditoris, ac ejus hæredum, & successorum quorumcunque risico, & periculo ad faciendum investimenta, & multiplicationes prædictas eligere, nominare, & deputare unam, vel plures personas, ipso Illustrissimo D. Cardinali, & suis &c. placitas, & bene visas, cum salario, sive mercede, pariter eisdem placitis, & cum facultate, omnes, & singulos fructus pro multiplico bujusmodi destinatos, ac pretium, seu pretia locorum, multiplico subjectorum pro tempore extrahendorum, à quibus opus fuerit, petendi, erigendi, & de eis cum solitis clausulis qnietandi &c. ad effectum tamen, modis, & formis supradictis investiendi, & si pro præmissis opus fuerit, contra quoscunque judicialiter agendi &c. cum clausulis solitis ad lites &c., & aliis clausulis, & facultatibus desuper necessariis, & opportunis, ac ipsi Illustrissimo D. Cardinali, & suis &c. placitis, & benevisis, ipsasque personas nominatas, etiam sine aliqua causa, à munere hujusmodi levare, & amovere, & alias illorum loco deputare, eligere, & nominare, ut supra, & in hujusmodi electionibus, & deputationibus continuare semel, & pluries, ac toties, quoties eidem Illustrissimo D. Cardinali videbitur, & placuerit, ac usque ad completum præsatum multiplicum, semper tamen sine præjudicio facultatis variandi &c. ita, quod unâ viâ electâ &c. cui quidem personæ, seu personis per dictum Illustrissimum D. Cardinalem vel suos &c. in casum, & eventum prædictum sic, ut supra, semel, vel pluries eligendis, & deputandis, Idem Excellentissimus Dominus Dux Venditor promisit salarium ei, vel eis à præfato Illmo, & Rmo D. Cardinali, & suis &c. constituendum liberè, & omni prorsus exceptione remotâ, solvere, & exbursare, necnon etiam illi, seu illis pariter solvere, & exbursare, de proprio dicti Excellentissimi Domini Venditoris, & absque aliqua detractione pecuniarum, præfato multiplico subjectarum, omnes expensas, per ipsam personam,

fonam, seu personas eligendas io faciendo, & expediendo dictum multiplicum quomodolibet faciendum liberè, ut supra, & aliàs &c. & ex nunc pro tunc facta dicta electiooe, & deputatione omnes, & singulas personas, per dictum Illustrissimum D. Cardinalem, & suos, semel & pluries, ut supra, eligendas, & deputandas, idem Excellentissimus D. Venditor pro seipso, suisque hæredibus, & successoribus quibuscunque fecit, constituit, & deputavit Procuratores irrevocabiles, ut in rem propriam, etiam medio juramento, factâ Cruce &c. ad prædicta omnia, & singula, & alia etiam desuper necessaria, & opportuna validè, & legitimè facienda, peragenda, & exequenda, cum prædictis, & aliis quibuscunque clausulis, authoritatibus, & facultatibus, etiam substituendi &c. desuper quomodolibet necessariis, & opportunis, pacto tamen, & conditione desuper appositis, videlicet, quod hujusmodi procuræ mandatum per mortem dicti Excellentissimi D. Ducis, ac ejus hæredum, & successorum nullatenus exspiret, sed duret, & durare debeat, si ita dicto Illustrissimo D. Cardinali, & suis &c. videbitur, & placebit, & non aliàs &c. usque ad completum prædictum multiplicum, necnon respectivè etiam cum pacto, & declaratione, videlicet: quod dictus Illustrissimus D. Emptor, nec ex causa dictæ facultatis, ei, ut supra, attributæ, nec ex quavis alia causa, quantumvis incognita, & inexcogitata teneatur subire onus dicti investimenti, nec minus ad dictum investimentum, & cumulum procurandum, & adimplendum, pariterque non teneatur de aliqua negligentia, vel culpa, seu dolo, etiam personæ, seu personarum ab eo, ut supra, deputandarum; sicque, etiamsi dictum multiplicum in debitis terminis, & temporibus factum non fuerit, aliquod damnum, vel detrimentum similiter pati non possit, sed omnis causa ejusdem multiplici, & investimenti, prout etiam omne ejusdem instrumenti periculum, & damnum, etiam cujusvis deteriorationis, vel extractionis, aut extinctionis, vel evictionis, ex quavis causa provenientis, & expensæ pro tempore faciendæ in emendo, & expediendo dictum multiplicum, & investimentum, ut supra, & respectivè omne lucrum, augmentum, & commodum ex eisdem investimento, & multiplico, pro tempore proventura, spectent, & pertineant ad dictum Excellentissimum D. Ducem, suosque &c. cum hypothecis tamen, clausulis, & cautelis supradictis, & infra specificandis in favorem dicti Illustrissimi D. Cardinalis, cui, si dictum investimentum fiat, vel malè fiat, utt aliud sinistri, vel præjudicii accidit, quicquam adscribi, vel imputari non possit, minusque per quoscumque consensus, ex causa præmissorum, & infrascriptorum præstandos, ullo unquam tempore ipsi Illustrissimo D. Cardinali censeatur, nec sit illatum aliquod damnum, & præjudicium, sed consensus, & contentamentum hujusmodi intelligantur, & sint adhibita, adbiberique, & intervenire debeant pro ejus jure, & interesse, & cautelis tantùm, & non aliàs, aliter, nec alio modo, quia sic &c. In eventum verò extractioois, vel extinctionis locorum Montium pro multiplico faciendo emendorum, & respectivè, ut supra, cumulandorum, & multiplicandorum, & alicujus eorum, convenerunt, quod pretium illorum deponi debeat penes Sacrum Montem Pietatis cum conditione, quod exinde amoveri, & levari non possit, nisi ad effectum illud reinvestiendi in aliis locis Montium, non vacabilium, ejusdem R. C. Apostolicæ, modis, & formis, ac cum scientia, consensu, vinculis, clausulis, authoritatibus, facultatibus, declarationibus, & omnibus aliis supradictis, & id fieri, servari, & adimpleri debeat toties, quoties alter ex supradictis casibus evenerit, etiam in reinvestimentis pro tempore faciendis, quia sic pariter actum &c. promittens, & affirmans dictus Excellentissimus D. Venditor dictum situm, ut supra, venditum cum ipsius juribus &c. esse ipsius Excellentissimi D. Venditoris, & ad ipsum spectasse, & pertinuisse, ac spectare, & pertinere, & esse prorsus liberum, immunem, & exemptum ab omnibus, & singulis censibus, Canonibus, & responsionibus servitutis, devolutionis, caducitatis, primogenituris, fideicommissis purificatis, vel purificandis, & alio quocunque onere, hujusmodi venditionem, & alienationem, quomodolibet impediente, vel quod illi in aliquo præjudicare possit, neminique alteri personæ &c. in totum, vel in partem fuisse, nec esse venditum, datum, donatum, cessum, concessum, permutatum, aut aliàs quomodolibet alienatum, alienationis etiam vocabulo latissimè sumpto, & de eo noo fuisse factum, nec ullo unquam tempore appariturum alium aliquem contractum &c. in præjudicium præsentis &c. hujusmodique venditionem, & alienationem esse, & perpetuò fore bonam, & validam, beneque validè, & legitimè factam, & pro tali omni tempore manutenere, & ad eam devenire sibi licuisse, & licere, & hujusmodi instrumento, ac omnibus, & singulis in eo contentis facere consentire omnes, & quascunque personas &c. jus, seu actiooem aliquam super dicto situ, & illius juribus &c. habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, etiamsi Ecclesiasticas &c. Ita quod &c. litem &c. non inferre, nec inferenti quomodolibet consentire,

tire, seu adhærere, quinimo ab aliis movendam, seu movendas in quocunque judicio, tam petitorio, quàm possessorio, & mixto, ac etiam possessorio summariissimo, ut supra, ac quolibet eorum in solidum avocata, vel non avocata possessione, in se ipsum suscipere ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem, denunciam, voluntatem, & interpellationem dicti Illustrissimi D. Cardinalis, & suorum &c., etiam non solemniter factas sine inseritione libelli, domi dimissa copia, & juris communis, ac statutorum Urbis formâ in præmissis minimè servata, & in eventum absentiæ ab Urbe per contradictas, aut edictum publicum, quæ sic facta arctet, & valeat, ac sufficiat, & afficiat, ac si firmiter, & solemniter facta foret, illasque prosequi, mediare, terminare pariter, & finire, & ab illis dictum Illustrissimum D. Cardinalem, & suos &c. penitus, & omnino tueri, defendere, & liberare, omnibus, & singulis ipsius Excellentissimi D. Venditoris sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati absque ulla cura, impensa, vel labore dicti Illustrissimi D. Cardinalis, & suorum &c. aliàs in omnes, & singulos casus, & eventus contrarios, sive contraventionis, vel inobservantiæ præmissorum, aut alicujus eorum, sive nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis præsentis instrumenti, & contentorum in eo, in totum, vel in partem, ex quovis capite, titulo, jure de facto, & causa, etiam hic non expressa, & forsan necessariò exprimenda, & in quolibet dictorum casuum, idem Excellentissimus D. Venditor teneri, & obligatum esse voluit de omni, & quacunque dicti sitûs, & illius jurium quorumcunque evictione generali, & particulari, in quovis judicio &c., etiam possessorio summariissimo, in forma juris valida, & in Urbe consueta, hoc est, ad duplum &c. asserens &c. & ad omnia damna &c., ita, quod sub prætextu litis susceptæ, vel minus solemniter intimatæ, aut quod evictio per malitiam, vel ignorantiam judicantium, negligentiam litigantium facto Principis ex natura rei, vel aliàs quodolibet, quomodocunque, & qualitercunque sequatur, idem Excellentissimus D. Venditor, & sui &c. nihilominus nullatenus se excusare valeant, quia sic actum &c. Et ut dicto Illustrissimo, & Reverendissimo D. Cardinali magis cautum sit, promisit supradictus Illustrissimus, & Excellentissimus D. Don Joannes Antonius Ursinus, hujusmodi instrumento, ac omnibus, & singulis in eo contentis, & expressis accepturum, & obligaturum Illustrissimum, & Excellentissimum D. Don Ferdinandum Ursinum, ejus Generum, prout in præmissorum executionem ibidem personaliter existens dictus Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus D. Ferdinandus Ursinus Nobis Notariis bene cognitus, asserens se habere plenam notitiam, ac certam scientiam, & informationem de supradicta venditione sitûs, facta per supradictum Illustrissimum, & Excellentissimum D. Don Joannem Antonium Ursinum Ducem Gemini &c. supradicto Illmo, & Reverendiss. D. Cardinali Sancti Honuphrii, pretio scutorum sexmillium, & quingentorum monetæ, quorum mille debent implicari, & investiri pro multiplico faciendo, donec congesta, & cumulata fuerit integra summa dictorum scutorum sex millium, & quingentorum, ac de omnibus, & singulis contentis, & expressis in supradicto instrumento venditionis, cujus celebrationi idem Excellentissimus Dominus Don Ferdinandus interfuit, sciens &c. sed &c. sponte &c. omni meliori modo &c. dictæ venditioni præfati sitûs, ut supra factæ, tam pro consensu præstando, lite, & causa quacunque suscipienda, & prosequenda, validitate contractûs, multiplico, illiusque continuatione, perfectione, & expletione, evictioneque universali, & particulari, quam demum pro inviolabili observatione, & totali adimplemento omnium, & singulorum, per supradictum Illustrissimum, & Excellentissimum D. Ducem promissorum, & in præfato instrumento contentorum in omnibus, & per omnia, uti principalis, principaliter, & in solidum accessit, fidejussit, & promisit &c. se principalem personaliter, & in solidum obligatum ad favorem supradicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis S. Honuphrii, ut supra, absentis, dicta stipulatione interveniente, in omnibus, & per omnia faciendo, & constituendo; & insuper dicti Illustrissimi, & Excellentissimi D. Don Joannes Antonius, & Don Ferdinandus in solidum promiserunt, quod Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus D. Virginius Ursinus, Filius dicti Excellentissimi D. Don Ferdinandi, minor annis viginti, non solùm infra mensem proximum pro supradictis omnibus, & singulis cum decreto Judicis, & aliis solemnitatibus requisitis accedet, promittet, & se obligabit in omnibus, & per omnia, prout supradictus Excellentissimus D. Dux Ferdinandus, ejus Pater, ut supra, accessit, promisit, & se obligavit, verùm etiam illa omnia, cum primùm ad ætatem legitimam pervenerit, in valida, & sufficienti forma ratificabit liberè &c. quos Illustrissimos, & Excellentissimos Dominos D. Ferdinandum, sic promittentem præsentem &c. ac D. Virginium accessurum, & ratificaturum respectivè, absentibus nobis Notariis &c. dictus Excellentissimus D. Don Joannes Antonius indemnem &c. relevare, & conservare promisit, ita, quod &c. Ulteriùs jura juribus, & cautelas cautelis, ad favorem supradicti Illustrissimi D. Cardinalis Emptoris adden-

addendo, tam ipse Excellentissimus D. Venditor, & dictus admodum Ill. & Reverendissimus P. D. Lucas Antonius Virilis, nomine dicti Illustrissimi D. Cardinalis, quàm etiam supradictus Excellentissimus Dominus Don Ferdinandus Ursinus fidejussor convenerunt de supplicando, prout ex nunc supplicarunt SS. D. N. Papæ & Sanctæ Sedi Apostolicæ, pro quacunque confirmatione apostolica præsentis Instrumenti, & contractûs motu proprio, vel aliàs quomodolibet concedenda, & obtinenda, cum suppletione, & sanatione omnium, & quorumcunque defectuum, tam formalium, quàm substantialium, etiam solemnitatum, solemniter forsan non adhibitarum, & aliorum, etiam hic non expressorum, cum ampla derogatione quorumcunque fideicommissorum, donationum, primogeniturarum, pactorum de succedendo, ac omnium, & singulorum aliorum, & quorumcunque obstaculorum, & impedimentorum, quatenus extarent, seu extare dici, vel censeri possent, ac omnimoda ipsius situs, & ejus jurium &c. liberatione ab omnibus, & singulis præmissis, nec non ab omnibus & singulis censibus super dicto situ, ab ipso Excellentissimo Domino Duce, & aliis quibuscumque desuper quomodolibet impositis, & ad favorem quarumcumque personarum, etiam speciali nota dignarum venditis, ac aliis obligationibus, & hypothecis, etiam dotalibus, & etiam in causam alimentorum, aut aliam quantumlibet magis piam, & privilegiatam desuper factis, necnon omnibus, & singulis aliis, quæ præsenti venditioni, ac dicto Illustrissimo D. Cardinali & suis &c. dictæque novæ fabricæ nocere, vel quomodolibet præjudicare possent, præmissorumque omnium, & singulorum censuum &c. super dicto situ quomodolibet apparentium translatione, & subrogatione super tenuta Montis Majuris extra Portam Piam in territorio Sabinensi . . . . & aliis bonis dicti Exmi D. Ducis allodialibus tamen, non autem jurisdictionalibus, necnon omnium, & singulorum debitorum super dictum situm apparentium translatione, super aliis bonis Excellentissimi Ducis allodialibus tamen, non autem jurisdictionalibus, ita ut fideicommissarii, Primogeniti, censuum, & aliorum quorumcumque Creditores, & alii quicunque nunc, & pro tempore prætendentes, & sua interesse putantes, non amplius possint contra dictum situm, qui semper, & perpetuò ab omnibus, & singulis præmissis, & aliis quibuscumque impedimentis, & obstaculis liber, & exemptus esse, & remanere debeat, sed ipsis eorum jura reserventur super aliis dicti Excellentiss. D. Ducis bonis allodialibus, non autem jurisdictionalibus, & respective censuum, etiam super dicta tenuta Montis Majoris, necnon super instrumento, & multiplico, ut supra, faciendo, salvis tamen hypothecis, & privilegiis ad favorem dicti Illustrissimi D. Cardinalis, & suorum &c. ut supra. Ita, ut idem Illustrissimus D. Cardinalis, & sui &c. super hujusmodi instrumento, & multiplico cæteris aliis semper præferantur, & præferri debeant, & non aliàs &c. de qua &c. cum derogatione regulæ Cancellariæ de jure quæsito non tollendo, clausula sublata, decreto irritanti, & quod de subreptione, obreptione, defectu intentionis, & quopiam alio defectu dari non possit, & aliis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & decretis amplissimis, arbitrio dicti Illustrissimi D. Cardinalis apponen., & extenden., cui quidem confirmationi &c. ex nunc dictus Excellentissimus D. Venditor, ac dictus Excellentissimus D. Don Ferdinandus fidejussor consenserunt, & ad illam petendam, impetran., obtinen., & expediri faciendam præmisso, & omni alio meliori modo &c. ambæ Partes constituerunt Procuratorem irrevocabilem, ut in rem propriam, etiam medio juramento, tactis pectore, & Cruce, & literis respectivè, Illustriss., & Excellentiss. D. Franciscum Capitonum de Sancto Gemino U. J. D. ibidem præsentem, cum authoritatibus & facultatibus desuper necessariis, & opportunis, & cum facultate substituendi &c. & generaliter &c. promittens &c. relevans &c. Quæ omnia, & singula præmissa, & in præsenti instrumento contenta singula singulis congruè referendo dictæ Partes promiserunt, attendere, rata habere, executioni demandare, & contra non facere &c. ex quavis causa &c., aliàs ultra præcisam illorum omnium, & singulorum observantiam, ad quam semper cogi possent, teneri etiam, & obligatos esse voluerunt ad omnia damna &c., de quibus &c., quod juramentum &c. sic actum &c. Pro quibus omnibus, & singulis præmissis sic tenendis, complendis, ac firmiter & inviolabiliter observandis dictus Illustrissimus, & Excellentissimus D. Don Joannes Antonius venditor, ac dictus Illustrissimus, & Excellentiss. D. Don Ferdinandus fidejussor in solidum obligarunt &c. se se &c. ac bona &c. in ampliori forma Cam. Apost. cum clausulis &c. citrà &c. renunciando, &c. & consentiens &c. unica &c., sicque tactis Cruce, & literis respectivè jurârunt &c. super quibus omnibus, & singulis supradictis petitum fuit à me Notario publico infrascripto, ut de prædictis omnibus unum, vel plura publicum, vel publica conficerem, atque traderem instrumentum, & instrumenta, prout opus fuerit, ac requisitus ero. Datum Romæ in Domo solitæ Habitationis supradicti Reverendissimi P. D. Virilis, Regionis Arenulæ, præsentibus, audientibus, atque intelligentibus Domino

mino Joanne Baptista Pietallo Florentino, & D. Thoma Buttino Comensi testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis specialiter, atque rogatis. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Antonius Cardinalis plurimum cupiat venditionem, & alienationem prædictas, aliaque præmissa pro perpetua illorum subsistentia, & validitate, Apostolicæ Nostræ Confirmationis robore communiri, aliàsque desuper ad effectum validitatis eorumdem præmissorum opportunè provideri, Nos dicti Aotonii Cardinalis, & novæ Domûs prædictæ indemnitati, & securitati in præmissis prospicere volentes, necnon petii terræ, seu ejus hujusmodi qualitates, quantitates, vocabula, & denominationes, aliaque hîc de necessitate exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, venditionem, & alienationem petii terræ, seu situâ præfati cum omnibus juribus, membtis, & pertinentiis suis quibuscunque, ac desuper confectum præinsertum instrumentum hujusmodi, omniaque, & singula in eo contenta quæcunque, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & illis perpetuæ Apostolicæ firmitatis, approbationis, & confirmationis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti, & solemnitatum, & alios etiam quantumvis substantiales, & formales defectus cogitatos, & incogitatos, si quis principaliter, vel accessoriè in præmissis, & circa ea quomodolibet intervenerit, etiamsi de illis, ad hoc, ut suppleri possint, specialis mentio facienda esset, plenissimè supplemus, tollimus, & abrogamus. Et insuper ejusdem Antonii Cardinalis, & suorum potiori cautelæ, & securitati in præmissis consultum fore, & esse volentes, petium terræ, seu situm præfatum cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, in venditione, ac præinserto instrumento hujusmodi comprehensis, ab omnibus, & quibuscunque obligationibus, etiam Cameralibus bypothecis, etiam ex causa dotis, & alia quantumvis pia, & privilegiata, etiam juramento vallatis, necnon investituris, & primogenituris, fideicommissis, & alienandi prohibitionibus, per quosvis ejusdem Joannis Antonii Ducis antecessores, ac etiam agnatos, sive collaterales, sive transversales, sive alios quoscunque, per viam testamentorum, codicillorum, donationis, etiam causa mortis, contractûs inter vivos, & quarumcunque aliarum dispositionum, & ultimarum voluntatum, sive in prima acquisitione petii terræ, seu sitûa, & aliorum, ut supra, venditorum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac verborum expressionibus, cum pactis de invicem succedendo, necnon privationum, emissionum, caducitatum, devolutionum, & quarumcunque aliarum personarum, & mulctarum adjectionibus, & applicationibus, necnon proximiorum, & aliarum personarum, & Familiarum, ac forsan Ecclesiarum, Hospitalium, Collegiorum, Universitatum, & quorumcunque Locorum Piorum, seu aliàs quantumcunque privilegiatorum, vocationibus, substitutionibus, conditionibus, vinculis, oneribus, hypothecis, obligationibus, cautelis, necnon quibusvis etiam prægnantissimis, fortissimis, efficacissimis, & quomodocunque factis, & indultis, illorum omnium tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis, & insertis habentes, penitus, & omnino eximimimus, & liberamus, ac obligationes, fideicommissa, prohibitiones, pacta, vocationes, substitutiones, & alia præmissa, cæteraque omnia, quæ venditioni, & alienationi petii terræ seu sitûs, & aliorum prædictorum quomodolibet obstare, aut aliàs impedimentum, vel præjudicium afferre possunt, ad effectum præsentium tollimus, abrogamus, & abolemus, illaque omnia in partem petii terræ hujusmodi, ac multiplicum, & investimenta exinde, juxta formam præinserti instrumenti facienda, & alia dicti Joannis Antonii Ducis bona allodialia, non autem jurisdictionalia, salvis hypothecis, ad favorem dicti Antonii Cardinalis reservatis, juxta ejusdem instrumenti formam, similiter perpetuò transferimus, constituimus, & collocamus, ac partem pretii, & multiplicum, ac investimenta, inde facienda, & alia dicti Joannis Antonii Ducis bona allodialia, non autem jurisdictionalia hujusmodi, in locum petii terræ, seu sitûs, aliorum, ut præfertur, venditorum, & alienatorum, illorumque annexorum, & dependentium in omnibus, & per omnia perinde, ac si à principio super parte pretii, ac multiplico, & investimentis inde faciendis, ac aliis dicti Joannis Antonii Ducis bonis allodialibus, non autem jurisdictionalibus præfatis constituta, collocata, & injuncta fuissent, salvis hypotecis ad favorem dicti Antonii Cardinalis, ut præfertur, reservatis, perpetuò sufficimus, substituimus, & subrogamus, ita, quod tam in investituris, primogenituris, fideicommissis, substitutionibus, & aliis dispositionibus hujusmodi quomodolibet vocati, & comprehensi, quàm quicunque alii eorundem fideicommissorum, substitutionum, ac vinculorum, hypothecarum, obligationum, etiam Cameralium, etiam ex dotis, & alia quacunque causa, quantumvis pia, & privilegiata, vigore, aut prætextu, ullo unquam tempore, super petio terræ, aut situ, & aliis, ut supra, venditis, & alienatis, aliquod jus, vel aliquam actionem habere, prætendere, vel intentare, aut aliàs experiri

riri non possint in quovis judicio, tam petitorio, quàm possessorio, sed, siquid super petio terræ, vel situ, illiusque juribus, & pertinentiis prædictis, aut illorum occasione, vel causa, contra eundem Joannem Antonium Ducem, aut Antonium Cardinalem præfatum, seu præsentes literas prætenderent, non ad petium terræ, seu situm, & alia, ut supra, vendita, & alienata, ac liberata, sed ad partem pretii, ac multiplicum, & investimenta inde facien., ut præfertur, aliaque dicti Joannis Antonii Ducis bona allodialia, non autem jurisdictionalia præfata, in quæ, & super quibus ad hunc effectum investituras, primogenituras, fideicommissa, substitutiones, probibitiones, conditiones, devolutiones, voluntates, declarationes, onera, census, vincula, hypothecas, obligationes, etiam Camerales, & etiam ex causa dotis, & alias dispositiones prædictas, salvis hypothecis, ad favorem dicti Antonii Cardinalis, ut præfertur, reservatis, translata, & collocata respectivè esse volumus, & declaramus, prout præsentium vigore transferimus, & collocamus, illorumque fructus, & emolumenta hypotbecis, ad favorem dicti Antonii Cardinalis, ut præfertur, reservatis, salvis, & aliàs juxtà ejusdem instrumenti formam sese convertere debeant. Et nibilominus Antonius Card., & sui præfati, in eventum cujuscunq; evictionis universalis, seu particularis petii terræ, seu sitûs, illiusque jurium, & pertinentiarum præfatarum, ut supra, venditarum in quovis judicio, tam in petitorio, quàm in possessorio, in totum, vel in partem, aut quarumcunque molestiarum super illis movendarum, vel inferendarum, seu non observationis in toto, vel in parte omnium, & singulorum, per dictum Joannem Antonium Ducem promissorum, seu aliàs conventorum, omnibus Fidei-Commissariis, substitutis, primogenitis, & vocatis præfatis, & aliis quibuscunque, jus quomodolibet habentibus, seu habere prætendentibus, ex quavis causa, etiam privilegiata, suffultis, in consequen. super parte pretii, ac multiplico, investimentis inde faciendis, ut præfertur, pro rei evictæ pretio potiores, & anteriores esse intelligantur, & sint, ac perpetuò, & semper præferri debeant, liceatque Antonio Cardinali, & suis præfatis pro eorum securitate, & evictione in primis, & ante alios omnes partem pretii, ac multiplicum, & investimentum inde facienda, obligata, & hypothecata, ac affecta pro concurrenti quantitate valoris rei evictæ, ac interesse, & damnorum passorum vendicare, & ad illa tam in proprietate, quàm in usufructu recursum habere, nec non corporalem, realem, & actualem illorum possessionem, propria authoritate, & absque vitio spolii, & attentatorum, liberè apprehendere, & retinere, eaque uti, & frui, ac fructus suos facere, & cum aliis facultatibus omnibus, in præinserto instrumento contentis, vendendi, distrabendi, pretiumque recipiendi, & de eo quietandi, ac illud in computum valoris rei evictæ, damnorum passorum, & expensarum, ac aliorum adimplendorum retinen., itidem perpetuò similiter decernimus, ac petium terræ, seu situm, & alia vendita præfata, ab obligationibus, fideicommissis, & aliis præfatis prorsus absoluta, exempta, & liberata fore, & esse, ac pro talibus haberi, & reputari debere volumus, pariter decernimus, & declaramus in omnibus, & per omnia, perinde ac si obligationes, fidaicommissa, prohibitiones, pacta, substitutiones, vocationes, & alia præfata super petio terræ seu situ, & aliis, ut supra, venditis nunquam facta, apposita, & inducta fuissent. Præsentes quoque literas, ac præinsertum instrumentum bujusmodi, & in eis contenta quæcunque, nullo unquam tempore, etiam ex eo, quod quicunque in fideicommissis, substitutionibus, & aliis dispositionibus præfatis vocati, & sub illis comprehensi, aut aliàs jus, & interesse, in præmissis, vel eorum aliquo habentes, vel habere prætendentes, illis non consenserint, neque ad id vocati, seu auditi, minusque sulemnitates, vel alia necessaria, ac juxta investituras, primogenituras, fideicommissa, substitutiones, & dispositiones hujusmodi, seu aliàs quomodolibet servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta fuerint, sive etiam enormis, & enormissimæ læsionis, & ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut testamentaria, vel alia dispositione, seu statuto & consuetudine, seu aliàs, quomodolibet resultant., sive alio quocunque prætextu, causa, vel occasione, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præsentium, ac venditionis, & instrumenti bujusmodi, præsentiumque nostrarum literarum necessariò exprimenda foret, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam presentibus pro expressis haberi volumus, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, sive alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retardari, rescindi, infringi, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut etiam restitutionis in integrum, ex clausula illa generali: Si qua mibi &c. seu quodvis aliud juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, sed semper, & omni tempore adversùs quascun-

Digitized by Google

cunque impugnationes, & impedimenta valida, atque efficacia esse, & fore, & suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere in omnibus, & per omnia, perinde, ac si vocatis vocandis, & de omnium, & singulorum vocatorum, ac jus, & interesse habentium, seu prætendentium hujusmodi expresso consensu emanassent, ac tam per ipsum Joannem Antonium Ducem, ejusque hæredes, & successores, quàm quoscunque alios vocatos, ac jus, & interesse habentes, vel prætendentes hujusmodi inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, neque ipsos in petio terræ seu situ, aliisque præfatis, prætextu investiturarum, primogeniturarum, fideicommissorum, substitutionum, prohibitionum, conditionum, devolutionum, voluntatum, declarationum, onerum, vinculorum, hypothecarum, obligationum, etiam Cameralium, etiam ex causa dotis, etiam quantumvis pia, & privilegiata, etiam quarumcunque aliarum dispositionum præfatarum jus, vel actionem, ut beneficium restitutionis in integrum, judicis officium, seu quæcunque alia juris, & facti remedia ordinaria, & extraordinaria tam in petitorio, quàm in possessorio prætendere, minusque Antonium Cardinalem, ac suos præfatos, vel causam ab eis pro tempore habentes, aut eorum, quempiam, quovis prætextu, & colore, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè molestare, perturbare, & inquietare posse, vel debere. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, in quscunque instantia, per quoscunque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretrandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his, à quoquam, qusvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus singulis præmissis, ac quibuscunque testamentis, fideicommissis, investituris, primogenituris, hypothecis, obligationibus, etiam Cameralibus, & juramento firmatis, ac aliis dispositionibus præfatis, nec non quorumcunque testamentorum, & dispositionum voluntatibus, quas, & quæ quoad præmissa omnia, & singula sufficienter, & expressè commutamus, ac litium, & differentiarum quarumcunque, si quæ sint, pendentiis, ac regula nostra de jure quæsito non tollendo, nec non quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque, etiam Imperialibus statutis, reformationibus, etiam Urbis, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis decretis, privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam pluries per Romanos Pontifices, prædecessores nostros, ac Nos, Sedemque Apostolicam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam insolitis, ac irritantibus, & derogatoriarum derogatoriis, seu aliàs quomodolibet editis, emanatis, concessis, confirmatis, ac pluries etiam innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, & decernimus; cæterisque contrariis quibuscunque. Datum in Arce Gandulfi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris Die xx. Octobris MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. tom. 5. diversor. Urb. VIII. f. 516. de quo Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Altare Nativitatis D.N.J.Christi in Ecclesia ejusdem Domûs de Urbe, ad instar Altaris S. Gregorii, pariter de Urbe, in perpetuum privilegiat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Omnium saluti, paterna charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ, D. N. J. C., ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem, per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Conceptionis B. M. Virginis Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum de Urbe, simili ad præsens privile-

vilegio, ut accepimus, miniimè decorata, & in ea situm Altare Nativitatis D. N. Jesu Christi, hoc speciali dono illustrare, supplicationibus quoque dilecti filii Nostri Antonii Tituli S. Honuphrii Presbyteri Cardinalis, qui Ecclesiam, & Domum prædictas suis expensis sumptuoso opere construi fecit, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Auctoritate Nobis à Domino tradita, & de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis sæcularis, sive cujuscunque Ordinis Regularis, Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta, ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipsa per ejusdem celebrationem easdem Indulgentias consequatur, & ad ejus liberationem dicta Missa operetur, quas consequeretur, si præfatus Sacerdos Missam ad Altare, situm in Ecclesia B. Gregorii, etiam de Urbe, ad id deputatum, celebrasset; ita ut ejusdem D. N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 11. Octobris MDCXXX. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. tom. 7. Diverf. Urbani VIII. fol. 483.

Sub Titulo Smæ Conceptionis B. V. Mariæ eandem Domûm erectam ab omni servitute immunem declarat: Eum proprium, & primum Provinciæ Romanæ Conventum adinstar Conventûs S. Bonaventuræ teneri: & tam ad usum Provinciæ, quàm commodum totius Ordinis, & præsertim Capitulorum Generalium servire debere decernit; ac Juspatronatûs honorificum DuciCarolo Barberino, ejusque hæredibus reservat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam:

ALiàs Motu Proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex certis tunc expressis, aliisque justis, & rationabilibus causis, animum nostrum moventibus, Congregationem Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum, omniaque, & quæcunque illius officia, & Ministeria, ac Domos, ac loca Regularia quæcunque, & in quibusvis Provinciis existentia, necnon statuta, consuetudines, & decreta, ac privilegia, & indulta gereralia, & specialia suppressimus, & extinximus, Domosque, Conventus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura, eorumque proprietatem suppressæ Congregationis hujusmodi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, Auctoritate Apostolica concessimus, & assignavimus, ac inter alia Domum S. Antonii de Padua nuncupatam de Urbe, in Capite domorum existentem, ac ejus Ecclesiam, cellas, hortos, viridaria, aquarum derivationes, aliasque officinas, nec non reliqua bona immobilia, tantùm illi adjacentia, per ipsos Fratres nunc possessa, Cameræ Nostræ Apostolicæ applicavimus, & incorporavimus. Subinde verò ad dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum assiduas Verbi Dei prædicationes, piæ, atque adeo exemplaris vitæ studium, aliaque spiritualia exercitia paternæ dirigentes considerationis intuitum, eosdemque Fratres Capucinos in dictam Domum, ut inibi juxta regularia eorum instituta Divinis Laudibus insisterent, ad majorem Christifidelium ædificationem introducendos existimavimus, & propterea bon. mem. Vulpiano Archiepiscopo, olim Theatinensi, commisimus, & mandavimus, ut usum, & habitationem Domûs Sancti Antonii de Padua prædictæ, ejusque Ecclesiæ, cellarum, hortorum, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum hujusmodi, Fratribus Capucinis prædictis, Auctoritate Nostra concederet, & assignaret, inducens eosdem Fratres Capucinos per se, vel alium in corporalem, realem, & actualem possessionem Domûs, hortorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum hujusmodi, cujusvis licentiâ minimè requisitâ, & aliàs, prout in diversis nostris, in simili forma Brevis desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis innotuit, concesso per eundem Vulpianum dictis Fratribus Capucinis usu, habitatione Domûs, & Ecclesiæ, aliorumque membrorum, & pertinentiarum hujusmodi, eisdem Fratribus Capucinis in illorum possessionem, seu usum inductis, dilectus Filius Noster Antonius Tituli S. Honuphrii Presbyter Cardinalis, Noster secundum carnem Frater Germanus, pro singulari sua erga Deum pietate, & dictum Ordinem Fratrum Capucinorum, quem ipse in minoribus con-

constitutus professus est, devotionis affectu, in situ Domûs, & Ecclesiæ S. Antonii de Padua demoliendarum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum hujusmodi, prope plateam olim de Sforziis, nunc autem de Barberinis nuncupatam, à fundamentis novam dicti Ordinis Fratrum Capucinorum Regularem Domum, & Ecclesiam magis dicto Ordini congruam, & capacem, sub invocatione Conceptionis B. M. Virginis, ac hortis, hortalitiis, aliisque membris necessariis, & opportunis construi facere inceperit, & perficere intendat, ut Fratres Capucini prædicti è Regulari Domo, & Ecclesia S. Bonaventuræ de Urbe, in qua commorabantur, ad novam Regularem Domum, & Ecclesiam Conceptionis B. M. Virginis per dictum Antonium construi, ut præfertur, faciendam, postquam fabrica Ecclesiæ, & Conventûs perfecta fuerit, de nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia se transferant, Nos ad abundantiorem cautelam, & pro potiore eorumdem Fratrum Capucinorum quiete, illorum securitati, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere, ipsos Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c., & absolutas censentes, motu proprio, non ad eorumdem Fratrum Capucinorum, seu aliorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine prædictam suppressionem, per Nos factam, quatenus foret opus, confirmantes, & approbantes, novam Ecclesiam, & Regularem Domum Fratrum Capucinorum præfatam, cum omnibus, & quibuscunque illius hortis, hortalitiis, aliisque membris, juribus, officinis, & pertinentiis universis, etiam per præfatum Antonium Cardinalem donandis, & assignandis, ab omni, & quacunque servitute, tam præterita, quàm præsenti, & futura, reservato tamen jure agendi, si quod competeret alicui pro suo prætenso interesse, prout de jure, & contra quos de jure, necnon ipsius novæ Domus Regularis plateam particularem, ante prædictam Ecclesiam jam forsan factam, seu inceptam, vel faciendam, ab omni, & quacunque magistrorum viarum ejusdem Urbis jurisdictione, authoritate, & qualibet alia superioritate, tenore præsentium, perpetuò eximimus, & liberamus. Quodque Fratres Capucini prædicti à dicta nova Ecclesia, ac Regulari Domo, illiusque hortis, hortalitiis, aliisque juribus, officiis, & pertinentiis prædictis, nullo unquam tempore, quavis ex causa, seu quæsito colore, directè, vel indirectè, aut aliàs quomodolibet nullatenus amoveri possint, sed eadem nova Regularis Domus prædicta, sit, & esse censeatur, tanquam proprius Conventus Provinciæ Romanæ eorumdem Fratrum Capucinorum, & in usum ejusdem Provinciæ, & majus commodum totius Ordinis prædicti, & præsertim Capitulorum, & Congregationum Generalium sub regimine, & administratione libera dictorum Fratrum Capucinorum, Provinciæ Romanæ, sicut semper fuit Domus Regularis S. Bonaventuræ præfata de Urbe, tanquam primus Conventus, & Caput totius Provinciæ prædictæ, Auctoritate Apostolica, earumdem tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus. Præterea Dilecto Filio Nobili Viro Carolo Barberino, Montis Rotundi Duci, Nostro, & dicti Antonii Cardinalis secundùm carnem Fratri Germano, ejusque hæredibus, & successoribus quibuscunque in successione, per Nos ordinata, vocatis, juspatronatus honorificum novæ Domûs Regularis, illiusque Ecclesiæ, aliorumque jurium, & pertinentiarum hujusmodi, cum omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, similibus Patronis de jure, usu, statuto, consuetudine, aut ex Privilegio Apostolico, vel aliàs quomodolibet competentibus, attento ipsius Antonii Cardinalis consensu, jam præstito, authoritate, & tenore prædictis, similiter perpetuò concedimus, & reservamus: necnon juspatronatus honorificum hujusmodi laicorum Nobilium, & illustrium ex genere, illudque Carolo Duci, ejusque successoribus prædictis, non ex Privilegio Apostolico, sed ex mera, vera, & reali fundatione, & constructione competere, ac illud robur obtinere, quæ obtinent alia jurapatronatûs honorifica ex mera, vera, & reali fundatione, & constructione Laicorum Nobilium, & illustrium competentia, nec illi aliquo pacto, per quemcunque, etiam per Sedem Apostolicam derogari, aut illud revocari, suspendi, vel annullari, seu illi derogatum, aut illud revocatum, suspensum, vel annullatum censeri; Præsentesque literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quocunque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, in jus, vel controversiam vocari, in viam, & terminos juris reduci, aut adversùs illas, etiam restitutionis in integrum, seu quodvis aliud juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu illo se juvare in judicio, vel extra posse, vel debere, sed semper, & omni tempore adversus quascunq; impugnationes, & impedimenta, valida, & efficacia esse, & fore, ac suos effectus plenarios, & integros sortiri, & obtinere; necnon sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limita-

mitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio concedendis, comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse, & censeri. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quateous opus foret, regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac omnibus illis, quæ in nostris literis præfatis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris Die XVI. Martii MDCXXXI. Pontificatûs &c.

Autog. in Archivo Excellentissimæ Familiæ Barberinæ. (ut mihi relatum fuit.) de quo exemplar in Arch. gen. Ordinis, ut Procuræ, necnon in Regesto Bullarum, in cella P. Guardiani de Urbe reservata. Omnia quidem hæc exemplaria annotant Datum sub Anno 1626. in quo tamen errorem latere, ob Documenta, Exemplari Archivi Generalis à me injuncta, opinor.

N O T A.

Ritè factutus videor, si de Jure honorifico, quod in suprapositio Apostolico Brevi, Excellentissimæ Familiæ Barberinæ reservatur, & quod Conventuum constructione, juxta Sac. Congregationis Episc. Decreta 14. Jan. 1606. & 3. Aprilis 1626. emanata, & à Pignatello (*a*) citata, acquiritur, laconicè hic annotem, quæ fusè, & cumulatè Jurisconsulti desuper tradunt.

Quamvis enim Fundatores Domuum, & Ecclesiarum nostrarum, hujusmodi juri plerumque renuntient, hasque Sanctæ Sedis Dominio remittant, nihilominus & illorum nonnulli, qui illud sibi reservant, reperiuntur, hinc, ne ex parte Fundatorum emergat prætensionis excessus, & ex parte Fratrum obtingat debiti defectus, in memoriæ subsidium, Canonicæ dispositionis hic subjunguntur placita.

Pro quo, Fundatione vel Dotatione Ecclesiarum Jus Patronatûs, à Jure honorifico distinctum, acquiri supponi debet, fuitque hoc juxta Franciscum le Roy (*b*) jam sæculo quinto inductum, ut Fideles ex viso Ecclesiasticæ gratitudinis exemplo, ad fundandas Ecclesias suavius allicerentur.

Definit illud Fargna (*c*) ex Pignatello (*d*) *Jus honorificum, onerosum, & utile, alieni competens in Ecclesia in eo, quod de Diœcesani consensu Ecclesiam fundavit, construxit, vel dotavit ipse, vel is, à quo causam habuit, solus, vel alio concurrente*. Ex quo Jus Patronatûs, & Jus Honorificum ab aliis malè confundi, seu synonomicè sumi sequitur, cum strictiùs definitioni allatæ inhærendo, hoc secundum, à primo tanquam effectus fluat, & juri Patronatûs plura alia, e. g. jus alimentationis, onus defensionis &c. sint annexa, quæ Jus Honorificum reduplicativè sumptum non concludit.

Fundatur potissimum hoc Jus honoris in Decreto 16. Gelasii Papæ, relato à Gratiano q. 7. canone primo, & secundo, in quorum primo Papa prædictus à Julio, Fundatore Ecclesiæ, *sciri* supponit. *PRÆTER PROCESSIONIS ADITUM, qui omni Christiano debetur, nihil* in fundata Ecclesia, *se proprii juris habiturum:* quod idem iisdem verbis can. 2. confirmat.

Quamvis autem ex verbis, *Processionis aditum*, jus honoris non erui multi contendant Canonistæ, & in specie Thomasinus (*e*) communiore tamen jam calculo per illa jus præeminentiæ, in Ecclesia patronata Fundatori debitæ, inferri receptum est: Ecclesia enim, quæ Sancta, mundani honoris aspernatur fastum, species honoris, æquè pietatem redolentes, ac charitatem commendantes eligit, iisque illud Apostoli, *cui honorem, honorem*, grata erga Fundatorem adimplet.

Inter hasce honoris species est, uti dictum, honor, seu *aditus Processionis*, qui juxta Canonistas, & nominatim Card. Hostiensem duplex est, & utraque ex parte Patrono exhibetur.

Primò quidem, dum Patrono Clerus usque ad Ecclesiæ ambitum processionaliter occurrit; quod tamen idem Hostiensis limitat additâ clausulâ, *si Fundator talis, ac tantus sit*, idest, si sit *Rex, vel Princeps Magnæ Potentiæ*, juxta expressionem Pontificalis Romani, quod ordini, Principem recipiendi præponit hunc titulum. *Ordo ad recipiendum Principem MAGNÆ POTENTIÆ*.

Secundò, defertur Fundatori honor Processionis, dum ei in publica Processione locus honoratior, & primus assignatur, prout cum aliis refert Vanespen (*f*). Quod & firmat Pontificale prædictum præscribendo (*g*) ut Pontifex absolutâ consecratione dicat ad Fundatorem — *quod à Sanctis Patribus statutum est, in diei Dedicationis anniversario solemni, Fundatores, & hæredes eorum in processionibus primos esse debere*.

Præter duplicem Processionis honorem, datur quoque Fundatori locus primus in Sessionibus, & scamnum in loco Ecclesiæ nobiliore, Barbosa, (*h*) Petra, (*i*) & alii. Locus autem nobilior censetur, qui Sacrario, vel Aræ magnæ vicinior est, ita opinante dicto Van espen. (*k*) Si tamen Ecclesia foret Cathedralis, vel Collegiata, Sedem Fundatoris intra Presbyterium collocari non deceret, ut Pign. (*l*) deducit. Maximè, si foret fœmina, quæ juxta Card. Petra (*m*) à Choro & Presbyterio ratione honestatis in Ecclesia arcetur. Casu autem, quo Fundator esset Clericus, licèt conjugatus, portans tamen Habitum & Tonsuram Clericalem, nihil obstaret, quin Sedem in choro habere posset, uti censet Fargna. (*n*)

Præsentatur insuper Fundatori præ cæteris Laicis Pax, seu tabella Pacis pro osculo; ante hos dantur illi In festo Purificationis B. V. Mariæ Candela, & in Dominica Palmarum ramus olivæ; accipit primò in primo quadragesimalis jejunii die Cinerem, additque his actibus, quos Canonistæ specificè recensent, Vanespen (*o*) thurificationem seu incensationem, & aquæ Benedictæ oblationem.

Casu

(a) *Tom. 9. consult. 82. in fin. fol. mihi 186.*
(b) *In prolog. ad tit. de jurep. c. 2.*
(c) *Part. 1. Coment. de Jurep. fol. mihi 2.*
(d) *Tom. cit. fol. mihi 174. num. 30.*
(e) *Eccles. Discip. part. 2. l. 1. c. 29. num. 8. fol. mihi 76.*
(f) *Tom. 1. de Jur. Eccles. par. 2. tit. 25. fol. mihi 536.*
(g) *Tit. de consec.*
(h) *Cap. præterea de jurep. num. 4.*
(i) *Tom. 2. Coment. in Const. Apost. fol. mihi 303. num. 49.*
(k) *Loc. & fol. cit.*
(l) *Tom. 3. consultat. 3. fol. mihi 11. & tom. 4. consult. 16. f. mihi 15.*
(m) *Tom. & loco & f. cit.*
(n) *par. 1. Coment. de Jurep. fol. mihi 6.*
(o) *Tomo, loco, & folio supracit.*

Digitized by Google

Casu autem, quo Episcopus &c. aut Dominus Territorii ad hujusmodi functiones confluerent, Fundatoribus non præferri debere: & quidem quoad Episcopum, non est ulla Difficultas, cum ille in Ecclesia, utut patronata, habeat jurisdictionem, uti observant Fagnanus (*p*) Pignatelli (*q*) Petra (*r*) Quoad Dominum Territorialem autem, id deducitur ex eo, quod & ille habeat perpetuam, & contentiosam jurisdictionem in loco, debetque primatus honoris, Patrono debitus, ita intelligi, ut illius exhibitione non sequatur absurditas, qualis foret, si major honor Patrono, minorem auctoritatem habenti, quam Domino Territoriali, speciali nota digno præstaretur, uti notant Pignat. Petra, Fagna &c. locis jam citatis.

Alia honoris species, qua Patronus distinguitur, est appositio Insignium, Statuarum erectio, Inscriptionis lapides &c. de quibus videndus est Lambertinus (*f*) dummodo tamen talia sint sphere honestatis Ecclesiæ consona, ut monet Petra, loco cit.

Nec possunt hujusmodi Gentilitia insignia &c. sine Patroni consensu deleri, seu amoveri, poteftque arbitrio Judicis, qui violentiâ utaretur, puniri. Imò nec Episcopus ea dimovere potest, quantumqua Familia foret extincta, juxta Antonell. (*t*) & Lambertin. (*u*).

Circa hoc tamen honoris jus nostra zelosa est Religio, quæ sicut Ecclesias Domuum nostrarum simplici & paupere ornatu distingui contendit, ita vanitati, & excedenti talium Inscriptionum pompâ hunc lædi causa obsistit.

Vix non autem potior Patroni honos est, præsentatio Clerici seu Rectoris, Patrono, seu Fundatori, jam in Conc. Arausicano can. 10. concessa. Cum autem hac materiâ tumescant Canonistarum libri, & hæc Ecclesias nostras (sicut nec plures honoris actus ex prænarratis) non tangat, studiô illâ æque, ac narratione aliorum Jurium & onerum Patroni supersedeo, & cum Monito Vanespen concludo, quo (*x*) ait: *In deferendis his juribus honoris plurimùm valet locorum consuetudo tam quoad personas, quibus exhibenda, quam modum exhibitionis*: quod & confirmat Franc. de Roy (*y*) dicens: *in officiis & honoribus exhibendis non modò videndum est, quid lege sancitum, sed quid consuetudine valeat*.

Et in regulam unicè adjungo, quod Patronus inter tot honoris prærogativas, jus seu honorem sepulturæ in Ecclesia Patronata prætendere nequeat, prout Lotter. (*z*) Barbosa (*a*) & alii docent, & Sac. Rota variè præsertim (*b*) decidit, cum ex juris dispositione, Parochianos sine sepulturæ electione decedentes, in Ecclesia Parochiali sepeliri oporteat, nisi Patronus id sibi expressè in fundationis limine reservâsset: nec etiam Ecclesia Patronata, jus defuncti Patroni cadaver humandi, prætendere potest, prout unum & alterum Fagna per totum casum secundum par. 1. coment. de jurep. probat.

(*p*) *In cap. Nobis de Jurepat.*
(*q*) *Tom. 9. consil. 82. n. 4. fol. mihi 172.*
(*r*) *Tomo, loco & folio citat.*
(*s*) *De Jure Pat. lib. 3. art. 4. q. 5. num. 1. & seq.*
(*t*) *de regim. Eccl. l. 3. c. 5. n. 31.*
(*u*) *Tomo, & loco cit.*
(*x*) *Tom. loc. cit. fol. mihi 517.*
(*y*) *Lib. 2. de jurep. cap. 5.*
(*z*) *De re Benef. l. 2. q. 4. n. 9. & 21.*
(*a*) *De Jure Eccl. l. 2. c. 10. num. 9.*
(*b*) *Dec. 162. num. 17. coram Bichio.*

Fr. Michaelem â Bergamo in Officio superintendentiæ ædificiorum Cameræ Apostolicæ, & novæ Fabricæ Domûs nostræ de Urbe, cum variis facultatibus confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

JUstitiæ, & æquitatis ratio postulat, ut provisionis nostræ ministerio opportunè provideamus, ne de illorum, qui in Nostris, & hujus Sanctæ Sedis negotiis jussu nostro versantur, quique eo nomine, prompto atque alacri animo labores, & incommoda subeunt, facultatibus, Apostolica eis auctoritate per Nos concessis, deque rebus, illarum vigore gestis â nemine umquam, quovis prætextu, ullatenus umquam dubitari possit. Cum itaque dudum dilecto filio Michaeli â Bergamo Ordinis Fratrum minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum super intendentiam fabricarum, & ædificiorum Cameræ nostræ Apostolicæ, vivæ vocis oraculo commiserimus, cum facultate revidendi computa, & mensuras Lapidarum, Latomorum, Fabrorum, Cæmentariorum, Lignariorum, Ferrariorum, & Sculptorum, Pictorum, & aliorum quorumcumque Opificum, etiamsi mensuræ, & computa hujusmodi visa, æstimata, & respectivè mensurata fuissent per ejusdem Cameræ Mensuratores, Architectos, & Superintendentes, nec non quæcumque alia computa, æstimationes, vel mensuras bonorum quorumcumque mobilium seu stabilium, quę oretenus sive in scriptis illi, per quemcunque Ministrum, fabricis seu ædificiis faciendis â Nobis præpositum, tam pro Palatii Apolici hujusmodi & locorum piorum, quam Domûs, & Familiæ nostræ de Barberinis servitio ordinata, & iojuncta fuissent, nec non pretia etiam, & cottimos vulgò nuncupat. tam operum, quam rerum revidendi, & stabiliendi, Officium, seu Partes Periti vel Æstimatoris solus vel conjunctim cum aliis Mensuratoribus, Æstimatoribus, & Architectis obeundi, & exercendi, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, non modo pro Camera Nostra Apostolica prædicta, verùm etiam pro quibuscunque aliis fabricis, & ædificiis, tam personarum sæcularium Familiæ nostræ Barberinæ prædictæ, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti Regularium faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi. Nos nihilominus securitati dicti Michaelis cautum esse, & ne de facultate, & auctoritate per Nos illi, ut præfertur, concessis, ullo unquam tempore dubitari contingat, opportunè providere volentes, ac Michaelem prædictum, præmissa omnia, & singula, ac inde secuta quæcumque de expresso, & speciali nostro Mandato fecisse, & executioni demandasse, in verbo Romani Pontificis attestantes, motu pro-

proprio, non ad dicti Michaelis, vel alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula, quæ per Michaelem prædictum in præmissis, & circa ea, tam verbis, quam scriptis, ac aliàs quomodolibet facta, gesta, ordinata, & executioni demandata fuerunt, rata, & grata habemus, eaque tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adjicimus, eidemque Michaeli superintendentiam fabricarum, & ædificiorum hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus supradictis, citra tamen præjudicium Cameræ nostræ Apostolicæ, & ad nostrum beneplacitum, concedimus, etiam iis in rebus, quæ illi per Prælatos Visitationis Apostolicæ pro tempore committentur, ipsique Michaeli, ut etiam una cum superintendentia hujusmodi, tam Præsidentis, quam superintendentis novæ Domûs FF. Capucinorum hujus Almæ Urbis nostræ, illiusque fabricæ Officium sibi per Capitulum Provinciale Provinciæ Romanæ ipsius Ordinis impositum retinere, nec non quibusvis ipsius Domûs Fratribus, ad negotia prædicta peragenda indistinctè uti, & post futuram dicti Capituli Provincialis celebrationem, aliquem ex iisdem Fratribus sibi in socium, ad ejus beneplacitum, eligere, illumque toties, quoties ei videbitur, & placuerit, variare, &, ut magis pro opportunitate negotiorum, ad ejusdem Sedis commodum expeditus existat, eidem Michaeli, quod ad publicas, & privatas actiones religiosas, ad quas cæteri ipsius Ordinis Fratres tenentur, obligatus non sit, nisi, prout sibi propria conscientia dictaverit, utque, etiam cum socio, vel absque eo cum personis ad opus, seu ministerium, ad quod â Nobis seu dicto ministerio depntatus fuerit, necessariis equo, sive curru, aut rheda incedere, & iter facere liberè, & licite possit, & valeat, Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium similiter concedimus, & indulgemus. Decernentes eumdem Michaelem super præmissis omnibus, aut eorum aliquo per ipsius Ordinis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectorem, seu alios Prælatos, & Superiores quocumque nomine nuncupatos, vel alios quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari minimè posse, minusque præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas, & ea, quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concedi posse, sed semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac per eos, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri debere, tam in judicio, quam extra, sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, necnon Camerarium, Thesaurarium, Commissarium, Præsidentes, & Clericos, aliosque ejusdem Cameræ Officiales, & Ministros, Ministrum Generalem, Cardinalem Protectorem, aliosque Superiores prædictæ Religionis, sublata &c. attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Pii Papæ IV. de gratiis qualecumque interesse ejusdem Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernen. in eadem Camera infra certum, tunc expressum tempus præsentandi, & registrandi, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis Fratrum Capucinorum etiam juramento &c. Constitutionibus, Privilegiis &c. innovatis. Quibus &c. expressis, & ad verbum insertis habentes hac vice &c. quibuscunque. Cæterùm per præsentes non intendimus quoquomodo tollere, vel revocare facultatem Ministrorum, & Officialium Cameræ Apostolicæ prædictæ, & præsertim Thesaurarii, Clericorum, & Commissarii pro tempore existentis. Datum Romæ apud S. Petrum &c. Die XIV. Aprilis MDCXXXI. Pontificatûs Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Anni, & mens. præd. fol. 59.

Conventum De Urbe, & Ecclesiam S. Bonaventuræ ad usum Sæcularem reduci, eam Nationi Lucanæ concedi, ibique Hospitale pro dicta Natione erigi permittit.

URBANUS PP. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus, Divina disponente Providentia constituti, pia Christifidelium vota, quæ ad Divini cultûs augmentum, & ipsorum Fidelium salutem spectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus: prout ipsorum Christifidelium animarum saluti con-

conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque nuper dilecti filii Guardianus, & Fratres Domûs S. Bonaventuræ de Urbe, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum è prædictis Domo, & Ecclesia ad Domum Ecclesiæ Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis de eadem Urbe, per dilectum Filium Nostrum Antonium, Tituli S. Honuphrii Presbyterum Cardinalem, nostrum secundùm carnem Fratrem Germanum, pro eisdem Guardiano, & Fratribus fundatam, & constructam de nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia se transtulerint. Nos, ne ob discessum Fratrum ipsorum ab eadem Ecclesia, ea propterea debitis fraudetur obsequiis, sed in Divinis laudabiliter deserviatur, quantùm cum Domino possumus, providere, simulque Nationi Lucanæ in eadem Urbe commoranti, & plurium Romanæ Curiæ Prælatorum, aliorumque Virorum doctrina, pietate, rerum gerendarum usu, aliisque egregiis virtutum ornamentis præstantium meritis insigni, specialem gratiam facere volentes, ipsius Nationis singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, Ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in Domo, & Ecclesia S. Bonaventuræ prædictis, omnem statum, essentiam, & dependentiam Regulares, omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta illis, uti Regularibus concessa, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium supprimimus, & extinguimus, Ecclesiam prædictam ad sæcularem reducimus, eamque, quam de cætero perpetuis futuris temporibus Sanctæ Crucis de Lucca, & S. Bonaventuræ nuncupari debere decernimus, & declaramus, cum choro, sacristia, & parte situs, ac fabrica dictæ Domûs ab eisdem Fratribus relictæ per Nos, seu de Mandato Nostro per dilectos filios Faustum Polum, Palatii Nostri Præfectum, & Michaelem Bergomen. dicti Ordinis Professorem declaranda, & specificanda, præfatæ Nationi Lucanæ, ita tamen, ut in ea octo Missas singulis diebus celebrari facere, dictæque Ecclesiæ de paramentis, & ornamentis Ecclesiasticis, aliaque omnimoda sacra, & prophanâ supellectili, ad Divinum cultum, ipsiusque Ecclesiæ decorem necessariâ providere debeant, & teneantur, Apostolica Authoritate, tenore præsentium, perpetuò concedimus, & assignamus. Dantes eidem Nationi facultatem apud Ecclesiam S. Crucis, & S. Bonaventuræ prædictam, unum Hospitale pauperum infirmorum ejusdem Nationis erigendi, seu aperiendi, illudque regendi, & gubernandi, & pro Ecclesiæ, & Hospitalis hujusmodi negotiis se congregandi, & quæcumque statuta, Capitula, Ordines, & Decreta pro salubri Ecclesiæ, & Hospitalis regimine, & directione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in Alma Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus Generalem examinanda, & approbanda, faciendi, & edendi, illaque pro tempore, prout eis videbitur, prævia simili examinatione, & approbatione mutandi, alterandi, corrigendi, ac in melius reformandi; ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona, quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia per quoscunque Christifideles, Ecclesiæ, & Hospitali prædictis, per viam Testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargita recipiendi, & per eosdem Deputatos administrandi, ac in Ecclesiæ, & Hospitalis prædictorum usus, ita tamen, ut de receptis, & administratis per eos, eidem Vicario, juxta Decreta Concilii Tridentini rationem reddere teneantur, convertendi, & insuper in Ecclesia prædicta Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum, & Oleum infirmorum debitis cum honore & reverentia asservandi, ac infirmis in dicto Hospitali, pro tempore existentibus, Sacrosancta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ prædictæ, extremæque Unctionis Sacramenta, per Ecclesiæ, seu Hospitalis præfati Cappellanum, qui à dicto Vircario ad id approbatus fuerit, administrari curandi, ac præterea in eadem Ecclesia S. Crucis, & Bonaventuræ tam in dicto Hospitali decedentium, quàm quorumcumque Christifidelium, ibi sepeliri cupientium, corpora sepeliendi, seu sepeliri faciendi, sine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio. Decernentes Ecclesiam S. Crucis, & S. Bonaventuræ hujusmodi liberam, ipsamque, & Hospitale præfatum dicto Vicario, tam in Visitationibus, quàm aliis quibuscumque plenè subjectam esse, & fore: præsentes verò literas, & ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, aut quavis alia de causa, quantumvis legitima, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis Nostræ; vel quocunque alio defectu notari, impugnari, redargui, infringi, aut in jus vel controversiam revocari, nullatenus posse, sed eas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac dictæ Nationi plenissimè suffragari. Sicque per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari,

cari, & diffiniri debere. Ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum in Arce Gandulfi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris Die XXII. Maii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

N O T A.

In executionem hujus Apostolici Brevis facta est cessio Loci & assignatio partium, instrumento sequenti.

IN NOMINE DOMINI Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis pateat evidenter, & notum sit, quòd Anno à Nativitate D. N. J. C. 1631. Indictione 14. die verò 23. mensis Junii, Pontificatûs Sanctissimi in Christo Patris, ac D. N. D. Urbani, Divina providentia Papæ VIII. anno ejus Octavo. Cum fuit, & sit, quod SS. D. N Urbanus PP. VIII. concesserit Nationi Lucanæ Ecclesiam, Chorum, & Sacristiam S. Bonaventuræ Capucinorum, necnon alios situs, & fabricas ibidem adjacentes, declarandos, & specificandos ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. Fausto Polo, Palatii Pontificii Præfecto, & Fratre Michaele de Bergamo Ordinis Capucinorum, prout constat ex literis, in forma Brevis sub Datum in Arce Gandulphi 22. Maii præsentis anni, & ex Chirographo, manu ejusdem Sanctissimi signato sub die 21. præsentis Mensis, quæ Breve, & Chirographum, tenoris inferius registrandi, mihi exhibuerunt infrascripti DD Deputati Nationis Lucanæ ad effectum inserendi in præsenti Instrumento. Cumque de præsenti velint dicti Illustrissimus D. Faustus Polus, & Fr. Michael de Bergamo venire ad dictam declarationem, & specificationem, & assignationem facere, prout in eodem Brevi, ad effectum, ut prædicta Natio possessionem dictæ Ecclesiæ, & ejus membrorum consequi possit ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. Antonio Riccivllo, Episcopo Bellicastrensi, Vicesgerente Eminentiss. D. Cardinalis Vicarii, cui dictum Chyrographum, ac Mandatum Apostolicum ad tradendam dictam possessionem reperitur directum. Hinc est, quod in mei &c. præfati Illustrissimus D. Faustus Polus, & Fr. Michael à Bergamo coram prædicto Domino Vicesgerente, habito priùs inter se mutuo colloquio, & tractatu: & diligenter circumspectis dictis sitibus, & fabricis adhærentibus Ecclesiæ S. Bonaventuræ, declararunt, & assignarunt Nationi Lucanæ, & pro ea Illustrissimo D. Hieronymo Bonvisio, Cameræ Apostolicæ Clerico, Gherardo Spada, Bernardino Turrio, Pompejo Balbano, Bartholomæo Bernardino, Michaeli Cataldio, & Nicolao Riccio, septem ex octo Deputatis Nationis prædictæ, ut de eorum deputatione constare asseruerunt ex Decreto, facto in generali Congregatione, habita sub die 23. Martii proximi præteriti, registrato in libro deliberationum prædictæ Nationis, necnon Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Tegrimo de Tegrimis Episcopo Assisiensi, ac Joanne Baptista Spada, Sac. Consultæ Secretario, ejusdem Nationis Mansiunculam, seu Sacristiam positam à Cornu sinistro Majoris Altaris dictæ Ecclesiæ, necnon illam partem sitûs, & ædificiorum, quæ formando unam rectam lineam ab extremitate Chori, respiciente Collem Quirinalem, versùs Orientem Solem ad Dormitorium, versùs meridiem respicien. Domum Excellentissimæ Columnensium Familiæ, de præsenti inhabitatam per Episcopum Parmensem, interseccando dictum Dormitorium, procedendo deinde versus viam, quæ tendità Conventu SS. Apostolorum ad Ecclesiam prædictam S Bonaventuræ, continetur intra prædictum ambitum, seu circuitum, comprehendendo, quidquid à latere Ecclesiæ, & Oratorii, respiciente versùs dictas Domos Excellentissimæ Familiæ Columnensis usque ad prædictam formatam lineam continetur de ædificiis, sitibus, & Domunculis, olim à Fratribus Capucinis retentis, & inhabitatis, nempe ingressum, cum Cortili, & Puteo, Domunculas, Dormitorium contingens Ecclesiam, seu Sacristiam, aliam partem Dormitorii usque ad lineam primo loco formatam, partem horti, & finaliter, quidquid intra dictum circuitum, non excedendo dictam lineam, à terra usque ad Cœlum continetur; & aliàs, prout latiùs, & districtius apparet in planta desuper confecta à D. Vincentio della Greca Architecto, per eundem ibidem præsentem mihi, noto traditâ ad effectum inserendi in præsenti Instrumento tenoris &c. Quam quidem declarationem, & assignationem prædicti Illustrissimus Faustus Polus & Fr. Michael de Bergamo se facere dixerunt vigore facultatum in dicto Brevi, & Chirographis sibi concessarum, ac aliàs omni meliori modo, præsente Illustrissimo D. Vicesgerente, de quo supra, hæc omnia audiente, & intelligente, necnon præfatis Deputatis, & aliis duobus Prælatis Nationis Lucanæ gratias agentibus, nomine ejusdem Nationis stipulantibus. Successivè, & incontinenti coram eodem me Notario, & testibus constituti prædicti D. Deputati, ac duo Prælati ejusdem Nationis in vim dicti Brevis, & Chirographi, ut supra, mihi exhibitorum institerunt, & humiliter deprecati sunt prædictum Illustrissimum D. Antonium Riccivllum, Episcopum Bellicastrensem, Eminentissimi D. Cardinalis Vicarii Vicesgerentem, ut dignaretur illos immittere in Realem, & actualem possessionem dictæ Ecclesiæ, Chori, Sacristiæ sitûs, & fabricæ, ut supra, concessorum, & assignatorum à Sanctissimo D. N. & de ejus mandato respectivè eorum Nationi, & pro adimplemento voluntatis Sanctitatis Suæ in primis dederunt in manus prædicti Illustrissimi D. Vicesgerentis cedulam Depositi, seu Bancariam scutorum quatuormille monetæ, subscriptam à DD. Bonanno, & sociis mercatoribus, Romanæ Curiæ sequen. solvendorum D. Marcello Sacchetto pro ratis, & temporibus, prout in ea; quam quidem Cedulam idem D. Vicesgerens consignavit Illustrissimo D. Fausto Polo Sac. Palatii Apostolici Præfecto, ibidem adhuc præsenti, dimissa tamen ejusdem Cedulæ penès me copia collationata hic inserenda &c. Qui quidem D. Vicesgerens visis, & consideratis literis in forma Brevis, & Chirographo Sanctissimi volens Mandatis Apostolicis obtemperare, attenta declaratione, & specificatione per dictum Illustrissimum D. Faustum Polum, & Fratrem Mi-

chelem

chaelem à Bergamo, & dictis DD. Deputatis facta, necnon exhibitione dictæ Cedulæ Depositi scutorum 4000. monetæ, in vim dictarum literarum Apostolicarum, & Chirographi, ac aliàs omni meliori modo, ac salvis aliis in dictis Brevi, & Chirographo contentis, juxta illorum tenorem, & continentiam, nec aliàs aliter, nec alio modo dd. DD. Deputatos, & Prælatos Nationis Lucanæ ibidem, ut supra, præsentes, in realem, corporalem, & actualem possessionem dictæ Ecclesiæ, olim S. Bonaventuræ, nunc verò S. Crucis, & S. Bonaventuræ Nationis Lucanæ, Chori, Sacristiæ, partis situs, & ædificiorum, ut supra, assignatorum, necnon omnium ejusdem Ecclesiæ, ac illorum prædictorum Jurium, & pertinentiarum quarumcumque, juxta formam literarum prædictarum, immisit, & induxit cum onere celebrandi Missas, & aliis oneribus in dictis literis Apostolicis contentis. Qui DD. Deputati sic inducti, & immissi possessionem actualem, & corporalem dictæ Ecclesiæ, Sacristiæ, Chori, & partis situs, ac ædificiorum eis, ut supra, assignatorum, ac declaratorum, ac omnium, & singulorum eorumdem Jurium, membrorum, & pertinentiarum quarumcumque acceperunt, & adepti fuerunt dictam Ecclesiam ingrediendo, Altare deosculando, prædictum Chorum, Sacristiam, situm, partem horti, & ædificiorum, ut supra, sibi assignatorum ingrediendo, per ea deambulando, ac in eis stando, & permanendo, ac alios actus possessorios, in similibus fieri solitos faciendo, protestantes, quod per quemcumque eorum ab inde recessum, seu discessum non intendunt dictam possessionem dimittere, sed illam animo, & corpore continuare isto, & omni &c. Ulterius promiserunt dicti Deputati nomine quo supra, Quadros picturarum, & ornamenta lignea Altarium, in dicta Ecclesia existentium, reconsignare dictis Fratribus Capucinis, statim quod ipsi Deputati alia, juxta eorum voluntatem confecerint, & interim illis uti valeant, quia sic &c. Pro quorum Quadrorum & ornamentorum ligneorum restitutione dd. DD. Deputati eorum Congregationem, & bona omnia dictæ Congregationis, & Jura obligarunt &c. In forma Cameræ Apostolicæ cum clausulis citra &c. renunciantes appellationi, consentientes in Mandatum extraordinarium unica &c. & tactis pectoribus more &c., ac scripturis respectivè jurarunt, præfatas verò literas Apostolicas, & Chirographum dictus Illustrissimus D. Vicesgerens restituit dd. DD. Deputatis, retenta penes me &c earum copia collationata tenoris &c. super quibus &c. Actum Romæ in dicta Ecclesia, & situ respectivè præsentibus &c. Illustrissimo & Excellentissimo D. Francisco Corona J. V. D. Rentino, & D. Bernardino Roverino Britinoriensi testibus &c.

Tenor Chirographi supra memorati fuit sequens:

Reverendissime Cardinalis Vicarie. Cum Nationi Lucanæ hujus Urbis Ecclesiam S. Bonaventuræ ad pedes Montis Quirinalis cum Choro, Sacristia, & parte situs & fabricæ Domus, quæ PP. Capucinis ibi habitantibus nuper inserviebant, juxta declarationem, & specificationem à Fausto Polo, nostri Palatii Præfecto, & Fr. Michaele à Bergamo Capucino concesserimus, ad effectum, ut penes dictam Ecclesiam Hospitale pro infirmis dictæ Nationis aperiatur, & erigatur, prout fusius in Brevi sub 22. Maii proximè elapsi emanato continetur. Inde virtute præsentis Chirographi Vobis committimus, ut detis possessionem dictæ Ecclesiæ, Chori, Sacristiæ, & illius partis situs, & fabricæ Domus, quam per Declarationem à præfatis Fausto, & Fr. Michaele cum apocha ab ipsis subscripta, aut alio meliore modo, qui vobis sufficiens videatur, dictæ Nationi assignatam fuisse noveritis. Si tamen ultra, & salvis rebus, in Brevi contentis eodem tempore dent schedam Mercatoris, solvere potentis post 15. dies in manus Marcelli Sacchetti nostri Depositarii pro 5000. scutis in moneta, & pro aliis 1000. scutis post dictæ solutionis annum, ad effectum, ut vel in totum, vel in partem usui vel servitio pio, aut aliàs ad arbitrium Nostrum, & juxta ordinem, à Nobis per alium chirographum dandum applicentur. Quam summam dictæ Nationi á Camera restitui volumus, casu quo ex quacunque causa, quantumvis urgente, aut urgentissima præmemoratus situs, aut fabricæ, supradictæ Nationi assignatæ tollerentur, vel in totum, vel in partem, aut pro rata partis demptæ, ad quam restitutionem nunc pro tunc Cameram obligamus, non obstante, quod super hoc à Nostris Ministris Cameralibus aliud Instrumentum, seu scriptura non fiat. Derogantes Constitutioni Pii IV. de registrandis, & omnibus aliis hujus, & aliorum Pontificum Constitutionibus, omnique alii dispositioni contrariæ, cujus tenorem hic pro expresso haberi volumus. Datum in Nostro Palatio Apostolico Montis Quirinalis 21. Junii 1631.

Urbanus Papa VIII.

Exempl. Brevis, Chirographi, & Instrumenti in Archivo generali Ord. Armario Prov. Rom.

Visitantibus septem Altaria in Ecclesia Conceptionis B. M. V. de Urbe, omnes Indulgentias ad instar Basilicæ Principis Apost. concedit in perpetuum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Splendor Paternæ gloriæ, qui suâ mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota Fidelium de clementissima ejus Majestate sperantium, tunc præcipuè benigno favore prosequitur, cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adjuvatur. Volentes igitur Ecclesiam Conceptionis B. M. V. novæ Domûs FF. Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum de Urbe, specialibus Indulgentiarum muneribus decorare, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexûs Christifidelibus, qui septem Altaria in præfata Ecclesia per dilectum Filium Nostrum in eadem Urbe in spiritualibus Vicarium Generalem semel tantùm designanda, devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum

pum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint; ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur, si septem Altaria, in Basilica Principis Apostolorum de Urbe designata, personaliter visitarent, misericorditer in Domino concedimus. Non obstantibus regula Nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die VIII. Junii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Archivio Provinciæ.

Varia circa Regimen Provinciæ Decreta, seu articulos confirmat, hosque ante electiones Capitulares prælegi præscribit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad Perpetuam rei Memoriam.

CHristi Salvatoris nostri, qui pacem super pacem tribuit Dilectis suis, vices licèt immeriti gerentes in Terris, ad ea præcipuas Apostolicæ sollicitudinis partes jugiter intendimus, ut religiosi Viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui semetipsos abnegantes, divini Numinis obsequiis se mancipârunt, charitatis, dilectionisque vinculo colligati, semotis quibuslibet differentiarum anfractibus, reddant Domino abundantes fructus suos in sanctitate, & justitia coram ipso, & nedum controversiarum causæ, & occasiones penitus eliminentur, sed paci, & quieti Religiosorum eorundem, quantùm fieri in Domino potest, opportunis rationibus consulatur; Unde Nos præcipuo, quo Ordinem Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum prosequimur, paternæ charitatis affectu moti, simulque considerantes, Nos ex eodem Ordine dilectum Filium nostrum Antonium Tituli Sancti Honuphrii Presbyterum Cardinalem, nostrum secundùm carnem Fratrem germanum, & Ordinem prædictum, dum in minoribus constitutus esset, expressè professum, in Sacrum S. R. E. Cardinalium Collegium, pro ipsius S. R. E. bono cooptâsse, facilè inducimur, ut iis, quæ spirituali ipsius Ordinis progressui profutura noscuntur, peculiarem pastoralis vigilantiæ curam sedulò impendamus. Quapropter ortis nuper nonnullis gravibus, atque urgentibus Provinciæ Romanæ ejusdem Ordinis tranquillum illius statum, felicemque disciplinæ regularis directionem concernentibus necessitatibus, ne, quod ad muneris nostri, paternæque in eundem Ordinem charitatis partes spectabat, prætermitteremus, Dilectis Filiis Hieronymo à Narnia, Vicario Generali, Francisco à Genua, Procuratori Generali, Francisco à Neapoli, & Paulo à Cesena, Diffinitoribus Generalibus ejusdem Ordinis, dedimus in mandatis, ut perspectis diligenter omnibus occasionibus, quæ fraternæ charitati impedimento essent, eas tollerent, ac necessitatibus hujusmodi opportunis, quantùm in Domino judicassent, remediis, auctoritate nostra providerent. Et, sicut accepimus, quod Hieronymus, ac uterque Franciscus, & Paulus prædicti, maturâ consultatione adhibitâ, Mandata nostra hujusmodi exequuti fiot, ac providè considerantes, quod in multis aliis religiosis gubernis, sive administrationibus, multis ex causis evenire solet, ita & in hoc Ordine dissidiorum, contentionumque occasiones superseminante humani generis hoste zizania, præsertim verò ex inæqualitate graduum, & dignitatum oriri posse, idcirco illis obviam ire volentes, inter alia statuerint, decreverint, & ordinaverint, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus ipsius Provinciæ Romanæ Capitulis duo semper ex ea orti, & duo, ex ea non orti eligantur Diffinitores, ex quinque Vocalibus Capituli Generalis duo ex dicta Provincia orti, & duo ex ea non orti sint, quintus verò, sive in dicta Provincia ortus, sive non, ab ipso Capitulo, arbitrio suo, eligatur, Minister Provincialis singulo quoque triennio alternatim ex ortis in dicta Provincia, & ex non ortis in eadem constituatur. Omnes electiones Capitulares, si quas contra præscriptam formam, & omnimodam æqualitatem hujusmodi fieri contigerit, ipso facto nullæ, nulliusque roboris, seu momenti sint. Præterea ex nunc, donec Capitulum Provinciale proximè futurum celebretur, & deinde triennio Capitulari à celebratione Capituli Provincialis hujusmodi inchoando durante, sive longiori tempore, si ita dilectis Filiis Vicario, seu Ministro Generali pro tempore existenti videbitur; Provincia Romana prædicta per Ministrum Provincialem externum, qui ab eadem Provincia nullatenus dependeat, regatur, & gubernetur, dictus tamen Minister Provincialis à Vicario Generali, immediatè in regimine, & gubernio ipsius Provinciæ

eiæ instituatur, & ab eodem, seu Ministro Generali, qui pro tempore fuerit, ab officio amoveri, & in ejus locum in Officio prædicto alter, extra similiter Provinciam Romanam, substitui valeat, prout Vicarius, seu Minister prædicti in Domino judicaverit expedire. Idem Minister Provincialis externus, præter, & ultra omnes, & quoscumque actus sibi, uti vero Ministro Provinciali dictæ Provinciæ de jure competentes, facultatem habeat in omnibus, & singulis Patrum Guardianorum provisionibus, sive deputationibus, eos ab hujusmodi officio excludendi, qui ad illud obenndum sibi minus idonei, seu aliàs nullo modo opportuni, in Domino videbuntur, nec ad Officium Guardiani hujusmodi quovis modo assumptorum, seu deputatorum confirmationem teneatur, si illi in tabulis Capitularibus lecti, & publicati non fuerint, Nos perpetuæ, & inviolabili tam præmissorum, quàm omnium, & singulorum aliorum decretorum, dispositionum, deliberationum, & ordinationum, æquam Guardianorum provisionem, sive deputationem, ortorum, & non ortorum in dicta Provincia, & extra eam habitationem, alternum Domûs Regularis de Urbe dicti Ordinis regimen, & gubernium, Novitiorum receptionem, ac ad Habitum, & professionem admissionem, ac denique communem ipsius Provinciæ Romanæ utilitatem, & quietem concernentium per Hieronymum, & utrumque Franciscum, & Paulum prædictos, ut præfertur, editorum validitati, & observationi, quantùm cum Domino possumus, consultum esse volentes, motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris omnia, & singula decreta, dispositiones, deliberationes, & ordinationes hujusmodi cum omnibus in eis contentis præceptis, & pœnis, Apostolica Authoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, per triennium omnibus, & singulis dicti Ordinis Religiosis, nunc, & pro tempore existentibus, ne decretis, dispositionibus, deliberationibus, & ordinationibus hujusmodi, aut eorum alicui sese opponere, aut contradicere quoquomodo audeant, seu præsumant. Ac decernentes eadem decreta, dispositiones, deliberationes, & ordinationes cum omnibus in eis, & eorum quolibet contentis semper, & perpetuò valida, firma, & inconcussa in dicto Ordine remanere, ac ab omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Religiosis prædictis inviolabiliter perpetuò observari, & adimpleri debere, nec aliquem super illis dispensari, aut ab alio, quàm à Nobis, & Romano Pontifice, pro tempore existente dispensari nullatenus posse; sic, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis authoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscunque verborum formis, & tenoribus, quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cœterùm dilectos Filios dicti Ordinis Provinciæ hujusmodi Fratres omnes, & singulos, tam præsentes, quàm futuros in Domino monemus, & hortamur, eisque in virtute sanctæ Obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut inquirentes pacem Christi, & sequentes eam, in qua & vocati sunt in uno corpore, Decreta, dispositiones, deliberationes præinsertas hujusmodi studeant inviolabiliter observare. Ne verò præmissa, quæ pro utilitate, honore, & prospero dictæ Provinciæ statu instituta, & decreta sunt, oblivioni dentur, seu ab aliquo parvipendantur, quin etiam, ut de ipsis perpetuis futuris temporibus certior notitia habeatur, præcipimus per præsentes, ut post earum publicationem semel in Conventu de Urbe ejusdem Ordinis habendam, rursus in primo Capitulo Provinciali, & deinde in cunctis aliis Provincialibus Capitulis dictæ Provinciæ singulis annis celebrandis, Fratribus omnibus, in Refectorio ad hoc specialiter vocatis, ante electiones præmissa omnia, & singula de verbo ad verbum publicè legantur, idemque fieri mandamus per singulos Superiores locales in suis familiis semel in anno. Nos enim eo die, quo eadem præmissa legentur, omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Religiosis,

giosis,

Digitized by Google

giosia, qui verè pænitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti cuilibet præmissorum eorumdem publicationi præsentes fuerint, ac illa observare voluerint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & Remissionem misericorditer in Domino concedimus. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Generalis Vicarii dicti Ordinis subscriptis, & sigillo ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCXXXI. Pontificatûs nostri Anno nono.

M. A. Maraldus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Reg. anni præd. fol. 460. Vide confirmationem harum litterarum infra inter Constitutiones Alexandri Papæ VII.

Emptionem proprietatis, seu directi Dominii ad Moniales Monasterii Purificationis B. V. Mariæ de Urbe spectantis, à Cardinale Antonio Barberino ad effectum plateam ante Ecclesiam Domûs de Urbe construendi factam, Apostolica Confirmatione communit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXposuit Nobis nuper dilectus filius noster Antonius Tit. Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis, noster secundùm carnem frater germanus, quod ipse quandam proprietatem, & directum dominium, ad dilectas in Christo filias Abbatissam, & Moniales Monasterii Purificationis B. M. Virginis de Urbe, super quodam situ cannarum centum, & sexaginta duarum, & palmorum septuaginta duorum, mensuræ Romanæ, in eadem Urbe, in Regione Trivii, in loco *a Capo le Case* vulgò nuncupato, è conspectu novæ Ecclesiæ Domûs Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum existen., & diversis personis ad fabricandum concesso spectan., cum omnibus juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, jurisdictionibus, usibus, commoditatibus, & egressibus suis universis, ad effectum plateam ante novam Ecclesiam præfatam construendi, à præfatis Abbatissa, & Monialibus sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, pretio mille & centum scutorum monetæ emit, & acquisivit, prout in publico desuper confecto instrumento plenius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Antonius Cardinalis plurimùm cupiat præmissa pro eorum validitate, & subsistentia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Nos eumdem Antonium Cardinalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ejus hac in parte supplicationibus inclinati, Emptionem, & acquisitionem proprietatis, & directi dominii hujusmodi, ac desuper confectum instrumentum hujusmodi, cum omnibus inde secutis, Apostolica authoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum quarumcunque quomodolibet requisitarum, & necessariarum, ac omissarum, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Monasterii, & illius Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod summa mille & centum scutorum hujusmodi ex prædicta venditione, ut supra, provenien. penes Montem Pietatis de Urbe, seu aliam personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, nec inde nisi ad effectum illam in emptionem tot bonorum stabilium, seu locorum Montium, non vacabilium, Cameræ Apostolicæ ad favorem dicti Monasterii convertendi, amoveri nequeat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno nono.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Arch. Provinciæ. Vide facultatem venditionis faciendæ supra fol. 39.

Legatum pium à Pompejo Pierleoni pro Ædificio Ecclesiæ S. Antonii Domûs FF. Minorum Conventualium Reformato-

matorum relictum, & ad Fabricam Basilicæ S. Petri devolutum, Fabricæ Domûs,&Ecclesiæ Fratrum applicat,ac oneraCapellæ, sepulturæ, Iconum&c. testamento annexa, in Ecclesia S. Crucis, & S. Bonaventuræ, Nationis Lucanæ, adimpleri, contra alias suas Literas mandat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Nobis emanârunt Literæ sub plumbo tenoris subsequentis, videlicet: Romanus Pontifex, Apostolicæ potestatis plenitudine constitutus, nonnunquam rationabilibus causis adductus, pias Christifidelium voluntates, ad Divini Nominis gloriam, & laudem tendentes commutat, aliásque disponit, prout in Domino conspicit salubritèr expedire. Aliàs siquidem, sicut accepimus, quondam Pompejus Pierleoni incola, dum vixit, Almæ Urbis, in testamento per eum condito, sub cujus dispositione decessit ab humanis, voluit, & ordinavit, ut dilecta in Christo filia Hieronyma Catalana ejus, dum viveret idem testator, uxor, & hæres universalis, Ecclesiam sub invocatione S. Antonii de Padua nuncupatam, Domûs Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum etiam nuncupatorum de Urbe extrui, & fabricam Ecclesiæ hujusmodi post ejusdem testatoris obitum inchoari, & illam absque intermissione continuari facere deberet; & in Altari majori ejusdem Ecclesiæ, in quo tunc Imago Beatissimæ Virginis Mariæ depicta existebat, Icon ejusdem Beatissimæ Virginis, à lateribus autem illius S. Antonii Abbatis, & S. Francisci Assisiensis, ac Sanctæ Mariæ Magdalenæ Imagines, quibus iidem Sancti Beatam Virginem prædictam adorare, & ad illam preces pro anima dicti testatoris effundere ostendantur, depingerentur, & effigies ejusdem Testatoris, quasi ad pedes dictorum Sanctorum prostrati conficeretur. A'lateribus verò ejusdem Ecclesiæ in parietibus Imagines Sanctorum Joannis Baptistæ, Joseph, Joannis Evangelistæ, ac Sanctarum Catharinæ V. & M. Catharinæ Senensis, Gertrudis Virg., & Ursulæ pariter depingerentur, & in eadem Ecclesia nomina, & cognomina, Insignia tam Testatoris, quàm Hieronymæ prædictorum inscriberentur, & ponerentur, ac una sepultura, ad quam dicti Testatoris, & ejus filii, necnon Hieronymæ prædictæ cadavera transferri deberent, extrueretur: & in sumptus fabricæ hujusmodi ter mille scuta, aut minus, si ita dictæ Hieronymæ videretur, expenderentur, ac pecuniæ pro usu ejusdem fabricæ inserviendæ penes Bancum Sancti Spiritûs de dicta Urbe ad creditum dictæ Hieronymæ, ad hoc, ut de ejus ordine solverentur, cum expressa declaratione, quod in usum dictæ fabricæ convertendæ sunt, deponerentur, & aliàs, prout in dicto testamento dicitur pleniùs contineri. Deindè verò, cum, sicut Nobis innotuit, fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ob dilationem executionis dicti legati ultra annum, aut ex alia quacumque, etiam juridica causa, idem legatum ad fabricam hujusmodi devolutum esse prætenderet: Negotio ipso in Congregatione Fabricæ prædictæ, & coram Magistro Marco Antonio Franciotto, ad id deputato, nunc Cameræ nostræ Clerico, tractato. Nos justis rationibus, & causis adducti, locum destinatæ fabricæ prædictæ ad Domum, & Ecclesiam dictorum Fratrum dilectis Filiis Fratribus Minoribus Capucinis nuncupatis, præfatis Fratribus Minoribus Reformatis aliò per Nos translatis, pro eorumdem Fratrum Minorum Capucinorum habitatione, ac Domo, & Ecclesia inibi construendis dedimus, & concessimus. Quamobrem, ut idem legatum in loco per testatorem destinato, exactiori, qua fieri posse judicavimus, ratione adimpleatur; & ne voluntas dicti Testatoris defraudetur, motu simili, non ad eorum Fratrum Capucinorum, vel quorumvis aliorum pro eis oblatæ Nobis petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quod ter mille scuta prædictæ personæ, seu personis per Fratrem Michaelem expresè professum dicti Ordinis Fratrum Capucinorum, cui cura fabricæ, habitationis, Domûs, & Ecclesiæ prædictæ commissa est, designandis, ex nunc, absque ulla contradictione solvi, & de illis unum Oratorium prope Altare majus Ecclesiæ extruendæ prædictæ, ac tertia ex quinque Capellis in eadem Ecclesia ad latus sinistrum erigendis ædificari, & in dicta tertia Capella omnes Sancti, & Sanctæ prædictæ, ut supra dispositum est, depingi, illamque ad instar Capellarum aliarum construendarum ornari, construi, & ab omnibus suis numeris absolvi, & sic manuteneri, & in ea sepulturam concameratam, cum monumento, & lapide illius ingressum tegente confici, & in columna ejusdem tertiæ Capellæ lapis marmoreus, in quo conscriptum sit, quod Oratorium, & tertia Capella prædicta à fundamentis, per dictam Hieronymam sumptu trium mille scutorum prædictorum, de auctoritate Sedis Apostolicæ, in executionem voluntatis dicti Testatoris, loco præfatæ Ecclesiæ

fiæ S. Antonii extructa, ornata, & omnibus numeris suis absoluta fuit, apponi,& in ea Icon Beatæ Mariæ Virginis, quæ illius Coronationem à SS. Trinitate factam repræsentet & imago S. Hieronymi genua flectentis confici; ac denique in aliqua ejusdem tertiæ Capellæ parte, quod testator, ejusque filii prædicti in dicta Capella inhumati existunt, & in ea dicta Hieronyma inhumari debeat, inscribi, & supra dictam tertiam Capellam Insignia Testatoris, & Hieronymæ prædictorum collocari possiot, & debeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò concedimus, ac ita volumus, & decernimus, ac statuimus. Motu pari decernentes, Fratres Minores Reformatos prædictos, ac Fabricam dictæ Basilicæ, necnon Confraternitatem S. Annuntiatæ de Urbe, per ipsum Testatorem, in medietate bonorum substitutam, & Moniales Monasterii, quod dicta Hieronyma in Civitate Nepesina, sicut etiam accepimus, exstrui curat, in altera eorumdem bonorum medietate hæredes instituti, seu substituti, executionem præsentis nostræ concessionis, & voluntatis dicti Testatoris commutationis minimè impedire, eosque nullo unquam tempore, quovis prætextu, colore, vel ingenio, aut ex quacumque causa, etiam de necessitate exprimenda, quicquam de legato trium millium scutorum prædictorum prætendere, nec dictam Hieronymam, ejusque hæredes, & successores desuper molestare, minùsque hunc Motum nostrum proprium, ac præsentes literas, etiam ex eo, quòd prædicti, & quicumque alii in præmissis forsan interesse habentes, vel habere prætendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ, propter quas illæ emanârunt, examinatæ, aut aliàs approbatæ non fuerint, seu aliàs ex quocumque capite, & causâ, quantumvis legitima, & juridica de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, annullari, in jus, vel in controversiam vocari, aut adversùs illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi nullatenus unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, & pro tempore quomodolibet factas, comprehendi, sed ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties io pristinum, & validissimum, in quo ante quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori Data per Fratres Minores Capucinos præfatos quandocumque eligenda, concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Judices, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, atiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicaodi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quaauctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit atteotari, & attentantes sic mentis, & incommutabilis voluntatis existere. Non obstantibus dicti Pompeii voluntate, qnam quoad præmissa omnia, & singula sufficienter, & expresè commutamus, aliisque præmissis, necnon Reguia nostra, de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis Apostolicis, etiam in Synodalibus, & Proviocialibus, universalibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon fabricæ dictæ Basilicæ, ac Confraternitatis, Monasterii, & Fratrum Minorum Reformatorum, necnon Fratrum Minorum Capucinorum prædictorum Ordinum Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Illis, illorumque Superioribus, & persoois, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda foret, tenore hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, voluntatis, decreti, statuti, commutationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario coutraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignatiouem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Doniioiex millesimo sexcentesimo vigesimo sexto octavo Kalendas Juoii, Pontificatus Nostri Anno tertio.

Cum autem Nos nuper novis Domo, & Ecclesiâ prædictis constructis, & ad eas dilectis

ctis Filiis Guardiano, & Fratribus, tunc existentis Domûs regularis Sancti Bonaventuræ de Urbe translatis, Ecclesiam ultimò dictæ Domûs, Nationi Lucan. sub certis modo, & forma tunc expressis concessimus, volentes, ut Ecclesia ipsa ultimodicta, Sanctæ Crucis, & Sancti Bonaventuræ Nationis prædictæ, deinceps nuncuparetur, & aliàs, prout in nostris aliis, desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur, Nos dictæ Ecclesiæ novæ Fratrum Capucinorum prædictorum, quæ est sub invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, necnon ipsorum Fratrum Capuccinorum indemnitati consulere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Guardianum, ac Fratres novarum Domûs, & Ecclesiæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis prædictarum, ipsasque Domum, & Ecclesiam ab onere, Capellam, & Oratorium juxta præinsertarum litterarum formam construendi, seu construi faciendi, dictumque legatum adimplendi, tenore præsentium totaliter eximimus, & liberamus, dictumque onus ad unam ex Capellis Ecclesiæ præfatæ Sanctæ Crucis, & Sancti Bonaventuræ transferimus, legatumque ipsum in ea adimpleri volumus, & mandamus: Decernentes præsentes litteras, etiam ex eo, quòd, quicunque in præmissis interesse habentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, aut ex quavis alia causa, quantumvis legitima, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis notari, impugnari, redargui, aut in jus aut controversiam revocari, vel ad terminos juris reduci, vel adversùs eas quodvis gratiæ, vel facti remedium impetrari, nullatenus posse, sed eas semper validas, firmas & efficaces existere, & fore, & ab iis, ad quos spectat, inviolabiliter observari: Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, qusvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfata voluntate Testatoris, quam quoad præmissa sufficienter commutamus, ac, quatenus opus sit, regula nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque omnibus, quæ in præinsertis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. tom. Div. Urban. VIII. fol. 313. de quo Breve formatum in Arch. Provinciæ Romanæ.

Census annuos, à Principissa Flaminia Columna, Confraternitati SS. Sacramenti in Ecclesia S. Petri Civit. Albani institutæ cum onere Anniversarii perpetui, & elemosynæ 50. scutorum pro Ecclesia, & usu Fratrum ibidem annuatim consignandæ, donatos vendi; illorum pretium in emptionem duorum Locorum Montium Cameræ Apostolicæ pro dicto Anniversario celebrando &c., ac residuum in constructionem Murorum Clausuræ nostræ Domûs ibidem converti concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Domûs S. Bonaventuræ Albanens. Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs bo. mem. Flaminia Columna Uxor, dum vixit, bonæ etiam mem. Julii Cæsaris Gonzagæ, Principis Bozzoli, pro sua erga Deum pietate, Animæque suæ refrigerio nonnullos annuos perpetuos census, aliàs ad sui favorem cum diversis personis impositos, sibique debitos, usque ad summam mille in eorum sorte principali, in annuo verò redditu octuaginta scutorum monetæ in totum ascendentes, Confraternitati SS. Sacramenti, in Ecclesia S. Petri Albanensi canonicè institutæ, donatione irrevocabili inter vivos, donavit, cum infrascriptis tamen oneribus, & obligationibus, inter alia videlicet: quod ipsa Confraternitas, ac pro ea illius Custodes, & Confratres pro tempore existentes, unum Anniversarium, in die sui obitûs, in dicta Ecclesia, pro ipsius Flaminiæ Principissæ

Animæ refrigerio, in perpetuum celebrari facere, necnon etiam quolibet anno dictæ Domûs S. Bonaventuræ, aliàs ejusdem Flaminiæ Principissæ sumptibus constructæ, illiusque Fratribus scuta quinquaginta monetæ, triginta videlicet in cera, & oleo pro dictæ Ecclesiæ usu, & servitio, alia verò viginti in tot carnibus, & piscibus pro Guardiano, & Fratribus prædictis tradere, & consignare teneantur & aliàs, prout plenius continetur in publico instrumento desuper confecto, tenoris subsequentis videlicet:

Die XIX. Mensis Februarii MDCXXXIII. Illma, & Exma Domina, Donna Flaminia Columna, Baronissa Romana, Principissa Gonzaga bon. mem. Illmi, & Exmi D. Sciarræ Columnæ filia, relictaq; Uxor bo. mem. Illmi, & Exmi Domini Principis Julii Cæsaris Gonzagæ, mihi Notario cognita, sponte &c. Amore Dei propter piam causam, & pro suæ Animæ suffragio, omnique alio meliori modo &c. irrevocabiliter, & inter vivos donavit &c. Ven. Confraternitati, sub invocatione Sanctissimi Sacramenti aliàs erectæ in Ven. Ecclesia S. Petri Civitatis Albanensis, licet absenti, me Notario &c. infrascriptos annuos census, aliàs ad sui favorem, ab infradicendis personis respectivè impositos, & constitutos, hodierna die respectivè sibi debitos videlicet: Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium, aliàs, & sub die 24. Aprilis 1614., seu &c. in ipsius favorem impositum, & constitutum, per Dominum Petrum Paulum, quondam Lazzari de Albano in & super illius domo, sita in Burgo Civitatis Albani, & aliàs, prout latius dicit contineri in instrumento desuper celebrato, & in actis D. Francisci Grilli, olim Connotarii condito, & rogato, ad quod &c. Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium eademmet die 24. Aprilis 1614., seu &c. ad ipsius favorem impositum, & constitutum per D. Persium, quondam Francisci Rubini, etiam de Albano, in & super illius Domo, sita in Burgo ipsius Civitatis Albani, ut latius ex Instrumento in actis ejusdem Domini Francisci Grilli, olim Notarii Capitolini condito, & rogato, ad quod &c. Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium, aliàs, & sub die 25. Februarii 1610., seu &c. in favorem D. Costuniæ, olim Uxoris quondam Jacobi Jacobatii de Albano per Dominum Valumnium Federicum, etiam de Albano, per acta D. Petri Pauli Martioi, olim Notarii publici Capitolini impositum, & constitutum, postea sub eademmet die 24. Aprilis 1614., seu &c. in ipsius Excellentiæ favorem venditum, & cessum, per acta prædicti Domini Francisci Grilli, olim Notarii Capitolini ad quæ &c. Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium aliàs, & sub die 13. Martii 1614., seu &c. in ipsius favorem impositum, & constitutum per D. Bartholomæum, quondam Hieronymii Bozzoli de Forlimpopulo, Incolam Albani, super illius Domo, sita in eadem Civitate, contigua Ven. Ecclesiæ S. Petri, ut latius ex Instrumento in Actis prædicti D. Fraocisci Grilli, olim Notarii Capitolini confecto, & stipulato ad quod &c. Annuum censum scutorum sexdecim monetæ, pretio scutorun ducentorum similium, aliàs, & sub die 20 Decembris 1614. seu in ipsius Excellentiæ favorem impositum, & constitutum per D. Augustinum, quondam Bernardini Jannini de Albano, ut latius ex Instrumento desuper celebrato, & per eumdem D. Franciscum Grillum, olim Notarium Capitolinum condiro, & rogato, ad quod &c. Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium aliàs, & sub die 15. Januarii 1615., seu &c. in ipsius Excellentiæ favorem impositum, & constitutum à D. Joanne, qunmdam Dominici de Albano in & super illius Domo, sita in Burgo S. Pancratii, ipsius Civitatis, ut latius ex Instrumento in Actis prædicti D. Francisci Grilli confecto, & stipulato, ad quod &c. Annuum censum scutorum octo monetæ, pretio scutorum centum similium, aliàs, & sub die 13. Julii 1615., seu &c. in ipsius favorem impositum, & constitutum per D. Augustinum, quondam Joannis Pellegrini de Grassis, de Regio, Incolam Albani super illius Domo, sita in eadem Civitate, ut latius ex Instrumento in actis D. Lucæ Politi, olim Notarii Capitolini confecto, & stipulato ad quod &c. Necnon alium annuum censum scutorum sexdecim monetæ, pretio scutorum ducentorum similium aliàs, & sub die 16. Martii 1616., seu &c. in ipsius Excellentiæ favorem impositum, & constitutum per D. Hieronymam, quondam Hectoris Cæsaris de Albano, uti Matrem, & Curatricem ejus, & quondam D. Trivultii Antonii, olim illius Viri, filiorum, & hæredum, ut latius ex Instrumento desuper confecto, & stipulato per Dominum Hortensium Archileum, Notarium publicum Albanen. ad quod &c. Hujusmodi quinque annuorum censuum donationem &c. fecit, & facere declaravit cum fructibus, à die sui futuri obitûs imposterum decurrendis, una etiam cum illorum juribus, & actionibus universis, nullo alio jure &c. suis pro tempore hæredibus, & successoribus desuper reservato, nisi infradicendis ad haben. &c. ponens &c. transferens &c., dans potestatem &c., & donec &c., constituit &c. Hujusmodique irrevocabilem inter vivos donationem &c. cunctaque præmissa, & infradicenda ipsamet Excellentissima D. Principissa fecit, & facere declaravit erga prædictam Ven. Archiconfraternita-

Google

nitatem ex causis supra expressis, ac sub oneribus, obligationibus, conditionibus, & reservationibus infradicendis, videlicet: ut sibi Excellentissimæ D. Principissæ, donec, & quousque naturaliter vixerit, specialiter, & expresse reservatus sit, prout reservavit, & reservat, integer usus fructûs, liberaque administratio omnium, & singulorum censuum præfatorum, adeo, ut si contigerit, ipsâ vivente, aliquem ex eis redimi, atque extingui, hujusmodi retrovenditionem, seu retrovenditiones ipsa liberè facere possit, & valeat, & pretium seu pretia recipere una cum fructibus &c. de receptis, & exactis &c., quietare, & alia desuper opportuna facere, & adimplere, prout ipsa maluerit, ad effectum tamen hujusmodi pretium, seu pretia denuo reinvestiendi in emptionem alterius annui census seu censuum, qui semper sint, & censeantur subrogati in locum census, seu censuum retrovendendorum, idemque sibi facere liceat toties, quoties contigerit, donec, & quousque ipsa naturaliter vixerit, liberè quia sic &c. Item ut ipsa Ven. Confraternitas, & illius pro tempore Custodes, & Confratres post suum obitum teneantur singula die sui futuri obitûs celebrari facere, in eorum Ven. Ecclesia prædicta unum Anniversale pro suffragio suæ Animæ perpetuis futuris temporibus in infinitum: Et ulterius quolibet anno, etiam in perpetuum, & in infinitum tradere, & consignare Venerabili Conventui, sub invocatione Sancti Bonaventuræ ipsius Civitatis Albani, aliàs per ipsam ædificato, illiusque RR. Fratribus scuta quinquaginta monetæ, nempe scuta quindecim in tot Cereis ad usum Altaris, scuta quindecim in tot oleo, scuta decem in tot carne, & totidem scuta decem in tot piscibus, hujusmodique annuam traditionem, & consignationem absque ulla intermissione, continuare in perpetuum, & in infinitum, & hæc onera in tabella ipsius Venerabilis Confraternitatis describere, & descripta perpetuò conservare. Item, ut prædictos omnes, & singulos annuos census, ut prefertur, donatos &c. necnon alios in eorum locum pro tempore subrogandi, ipsamet Venerabilis Confraternitas semper inaliensbiliter manutenere, & conservare teneatur, illosque omnes, & singulos, nullo unquam tempore, ex qua via etiam urgenti, & urgentissima causa nemini alteri personæ &c. in toto, vel in parte vendere, cedere, assignare, obligare, hipothecare, aut aliàs quomodolibet alienare possit, & valeat, alienationis &c. vocabulo latissimè sumpto, sub pœna nullitatis, necnon caducitatis ab omni commodo præsentis donationis, & in casum eorum retrovenditionis seu retrovenditionum, pretium, seu pretia inde redigenda semper reinvestire tenestur in emptionem annuorum censuum, seu bonorum stabilium cum scientia, & consensu Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis pro tempore Episcopi ipsius Civitatis Albani, quos seu quæ similiter semper, & perpetuò conservare, nec umquam alienare sub quovis prætextu &c. possit, & valeat, idque servare semper, & adimplere tenestur, toties, quoties hujusmodi casus evenerit in perpetuum, & in infinitum liberè &c. Item, ut in quemcumque casum, & eventum controventionis, defectûs, aut inobservantiæ omnium, & singulorum onerum, conditionum, & obligationum præfatarum, ipsamet Venerabilis Confraternitas ipso jure, ipsoque facto decadat, ac cecidisse censeatur ab omni commodo præsentis suæ Donationis, & in illius locum succedat, & succedere debeat Ven. Capitulum, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ S. Pancratii, ipsius Civitatis, cui, & quibus hujusmodi casum, & eventum prædictos, omnes, & singulos annuos census ex nunc pro tunc, etiam irrevocabiliter, & inter vivos, donavit &c. sub eisdemmet annuis perpetuis oneribus, obligationibus, vinculis, & conditionibus, suprà expressis, singula singulis congruè referen., quia sic &c. Et salvis præmissis ipsamet Excellentissima D. Principissa promisit, & se obligavit hujusmodi irrevocabilem inter vivos donationem, cessionem, & renunciam, cunctaque alia præmissa, & infradicenda semper & omni tempore rata, grata, valida, & firma habere, tenere, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, vel venire, nec illam revocare, seu revocari facere, etiam sub prætextu doli, ingratitudinis, paupertatis, religionis ingressûs, aut alio, quocumque prætextu, causa, quæsito colore, vel ingenio opinato, vel inopinato, ac in corpore juris clauso, & hic necesse exprimen., quibus omnibus, & singulis, atque etiam beneficio leg. si umquam cod. de revocand. donat. necnon sen. Conf. Vellejani auth., si qua mul. leg. Jul. de fund. Dot. Stat., & novis reformat. Urbis, cæterisque legibus, juribus, & Constitutionibus, tam civilibus, quàm Canonicis, & municipalibus, & quibus mediantibus contra præsentem contractum, quomodolibet venire, vel se juvare posset, specialiter, & expresse, etiam cum juramentis &c. renovavit, & renovat liberè &c., & ad potiorem cautelam consensit infinuationi hujus contractus, coram competenti Judice faciendæ & ad illum infinuan., & in actis publicis redigi, recipi, & registrari, quodcumque Decretum desuper opportunum fieri, & interponi peten. instan., & obtinen. Procuratores irrevocabiles, ut in rem publicam, etiam cum juramentis: fecit, & constituit &c. Excellentes DD. Philippum Guidottum, & Jacobum Lucarellum, juris utriusque Doctores, licet absentes

fentes, & quemlibet eorum in folidum, cum poteftate fubftituendi &c. aliifque claufulis, & facultatibus defuper neceffariis, & opportunis, & generaliter &c. promittens &c. relevans &c. *Bomuccarus Notarius rogatus*:

Cum autem, ficut eadem expofitio fubjungebat, Fratres dictiOrdinis,& prçfertim Provinciç Romanç, juxta regularia eorum inftituta, Apoftolica Auctoritate confirmata, fimilia legata non modò, non recipere, verùm etiam exprefsè renunciare confueverint; Domus verò prædicta muris pro Claufura cincta nequaquam fit; Nos, quo Domus ipfa, debita convenientique Claufura muniri poffit, opportunè providere, illiufque Guardianum, & Fratres prædictos fpecialibus favoribus &c., cenfentes, nec non de dilectorum filiorum Petri Efchinardi Laici, ac Dominici Fonthiæ, Caufarum Curiæ Cameræ Apoftolicæ Generalis Auditoris Notarii, & Michaëlis de Bergamo, dicti Ordinis profefforis, fide, prudentia, integritate, & religionis zelo refpectivè plurimùm in Domino confifi, eidem Petro, feu Dominico, quod omnes, & fingulos cenfus prædictos, quibufvis perfonis, meliorem conditionem offerentibus vendere, & alienare, ac illorum pretium in emptionem duorum locorum Montium Cameræ Apoftolicæ, eidem Confraternitati affignandorum, ad hoc, ut ex eorum fructibus prædictum Anniverfarium celebrare faciat, & fi quid deductis expenfis pro dicti Anniverfarii celebratione neceffariis fupererit, in tot Miffas pro ipfius Flaminiæ Donatricis Animæ refrigerio convertatur, refiduum verò pretii hujufmodi, quod apud fe vel alium Virum fide, & facultatibus idoneum deponi debeat, in conftructionem murorum Claufurç dictç Domûs juxta ordines, per dictum Michaelem dandos, convertere liberè, & licitè valeant, Apoftolica Auctoritate, tenore præfentium, facultatem concedimus, & impartimur, ac voluntatem dictæ Flaminiæ Principiffæ in, & quoad præmiffa fufficienter commutamus. Non obftantibus voluntate hujufmodi, ac, quatenus opus fit, fel. record. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecefforum Noftrorum, de rebus Ecclefiæ non alienan. aliifque Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac dictæ Domûs etiam &c. confuetudinibus, cæterifque contrariis quibufcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, Die XI. Junii MDCXXXIII. Pontificatus Noftri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apoft. Reg. Menfi, & Anni præd. fol. 95.

Fr. Bernardinum Maceratenfem, Provincialem à fe ablegatum, pro benigno auditu Duci Mantuæ commendat.

Foris: *Dilecto Filio Nobili Viro Carolo Gonzagæ Duci Mantuæ*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir Salutem, & Apoftolicam Benedictionem.

QUÆ cum Nobilitate tua, Pater Bernardinus Maceratenfis, ex Ordine Capuccinorum, Romanæ Provinciæ Præfectus differet, ea fcias noftro Nomine Tibi exponi, iis proinde non fecus, ac Noftris verbis, fidem adhibebis, hominemque non minùs vitæ integritate, quàm prudentia ornatum, pro tua in Nos obfervantia, atque in Religiofos Ordines pietate humaniter tractabis. Nobilitati tuæ Apoftolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die XXVI. Septembris MDCXXXIII. Pontificatus Noftri Anno undecimo.

Francifcus Herrera Secretarius.

Commendat Idem Duciffæ Viduæ.

A tergo: *Dilectæ in Chrifto, Filiæ Nobili Mulieri Infanti Mantuæ Viduæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecta in ChriftoFilia, Nobilis Mulier Salutem, &c.

PAtrem Bernardinum Maceratenfem, ex Ordine Capuccinorum, Romanæ Provinciæ Præfectum, tum virtutum ipfius merito, tum noftra caufa, à Nobilitate tua benignè atque humaniter excipi cupimus. Quæ verò noftro Nomine, ex illo audies, ea perinde, quafi verba noftra effent, abs te accipi volumus. Nobilitati tuæ Apoftolicam Benedictionem impertimur. Datum Romæ ut fupra.

Francifcus Herrera Secretarius.

Necnon Principiffæ Mantuæ Viduæ.

A ter-

A Tergo. *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri Principissæ Mantuæ Viduæ.*

URBANUS PP. VIII.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier &c.

PAtri Bernardino Maceratensi, ex Ordine Capucinorum, Romanæ Provinciæ Præfecto dedimus in mandatis, ut quædam Nobilitati tuæ, nostro Nomine exponeret, quibus non minus, quàm nostris verbis fidem à Te adhiberi volumus, Tu in Religioso viro excipiendo, non tam haustam â majoribus, quàm insitam â pueritia pietatem, tum nostrâ, tum ipsius causâ, ostendes. Nobilitati tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum, ut supra.

Franciscus Herrera Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes Reg. ment & anni præd. f. 128.

Ne Superiores, vel Provinciales, vel Generales, ullo unquam tempore quidquam circa. Situm, jura &c. Domûs de Urbe, sine Familiæ Barberinæ consensu disponant, interdicit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM dilectus filius noster Antonius, Tituli S. Honufrii Presbyter Cardinalis, noster secundùm carnem Frater germanus, pro sua singulari, atque eximia in Deum pietate, suoque præcipuo erga Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, cujus in minoribus constitutus professor fuit, devotionis affectu, Domum Regularem eorumdem Fratrum cum Hortis, Hortalitiis, Claustro, Dormitorio, Refectorio, nec non Ecclesia, sub invocatione Conceptionis Immaculatæ Virginis Mariæ, Choro, Campanis, aliisque membris necessariis, & opportunis, de bonis sibi à Deo collatis, in Alma Urbe nostra, egregio, atque insigni opere construi, & fabricari fecerit. Nos ipsius Domûs Regularis conservationi, ac manutentioni, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero perpetuis futuris temporibus ejusdem Domûs Guardiani, nec Provinciales, nec Generales, aut Procuratores Generales dicti Ordinis, pro tempore existentes pro quacunque parte sitûs dictæ Domûs Regularis, aquæductuum, & aliis quibuscumque juribus ei quomodolibet competentibus, quicquam disponere, neque appodiationem muris ipsius Domûs Regularis ad cujusvis favorem, concedere, seu permittere, minusque alia similia præjudicialia facere, absque ipsius Antonii Cardinalis, & eo vita functo, Nobilium Virorum Ecclesiasticorum Domûs, & Familiæ nostræ de Barberinis, in successione per literas Nostras ordinata vocatorum, qui mansionibus, seu stantiis in dicta Domo Regulari, ab ipso Antonio Cardinali constructis, vigore Indulti, & concessionis sibi, à Nobis factorum, uti possunt, ac majoris partis Vocalium Capituli Provincialis faciendi consensu, & expressa participatione audeant, seu præsumant, sub privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, eo ipso absque ulla declaratione incurrendis, ultra pœnas à jure inflictas, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus: Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Domûs, & illius Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. Die XXVIII. Aug. MDCXXXV. Pontificatûs Nostri Anno decimotertio.

M. A. Maraldus.

Exempl. in Arch. generali Ord. Armario Provincia Romana, *& aliud in Arch. Conventûs de Urbe.*

NO-

N O T A.

Cum Domus de Vrbe, successu temporis, appositione variorum membrorum, hortorum, Cellarum &c. sina Excellentissimæ Familiæ Barberinæ concursu fuerit adaucta, prohibitionem supra positam ad ea dumtaxat, quæ hujus Familiæ stipendio exstructa, vel empta sunt, consequenter restringendam esse autumo. Debet autem perenni memoria commendari generosa liberalitas, qua altefata Familia tam pro decore, quàm commodo hujus Domûs prodigos expendit sumptus, & cujus testem reliquit, votivum lapidem, in fundamentis, cum hac inscriptione.

U R B A N U S P A P A VIII.

HOC pietatis in Deum, amoris, & observantiæ erga Christi Pauperes Religionis S. Francisci Capucinorum Fratres lapideum monumentum, in fundamentis Ecclesiæ Immaculatæ Deiparæ Conceptionis Sumptibus generosis Illustrissimæ Barberinorum Familiæ opificè construendæ, devotè apposuit Anno Domini MDCXXVI. Pontificatus sui quarto.

Ne quoque Ara magna Ecclesiæ, cujus Majestas solitam Capucinorum paupertatem longè excedit, pusillorum offenderet oculos, illam Pontificiâ suâ voluntate, & liberalitate ita confectam esse, affixo declaravit hoc monumento.

Urbanus VIII. Pont. Opt. Max.

Nolens Pontificiæ Charitatis Magnificentiam Capucinæ Paupertatis limitibus coerceri, Aram maximam ornavit.

Conventus Civitatis Castellanæ, & Terræ Nemi ad opportuniorem situm transferri, situs dimissos, & materialia Conventuum demolitorum plus offerentibus vendi, & pretium exinde redactum in novarum Domuum fabricam converti indulget, ac committit.

A tergo. *Dilecto Filio Michaeli à Bergamo Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori:*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Provincialis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Romanæ, Nobis expositum fuit, quod ipsi Civitatis Castellanæ, necnon Terræ Nemi Albanensis Diœcesis, seu in alio Dominio Domos regulares dicti Ordinis in alium meliorem situm mutare, earumque Ecclesias, & Conventus demolire, necnon cæmentis, & materialibus illorum, in fabricam novarum Domorum Regularium, & Ecclesiarum Ordinis hujusmodi faciendam, uti, situsque per se dimittendos plus offerentibus vendere, illorumque pretium similiter in fabricam novorum Conventuum sui Ordinis convertere posse, summoperè desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis oportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut per Te, vel alios à Te deputandos, prædictas Domos regulares in alium meliorem situm mutare, earumque Ecclesias, & Conventus demolire, & materialibus prædictis in fabricam Novarum Domorum regularium, & Ecclesiarum Ordinis hujusmodi uti, situsque, ut petitur, dimittendos ultimis, & plus offerentibus vendere, & illorum pretium in fabricam novorum Conventuum hujusmodi convertere liberè, & licitè possis, & valeas. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XI. Junii MDCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

M. A. Maraldus.

Auth. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 43. de quo Breve format. in Arch. Provinciæ.

Situm,

Situm, Sylvas, Cæmenta veteris Domûs Terræ Gallesii, Duci ab Altempa pro expensis fabricæ novæ, ab eo inibi constructæ dari, ac ab eodem Duce, ac Successoribus ejus, alios quoscumque Religiosos in eadem nova Domo, casu quo à nostris Fratribus deseretur, substitui posse indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad Futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Romanæ, quod, cum ipsi aliàs per multum temporis spatium, quo Domum Regularem sui Ordinis Terræ Gallesii Sabinen. Diœc. habitârunt, experti fuerint illam insalubrioris aeris existere, in proximè præterito dictæ Provinciæ Provinciali Capitulo, è sententia majoris partis Vocalium decreverunt, prædictam Regularem Domum sibi deserendam, dimittendamque fore: quod, cum dilectus Filius Nobilis Vir Petrus ab Altemps Dux, & dictæ Terræ Gallesii in Temporalibus Dominus resciviisset, pro peculiari, quo dictum Ordinem prosequitur, devotionis affectu, sese suis sumptibus, & expensis aliam novam Domum Regularem in alio clementioris, salubriorisque aeris situ, prædictis Fratribus fabricaturum obtulit, Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur illos specialibus &c. volen., & eorum singulares personas à quibusvis &c. censen. hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Fratribus Provinciæ hujusmodi, quod ipsi ea omnia, & singula veteris Domûs Regularis hujusmodi cæmenta, quæ pro constructione dictæ novæ Regularis Domûs minimè necessaria fuerint, necnon similiter totum illud spatium, situs, & sylvas, quibus ipsi Fratres ad præsens in eadem primodicta Regulari Domo gaudebant, prædicto Petro Duci dare, ipse verò Petrus Dux illa recipere, illisque sese, si non in totum, saltem in aliqua parte pro tanta fabricæ novæ Domûs Regularis hujusmodi impensa, proque comparandis aliis sitibus, & sylvis, illis necessariis, revalere, & uti, liberè, & licitè respectivè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impertimur. Præterea eidem Petro Duci, ejusque hæredibus, & successoribus, quod, si quandocumque ab eisdem Fratribus prædictam novam Domum Regularem quavis de causa etiam deseri, dimittique contingat, eo casu ipsi, eorumque singuli alios alicujus alterius, à Sede Apostolica approbati Ordinis Religiosos, à se eligendos, inibi collocare, liberè, & licitè, ac absque ullo prorsus impedimento possint, & valeant, dicta auctoritate, earumdem tenore præsentium indulgemus. Non obstan. quatenus opus sit Pauli II. & aliorum Romanorum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, nec non Provinciæ, & Domûs Regularis hujusmodi etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris III. Augusti MDCXXXVII. Pontificatûs Nostri anno XIV.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. mens. & anni præd. f. 23.

Pro Complemento fabricæ Domûs Cinthian. duo petia terræ à Juliano Cæsarino Duce emi, ac pretium in emptionem bonorum stabilium pro annuo Canone, Archipresbytero, Capitulo, &c. ibidem solvendo converti, suo in Alma Urbe Vicario committit.

Dilecto Filio Nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, pro fabricæ Domûs Regularis eorumdem Fratrum, inchoatæ in Territorio, & districtu Terræ Cinthiani Albanensis Diœcesis, jurisdictionis temporalis dilecti Filii, Nobilis Juvenis Juliani Cæsarini, Ducis Terræ Civitatis novæ nuncupatæ, Firmanæ Diœcesis complemento, dimidium Terræ saltuosæ, & vineatæ rubrum, ad Ecclesiam Parrochialem dictæ Terræ Cinthiani legitimè spectans, valoris in proprietate scutorum 149., & bajoch. 60. ex quo annuus Canon, seu responsio quartæ partis fructuum, exinde provenientium, Archipresbytero dictæ Ecclesiæ, necnon aliud in 152. arboribus consisten. valoris centum viginti

ginti unius scutorum similium, & bajochi 60. ex quo annuus Canon juliorum 25. Sacristiæ dictæ Ecclesiæ, ac reliquum Terræ saltuosæ petia unius scortii, & trium quartorum mensuræ illarum partium, ex quo annua similiter responsio bajoc. 35. dilectis filiis Capitulo, & Canonicis, Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ, Terræ Ariciæ, dictæ Albanensis Diœcesis respectivè debentur, necessaria sint, ipse verò Julianus Dux prædicta Terræ petia, quanti æstimata sunt, seu æstimari possunt, ad effectum præmissum emere intendat. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut de opportuna in præmissis licentia providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Exponentem specialibus &c. volen., & à quibusvis &c. censen. hujusmodi supplicationibus inclinati, Circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, quatenus, si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac dictis terræ petiis, & annuis Canonibus, seu responsionibus hujusmodi, illiusque circumstantiis universis, prius coram Te specificatis, de venditione hujusmodi, & pretii exinde redigendi in emptionem aliorum bonorum stabilium, & securorum, ex quibus Archipresbytero, Sacristiæ, ac Capitulo, & Canonicis hujusmodi Canones, seu responsiones prædictæ solvantur, & solvi debeant, respectivè conversione facienda, quodque illæ si fiant, in evidentem illorum cessuræ sint, & cedant utilitatem, legitimè constiterit, super quo conscientiam tuam oneramus, eidem Exponenti, quod prædicta terræ petia vendi, & emi respectivè, ut præfertur, possint, & valeant, licentiam Auctoritate Nostra Apostolica concedas. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienan., aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium prædictum penes Montem Pietatis de Urbe deponatur, exinde non amovend., nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die VIII. Novembris MDCCXXXVIII. Pontificatûs Nostri Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. anni, & Mens. præd. fol. 13.

Ut Provincia Ministrum Generalem, & in ejus absentia Procuratorem Generalem, ceu Superiores, agnoscat, eisque more cæterarum Provinciarum, cæterorumque Ordinum pareat, præcipit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis à Domino Apostolici muneris ratio postulat, ut religiosorum Virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis se mancipârunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire. Hinc est, quod Nos, quò difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum aliquid molestiæ adferunt, è medio tollantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Ministrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Provinciam cum omnibus & singulis ejus Domibus, Locisque Regularibus, & Conventibus Dilectis Filiis modernis, & pro tempore existentibus Ministro generali, & Procuratori generali ejusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri generalis sustinet, Commissariusque generalis appellatur, & est, iis legibus, eoque modo, quo ceteræ Provinciæ, ceterique Ministri Provinciales, Ordinis hujusmodi, juxta ejus Constitutiones, Apostolica auctoritate confirmatas, subjectæ, & subjecti sunt, Apostolicâ auctoritate, tenore præsentium subjicimus, ac præsentibus nostris Literis, aliàs à Nobis die XVI. Martii Anno MDCXXVI. emanatas, minimè obstare, Nosque per secundodictas literas auctoritati Commissarii generalis dicti Ordinis, cui Minister Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipsaque Provincia, more ceterarum Provinciarum, ceterorumque Ordinum parere debent, eo maximè tempore, quo dictus Minister Generalis transmarinas, & ultramarinas Provincias incolit, invisitque, noluisse, nec intendisse derogare declaramus. Mandantes propterea Dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Provinciali, aliisque Officialibus, & Fratribus dictæ Provinciæ Romanæ, quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existen. in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub suspensionis, & irregularitatis, depositionisque ab eorum officiis, & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, aliisque arbitrii

bitrii dilecti filii nostri Antonii, videlicet S. Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis, Sancti Onuphrii nuncupati, nostri secundùm carnem Fratris Germani, moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris pœnis, ut Ministrum Generalem, ac Procuratorem Generalem, dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, estque Commissarius Generalis, præfatos, in suos Superiores recipiant, & agnoscant, eorumque salubria monita, & jussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent. Non obstan. quatenus opus sit, prædictis Nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciæ, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importan. mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium ten. præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCXXXIX. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Ant. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & ann. præd. fol. 24. *de quo exemplaria Typis Rev. Cam. Apost. impressa in Arch. gen. Ord. Armar.* Provincia Romana. *Vide & infra confirmationem hujus Apostolicæ Constitutionis. inter Bullas &c. Clemen. PP. XII.*

Quædam alia terræ petia pro fabrica Domûs Cyntiani empta ab annua responsione eximi, ac pretium in emptionem duorum locorum Montium converti, Archipresbytero, & Vicario Generali Albanen. committit.

A tergo. *Dilectis Filiis Archipresbytero Ecclesiæ Albanen. ac Vicario Ven. Fratris Nostri Episc. Albanen. in spiritualib. Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, pro fabricæ Domûs Regularis eorum Fratrum, inchoatæ in Territorio, & districtu Terræ Cyntiani Albanen. Diœcesis, jurisdictionis temporalis Dilecti Filii, nobilis juvenis Juliani Cæsarini Ducis Terræ Civitatis novæ nuncupatæ Firman. Diœcesis, complementa Terræ saltuosæ, & vineatæ unum capacitatis dimidii rubri, vel circa, valoris tunc in proprietate scutorum centum quadraginta novem, & bajoccorum sexaginta, nec non aliud terræ petiolum in centum quinquaginta duabus arboribus vitium consistens, valoris centum viginti unius scutorum similium, & bajoccorum sexaginta monetæ Romanæ, à dilecto filio Jacobo Renzino, incola dictæ Terræ, ad quem illa spectabant, legitimè satisfacto, per dictum Julianum Ducem ex suis propriis pecuniis empta fuerint, sed quia ex dimidio rubro quinta pars fructuum recolligendorum, quæ anno fertili cum sterili computato tria scuta monetæ Romanæ non excedunt, Rectori, Archipresbytero nuncupato Parochialis Ecclesiæ, Archipresbyteratus nuncupatæ, dictæ Terræ, ex posteriori verò petiolo Terræ hujusmodi, duo alia scuta similia, & bajocchi quinquaginta septem, Sacristiæ ejusdem Ecclesiæ pro responsione singulis annis præstari consueverunt, quamvis petiola Terræ hujusmodi nulli caducitati, neque solutioni laudemii obnoxia sint, nihilominus idem Julianus Dux indemnitati Ecclesiæ, & illius Sacristiæ hujusmodi consulere cupiens, ac prædictam Domum Regularem à prædictis responsionibus de cetero liberare, & eximere cupiens, ex suis propriis pecuniis duo loca Montium, non vacabilium de Urbe, ex quibus novem scuta paria annuatim percipientur, pro eisdem Ecclesia, & Sacristia, ita, ut ex illis Ecclesiæ sex, Sacristiæ verò hujusmodi tria scuta similia singulis annis obveniant, de consensu Rectoris Ecclesiæ, & Administratorum Sacristiæ

cristiæ hujusmodi emere intendat. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac dictis Terræ petiolis, & annuis Canonibus, seu responsionibus hujusmodi, illorumque circumstantiis universis, prius coram Vobis specificatis, de exemptione, & liberatione, ac pretii in emptionem duorum locorum Montium conversione hujusmodi facien. quodque illæ, si fiant, in evidentem Ecclesiæ, & Sacristiæ hujusmodi cessuræ sint utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus, legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, eidem Procuratori Generali, quod prædicta Terræ petiola à dictis responsionibus eximi, & liberari, ac pretium prædictum in emptionem duorum locorum Montium, ut supra, converti respectivè possint, & valeant, licentiam auctoritate nostra Apostolica concedatis. Non obstantibus fal. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium ipsum penes Montem Pietatis de Urbe deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut supra, convertendi. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCXXXIX. Pontificatus Nostri anno XVI.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis Maji, vel Junii anni præd. f. 65.

Pium Legatum, cujus fructus quotannis in usum, & servitium Domûs Montis S. Joannis converti debebant, semel duntaxat in fabricam dicti Conventûs erogari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Terræ Montis Sancti Joannis, Verulan. Diœc., quod aliàs quondam Venetianus, è dicta Terra oriundus, in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento legavit, ut à suo hærede unus, seu plures census perpetui, scutorum ducentorum monetæ, in sorte principali emerentur, quorum fructus quotannis in usum, & servitium Domûs Regularis eorumdem Fratrum ab eorum Procuratore seu Syndico converti deberent. Quoniam verò, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Fratres Capucini Legatorum hujusmodi incapaces existunt, & ad præsens pro cingenda dictæ Domûs Regularis fabrica pecuniis maximè indigent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus prædictis, quod scuta ducenta hujusmodi semel duntaxat, de consensu hæredis dicti Venetiani desuper præstando, per Syndicum, ad id deputandum, percipi, illaque in fabricam Eorum Domûs regularis dictæ Terræ converti, & erogari liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus & indulgemus, Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut eosdem Exponentes præmissorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, ac Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Exponentibus in omnibus, & per omnia suffragari debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quocunque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis,

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Januarii MDCXL. Pontificatus Nostri Anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Secr. Brev. Apost. Reg. mens. Jan. vel Mart. anni præd. fol. 1. de quo Breve formatum in Archivo Conventûs.

N O T A.

Inter prima Antiquitatis nostri Ordinis Monumenta habetur & Episcopale Instrumentum, quo Ecclesia S. Joannis Fratribus fuit concessa, quod hic apponi dignum censetur.

ENNIUS EPISCOPUS PHYLONARDUS

Tit. S. Angeli S. R. E. Presbyter Cardinalis Verulanus.

ATtentâ justâ intercessione, Nobis ab Illustrissima Domina Marchionissa Aterni, seu Pescaræ in præteritum factâ, quatenus pro Dei cultu F. F. Capucinis Ordinis S. Francisci Ecclesiam Montis S. Joannis extra Muros, in nostra Diœcesi Verulana, concedere dignaremur, cum non solùm ab omni servitio, & usu ob excommunicationes homicidiorum, ibi ante decem annos perpetratorum sit derelicta, ita, ut cultus Divinus in ea non celebretur, verùm etiam tota collapsa ad ruinam, & Monasterium mutatum sit in Bestiarum Stabulum. Hinc cum Ecclesia sit reparata, & restaurata, Monasterium quasi de novo ædificatum, situs Sylvæ, & Horti emptus, ac prædictæ Illustrissimæ Dominæ expensis via à Terra usque ad Conventum, omnisque alia commoditas facta pro usu præfatorum Fratrum, quos Divina Officia in dicta Ecclesia attentè peragere percipimus, Motu proprio ordinamus, & mandamus Abbati, vel Rectori, & dictæ Ecclesiæ Clericis præsentibus, & futuris, ne ullo tempore futuro ullam molestiam causare, aut prædictos Fratres, aut illorum Successores à memorata Ecclesia, & Monasterio amovere præsumant, sed econtra, quod est cum Sylva, horto, aliisque rebus, à prætacta Illustrissima Domina ad illorum usum emptis, omni futuro tempore dicti Fratres pacificè, & quietè uti & Monasterio frui, ac cultum Divinum celebrare, Rectoresque, & Clerici alios dictæ Ecclesiæ fructus duntaxat cum solitis oneribus percipere possint. Ita ordinamus, & mandamus, ut executioni mandetur, & pro Dei servitio, & causis tam allatis, quam aliis justissimis, animum nostrum moventibus observetur, sub pæna anathematis, & privationis omnium beneficiorum, qui huic nostro justo Mandato contraire præsumpserit; & sub omni alia, etiam majore pæna, ad nostrum, & Ecclesiæ arbitrium. In quorum fidem præsentes ab infra scripto nostro Secretario expediri jussimus propria manu nostra subscriptas, consuetoque nostro Sigillo munitas Romæ in Palatio Apostolico 17. Martii MDXXXVII.

E. S. Angeli Cardinalis Verulanus.

Franciscus Franchinus Secretarius.

Originale in pergam. in hujus Conventûs Archivo.

In beneficium quoque hujus Domûs fuit rejecta instantia componendi cum Hærede, qui ad 5. Scuta, annuatim Sacrario inibi præstanda, erat obligatus, Decreto S. Congregationis Concilii sequente.

In testamento, sub quo decessit Anna Maria Massarelli Terre Popbarum in Campania, Tertiaria Sancti Francisci Hæredem gravavit ad annuatim præstanda titulo Elemosynæ scuta quinque, Sacrario Conventûs Capucinorum Montis S. Joannis absque ullo onere Missarum.

Verùm, quia redditus hæreditatis ita sint imminuiti, ut annua scuta 4. ex iis non retrahantur, pluries institit dictus hæres apud Fratres pro aliqua compositione, dictique Religiosi agnoscentes facti veritatem, & paupertatem hæredis, numerosa familia gravati, concorditer decreverunt recipere scuta 50. pro unica vice tantùm, ad effectum illa erogandi in provisionem Sacrorum Supellectilium, quibus idem Sacrarium ad præsens valdè indiget, ac propterea tam Franciscus Roncius hæres, quàm Fratres prædicti supplicant pro beneplacito.

Die 5. Junii 1700. Sacra Congregatio Concilii, auditâ relatione Procuratoris Generalis Ordinis instantiam rejicit.

I. Card. Sacripantes Præf.

I. D. Tomatus Secretarius.

Ex Reg. 50. Secret Congr. præd. fol. 293.

DECRETO

S. Congregationis de Propaganda Fide.

Missio Regni Congi Fratribus Provinciæ Romanæ assignatur.

Die 25. Junii 1640. coram Sanctissimo.

REferente Eminentissimo Cardinali Brancacio, Sacra Congregatio Missionem in Regnum Congi decrevit FF. Bonaventuræ de Alessano, Josepho de Mediolano, Joan. Francisco de Civitate Ducali, & Bonaventuræ de Torella. Capucinis, à Procuratore Generali approbatis, hujusque Missionis Præfectum declaravit dictum Fratrem Bonaventuram de Alessano, & pro facultatibus jussit adiri S. Officium.

Card. Antonius Barberinus Præf.

Franc. Ingolus Secret.

N O T A.

In executionem Decreti præfati, & à Sanctissimo approbati, Patres destinati, fuère muniti *Monito* tenoris sequentis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Urbanus, Divina Providentia Papa VIII., omnium Hominum saluti, pro suo Apostolico munere providere cupiens, Te Fratrem Bonaventuram de Alessano, Ordinis Capucinorum cum tribus sociis mittere decrevit, & mittit in Regnum Congi, ut cum facultatibus, Vobis per alias Literas concedendis, Evangelium D. N. Jesu Christi annuntietis, & gentes illas doceatis servare, quæcumque S. Mater Ecclesia Catholica Apostolica Romana præcipit, & præsertim, ut judicium universale futurum eisdem contestemini. Vos itaque Dei magnitudinem, & Apostolici muneris vobis commissi, gravitatem seriò appendentes in primis cavete, ne ad Hæreticorum, Schismaticorum, & infidelium Conciones, aut ritus quoslibet, quovis prætextu, vel causa accedatis. Deinde omnem adhibete curam, ut Ministerium vestrum dignè, ac fideliter, etiam cum sanguinis effusione, ac morte ipsa, si opus fuerit, impleatis, ut immarcescibilem coronam à Patre Luminum recipere mereamini. Datum Romæ, ex Sacra Congregatione de Propaganda Fide 25. Junii 1640. Pontificatûs Ejusdem Sanctissimi in Christo Patris Anno decimoseptimo.

Antonius Card. Barberinus Præfectus.

Franciscus Ingolus Secret.

Exempl. Auth. in Arch. generali Ordinis Armario. Congregatio de Propaganda &c.

S. Reliquias, à Fr. Laurentio à Trivignano conquisitas, & Ecclesiæ Parochiali Trivignan. donatas, ex eadem extrahi vetat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi, & manutentioni sacrarum, ut piè creditur, Sanctorum, & Sanctarum Reliquiarum, quas dilectus filius Laurentius à Trivignano, modernus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provincialis, Provinciæ Romanæ, se conquisivisse, ac in Parochiali Ecclesia loci de Trivignano, Sutrinen., seu Nepesinæ Dioecesis collocari curavisse asserit, quantum cum Domino possumus, consulere, ac Laurentium Provincialem prædictum specialibus &c. volen., & à quibusvis &c. censen. supplicationibus ejusdem Laurentii Provincialis nomine &c. inclinati, ne de cætero quævis persona, sive Regularis, sive Sæcularis cujusvis gradûs, conditionis, qualitatis, & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacumque auctoritate, superioritate, & officio fungens, etiam individua mentione digna, Reliquias prædictas, seu earum aliquam partem, etiam minimam, è dicta Ecclesia extrahere, & asportare, seu, ut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo, nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, obtinere possit, ac etiam, quoad Regulares, privationis vocis activæ, & passivæ poenis, per Contrafacientes eo ipso, absque alia declaratione incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristia, aut alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni pos-

fit

ſit, continuè affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 11. Junii MDCLI. Pontificatus Noſtri Anno ſeptimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſis, & anni præd. fol. 480.

Situm ex Horto Domûs de Urbe, contiguo PP. Obſervantium ad S. Iſidorum Conventui concedi, ſuo in Alma Urbe Vicario Generali committit.

A tergo. *Dilecto Filio noſtro in Alma Urbe Vicario in Spiritualibus Generali.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NOmine Conventûs Fratrum Domûs Regularis Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum de Urbe Nobis nuper per Dilectum Filium Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis expoſitum fuit, quod ad componendam litem inter Fratres dicti Conventûs ex una, ac Dilectos pariter Filios Fratres dicti Ordinis Minorum ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Domûs Regularis S. Iſidori de eadem Urbe, primodictæ Domûs Regularis contiguæ, ex altera partibus, circa nonnullas ſecundo dictorum Fratrum prætenſiones vertentem, conſovendamque inter eos religioſam animorum concordiam, primodicti Fratres Capucini ſecundodictis Fratribus Obſervantibus exiguum quemdam ſitum, ex horto primodictæ Domûs Regularis, capacitatis quadraginta quinque circiter cannarum, menſuræ Romanæ, valoris æſtimati ſcutorum duorum pro qualibet canna circiter gratis dare, & concedere parati ſunt: verùm, quia id illis vetitum eſt, nedum per generales Conſtitutiones Apoſtolicas, bona Eccleſiæ ſine beneplacito Apoſtolico alienari prohibentes, ſed etiam per ſpeciales fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri, in ſimili forma Brevis litteras, quibus mandavit primodictis Fratribus Cappuccinis, ne quamcumque minimam rem, ſeu partem fabricæ, vel ſitûs primodictæ eorum Domûs Regularis, quam quocumque tempore alienari, ſeu de illa diſponere voluiſſent, ſub quovis imaginario titulo, ſeu prætextu, vendendi, ſeu de illa diſponendi, licentiam à prædicta Sede Apoſtolica petere ullatenus poſſent, niſi prævia participatione, & conſenſu majoris partis Vocalium Capituli Provincialis Provinc. Rom. eorumdem FF. Capucinorum; Capitulum autem Provinciale hujuſmodi, nonniſi poſt proximè futurum Feſtum Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ celebrabitur, ejuſque celebratio ad effectum præmiſſorum ſine negotii præſentis præjudicio expectari minimè poteſt. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem ſpecialibus &c. volentes, & à quibuſvis &c. cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Circumſpectioni tuæ per præſentes injungimus, quatenus, ſi, & poſtquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac præmiſſis omnibus, & ſingulis, illorumque circumſtantiis univerſis, prius coram Te ſpecificatis, de gratuita conceſſione ſitûs hujuſmodi, per eoſdem primodictos Fratres Capucinos ſecundodictis Fratribus Obſervantibus hujuſmodi facienda, ut præfertur, quodque illa, ſi fiat, in evidentem utriuſque Domûs Regularis prædictæ ceſſura ſit commoditatem, Tibi legitimè conſtiterit, ſuper quo conſcientiam tuam oneramus, primodictæ Domûs Regularis Fratribus Capucinis ſitum, ex eorum horto prædictum, ſecundodictis Fratribus Obſervantibus, Domûs S. Iſidori hujuſmodi, gratis concedendi licentiam, dummodo tamen expreſſus, & prævius ad hoc dilectorum filiorum Miniſtri Provincialis, & quatuor Diffinitorum Capucinorum dictæ Provinciæ Romanæ accedat aſſenſus, Auctoritate noſtra Apoſtolica concedas. Non obſtantibus prædictis dicti Urbani literis, rec. mem. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædictorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Domorum Regularium hujuſmodi, etiam &c. conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die x. Januarii MDCLII. Pontificatus Noſtri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ., & anni præd. fol. 17.

Domui prope Terram Cynthiani ſex uncias aquæ, vel ex veteribus aquæductibus Terræ Nemi congregandas, vel ex aliis magis commodis Terræ ejuſ-

ejusdem locis colligendas in perpetuum donat.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Guardianus Conventûs propa, & extra Mœnia Terræ Cynthiani Albanen. Diœcesis siti, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum idem Conventus maximâ aquarum, tum Fratrum in eo commorantium usibus, quàm horto, aliisque membris ipsius Convantûs necessariarum penuriâ laboret; inter alia verò loca Conventui hujusmodi vicina, in Territorio Terræ Nemi nuncupatæ, ejusdem Diœcesis, non solum ingens aquarum copia existat, sed etiam nunnullorum aquæductuum antiquorum, per quos aquæ, sicut antiquitus fluebant, ita forsan & nunc, si dispersæ congregarentur, fluere, & ad dictum Conventum duci possent, vestigia reperiantur, ipse Guardianus eosdem aquæductus investigari, aquasque dispersas in illos congregari, & ad eumdem Conventum duci, seu, si id fieri non possit, vel non expediat, aliquam aquarum quantitatem ex locis dicti territorii magis commodis, soluto dominis illarum pretio, si illud prætendant, ad Conventum prædictum pariter duci plurimùm desiderat. Quare idem Guardianus Nobis humiliter supplicari fecit, ut dicto Conventui in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, & de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Guardianum specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem moderno, & pro tempore existenti Conventûs prædicti Guardiano, ut quandocumque voluerit, antiquos aquæductus hujusmodi, ad effectum reperiendi aquas dispersas prædictas, quæri, investigari, & recognosci, illosque refici, reparari, & restaurari, necnon aquas dispersas usque ad sex uncias tantùm, in illos congregari, ac per illos in Conventum prædictum pro illius usibus duci, vel, si id fieri non possit, aut minùs expedire ipsi moderno, & pro tempora existenti Guardiano respectivè videbitur, sex uncias aquarum, ex aliis dicti territorii Terræ Nemi nuncupatæ locis, quæ ei magis commoda, & opportuna videbuntur, soluto tamen illis, ad quos ea res pertinuerit, si id prætenderint, aquarum hujusmodi pretio, per duos peritos, unum ab una, & alterum ab altera partium respectivè deputandos, æstimando, & si illi discordent, per tertium peritum, à dictis duobus peritis eligendum, arbitrando, per quæcumque tam publica, quàm privata, etiam quorumvis piorum, & aliorum quocumque privilegio suffultorum locorum, & personarum prædia, loca, vias, situs, & terras ad eumdem Conventum pariter duci, sine cujusquam tamen, vel saltem refecto, & soluto illis, ad quos spectaverint, quod eis per præmissa quomodolibet inferetur, respectivè damno, facere, & curare, liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, & amplam facultatem, licentiam, & potestatem, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, & impertimur. Præterea Conventui præfato sex uncias ex aquis dispersis prædictis, si, ut præmittitur, congregentur, & per antiquos aquæductus hujusmodi ad eumdem Conventum ducantur, sine cujusquam præjudicio, in perpetuum gratiosè donamus, & appropriamus. Ac insuper quibusvis personis, ut aquas memorato Conventui, usque ad sex uncias hujusmodi in totum concedere, & quemcumque necessarium, & opportunum in præmissis consensum præstare, liberè pariter, ac licitè, ac validè, & sine caducitatis, devolutionis, aliusve cujusvis pœnæ in quibuslibet fideicommissis, & aliis, etiam ultimis dispositionibus, & voluntatibus, etiam alienandi, & alias quàscumque prohibitiones, aliave quælibet vincula, & nexus continentibus appositæ incursu possint, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, auctoritata, & tenore præfatis tribuimus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, atiam &c. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstan. præmissis, ac, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis testamentis, codicillis, Fideicommissis, aliisque etiam ultimis dispositionibus, & voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & Municipalibus, & quibuslibet, etiam juramento &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Julii MDCLVIII. Pontificatûs Nostri Anno quarto.

G. Gualterius.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 15.

Dona-

Donationem superiùs dictam, Apostolicæ potestatis plenitudine confirmat, & illius executionem Juliano Cæsarino Duci, & Terræ illius Domino committit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte Dilecti Filii, tunc existentis Guardiani Conventûs prope, & extra mœnia Terræ Cynthiani Albanen. Diœcesis siti, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quod, cum idem Conventus maxima aquarum tam Fratrum in eo commorantium usibus, quàm horto, aliisque membris ipsius Conventûs necessariarum penuria laboraret, inter alia verò loca Conventui hujusmodi vicina, in Territorio Terræ Nemi nuncupatæ, ejusdem Diœcesis, non solùm ingens aquarum copia existeret, sed etiam nonnullorum aquæductuum antiquorum, per quos aquæ, sicut antiquitus fluebant, ita forsan & tunc, si dispersæ congregatæ fuissent, fluere, & ad dictum Conventum duci potuissent, vestigia reperirentur, ipse Guardianus eosdem aquæductus investigari, aquasque dispersas in illos congregari, & ad eundem Conventum duci, seu, si id fieri non posset, vel non expediret, aliquam aquarum quantitatem ex locis dicti Territorii magis commodis, soluto Dominis illarum pretio, si illud prætenderent, ad Conventum prædictum pariter duci plurimùm desiderabat. Nos supplicationibus ejusdem Guardiani Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Eidem tunc, & pro tempore existenti Conventûs præfati Guardiano, ut, quandocumque voluisset; antiquos aquæductus hujusmodi ad effectum reperiendi aquas dispersas prædictas, quæri, investigari, & recognosci, illosque refici, reparari, & restaurari, necnon aquas dispersas usque ad sex uncias tantùm in illos congregari, ac per illos in dictum Conventum pro illius usibus duci, vel si id fieri non posset, aut minùs expedire, ipsi tunc, & pro tempore existenti Guardiano videretur, sex uncias aquarum, ex aliis dicti Territorii Terræ Nemi nuncupatæ locis, quæ ei magis commoda, & opportuna viderentur, soluto tamen iis, ad quos ea res pertineret, si id prætenderent, aquarum hujusmodi pretio, per quæcumque loca duci facere liberè, & licitè posset, planam & amplam facultatem, licentiam, & potestatem sub certis modo, & forma, tunc expressis concessimus, & impertiti sumus, ac Conventui prædicto sex uncias ex aquis dispersis prædictis, si, ut præmittitur, congregarentur, & per antiquos aquæductus hujusmodi ad eumdem Conventum ducerentur; sine cujusquam præjudicio, in perpetuum gratiosè donavimus, & appropriavimus, & aliàs, prout in nostris, desuper in simili forma Brevis die v. Julii proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Cum autem, sicut accepimus, eædem literæ certis ex causis, Nobis notis, effectum hactenus non habuerint, dictusque Conventus proinde prænarratam aquarum penuriam adhuc patiatur: Hinc est, quod Nos eidem Conventui opportunè in præmissis provisum esse cupientes, ac infrascriptum Guardianum à quibusvis &c. censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Conventûs præfati Guardiano, ut, quandocunque voluerit, antiquos aquæductus hujusmodi, ad effectum reperiendi aquas dispersas prædictas, quæri, investigari, & recognosci, illosque refici, reparari, & restaurari, necnon aquas dispersas usque ad sex uncias tantùm, in illos congregari, ac per illos in Conventum prædictum pro illius usibus duci, vel, si id fieri non possit, aut minùs expedire ipsi moderno, & pro tempore existenti Guardiano respectivè videbitur, sex uncias aquarum, ex aliis dicti Territorii Terræ Nemi nuncupatæ locis, quæ ei magis commoda, & opportuna videbuntur, soluto tamen illis, ad quos ea res pertinuerit, si id prætenderint, aquarum hujusmodi pretio, per duos peritos, unum ab una, & alterum ab altera partium respectivè deputandos, æstimando, & si illi discordent, per tertium peritum, à dictis duobus peritis eligendum, arbitrando, aut facto pretii hujusmodi in Monte Pietatis de Urbe Deposito, vel præstita idonea cautione de illo solvendo, per quæcumque tam publica, quàm privata, etiam quorumvis piorum, & aliorum, quocumque privilegio suffultorum locorum, & personarum prædia, loca, vias, situs, & terras, ad eumdem Conventum pariter duci, sine cujusquam tamen, vel saltem refecto, & soluto illis, ad quos spectaverit, quod eis per præmissa quomodolibet inferretur, respectivè damno, aut data idonea cautione de reficiendo, & solvendo damno hujusmodi, facere, & curare liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, & amplam facultatem, licentiam, & potestatem, tenore præsentium denuò concedimus, & impertimur. Præterea dicto Conventui sex uncias

ex

ex aquis dispersis præfatis, si, ut præmittitur, congregentur, per antiquns aquæductus hujusmodi ad eumdem Conventum ducantur, sine cujusquam præjudicio, io perpetuum gratisè iterum donamus, & appropriamus. Ac insuper quibusvis personis, ut aquas memorato Conventui usque ad sex uncias hujusmodi in totum concedere, & quemcumque necessarium, & opportunum in præmissis consensum præstare, liberè pariter, & licitè, ac validè, & sine caducitatis, devolutionis, aliusve cujusvis pœnæ in quibuslibet fideicommissis, & aliis, etiam ultimis dispositionibus, & voluntatibus, etiam alienandi, & alias quascumque prohibitiones, aliave quælibet vincula, & nexus continentibus appositæ incursu pnssint, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore præfatis denuo tribuimus. Ceterùm, ut præmissa executioni quantocitiùs, & expeditiùs demandentur, Dilectum Filium Nobilem Virum Julianum Cæsarinum, Civitatis novæ in Provincia nostra Marchiæ consistentis Ducem, qui etiam supradictæ Terræ Cynthiani Dominus in temporalibus existit, & de cujus prudentia, rerum agendarum peritia, dexteritate, pietate, ac spectata erga dictum Conventum, ejusque Fratres charitate plurimùm io Domino confidimus, donationis, quam præfato Conventui, sicut præmittitur, fecimus, Executorem, ita, ui ipse Julianus Dux præmissa omnia, & singula, quorum facultatem, licentiam, & potestatem Guardiano prædicto concessimus, ad ejusdem Conventûs favorem pari modo facere, curare, & exequi liberè, & licitè valeat, & cum aliis facultatibus ad eadem præmissa quomodolibet necessariis, & opportunis, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus constituimus, & deputamus. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet, etiam quacumque, qnantumvis sublimi dignitate fulgentes, seu aliàs speciali, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomndolibet prætendentes, illis nnn consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas præsentes emanârunt, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, seu ex alia quacumque, quantumvis pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis &c. judicari, & defioiri debere, ac irritum, &c. attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis, quæ in prædictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Nov. MDCLVIII. Pontificatûs nostri anno quarto.

G. Gualterius.

Aut. in Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. & loc. cit.

Nomina Nativorum, & non Nativorum supprimi; hos & illos à Loco Professionis nominari; eundem Novitiorum numerum in uno, & altero Provinciæ Novitiatu collocari; in horum admissione votum Definitorii proponente Ministro exquiri; in electione Custodum Generalium unum ex una, & alium ex altera parte eligi jubet, ac in reliquis Constitutionem Urbani VIII. incip. CHRISTI SALVATORIS, indictis controversiæ perpetuo silentio, & pœnis confirmat.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs emanârunt à fel. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro Literæ in forma Brevis tenoris sequentis, Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam, Christi Salvatoris nostri. *Residuum vide fol. 60.*

Cum autem, sicut accepimus, occasione

ne præinsertarum literarum, ac super earum intellectu, & observatione inter prædictos Fratres Capucinos, Provinciæ Romanæ Nativos, & non Nativos plures exortæ sint controversiæ, Nos pro pastorali nostra erga Ordinem prædictum charitate controversias hujusmodi dirimere, mutuam charitatem, & unionem inter eosdem Fratres firmare volentes, auditâ relatione nonnullorum Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus hujusmodi negotium, auditis partibus examinandum commiseramus, easdem præinsertas literas declarando, & aliquid etiam eis addendo, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus, ut in futurum prorsus aboleatur in dicta Provincia Romana nomen Fratrum Nativorum, & non Nativorum, & quælibet pars denominetur à loco suæ Professionis, nempe Reatis, & Balneariæ, & idem numerus Novitiorum recipiatur in uno, atque in altero Novitiatu, & in admissione ad Habitum Novitiatûs concurrat votum Diffinitorii, proponente tamen, ac suffragia exquirente Ministro Provinciali: in electione autem Custodum pro Capitulo Generali eligatur unus ex una, alter verò ex altera parte, & in aliis serventur Decreta Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1662. celebrati super forma recipiendi Novitios: in reliquis verò præinsertas Urbani Prædecessoris literas confirmamus, jubemusque, ut ab omnibus memoratæ Provinciæ Fratribus inviolatè, & ad unguem observentur, exceptâ Familiarum mutatione, quæ fieri poterit, prout hucusque fieri consuevit. Ac demum imponimus in hujusmodi controversiis perpetuum silentium, nec non pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ relegationis extra Provinciam, irremissibiliter per Superiores ejusdem Ordinis illico exequendam contra illos Fratres, qui hujusmodi Apostolicis Literis verbo, & facto contradixerint, aut adamussim non obtemperaverint, vel in posterum aliquid in contrarium attentare, seu litem hujusmodi suscitare præsumpserint. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Audit. judicari, & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præinsertis Urbani Prædecessoris Literis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ idem Urbanus Prædecessor in eis voluit non obstare; cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, etiam impressis, manu dilecti Filii Ministri, vel Vicarii Generalis dicti Ordinis subscriptis, ac Sigillo ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur; quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die xx. Augusti MDCLXIII Pontificatus Nostri Anno nono.

S. Ugolinus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 25. de quo Breve formatum in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Romana.

N O T A.

Ortas ex hàc Constitutione difficultates, & lites, Novitios concernentes, Sanctissimus D. N. Clemens Papa X. diremit sequente Oraculo.

CUM occasione Literarum in forma Brevis fel. rec. Urbani Octavi sub datum die 13. Septembris 1631. pro Provincia Romana Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum S. Francisci, & super earum intellectu, & observatione inter Fratres Nativos. & non Nativos plures exortæ essent controversiæ, S. M. Alexander Septimus ad pacem inter eos Fratres firmandam, easdem literas declarando, & in illis addendo, Motu proprio &c. statuit, decrevit, & declaravit, ut in futurum prorsus aboleretur in dicta Provincia Romana nomen Fratrum Nativorum, & non Nativorum, & quælibet pars nominaretur à loco suæ professionis, nempè Reatis, & Balneariæ & idem numerus Novitiorum reciperetur in uno, atque altero Novitiatu, & in admissione ad Habitum Novitiatûs concurreret votum Diffinitorii, proponente tamen, & suffragia exquirente Ministro Provinciali. In electione autem duorum Custodum pro Capitulo Generali eligeretur unus ex una, alter ex altera parte, & in aliis servarentur Decreta Capituli Generalis dicti Ordinis Anni 1662. celebrati super forma recipiendi Novitios, In reliquis verò prædictas literas Urbani confirmavit, jussitque, ut ab omnibus memoratæ Provinciæ Fratribus inviolatè, & ad unguem observarentur, exceptâ familiarum mutatione, quæ fieri posset, ut pro antea fieri consueverat, ut in ipsius Alexandri literis, in simili forma Brevis expeditis die 20. Augusti 1663. uberiùs continetur, Quoniam verò etiam super intellectu harum literarum Alexandri nonnullæ ortæ sunt difficultates, Sanctissimus Dominus Noster illas submovendo declarat, hujusmodi literas

ita esse intelligendas, ut Novitii in Conventibus Reatis, & Balnuariæ, ut supra, pro Novitiatu designatis promiscuè, & indifferenter degant, & professionem emittant tum Nativi, quàm non Nativi: & in reliquis observari mandavit primò dictas literas Urbani, ita, ut in electionibus Capitulorum Provincialium eligantur duo Diffinitores ex una, & duo ex altera parte, & alternatim Minister Provincialis tum Nativorum, quàm non Nativorum, nulla habita ratione loci, in quo professionem emiserunt: & Novitii in pari numero ex utraque parte, ut supra, recipiantur; & prout fusius exprimitur in eisdem literis Urbani. Die 19. Septembris 1674.

P. Paguanus.

Loc. ✠ Sig.

Autog. in Arch. Ord. Arm. Provincia Romana.

Cumque Breve Alexandri VII. Brevi Urbani VIII. quoad æqualitatem receptionis Novitiorum contrariari, ab aliquibus adhuc crederetur, S. Congregatio Episc. & Regul. sequenti, & à Papa confirmato Decreto controversiam terminavit.

In Causa Capucinorum Provinciæ Romanæ.

S*Acra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus pluries auditis. referente Eminentissimo Casanate, censuit Breve S. M. Alexandri VII. non esse contrarium Brevi S. M. Urbani VIII. circa æqualitatem receptionis Novitiorum. Romæ 4. Augusti 1679.*

Et die 13. Septembris ejusdem anni facta relatione de præmissis SS. Domino Nostro, Sanctitas sua Congregationis sententiam approbavit, & mandavit servari supradictam æqualitatem sub pœnis, in iisdem Brevibus contentis &c.

G. Cardinalis Carpineus.

Loc. ✠ Sig.

Exemp. Authent. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Romana. *vide Breve Urbani VIII. supra fol. 60.*

A Monialibus S. Urbani de Urbe, loco bonorum immobilium, in quibus pretium Domûs pro ampliando Monasterio emptæ, aliàs investiri deberet, tot loca Montium, non vacabilium, Fideicommisso Vincentii Bocca supponi indulget.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo Filiæ Moniales Capucinæ nuncupatæ, Monasterii S. Urbani de Urbe, quod, cum ipsæ licentiam claudendi viam publicam, retro dictum Monasterium existentem, ad effectum ampliandi ipsum Monasterium, quod nimis angustum est, sibi à Nobis concedi obtinuerint, & pro ampliatione hujusmodi quamdam domum, fideicommisso, per quondam Vincentium Bocca instituto, suppositam, vigore Constitutionis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. super jure congrui editæ, retrahere intendant, retractuique hujusmodi juxta dispositionem dictæ Constitutionis locus sit; verùm juxta præscriptum ejusdam Constitutionis stabile æquivalens, quod pro evictione dictæ Domûs stare, & in quod fideicommissum hujusmodi transferri debeat, ab eisdem Exponentibus assignandum sit, hujusmodi autem stabile vix possit inveniri; ipsæ Exponentes pretium prædictæ Domus retrahendæ, quod in summa mille centum, & quinquaginta scutorum monetæ concorditer, cum dilectis filiis modernis possessoribus dicti Fideicommissi æstimatum fuit, in emptionem tot locorum Montium Cameræ nostræ Apostolicæ, non vacabilium, convertere, seu loco ipsius pretii, tot loca Montium hujusmodi assignare posse, plurimùm desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsas Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulas à quibusvis &c. censentes, ac dicti Fideicommissi tenorem præsentibus, pro plenè, & sufficienter expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut vice, & loco tot bonorum immobilium, in quibus pretium Domûs prædictæ, cum illius augmento, juxta memoratam Constitutionem debito, investiri deberet, tot loca Montium Cameræ prædictæ, non vacabilium, quæ pro evictione ejusdem Domûs stare, ac fideicommisso prædicto, ejusque vincu-

lis

lis subjacere debeant, illis, ad quos spectat, assignare liberè, & licitè possint, & valeant, ita ut per hoc dictæ Constitutioni satisfactum, ejusque forma adimpleta sit, & esse intelligatur in omnibus, & per omnia perinde, ac si tot bona immobilia assignata fuissent, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea modernis, seu pro tempore existentibus hæredibus prædicti Vincentii, possessoribus dicti Fideicommissi, ut intra quadriennium ab assignatione dictorum locorum Montium numerandum, eadem loca Montium meliori, qua fieri poterit, conditione vendere, & alienare, pretiumque inde proventurum, in emptionem tot bonorum immobilium secnrorum, & fructiferorum ad favorem ejusdem fideicommissi, ac ad illud pro tempore vocatorum, & non in alios usus convertere, & erogare liberè pariter, & licitè possint, ita tamen, ut bona immobilia sic emenda vice, & loco eorumdem locorum Montium vendendornm, pro evictione Domûs supradictæ pariter stare, ac dicto Fideicommisso, ejusque vinculis supponi, & subjacere debeant, licentiam, & facultatem auctoritate, & tenore præsentium tribuimns, & impartimur. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, ac dictis Exponentibus, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & Vicarinm Urbis prædictæ Magistros judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstantibus prædicts Gregorii Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictæ Urbis, & aliis quibusvis etiam &c. statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut venditio locorum Montium, pretiique inde proventuri, conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium ipsum penes Montem Pietatis de eadem Urbe deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIX. Julii MDCLXVI. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S. Ugolinus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. Jul., aut Sept. fol. 7.

N O T A.

ET Moniales supradictas, verè Capucinas esse tene: fuit illarum Monasterium erectum Anno 1600. instantibus Cardinale Cæsare Baronio, Pulvia de Comitibus Sfortiæ, ac aliis Fundatoribus, in beneficium, & favorem Puellarum *dispersarum* Domûs, prope Ecclesiam S. Euphemiæ in Campo Carleo, ut, quæ harum Puellarum Deo sub suavi Religionis jugo famulari anhelarent, in dicto novo Monasterio, ad formam Monasteriorum Monialium Capucinarum erecto, vota sua exequi possent, profitentes primam S. Claræ Regulam, prout Bulla Clementis Papæ VIII. fusius exhibet, in Bullario antiquo inter Constit. hujus Papæ 66. incip. *Debitum Pastoralis officii &c.*, & anno 1600. emanata. Pleniùs postea formabantur ad vitam Capucinam per quatuor Moniales, de Partenone Montis Quirinalis illac translatis, cum ab iis non solùm formam Habitûs, sed & Constitutiones Capucinas acceperint, ita, ut nomen Capucinarum ob vitam exemplarem, & statui Capuccino conformem dignissimè gerant. Discrepant tamen à Monialibus Capucinis Montis Quirinalis in hoc, quod, dum hæ sub spirituali Ordinis Gubernio manent, illæ jurisdictioni Eminentissimi Cardinalis Vicarii de Urbe plenè subjaceant:

In Cella S. Felicis intra Claustrum, & Domum de Urbe, Missas celebrandi facultatem largitur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Guardianus Conventûs Romani, Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII., Prædecessor noster, licentiam erigendi Altare, in quadam Cella, dicti Conventûs, in qua Beatus Felix de Cantalicio, dicti Ordinis, quadraginta annorum spatio habitasse memoratur, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium die 18. Maii, qua idem Beatus Felix in Domino obdormivit, quotannis dumtaxat celebrandi concessit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Altaria tam Ecclesiæ, quàm Cappellarum Conventûs prædicti, in quibus Missam quotidie celebrari permissum est, Sacerdotibus ibidem celebrare cupientibus, propter eorum multitudinem interdum, & præsertim tempore celebrationis Capitulorum Generalium, Ordinis præfati, ac in Festo Nativitatis D. N. Jesu Christi non sufficiant; & propterea dictus Guardianus quo tum

tum necessitati, tum devotioni Sacerdotum hujusmodi consuli valeat, opportunè in præmissis à Nobis provideri, & , ut infra, indulgeri plurimùm desideret. Nos ipsius Guardiani votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis &c. censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis &c. inclinati, ut etiam aliis quibusvis anni diebus ad Altare, in Cella supradicta existens, prout vel necessitas exiget, vel Sacerdotum illic celebrare volentium devotio flagitabit, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, servatâ tamen cæteroquin licentiæ, à memorato Urbano Prædecessore, sicut præmittitur, concessæ formâ, & dispositione, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VI. Februarii MDCLXXIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

I. G. Slusius.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. Feb., seu Mart., & Anni præd. fol. 31.

Fratres perpetuos Triremium Pontificiarum Capellanos constituit: numerum eorum assignat: iis facultates spirituales largitur; Hospitium P. Ministro Provinciali immediatè subjectum, in Portu Maritimo Centum Cellarum pro illis construi, iisdem de Supellectile, ac aliis ad victum necessariis (præter indumenta) provideri curat, ac Seculares, seu Regulares (etiam Capucinos) ad D. Hospitium recipi vetat.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM Nos ad spiritualem Militum, Nautarum, & Remigum, aliorumque Christifidelium, in Triremibus Pontificiis, earumque Classe nunc, & pro tempore existentium directionem, eorumque Animarum curam, quam nonnulli Presbyteri Sæculares, Triremium hujusmodi Capellani, hactenus gesserunt, Dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum operâ deinceps uti decrevimus; verùm eisdem Fratribus per Constitutiones dicti Ordinis, Apostolica Auctoritate approbatas, Sacramentales Sæcularium confessiones excipere, & audire interdictum sit: hinc est, quod Nos ex commissi Nobis divinitùs Pastoralis muneris debito, Animarum saluti, quantùm cum Domino possumus, providere cupientes, dictorum Fratrum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c., & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eisdem Fratribus Minoribus Capucinis nuncupatis, in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutis, & ad audiendas Sæcularium Confessiones hujusmodi idoneis, & approbatis, qui ad inserviendum pro Cappellanis, & Spiritualibus Directoribus in præfatis Triremibus Pontificiis, earumque Classe pro tempore deputati fuerint, ut, dum eædem Triremes in Portu nostro Centum Cellarum, seu Civitatis Vetulæ reperirentur, Militum, Nautarum, Remigum, & aliorum quorumcunque, in Triremibus hujusmodi pro tempore inservientium duntaxat, & quidem in ipsis Triremibus, vel dicto Portu, ejusque ambitu, ubi Hospitale positum est; in Mari aûtem, sive dum eædem Triremes extra Portum præfatum navigabunt, etiam aliorum quorumvis Christifidelium, in ipsis Triremibus Pontificiis, earumque, & aliarum quarumvis Triremium, & Navium Bellicarum, illis pro tempore unitarum, & uniendarum Classe existentium, Sacramentales Confessiones audire, eosque ab eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis &c. pœnitentiâ salutari, & aliâ, quæ injungenda fuerit, eis respectivè injunctis, in foro conscientiæ tantùm absolvere, & liberare, liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ac eosdem FF. Capucinos, sicut præmittitur, pro tempore deputandos, in locum supradictorum Cappellanorum Sæcularium, quoad spiritualem directionem, & curam Animarum hujusmodi in omnibus, & per omnia substituimus, & subrogamus.

Porro pro dictis Fratribus Confessariis, & Spiritualibus Directoribus, ut præfertur, pro tempore deputandis, ex quibus singulæ Triremes Pontificiæ præfatæ suum peculiarem habere debebunt, eorumque Præsidente, & uno vel duobus Fratribus Laicis, seu Conversis dicti Ordinis, qui eis inserviant, Hospitium in Portu prædicto, prope mansiones dicti Hospitalis ædificari, ac construi volumus; ac eidem Hospitio, ac in eo pro tempore degentibus Fratribus prædictis de Supellectilibus, ac aliis omnibus ad victum necessariis (exceptis tantùm indumentis, quæ ipsis ab eorum Provinciali Ministro subministrari debebunt.) provideri curabimus, & proinde iidem Fratres nullo

nullo modo elemofynas quærere, aut quæstuationes facere poterunt. Hofpitium autem prædictum, Dilecto Filio moderno, & pro tempore exiftenti Miniftro Provinciali Provinciæ Romanæ, Ordinis prædicti, immediatè fubjaceat; nec in illud, etiam hofpitandi causâ ullus extraneus, feu Laicus, feu Ecclefiafticus Sæcularis, vel cujufvis Ordinis, etiam Fratrum Capucinorum prædictorum Regularis, fub quocunque prætextu recipiatur, fed foli Confeffarii, & Spirituales Directores, eorumque Præfidens, ac unus, vel duo Fratres laici prædicti in illo commorentur.

Decernentes eafdem præfentes Literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit, pleniffimè fuffragari, & ab eis refpectivè inviolabiliter obfervari; ficque in præmiffis, per quofcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, fi fecus fuper his, à quoquam, quavis auctoritate, fcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis præfatorum, aliifque quibufvis, etiam juramento, Confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam Literis Apoftolicis, in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum tenores pro plenè, & fufficienter expreffis, ac de verbo ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum, hac vice duntaxat fpecialiter, & expresfè derogamus, cœterifque contrariis quibufcunque. Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris, Die xv. Maij MDCLXXXIV. Pontificatus Noftri Anno octavo.

I. G. Slufius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Iifdem Capellanis, Claffe Triremium contra Turcas exeunte, fpeciales facultates impertitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

UT Animarum Chriftifidelium in noftrarum, & Sedis Apoftolicæ, aliifque unitarum, & uniendarum Triremium, & aliarum navium Bellicarum Claffe propediem in auxilium Chriftianorum contra Turcas, benedicente Domino, navigatura, pro tempore exiftentium, faluti uberiùs confuli valeat, Motu proprio, ac ex certa fcientia noftra, Dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum S. Francifci Capucinorum Confeffariis, & fpiritualibus Directoribus, in locum Presbyterorum fæcularium Capellanorum Claffis Triremium Pontificiarum hujufmodi à Nobis fubrogatis, omnes, & fingulos Chriftifideles Claffis prædictæ à quibufvis eorum peccatis, criminibus, exceffibus, & delictis, etiam quantumvis gravibus, & enormibus, ac Sedi Apoftolicæ refervatis, etiam in literis Apoftolicis, quæ die Cœnæ Domini legi confueverunt, contentis, pœnitentiâ falutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro confcientiæ dumtaxat abfolvendi, illifque, ut quadragefimæ, & aliis anni temporibus, quibus efus lacticiniorum eft prohibitus, lacticiniis hujufmodi, abfque ullo confcientiæ fcrupulo, in eadem Claffe vefci poffint, concedendi, nec non Sacrofanctum Miffæ Sacrificium horâ poft meridiem celebrandi facultatem ad annum proximum duntaxat duraturam, quâ tamen uti non poffint, nifi extra Statum noftrum Ecclefiafticum tantùm, auctoritate Apoftolica, tenore præfentium impertimur, nec non iifdem Chrifti Fidelibus in mortis articulo conftitutis, atque in expeditione contra Turcas morientibus, contritis tamen, plenariam omnium peccatorum fuorum Indulgentiam, & remiffionem mifericorditer in Domino concedimus. Non obftantibus Apoftolicis, ac in Univerfalibus, Provincialibufque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel fpecialibus Conftitutionibus, & Ordinationibus, cæterifque contrariis quibufcumque. Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris die xv. Maji MDCLXXXIV. Pontificatûs noftri anno octavo.

I. G. Slufius.

Breve format. in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Ut, quæ Hofpitium hoc Pontificium concernunt, commodiùs ad manus habeantur, fubjunguntur hic & nonnulla Decreta defuper in regulam edita, & quorum primo à S. Congregatione Epifc. & Regular. &c. emanato, S. Euchariftiam in illo affervari, curam S. Supellectilis à Rev. Camera Apoftolica fubmini-

ministrata, à FF. Capellanis haberi, hosque pro Confessione excipienda ab Eminen. Cardinale Urbis Vicario approbari sancitur.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

lib. sup. in tat. 1106. *CUm Eminentissimus Episcopus Civitatis Centum-Cellarum, Triremium Pontificiarum Capellanis intimaverit, quod in executionem Decreti, ab hac Sacra Congregatione emanati, in Capella Hospitii Sanctissimum Sacramentum perpetuò asservare, & de omnibus, ad talem effectum necessariis providere deberent, Provincialis Capucinorum Provinciæ Romanæ, ad obediendam hujus Sacræ Congregationis nutibus promptissimus, EE. VV. supplicat, quatenus ante hujusmodi executionem, Apostolicum Breve, Capucinis à S. M. Innocentio XI. concessum, & Illustriss. Domino Secretario copialiter communicatum ponderare, & pro Religiosa præfatorum Fratrum quiete, sequentia puncta resolvere dignentur, videlicet:*

I. Quod Capella, in qua Sanctissimum asservari deberet, sita sit partim immediatè sub cellis, ubi Capellani degunt, & dormiunt, partim inter scalas, quæ ab omni sorte condemnatorum, & mancipiorum continuò calcatur: quod ob contiguam Granarii portam impediri nequit. Imò sub ipsa Capellæ porta de hac hominum fæce reperti sunt, actualiter nefandè agentes, hinc Sanctissimum sine irreverentia ibi retineri non posse videtur.

II. An, cum prædicta Capella à R. Camera Apostolica, quæ illius retinet dominium, Capellanis pro simplici commodo celebrandi Sanctam Missam, & supposito, etiam asservandi Sanctissimum, consignata sit, Parochus desuper acquirat jurisdictionem, vel an Cameræ Apostolicæ, juxta allegati Brevis præscriptum, subjecta maneat?

III. Cum de Tabernaculo, Pixide, oleo pro lampade, velis Tabernaculi, cerâ, aliisque utensilibus necessariis providendum sit, ad quem hujusmodi provisio spectet, cum Capellani aliud, præter nudum victum pro sua sustentatione, à Camera Apostolica non accipiant?

IV. Cui cura Capellæ, & utensilium incumbat, cum Capellani, qui Parocho subesse renuunt, ad evitandas cum eo controversias, etiam à celebrando abstinebant?

V. Cum Eminentiss. Urbis Vicarius, Triremium dictarum, 100. milliaribus à Civitate elongatarum, jurisdictionem habeat, hancque ipsam prætendat, quando sunt in portu, vel Darsena, & ideo Capellanos pro confessione à suo foro approbari velit, idemque Emus Episcopus Viterbiensis, quando Triremes sub sua extant jurisdictione, prætendat, Capellanis onus, duplici examini sese subjiciendi incumbit, cum tamen vix amplius Religiosus inveniatur, qui ob frequentes mortificationes, quas (non obstante sua capacitate, Provinciali perspecta) ob rejectionem subire debet, examini uni soli se subdere velit.

Imò videtur, quod Provincialis eos absolutè deputare queat juxta concessionem, in prædicto Brevi expressam sequentibus verbis: Eisdem Fratribus Minoribus Capucinis pro tempore, qui ad inserviendum pro Capellanis, & spiritualibus Directoribus pro tempore deputati fuerint, Sacramentales Confessiones audire &c. tenore præsentium concedimus, & indulgemus &c.

Sacra Congregatio Emorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negot. & Consultat. Episc. & Regul. præposita, referente Emo Carpineo, ejusdem S. Congregationis Præfecto, censuit, ac decrevit.

Ad Primum, persistendum esse in decisis, scilicet Sanctissimam Eucharistiam esse retinendam in loco decenti, assignando ab Emo Episcopo Viterbiensi.

Ad Secundum, citandum esse Parochum.

Ad Tertium, spectare ad Cameram Apostolicam.

Ad Quartum, spectare ad Capellanos.

Ad Quintum, spectare ad Emum Urbis Vicarium. Romæ 19. Decembris 1704.

G. Cardinalis Carpineus.

N. Grimaldus Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. mens. & anni prædicti.

Alio Decreto, à S. Rituum Congregatione emanato, circa salutationem Præfectorum Triremium in principio, & fine Sanctæ Missæ prætensam, à FF. Capellanis Rubricam Missalis, & Cæremoniale observari, statuitur.

CENTUM CELLARUM.

Præfectis Triremium Summi Pontificis, prætendentibus à Fratribus Ordinis Capucinorum, earumdem Triremium Capellanis in principio, vel post finem Missæ salutari; ad consulendum propriæ conscientiæ Capellani prædicti, quid ipsis in casu liceret, præscribere, S. Rituum Congregationi demissè supplicaverant.

Et eadem Sacra Rituum Congregatio respondit: Observetur Rubrica Missalis, & Cæremoniale. Die 24. Aprilis 1706.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. f. 155.

Renovatà noviter quæstione de approbatione Capellanorum pro excipiendis Confessionibus Remigum, & aliorum in Triremibus aliàs servientium, quando sunt in portu Civitatis Centum-Cellarum, & præ-

prætendente Episcopo Viterbiensi, quod juxta priorum annorum praxin, in hujusmodi casu deberent approbari, ab Eo, ideo, quod Portus, & Civitas prædicta sint sub sua jurisdictione, & Diœcesi, fuit à Sacra Congregatione Concilii, eos pro Confessionibus Remigum &c. in portu excipiendis, ab Eminentissimo Urbis Vicario, & pro illis, in Civitate prædicta excipiendis, ab Ordinario Viterbiensi approbari debere, resolutum, statu litis, memoratæ S. Congregationi ita exposito.

Viterbien. Visitationis Sacrorum Liminum.

Episcopus Viterbiensis in sua relatione, S. Congregationi exhibita, occasione visitationis Sacrorum Liminum exposuit, quod Patres Capucini, qui in Triremibus Pontificiis, pro Capellanis inserviunt, Sacramentum Pœnitentiæ administrant, nulla ab ipso reportatâ approbatione, tam in Triremibus, quando sunt in portu, & in Receptaculo, Vulgò Darsena*, quàm in ipsa Civitate Centum Cellarum, loquendo tamen de Remigibus, & aliis, qui in Triremibus degunt, non obstante, quod portus, receptaculum, & Civitas sint in sua Diœcesi, & non obstante, quod à Prædecessoribus Episcopis iidem Patres Capucini ab anno 1680. usque ad annum 1704. facultatem administrandi Sacramentum Pœnitentiæ petierint, & obtinuerint: & quærit, quomodo in posterum se gerere debeat?*

Porro quatenus Capucini inniterentur approbationi, in aliis Diœcesibus reportatæ, urgeret advertisse, quod Regularis in una Diœcesi approbatus pro excipiendis Confessionibus Sæcularium, eas excipere non potest in alia Diœcesi, in qua approbatus non est, in hypothesi etiam, in qua pœnitens esset Subditus illius Episcopi, à quo Regularis approbationem reportavit, uti habetur in Constit. 31. Bull. tom. 5. Innoc. X. & in Constit. 7. Clem. X. Bull. tom. 6. Et propositio, quod Regulares Ordinum Mendicantium semel approbati ad confessiones audiendas in una Diœcesi, habeantur pro approbatis in aliis Diœcesibus, ita, ut nova Episcoporum approbatione non indigeant, qualificata fuit, tanquam falsa, & Saluti animarum perniciosa in Literis Apostolicis Alexandri Papæ VII. directis ad Episcopum Andegavensem, & impressis apud Cabasut. in Theor. & praxi Juris Canon. l. 1. cap. 10. num. 9.

Sublato itaque fundamento approbationis, reportatæ in alia Diœcesi, perpendendum est, an qualitas Capellanorum Triremium, qua PP. Capucini potiuntur, eos eximat à reportanda approbatione pro excipiendis Confessionibus Remigum, & aliorum, in navibus degentium, in ipsis Triremibus, dum sunt in portu, & Receptaculo, sive dum Remiges, aliique prædicti morantur in ipsa Civitate Centum Cellarum.

Notum est, quod Pontificiæ Triremes majore anni parte versantur in portu, & in receptaculo, vulgò Darsena*, & quod aliquibus tantùm mensibus nauticum iter assumunt, vel eum adversus Turcas, vel eum ad aliquod aliud peragendum negotium expediuntur, nisi forte necessitas aliqua urgeat, quod aliquæ ex eis debeant per mare vagari, ut litora nostra ab incursibus hostium defendant, in quo rerum themate, operæ pretium esse videtur exquirere, an, dum morantur, vel in portu, vel in Receptaculo, assimilari valeant Coherti militum, in aliquo præsidio degentium; in ordine ad quos pluries ab hac S. Congregatione resolutum fuit, quod ipsorum Capellani confessiones excipere non possunt, nisi vel habeant speciale Apostolicum Privilegium, vel approbationem Ordinarii, in cujus Diœcesi existunt, uti colligitur ex dubio Jurisdictionis Capellanorum Exercitûs die 6. Martii 1694. lib. 44. Decret. fol. 79.*

Cum enim quæsitum fuisset, an Capellani Exercitûs, sive Regulares, sive Sæculares Catholici, possint administrare Militibus, in præsidiis degentibus, Sacramentum Pœnitentiæ sine speciali facultate Sedis Apostolicæ, vel licentia, & approbatione Ordinarii, in cujus Diœcesi eos extare contigerit? huic Dubio, negativè responsum fuit, & hoc ipsum fuit confirmatum in Frisingen. die 29. Jan. 1707. lib. 57. Decret.

His Stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Patres Capucini Capellani Triremium Summi Pontificis excipere possint sine approbatione Episcopi Viterbien. Confessiones Remigum, & aliorum in Triremibus degentium, sive, quando Remiges, & alii sunt in Triremibus, & Triremes sunt, vel in portu, vel in receptaculo, vulgò Darsena*, sive, quando Remiges, aliique in Triremibus degentes sunt in Civitate Centum Cellarum?*

Quantumvis dubium fuerit propositum in Sacra Congregatione, habita die 22. Novembris 1721., nihil tamen ad id fuit decisum ob motivo, in folio pro Congregatione 28. Martii 1722. indictâ dispensato cooretta, & quidem, ut sequitur.

Viterbien. Visitationis Sacrorum Liminum.

Episcopus Viterbiensis in relatione, ad hanc S. Congregationem transmissa status suæ Ecclesiæ, occasione Visitationis Sacrorum Liminum exposuit, quod PP. Capucini, qui in Triremibus Pontificiis pro Capellanis inserviunt, Sacramentum Pœnitentiæ administrant, nullà ab ipso reportatâ approbatione, tam in Triremibus, quando sunt in portu, & in receptaculo, vulgò Darsena*, quàm in ipsa Civitate Centum Cellarum, non obstante, quod portus, receptaculum, & Civitas sint in sua Diœcesi, & in Congregatione, habita die 22. Novemb. 1721. propositum fuerit dubium, an DD. Patres sine approbatione Episcopi Viterbiensis possent confessiones juxta supra exposita excipere?*

*Nulla tum capta fuit resolutio, accessit enim ad me Secretarium * Congregationis Promotor Fiscalis Eminentissimi Urbis Vicarii, qui dixit plura extare Decreta pro Eminentissimo Urbis Vicario circa competentiam approbationis PP. Capucinorum pro excipiendis Confessionibus Remigum, & cæterorum, qui sunt in Triremibus Pontificiis.*

Decreta autem sunt hæc, quæ sequuntur: primum editum fuit à Congregatione particulari, à summo Pontifice deputata anno 1678. in qua stante antiqua observantia, juxta quam approbatio Cappellanorum Triremium Classis Pontificiæ pro excipiendis Confessionibus Militum, Nautarum, Damnatorum, & aliorum, earumdem Triremium Ministrorum, fuerat concessa à Cardinale Urbis Vicario, sic resolutum fuit. Sed

quo-

* *Qui erat tunc Prosper de Lambertinis.*

Digitized by Google

quoniam circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ in ipsis Triremibus, etiam pro tempore, in quo sunt in Darsena, & portu, ob diuturnam observantiam, ab ipsomet Episcopo Viterbiensi non contradictam, innovatio producere posset aliqua inconvenientia, idcirco visum, & referendum, seu consulendum eidem Sanctissimo, ut, quando ejus summæ prudentiæ videatur, cum speciali indulto id concedat Capellanis, dummodo cum Personis, quæ continuò vivunt in ipsis Triremibus, non autem in Terra, prædictum Sacramentum Pœnitentiæ administrent.

Secundum Decretum fuit illud Auditoris Sanctissimi, *editum die* 13. *Februarii* 1692, *in quo, facto verba cum Sanctitate sua, & non obstante superventa interim subrogatione PP. Capucinorum pro Capellanis in Triremibus Pontificiis, loco Presbyterorum Sæcularium, dictum fuit circa* jura jurisdictionalia, & Parochialia nihil fuisse innovatum ad tenorem Decreti emanati in Congregatione particulari anno 1678.

Tertium fuit S. Congregationis Episcoporum, & Regularium: conquerente siquidem P. Provinciale Capucinorum, quod sui Religiosi, electi in Capellanos Triremium, tenebantur duplicem obtinere pro confessionibus excipiendis approbationem, unam ab Eminentissimo Urbis Vicario, alteram ab Episcopo Viterbiensi, S. Congregatio die 19. *Decem.* 1704. *audito Episcopo Viterbiensi respondit*: approbationem pertinere ad Eminentissimum Urbis Vicarium.

Ultimum Decretum est illud Auditoris Sanctissimi, editum die 18. *Septemb.* 1711. *in quo facto Verbo cum Sanctitate sua, & partibus auditis, inhærendo resolutioni Congregationis particularis anni* 1678. *declaravit*: PP. Capucinos posse administrare Personis, quæ continuò vivunt in Triremibus Pontificiis, Sacramentum Pœnitentiæ tantùm in ipsis Triremibus, in Darsena, portu, & Hospitio in Darsena existente, *cum* approbatione tantùm Eminentissimi D. Cardinalis Vicarii; Extra tamen dicta loca declaravit, non posse *dictum Sacramentum administrare sine approbatione* Eminentissimi D. Episcopi Viterbiensis.

Hisce proin stantibus dignabuntur EE. VV. decernere,

An PP. Capucini &c. uti supra.

Cum autem & in hac Martii Congregatione Causa manserit indecisa, die 18. April. 1722. ad illam fuit rescriptum, ut sequitur,

Posse Patres Capucinos sine approbatione Ordinarii Viterbiensis, & cum sola approbatione Urbis Vicarii excipere confessiones Remigum, & aliorum in triremibus continuò degentium, tam in ipsis Triremibus, quàm in portu & receptaculo, vulgò Darsena, & in Hospitio in Darsena existente, sed non posse eosdem Patres Capucinos excipere eorumdem confessiones in Civitate Centum Cellarum sine approbatione Ordinarii Viterbiensis.

Ex tomo 2. *Thesauri resol. S. Cong. fol.* 103. 147. *&* 158.

Decretum S. Congreg. Episcop. ac Regular. quo Monialibus Mont. Quir. de Urbe esus lacticiniorum (extra quadragesimam, ferias sextas, & vigilias.) licitus declaratur, confirmat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilecti Filii, moderni Ministri Provincialis Provinciæ Romanæ, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium FF. Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ exposito, quod Monasterium Monialium Corporis Christi Capucinarum nuncupatarum de Urbe, à primæva ejus fundatione, per quasdam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ MDLXXVI. Pontificatus sui, anno quinto, expeditas literas, directioni, & visitationi tunc, & pro tempore existentis Ministri Provincialis dicti Ordinis commendatum, dictisque Monialibus injunctum fuerat, ut primam regulam Sanctæ Claræ unà cum Constitutionibus Monasterii Monialium Capucinarum Sanctæ Mariæ in Hierusalem, Civitatis Neapolitanæ, observare tenerentur, in prædictis verò Constitutionibus, ubi de perpetuo jejunio cap. IV. mentio fit, præscriptum reperiatur, ut præter omnium Sanctorum, & majorem Quadragesimam, ferias sextas, ac vigilias de præcepto, lacticiniis ex concessione rec. mem. Eugenii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri vesci possent, juxta quam utrumque Monasterium continuata, & nunquam interrupta temporis serie semper vixerat; & in eadem expositione subjuncto, quod paucis abhinc annis quædam Monialis primodicti Monasterii, aut majoris perfectionis zelo, aut ignorantiâ ducta, ejusdem Monasterii quietem perturbare cœperat, asserendo, Moniales ea concessione, tutâ conscientiâ uti minimè posse, cui quidem opinioni, cum frustra suis se persuasionibus objecissent, tunc pariter existentes Minister Provincialis ejusdem Provinciæ, & Procurator Generalis dicti Ordinis, necesse fuerat recursum habere ad auctoritatem Venerabilis Fratris Nicolai, Episcopi Portuen. S. R. E. Cardinalis Acciajoli nuncup. ejusdem Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, cujus ope exciti motus quieverunt. Verùm excitatis iterum per eamdem Monialem in animis Novitiarum, aliarumque adolescen-

lescentularum scrupulis, idem Minister Provincialis omnem diligentiam adhibuerat, ut dissidia, quæ inter eas suboriri possent, componeret, ac proinde auxilium tunc etiam existentis Ministri Generalis Ordinis prædicti imploraverat, qui perpenso rei discrimine à Piæ memoriæ Innocentio Papa XII. itidem Prædecessore Nostro, habuerat in mandatis, ut sub gravibus pænis omnibus Monialibus primò dicti Monasterii hujusmodi, observantiam vitæ communis, juxta tenorem Constitutionum injungeret. Et quia id ad perturbationes sedandas sufficiens minimè fuerat, pro parte ejusdem Ministri Provincialis prædictæ Congregationi Cardinalium supplicatu, ut pro majori Conscientiæ Monialium primò dicti Monasterii quiete, ea super re ederet Decretum, illiusque observantiam, sub pœnis sibi visis, per contrafacientes incurrendis, demandaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis censuit, ac declaravit licere Monialibus Capucinis vesci eisdem cibis, quibus utuntur Moniales Capucinæ S. Mariæ in Hierusalem Neapolis. Romæ 3. Martii 1701. G. Cardinalis Carpineus. I. M. Parraccianus Secretarius. Loco ✠ Sigilli: Cum autem, sicut dictus Minister Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Ministro Provinciali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis &c. censen. supplicationibus ejus nomine Nobis &c. inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis, per quoscumq; Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno lo Piscatoris, Die XVIII. Novemb. MDCCI. Ponti ficatus Nostri Anno primo.

F. Oliverius.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. anni, præd. fol. 14.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

A Fratre N. N., in actu collati Sacerdotii, à se hostiam non tactam fuisse asserente, vel scrupulum deponi, vel ab eo à Missa abstineri resolvitur.

Ordinis Capucinorum.

Dubium Ordinationis.

TRibus ab hinc annis in Ordinatione, habitâ in quadam Ecclesia, inter alios, promotus fuit ad Sacerdotium Frater N. N. à N. N., Ordinis Capucinorum, qui, cum deberet tangere materiam, requisitam ad dictum Ordinem recipiendum, advertit in Patena non adesse hostiam; Is verò tacuit, credens ex simplicitate, ita practicari in dicta Ecclesiâ, fortasse vigore alicujus Privilegii, subindeque nihil dubitans de validitate Ordinis, per tres circiter annos celebravit. Cumque postmodum in Conventu existens, perpenso casu, agnoverit, hostiam fuisse necessariam supra patenam, tamquam materiam proximam, quam bene recordatur defecisse, prout idem affirmat alius Correligiosus in eadem Ordinatione, cum eo ad Presbyteratum promotus, pro serenitate conscientiæ supplicavit declarari, quomodo in præmissis esset consulendum, & quatenus Ordinatione indigeret, absolvi, & dispensari super irregularitate forsan incursa, ob præfatam triennalem celebrationem.

Procurator Generalis Ordinis pro informatione requisitus, retulit Patrem probum esse Religiosum, rectique judicii, & conscientiæ non scrupulosæ, proindeque censet ab eodem exposita habenda esse vera, potissimum accedente testimonio præfati alterius Correligiosi ordinati, qui eadem testificatur, ac ipsius Oratoris exhibitione, omnia supranarrata jurejurando comprobandi. Relatâ causâ per Summarium sub die 19. Novembris 1707. rescriptum fuit pro nova Ordinatio-

natione, & cum absolutione ab Irregularitate ad cautelam.

Modò iterùm recurrit Orator ad hanc Sacram Congregationem, cui adhæret idem Procurator Generalis Ordinis, pro declaratione, an debeat dicta Ordinatio in Presbyterum reiterari in totum, vel saltem quoad omissa? & an fieri valeat in diebus festivis privatim, vel fieri debeat in publicis Ordinationibus?

His porro suas itidem preces adjecit Frater N. N. à N., qui est alter Religiosus, ut supra, ordinatus, quique pariter cum eadem certitudine, eumdem defectum materiæ coram Superiore affirmavit, ut de eo circa probitatem, & conscientiam, scrupulis non agitatam, Procurator Generalis, quemadmodum de altero, asseverat, unde eum omnia hæc fuerint per Summarium deducta in antecedenti Congregatione, injunctum fuit ab Emo Præfecto, ut Causa poneretur in Folio, prout hodie parendo Mandatis proponitur decidendum summæ prudentiæ EE. VV. infrascriptum dubium.

An, & quomodo in præmissis sit consulendum in casu &c.

Die 24. Januarii 1708. Sacra Congregatio Concilii distulit propositionem.

Cum autem supervenerint preces Episcopi Ordinantis, necnon fides duorum Magistrorum cæremoniarum, aliorumque Ministrorum in Ordinatione assistentium, ac etiam Coordinatorum in ipsa Ordinatione, ex quibus elicitur, non potuisse adesse deficientiam hostiæ, hinc repropostito negotio per Summarium.

Die 11. Februarii 1708. Sacra Congregatio Concilii censuit ex noviter deductis in facto, recedendum esse à Decisis sub die 19. Novembris 1707. proindeque rescripsit, quod dictus Frrater N. N. à N., aut deponat scrupulum, aut se abstineat.

B. Card. Panciaticus Præfectus.
V. Petra Secretarius.

Ex Reg. 58. Congreg. præd. fol. 3. & 55.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Instantia restitutionis in integrum contra Professionem à Fr. *Cajo* * emissam, ex motivo morbi Epileptici ante ingressum Religionis habiti, componitur.

* *Nomen fictum.*

Provinciæ Romanæ Capucinorum.

Nullitatis Professionis.

Quæstio, quæ inter Doctores agitatur, an valida sit Professio, emissa in Religione ab eo, qui morbo gravissimo, puta Epileptico, laborat, & in qua affirmativa opinio de jure Decretalium est verior, cessat statim, ac in Constitutionibus Religionis, ab Apostolica Sede confirmatis cavetur, ut Professio in dictis terminis nulla sit; in eo quippe rerum statu communis opinio est, professionem nullitatis vitio laborare; uti plenè prosequuntur *Rodriq. quæst. Regul. tom. 3. part. 17. art. 9. Navar. consil. 48. n. 2. lib. 3. tit. de Regalar. Pignatel. consult. 89. n. 3. tit. 1. Rota coram Ubald dec. 38. num. 2. & seq. & dec. 394. num. 1. & seq. coram eodem.* *Sess. 25. de Reg. & Monial. 19.*

Ad tramites eorum, quæ hucusque dicta sunt, cum in Constitutionibus Ordinis Capucinorum *cap. 2.* hæc habeantur: *qui elephantia, morbo caduco, aut alia infirmitate contagiosa afficitur, non recipiatur, & si quis talis receptus fuerit, eò quod interrogatus, talem infirmitatem manifestare noluerit, declaratur, Religionem ad eum retinendum minimè velle esse obligatam.*

Fr. *Cajus* contendit, Professionem à se emissam anno 1709. in Religione Capucinorum, assumpto nomine dicto, nullam fuisse, & sic se adversùs lapsum quinquennii impetrare posse restitutionem in integrum, cum morbo Epileptico laboret, eodemque laboraverit, dum erat in sæculo, antequam Religionem ingrederetur: inquit enim, ex allegatis verbis Constitutionum inferri, non adesse consensum Religionis in admissione ad Professionem ejus, qui morbo Epileptico laborat, & consequ deficiente, non esse dubitandum de Professionis nullitate; uti relictis generalibus, in specie Constitutionum Ordinis Capucinorum probat P. Bartholomæus de Vecchis in libro, cui titulus: *Praxis observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis, disp. 13. dub. 15. num. 4. & pluribus seq. & signanter num. 8.*

Auditus fuit super hac instantia P. *Caji*, P. Procurator Generalis Ordinis, qui nullo verbo facto super existentia morbi Epileptici, vel tempore præsenti, vel ante emissam Professionem subdit, nullitatem, de qua in superioribus sermo habitus est, inductam esse favore Religionis, & non Religiosi, & sic Religione nullatenus validitati Professionis contradicente, non posse à Professo nullitatem allegari.

Addi posset, non irrationabile fortè futurum esse assertum, si quis diceret, validum fuisse in dictis terminis Professionem; in Con-

Constitutionibus etenim Ordinis non adest Decretum irritans, & simplex interdictum sine Decreto irritante non efficit nullam Professionem. *Fagn. in cap. qui Presbyterum n. 8. & seq. de pœnit. & remiss. Portellus in dubiis Regular. in verb. Professio nulla ex defectu ætatis num. 54. Bordon. in controv. moralibus controv. 21. de ætate Professionis quæst. 9. R. P. D. Petra ad Constit. Apostol. tom. 2. pag. 525. num. 23. & seq.* Et facultas, quam habet Religio, expellendi taliter Professum, compatibilis est cum validitate Professionis, cum Superior possit judicialiter procedere contra Professum, ut Eum castiget propter peccatum, quod commisit non aperiendo defectum, quem tenebatur in ingressu confiteri. & in pœnam peccati, eum expellere à Religione, & Habitu privare, uti in simili argumentatur *Navar. consil. 48. num. 3. lib. 3. de Regul.*

Scriptura circumfertur, quocirca onus erit EE. VV. decernere, an sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Ex Reg. S. Congr. 73. f. 383., & in Thes. Resol. tom. 2. f. 350.

N O T A.

CUm in S. Congregatione die 31. Julii 1723. aliàs determinato, causa non fuerit proposita, fuit interim medio compositionis terminata, & auctoritate Emi Cardinalis Francisci Barberini Protectoris, *res eò devenit, ut Superiores suum benignè dederint assensum prædicto Fratri* Cajo, *ut ad sæculum redire posset, & in eorum Decreto expressa fuit causa morbi Epileptici . . . . & gesta à Patribus Superioribus fuerunt à S. Congregatione confirmata*, prout in causa sequenti legendum erit.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Similis instantia restitutionis in integrum ex eodem motivo à **F. Lucido**, * facta ad Emin. Card. Protectorem *juxta Mentem* S. Congregationis remittitur.

* *Fictum est pariter hoc nomen.*

Provinciæ Romanæ Capucinorum
Nullitatis Professionis.

CUM in Constitutionibus Ordinis Capucinorum cap. 2. à Sede Apostolica, in forma specifica confirmatis, ita legatur, *qui Elephantia, morbo caduco, aut alia infirmitate contagiosa afficitur, non recipiatur. Et si quis talis receptus fuerit, eò quod interrogatus talem infirmitatem manifestare noluerit, de-*

claratur, Religionem ad Eum retinendum minimè velle esse obligatam, nonullæ hac de causa exoriuntur controversiæ super validitate nonnullarum Professionum, in eodem Ordine emissarum, sub obtentu, quod Profitentes morbo Epileptico laborabant.

Quidam Pater *Cajus* appellatus in sæculo N. N. quæstionem movit super nullitate Professionis, à se emissæ in Ordine Capucinorum, ex quo, dum eam emisit, morbo Epileptico laborabat, auditaque informatione Procuratoris Generalis, & excitata oppositione, quod nullitas erat inducta favore Religionis, & non Religiosi, & quod in Constitutionibus Ordinis non aderat Decretum irritans, sed simplex interdictum sine Decreto irritante, quo deficiente poterat Religio expellere Professum, absque eo, quod Professus invitâ Religione ad sæculum redire posset, nulla fuit in hac Sacra Congregatione capta resolutio, sed dictum *die* 2. *Julii* 1723. quod causa iterum proponeretur.

Auctoritate Emin. D. mei Cardinalis Barberini, Protectoris Ordinis Capucinorum, cum de facultate Religionis, ejiciendi eum, qui Professionem emisit, dum morbo Epileptico laborabat, nulla esse posset controversia, res eò devenit, ut Superiores suum benignè dederint assensum prædicto B *Cajo*, ut ad sæculum redire posset, & in eorum Decreto expressa fuit causa morbi Epileptici, ne videretur, quod ille ejectus fuisset à Religione tanquam incorrigibilis, & gesta à Patribus Superioribus fuerunt ab hac Sacra Congregatione confirmata.

Terminata modo prædicto lite inter Religionem, & memoratum *Cajum* alia consimilis insurrexit controversia inter eandem Religionem, & Patrem *Lucidum de N.* contendentem, Professionem à se emissam in Ordine Capucinorum anno 1714. esse nullam, ex eodem capite morbi Epileptici, quo laboravit usque ab infantia, laboravit tempore proximo susceptioni Habitûs Religiosi, laboravit paulò post emissam Professionem, & actu etiam laborat, uti colligitur ex plurium testium, licèt formiter non examinatorum, attestatione, ita, ut dicatur, non esse dubitandum de morbi existentia tempore Professionis, cum in morbis habitualibus, probatis extremis, media præsumantur.

Antequam quidquam in causa perageretur, actum fuit cum P. Procuratore Generali, ut videretur, an Superiores Ordinis se gerere vellent erga P. *Lucidum*, sicuti se gesserunt erga P. *Cajum* ab eodem expressè dissentiente, juxta morem dictum fuit, ut formiter audiretur, & suam exararet in scriptis informationem.

Paruit Procurator Generalis mandatis, re-

citatisque verbis suarum Constitutionum jam supra relatis, inquit, ex illis inferri, competere Religioni facultatem ejiciendi taliter Professos, sed volente Religione Professionem ab eis emissam esse validam, & multò magis, cum in Capitulo Generali, habito anno 1633. propositum fuerit sequens dubium: *utrum profitens cum taciturnitate morbi Neapolitani, aut alterius incurabilis contra Statuta Ordinis sit verè Professus?* fuerit responsum, *esse veram Professum, quia nostra Constitutio non irritat Professionem*.

Pro P. *Lucido* Scriptura exhibetur R. P. D. mei de Lanfredinis, utriusque Signaturæ Referendarii, & Pauperum in Civilibus doctissimi, & diligentissimi Advocati, in qua strenuè probare contendit, Religiosam Professionem involvere contractum correspectivum, & ultro citroque obligatorium, ita, ut deficiente consensu ex parte Religionis, professio debeat esse nulla, & irrita etiam ex parte Professi.

Allegantur in eadem Scriptura punctuales auctoritates *Capon. discept. 53. n. 33. & seq. Patris Bartholomæi de Vecbiis Capucini in libro, cui titulus praxis, observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis disput. 13. dub. 15. num. 4. & num. 8. & Patris Thesauri Romani, Capucini, in libro Romæ impresso, cui titulus, Expositio in Regulam Seraphici Patris S. Francisci cap. 2.* qui in terminis Constitutionum Ordinis Capucinorum pugnant pro nullitate Professionis, ab eo emissæ, qui morbo Epileptico laborabat.

Alia plura, tum ex Facto, tum ex jure petita legi possunt in eadem elaborata scriptura per manus circumferenda, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An constet de causis Restitutionis in integrum in casu &c.

Ad quæ 8. Julii 1724. fuit decisum.

Ad Eminentissimum Protectorem juxta mentem.

Quæ fuit, ut Superiores Ordinis assensum darent egressui, prout etiam de facto dederunt.

C. Card. Origus Pref.

Prosp. de Lambertinis Secret.

In Secret. S. Congreg. Reg. 74. f. 188. & in Thesauro resolut. tom. 3. fol. 44.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Instantia similia rejicitur, & rejecta confirmatur.

Ordinis Capucinorum.

IN Constitutionibus Ordinis Capucinorum *cap. 2.* à Sede Apostolica confirmatis in forma specifica ita legitur, *qui elephantia, morbo caduco, aut alia infirmitate contagiosa afficitur, non recipiatur, & si quis talis receptus fuerit, eò quod interrogatus talem infirmitatem manifestare noluerit, declaratur, Religionem ad eum retinendum minimè velle esse obligatam.* *Sess. 25. de regul. c. 19.*

Quidam N. professionem emiserat in Religione Capucinorum, assumpto nomine *Caii*, promovit instantiam super restitutione in integrum, ex quo laborabat morbo epileptico, antequam Religionem ingrederetur; sed excipiente Procuratore Generali Ordinis, quod nullitas erat in Constitutionibus inducta non favore Religiosi, sed Religionis, & sic, quod tacente Religione, Orator non poterat instare pro nullitate suæ Professionis, auctoritate Emin. Domini Cardinalis Barberini, Protectoris Ordinis Capucinorum, res sic composita fuit, quod Superiores suum benignè dederunt assensum, ut Orator ad Sæculum rediret, cum de facultate Religionis ejiciendi eum, qui professionem emisit, dum morbo epileptico laborabat, nulla posset esse controversia.

Contigerunt hæc anno 1723. cumque anno sequenti 1724. quidam Pater *Lucidus* consimilem promovisset instantiam, ex eodem capite morbi epileptici, quo ante Professiònem laboraverat, & exhibita fuisset scriptura, in qua scribens, pluribus allegatis rationibus, & auctoritatibus, probare conatus est, Religiosam professionem involvere contractum correspectivum, & ultro citroque obligatorium, & sic, quod deficiente consensu ex parte Religionis, Professio debeat esse nulla, & irrita etiam ex parte Professi. Rescriptum fuit die 8. Julii 1724. *ad Emin. Protectorem juxta Mentem*, quæ fuit, ut superiores Ordinis assensum darent egressui, prout etiam defacto dederunt.

Hæc quoad præteritas instantias, cumque in præsenti Pater *Serenus* * similiter instet pro restitutione in integrum adversùs Professionem, à se emissam in eadem Religione Capucinorum, ex quo ante professionem, & ab infantia nephritico morbo taliter laborabat, ut non sine gravi, acerboque dolore urinam guttatim emittere posset, & ejus Scriptura, unà cum relatione P. Procuratoris Gene- ** Nomen pariter fictum.*

Google

Generalis circumferatur, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integram in casu &c.? Decisumque fuit die 6. Julii 1726. negativè.

Cum autem fuerit impetrata nova Audientia, & causa fuerit repropofita in Sacra Congregatione sub quæstione, an sit standum, vel recedendum à decisis die 6. Jul. 1726. fuitque 26. April. 1727. resolutum.

In decisis, & non amplius, *idest, standum esse in decisis, & amplius causam non esse proponendam*.

C. Origus Præfectus.

Prosp. de Lambertinis Secret.

Reg. Decret. 76. fol. 292. & 342. & tom. 3. Thesauri resolut. fol. 336. 342. & tom. IV. fol. 29. & 46.

DECRETO

S. Congregationis Episc., & Regularium.

Pro fundatione novæ Domûs Loci Castri veteris Fratribus Eeclesiam Ruralem S. Anatoliæ, cum contiguo terræ petio relinqui conceditur.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Lib. sup. in tar. rel. *FRater Joannes à Cascia Minister Provincialis (l. i.) Provinciæ Romanæ humillimus EE. VV. Orator exponit, qualiter Communitas Castri Veteris, Terræ in Diœcesi Reatina situatæ, & Excellentissimo Principi Burghesio subjectæ Reverendo Diffinitorio supplicaverit, quatenus Domum, seu Conventum Capucinorum in dicta Terra, pro spirituali suo solatio construere non dedignetur, & in casu, quo ipsius votis annueretur, Ecclesiam ruralem S. Anatoliæ nuncupatam, & ad ruinam fatiscentem cum rubbio uno, & dimidio incirca Terreni, dictæ Ecclesiæ adjacentis ad talem finem assignaverit. Cum autem hoc pertineat ad beneficium simplex, Ecclesiæ Parochiali prædictæ Terræ incorporati, ejusque valor juxta æstimationem peritorum, ad summam 60. scutorum, prout ex annexa fide apparet, ascendat. EE. VV. supplicatur pro facultate illud pro dictorum Religiosorum beneficio in clausuram convertendi.*

Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & Consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Reatini, referente Eminentissimo Barberino, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore, benignè committit Eidem, ut veris existentibus narratis, & servatis servandis, ac adimpletis adimplendis, petitam facultatem fundandi dictum novum Conventum, Oratori pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur; ac insuper Reverendo Parocho Francisco Mariæ Melonio facultatem concedendi ad effectum præfatum, enuntiatum petium terræ, & Ecclesiam ruralem S. Anatoliæ pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut jura Parochialia integra, & illæsa remaneant. Romæ 26. Novembris 1728.

Franciscus Card. Barberinus Præf.

Xaverius Antonius Gentili Archiepiscopus Petren. Secret.

NOTA.

Cessio Sitûs, & Ecclesiæ in Libello supplici enuntiata, & in Cancellaria Episcopali exhibita, fuit facta, ut sequitur.

EGO subscriptus Archipresbyter Ecclesiæ Parochialis SS. Joan. Evangelistæ, & Anatoliæ Castri Veteris, Diœcesis Reatinæ, per præsentes, ceu Instrumentum publicum, & juratum valiturus do, cedo, & concedo titulo charitatis, dono titulo inter vivos irrevocabili, illam quantitatem Terreni æstimati, & pro fabrica Conventûs mensurati, RR. PP. Capucinis, & ipsorum Religioni, sumque contentus, ut in Ecclesia rurali, sub invocatione S. Anatoliæ in hoc Castri Veteris Territorio, situata novus Conventus erigatur, & ædificetur, ad hunc effectum iis omnes, & singulas facultates necessarias, & opportunas impertiendo, eos ponendo &c., constituendo &c., & finaliter eos constituo tum prædictæ Ecclesiæ, quàm situs veros Patronos, non solùm hoc, sed omni meliori modo &c. In fidem &c. Castri Veteris hoc 7. Septembris 1728.

Franc. Maria Melonius Archi-Presbyter manu propria.

Ita ad hæc, fabricam principiari Communitas urgebat, ut, dum consensus à Capitulo Provinciæ juxta Constitutionum præscriptum sequiri nequibat, hunc Papa Benedictus XIII. S. M. suppleret Rescripto, propria manu ad tergum Libelli supplicis exarato, & originaliter in Archivo Provinciæ reservato.

Fabricâ inceptâ, à Domino Archi-Presbytero, & Communitate nonnullæ prætensiones, producebantur, quas ad æquitatis trutinam appendi, & à S. Congregatione ad firmandum inter utramque partem, amicæ pacis munus, conciliari, à Fratribus supplicabatur, sequenti Libello:

Emi-

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Lib. sup. in lat. trad. *Cum novæ Domui, seu Conventui Castri veteris Diœc. Reatinæ immaturit, quod nonnullæ Prætensiones D. Archipresbyteri Francisci Mariæ Melonii, S. Congregationi ad terminandas utriusque partis molestias expositæ prodierint, pro parte Religiosorum, & præsertim P. Joannis à Poggio Mirteto, fabricæ assistentium supplicatur, ut EE.VV. Decretum, Instrumento in præsentia Illustrissimi Domini Episcopi Reatensis faciendo inserendum interponere dignentur. Et Deus.*

Prætensiones D. Archipresbyteri, & Communitatis sunt sequentes:

I. *Quod Patres acceptationem, primo Consilio conformiter, & in obligatione confessiones excipiendi, & populo in suis spiritualibus necessitatibus subveniendi consistentem, observare teneantur.*

II. *Quod D. Archipresbyter liberè ad Ecclesiam, S. Anatoliæ vocatam, non solùm in vigilia, & festo dictæ Sanctæ cum suo populo Processionem instituere, & inibi primas vesperas, ac in ipso die festo Missam Solemnem cantare; verùm etiam in aliis diebus solitis processionaliter ad Ecclesiam, quæ à Patribus de novo construitur, in perpetuum ire valeat, quin stolam, & superpelliceum dimittat, aut Crucem separat, sed econtra jura sua antiqua durante functione prosequatur, & exerceat.*

III. *Quod RR. Patres nundinas, quæ de vigilia usque ad integrum diem festi dictæ S. Anatoliæ protrahi solent, impedire nequeant.*

IV. *Quod RR. Patres Capitului Processionibus Communitatis, id est, die S. Marci, festo Corporis Christi, Beatissimæ Virginis Gratiarum, diebus Rogationum, festis S. Anatoliæ, S. Rochi, aliisque Processionibus, quæ pro bono communi occurrere possunt, intervenire teneantur, cum conditione tamen, ut à Domino Archipresbytero hora tam dictis Religiosis, quàm populo opportuna, assignetur.*

V. *Ut in festis Popularibus principalibus, vel Jubilæis, RR. Patres, à Dño Archipresbytero requisiti, in numero possibili ad confessiones excipiendas venire non graventur.*

Ad quæ Sacra Congregatio Emorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regular præposita, factâ relatione per Emum Dñum Cardinalem Barberinum, Ponentem, descriptorum Capitulorum, inter Archipresbyterum Franciscum Mariam Melonium, & Patres Capucinos, pro fundatione Conventûs in Castro Veteri Diœcesis Reatinæ conventorum, benignè rescripsit juxta votum ejusdem Emi Ponentis, nempe:

Quoad Primum, pro approbatione.
Ad Secundum, semel in anno in die Titularis Ecclesiæ tantùm.
Ad Tertium, pro approbatione.
Ad Quartum, pro approbatione, addita clausola, prout de jure.
Ad Quintum, pro approbatione, accedente facultate audiendi Confessiones.
Romæ die 22. Decembris 1730.

Card. Franciscus Barberinus Præfectus.

Xaverius Antonius Gentili Archiepiscopus Petren. Secret.

Cumque postea de assumpto annuatim pro Fratrum alimonia 30. scuta erogandi onere, Communitas gravaretur, illudque exequi sub varia ratione tergiversaretur, articulum desuper editum observari, à Sacra Congregatione boni Regiminis, jussa est subjunctâ epistolâ.

Foris. *Magnifico &c. Gubernatori Castri Veteris.*

In lat. trad. Intus. *Magnifice, & Amantissime. Committendum est à vobis, ut PP. Capucinis annua 30. Scutorum provisio juxta articulum in tabella, seu Regesto notatum, & non aliàs, pro illorum pietantiâ solvatur, cum Sacra Congregatio, auditis, quæ fuerunt exposita, mentis, & sensûs sit, ut ita sequatur. Vobis &c. Romæ 11. Septembris.*

J. Renatus Card. Imperialis.

Bernardus Nari Secretarius.

Exemp. Auth. in Arch. Provinciæ.

Constitutionem Urbani Papæ VIII. de subjectione Provinciæ Patri Ministro Generali, & in ejus absentia, Procuratori, & Commissario Generali confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum à fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro, ad favorem tunc existentium Ministri Generalis, & Procuratoris

Digitized by Google

toris, ac Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, emanârunt literæ, in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicèt: Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Injuncti nobis &c. *reliqua vide fol.* 72.

Cum autem, sicut modernus Procurator, & Commissarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ad tollenda quæcunque impedimenta, & dubia, quæ super præmissis oriri possent, præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Procuratoris, & Commissarii Generalis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Urbani Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis, in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, exactè, & accuratè observari præcipimus, & mandamus.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, præinsertis literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in illis concessit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Octobris MDCCXXX. Pontificatûs nostri anno primo.

F. Card. Oliverius.

Auth. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 6. & Breve form. in Arch. gen. Ord. Arm. Provincia Rom.

N O T A.

Confirmatione Apostolici Brevis prædicti, Provincia, prætenso suæ Præcedentiæ juri derogari existimavit, hinc & causam in Sacra Congregatione Episcop. & Regular. indusi: quæ etiam sub 19. Januarii 1731. *præcedentiam PP. Ministro Provinciali, & Guardianis deberi* censuit.

Obtentâ autem à P. Commissario Generali novâ audientiâ, Decretum præfatum fuit revocatum, & præcedentiam Patri Commissario Generali deberi decisum, ut sequitur:

In causa Ordinis Capucinorum Præcedentiæ, vertente inter P. Commissarium Generalem ex una, & Patres Provincialem, & Guardianos Provinciæ Romanæ ex altera Partibus, propositum fuit infrascriptum dubium, videlicet:

An Procuratori Generali, uti Commissario Generali, competat in Conventu Urbis, aliisque totius Provinciæ Romanæ Præcedentia in choro, & alibi supra Provincialem, Definitores, & Guardianos, in casu &c.

Sacra Eñorum, ac Rñorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultation. Episc. & Regul. præposita, referente Eño Zondadari Ponente, Partibus auditis, ac re maturè perpensa decrevit, ac declaravit: Prævio recessu à Decisis sub die 19. Januarii 1731. Præcedentiam deberi P. Commissario Generali. Romæ 15. Februarii 1732.

Franc. Card. Barberinus Præf.

Exempl. Auth. in Archivo Procuræ, & Ordinis &c.

Mis-

Missas pro Animabus Julii Pazzaglia, & Fidelium de ejus Familia, in Ecclesia Fratrum Civit. Centum Cellarum celebrandas, tantùm iis suffragari debere concedit, ac si forent dictæ in Altari, privilegio liberandi Animam è Purgatorio decorato.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, sicut dilectus filius Julius Pazzaglia Triremium nostrarum Pontificiarum Assentista, Nobis nuper exponi fecit, ipse novam Capellam, ubi Corpus S. Constantiæ nuncupat, ut piè creditur, requiescit, in Ecclesia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Centum Cellarum, Viterbiensis Diœcesis, suâ impensâ à fundamentis ædificari curavit, ipse verò Julius Capellam præfatam, cœlestium munerum, quorum dispensationem Fidei Nostræ eredidit Altissimus, elargitione à Nobis condecorari plurimum desideret, Nos ejusdem Julii votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eundemque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut, quandocunque Sacerdos aliquis, sive Sæcularis, sive Regularis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium ad præfatam Ecclesiam pro ipsius Julii, postquam eum universæ carnis ingressus fuerit, vel aliorum quorumcumque Christifidelium de ejus Familia Pazzaglia existentium Animabus, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, celebrabit, Missæ Sacrificium hujusmodi Animæ, pro qua celebrabitur, perinde suffragetur, ac si ad Altare, Privilegio Apostolico, pro Christifidelium Animabus, à pœnis purgatoriis liberandis decoratum, fuisset celebratum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, non obstante, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VII. Julii MDCCXXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Conventûs ibidem.

Monialibus Montis Quirinalis Indulgentias Scalæ Sanctæ sexies per annum in perpetuum concedit.

CLEMENS PAPA XII.

Dilectis in Christo Filiabus Abbatissæ, seu Priorissæ, & Monialibus Monasterii Monialium Capucinarum nuncupatarum, in Monte Quirinali de Urbe, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam vestram devotionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intenti, Vobis omnibus, & singulis, ac aliis in vestro Monasterio nunc, & pro tempore degentibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, quæ Scalam intra claustra vestri Monasterii sitam, orationi tantùm destinatam ultra quatuor vices, nuper sub die XXI. Januarii, proximè præteriti, à Nobis concessas, bis quolibet anno flexis genibus piè ascenderitis, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderitis, quâ vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequamini, quas consequeremini, si Scalam Sanctam de eadem Urbe personaliter, & devotè, etiam flexis genibus ascenderetis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut dicta Scala aliis usibus non inserviat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXX. Martii MDCCXXXIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Breve format. in Arch. Monasterii Monialium dictarum, in quo reservatur, & aliud sub 21. Januarii datum, & in supra posito Brevi memoratum.

NO-

N O T A.

Fuere postea Vivæ vocis Oraculo, de quo in Archivo Monialium authenticum asservatur Documentum, ab eodem Sanctissimo iis semel pro quolibet mense, enunciata pietatis opera peragentibus, 40. dierum Indulgentiæ pariter in perpetuum concessæ.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Altare Transfigurationis in Ecclesia Domûs de Urbe in subsidium privilegiatur.

Beatissime Pater.

Lib. Sup. in Lat. rel. CUM Missæ verè omnes, quas FF. Capucini Conventûs de Urbe, à Christifidelibus accipiunt legendas, iis plerumque consignentur cum onere, ut in Altari privilegiato celebrentur, & in eorum Ecclesia duo duntaxat reperiantur Altaria, quotidie privilegiata, nempe Altare majus, & Altare Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, in quibus prædictarum Missarum oneri satisfacere, haud valent, Fr. Bonaventura à Ferraria ejusdem Ordinis Minister Generalis, ad pedes Sanctitatis Vestræ humillimè provolutus supplicat, quatenus benignè concedere dignetur, ut Missæ in Altari Transfigurationis, seu B. Seraphini à Monte Granario dicendæ, Animabus Defunctorum, quæ Deo charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, suffragari possint perinde, ac si in Altari Privilegiato celebrarentur. Et pro gratia &c.

A tergo: *SS. D. N. Clementi PP. XII.*

Rescriptum. *Die 23. Sept. 1737. Sanctissimus annuit indulto explendi ad aliud Altare tantùm dictæ Ecclesiæ Missas, quæ ex eleemosynis piorum Benefactorum ad duo Altaria privilegiata expleri non possunt, ita, ut perinde suffragentur, ac si ad Altaria privilegiata celebratæ fuissent.*

F. Card. Oliverius.

L. S.

Autog. in Archivo Provinciæ.

N O T A.

Sunt huic Ecclesiæ ratione Missarum, & alia duo Pontificiis Rescriptis concessa Privilegia, quorum Documenta hic apponi suadet eorum conservandorum studium, & quorum primo Missas in præfata Ecclesia, usque ad horam post meridiem protrahi concessum fuit, ut sequitur:

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Lib. Sup. in Lat. rel. *GVardianus Capucinorum Domûs de Urbe, humillimus Sanctitatis Vestræ Orator reverenter exponit, quod ad ipsorum Ecclesiam, tam in diebus ferialibus, quàm festivis copiosus concurrat populus; cumque ob ultimum, Mandato Sanctitatis Vestræ publicatum Edictum, & Missalis Rubricas Missæ post meridiem celebrari non debeant, Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus Missas, usque ad horam post meridiem in prædictâ Ecclesia protrahi concedat. Quam gratiam &c.*

A tergo: *Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XI.*

Rescriptum primum: *Ad Illustrissimum Dominum Vicef-Gerentem, ut Sanctissimo desuper loquatur.*

Rescriptum secundum: *Ex audientia Sanctissimi die 4. Julii 1704. Sanctissimus annuit.*

Dominicus Episcopus Verulanus Vicef-Gerens.

Autog. in Archivo Provinciæ.

Alio, & secundo Rescripto autem omnia Ecclesiæ, & Capellarum Altaria pro toto Capituli Generalis tempore privilegiantur, quæ pro gratia porrectus est Sanctissimo Libellus supplex sequens, in Latinum traductus.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

PRocurator Generalis Capucinorum ad Sanctitatis Vestræ pedes humiliter prostratus, Eidem exponit, quod Conventus de Urbe notabili Missarum numero gravatus existat, quatenus earum eleemosynis, gravibus Capituli Generalis necessitatibus succurrere possit; cumque potiori harum parti annexum sit onus eas celebrandi in Altari privilegiato, idem Procurator Sanctitati Vestræ pro sua summa pietate supplicat, quatenus pro hac vice tantùm, & à die Ascensionis D. N. J. Christi usque ad Solemnitatem Corporis Christi inclusivè omnia Ecclesiæ, & Capellarum privatarum Romani Conventûs Altaria, in quibus Missa dicitur, privilegiata declarare dignetur, quatenus non solùm prædictarum Missarum obligatio expleri possit, verùm etiam

Vocales Capituli tunc congregati cum omnibus aliis Conventûs Sacerdotibus, eo tempore, beneficio gaudeant & cuilibet alii eorum oneri, & devotioni ad Defunctorum Suffragium satisfacere possint. Quam gratiam &c.

A tergo: *Sanctissimo Domino Nostro Papæ Benedicto XIII.*

RESCRIPTUM. Pro Procuratore Generali Capucinorum

Die 2. Maii 1726. Sanctissimus annuit, ut petitur.

L. S.

F. Cardinalis Oliverius.

Auth. in Arch. Provinciæ.

Unciam aquæ ex pubilco aquæ ductu Civitatis Vetulæ, Conventui ibidem concedi, committitur.

ANNIBAL MISERATIONE DIVINA

Episcopus Sabinensis, Cardinalis Albanus S. Clementis, S. R. C. Camerarius, ac aquæductûs Civitatis Vetulæ Protector.

CUM pro parte Reverendissimi Patris Generalis Ordinis Capucinorum fuerit Sanctissimo Domino nostro Papæ Clementi XII. repræsentatum præjudicium, resultans Venerabili Conventui Capucinorum Civitatis Vetulæ ob deficientiam in eo aquæ vivæ, & propterea fuerit eidem Sanctissimo supplicatum, ut eidem Conventui unciam unam aquæ ex illa aquæductus publici dictæ Civitatis, ad sexaginta uncias ascendentis concedere vellet, & dignaretur. Qui Sanctissimus cum precibus præfatis inclioatus, sub die 17. currentis, auditis prius informatione & voto benignè annuerit, pro gratia concessionis unciæ unius aquæ præfati aquæductûs, & sd Nos, uti illius Protectorem, pro executione ejusdem gratiæ, preces præfatas remiserit, prout latius ex eisdem precibus, ac Rescripto, in actis, infrascripto R. C. Apostolicæ Secretario origioaliter exhibitis. Nos itaque ea, quæ Nobis, ut supra, injuncta fuère, debitæ executioni, ut par est, demandare voleotes, ideo vigore facultatum, io dicto Rescripto Nobis per Sanctissimum, ut supra, concessarum, dicto Venerabili Cooventui Capucinorum Civitatis Vetulæ, & pro eo Revereodissimo P. Genersli præfati Ordinis unciam unam aquæ ex dicto publico aquæductu, Civitatis Vetulæ, in loco commodiori, & viciniore eidem Conventui desumeodam, & ad eundem Conveotum pro illius, & RR. PP. Capucinorum, in eo pro tempore existentium usu, servitio, & commoditate asportandam, nomine ejusdem Sanctissimi gratiosè ac beoignè perpetuò concedimus, iis omnibus noo obstantibus, quæ Sanctissimus ipse in dicto ejus Rescripto voluit non obstare. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ hâc die xx. Januarii MDCCXL.

A. Episcopus Sabinensis Card. S. Clementis Protector.

L. S.

Felix Antonius Paulettus R. C. A. Secret. & Camer.

Reg. lib. Diver. fol. 99. Original. in Arch. Provinciæ.

N O T A

IN eodem Archivo custodiuntur Documenta authentica Italica relapsûs aquæ ex Fonte S. Liborii, ab Illustrissima Communitate dictæ Urbis anno 1723. concessi, & à S. Congregatione Gubernii confirmati, per literas ab hujus Præfecto ad Gubernatorem datas, sub tenore sequente.

Illustris., ac Rev. Domine uti Frater. Approbat S. Congregatio resolutionem à publico Senatu factam circa relapsum aquæ ex Fonte S. Liborii, PP. Capuciais pro noviter ædificati Conventûs commodo dandæ, cum conditione tamen, ut, quando Communitas Molendina, seu alia ædificia, ad quæ aquâ indigeret, facere deberet. dicti Patres aquam præfatam eidem recedere teneantur, reservatâ pro ipsis ad Conventûs obsequia modicâ portione. Hocce modo Dom. Vestra opportunam dabit licentiam, & Deus eam prosperam servet. Romæ 21. August. 1723.

Dominationis Vestræ.

I. R. Card. Imperialis.

Bernardinus Nari Secretarius.

L. S.

A tergo *Illust. ac Ad. Rev. Domino uti Fratri, Gubernatori Civitatis Vetulæ.*

RE-

RESCRIPTO.

Privilegium Altaris de inferiore Capella Domûs Civit. Reatis ad Altare Majus Ecclesiæ transferri conceditur.

Beatissime Pater.

ECclesia Capucinorum Reatis ex gratia, à S. M. Gregorio XIII. cuilibet Ordinis Provinciæ facta, gaudet privilegio quotidiano perpetuo, cuidam Capellæ inferiori addicto; cum autem ob Novitiatum in dicto Conventu de facto existentem non parum onerosum sit, ad dictam Capellam, in quo ob Altaris privilegium omnes quasi Missæ celebrantur, ad has audiendas, præsertim Novitiis, descendere, Fr. Carolus Maria à Caravaggio modernus Novitiorum Magister, & Conventûs Guardianus Sanct. Vestræ humillimè supplicat, quatenus dictum privilegium ad Altare Majus transferre dignetur, utpote ad Missas à Novitiis audiendas magis commodum. Quam gratiam &c.

Die 12. *Januarî* 1743.

Sanctiss. D. N. BENEDICTUS. PP. XIV. *privilegium, ex concessione S. M. Gregorii* XIII. *Capellæ seu Altarî inferiori in præfata Ecclesia addictum, referente Me infrascripto Sacræ Congregationis Indulg. sacrisque Reliquiis præpositæ Secretario, ad Altare Majus ejusdem Ecclesiæ transferendum esse benignè concessit*.

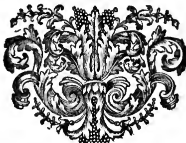
L. S.

L. Card. Picus Præf.

A. M. Erba Proton. Apost. Secret.

Autograph. in Archivo Conv. prædicti.

Brevia Apostolica, Decreta &c. quæ ex Archivis Vaticanis, & Secretariis Curiæ Romanæ fuerunt extracta, Provinciam Romanam concernentia, & in præmiss. à Serie non inveniuntur, conservantur in Archivo Generali Ordinis Armario PROVINCIA ROMANA. *Quod idem respectivè quoad alias Provincias, & pro sequentibus Tomis generatim notari debet*.

Digitized by Google

PROVINCIA
S. P. FRANCISCI.

Vantumque Provinciæ Nostri Ordinis nomenclaturam suam communiùs à Regione, in qua potiores illius Domus existunt, haurire consueverint, uti Generalis Provinciarum Tabula exhibet, Provincia tamen dicta, à Sancto Patre nominari amat, tam aliorum, in Umbria degentium Regularium exemplo, quàm devotâ ratione ducta, quod Seraphicus Pater districtum illius, prodigio suorum Natalium clarificaverit, exemplo suæ sanctitatis ædificaverit, & Sacri Corporis pignore glorificaverit.

Originem hujus Provinciæ, si à Domuum, seu Conventuum constructione metiamur, illam ad primos nostræ Reformationis annos referre debemus, cum ædes S. Valentini Fulginei (jam dirutas) Romitæ, Civitatis Interamnæ, vulgò Terni, *S. Annæ, Spoleti, Portariæ, Montis Cæfalis &c.; in primo Reformationis decennio, à Fratribus inhabitatas fuisse, Ordinis testentur tabulæ.*

Sicut Provincia hæc exacto pede viva, & à S. Patre pressa virtutis vestigia sectari studet, ita, & viros religiosæ perfectionis laude conspicuos semper numeravit.

Inter hos Beatorum censui jam adscriptus colitur B. Dei Confessor, Josephus à Leonissa; & alii, quorum causæ, Sacræ Congregationis Rituum Limina jam intrârunt, extant Servi Dei Raynerius Biturgiensis, seu à Burgo S. Sepulchri Laicus, & Franciscus à Præcepto, Sacerdos, cum Serva Dei Veronica de Julianis Moniali, de quibus in Operis supplemento æqua recurret virtutis memoria.

Ad Generale Ordinis Ministerium fuère ex hac Provincia promoti,

Primò. Fr. Thomas à Tipherno, qui in Concilio Tridentino, omni bonorum possessioni palam renuntiavit, oblatam Nostratum cum RR. PP. de Observantia reunionem, ceu nocivam rejecit, & delatâ ad dictum Concilium monogrammâ Habitûs Seraphici Patris figurâ, Florentiâ secum allatâ, sacrum Consessum de nostri vestitûs ratione reddidit instructum.

Secundò. Fr. Silvester Assisias, quem virum prudentiâ, & virtute clarum noster Boverius tom. 2. Annal. fol. 753. celebrat.

Tertiò. Fr. Josephus Maria ab Interamna, qui velut alter antiquæ Legis Joseph, natus est homo, firmamentum plebis, Rector Fratrum &c. &c.; *ac pari cum justitia, & charitatis laude Legi Ordinis de specula Romana invigilat.*

Constitutus est, & Apostolico Brevi Vicarius Ordinis Generalis Fr. Hieronymus Narniensis, Sacri Palatii Concionator, cujus in Tomo primo Bullar. fol. 87., & 88. meminimus.

Generalem Ordinis Procuram administrârunt:

Fra-

Frater Christophorus Assisias, pietate, morum gravitate, & rerum gerendarum usu commendatus.

Frater Bonaventura à Monte Regali, qui velut alter Alexius Thalamum Sponsæ intactæ reliquit, & Spiritu Domini actus, Ordinis nostri gremio se addixit, glor. mem. Sixto Papæ V. vitæ suæ occasum cordatè annuntiavit, Eidemque Animam agenti astitit.

Et Frater Franciscus à Perusio, qui nobilitati Sanguinis, quem de Illustri Oddorum genere hausit, ex virtute, & doctrina sua non leve adjunxit decus.

Componitur impræsentiarum Provincia:

Ex Domibus Fratrum XLI.

Ex Hospitiis, & Asylis V.

Ex Monasteriis Monialium Capucinarum VIII.

Ecclesiam Ruralem S. Mariæ Montis Casalis, apud quam S. P. Franciscus, illiusque Fratres habitabant, Fratribus nostris consignari committit.

A tergo. *Dilecto Filio Leonardo Tornabono Electo Burgi Sancti Sepulchri.*

PAULUS PAPA III.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas Civitatis Burgi S. Sepulchri, quod aliàs dilectus filius Joannes Maria, Clericus dictæ Civitatis, Ecclesiam Ruralem, & sine cura Sanctæ Mariæ Montis Casalis præfatæ Civitatis Burgi Sancti Sepulchri Diœcesis obtinens, cum ipsi considerantes, quod juxta famam publicam S. Franciscus, Fundator Ordinis Fratrum Minorum, in dicta Ecclesia, vel apud eam resederat, ac inibi Fratres dicti Ordinis habitaverant, dictum Joannem requisivissent, ut dictam Ecclesiam, ad effectum, ut Fratres ejusdem Ordinis Congregationis Capucinorum, Regularis Observantiæ, inibi habitarent, resignare vellet, id eis sub Sedis Apostolicæ beneplacito facere promisit. Quare pro parte Comunitatis asserentis, dictam Ecclesiam sine dote, ejusque fructus nullos existere, Nobis humiliter fuit supplicatum, ut votis eorum in hac parte annuere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religionis propagationem nostris potissimum temporibus totis visceribus desideramus, Tibi, ut, si ita sit, & ita Tibi videatur faciendum, quod tuo arbitrio remittimus, resignasionem de dicta Ecclesia, per præfatum Joannam Mariam, ad effectum prædictum faciendam, admittendi, ipsam Ecclesiam, sive, ut præmittitur, sive aliàs quovis modo, aut ex alterius cujuscunque persona vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus Collatio juxta Lateranensis statuta Concilii ad Sedem Apostolicam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicæ, specialiter reservata existat, Fratribus Ordinis Minorum Congregrationis hujusmodi, ita, quod ipsam Ecclesiam cum oneribus tamen ei forsan incumbentibus, & non aliàs, acceptare, & in Domo iis, per dictam Communitatem ad hujusmodi effectum danda, perpetuò inbabitare valeant, concedendi, Apostolica Auctoritate licentiam, & facultatem concedimus per præsentes, Volentes, ut Ecclesia, & Domus hujusmodi, si, & postquam Fratribus dictæ Congregationis, in unum præsenti usu traditæ sint, omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, immunitatibus, indulgentiis, exemptionibus, indultis, & gratiis, quibus aliæ quæcunque Domus dicti Ordinis, illarumque Ecclesiæ, Guardiani, Fratres, & Benefactores quicunque, quomodolibet in genere utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant, non obstantibus præmissis, & Apostolicis, ac Provincialibus, & Synodalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, ac fundatione, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam in forma Brevis, per quoscumque Romanos Pontifices, Prædecessores Nostros, & Nos, ac Sedem præfatam quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus illorum omnium, & quarumcunque scripturarum, occasione præmissorum quomodolibet confectarum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, & formas ad id servandos pro individuo servatis, hac vice duntaxat illis, aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die VIII. Martii MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Autog. in Secreto Arch. Vatic. de quo exempl. in Arch. Gen. Ord. Armar. Provincia Sancti P. Francisci,

Cæs. Glorierius.

NOTA.

EXpressus in Superiore Brevi locus Montis Casalis præter habitationem, quâ Seraphicus Pater, tum antea, tum post Sacrorum stigmatum impressionem Eum Sanctificavit, fulget & ex pretiosis, quæ ibi pio cultu asservantur, Sacræ antiquitatis monumentis.

Conspicitur ibi Saxeus lectus, in quo Sanctus Pater nocturnum carpsit somnum. Extant inibi duæ angustæ, ex viminibus, & calce constructæ Cellæ, in quarum una D. Bonaventura, & in altera S. Antonius Patavinus habitâsse dicuntur. Exhibetur ibi & pixis, seu calix, in quo D. Bonaventura ad S. Aras Sanguinem Christi consecravit. Imago Christi Crucifixi, quæ in Oratorio prædicto plurimis miraculis coruscat, & imago Beatissimæ Virginis Mariæ, quæ magnam Ecclesiæ Aram decorat, sunt illæ ipsæ, quas è Castro Montis Casalis, tunc diruto, Sanctum Patrem illuc transtulisse, fundata docet traditio. Visuntur ibi & Capita duorum latronum, quos cædibus inhiantes S. Pater ad pœnitentis, & sanctitatis famâ gloriosæ vitæ frugem perduxit. Fuit & hic Sacra probationis Arena, in qua S. Pater duorum Juvenum tentavit obedientiam, dum brassicam inversa radice seu stipite terræ inserere præcepit. De quo utroque memoria digno Facto Chronica Ordinis cæteras referunt circumstantias.

Mediato Vivæ vocis Oraculo.

Facta ex suasu Fr. Bernardini à Collepetraceo erectio Montis *de Abundantia* nuncupati, in loco ejusdem Collispetracei, & Turris Tuderti; ejus Capitula, & P. Guardiani Montis Scoppii ad nominationem Camerarii, Priorum &c. concursus confirmantur.

HENRICUS MISERATIOME DIVINA

Tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardinalis Caetanus S. R. E. Camerarius.

Dilectis Nobis in Christo Universitatibus, & Hominibus Castrorum Colpetrazzi & Turris Comitatûs Tuderti Salutem in Domino sempiternam.

VEstra erga Nos, Sedem, & Cameram Apostolicas fides, & devotio meritò Nos inducunt, ut petitionibus vestris, quantum cum Domino possumus, libenter annuamus. Exponi siquidem fecistis nuper Nobis in Camera Apostolica Vos pro annona, & subventione dictorum Castrorum, piis suasionibus Ven. Fratris Bernardini Ord. Capucinorum unum Montem, Abundantiæ nuncupatum, erexisse, & pro illius felici regimine nonnullas ordinationes, & Capitula condidisse, quorum Capitulorum tenor est, ut sequitur, videlicet:

In nomine Sanctissimæ Trinitatis, Reginæ Cæli Mariæ, semper Virginis, S. Patris Francisci, & S. Josephi Advocati Collispetracei.

Cum annis elapsis Civitates Collispetracei, & Turris Castri Tuderti ex suasu, & exhortatione Patris Fr. Bernardini Capucini, nativi de Collepetraceo Montem frumenti pro Abundantia, & omni Indigenarum necessitate, ex suis propriis erexerint, dictæ Communitates per Concilium Generale in Ecclesia Collispetracei ad hunc effectum congregatum, prout & ad omnia fuit rogitus D. Gallianus Scarlatinus ab Aquasparta, de novo, & juramento confirmârunt infrascripta Capitula in perpetuum observanda, & inter se statuerunt, ut dictus Mons semper Mons Abundantiæ nuncupetur, erectus in finem, ut omnibus dictorum Castorum incolis provideatur, & succurratur, & ut semper duret, & sub præfatarum Communitatum dominio augeatur.

Ordinatur, ut quolibet triennio, primâ Dominicâ Septemb. sex homines congregentur, & terminato ipsorum officio, sex aliorum nomina per manus pueri è pixide extrahantur, qui per tres annos, quibus illorum officium durabit, in dicti Montis negotio memoratas duas Civitates repræsentent, habeantque plenam auctoritatem circa res Montis ea agendi, quæ ipsæ duæ agerent Civitates, prout per publicum, & Generale Concilium fuit decisum, & per rogitum dicti Notarii scriptum.

Munus præfatorum sex hominum, quatuor sc. de Collepetraceo, & duorum de Turre, erit, ut quolibet anno primâ Dominicâ Septembris congregentur, postquam prius P. Guardiano Capucinorum S. Petri Montis Scoppii Aquam sparsam interet Portariam, quatenus cum iis ad Ecclesiam S. Bernardini dicto die conveniat, institerint. Et Missâ terminatâ legant. dicta Capitula, & computa Camerarii, & Priorum administrationis dicti fru-

frumenti revideant, eorumque arbitrio relictum sit faciendi, & providendi de tanto frumento, quantum necessitas Montis exiget.

Post hæc cum prædicto P. Guardiano duos Priores, unum de Collepetracen, & alium de Turre, & etiam Camerarium eligant, qui Camerarius per 3. annos continuos eligatur semper unus ex populo Collispetracei, idest unus pro anno: & tribus annis completis eligatur pro anno uno, unus ex hominibus Turris, cum Collispetracei sit major populi numerus. Subinde Nobis humiliter supplicari fecistis, ut pro eorumdem præinsertorum Capitulorum firmiori subsistentia, robur Cameræ Apostolicæ adiicere dignaremur.

Nus itaque vestris hujusmodi, utpote justis supplicationibus inclinati, de Mandato Sanctissimi D. N. Papæ, vivæ vocis oraculo, super hoc Nobis facto, & auctoritate nostri Camerariatûs Officii, eadem præinserta Capitula, & ordinationes, omniaque & singula, in eis contenta, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque plenariæ & inviolabilis firmitatis robur adiicimus, illaque valida, & efficacia fore & esse, ac suos integros, & plenarios effectus sortiri, nec non ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Quocirca R. Domino, Provinciæ Umbriæ Vice-Legato, nec non dictæ Civitatis Tuderti Gubernatori, seu Locum-tenenti, illiusque Præfectis, Prioribus, ac aliis omnibus ad quos spectat, per præsentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis præinserta Capitula, & contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Vos, & quemblibet vestrûm præmissis omnibus & singulis juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere, non permittentes, Vos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri: Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ in Camera Apostolica die ultima Mensis Octobris MDXLII. Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Divina Providentia PP. octavi Anno primo.

Ex lib. Originali Conventûs Montis Scoppii.

N O T A.

IPsum vitæ principium in Bernardino præmemorato fuit mirabilium, quæ Deus in illo operari decreverat, fatidicus prologus, nam signo stolæ in Crucis modum transversæ, ex Matris comparuit utero. Capto quoque in Ephebia ingenii cultu, Scholam Crucis, & Religionis apud Patres de Observantia est ingressus: crebrascente autem nostræ Reformationis famâ, ad nostrates, rigidioris vitæ studio migravit. In nova palæstra, granum corporis sui mirâ caleavis austeritate, & animum contra omnigenæ virtutis flore adornavit. Latebras quidem quæsivit, latere tamen, qui in omnium fulsit oculis, haud potuit, curam enim Tyronum, seu Novitiorum, Domnum, & ipsius Provinciæ assumere debuit. Acherontici hostis præstigias, quibus Clericum, ementitâ Christi Domini formâ, ad lapsum sæpius tentavit, detexit. Præter Montam pietatis, ex illius consilio arectum, patrium populum Opere, & Sermone multifariam adjuvit: Sylvestro Assisiati, Ordinis Generalatum, Cardinali Nicolao Sfondrato, postea Gregorio XIII. summum Ecclesiæ Sacerdotium, & diem suæ prædixit mortis, quam in loco Portariæ, seu Aquæ spartæ cum Regii Vatis verbis: *quoniam ex omni tribulatione eripuisti me &c.* oppetiit.

Dux Aquæ spartæ, qui merita Bernardini pio semper cultu æstimaverat, Corpus ejus Sarcophago inclusum in sua Montis Scoppii Ecclesia humari, ad replicatas obtinuit instantias. Fatetur & P. Zacharias Boverius, qui ejus vitam tom. 2. fol. mihi 530. prolixè describit, à se plura acta, ex Historia Congregationis nostræ, à P. Bernardino conscriptâ, fuisse excerpta. Meminit & illius P. Dionysius Genuens in Bibliot. Script. Ord. fol. mihi 82. & 83.

Capel-

Capellam B. Angeli cum Domibus, & terris contiguis Fratribus Terræ Gualdi pro annuo Canone Candelæ, valoris unius bononeni, alienari concedit.

PIUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem votis illis gratum præstare assensum, per quæ Ecclesia debitis frequentetur honoribus, & , ut faciliùs subsequi possit, ea, quæ propterea facta fuisse dicuntur, cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire.

Exponi sanè Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Angelus de Fulgineo, Guardianus, & Justinus de Perusio, Fratres Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupat. qualiter Dilectus Filius noster Joannes Antonius Tit. Beatæ Mariæ, & omnium Angelorum in Thermis Diocletianis Presbyter Cardin. S. Georgii nuncupatus, attendens, Dilectos Filios, Communitatem Terræ Gualdi Nucerin. Dioec. ad laudem Omnipotentis Dei, emisse agrum à Dilecto Filio Thoma de Nobilibus de Salina Regia, situm in Territorio dictæ Terræ, juxta suos confines, ad usum Religionis dicti Ordinis, & in eo Eremitorium, & Conventum dictæ Religionis construxisse, & ad locum hujusmodi aditum, iter, & viam non patere, nec terras contiguas pro horto, & sylvis plantandis, necessariis ad usum Fratrum hujusmodi habere, nisi Capella Beati Angeli, quæ sub jurisdictione Monasterii S. Benedicti ejusdem Terræ, quod idem Joannes Antonius Cardinalis ex concessione, seu dispensatione Apostolica obtinet, existit, ad perpetuum illorum usum concedatur, certâ dilectione & charitate motus, plenum, & integrum usum dictæ Capellæ Angelo, & Justino prædictis, cum domibus ruinosis, vineâ incultâ, terris arenosis, sterilibus, sodivis, & buscatis, mensuræ Mediolorum novem, stadiorum sex, Stabulorum septem, & pedum quinquaginta sex in dicto Territorio juxta suos confines hactenus concedi solitis &c. pro annuo Canone unius candelæ, valoris unius bononeni ad habendum, tenendum, & utendum perpetuis futuris temporibus, & quidquid dicto Guardiano, & Fratribus, eorumque successoribus in eo, quoad usum tantùm placuerit, perpetuò faciendum, ac aliàs sub certis modo, & forma concessit, pacto tamen adjecto, & causa præcedente, quod dictus Angelus, & Justinus eidem Joanni Antonio Cardinali promiserunt pro eo, & Successoribus prædictis tenere, & conservare proprietatem, & dominium dictæ Capellæ, domosque ruinosas demoliri, & ex ea materia Capellam B. Angeli prædictam ampliare, & in majorem formam reducere de eleemosynis, ac Ecclesiæ noviter constructæ nomen S. Angeli imponere, in Capellaque antiqua officia celebrare divina, & in ea sæpiùs, quam consueverunt, Missas, & divina officia celebrare, aliaque facere, prout in Instrumento desuper confecto pleniùs dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ intercedit auctoritas, & propterea Angelus, & Justinus prædicti cupientes præmissa omnia etiam Apostolico munimine roborari, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos, qui honestis Fidelium quorumcumque votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, eosdem Angelum, & Justinum, eorumque quemlibet, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon dicti instrumenti, ac aliarum scripturarum desuper forsan confectarum tenores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Instrumentum prædictum, ac omnia, & singula in illo contenta, & inde sequuta quæcumque, licita tamen, & honesta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, illaque omnia ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari debere, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi facultate, judicari debere: irritum quoque, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Fulginaten. & Assisien. Episcopis, sive eorum in spiritualibus Vicariis Generalibus, ac Dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quantùm opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Angeli, & Justini fue-

fuerint requisiti, solemniter publicari, eisque in præmissis, efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos, & eorum quemlibet præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere: non permittentes eos per quoscumque indebitè molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, nec non legitimis, super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; non obstantibus fel. record. Bonifacii VIII. Prædecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis Constitutionibus, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum præsentibus inserti forent, pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIIII. Novembris MDLXIIII. Pontificatûs nostri anno quarto.

Intus plicam. Jo. Alf. Naldus.

Extra plicam. Jo: de Leoni.

Breve formatum in Arch. Conventûs prædicti.

N O T A.

Et lege Instrumentum in superiore Brevi Apostolico citatum, & sub tenore, qui sequitur, formatum.

IN Dei Nomine. Amen. Anno Domini 1569. Indictione XII. Pontificatus Summi Patris, & D. N. D. Pii Divina Providentia Papæ Quinti, anno quarto, die verò trigesimo mensis Maji.

Cum ad introducendam in ejus Territorium Religionem S. Francisci nuncupatam Capucinorum Communitas Terræ Gualdi, ad laudem Omnipotentis Dei emerit agrum à Thoma de Nobilibus de Salina Regia, situm in Territorio dictæ Terræ Parochiæ S. Benedicti, & vocabulo S. Angeli, juxta bona Capellæ B. Angeli ab Oriente, Ponente, & Meridie, & in eo Eremitorium, & Conventum cum Ecclesia construxerit, & nonnulla alia bona stabilia contigua versùs Septentrionem emerit, ad usum Religionis præmissæ, & ad locum, & Ecclesiam constructam aditus, iter, via, & accessus non pateat, nec terras contiguas pro Horto, & sylvis plantandis habeat, necessarias ad usum vitæ Fratrum in eo habitantium, nisi Capella præmissa B. Angeli cum pertinentiis suis ad perpetuum usum concedatur. Ideirco Reverendiss. & Illustriss. D. Joannes Antonius Sorbellonus, Miseratione Divina Tituli B. Mariæ, & Omnium Angelorum in Thermis Diocletianis S. R. E. Presbyter Cardinalis S. Georgii nuncupatus. Abbatiæ, sive Monasterii S. Benedicti de eadem Terra perpetuus Administrator, ad honorem Sanctissimæ Trinitatis, Religionis S. Francisci exaltationem, & augmentum, spiritualem ædificationem, animorumque Populi salutem attendendo, ac exemplari vita, morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis, quibus Congregatio præmissa Capucinorum dignoscitur insignita, ac precibus dictæ Communitatis, non vi, dolo, metu, fraude, aut aliqua machinatione seductus, quin imò ex libero, & spontaneo suæ voluntatis arbitrio, maturâ deliberatione super hoc præhabita, certa dilectione, & charitate motus, per se, & successores suos in dicta Abbatia dedit, cessit, concessit, & transtulit purè, simpliciter, & liberè, omnibus melioribus modo, via, jure, causa, & forma, quibus meliùs, validiùs, & efficaciùs potuit, Reverendis Fratri Angelo de Fulgineo Guardiano ad præsens, & Fratri Justino de Perusio, Fratri dicti Conventûs noviter constructi, præsentibus, consentientibus, acceptantibus &c. plenum, & liberum, ac integrum usum Capellæ præmissæ B Angeli, cum Domibus ruinosis, Vineâ incultâ, terris arenosis, sterilibus, proclivibus, fodivis, & buscatis, ad mensuram Mediolorum novem, stadiorum sex, Tabularum septem, & pedum quinquaginta, sitis in dicto Territorio, Parochia, & Vocabulo juxta bona empta à Thoma prædicto, pro loco constructo præmisso, bona Pilli, Angeli Joannellæ, bona Hæredum Antonii Saraceni, bona olim Jacobi de Moronibus, & nunc ad usum Capucinorum, bona Communitatis Gualdi, vias publicas, & alia latera hactenus solita conferri, pro annuo censu unius Candelæ valoris unius bononeni, ad habendum, tenendum, & utendum perpetuis futuris temporibus, & quidquid dicto Guardiano, Confratribus, & successoribus in eo, quoad usum tantum placuerit, perpetuò faciendum, cum omnibus, & singulis, quæ habent in se &c. constituens se tenere, & possidere pro dictis Confratribus &c. donec acceperint possessionem corporalem &c. quam accipiendi &c. reservato tamen dominio, & etiam usu dictorum locorum prædicto Reverendiss. & Illustrissimo Administratori, & Successoribus in dicta Abbatia. Et hoc idco dictus Reverendiss. & Illustriss. D. Cardinalis perpetuus Administra-

tor dicta Abbatiæ fecit ; quia sic bene, ac causis præmissis sibi placuit, ac etiam, quia prædicti Guardianus, & Fr. Justinus pro se ipsis, & successoribus in eo promiserunt, eidem Reverendiss. & Illustriss. D. perpetuo Administratori præsenti, stipulanti, &c. proprietatem, & dominium dictæ Capellæ B. Angeli, & bonorum prædicto perpetuo Administratori, & Successoribus in dicta Abbatia tenere, & conservare, & Domos ruinosas demolire, & ex ea materia Capellam B. Angeli prædicti ampliare, & in majorem formam reducere dictis eleemosynis, ac Ecclesiæ noviter constructæ præmissæ nomen S. Angeli imponere, Capellamque præmissam antiquam officiare, ac in ea sæpius, quam consueverunt, Missas, & divina officia celebrare, ut devotio fidelium magis augeatur, bonisque, ut supra, concessis arbitrio boni Viri uti, videlicet pro aditu, via, itinere, & accessu, vinea; & reliquis terris pro Horto, & sylvie denuò plantandis, & buscatis sublevandis, arboresque virides radicitùs non, sed inutiles, & aridas, & ramos pro eorum quotidiano usu cædere, & ea bona conservare, & manutenere, prout, & sicut bono Usuario competit, reservatis Dominio, & etiam usu ipsi perpetuo Administratori, & successoribus, ut supra: & super omnibus, & singulis suprascriptis, auctoritas, consensus, & licentia Sedis Apostolicæ reservata sit, & pro reservata haberi voluerunt.

Quæ omnia, & singula dictæ Partes perpetuò attendere promiserunt &c. obligaverunt &c. renuntiaverunt &c. Juravit prædictus Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus in pectore more Prælatorum, & prædicti Guardianus, & Fr. Justinus promiserunt (ex quo dixerunt se non habere licentiam jurandi) prædicta omnia attendere, & rogaverunt me Notarium &c. dederuntque mihi licentiam extendendi &c.

Actum Gualdi in ædibus supradictæ Abbatiæ, sitæ in Quarterio Portæ S. Facundini, juxta vias publicas &c. præsentibus &c.

Originale in Arch. Conventûs.

Sorori suæ, secundùm carnem Germanæ, Monasterium Monialium in Civitate Perusina ædificandi facultatem tribuit, hocque à jurisdictione Ordinarii exemptum, Fratrum nostrorum curæ, quoad spiritualia subjicit, gubernio temporali Confraternitati, de Justitia nuncupatæ, relicto.

A Tergo. *Dilectæ in Christo Filiæ Nobili Mulieri Jacobæ de Monte, Domicellæ Perusin.*

JULIUS PAPA III.

Dilecta in Christo Filia Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut accepimus, aliàs Tu, piâ devotione ducta, desiderans terrena in cœlestis, & transitoria in æterna felici commercio commutare, & unum Monasterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, in Civitate nostra Perusin. ad Dei laudem, & Religionis augmentum, de bonis, Tibi à Deo collatis, construi, & fabricari facere, & locum aptum in eadem Civitate ad hoc laudabile opus perficiendum quærens, dilecti Filii Confratres Confraternitatis, de Justitia nuncupatæ, in Ecclesia, seu Oratorio SS. Andreæ, & Bernardini Perusin. Canonicè institutæ, ad quos regimen, & gubernium ipsius Ecclesiæ, seu Oratorii, & illius Bonorum legitimè spectabant, seu concessa erant, Ecclesiam, seu Oratorium hujusmodi, ad dictum Monasterium construendum Tibi concesserint, Tuque in loco Ecclesiæ, seu Oratorii hujusmodi, quam, seu quod, ad hunc finem demoliri fecisti, unum Monasterium Monialium pro una Abbatissa, & Monialibus dicti Ordinis construi facere inciperes, & illud perficere intendas, cupisque Monasterium prædictum ex nunc prout ex tunc, & econtra, postquam constructum fuerit, ac illius Abbatissam, & Moniales pro tempore existentes pro illorum felici directione curæ Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum in spiritualibus, in temporalibus verò gubernio, seu curæ pro tempore existen. Prioris, & Fratrum dictæ Confraternitatis supponi, & submitti. Nos igitur, qui Regularium locorum, & præsertim Monasteriorum Monialium propagationem, & divini cultûs augmentum, necnon Animarum salutem nostris potissimùm temporibus, sinceris exoptamus affectibus, Te, quæ secundùm carnem Soror nostra Germana existis, in hoc laudabili proposito confovere, ac animæ tuæ quieti in præmissis opportunè consulere volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibusvis quomodolibet innodata existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutam fore censentes, motu proprio nostro, non ad tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & scientia nostris, concessionem, demolitionem, ac singula per te incepta, & fieri cepta, ac præposita, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, Tibique in Ecclesia, seu Oratorio hujusmodi unum Monasterium Monialium Ordinis Sancta

ctæ Claræ in claustro, cellis, campanilis, & ædificiis necessariis pro una Abbatissa, & Monialibus ejusdem Ordinis inibi introducendis, construi, & ædificari faciendi &, si Tibi videbitur, à primæva illius erectione Abbatissam, & Moniales per Te, seu Fratres Ordinis Minorum Capucinorum in dicta Civitate commorantes, eligendas, ac introducendas inibi recipiendi, plenam, ac liberam auctoritatem, & tenore præsentium, concedimus facultatem, ac locum Ecclesiæ, seu Oratorii hujusmodi, & circum circa, prout designatus est, & ad dictam Confraternitatem spectabat, eidem Monasterio erigendo perpetuò applicamus; ipsumque Monasterium, & pro tempore existentes illius Abbatissam, & Moniales, quoad omnia, & singula, spiritualitatem concernentia, curæ, gubernio, visitationi, correctioni eorundem Fratrum Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum prædictorum, pro tempore in Civitate prædicta, seu Diœcesi Perusin. degentium, qui statuta, & ordinationes circa hujusmodi spiritualitatem, & gubernium spirituale facere, condere, & ordinare, ac alia immutare, corrigere, variare, & addere possint, & valeant, prout eis meliùs videbitur, & placebit, quæ ex nunc, prout ex tunc, & econtra, cum facta fuerint, dicta auctoritate, approbata esse censeantur, Quò verò ad temporalia, & bona, ac gubernium temporale ipsius Monasterii concernentia dilectis Filiis modernis, & pro tempore existen. Prioribus, & Confratribus dictæ Confraternitatis, respectivè supponimus, & submittimus, mandantes in virtute S. Obedientiæ eisdem Fratribus, & Superioribus illorum, quatenus hoc onus, & curam hujusmodi spiritualem suscipiant, in seque suscipere debeant, ipsisque Abbatissæ, & Monialibus, postquam in dicto Monasterio introductæ fuerint, ut omnibus, & singulis indulgentiis, Privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & exemptionibus, quibus alia dicti Ordinis Monasteria de jure, privilegio, concessione, & indulto, ac aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, similiter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant, concedimus, & indulgemus: nec non dictum Monasterium, illiusque Abbatissam, & Moniales pro tempore existen. hujusmodi, ab omni superioritate, visitatione, correctione, jurisdictione, & punitione, & quavis superioritate modernorum, & pro tempore existen. Episcopi, & Legatorum Perusin. & illorum Officialium quorumcumque penitus, & omnino eximimus, & totaliter liberamus, liberumque, & liberas facimus, ac fore, & esse, & ita per quoscunque Judices, quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac quidquid secùs super his à quoquam, qusvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, decernimus. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die xv. Decembris MDLIII. Pontificatûs Nostri Anno quarto.

Breve format. in Arch. Conventûs Monialium.

NOTA.

Redundat in gloriam hujus Partenonis non modicam, quod ex illo Moniales ad instituenda alia Capucinarum Monasteria fuerint selectæ. Habuit hanc sortem primò Monasterium Recinetense, cuius Institutrices Moniales Perusinas fuisse, sequens Sacræ Congregationis Episc., & Regul, comprobat epistola, Episcopo Perusino inscripta, & in latinum traducta.

Illustrissime & Reverendissime Domine uti Frater. Cum in Civitate Recinetensi Monasterium Capucinarum sit erectum, duas Moniales Monasterii Perusini ejusdem Ordinis illuc ablegari sancitum est, quatenus novam illam Plantam, in exacta Regulæ observantia Moniales instruendo, regant & gubernent, usque dum inter has Persona, ad Officia principaliora habiles reperiantur. Satages proin Amplit. Tua duas capaces, & consentientes eligere Moniales, & de modo, & tempore earum translationis cum Episcopo Recinetensi convenire. Advertatur autem, ut illarum discessus tempestivè, & sub honesta Societate Parentum, aut in horum defectu, Personarum piarum sequatur, & non ad Hospitia, sed ad ædes, ante iter designandas divertant. Ita &c. Romæ 2. Martii 1594.

Ex Reg. Secret. S. Cong. anni, & mens. præd. fol. 57.

Debet & eidem Perusino Monasterio Regularis suæ vitæ rudimenta celebre S. Praxedis Cœnobium Mediolani, à S. Carolo Borremæo institutum, ad quod informandum 4. Moniales vigore sequentis Apostolici Brevis ablegatæ fuêre.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD *instituendam in Monasteriis Monialium, nunc primum ad Omnipotentis Dei laudem erectis, regularem disciplinam apprime intenti, personas illis præficere studemus idoneas; unde, cum acceperimus in Civitate Mediolanensi à Dilecto Filio nostro Carolo, tituli Sanctæ Praxedis Presbytero Cardinali, ejusdem Civitatis ex dispensatione Apostolica Præsule, Monasterium Monialium Ordinis primæ Regulæ S. Claræ Capucinarum nuncupatarum institutum fuisse, & ad illud feliciter regendum, & informandum regularibus institutis Personas ætate provectas, vitæ ac morum sanctitate præditas necessariò introducendas esse, Dilectis in Christo Filiabus quatuor Monialibus Monasterii Capucinarum Civitatis Nostræ Perusii, quas Ordinarius uti idoneas ad hoc elegit, licentiam damus, ut ejusdem Ordinarii consensu, de eodem Monasterio Capucinarum, in quo nunc degunt, ac professæ sunt, ad dictum Monasterium Mediolanen. aliquibus propinquioribus earumdem, vel aliis honestis personis, ab eodem Ordinario deputandis, ad concomitandum eas in itinere assumptis, quamprimum se transferre possint, eleemosinis nihilominus Monasterio, in quo professæ sunt, tempora illarum professionis elargitis, remanentibus, ac, postquam illæ sic translatæ fuerint, ut petitur, in superiores seu Officiales dicti novi Monasterii juxta providam dispositionem prædicti Caroli Cardinalis, & Archiepiscopi deputari permittimus, ac quò honestius eædem Moniales in itinere ex Civitate Perusina ad Civitatem Mediolanen. hospitio excipiantur, universis & singulis Abbatissis, & Monialibus Monasteriorum Civitatum, Terrarum, & locorum ejusdem, & eo deficiente, alterius cujusvis Ordinis ab ipsis associantibus eligendorum, per quæ easdem Moniales iter facere, ac hospitari contigerit, in virtute sanctæ Obedientiæ per præsentes mandamus, quatenus visis præsentibus, nulloque alio ab earum Superioribus, vel à Nobis expectato mandato, vel licentia, aut consensu easdem quatuor Moniales intra septa, & claustra Monasteriorum earumdem benigno hospitio excipiant, sinceraque in Domino charitate tractent. Injungentes ejusdem Monasterii Mediolanen. Monialibus, tum singulis, tam in universum, & aliis subditis, & personis quibuscumque, ut eisdem, postquam in Officiales fuerint electæ, in his, quæ officium earum concernunt, ac animarum salutem, regularisque disciplinæ observandæ rationem respiciant, promptè, ac humiliter pareant & obediant, Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, eisdem Monasteriis, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis approbatis & innovatis. Quibus omnibus, eorumque tenores, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1578. Pontificatus Nostro Anno septimo.*

Inductâ postea regulari disciplinâ, duabus Monialibus Perusium reversuris, ab Archiepiscopo Mediolanensi nonnullas Sacras Reliquias consignari, Sixtus Papa V. sequentibus literis ratihabuit.

A tergo. *Dilectis in Christo Filiabus Euphrosinæ, & Christinæ de Ughis Monialibus Monasterii Capucinarum nuncupat. Perusin. Ordinis S. Claræ.*

SIXTUS PAPA V.

Dilectæ in Christo Filiæ Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

PRO *parte vestra dilectus Filius Cæsar de Ughis, Frater Germanus vester, Nobis exposuit, quod Vobis ad Monasterium vestrum Perusin., ex quo ad Monasterium Sanctæ Praxedis, pariter Capucinarum nuncupatarum in Civitate Mediolanen. à bonæ Memoriæ Carolo Cardinali Sanctæ Praxedis erectum, ut in eo regularem disciplinam introduceretis, de Anno 1578. translatæ fuistis, de licentia nostra reverti parantibus Venerabilis Frater Gaspar Archiepiscopus Mediolan. nonnullas Sanctorum Reliquias dono dare, ad prædictum vestrum Monasterium deferendas, obtulit, si nostra ad id accedat licentia. Nos spirituali vestræ consolationi, & dicti Archiepiscopi gratitudini favere cupientes, vestris supplicationibus inclinati, dicto Archiepiscopo Reliquias prædictas vobis dandi, & vobis illas accipiendi, ac ad Monasterium vestrum Perusin. in ejus Ecclesia collocandas, & reverenter asservandas deferendi, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1586. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Thomas Gualterutius.

Breve formatum in Arch. Conventus Monial. Perusii.

Ita floruit in hoc Perusino Monasterio Spiritus Paupertatis, ut, quantumque numerus Monialium ad 36. se extenderet, Dotes tamen à Puellis, non reciperentur, quod & S. Congregatio Episc. & Reg. approbavit, literis ad Episcopum inibi datis, ut sequitur.

Illustris, & A. R. Domine uti Frater.

QUandoquidem *Amplit. Tua illarum Monialium Capucinarum morem circa Dotes, à Puellis Monachandis non recipiendas approbat, ac de præterito illas, se cum solis eleemosinis per Sorores, quæ exeunt, quæsitis manutenuisse significat, visum est Sacræ Congregationi ita continuari & deinceps observari posse,*

ita

Google

ita tamen, ut & numerus præfigatur, & habitantes intra Monasterium numerum 36. nunquam excedant, & aliæ, quæ foris sunt, plures quam octo non sint, prout impræsentiarùm sunt, cum supernumerarius ratione duplicatæ Dotis, jam cessante, in hoc Monasterio teneri non conveniat. Ita executioni dari Amplit. Tua disponet, vigore præsentium, & Decreti sui particularis numerum determinando. Romæ. 25. Octob. 1602.

Ex Reg. Secret. S. Cong. mens. & anni præd. fol. 69. à tergo.

Non obstante, quod Fratres jam in fundationis limine à curâ spirituali, in Apostolico Brevi expressâ, sese exemerint, concessi tamen fuerant dictis Monialibus aliquando Confessarii Extraordinarii ex Ordine: cum autem Fratres & curam hanc à tempore reliquerint, Decreta desuper edita hic apponi, supervacaneum censetur.

Inveniantur tamen in Arch. Gen. Ord. Armario *Provinciæ S. P. Francisci*, si casus emergens illorum inspectionem requirat.

Moniales Monasterii de Bono Jesu Eugubii, Professionem suam in manibus Eminentissimi Cardinalis Protectoris Ordinis, pro tempore existentis, aut alterius, ab Eo specialiter deputati, emittere indulget, easque, ac illarum bona hujus regimini, & superioritati subjicit.

PIUS PAPA V.

Dilectæ in Christo Filiæ salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Prudentium Virginum, quæ spreto mortalis viri thoro, & mundanis abjectis illecebris Sponso suo Jesu Christo accensis lampadibus obviam ire student, pia vota libenter amplectimur, & ea, quo pro earum pace, & quiete providè facta fuisse comperimus, ut firma perpetuò, & illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, & aliàs desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte vestra petitio continebat, quod Vos antea in Monasterio, de Bono Jesu nuncupato, Eugubin. in unum congregatæ, in eodem Monasterio, sub dabita clausura, ac regulari observantia, Ordinis Sanctæ Claræ Regularis Observantiæ, S. Francisci, ac sub Habitu Fratrum Capucinorum, necnon suavi Religionis & contemplationis jugo, absque tamen ulla professionis Regularis emissione, à novem annis citra laudabiliter viventes, nuper, seu aliàs apud Nos, seu alios Romanos Pontifices prædecessores nostros procuraveritis, ut Curæ, regimini, visitationi, & correctioni eorundem Fratrum subiiceremini, ac in eorum, seu illorum Generalis manibus Regularem professionem, per illos Fratres emitti solitam, emittere possetis, id tamen insolitum onus, ipsis Fratribus, illorumque Ordini, ex certis rationabilibus causis, committere visum non fuerit, idque onus ipsi Fratres suscipere recusaverint, naque dilecti Filii Universitas Civitatis Eugub., Vos regimini alterius Religionis, quàm dictorum Capucinorum subjici voluerint, neque minùs volueritis, & postquam curæ, & regimini eorundem Fratrum, qui hujusmodi onus tanquam iis insolitum, ut asseritis, abhorrent, subjici non poteratis, tandem Vos curæ, & regimini modemi, & pro tempore existentis Protectoris eorundem Fratrum subjici, & in illius manibus professionem regularem, per ipsos Fratres emitti solitam, emittere summopere exoptantes, regularem professionem hujusmodi, in manibus Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugub., à dilecto Filio nostro Julio tit. S. Petri ad vincula presbytero Cardinali, de Urbino nuncupato, moderno eorundem Fratrum Protectore, ad hoc specialiter delegati sponte emisistis, Ipseque Marianus Episcopus nomine, & vice dicti Julii Cardinalis Vos ad professionem hujusmodi admisit, Vosque velavit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, Vos curæ, & regimini dicti Julii Cardinalis, pro tempore existentis Ordinis eorundem Fratrum Protectoris perpetuò subjici, ac sub regulari Habitu, & professione hujusmodi Altissimo perpetuò famulari cupiatis, supplicari Nobis fecistis humiliter, quatenus emissionem Professionis per Vos factam, ut præfertur, Apostolicâ Auctoritate confirmare, & approbare, Vobisque in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Vos in hujusmodi laudabili proposito confovere, ac Vobis specialem gratiam facere volentes, Vosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existitis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, emissionem Professionis per Vos factam, ut præfertur, omniaque, & singula præmissa, Apostolica Auctoritate præfata, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, suosque plenarios effectus sortiri, & ab omnibus inviolabiliter observari debere, omnesque, & singulas Moniales, decætero in dicto Monasterio recipiendas, in alterius quàm ipsius Julii

lii Cardinalis, ac pro tempore existentis Ordinis Fratrum Capucinorum hujusmodi Protectoris, seu ab eo ad id specialiter deputati manibus, professionem hujusmodi emittere, aut Habitum suscipere, minimè teneri, neque ad id cogi, aut compelli posse, auctoritate, & tenore præsentium dictis decernimus, & declaramus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in præmissis supplemus, & nihilominus dictum Monasterium, illiusque res, & bona quæcunque, necnon Vos, & pro tempore existentes Abbatissam, seu Priorissam, & Conventum dicti Monasterii, curæ, regimini, visitationi correctioni, superioritati, dominio, & potestati dicti Julii Cardinalis, ac pro tempore existentis Ordinis Capucinorum hujusmodi Protectoris, eisdem auctoritate, & tenore subjicimus, Eumque etiam Monasterii, & Conventûs hujusmodi Superiorem constituimus, & deputamus, sibique dictum Monasterium, ac illius Conventum hujusmodi visitandi, & corrigendi, omniaque, & singula alia, quæ ad superioris officium quomodolibet pertinent, faciendi, & exercendi, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus, Decernentes præsentes de surreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu notari, & impugnari, aut revocari non posse, sed perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, ac sub quibusvis revocationibus, & suspensionibus, etiam motu proprio, pro tempore factis, nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas esse, & censeri, ac quoties sub eis comprehendi videretur, toties in pristinum statum restitutas existere, sicque per quoscunque Judices, & Commissarios, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & interpretari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Eugub., & Perusin. Episcopis, sive eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus, & dilecto Filio, curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra, ac pro tempore existentis Abbatissæ, seu Priorissæ, & Conventûs dicti Monasterii desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, Vobisq; in præmissis efficaciis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari: Ac singulos, quos ipsæ præsentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes Vos desuper per quoscunque contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis, super illis habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis: non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII., etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium, ad Judicium non trahatur, & quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus ac Monasterii, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Monasterio, & Ordini Fratrum Capucinorum hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio concessis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, quibus omnibus, etsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes, plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXX. Junii MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno tertio.

M. Angelus Spatta.

Breve form. in Arch. Conventûs Monialium prædictarum.

NO-

N O T A.

Celebre privilegium, quo Moniales Cardinali Protectori Ordinis privativè subjectæ erant, devênit successu temporis in desuetudinem, fueruntque illæ jurisdictioni Episcopi suppositæ, Epistolâ S. Congregationis Epis., & Reg. sequente, & in Lat. relata.

Illustrissime, & Reverendissime Domine uti Frater.

CUM Sanctitas sua perceperit, quod Monasterium Capucinarum illius Civitatis, quas clar. memoriæ Cardinalis S. Severinæ peculiari protectione prosequi solebat, de facto sine cura reperiantur, FF. Capucinis huic se immiscere nolentibus, Eadem Sanctitas Sua Amplit. Tuæ scribi mandavit, quatenus hujusmodi gubernium in se suscipiat, quod, & virtute præsentium, & Ordine Sanctissimi expresso, ad Amplit. Tuam transfertur, ita, ut deinceps eas visitare, corrigere, reformare, iis Confessarios assignare, Monasterium æquè, ac Moniales, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, ea ipsa facultate, & auctoritate, quam circa alia suæ jurisdictioni subjecta Monasteria habet, regere, & gubernare teneatur. Sit tamen tale gubernium conforme instituto illarum, æquè charitate, & dexteritate, quæ in hujusmodi cura requiritur, tractentur, præsertim cum timoratas Dei servas esse, fama doceat. Ita exequi studebit juxta mentem Sanctissimi &c. Romæ 9. Julii 1602.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater Cardinalis Florentiæ.

A tergo: *Illustrissimo, & Adm. Rev. Domino uti Fratri Episcopo Eugubino.*

Gaudent nihilominus beneficio Confessarii extraordinarii ex Ordine, quem ipsis tribus vicibus annuatim concedi, Cardinalis Montaltus juxta sequens documentum obtinuit.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

REperitur in Civitate Eugubina Monialium Capucinarum Monasterium, in quo Regularis observantia apprimè viget: Hæc ut validiùs conservetur, Illustrissimæ Domin. Vestræ supplicatur, quatenus à Sanctissimo gratiam impetrare velit, ut Episcopus Fratres Capucinos, qui prædictarum Monialium Confessiones tribus, vel quatuor vicibus annuatim (prout & Monialibus Capucinis Perusii concessum est) excipiant, destinet. Quam gratiam &c. *Lib. sup. lat. Rel.*

Sanctissimus Dominus noster hodie, in Consistorio habito, requirentibus Nobis supradictam gratiam, concessit pro tribus vicibus singulo anno, dummodo tamen ad id RR. PP. Capucinorum consensus accedat. In quorum fidem &c. Datum in Cancellaria Apostolica die 9. Decembris 1623.

Alex. Cardinalis Montaltus.

Exempl. auth. in Arch. Generali Ordinis, & Monialium præd.

Inter reliqua, & varia Decreta, quæ de Secretariis Curiæ Romanæ fuêre excerpta, & quorum exempla unita asservantur *in Archivo Generali Ord. Armario* PROVINCIA S. P. FRANCISCI, est peculiaris notæ dignum, quod sequitur, & quo Moniales supradictæ à testamentario onere celebrandi Officium pro quond. Ubaldo Tamburrino liberantur &c.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

CUM Moniales Capucinæ Eugubii per testamentum quondam Ubaldi Tamburrini, hæredes totius suæ substantiæ ad valorem scut. 250. ascendentis fuerint institutæ, cum onere quotannis Officium pro ejus anima celebrari faciendi, cumque evenerit casus substitutionis, & Oratrices ob votum paupertatis ex una parte non sint capaces, & ex altera earum Monasterium summis prematur necessitatibus, supplicant, quatenus Sacerdoti pro assumpto prædicto onere, competentem rei hæreditariæ portionem assignare, residuum vendere, & pecunias inde redactas, pro prædictis Monasterii necessitatibus applicare valeant. Quam gratiam &c. *Lib. sup. Card. porrectus.*

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regul. præposita, attentis narratis, ac audita relatione Episcopi Eugub. Sanctiss. Domino nostro annuente, committendum censuit, prout præsenti Decreto committit eidem Episcopo, ut constito sibi, servatis servandis, de veritate expositorum, ac de assertis necessitatibus Monasterii, prævià assignatione tot bonorum hæreditatis præfatæ, alicui Congregationi, vel Capitulo seu Conventui Regularium, prout sibi melius visum fuerit in Domino expedire faciendum, quot ad adjuncti oneris satisfactionem æquè sufficere possint, reliqua vendendi, licentiam & facultatem pro suo arbitrio, & prudentia concedat, ita tamen, ut præmissâ edictorum affixione seu publicatione Oblator utilior præferatur, & pretium inde residuum non nisi in prænarratas Monasterii necessitates erogetur. Romæ 20. Mart. 1659.

Ex reg. Secret. Cong. & anni præd. fol. 120.

Alta-

Altare Majus in Fratrum Ecclesia Domûs Beatæ Mariæ de Pace Perusii, in perpetuum privilegiat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna Charitate intenti, inter tam multa Pietatis officia, quæ Nos pro munere nostro convenit exercere, sacra interdum loca speciali privilegio insignimus, ut inde Fidelium Defunctorum saluti amplius consulatur; quocirca, ut Ecclesia Domûs B. Mariæ de Pace, Perusin. Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, simili usque adhuc privilegio minimè decorata, ac in ea Altare Majus, hoc speciali illustretur, auctoritate nostra, Nobis à Domino tradita, concedimus, ut quoties Missa ad prædictum Altare celebrabitur pro Anima cujuscunque Fidelis; quæ Deo in charitate conjuncta, de hac luce migraverit, ipsa de Thesauro Ecclesiæ Indulgentiam consequatur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, Beatissimæ Virginis Mariæ, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, aliorumque Sanctorum omnium meritis suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo octavo, Mense Septembris Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. Datarius.

Bulla form. in Arch. Provinciæ.

Cæsar Glorierius.

Ecclesiam S. Martini Interamnæ cum Terris, & Horto adjacentibus, & ad Mensam Episcopalem spectantibus, pro constructione novæ Domûs ibidem Fratribus concedi signatur.

Licentia concedendi Ecclesiã cum Terris adjacentibus ad effectum cõstruendi Domum Capucinorum.

INTERAMNENSIS.

Beatissime Pater.

CUM in Civitate Interamnen. illiusque districtu nulla Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Domus hac usque instituta reperiatur; hincque fiat, ut ipsius Ordinis Fratres, dum ex una ad aliam Domum & Capitula Generalia dicti Ordinis, illac, qua plures ipsorum transire convenit, proficiscuntur, ac redeunt, non habent s, in quo dicti Ordinis Loco recipi possint, ad Cauponas, & Hospitalia, in quibus multa, turpia, & inhonesta, ut plurimum committuntur, divertere, & ibi pernoctare cogantur, variaque etiam subeant incommoda, & propterea devoti S. V. Oratores Communitas, & Homines Civitatis reputantes indignum tantæ Religionis, ac Sanctitatis Viros similia loca adire coactos esse, ac cupientes pro singulari devotionis affectu, quem erga illos, & illorum laudabile Institutum gerunt, de aliquo in ipsa Civitate, vel extra eam convenienti loco eisdem provideri, tandem post factam per eos diligentem perquisitionem quandam sine cura Ecclesiam sub invocatione Sancti Martini extra eamdem Civitatem, quæ Mensæ Episcopali Interamnen. unita perpetuò existit, seu aliàs ad eam spectat, cum Horto, & Terris adjacentibus ad construendam unam dicti Ordinis Domum, opportunam invenerunt, supplicatoque per eos devotæ Creaturæ vestræ Hieronymo Episcopo Interamnen. ut eamdem Ecclesiam eum congrua portione Horti, & Terrarum, ac aliarum commoditatum adjacentium, ad effectum inibi construendi dictam Domum, concedere vellet, illum ad hoc, dummodo ipsi æquivalentem, & convenientem dictæ Mensæ recompensam assignarent, & à S. V. licentiam desuper obtinerent, promptum invenerunt, supplicant humiliter S. V. tam Creatura, quàm Oratores præfati, quatenus in præmissis opportunè providere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequendo præfatæ Creaturæ dictam Ecclesiam Sancti Martini cum congrua Horti portione, ac Terrarum, aliarumque commoditatum adjacentium, ad effectum Domûs præfatæ construendæ, datâ, & assignatâ sibi, & suæ Mensæ Episcopali præfatæ per eosdem Oratores æquivalenti, seu aliàs idoneâ recompensâ, concedendi, & assignandi, aliaque etiam desuper facien. & exequen. in præmissis necessaria, opportunam licentiam, & facultatem concedere, & impartiri dignemini de gratia speciali, non obstan. quatenus opus sit, felicis recordationis Pauli Papæ II. S. V. Prædecessoris, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Interamnen. etiam juramento &c. roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque cum clausulis opportunis.

Fiat, ut petitur F.

Et cum absolutione à censuris, ad effectum &c. & quod Ecclesia Sancti Martini, ac

Digitized by Google

ac Terrarum adjacentium, aliorumque præmissorum, & Judicum exequutorum quorumcumque veriores tenores habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de licentia, concessione, aliisque præmissis, ut supra, & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam in- *Fiat*, *F.* vocat. denominat. annex. qualiter nuncupat. aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit, in literis per Breve S. V. seu officium minoris gratiæ expedien.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum duodecimo Kalendas Januarii Anno Tertio.

Correctio. PATER SANCTE. Quia in districtu Civitatis Interamnen. una quidem Domus Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, illa tamen ab itinere, quod ad Urbem tendit, nimiùm remota existit, dictique Fratres in præfata Civitate ad Cauponas, & Hospitalia, prout in superius præinserta, errore expressum est, divertere: sed in ibi Domum, ut illac transeuntes hospitio excipi possint, tenere cogantur. Dignetur propterea S. V. literas super dicta præinserta conficiendas, sublata expressione, quod in districtu, nulla Domus dictorum Fratrum existit, quodque iidem Fratres ad Cauponas, & Hospitalia divertere coguntur, in reliquis verò juxta ejusdem præinsertæ continentiam, & tenorem expediri mandare: præmissis, ac omnibus illis, quæ in ipsa præinserta concessa sunt non obstare, ceterisque in contrarium facien. nequaquam obstan.

Orig. in Arch. gen. Ord. Armario Provincia S. P. Francisci.

N O T A.

CUM Bulla, quæ circa Ecclesiam S. Martini Interamnæ cum Terris adjacentibus pro nova Domo ibi construenda concessam, fuit expedita, adhibità quacumque diligentià inveniri non potuerit, in illius vices supplicationem, desuper præsentatam, & ab ipso Summo Pontifice subscriptam, in illius vices substituere volui.

In hac vides schema, & formulam hujusmodi Supplicationum, causamque, quod hæ ab ipsa Papæ manu signentur, exhibet tibi Isagoges Tomi primi, fol. XVII.

Nota in hac formula lateralem Supplicationis synopsin incipientem: *Licentia concedendi Ecclesiam &c.* quæ olim ideo supplicationibus præponi solebat, ne Papa totam hujus ambagem legere teneretur, & econtra primo quasi intuitu integram rei seriem penetraret.

Nota pariter verba: *Fiat ut petitur F.* Hæc proprià Papæ manu suos exarata, significatque adjuncta iis litera *F.* Nomen, quod Papa subscribens, seu Cardinalis gerebat: & recordando Sixtum V. seu Religiosum, & Cardinalem vocatum fuisse Felicem, supradictam supplicationem ab ipso quoque fuisse signatam conclude. Replicatur in alia laterali supplicationis parte *Fiat F.* ut materiam, quam afficit, expressè quoque confirmari, vel ampliari pateat.

Nota denique correctionem, calci supplicationis adjunctam, cum enim motivum ex nullo Interamnæ consistente Capucinorum Conventu adductum, haud subsisteret, debuit error, pro gratiæ valore corrigi. De hac Domo vide infra *fol.* 117.

Situm cum Ecclesia, Oratorio, ac aliis Officinis ad Confraternitatem S. Antonii Assisii spectantem, Fratribus pro nova Domo ibi construenda dari, & in hujus compensationem dictæ Confraternitati Monasterium, & Ecclesiam S. Catharinæ concedi, Ordinario Loci committit.

Venerabili Fratri Episcopo Assisien. seu Dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Dilectorum Filiorum Communitatis, & Hominum Civitatis Nostræ Assisien. quod ipsi cupientes novum Monasterium Fratrum Capucinorum veteri, quod nunc habent, commodius, & Civitati prædictæ propinquius, pro Civium spirituali consolatione erigere, situm quemdam muris circumdstum cum Ecclesia, Oratorio, & aliis officinis ad Confraternitatem Sancti Antonii Assisien. spectantem per dictam Confraternitatem, ipsis Fratribus concedi curârunt, & in compensationem ipsi Confraternitati Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Assisien. quamdam eorum Ecclesiam sub invocatione Sanctæ Catharinæ, & dicti Communitas, & Homines Monasterium dictæ Ecclesiæ Sanctæ Catharinæ contiguum, unde nonnullæ Moniales ibi degentes ad alia Civitatis prædictæ Monasteria, auctoritate Apostolica translatæ fuerunt, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserunt. Cum autem tam Communitas, & Homines, quàm etiam Dilectus Filius Procurator Generalis dicti Ordinis Capucinorum cupientes con-

concessionem hujusmodi suum quamprimùm fortiri effectum, Nobis humiliter supplicari fecerint, ut illis robur Apostolicæ Confirmationis adjicere, de benignitate Apostolica dignaremur; Nos, qui in his Apostolicæ auctoritatis firmitatem libenter apponimus, quæ ad Religionis augmentum tendere dignoscuntur, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Te de præmissis diligenter informes, & si ea veritate niti, nullique his præjudicium provenire compereris, tam sitûs prædictæ Confraternitatis cum Ecclesia, Oratorio, & aliis officinis in eo comprehensis, prædictis Fratribus Capucinis, quàm Ecclesiæ Sanctæ Catharinæ, & Monasterii prædictorum, dictæ Confraternitati respectivè factas concessiones, quarum tenores, necnon situationes, confines, qualitates, vocabula, & veros valores, situs Ecclesiæ, & Monasterii prædictorum, alisque necessaria pro expressis haberi volumus, Apostolica Auctoritate confirmas, & approbes, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ confirmationis robur adjicias, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper intervenerint, suppleas, necnon Fratribus Capucinis, ut situm prædictum cum Ecclesia, Oratorio, & aliis Officinis prædictis recipere, & ibi eorom Conventum erigere valeant, eadem auctoritate concedas. Non obstan. Bonifacii VIII. qua cavetur, ne Fratres Mendicantes novas Domos ad inhabitandum recipere valeant, ac Nicolai III. necnon Clementis V. Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die xx. Martii MDXCV. Pontificatûs Nostri Anno quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. mens. Mart. 1595. f. 152.

Literas suas, quibus locô Salmæ frumenti, Fratribus Civitatis Perusinæ, à Theseo Americo cum onere Missarum per testamentum prius relictæ, & postea Ecclesiæ S. Mariæ Villæ Piccioni applicatæ, in subsidium fabricæ Domûs Assisiensis elemosynam unâ tantum vice erogari, concesserat, non obstantibus quibuscunque confirmat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs à Nobis emanârunt literæ tenoris sequentis videlicet. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Americus Laicus Perusinus, quod aliàs quondam Theseus ejus Frater germanus, in illius ultimo testamento, in quo dictum Franciscum hæredem suum instituit, inter alia dicto Francisco hæredi mandavit, ut quotannis unam salmam frumenti Fratribus Capucinis dictæ Civitatis, ut pro salute Animæ ipsius Testatoris Missas Defunctorum, quas dicunt Sancti Gregorii, celebrarent, pro eleemosyna dare teneretur, ipseque Franciscus spatio sex annorum præfatam salmam frumenti dictis Fratribus Capucinis, qui illam receperunt, & in fabricam eorum Monasterii converterunt, consignavit; postea verò, cum ab ipsis Fratribus, tamquam hujusmodi legati incapacibus, cessan te forsan necessitate dictæ fabricæ, eadem salma recusaretur, ipso Francisco supplicante, loci Ordinarius salmam hujusmodi frumenti Ecclesiæ S. Mariæ Villæ Piccioni Perusin. Diœcesis, ut illius Rector Missas prædictas celebraret, applicavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, modernus Rector præfatæ Ecclesiæ, quia domicilium prope dictam Ecclesiam non habet, Missas hujusmodi celebrare non valeat, cumque in Civitate Assisiensi, unum novum Monasterium pro Fratribus Capucinis construatur, cujus fabrica piorum Christifidelium ope indiget, cupit dictus Franciscus in subventionem dictæ fabricæ scuta quadraginta quinque unica vice loco dictæ annuæ salmæ frumenti erogare, cum hoc tamen, ut dicti Fratres loco Missarum præfatarum in eorum precibus pro Anima dicti Testatoris rogare teneantur, & ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ fabricæ subventioni prospicere cupientes, ac testamenti dicti Thesei, necnon applicationis dictæ salmæ frumenti, à prædicto Episcopo dictæ Ecclesiæ S. Mariæ, ut præfertur, factæ, tenores præsentibus, pro expressis habentes, ac eumdem Franciscum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel

vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, applicationem, à prædicto Episcopo dictæ Ecclesiæ S. Mariæ factam, perpetuò revocantes, & annullantes, eidem Francisco, ut unicâ solutione scuta quadraginta quinque prædictæ fabricæ Monasterii Capucinorum Assisiensi erogare valeat, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam concedimus, & indulgemus, & facta solutione illum hujusmodi ab onere dictæ salmæ annuæ frumenti perpetuò eximimus, & liberamus, ac Fratribus prædictis, seu dictæ fabricæ Deputatis, ut scuta quadraginta quinque prædicta recipere, & in prædictam fabricam convertere licitè possint, dummodo tamen loco Missarum prædictarum Deum pro Anima dicti Testatoris in suis precibus rogare teneantur, auctoritate & tenore prædictis, concedimus, & indulgemus; & ad hunc effectum dicti Testatoris voluntatem commutamus. Non obstantibus voluntate prædicta, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Fratrum Capucinorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXVII. Martii MDXCVII. Pontificatus Nostri Anno sexto. Cum autem, sicut nuper pro parte dilectorum filiorum Guardiani, & Fratrum dicti Conventûs Assisiensis, Nobis expositum fuit, quia in prædictis literis expressum non fuit, Ordinarium Perusinum, ad instantiam dilecti Filii de Americis, prædicti Thesei Testatoris germani fratris, & hæredis universalis, voluntatem dicti Testatoris, ut in præinsertis literis expressum est, commutando salmam frumenti supradictam prædictæ Ecclesiæ S. Mariæ Villæ Piccioni applicasse: & præterea in eisdem literis dictum fuit, Rectorem Ecclesiæ S. Mariæ Villæ Piccioni supradictæ, cui loci Ordinarius salmam frumenti à prædicto Theseo Testatore Conventui Capucinorum Perusin. jure legati relictam, ut supra dictum est, cum onere celebrandi Missas S. Gregorii applicaverat, domicilium prope dictam Ecclesiam non habere, ac propterea prædictas Missas celebrare non posse; cum tamen prædictus Rector, etiamsi hujusmodi domicilium prope dictam Ecclesiam non habeat, Missas prædictas celebrare non recuset, à nonnullis, & forsan à Venerabili Fratre, moderno Episcopo Perusino asseratur, seu dubitetur literas ipsas subreptitias, & invalidas censeri, ac tam ipsos Guardianum, & Fratres, quam prænuminatum Franciscum Americum molestari posse tempore procedente, & forsan jam molestari cæperit. Propterea pro parte dictorum Guardiani, & Fratrum Nobis humiliter supplicatum fuit, ut eorum indemnitati in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur attendentes Legatum prædictum, à prædicto Theseo Testatore Fratribus Capucinis, non prædicto Rectori, relictum fuisse, ac propterea illius voluntati magis satisfactum esse existimantes, quod in Fratrum Capucinorum commodum conversum fuerit, & præterea dictum loci Ordinarium, ipsius Thesei voluntatem, ordinaria auctoritate commutare non potuisse, & nihilominus Guardianum, & Fratres prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas literas nostras, ac inde secuta quæcunque perinde valere, ac suum effectum sortiri volumus, & decernimus, ac si in eisdem literis, quod prædictus Episcopus voluntatem dicti Thesei ad prædicti Francisci hæredis instantiam commutaverat, quodque præfatus Rector præfatas Missas celebrare posset, & non recusaret, expressum fuisset, ipsosque Guardianum, & Conventum, ac Franciscum Americum super præmissis à prædictis loci Ordinario, & Rectore, & etiam à fabrica Basilicæ Principis Apostolorum, ad quam vigore privilegiorum, illi per Sedem Apostolicam concessorum, prædictum Legatum devolutum censeri posset, ejusque Commissariis nullatenus inquietari, perturbari, vel molestari posse: sicque, & non aliter, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem fabricæ, ac illius Deputatis, & Commissariis, seu quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac approbatis, ac omnibus illis, quæ in præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXIV. Augusti MDC. Pontificatus Nostri Anno nono.

M. Vestrius Barbianus,

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 375.

Venditionem nonnullarum Ædium pro melioranda Monasterii Monialium Tuderti conditione, approbari, ac confirmari, Episcopo, ac Archidiacono Tudertinis, committit.

Venerabili Fratri Episcopo Tudertino, & Dilecto Filio Archidiacono Ecclesiæ Tudertin.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Abbatissæ, seu Priorissæ, & Monialium Capucinarum nuncupatarum, Monasterii S. Claræ Tudertin. ejusdem S. Claræ, vel alterius Ordinis, quod aliàs ipsæ earum Monasterii conditionem meliorem efficere desiderantes, tres quartas partes unius Domûs, & Casaleni in Castro Montis Castrillorum Tudertin. Diœc. juxta bona hæredum quondam Sileni de Aptis, & Ægidii Antonii Joannis Bernardini, ac alios suos notissimos fines sitæ, nec non ad dictum Monasterium, & Dilectos Filios Astulphum, & Fratres de dicto Castro, pro reliqua quarta parte communitèr, & pro indiviso legitimè spectan. ex quibus hactenus unus Ducatus auri de Camerâ cum dimidio, vel circa percipiebatur, dilectæ in Christo Filiæ Ortensiæ Petti, Mulieri Tudertin. Hieronymi Coloni Uxori, pro quodam Censu perpetuo centum Scutorum in sorte principali, super bonis Josephi de Alvis imposito, ac dictæ Ortensiæ debito, tuto, & securo, ex quo Abbatissa, seu Priorissa, & Moniales prædictæ sex Ducatos auri similes annuatim percipient, necnon pro viginti scutis, quæ ipsæ Abbatissa, & Moniales, unà cum sorte principali dicti Censûs, si quando restituatur, in emptionem aliorum bonorum stabilium pro dicto Monasterio convertere intendunt, & tenebantur, servato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, perpetuò vendiderunt, & alienârunt, prout in publico desuper confecto Instrumento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, venditio, & alienatio hujusmodi in evidentem dicti Monasterii utilitatem cesserint, & cedant, cupiunt propterea dictæ Abbatissa, seu Priorissa, & Moniales, ac Ortensia illas per Nos confirmari, & approbari. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Domûs, & Casaleni, ac bonorum, super quibus dictus Census impositus existit, situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates, dictique Instrumenti tenorem præsentibus pro expressis habentes, ac easdem Abbatissam, seu Priorissam, ac Moniales, & Ortensiam à quibusvis excommunicationis &c. censentes, certamque de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis per præsentes committimus, & mandamus, ut conjunctim procedentes, de præmissis Vos diligenter informetis, & si per informationem hujusmodi, venditionem, & alienationem hujusmodi in evidentem dicti Monasterii utilitatem cessisse, & cedere reperiatis, super quo vestram conscientiam oneramus, illas, auctoritate nostra Apostolica confirmetis, & approbetis, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, suppleatis. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasterii, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum die 11. Septembris MDCII. Pontificatûs nostri anno undecimo.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 47.

N O T A.

Decursu temporis Moniales supra enuntiatæ, sinistris casibus, & egestate ita fuerunt oppressæ, ut, dum aliud opportunæ provisionis remedium non aderit, Monasterium suppressum, & Moniales aliis viciniæ Cœnobiis fuerint aggregatæ, Ordine, & Epistola Sacræ Congregationis sequente:

Illustris, & A. Rev. D. uti Frater.

A*Uditis iis, quæ ab Amplitudine Tua circa miserabilem statum, in quo Monasterium Capucinarum ibi reperitur, fuerunt exposita, à Sacra Congregatione consilium, illud supprimendi, & Religiosas resi-*

refiduas aliis Monafteriis incorporandi, ab Eadem propofitum, fuit approbatum; hinc EE. DD. mei arbitrio, & prudentiæ Amplitudinis Tuæ hujus executionem remittunt, tribuendo vigore præfentium Eidem omnem facultatem neceffariam, ita tamen, ut tam Sorores prædictæ, quàm alia Monafteriorum, ad quæ transferri debebunt, capitulariter confentiant, translatio cum debita decentia, honeftarum Matronarum focietate, & infuper minore, quo fieri poterit, populi confluxu, per vias rectas, abfque ulla cunctatione, aut declivio, ac cum vultu velato fiat; &, ut Monafteria, quæ Eafdem recipient, ejufdem, faltem quoad effentialia, fint regulæ, iifque publico inftrumento bona Monafterii fupprimendi, pro rata numeri Monialium, quas quodlibet recipiet, affignentur, & omnes cautelæ, quæ Paftorali Amplitudinis Tuæ vigilantiæ videbuntur neceffariæ, adhibeantur. Romæ 23. Julii 1660.

Ex Reg. Decret. Cong. anni, & menf. præd. fol. 156.

Legatum centum fcutorum Fratribus Interamnæ à Belidiffima Piceiocchi fub onere Officii Defunctorum menftruatim dicendi relictum, in neceffitates Conventûs ibidem, & onus prædictum in 500. Miffas femel celebrandas converti, Ordinario Loci committit.

Venerabili Fratri Epifcopo Interamnen. feu Dilecto Filio ejus Vicario in fpiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, feu Dilecte Fili, falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Interamnen. quod aliàs quondam Belidiffima Picciocchi Mulier, in fuo ultimo, quod condidit, teftamento, fub cujus difpofitione deceffit ab humanis, centum fcuta monetæ illarum partium Domui præfatæ legavit, cum onere, ut Guardianus, & Fratres prædicti officium Defunctorum fingulis menfibus femel pro ipfius Belidiffimæ animæ refrigerio celebrare teneantur. Cum autem, ficut eadem expofitio fubjungebat, Guardianus, & Fratres prædicti, legati hujufmodi, juxta Regularia eorum Inftituta, Apoftolica auctoritate confirmata, incapaces exiftant, Domus verò prædicta aliquo fubventionis auxilio maximopere indigeat, & Dilecta in Chrifto Filia Fidelia, prædictæ Belidiffimæ Germana Soror, & Hæres, in prædicti oneris commutationem, ut infra, confentiat; Nobis propterea Guardianus, & Fratres prædicti humiliter fupplicari fecerunt, ut fi in præmiffis opportunè providere, de benignitate Apoftolica dignaremur. Nos igitur Guardianum, & Fratres prædictos fpecialibus &c. volentes, & eorum fingulares Perfonas à quibufvis excommunicationis &c. cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Fr. Epifcope, feu Difcretioni tuæ, Fili Vicarie, per præfentes committimus, & mandamus, ut, veris exiftentibus narratis, onus celebrandi, & recitandi fingulis menfibus femel officium Defunctorum, ut fupra, appofitum, in quingentarum Miffarum celebrationem, per Fratres dictæ Domûs femel facien. auctoritate Noftra commutes, ac per celebrationem quingentarum Miffarum hujufmodi, voluntati dictæ Belidiffimæ fatisfactum effe, & fore decernas, eamdemque voluntatem in, & quoad præmiffa fufficienter commutes. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis; necnon Ordinis, & Domûs prædictorum, etiam juramento &c. roboratis ftatutis, & confuetudinibus, ceterifque contrariis quibufcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, die XXIX. Januarii MDCXV. Pontificatûs noftri anno decimo.

Scipio Cobellutius.

Autog. in Secret. Brev. Apoft. Reg. menf. & ann. præd. fol. 175.

Dotem Puellarum ad Monafterium Monialium Leoniffæ recipiendarum ad 100. fcuta duntaxat reducit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs nomine dilectorum Filiorum Univerfitatis, & Hominum Terræ Leoniffæ Reatinæ Dioec. Nobis expofito, quod quondam Julius Falconius, dum vixit, Laicus dictæ Terræ, ftatui pauperum Puellarum dictæ Terræ, pro charitatis zelo, & affectu confulere cupiens, fuum ultimum condens teftamentum, fub cujus difpofitione deceffit ab humanis, voluerat, & ordinaverat, quod Univerfitas, & Homines prædicti, quos ultimæ

timæ suæ voluntatis hujusmodi executores constituit, & deputavit, infra sex annos, à die obitûs sui inchoandos, unum Monasterium Monialium, Capucioarum nuncupandarum, sub regula Sanctæ Claræ cum una Ecclesia intus dictam Terram construi, & ædificari facerent, adjectis conditionibus, qood Moniales Monasterii hujusmodi plures, quàm viginti quinque, aut ad summum triginta esse non possent, quodque sex Puellæ de suo genere, & parentela, quæ inibi profiteri vellent, in Moniales ipsius Monasterii gratis, & absque dotis præstatione in perpetuum recipi deberent, aliæ verò Puellæ approbandæ prius juxta formam testamenti, quæ dictum Monasterium ingredi, ibique profiteri cuperent, pro earum dote non minus, quàm centum scuta monetæ solvere deberent, pro coogrua dicti Monasterii dote, & Monialium in eo pro tempore degentium sustentatione, omnia bona sua tam in territorio dictæ Terræ, quàm alias ubicunque locorum existentia, cujuscunque qualitatis, & quantitatis existerent, prædicto Monasterio, sic erigendo, jure institutionis, & amore Dei reliquerat, prout in dicto Testamento pleniùs dicebatur contineri. Et in eadem expositione subjuncto, quod, si Monasterium juxta prædicti Testatoris voluntatem, tunc forsan constructum, seu construendum erigeretur, & institueretur, illique sic erecto, & instituto bona per ipsum Tullium, uti præfertur, relicta pro ipsius dote, ac Monialium in eo pro tempore existentium sustentatione applicarentur, & appropriarentur, aliaque infrascripta fierent, procul dubio ex ea ratione Spirituali commodo dictæ Terræ, divinique cultûs, & piorum operum augmento, ac dicti Ordinis propagationi non mediocriter consuleretur.

Nos supplicationibus Universitatis, & Hominum prædictorum, Nobis tunc humiliter porrectis inclinati, negotio hujusmodi in Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum examinato, & approbato, Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Reatini in spiritualibus Generali, per nostras, sub plumbo desuper expeditas literas dedimus in mandatis, quatenus Monasterium constructum seu construendum hujusmodi, si, & postquam debita clausura munitum foret, in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupandarum Ordinis S. Claræ pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, seu Priorissæ, ac tredecim Monialium, quæ semper numerariæ existerent, & quarum quælibet pro elemosyna dotali saltem ducenta scuta Monetæ Romanæ eidem Monasterio dare deberet, & teneretur, inter quas tredecim Moniales, sex ex linea, & parentela dicti Tullii semper, & perpetuò gratis recipi, & admitti deberent, ita, ut una moriente, alia duntaxat in ejus locum sufficeretur, aliæ verò, quæ supra dictum numerum de cœtero reciperentur, supernumerariæ censerentur, duplicatamque dotem persolvere, ac solitam licentiam à dicta Congregatione obtinere tenerentur, auctoritate nostra sine alicujus præjudicio erigeret, & institueret, aliaque faceret, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem, sicut Universitas & Homines prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nè pauperes puellæ dictæ Terræ, quæ summam ducentorum scutorum hujusmodi pro dote persolvendam non habent, ab ejusdem Monasterii ingressu prohiberentur, dotem prædictam ad centum scuta similia, juxta piam dicti Testatoris dispositionem, reduci summoperè desiderent, Nos illos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium consilio, quod tredecim Moniales, in prædictum Monasterium pro tempore introducendæ, cum dote centum scutorum monetæ, in dicta Terra cursum habentis, recipi, & admitti possint, & debeant, nec illas ad aliam solutionem teneri, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, non obstantibus literis nostris prædictis, nec non omnibus illis, quæ in iisdem voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Septembris MDCXVIII. Pontificatus Nostri Anno decimo quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Arch. Monialium.

● Monasterium Monialium in Civitate Biturgiensi, seu Burgi S. Sepulchri institui, in eo 12. Moniales collocari, ex redditibus Confraternitatis S. Crucis iis subveniri, ac clausuram ab illis, sub

sub jurisdictione Ordinarii loci servari, Vicario Generali committit.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris Episcopi Burgi S. Sepulchri in Spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Debitum Pastoralis Officii Nobis ex alto commissi requirit, & Nos ad id promptos excitat, ut ad ea, per quæ Monasteria, & alia regularia loca propagari, ac in eis prudentes Virgines, spretis hujus infelicis sæculi illecebris, sub suavi Religionis jugo, & debita clausura Altissimo famulari, æternamque beatitudinem promereri valeant, libenter intendimus, & in his ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponi mandamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sanè dilecta in Christo Filia Nobilis Mulier Christina à Lotaringia, b. m. Ferdinandi, dum vixit, Etruriæ sibi subjectæ Magni Ducis Vidua, & Beatrix de Crivellaris, Tertii Ordinis S. Francisci, in sæculo vivens, Nobis nuper exponi fecerunt, quod aliàs quidam Christifidelis Civitatis Burgi S. Sepulchri cupiens terrena in cœlestia, & transitoria in æterna bona felici commercio commutare, in testamento per Eum condito, sub cujus dispositione decessit ab humania, quemdam situm cum ædibus, & hortis in dicta Civitate positum, ad effectum ibi unum Monasterium Monialium, Capucinarum nuncupandarum, construendi reliquit, & opus hoc pium dictæ Christinæ, Magnæ Ducissæ, commendavit, prout in dicto testamento plenius contineri dicitur, dicta verò Christina curam fundationis prædicti Monasterii, pro ea, quâ est, pietate libenter suscipiens, prædictam Beatricem pro negotio fundationis hujusmodi inchoando, & promovendo destinavit, ipsaque Beatrix illuc profecta in situ, & ædibus, ac hortis, & adjacentibus prædictis ipsum Monasterium ex piis tam ipsius Christinæ, quàm aliorum Christifidelium eleemosynis inchoari, ac Ecclesiam, Refectorium, & Dormitorium, multasque præterea officinas, & clausuram pro magna illius parte extrui fecit, ipsumque Monasterium ad eum statum reduxit, ut in eo non incommodè habitari possit, jamque in illud septem Virgines sæculares, præpotenti Deo sub suavi Religionis jugo famulari desiderantes, introductæ sunt, & ibi sub cura, & gubernio dictæ Beatricis cum multo exemplo, multaque populi dictæ Civitatis ædificatione hactenus vivere perstiterunt, & quamplures aliæ Puellæ, pari Religionis zelo ductæ, ibi admitti instantissimè petunt, eleemosynæ autem & aliæ piorum Christifidelium elargitiones dicto Monasterio, & illius Puellis in magna copia quotidie erogari solent, & Nobilis quidam, peculiari charitatis affectu ductus, mille scuta monetæ in sumptus fabricæ dicti Monasterii expendenda, opportuna liberalitate, & quædam alia persona pia aliam similem, vel etiam majorem summam, quæ in emptionem bonorum stabilium pro ipso Monasterio erogari debeat, donarunt; hincque futurum est, ut ex eleemosynis, & elargitionibus piis hujusmodi omnia ad vitæ sustentationem necessaria Monialibus ipsius Monasterii, pro tempore existentibus, abundè semper suppeditentur, & casu, quo illas aliqua necessitate quandoque premi contingat, Dilecti Filii moderni Confratres Confraternitatis S. Crucis, dictæ Civitatis, in quibuscunque earumdem Monialium necessitatibus, ex redditibus, & proventibus prædictæ Confraternitatis, qui satis uberes existunt, & ad id, ac ad solita ejusdem Confraternitatis munia, & onera adimplenda sufficiunt, subvenire, ad idque sese, & successores suos, ejusdem Confraternitatis Confratres, pro tempore existentes, validè obligare parati sunt. Et sicut eadem expositio subjungebat, si dictum Monasterium ex nunc, prout ex tunc, postquam debitâ, & convenienti clausura munitum, omnibusque aliis partibus suis absolutum fuerit, in Monasterium Monialium Ordinis Capucinarum per Nos erigeretur, & institueretur, ac alia, quæ sequuntur, fierent, & decernerentur, procul dubio statui, & desiderio quamplurium ingenuarum & piarum Puellarum dictæ Civitatis, illiusque decori, & prædicti Ordinis propagationi, ac divini cultûs, & piorum operum augmento consuleretur.

Quare Christina, & Beatrix prædictæ, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus earum, & aliorum fidelium prædictorum piis desideriis annuere, aliásque in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Fidelium quorumlibet vota, ad piorum operum incrementa tendentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, Christinam, & Beatricem prædictas, earumque quamlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus

nibus inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Episc., & Regul. præpositorum, quibus negotium hujusmodi maturè examinandum, & discutiendum commisimus, consilio, Discretioni Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus de præmissis Te diligenter informes, &, si per informationem eandem ita esse reperer is, dictum Monasterium ex nunc, prout ex tunc, & econtra, postquam debita & convenienti clausurâ omnino munitum, ac omnibus aliis partibus suis absolutum fuerit, si nondum sit, dictique Confratres, illius futuris Monialibus, pro tempore existentibus, quotquot fuerint, & quotiescunque earum necessitas exegerit, & opus fuerit, ex redditibus, & proventibus dictæ Confraternitatis perpetuis futuris temporibus subvenire promiserint, ac ad id sese, & Confratres ipsius Confraternitatis pro tempore existentes, in forma juris valida, realiter, & cum effectu in manibus tuis, se efficaciter obligaverint, in Monasterium Monialium prædicti Ordinis Capucinarum, pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, & saltem undecim aliarum Monialium, quæ semper numerariæ censeantur, ita, ut aliæ, quæ supra dictum numerum de cætero recipientur, supranumerariæ existant, atque duplicatam dotalem elemosynam solvere, ac solitam licentiam à Sede Apostolica obtinere teneantur, omnesque earum Habitum per Moniales aliorum Monasteriorum dicti Ordinis gestari solitum, suscipere, & professionem, per easdem emitti consuetam, elapso probationis tempore, expost. emitttere regulares, necnon perpetuam clausuram, &, quoad fieri poterit, ritus, mores, consuetudines, & regularia instituta ejusdem Ordinis servare, Divinisque Officiis, & laudibus insistere, ac sub obedientia, visitatione, correctione, subjectione, & omnimoda superioritate, ac jurisdictione Ordinarii loci, nunc, & pro tempore existentis, vivere, ac subjacere, ac qualibet earum saltem ducenta scuta monetæ illarum partium pro elemosyna dotali dare, ac persolvere debeant, ac etiam teneantur, auctoritate nostra perpetuò, sine tamen alicujus præjudicio erigas, & instituas, illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac commodâ Abbatissæ, & Monialium hujusmodi sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione omnia, & singula bona, proprietates, census, redditus, jura, obventiones, & emolumenta, tam per dictum Testatorem, ut præfertur, relicta, donata, & assignata, quàm ex pretio mille scutorum, seu alterius majoris summæ, ut præfertur, emenda, & imposterum per quoscunque alios Christifideles in perpetuum, vel ad tempus, ac simul, vel successivè pro augmento, & beneficio Monasterii sic erigendi, illiusque, ac Abbatissæ, & Monialium particularium, seu alicujus earum intuitu, vel contemplatione per viam testamenti, Codicillorum, donationis, & inter vivos, & causâ mortis, seu alterius cujuscunque dispositionis, ac etiam in elemosynam, vel aliàs quomodocunque, & qualitercunque donanda, assignanda, & eroganda ex nunc, prout postquam donata, assignata, & erogata fuerint, ita, quod liceat Abbatissæ, & Monialibus prædictis corporalem realem, & actualem illorum omnium, ac jurium, & pertinentiarum suarum quarumcumque possessionem per se, vel alium, seu alios earum, & Monasterii sic erigendi nomine, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcunque percipere, exigere, levare, recuperare, regere, administrare, locare, & arrendare, ac in communes Monasterii sic erigendi usus, & utilitatem convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, & perpetuò applices & appropries, eidemque Monasterio sic erigendo, illiusque Abbatissæ, & Monialibus, aliisque personis pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, concessionibus, indultis, indulgentiis, cæterisque gratiis universis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibusvis aliis Monasteriis Monialium Capucinarum nuncupatarum prædicti Ordinis, illorumque Abbatissis, Monialibus, & personis in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet concessis, ac pro tempore concedendis, ac quibus illa, & illæ de jure, usu, privilegio, consuetudine, ac aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, neque sub ullis revocationibus comprehensa fuerint, ac Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, vel Decretis Concilii Tridentini non repugnent, similiter, & pariformiter absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, perpetuò concedas: necnon Christinæ, & Beatrici prædictis quæcunque statuta, ordinationes, capitula, & decreta ad Monasterii sic erigendi hujusmodi, illiusque personarum, & rerum curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, victum, amictum, instructionem, & disciplinam pertinentia, ac aliàs utilia, & necessaria, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Decretis ejusdem

dem Concilii, & institutis regularibus Ordinis hujusmodi non contraria, ab Ordinario loci, pro tempore existente, examinanda, & approbanda, faciendi, & edendi, ac quoties pro temporum, & rerum qualitate, seu aliàs expediens videbitur, cum interventu, seu prævio examine, & approbatione ejusdem Ordinarii illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi, licentiam & facultatem dicta auctoritate nostra, & concedas, & impartiaris. Nos etiam Tibi, si erectionem, & alia præmissa per Te vigore præsentium fieri contigerit, ut præfertur, pro Monialium in Monasterium sic erigendum introducendarum prospera directione, ac in ritu, moribus, & regularibus institutis instructione, duas Moniales, ad id voluntarias ex aliis Monasteriis Monialium ejusdem, si fieri poterit, vel alterius Ordinis, per Te eligendas, hac prima vice duntaxat de Superiorum suorum licentia, servatâque infrascripta formâ, videlicet, quod Moniales sic transferendæ per earum Consanguineas, gravesque Matronas comitari, & associari, ac ab uno Monasterio ad aliud absque diverticulo rectâ tendere debeant, ac nullibi, nisi causâ hospitii, ac nonnisi apud honestas personas pernoctare possint, assumendi, & ad Monasterium per præsentes erigendum hujusmodi transferendi, ita ut ipsæ, postquam ad illud translatæ fuerint, ritibus, & institutis, aliisque omnibus, & singulis obligationibus primodicti Ordinis se conformare, ac ibi perpetuò, vel ad tempus Tibi benevisum, ita, ut interim ab omni, & quacunque observantia prioris earum regulæ penitus, & omnino liberæ, & absolutæ sint, permanere possint, & debeant, eisque Abbatissæ. . . . .

. . . .
. . . . . & licentiam concedimus, Tibique pariter permittimus.

Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, nullo unquam tempore sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, & per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores nostros, sub quibuscunque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, vel confundi, sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, & sub quacunque posteriori Data, per Abbatissam, & Moniales Monasterii, per præsentes erigendi hujusmodi pro tempore existentes, quandocunque eligenda concessas esse, & fore; sicque, & non aliter, per quoscunque Judices Commissarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vice-Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quocunque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus singulis præmissis, ac Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, de gratiis, & indulgentiis adinstar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii, ut præfertur, erigendi, & Ordinis hujusmodi, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscunque tenore, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XVI. Octob. MDCXIX. Pontificatus Nostri Anno decimoquarto.

Breve formatum in Archivo Monialium.

Confraternitatem dictam ab onere Monialibus subveniendi liberari; à Professuris deinceps pro elemosyna dotali 200. scuta persolvi; numerum Monialium ultra 25. nunquam augeri; duas Moniales Perusio ad instituendum Monasterium vocari; ac Beatricem Confundatricem in Habitu sæculari modesto in eo morari posse, per commissionem Ordinarii sancit.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs à fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanârunt literæ, tenoris sequentis videlicet: Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Episcopi Burgi S. Sepulchri in spiritualibus Generali. Paulus Papa V. Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictio-

ctionem. Debitum Pastoralis officii. *Residuum, ut supra.*

Cum autem, sicut Christina, & Beatrix prædictæ Nobis nuper exponi fecerunt, dicti Confraternitatis Confratres aliis piorum legatorum oneribus ita gravati existant, ut ad earumdem Monialium necessitatibus subveniendum sese amplius validè obligari non possint, dictarumque Monialium elemosynæ dotales, in prædicta Civitate, quæ annonæ copia abundat, satis graves reperiantur, cum aliorum quatuor ejusdem Civitatis Monasteriorum, non ita strictæ observantiæ Monialium elemosynæ dotales summam ducentorum scutorum hujusmodi non excedant, ac primodictum Monasterium redditus annuos, usque ad summam ducentorum, & sexaginta, vel circiter scutorum hujusmodi ex Piorum Christifidelium elemosynis possideat, in eodemque Monasterio duodecim ad præsens Moniales reperiantur, Nobis propterea Christina, & Beatrix prædictæ humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis earundem Christinæ, & Beatricis desideriis in præmissis, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, ipsasque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum quamlibet à quibusvis excommunicationis &c. & absolutam fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi legitimè de præmissis, Confratres prædictos ab obligatione de subveniendo Monialium novi hujusmodi Monasterii necessitatibus, auctoritate nostra absolvas, & liberes, eosque ad hujusmodi subventionem de cætero minimè teneri, eadem auctoritate decernas, & declares. Insuper novi hujusmodi Monasterii Monialium numerum ad 25. duntaxat, quarum quælibet, quæ de cætero dictum Monasterium ingredi, & in eo Ordinem prædictum profiteri voluerit, ducenta scuta hujusmodi pro elemosyna dotali dare, & persolvere debeat, & cum hoc, ut in dicto Monasterio nulla Monialis, nisi eveniente obitu alicujus ex vigintiquinque Monialibus hujusmodi recipi possit, auctoritate prædicta augeas, dictumque vigintiquinque Monialium numerum in eodem Monasterio constituas, necnon pro novi Monasterii hujusmodi, ejusque Monialium prospera directione, & felici regimine, duas ex Monialibus Monasterii Perusiæ ejusdem Ordinis, servatâ aliàs prædicta tum literarum formâ extrahas, & ad novum hujusmodi Monasterium transferas. Prætera eidem Beatrici, ut, quoad vixerit, in prædicto Monasterio in habitu sæculari permanendi licentiam, auctoritate prædicta concedas, his videlicet legibus, quod dicta Beatrix habitu cultuque utatur modesto, locutorii, & clausuræ leges instar Monialium servet, & si semel è dicto Monasterio exierit, in illud amplius reverti non possit, nisi ubi Habitum monachalem suscipere voluerit. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus illis, quæ in præinsertis literis hujusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xxv. Maij MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum in Archivo Monialium.

Capellam S. Severini in loco Hispelli, suppressâ Sæcularis Ecclesiæ essentiâ, & titulo, Fratribus cum Sacra supellectile, & adjacentibus Domunculis pro nova eorum habitatione consignari; ac beneficium simplex, Capellæ annexum, ad Altare SS. Hieronymi, & Josephi in Ecclesia Collegiata, S. Mariæ Majoris nuncupata, cum oneribus, & fructibus transferri, Vicario Generali Spoletano committit.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Spoletani, in Spiritualibus, & temporalibus Generali. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio votis illis, per quæ Regularium locorum quorumlibet, ac Personarum in illis, sub Regularis Observantiæ disciplina Altissimo famulantium prospero statui, ac opportunæ subventioni, cum Divini cultûs augmento, ac Christifidelium spirituali consolatione valeant salubriter provideri, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam, tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni Nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum

Cum itaque postmodum Ecclesia, seu Capella S. Severini, Oppidi, seu loci Hispelli Spoletanæ Diœcesis per liberam resignationem Dilecti Filii Julii Venantii, nuper ipsius Ecclesiæ, seu Cappellæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus Nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem eandem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa, præter Nos, hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supradictis: Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum, moderni Provincialis Provinciæ Umbriæ, ac Religiosorum Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum petitio continebat: quod Provincialis, & Religiosi prædicti nuper in eorum Generali Capitulo pro diversis eorum negotiis pertractandis habito, quamdam Domum Regularem *S. Honuphrii* ejusdem Ordinis prope, & extra Oppidum, seu locum prædictum, ad præsens existentem, nonnullis legitimis, tunc in eorum Capitulo expositis causis, relinquere, & illam intra prædictum Oppidum, seu locum pro necessitate, & commoditate Domûs Regularis hujusmodi, ac Fratrum in ea existentium, necnon dilectorum filiorum Incolarum ejusdem Oppidi, seu loci spirituali consolatione transferendam esse judicaverint. Et si dicta Ecclesia, vel Cappella, quæ ab ipsorum Incolarum habitationibus satis remota existit, & in qua unica Missa tantùm per annum celebrari consuevit, ob idque Divina Officia in ea, ut par est, raro peraguntur, & hoc pacto Divinus Cultus in ea negligi videtur, cum nonnullis domunculis circum circa adjacentibus, nullius fere valoris, ac ob vetustatem temporis ruinam undique minantibus, prædicto Ordini cum onere unam ejusdem Ordinis Domum Regularem in ea, ac ejus ambitu pro perpetuis usu, & habitatione Fratrum dictæ Domûs Regularis concederetur, & assignaretur, ac de illius fructibus, redditibus, & proventibus perpetuum simplex beneficium Ecclesiasticum, ut infra, erigeretur, & institueretur; & uti profectò Ordinem ipsum exemplari eorundem Religiosorum vita, Sacris Concionibus, & crebra Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, spiritualibus exercitiis in Vinea Domini non mediocriter proficere, ac Incolas ipsos introductione dictorum Religiosorum, qui eorum laboribus piis ad crebram Sacramentorum hujusmodi susceptionem, aliaque spiritualia exercitia ferventiùs excitari debere sperandum sit; Quare pro parte Provincialis, & Religiosorum, ac Julii prædictorum asserentium fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ, seu Cappellæ quadraginta ducatorum auri de Camera, secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Ecclesiam, seu Capellam prædictam dicto Ordini concedere, & assignare, ac unum perpetuum simplex beneficium Ecclesiasticum ut infra, erigere, & instituere, aliàsque in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Divini Cultûs augmentum, & propagationem sinceris optamus affectibus, ipsosque Provincialem, & Julium, eorumque, & dictorum Religiosorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint vocandi, in dicta Ecclesia, seu Capella, quæ sine cura est, & personalem residentiam non requirit, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscomque persona, seu per similem resignationem dicti Julii, vel cujusconque alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus, sponte factam, non tamen per obitum vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio, juxta Lateranensis Statuta Concilii, ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia, seu Cappella dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, Nomen, & Titulum, & denominationem Ecclesiæ, seu Cappellæ *S. Severini*, ac Essentiam secularis Ecclesiæ, seu Cappellæ, illiusque Rectoris, auctoritate Nostra, perpetuò supprimas, & extinguas, ac illam cum omnibus, & singulis Paramentis, ornamentis, Calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, vasibus, universaque alia supellectili tam sacrâ, quàm prophanâ ex auro, & argento, & aliis rebus quibuscumque in dicta Ecclesia, seu Cappella ad præsens existentibus, & ad illius usum comparatis, ex nunc, prout, postquam in Domum Regularem, seu Conventum dicti Ordinis extructa fuerit; Et præfatis Fratribus, ita, quod liceat eis possessionem Ecclesiæ, seu Cappellæ, ac Paramentorum, & ornamentorum, Calicûm, Crucium, candelabrorum, campanarum, librorum, vasorum, & supellectilis, & aliarum rerum hujusmodi per se, vel per alium, seu alios eorum, & Domus Regularis hujusmodi nomine Diœce-

ecesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, nec non in ea, & illius ambitu unam Domum Regularem una cum Ecclesia, Campanili, campanis, claustro, refectorio, dormitorio, hortis, hortalitiis, cellis, aliisque officinis, & membris necessariis, & consuetis ad instar aliarum Domorum Regularium ejusdem Ordinis pro perpetuis usu, & habitatione competentis numeri, ad minus duodecim Fratrum dicti Ordinis, qui in ea ritus, mores, & consuetudines, nec non instituta ipsius Ordinis servare, Divinisque laudibus insistere debeant, & teneantur, dicta auctoritate, licentiam perpetuò concedas, & assignes. Insuper perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens beneficium Ecclesiasticum ad Altare *Sanctorum Hieronymi, & Josephi*, in Seculari, & Collegiata Ecclesia, *Sanctæ Mariæ Majoris* nuncupata dicti Oppidi, seu loci, pro uno Clerico, seu Presbytero futuro, ad dictum Altare perpetuò beneficiato, qui Missas in supradicta sine Cura Ecclesia, seu Cappella celebrari solitas, & debitas, per se, vel per alium, seu alios celebrare; vel celebrari facere, aliaque onera illi incumbentia supportare teneatur, eadem auctoritate Nostra, sine alicujus præjudicio similiter perpetuò erigas, & instituas, illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac illius pro tempore obtinentis substentatione, omnia, & singula dictæ sine cura Ecclesiæ, seu Cappellæ, ac illi annexorum quorumcunque bona, & jura, in quibuscunque rebus consistentia, & undecumque provenientia, proprietatem, prædia, domos, Canones, census, responsiones, aliaque quomodolibet, & quovis modo nuncupata, ita quod liceat beneficium per Te, vigore præsentium, ut præfertur, erigendum pro tempore quomodolibet obtinenti, illorum omnium, exceptis tamen prædictis domunculis, ac situ circumcirca sine cura Ecclesiam, seu Cappellam, ut præfertur, existentibus, quæ sub applicatione, & appropriatione infrascriptis comprehendi, aut venire non debeant, nec etiam censeantur, prævia eorum fructuum, reddituum, proventuum, emolumentorum quorumcumque, quatenus opus sit, dismembratione, corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios, ac dicti beneficii nomine per Te, vigore præsentium, erigendi hujusmodi, propria auctoritate apprehendere, & apprehensa perpetuò retinere, necnon fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in suos usus & utilitatem convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ minimè requisitâ, dicta auctoritate Nostra itidem perpetuò applices, & appropries; ac easdem præsentes semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi: Sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, ac validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Data, per Religiosos prædictos quomodolibet eligenda, concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales judicari, ac definiri debere, dicta auctoritate nostra decernas: Et nihilominus, si concessionem, assignationem, suppressionem, erectionem, institutionem, applicationem, appropriationem, aliaque præmissa per Te, vigore præsentium, fieri contigerit, ut præfertur, & super quo conscientiam tuam oneramus, per diligentem examinationem prædictum Julium, qui, ut asserit, alterum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens beneficium Ecclesiasticum ad dictum Altare, quod de jurepatronatus laicorum, videlicet Familiæ Dilectorum Filiorum illorum de Venantiis, ex fundatione, vel dotatione existit, ac cujus vigintiquatuor, necnon Parochialem Ecclesiam *S. Mariæ* Castri Montis Carocti Æesinæ Diœcesis, cujus ducentorum quadraginta Ducatorum auri de Camera, fructus, redditus, & proventus, secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedunt, obtinet, ad hoc idoneum esse reperreris, Beneficium, per Te, vigore præsentium erigendum hujusmodi, cujus, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & Proventus quadraginta Ducatorum parium, secundùm eamdem æstimationem, valorem annuum, ut idem Julius similiter asserit, non excedunt, ex nunc, prout ex tunc, & econtra postquam erectum fuerit, ac primæva illius erectione, & institutione hujusmodi vacans, cum omnibus annexis, ac omnibus juribus, & pertinentiis suis eidem Julio, dicta auctoritate Nostra conferas, & assignes, inducens per Te, vel alium, seu alios eumdem

dem Julium, vel Procuratoram suum ejus nomine in corporalem possessiooem Beneficii, vigore præsentium erigendi hujusmodi, ac annexorum, juriumque, & pertineotiarum prædictarum, ac defendens inductum, amoto exinde quolibet detentore, non obstantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contrariis quibuscumque, aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, seu aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus, speciales, vel generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus literas impetrarent, etsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum; Quibus omnibus eumdem Julium in assecutione Beneficii erigendi hujusmodi volumus anteferri, sed nullum per hoc eis, quoad assequutionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari, seu, si Venerabili Fratri Nostro Episcopo Spoletano, & Dilectis Filiis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede iodultum, quod ad receptionem, vel provisionem alicujus minimè teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, quodque de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, vel quamvis aliam dispositionem conjunctim, vel separatim spectantibus, nulli valaat provideri per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem: & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totalem non insertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, ac de qua cujusvis toto tenore habenda sit in Nostris mentio specialis, seu, si dictus Julius præsens non fuerit ad præstandum de observandis statutis, & consuetudinibus dictæ Collegiatæ Ecclesiæ solitum juramentum, dummodo in absentia sua per Procuratorem idoneum, & cum ad dictam Ecclesiam accesserit, corporaliter illud præstet. Nos enim cum eodem Julio, ut unà cum dicto Beneficio erigendo hujusmodi, si illud Ipsi per Te earumdem præsentium vigore conferri, & assignari contigerit, ut præfertur, Beneficium per eum obtentum, quoad vixerit, retinere liberè, & licitè, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ceterisque contrariis nequaquam obstantibus, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium, de specialis dono gratiæ dispensamus; proviso, quod Beneficia prædicta debitis propterea non fraudentur obsequiis, sed eorum congruè supportentur onera consueta: & insuper, si dictus Julius ad hoc repertus fuerit idoneus, ut præfertur, ex nunc proinde irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari; ac si die Datæ earumdem præsentium, prædicto Julio ad id reperto idoneo, de Beneficio erigendo prædicto cum interpositione Decreti hujusmodi mandavimus provideri. Per præsentes autem non inteodimus dictum Juspatronatus in aliquo approbare. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Tertiodecimo Kalendas Junii Pontificatûs nostri Anno tertio.

D. Nicolaus.

Loco Plumbi.

N O T A.

Præsentatas pro more hasce Literas Apostolicas, Vicarius Generalis Spoletanus illicò executioni mandavit, confecto desuper Instrumento, quod sequitur.

Hieronymus Parisianus Protonotarius Apostolicus Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Laurentii Castrucii Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopi Spoletani Vicarius in Spiritualibus, & Temporalibus Generalis, & in hac parte Literarum Apostolicarum Commissarius, & exequutor specialiter deputatus.

Universis, & singulis, ad quem, vel ad quos præsentes Literæ nostræ pervenerint, quosque præsens tangit negotium, seu tangere poterit quomodolibet in futurum, salutem, & nostris hujusmodi, immo veriùs Apostolicis, fidem indubiam adhibendo, firmiter obedire mandatis. Literas siquidem Apostolicas fel. rec. Gregorii XV. Pontificis, Sigillo Officii Plumbi pendenti ad filum Canapis albi coloris bullatas, & aliàs more Romanæ Curiæ expeditas, sanas quidem, & integras, omnique suspicionis vitio penitus carentes, & ut in eis prima facie apparebat, Nobis directas, & pro parte Venerabilium Provincialis Provinciæ Umbriæ, ac Religiosorum Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum principalium, in eisdem literis Apostolicis principaliter nominatorum præsentatas, & per Nos reverenter admissas fuisse noveritis, tenoris suprascripti Gregorius Episcopus, servus &c. *uti supra.*

Post quam quidem literarum Apostolicarum præsentationem, & admissionem Nobis, & per Nos, ut præmittitur, factas, debita cum instantia pro parte eorundem Admodum RR. PP. Provincialis, & Religiosorum

sorum Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum requisiti fuimus, ut ad illarum executionem juxta Nobis per earundem traditum, & directum modum, & formam procedere deberemus. Nos verò Hieronymus Parisianus Vicarius, Commissarius, & exequutor præfatus commissionem, & mandatum hujusmodi Apostolicum, obedientes, ut tenemur, exequi volentes, Nomen, Titulum, & Denominationem supradictæ Ecclesiæ, seu Capellæ Sancti Severini, ac essentiam secularis Ecclesiæ, seu Cappellæ, illiusque Rectoris, Authoritate Apostolica, Nobis in hac parte concessa, & attributa, perpetuò supprimendam, & extinguendam duximus, prout eadem authoritate supprimimus, & extinguimus, ac illam cum omnibus, & singulis paramentis, Calicibus, Crucibus, Candelabris, Campanis, Libris, Vasis, universaque alia suppellectili, tam sacra, quàm prophana ex auro, & Argento, & aliis rebus quibuscunque, in dicta Ecclesia, seu Capella ad præsens existentibus, & ad illius usum comparatis ex nunc, prout postquam in Domum Regularem, seu Conventum, dicti Ordinis erecta fuerit, præfatis Fratribus, ita, quod liceat possessionem Ecclesiæ, seu Cappellæ, ac Paramentorum, Ornamentorum, Calicum, Crucium, Candelabrorum, Campanarum, Librorum, Vasorum, ac Supellectilis, & aliarum rerum hujusmodi per se, vel alium, seu alios eorum, & Domûs Regularis hujusmodi nomine, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius authoritate minimè requisita, propria authoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, nec non in ea, & ejus ambitu unam Domum Regularem cum Ecclesia, Campanili, Campanis, Claustro, Refectorio, Dormitorio, hortis, hortaliciis, Cellis, aliisque Officinis, & membris necessariis, & consuetis ad instar aliarum Domorum Regularium ejusdem Ordinis pro perpetuis usu, & habitatione competentis numeri, ad minus duodecim Fratrum dicti Ordinis, qui in ea ritus, mores, & consuetudines, necnon instituta ipsius Ordinis servare, Divinisque laudibus insistere debeant, & teneantur, dicta authoritate Apostolica etiam perpetuò concedimus. Et insuper dictum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens Beneficium Ecclesiasticum S Severini cum Ecclesia ad Altare SS. Hieronymi, & Josephi in seculari, & Collegiata Ecclesia S. Mariæ Majoris nuncupata dictæ Terræ Hispelli, quod pro uno Clerico, seu Presbytero ad dictum Altare perpetuò beneficiato, qui Missas in supradicta sine Cura Ecclesia, seu Capella celebrari solitas, ac debitas per se, vel alium, seu alios celebrare, seu celebrari facere, aliaque onera sibi incumbentia supportare teneatur, eadem Authoritate Apostolica, sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto, pro congrua ejus dote, ac illud pro tempore obtinentis substentatione omnia, & singula dictæ sine cura Ecclesiæ, seu Cappellæ, & illi annexorum quorumcunque proprietates, Prædia, Domos, Canones, Census, Responsiones, aliaque bona, & jura universa in quibuscunque rebus consistentia, ac undecunque provenientia, ac quomodolibet, & quovis modo nuncupata; ita quod liceat Beneficium hujusmodi, per Nos Authoritate Apostolica erectum, pro tempore quomodolibet obtinenti illorum omnium, exceptis tamen prædictis domunculis, & situ circa sine cura Ecclesiam, seu Capellam, ut præfertur, existentibus, quæ sub applicatione & appropriatione infrascriptis comprehendi, aut venire non debeant, nec etiam censeantur, prævia eorum fructuum, redditibus, proventuum, & emolumentorum quorumcunque, quatenus opus sit, ab eadem sine cura Ecclesia, seu Capella dismembratione, corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios ejus, & dicti Beneficii nomine, propria authoritate apprehendere, & apprehensa perpetuò retinere, nec non fructus, redditus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, & in suos usus, & utilitatem convertere, etiam Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ minimè requisita, dicta Authoritate Apostolica itidem perpetuò applicamus, & appropriamus, ac easdem Literas Apostolicas semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, neque sub quovis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, & derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque Apostolicam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, aut cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum, eadem Auctoritate Apostolica restituimus, & plenariè reintegramus, ac de novo etiam, sub quacumque posteriori Data, per Religiosos prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales judicari, & definiri debere, dicta Auctoritate Apostolica decernimus: non obstantibus omnibus, quæ in dictis Literis Apostolicis præfatus Sanctissimus D. N. obstare noluit. Quibus peractis accessimus ad Collegiatam, & secularem Ecclesiam S. Mariæ Majoris dicti Oppidi, in qua maxima populi multitudo convenerat, & ibidem in Altare Majori Missâ solemni celebratâ, Crucem ligneam magnam ibidem præparatam, cum aspersione aquæ benedictæ, & incenso, intervenientibus omnibus solemnitatibus, & ritibus opportunis, & ipsis observatis, Christi Nomine invocato, benediximus, quæ postea præcedentibus Confratribus Societatum laicorum dicti Opppidi, ac Fratribus Ordinis Minorum Conventualium, & Observantiæ, atque Capucinorum, unà cum toto Clero, & Capitulis utriusque Collegiatæ fuit ferè per totum dictum Oppidum processionaliter, & solemniter asportata. Demum pervento ad dictam Ecclesiam, seu Cappellam S. Severini, in facie ejusdem Ecclesiæ elevata, & plantata fuit: Postea ante fores ejusdem Ecclesiæ, adstante similiter fidelium copiosa multitudine, sacris vestibus induti, cum aspersione similiter aquæ benedictæ, & incenso, intervenientibus omnibus, & quibuscumque solemnitatibus, & ritibus opportunis, ipsisque observatis, denuo Christi Nomine invocato, ad honorem Omnipotentis Dei, ejusque Gloriosissimæ Matris Virginis Mariæ Crucem fiximus, & primum lapidem in fundamento Ecclesiæ, & Domûs Regularis ædificandæ, sub invocatione, & titulo ejusdem S. Severini posuimus. In quorum omnium præmissorum Fidem, & Testimonium præsentes Nostras Literas exinde fieri, & per infrascriptum Curiæ Episcopalis Notarium, & Cancellarium, de eis rogatum subscribi, sigillique præfati Illustrissimi, & Reverendissimi D. Laurentii Castrucii Episcopi, quo in similibus utitur, appensione munire jussimus, & fecimus. Datum in dicto Oppido Hispelli Spoletanæ Diœcesis Anno à Nativitate Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die verò tertia Novembris, Pontificatûs SS. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Papæ Anno primo.

Autog. in Arch. Conventus.

Syn-

Google

Syndicum pro vendendis antiquæ Domûs ejusdem loci Hispelli bonis electum confirmat.

Dilecto Filio Joanni Francisco Marbo Canonico sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Spelli Spoletan. Diœc.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilecti Filii Guardianus & Fratres Domûs S. Honuphrii Terræ Spelli Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Spoletan. Diœc. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, quò facilius fabricam novæ eorum Domûs Regularis ejusdem Terræ ad debitum finem perducere valeant, Te in primodictæ Domûs Syndicum ad sylvas, & alia ipsius primodictæ Domûs bona vendenda, & eorum pretium in constructionem dictæ novæ Domûs Regularis tantùm convertendum elegerint & deputaverint, pro electionis verò, & deputationis hujusmodi firmiori subsistentia, & validitate, illas Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, plurimùm desiderent. Nos Guardiani, & Fratrum prædictorum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus eorum nomine &c. inclinati, electionem, & deputationem de Persona tua in Syndicum primodictæ Domûs hujusmodi, ut præfertur, factas Apostolica Auctoritate, tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Dantes Tibi ad hunc effectum plenam & amplam facultatem, sylvas ac alia omnia, & singula ipsius primodictæ Domûs bona quæcumque, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendendi, ac pecunias inde provenientes in fabricæ novæ Domûs prædictæ perfectionem tantùm convertendi, aliaqua omnia, & singula faciendi & exequendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs, & Ordinis prædictorum etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Julii MDCXXVI., Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. & anni præd. fol. 55.

Bona Fr. Seraphino Narniensi per testamentum relicta, per ejus Religionis ingressum, ac Professionis emissionem ad Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ ibidem, ac Domum Sanctæ Mariæ Tertii Ordinis S. P. Francisci non devoluta esse, sed eorum fructus, olim pauperibus Fr. Seraphini Parentibus à Paulo Papa V. concessos, etiam à Natis Fratris Germani usque ad obitum Fr. Seraphini gauderi posse, per Episcopum Narniensem, seu ejus Vicarium declarat.

Venerabili Fratri Episcopo Narniensi, seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs fel. rec. Paulo Papæ V. Prædecessori nostro, pro parte Dilecti Filii Seraphini Lucii, Clerici Narnien. Diœcesis exposito, quod aliàs quondam Jacobus Pacca, incola dum vixit Terræ Collis Scipionis, dictæ Diœcesis, in suo ultimo per eum condito testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, sequuto obitu ejus Uxoris, prædictum Seraphinum omnium suorum bonorum, ad summam mille scutorum, vel circa ascendentium hæredem Universalem, ita tamen, quod ipse Seraphinus Presbyter esse deberet, ac duas missas qualibet hebdomada, & quasdam exequias pro animæ suæ refrigerio celebrari faceret, instituit, ac voluit, quod decedente prædicto Seraphino ipsa bona partim ad dilectos Filios Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ, ac Domum Sanctæ Mariæ dictæ Terræ Tertii Ordinis S. Francisci devolverentur, prout in dicto Testamento dicebatur contineri: & in eadem expositione subjuncto, quod dictus Seraphinus Religionis zelo, & ob melioris vitæ frugem Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum ingredi, ac professionem inibi emittere intendebat

Digitized by Google

debat Regularem, quia vero Patrem & Matrem senes babebat, qui difficilè absque ipsius Seraphini subsidio vivere poterant, dubitabat in secundo dicto Ordine quietè, & pacificè remanere posse, nisi prius eisdem Parentibus de aliquo subventionis auxilio per eumdem Paulum Prædecessorem provideretur. Idem Paulus Prædecessor supplicationibus dicti Seraphini sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, tunc existenti Vicario Narniensi per suas literas commisit, & mandavit, quatenus constito ei legitime de præmissis, prædicto Seraphino, ut, postquam Religionem ingressus fuisset, ac Professionem hujusmodi emisisset, satisfactis tamen prius, oneribus Missarum, & exequiarum, ipsa bona dictæ hæreditatis à Parentibus dicti Seraphini, quamdiu ipse supervixisset, amoveri nequirent, sed dicti Parentes ad ipsius Seraphini vitam tantùm dictorum bonorum fructibus frui, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, Auctoritatem Apostolicam concederet, & indulgeret, & aliàs prout in dicti Pauli Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis baberi volumus, plenius continetur. Cum autem, sicut dictus Serapbinus Nobis nuper exponi fecit, ejus Genitor ab bumanis decesserit, ejus verò Genitrix moribunda, ac una ejusdem Seraphini soror germana infirma, cui nihil hæreditatis relinquere potest, quæ apud Natos Fratris dicti Serapbini degit, gravata existat, & propterea dictus Seraphinus per Nos in præmissis opportunè provideri, summopere desideret. Nos dictum Seraphinum specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus ejus nomine &c. inclinati, Fraternitati Tuæ, per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus præmissis, quod satisfactis prius Missarum, & Exequiarum oneribus hujusmodi, prædictæ hæreditatis bona ab eisdem Natis Fratris germani dicti Seraphini amoveri nequeant, sed dicti Nati, quoad ipse Seraphinus vixerit dumtaxat, dictorum bonorum fructibus frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate nostra concedas, & indulgeas, eos denique Natos in locum dicti Seraphini quoad bona prædicta gratiosè substituas, & subroges, ac per religionis ingressum, & professionis emissionem hujusmodi, dicta bona ad Capitulum, & Domum prædictos minimè devoluta existere, minusque dictos Natos à prædictis Capitulis, & Superioribus dictæ Domûs, vel quibusvis aliis, vitâ ipsius Seraphini durante, desuper molestari, perturbari, inquietari, aut quomodolibet impediri ullatenus posse, atque ita, & non aliter, per quoscumque Judices & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super bis, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoraoter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernas, & quatenus opus sit, voluntatem dicti Testatoris quoad boc duntaxat commutes. Non obstan. præmissis ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxI. Augusti MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno quarto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 246.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Rituum.

Circa præcedentiam in Processionibus inter RR.PP. Carmelitas Collabucciæ, & Fratres nostros Terræ Leonissæ Decretum Vicarii Foranei, & Constitutionem Gregorii Papæ XIII. servari statuitur.

Spoletana.

FRatres Capucini narrantes se habere in Terra Leonissæ Monasterium à multis annis, & Carmelitanos, qui habent duntaxat Domum quandam absque clausura in Villa Collabucciæ, prætendere præcedentiam in Processionibus, à qua cum fuerint exclusi à Vicario Foraneo illius loci, supplicaverunt provideri in futurum, ne scandala oriantur.

Et Sacra Rit. Congregatio approbavit Decretum dicti Vicarii, & mandavit servari Constitutionem Gregorii XIII. Die 6. Februarii 1627.

Joan. Bapt. Card. Detut.

L. S.

J. Thessalonicen. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens., anni præd. fol. 184.

NO-

N O T A.

Decretum Vicarii Foranei provifionale fuit tenoris fequentis.

R*Evrendiffimus D. Joannes Benedictus Vicarius Foraneus Illuftriffimi Domini Epifcopi Spoletani, vifis & auditis differentiis, vertentibus inter Fratres Capucinos, & Carmelitanos fuper præcedentiis in Proceffionibus, ftante brevitate temporis, & quod fumus in vigilia Sanctiffimi Sacramenti hora 22. ad tollendas diffenfiones, & difcordias fine præjudicio ambarum partium dixit, & decrevit*, nihil innovati, *& quod illi, qui præcefferunt in aliis temporibus in Proceffionibus, illi præcedant cras de mané in proceffione, & ita dixit, & declaravit &c. omni meliori modo &c. præfentibus ipfis Partibus, & audientibus &c.*

Benedictus Petronius Vicarius.

Lectum, Latum &c. præfentibus Partibus in contradictorio judicio auditis, ac D. Francifco Sebaftiano, Rudolpho Paulino, Erminio de Sinibaldis teftibus. &c.

Jo. Francifcus Sinibaldus Notarius.

Exempl. in Arch. Ord. Armar. Prov. S. P. Francifci.

Donationem Librorum Domui Nucerinæ ab Epifcopo Virgilio Florentio, Perufino, factam commendat, & confirmat.

A tergo: *Venerabili Fratri Epifcopo Nucrino.*

URBANUS PAPA VIII.

Intus: *Venerabilis Frater falutem, & Apoftolicam Benedictionem.*

EGregia Fraternitatis tuæ in Nos, & hanc Sanctam Sedem Fidei, & devotionis merita pofcunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, ficut nobis nuper exponi feciſti, Tu pio erga Domum FF. Ordinis Minorum Sancti Francifci Capucinorum nuncupatorum Nucerinen. affectu ductus, omnes, & fingulos tuos Sacræ Scripturæ quadragefimalium, & Decretorum libros eidem Domui donatione irrevocabili, quæ dicitur fieri inter vivos, ita tamen, ut vita Tibi comite illis uti poffis, donare, & propterea Tibi per Nos de opportuna ad hoc licentia provideri, fummopere defideres. Nos fpecialem Tibi gratiam facere volentes, Teque à quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pænis à jure, vel ab homine, quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftis, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, fupplicationibus tuo nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut libros tuos prædictos, facto tamen illorum inventario, inftrumento donationis per Te, ut infra, vigore præfentium faciendo, inferendo dictæ Domui donatione irrevocabili, quæ dicitur fieri inter vivos ex nunc, ita, ut interim Tu quoad vixeris, libris hujufmodi uti poffis, donare, & largiri liberè, & licitè valeas, Apoftolica Auctoritate, tenore præfentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac quibufvis, etiam juramento, Confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoftolicis, in contrarium quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & fingulis, eorum tenores præfentibus pro expreffis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice dumtaxat fpecialiter, & exprefsè derogamus, cæterifque contrariis quibufcunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris Die 11. Martii MDCXXX. Pontificatus Noftri Anno feptimo.

M. A. Maraldus.

Exemp. in Arch. Gen. Ord. Armar. Provincia S. Patris Francifci.

Ad Conventum Spoletanum muris aptè cingendum duo terræ petia permutari, Epifcopo loci mandat.

Foris: *Venerabili Fratri Epifcopo Spoletano.*

URBANUS PAPA VIII.

Intus: *Venerabilis Frater falutem, & Apoftolicam Benedictionem.*

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Guardianus Domûs FF. Minorum S. Fran- cifci

cisci Capucinorum nuncupat. Spoletan., quod, ut Domus prædicta mœnibus aptè, minorique cum impensâ cingi possit, unum ex una, & alterum terræ petia, ad quemdam dictæ Domûs Vicinum, qui, ut dictus Guardianus asserit, ea ad effectum præmissum, cum hoc, ut tantundem terræ dictæ Domûs sibi concedatur, dare, & concedere paratus est, spectantia ex altera partibus necessaria sunt. Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Domûs necessitatibus in præmissis consulere, ac ejusdem Domûs Guardianum, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Oeconomo dictæ Domûs duo petia terræ prædictæ, ad effectum præmissum ab eodem Vicino recipere, ipsique Vicino tantundem terræ ejusdem Domûs dare, & concedere liberè, & licitè valeat, licentiam auctoritate nostrâ Apostolicâ concedas, & impartiaris. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. record. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXV. Februarii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 1435. de quo exemp. in Arch. gen. Ord. Arm. Prov. S. P. Francisci.

EPISTOLA

Sac. Congreg. Episc., & Regul.

Ab Eremitis Montis Assisii Habitum, ab Habitu Fratrum omnino distinctum gestari, Episcopo ibidem committitur.

Illustris, ac Adm. Reverende Domine uti Frater.

Quantumvis Sacra Congregatio jam aliis vicibus ordinaverit, ut nonnulli Eremitæ Montis illius Civitatis abstineant à portando Habitu simili illi FF. Capucinorum, nihilominus fuit relatum, quod illi adhuc gestent Habitum ejusdem coloris cum pallio, corda, soleis, prout illum portant FF. Capucini. Hinc noviter mihi commisit, ut Amplitudini Tuæ seriò injungerem, quatenus dictis Eremitis supradictum vestiendi modum inhibeat, faciatque, ut Habitum in omnibus, & per omnia ab illo Capucinorum distinctum portent, & in casu inobedientiæ contra eos etiam cum pœna carceris, aliisque ad suum arbitrium procedat. Studeat proin, ut mens S. Congregationis exactæ detur executioni, ita, ut hujusmodi novæ querelæ audiri non debeant; Deus Eam conservet.

Romæ 7. Januarii 1633.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater Cardinalis S. Onuphrii

A. Torniellus.

Ex Reg. Secret. Cong. Præd.

A Ministro Provinciali pro tempore &c. erectum in Civitate Assisien. Montem Pietatis cum duobus Civibus gubernari, & administrari confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Salvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui fideles suos ad pietatis, & christianæ charitatis opera, in pauperes, & egenos misericorditer exercenda plurimùm hortatus est, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, ad ea, per quæ istorum pauperum, & egenorum necessitatibus consulitur, paternâ, quâ tenemur, charitate, libenter intendimus, & iis, quæ propterea, præsertim per S. R. E. Cardinales facta fuisse comperimus, ut optatum sortiantur effectum, perpetuaque roboris firmitate subsistant, Apostolicæ confirmationis robur, libentur adjicimus, aliásque desuper disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sanè, sicut accepimus, Dilectus Filius noster Antonius tit. S. Honuphrii Presbyter Cardinalis, noster secundùm carnem Frater Germanus, qui aliàs in minoribus constitutus FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Religionem expressè professus est, Pauperum

rum, & Egenorum Civitatis, & Diœc. Assisien. statui, & indigentiis pio charitatis affectu compatiens, & intendens ad sublevandam inopiam, egestatemque pauperum præfatorum, ex bonis à Deo sibi collatis, erigere Montem, Barberinum nuncupandum, ab omni Ordinarii, & Metropolitani, ac Sedis Apostolicæ Legatorum jurisdictione, superioritate, visitatione, correctione, computorum, & expensarum, aliorum quorumcunque revisione exemptum, & omnino liberum, & cum reservatione omnimoda Jurispatronatûs Dilecto Filio nostro Antonio Barberino, Diacono Cardinali, nostro secundùm carnem ex Fratre germano Nepoti, & post ejus obitum, Dilecto Filio nostro Francisco Barberino, Diacono Cardinali, pariter nostro secundùm carnem ex Fratre Germano Nepoti, si illi supervixerit, & quatenus non supervixerit, ac etiam post illius obitum Dilecto Filio, Nobili Viro Thadæo Barberino, Almæ Urbis nostræ Præfecto, Principi Prænestino, similiter nostro secundùm carnem ex Fratre Germano Nepoti, ac illius successoribus modo, & forma, prout infra in Capitulis insertis disponitur, in eadem Civitate Assisien. sub gubernio, regimine, & administratione duorum Civium ejusdem Civitatis Assisien. unius videlicet Ecclesiastici, & alterius Sæcularis, nec non Provincialis, pro tempore existentis, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Umbriæ, quando in Domo Regulari S. Antonii dictæ Civitatis Assisien. seu extra dictam Civitatem in loco dicto *le Carcerelle*, commorabitur; sin minus, alterius Professi Sacerdotis ejusdem Religionis in dictis Domibus commorantis, & à præfato Provinciali in sui loco pro tempore suæ absentiæ deputandi.

Idcirco pro ejusdem Montis erectione idem primò dictus Cardinalis Antonius emit unam Domum in eadem Civitate, juxta sua notissima confinia sitam, à Dilecto Filio Nostro Joan. Baptista Cioffo, quondam Antonii Cioffi Assisien. prout in instrumento desuper sub die 27. Novemb. 1633. celebrato, pleniùs dicitur contineri, Domumque hujusmodi cum omnibus pertinentiis suis, ad effectum præfatæ erectionis, multis impensis accomodatam, destinavit, deputavit, & assignavit, operisque seu Montis antedicti Gubernatores, Rectores, & Administratores (ultra Provincialem, seu alium, ab eodem Provinciale deputandum in casu.) ad triennium proximum duraturos, Dilectos Filios Gabrielem Confidatum, Priorem Ecclesiæ Assisien., & Antonium Angelinum Civem Assisien. deputavit, nominavit, & creavit cum infrascriptis pactis, & Capitulis, & non aliàs, aliter, nec alio modo.

Pro Dote verò hujus operis seu Montis dedit, donavit, largitus est, & in effectu assignavit rubea ducenta frumenti, quæ rubea ducenta eisdem Gubernatoribus, Rectoribus, & Administratoribus, ut supra deputatis, fuerant consignata, & propterea tam dicta rubea ducenta elargita, quàm aliàs quoquo modo per ipsummet Cardinalem, ac dicti Montis pro tempore Patronum, imposterum elargienda, aut pecuniarum assignationem faciendam, ejusdem Cardinalis mandato custodiri in præfata Domo empta, & ad dictum usum accomodata deberent modo & forma, quibus in infrascriptis Capitulis disponitur:

Articuli Omittuntur.

Nos inviolabili præmissorum firmitati, & subsistentiæ, perpetuæque observantiæ, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & maturâ deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Capitula præinserta hujusmodi, aliaque omnia, & singula per eumdem Antonium Cardinalem pro dicto Monte stabiliendo, & ejus conservatione, felicique gubernio, ut supra, acta, & ordinata quæcunque . . . . . tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum quarumcunque de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & necessariarum, & omissarum, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenire dici, vel prætendi possint, etiamsi tales sint vel fuerint, ut quoad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimendi essent, supplemus, sanamus, tollimus, & abrogamus.

Et nihilominus pro potiori cautela Montem Pietatis hujusmodi in dicta Civitate, ab omni Ordinarii Metropolitani, ac Sedis Apostolicæ Legatorum jurisdictione, superioritate, visitatione, computorum, & expensarum, ac aliorum quorumcunque revisione exemptum, & omnino liberum, & cum reservatione Jurispatronatus, juxta dispositionem à dicto Antonio Cardinale, ut præfertur, factam, cum omnibus, & singulis Capitulis præfatis erigimus, & propterea Monti hujusmodi, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcunque conservationi, nec non illorum, ac Deputatorum, & Officialium ipsius Montis pro tempore existentium prospero, felicique regimini, & gubernio opportunè consulere volentes, S. R. E. Cardinalem, ex Familia nostra Barberina, si pro tempore aderit, in ejus verò defectu Prælatum ejusdem Familiæ, ac eo etiam deficiente, unum ex ejus-

ejusdem S. R. E. Cardinalibus, à Patrono ipsius Montis pro tempore existente nominandum, in dicti Montis, illiusque Ministrorum & Officialium, nec non bonorum, rerum & jurium præfatorum Protectorem, & Defensorem, qui in omnibus, & quibuscunque causis, & negotiis prædicti Montis prius, sive quoad quoscunque alios Judices, etiam Romanæ Curiæ, aliosque Superiores, etiam Sedis Apostolicæ de latere Legatos, tam activè, quàm passivè jurisdictionem habeat; ac aliàs cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, privilegiis, gratiis, & indultis, similibus Protectoribus, & Defensoribus de jure, usu, privilegio, aut aliàs quomodolibet competentibus, & competituris, ac cum facultate unum, vel plures Judices in Civitate Assisien. commorantes toties, quoties opus fuerit, subdelegandi, deputandi, & eligendi, auctoritate prædicta, & tenore præsentium eligimus, & deputamus. Decernentes præfata omnia, & singula, & præsentes literas, semper, perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque à modernis, & pro tempore existentibus prædicti Montis Gubernatoribus, Rectoribus, & Administratoribus, cæterisque Officialibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, sub excommunicationis latæ sententiæ, pœna, à qua non nisi per Sedem Apostolicam, præterquam in articulo mortis, absolvi possint, firmiter & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, nec non ab illis ullo unquam tempore resiliri posse, sicque etiam aliàs ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet, quacunque auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Civitatis, & quibusvis aliis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscunque tenoribus, formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, ac aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Aprilis MDCXXXIII. Pontificatûs Nostri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Cancellaria Episc. Assis. de quo exemp. in Archivo Conv. ibidem.

Antiquum Monasterium Monialium S. Mariæ Orphanarum Perusii, tam ob illius angustiam, quàm ob subjectionem ad contiguas Secularium ædes, cum omnibus pertinentiis vendi, pretium inde redactum, ad emptionem novi sitûs, & fabricam novi Monasterii converti, ac Scripturas desuper conficiendas, Apostolicâ auctoritate approbari, Vicario Generali Perusino committit.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Perusini in spiritualibus Generali Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Debitum Pastoralis Officii Nobis Divina dispensatione commissi requirit, ut ad ea, per quæ Monasteria, & alia Regularia Loca, in suis structuris, & ædificiis angusta ampliari, & ad perfectam clausuram reduci, ac à Dominio Personarum Secularium eximi queant, Virginumque in eis Religionis Habitu assumpto, uni Sponso Jesu Christo Virginitatem præstantium, commoditatibus consulatur, & incommodis, quibus propterea obnoxiæ sunt, occurratur, propensis studiis intendamus, & in his ejusdem Officii Nostri Ministerium, etiam per dictorum Monasteriorum venditionem, & in prophanos usus reductionem interponamus, prout locorum, & temporum circumstantiis, & personarum qualitatibus debitè pensatis, ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam conspicimus in Domino salubriter expedire. Exhibita siquidem

dem Nobis nuper pro parte Dilectarum in Christo Filiarum, modernæ Abbatissæ, & Conventûs Monasterii Monialium S. Mariæ Orphanarum nuncupatarum Perusin. sub regula secunda Sanctæ Claræ, ejusdem Sanctæ Claræ, seu alterius Ordinis petitio continebat. Cùm aliàs quondam Joannes Baptista Pontanus, pio devotionis zelo ductus, unam Domum in Civitate Perusina, ad effectum in ea unum Monasterium Monialium, sub invocatione ejusdem S. Mariæ Orphanarum nuncupatæ, sub regula hujusmodi fundandi, prout postea canonicè fundatum, & institutum fuit, suis pecuniis emit, & in ipsum Monasterium sic fundatum, numerus unius, & viginti Monialium, prædicto Joanne Baptista adhuc tunc vivente, introductus extitit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dicta domus in suis structuris, & ædificiis valdè angusta existat, & tum ob ejus angustiam hujusmodi, tum etiam, quia aliis Domibus per seculares personas inhabitatis, ita cohæret, & illarum Dominio subjecta est, ut ad perpetuam clausuram hactenus reduci non potuerit, nec eam inposterum reduci posse speretur, imò quod non parùm clausuræ obstare, & ipsam fortasse omninò deformare possit, ipsum, inter alia incommoda, quibus ipsum Monasterium obnoxium est, in illud ex contiguis Domibus præfatis ingressus per tecta facilè aperiri possit, Abbatissa, & Conventus, in dicta Civitate situm, ad unius Monasterii exstructionem amplum, & commodum, & ad clausuram perficiendam aptum, in promptu venalem repererint, verùm ipsæ modum, & facultatem dictum novum Monasterium construendi, nisi eis dictum antiquum Monasterium vendere licitum sit, non habeant, & si eis præsens emendi, & quam etiam in promptu habent antiquum Monasterium hujusmodi vendendi, oblata occasio tolleretur, alter situs ad fabricam Monasterii aptus, & prædicti antiqui Monasterii Emptor, quem jam invenerunt, haud facilè inposterum reperiretur. Et proinde dicta Abbatissa, & Conventus præfatum vetus Monasterium meliori, qua fieri poterit, conditione vendere, ac situm prædictum, unà cum ædificiis, in eo forsan erectis, ad effectum in eo novum fabricandi Monasterium emere, necnon pretium ex venditione hujusmodi redigendum, in solutionem situs emendi, & sumptus fabricæ novi Monasterii hujusmodi convertere proposuerint. Verùm id facere posse dubitent, Sede Apostolicâ desuper inconsultâ. Quare pro parte earumdem Abbatissæ, & Conventûs Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desideriis hujusmodi annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Christifidelium quorumlibet, præsertim Sanctimonialium vota, ad Divini cultûs augmentum tendentia, specialibus favoribus, & gratiis libenter confovemus, prædictam Abbatissam, & Conventûs hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac fundationis dicti veteris Monasterii, tenores, etiam veriores, ac datis præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, Discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus, constito Tibi prius legitimè de præmissis, eisdem Abbatissæ, & Conventui, ut in prædicto situ emendo unum Monasterium Monialium, cum Ecclesia, seu Cappella, campanili, campanis, refectorio, dormitorio, claustris, hortis, hortalitiis, cellis, aliisque membris, & officinis necessariis, & opportunis, pro perpetuis earum, & aliarum Monialium, pro tempore recipiendarum usu, & habitatione construi, seu ædificia in eo constructa ad formam Monasterii hujusmodi cum supradictis omnibus reduci facere, & ad illud, postquam sic constructum, vel reductum, ac debita, & convenienti Clausura munitum fuerit, sub dicta Regula fundandi, prout illud postea canonicè fundatum, & institutum fuerat, suis propriis pecuniis emerat, & in ipsum Monasterium sic fundatum numerus viginti unius Monialium, ipso Joanne Baptista adhuc tunc superstite, introductus exstiterat, & in eadem expositione subjuncto, quod dicta Domus in suis structuris, & ædificiis valde angusta erat, & tum ob illius angustiam hujusmodi, tum etiam, quia aliis Domibus per seculares personas inhabitatis ita cohærebat, & illarum dominio subjecta erat, ut ad perfectam clausuram eatenus reduci non posse sperararetur, imò quod non parum clausuræ obstare, & ipsam forsan deformare posset, inter alia incommoda, quibus ipsum Monasterium obnoxium erat, in illud ex contiguis Domibus præfatis ingressus per tecta facilè aperiri posset; Abbatissa verò & Conventus prædictus unum situm in dicta Civitate ad unius Monasterii exstructionem amplum, & commodum, ac ad Clausuram conficiendam aptum in promptu venalem repererant; verùm modum, & facultatem dictam novum Monasterium construendi, non

non habeant, nisi eis dictum antiquum Monasterium vendere liceret, & si eis tunc praesens emendi, & quam in promptu habent antiquum Monasterium hujusmodi vendendi occasio tolleretur, alter situs ad fabricam Monasterii aptus, & praedicti antiqui Monasterii Emptor, quem jam invenerant, haud facilè in posterum reperiretur; & propterea Abbatissa, & Conventus praedictus, dictum Monasterium vetus meliori, qua fieri potest conditione vendere, & situm praedictum una cum aedificiis, in eo forsan erectis, sd effectum in eo unum Monasterium fabricandi emere, pretiumque ex venditione hujusmodi redigendum in solutionem sitûs emendi, & sumptus fabricae novi Monasterii hujusmodi convertere proposuerant, id tamen facere posse dubitabant, Sede Apostolicâ desuper inconsultâ, & pro parte modernae Abbatissae, & Conventûs praedictum Nobis humiliter supplicatum, ut eis in praemissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos supplicationibus hujusmodi annuentes, ex voto Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis Regularium praepositorum, tunc existenti Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Perusini in spiritualibus Generali, per alias nostras litteras dedimus in mandatis, quatenus constito sibi legitimè de praemissis, eisdem Abbatissae, & Conventui, ut in praedicto situ emendo unum Monasterium Monialium cum Ecclesia, seu Capella, Campanis, Refectorio, Claustris, Dormitorio, Hortis, Hortalitiis, aliisque membris, & officinis necessariis, & oportunis pro perpetuis earum, & aliarum Monialium pro tempore recipiendarum usu, & habitatione construi, seu aedificia in eo exstructa ad formam Monasterii hujusmodi cum supradictis omnibus reduci facere, & ad illud, postquam sic constructum, & reductum, ac debita, & convenienti Clausura munitum foret, unà cum omnibus rebus, bonis, & pertinentiis suis, ac oneribus dicto veteri Monasterio, quomodolibet incumbentibus, ac sacra, & profana supellectile, se se, servatis servandis transferre, dictum autem vetus Monasterium Monialium unà cum illius Ecclesia, seu Capella, ac omnibus constructuris, aedificiis, & pertinentibus suis quibuscunque, praeviâ Ecclesiae, seu Capellae hujusmodi, & quantum opus esset, dicti veteris Monasterii ad profanos, non tamen sordidos usus reductione, necnon ossibus mortuorum, unà etiam cum superficie terrae alibi collocatis, personae, seu personis illud emere volenti, seu volentibus, quae possessionem eorum antea non adipisceretur, seu adipiscerentur, quàm novum Monasterium hujusmodi constructum, ac omnibus suis numeris ab olutum foret, meliori, qua fieri posset, conditione unâ, vel pluribus vicibus vendere & pretium inde redigendum in emptionem sitûs emendi, ac sumptus fabricae dicti Monasterii novi convertere, liberè, & licitè valerent, licentiam, & facultatem Apostolica Auctoritate concederet, & impertiretur. Volentes inter caetera, quod dominium, & Possessio veteris Monasterii, ut petitur, vendendi in Emptorem, seu Emptores antea non transferretur, quàm novum Monasterium hujusmodi omnibus suis numeris absolutum, & in illud Abbatissa, & Moniales realiter, & cum effectu translatae respectivè forent, sed interim Abbatissa, & Moniales in dicto veteri Monasterio sub clausura remanerent, ut prius, prout in dictis litteris plenius continetur. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectarum in Christo Filiarum modernae Abbatissae, & Conventûs dicti antiqui monasterii petitio continebat, eatum Monasterium praedictum jam â biennio circiter, pretio octingentorum scutorum inter eas, & illius Emptorem convento, vendere tractârint, dictumque pretium unà cum quibusdam aliis pecuniis, quas ad eum effectum in promptu habent, in emptionem dicti sitûs, ac fabricam dicti novi Monasterii convertere deliberarint, dictum verò negotium, stante conditione, & decreto suspensum fuerit, unà cum omnibus rebus, bonis, & pertinentiis suis, ac oneribus dicto Monasterio, quomodolibet incumbentibus, ac sacra, & prophana supellectile, sese, servatis servandis transferre, dictum autem vetus Monasterium, unà cum Ecclesia, seu Capella, ac omnibus structuris, aedificiis, & pertinentiis suis quibuscunque, praeviâ Ecclesiae, seu Cappellae hujusmodi, & quatenus opus sit, dicti veteris Monasterii ad profanos, non tamen sordidos usus reductione, necnon ossibus mortuorum unà cum superficie terrae alibi collocatis personae, seu personis illud emere volenti, seu volentibus, quae possessionem eorum antea non adipiscatur, seu adipiscantur, quàm novum Monasterium hujusmodi constructum, & omnibus suis numeris absolutum fuerit, meliori, qua fieri poterit, conditione, unâ, vel pluribus vicibus vendere, & pretium inde redigendum in emptionem situs emendi, ac sumptus fabricae novi Monasterii hujusmodi convertere: Ac tam ipsis Abbatissae, & Conventui, quàm quibusvis aliis personis, eum quibus super venditione hujusmodi concordatum fuerit, ut quascuoque scripturas publicas, & privatas desuper necessarias, & opportunas, cum omnibus & singulis pactis, obligationibus, hipothecis, decretis, declarationibus, aliisque clausulis, & cautelis necessariis, & opportunis, licitis tamen, & honestis, de quibus inter eos conven-

ven-

Digitized by Google

ventum fuerit, confiei facere, liberè, & licitè valeant, auctoritate Nostra, sine tamen alicujus præjudicio, licentiam concedas, & impartiaris, necnon, quatenus opus sit, vetus Monasterium, illiusque ædes, & ædificia hujusmodi ab omni, & quacunque vendendi prohibitione, aliisque oneribus, & vinculis, quibus forsan per dictum Joannem Baptistam, aut aliàs quomodolibet subjecta, & suppofita extiterunt, & forsan existunt, ad effectum validitatis venditionis hujusmodi penitus, & omnino perpetuò, dicta auctoritate eximas, & liberes, illasque, & illa in novum Monasterium hujusmodi transferas. Denique pro potiori cautela venditionem veteris Monasterii, illiusque structurarum, & ædificiorum prædictorum ex nunc, prout postquam facta fuerit, ac desuper conficiendas scripturas, & in eis apponenda quæcunque, licita tamen, & honesta cum omnibus, & singulis inde legitimè sequutis quibuscunque, eadem auctoritate etiam perpetuò approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & irrevocabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum quarumcunque quomodolibet necessariarum defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem suppleas, necnon venditionem, & scripturas prædictas ex nunc, prout postquam factæ fuerint, semper & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tam ab ipsis Abbatissâ, & Conventu, ac Emptore, seu Emptoribus præfatis, omnibusque eorum respectivè successoribus, quàm aliis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectabit pro tempore, perpetuò, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ab illisque resiliri, aut recedi, nullatenus unquam posse, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his à quocunque, quavis Auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, dicta Auctoritate Nostra decernas; Non obstantibus voluntate prædicti Joannis Baptistæ, quatenus in aliquo obstet, aliisque præmissis, ac fel. record. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon Sinodalibus, Provincialibus, universalibusque Constitutionibus, & Ordinationibus, ac veteris Monasterii, & Ordinis hujusmodi juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, quod Dominium, & possessio veteris Monasterii, ut præfertur, vendendi in Emptorem, seu Emptores antea non transferantur, quàm novum Monasterium hujusmodi omnibus suis numeris absolutum, & in illud Abbatissa, & Moniales prædictæ realiter, & cum effectu translatæ respectivè fuerint, sed interim eadem Abbatissa, & Moniales in veteri Monasterio prædicto sub Clausura remaneant, ut prius. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Inncarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno decimo.

Bulla formata in Arch. Conventûs Monial.

Domum, & Ecclesiam Loci Amatricis aliò transferri, & pretium ex cæmentis &c. redactum, per Syndicum in novæ fabricæ opus converti concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilecti Filii, moderni Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Umbriæ Nobis expositum fuit, quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ, gravibus de causis Domum Regularem dicti Ordinis, Terræ, seu Loci Amatricis, Asculanæ Diœcesis, ab eo loco, in quo ad præsens existit, ad alium conferri debere determinatum est; quare dictus modernus Provincialis, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes &c. hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Provinciali Domum Regularem præfatam, ejusque Ecclesiam facta eorum per Ordinarium loci, servatis aliàs servandis, prophanatione demoliri curandi: Syndico verò dictæ Domûs, & Ecclesiæ hujusmodi, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendendi, & alienandi, necnon pretio inde proveniente, & cæmentis Domûs, & Ecclesiæ prædictarum ad opus fabricæ novæ Domûs, & Ecclesiæ hujusmodi utendi, licentiam Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordi-

dinationibus Apostolicis, necnon Domûs Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Februarii MDAXXIV. Pontificatûs Nostri anno undecimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Setret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 17. de quo Breve format. in Arch. Gen. Armar. Prov. S. Francisci.

Demolitionem antiquæ Domûs Eugubii, sitûs alienationem, & rerum è Domo antiqua ad novam translationem confirmat.

A Targo. *Venerabili Fratri Episcopo Eugubino. seu Dilecto Filio, ejus Vicario, in spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Procuratoris Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod eisdem Fratribus Eugubinis pro complemento eorum Domûs Regularis, quæ ad præsens construitur, maximè necessarium est, ut ad illam omnes, & singulæ res eorum antiquæ Domûs Regularis, quæ unà cum situ dominii Sedis Apostolicæ existunt, transferantur. Quare Nobis humiliter supplicari fecit dictus Procurator Generalis, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Procuratorem, dictosque Fratres Eugubinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, vel Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus eisdem Fratribus Eugubinis, seu illorum Syndico, quod nedum dicta Domus Regularis antiqua demoliri, illius situs vendi, necnon omnes, & singulæ res prædictæ in usus, & beneficium dictæ novæ Domûs Regularis hujusmodi transferri, sed etiam ipsa Domus Regularis antiqua demoliri, seu propbanari, & ad prophanos, non tamen sordidos usus, monumentia tamen, & ossibus mortuorum unà cum superficie terræ alibi collocatis, reduci libarè, & licitè possint, & valeant, respectivè licentiam auctoritate nostra concedas. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. recordat. Pauli PP. II. Prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die VII. Sept. MDCXXXX. Pontificatûs nostri anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 45. de quo Brev. form. in Arch. Conventûs.

N O T A.

Pro ejusdem novæ fabricæ beneficio, concessa sunt Fratribus rudera putei, in possessione ad S. Donati Beneficium spectantis, Decreto S. Congregationis Concilii sequente:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. sup. in Lat. relat. *IN quadam possessione extra Civitatem Eugubii, spectante ad S. Donati beneficium, quo de facto gaudet Illustrissimus Dominus Massani, reperitur puteus, & muri destructi, qui dictæ possessioni non solùm non conducunt, sed econtra damnum causant, utpote culturam sitûs impedientes.*

Cumque FF. Capucini in dicta Civitate Conventum ædificent, Illustrissimus dictus iis lapides putei, & rudera murorum concedit, dummodo illa expensis suis effodiant, & transferant, cum per hoc possessio melioretur, & reddatur fertilior. Supplicatur proin EE. VV. Rmis à Patre Provinciale pro licentia, quatenus opus sit. Et totum &c.

Die

Die 4. Decembris 1638. Sacra Congregatio Eminentiffimorum Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, auctoritate fibi tributâ, remifit petitionem hanc ad Vicarium Eugubinum, qui pro fuo arbitrio gratiam petitam Oratoribus concedat gratis.

F. Card. Verofpius.

Franc. Paulutius S. C. C. Secret.

Ex Rg. feu Lib. 16. Decret. Congreg. præd 16. fol. 117.

Cumque venditio fitûs Vineæ, qui Fabricæ prædictæ neceffarius videbatur, impediretur, eam; contradictione non obftante, à S. Congreg. Epifcop & Regular. Vicario Capitulari Eugubii perfici commiffum fuit, epiftolâ ita Ei infcriptâ;

A Tergo. *R. Dño Vicario Capitulari Eugubii.*

Reverende Domine. Venditio Vineæ, quam Domini Billi PP. Capucinis facere intendunt, controvertitur à Joan. Bernardino Butelli; cumque primi in propofito dictam alienationem in Capucinorum favorem faciendi perfiftant, quatenus fabricam Conventûs jam principiatam terminare poffint, Dom. Tua cum auctoritate, per præfentes Eidem conceffa pro valore contractûs fuum Decretum interponat, fimulque efficiat, ut fatisfactio alterius, fi in fui fenfûs rigore perduret, concurrat. Valeat profperè.
Romæ 25. Februarii 1639.

Ad placitum veftrum
Card. S. Onuphrii.

C. Facchinettus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. menf. & anni præd.

Teftamentum Joannis Antonii Fuccioli, in utraque Signatura Referendarii, de Monafterio Capucinarum in Civitate Caftelli conftruendo commendat: Puellas in id conftructum, juxta articulum præfcriptum induci, Vicario Generali loci committit: Profeffas cum Monafterii bonis, Jurifdictioni Ordinarii fubjicit: Eas augmenta bonorum recipere, & omnibus privilegiis, & gratiis Ordini fuo, ceu fibi fpecialiter conceffis gaudere indulget: in earum ingreffu, ac die Profeffionis, necnon tam iis, quàm earum Miniftris, Defenforibus &c. in articulo mortis, ac omnibus Chriftifidelibus in Fefto S. Claræ, earum Ecclefiam Vifitantibus, Indulgentiam plenariam in perpetuum largitur.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris noftri Epifcopi Civitatis Caftelli, in fpiritualibus Generali falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Inter univerfa Religionis opera, divinæ placita pietati, fundationem, & dotationem Monafteriorum Sanctimonialium, in quibus ab ipfis divinis laudibus glorificatur Altiffimus, & Eædem per innocentis vitæ fuæ merita, æternæ Beatitudinis gloriam confequuntur, munus non minimum reputavimus, propter quod pias Teftatorum voluntates, qui & in Deum Pietate, ac in Concives, & Patriam amore ducti, Cœnobia hujufmodi propriis fumptibus, & expenfis fundari, ac pro illorum, & in eis degentium opportuna manutentione fufficientem propriorum bonorum partem applicari difpofuêre, adimpleri curamus, ac piis defideriis, quæ ad id tendunt, Nos favorabiles exhibemus, & benignos, prout, rerum & temporum qualitatibus debitè penfatis, confpicimus in Domino falubriter expedire. Exhibita quidem nobis nuper pro parte dilectarum in Chrifto Filiarum Puellarum Piarum Virginum petitio continebat: Cum aliàs magnificus Joannes Antonius Fucciolus, in utraque Signatura noftra Referendarius, cupiens caduca, & terrena cum cœleftibus, & æternis felicitatibus commutare, ac, ut Animæ fuæ confuleret, & infignis pietatis opus propriæ Patriæ præftaret, quo bonæ indolis, & honeftæ Conditionis Puellæ, uti æternæ Beatitudinis amatrices, fub fuavi Religionis jugo uni Sponfo Jefu Chrifto, qui fpeciofus eft præ Filiis hominum, fe celebri voto defponfare, ac etiam tanquam prudentium illarum Virginum veræ fectatrices, accenfis lampadibus eidem Sponfo, ad hoc, ut exinde flores honoris, & honeftatis fructus, ac Regularis Difciplinæ propagatio proveniant, obviam ire fatagunt, eifdem facultatibus adjutæ, votivum effectum fortiri valerent, in fuo ultimo

per eum condito, & sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento, Scipione ejus Nepote hærede instituto, voluit, quod ipso absque liberis decedente, tertia pars omnium suorum bonorum, ex quibus haberi possint, & habeantur annua scuta sexcenta monetæ, in redditibus, pro erectione infrascripti Monasterii, ex dictis redditibus, eò interim, & quantò citiùs in Civitate Castelli, ejus Patria, ac loco magis apto, & bene viso pro tempore existenti Episcopo, & Generali Societatis Jesu, seu Guardiano Conventûs Capucinorum dictæ Civitatis, sub infrascriptis conditionibus construendi, & erigendi, ita, ut infra biennium à die obitûs dicti Scipionis, si fieri possit, construi, & erigi deberet, assignaretur, & applicaretur, ac aliàs disposuit, prout in dicto testamento, ac scripturis desuper confectis pleniùs continetur. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, ipso Scipione absque Liberis de Anno Domini 1628. seu aliu veriori tempore vitâ functo, ac voluntati Testatoris hujusmodi loco facto, ad id Deputati in prædicta Civitate, & loco ad id apprimè apto, & accomodato, ac Episcopo, & Guardiano prædictis bene viso, ex redditibus dictæ tertiæ partis quemdam situm pro commoda habitatione infrascriptarum Monialium ad debitam Monasterii formam redegerint, ac omnibus suis numeris, & partibus absolverint, & debita clausura muniverint, ac adsint dictæ piæ Virgines, illud ad debitam Monasterii perfectionem ex animo expectantes. Quare pro parte dictarum Virginum Nobis humiliter supplicatum fuit, quatenus piis votis hujusmodi, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui pro incumbente nostri Pastoralis Officii adimplenda cura, & sollicitudine, pia, & salubria, ac ad Divinum Cultum, Ecclesiæ exaltationem, proximiq; & Puellarum Virginum subventionem, Animarumque salutem tendentia, opera procurare, & promovere tenemur, ipsas Virgines, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ extiterint, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni tuæ, ex voto Ven: Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus Monasterium prædictum, jam, ut præfertur, omnibus suis numeris, ac partibus absolutum, ac sufficienter dotatum, ac omnibus aliis necessariis competenter provisum, in Cœnobium Monialium Ordinis S. Claræ Capucinarum cum interiori, & exteriori Ecclesia sub invocatione, Episcopo bene visâ, sacra, & profanâ suppellectile decenter ornata, cum campanili humili, campanis, claustro, refectorio, dormitorio, collocutorio, cœmeterio, cellis, hortis, hortalitiis, aliisque membris, & officinis necessariis, pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, seu superiorissæ de triennio in triennium, per Conventum dicti Monasterii per vota secreta, aut aliàs, juxta tamen Concilii Tridentini Decreta, ac Constitutionem fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris Nostri, desuper editam, aliasque Canonicas sanctiones eligendæ, pro aliarum quindecim Monialium numero, ita, ut ex nunc computatâ Abbatissâ, & Conversis, Moniales sint tantùm numero sexdecim, si ex redditibus prædictis experientia constet majorem numerum Monialium sustentari, & manuteneri posse, augeatur ultra sexdecim ad quantitatem, quæ ex dictis redditibus ali, & manuteneri poterit, & si aliquæ puellæ ex Consanguineis, vel affinibus dicti Testatoris, vel ejus hæredum adsint, quæ inspirante Domino velint Deo famulari, & effici Moniales in dicto Monasterio, habentes debita requisita, ad Habitum hujusmodi in dicto Monasterio suscipiendum, & in eo profitendum, omnino debeant in eo recipi, quacunque oppositione penitus, & omnino cessante: & ex istis omnibus Monialibus hac prima vice duæ per Ven: Fr. nostrum Episcopum, duæ per Capitulum, & Canonicos, ac quinque per Guardianum Capucinorum, ac duæ per Rectorem Collegii Societatis Jesu, dilectos Filios, & duæ per Consilium Regiminis dictæ Civitatis, & reliquæ per Moniales, in dicto Monasterio jam admissas, & acceptatas eligantur, successivè verò completo numero Monialium in dicto Monasterio retinendarum, aliæ Puellæ post primam vicem, ut suprà, electæ, eligi debeant per Moniales ipsas in eo existentes, quod fieri debeat ab eis per vota secreta: & Electores hujusmodi memores esse debeant, se per dictum Testatorem rogatos, ut velint in electione hujusmodi Deum pro oculis habere, ita, ut postpositâ omni humanâ consideratione eligant, & proferant illas Puellas, de quarum qualitatibus, bonitate, & fama habeant majus testimonium ab earum Parocho, & duabus aliis personis, Deum timentibus, scientes reddituros esse rationem in extremo Dei Judicio de electione ab eis facta: & quæ Moniales absque dote, & dotis subsidio admittantur, ipsæque officium Sanctissimæ Virginis Mariæ qualibet die pro Testatoris, & ejus Parentum, & Consanguineorum Animarum refrigerio, tecitare teneantur, enixè D. N. Jesum Christum supplicantes, ut eidem per merita suæ Passionis omnium peccatorum veniam con-

by Google

concedere dignetur: ac ritus, mores, & consuetudines regulares prædicti Ordinis sub dicta Regula institutas, ac constitutiones servare, nec non divinis officiis, & laudibus insistere, & tàm ipsæ, quàm prædicti Monasterii proprietates, res, jura, actiones, & bona omnia, tam mobilia, & se moventia, quàm immobilia, præsentia, & futura cujuscunque quantitatis, qualitatis, generis, & speciei existentia, sub Ordinarii loci superioritate, visitatione, & correctione vivere, & subjacere debeant, Auctoritate nostra, sine tamen alicujus præjudicio perpetuò erigas, & instituas, ac Monasterio sic erecto, & instituto pro illius Abbatissæ, seu alterius superiorissæ, ac Monialium prædictarum, aliorumque Officialium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, tam bona per dictum Testatorem assignata, & applicata, quàm omnia alia, & quæcunque jura, census, redditus, obventiones, per quoscunque alios Christifideles in posterum, ac in perpetuum, vel ad tempus, simul, vel successivè, pro augmento bonorum ejusdem Monasterii, illiusque Abbatissæ vel Superiorissæ, aliorumque Officialium, & Monialium, ac Conversarum prædictarum, seu alicujus earum intuitu, & contemplatione, per viam testamenti, codicilli, donationis inter vivos, vel causâ mortis, seu alterius cujuscunque dispositionis, ac etiam titulo Elemosynæ, vel aliàs, licitè tamen donata, elargita, relicta, erogata, & assignata, ac in posterum danda, donanda, elargienda, relinquendà, eroganda, & assignanda ex nunc, prout ex tunc, & postquam donata, elargita, data, erogata, relicta, & assignata, & acquisita fuerint, ita, quod liceat Abbatissæ, vel Superiorissæ, Monialibus, ac Ministris dicti Monasterii nunc & pro tunc existentibus, illorum omnium, & singulorum veram, realem, & corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios earum, ac dicti Monasterii nomine, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensa perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ex eis provenientia quæcunque percipere, exigere, levare, recuperare, arrendare, locare, dislocare, regere, administrare, & in suos communes, & dicti Monasterii, illiusque Ecclesiæ, & Sacristiæ, ac Ministrorum usus, & utilitatem convertere liberè, & licitè, Diœcesani loci, vel alterius cujuscunque licentiâ desuper minimè requisitâ, eadem auctoritate, & perpetuò applices, concedas, & appropries. Insuper eidem Monasterio, illiusque Abbatissæ, seu Superiorissæ, Officialibus, & Monialibus, Conversis, ac, ut supra, Deputandis, & aliis personis inservientibus Monasterio hujusmodi, ut omnibus, & singulis indultis, Privilegiis, facultatibus, libertatibus, exemptionibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, honoribus, favoribus, gratiis, & aliis quomodolibet tam spiritualibus, quàm temporalibus Mulierum Monasteriis, Domibus, & Conventibus Ordinis hujusmodi, eorum Abbatissis, seu Superiorissis, & Priorissis, Monialibus, & Domibus, & Conventibus hujusmodi, illorumque Monialibus, Superiorissis, & aliis Officialibus, in specie, vel in genere, & per viam simplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet tam Apostolicâ, quàm Ordinariâ Auctoritate concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illa, & illæ de jure, usu, & consuetudine, privilegio, indulto, statuto, aut aliàs quomodolibet, quomodocunque, quandocunque utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, & uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodò sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, & Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, institutisque Regularibus Ordinis, & Regulæ hujusmodi minimè contraria, similiter uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, non solùm ad eorum instar, sed etiam pariformiter, & æquè principaliter, atque absque ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, & quoad omnia, perinde, ac si illa dicto novo Monasterio, illiusque Ecclesiæ, Abbatissæ, seu alteri Superiorissæ, & Monialibus, ac aliis personis prædictis principaliter, & specialiter, & expressè concessa fuissent, in omnibus, per omnia, & quoad omnia, etiam perpetuò concedas, & indulgeas. Nos enim pro Monialium, in dicto Monasterio introducendarum, ac aliarum spirituali consolatione, & ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum saluti consulendum, singulis Monialibus in dicto Monasterio erigendo, tam hac prima vice, quàm perpetuis, & futuris temporibus die singularum, & ipsarum ingressûs, vel stabilimenti, & emissionis Professionis, ac tam illarum Officialibus, Ministris, & inservientibus, Conversis, & Procuratoribus, Advocatis, Judicibus, & Defensoribus bonorum, & Jura dicti Monasterii protegentibus quibusvis, in eorum mortis articulo, nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocantibus, & qui verè pœnitentes, & confessi Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ipsisque omnibus, & singulis prædictis, ac quibusvis Christifidelibus verè pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Monasterii hujusmodi in festivitate Sanctæ Claræ à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi devotè visitaverint, & ibi pro Sanctæ Ma-

Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, & inter Christianos Principes servanda pace, & Romani Pontificis salute pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino similiter perpetuò concedimus, & elargimur, & quidquid à quoquam super his quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus, non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de gratiis & indulgentiis ad instar non concedendis, ac Monasterii, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo, decimo octavo Januarii Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

Bulla formata in Arch. Monialium.

N O T A.

Licuit de præmisso Monasterio plura reperire Apostolica Decreta, quæ tamen, cum potissimum vel Domuum locationes, vel bonorum alienationes, ab annis 1674. 1676. 1679. & 1684. factas concernant, studio omittuntur. Possident autem Moniales, in eo existentes, bona in communi, cum sint, & vocentur Moniales Capucinæ Urbanistæ, id est regulam S. Claræ cum moderatione, ab Urbano Papa IV. desuper facta profitentes. Capucinas enim strictè tales, & ex puris elemosynis ad morem Capucinorum viventes, Sancta Sedes non amplius aut difficulter admittet, cum ex vago illarum quæstu, qui in casu penuriæ evitari nequit, varia nasci inconvenientia, necessum sit. Hinc S. Congregatio Episcop. & Regul. Moniales Capucinas Bergomi clausurari, epistolâ ad Episcopum ibidem anno 1609. datâ, & in dictæ Sacræ Congregationis Secretaria fol. 70. prædicti anni registratâ inhibuit, usque dum vel Persona dives, vel aliàs pius locus se ad illas in perpetuum alendas obligaret.

Ubi autem Persona vel locus hujusmodi non reperitur, regulam S. Claræ juxta moderationem prædictam eas profiteri plerumque convenit. Retinent tamen ex æquo Capucinarum nomen, vel ob Habitum, quem nostro similem portant, vel ob Constitutiones, quas ex nostris extractas servant, & aliquoties nostro quoque subsint spirituali gubernio.

Redduni Monasterium prædictum celebre non solùm evulgata jam ubique, & miraculorum gloriâ illustris virtus, qua Ven. Dei Serva Veronica de Julianis in eo, Sacræ professionis ligamine se Deo mancipavit hostiam viventem, sanctam, & placentem, verùm etiam regularis; quæ in eo semper floruit, Disciplina, ita, ut ex ipso Moniales ad alia Monialium Monasteria reformanda fuerint selectæ, prout in specie patet ex epistola Sacræ Congregationis prædictæ, Episcopo loci inscripta, ut sequitur.

Illustris, & admodum R. Domine, uti Frater.

Sacra Congregatio, approbante Sanctissimo ordinavit, ut ad Monasterium S. Luciæ Civitatis Plebis Soror Gertrudis, Monasterii Capucinarum Castelli Superiorissa cum alia Moniale, ab ipsâ Gertrude eligenda ad restabiliendam in illo Regul. Disciplinam transferatur. Inde Emin. Domini mei Amplit. Tuæ inculcari jusserunt, ut solita sua prudentia dictas Religiosas ad munus, ad quod à Sacra Congregatione pro majore Dei cultu destinantur, assumendum disponat. Quem in finem, & Episcopo Civitatis Plebis scribitur, ut ratione translationis, & Societatis cum Amplit. Tua conveniat. Se sensibus Emin. Dominorum meorum conformare satagat, & Deus Eam prosperet. Romæ 7. Decemb. 1697.

G. Card. Carpineus.

M. Archiep. Athen. Secret.

Ex Cancell. Episc. Castell. Vide, & alia infra fol. 143.

Fratribus Perusii licentiam, in Capella S. Antonii Abbatis Missam celebrandi concedi, Episcopo Perusino committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Perusino.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii moderni Guardianus, & Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Perusinæ, quod ipsi in quadam Cappella sub invocatione S. Antonii Abbatis prope, & extra eorum Domum Regularem fabricanda, sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrari posse summopere desiderant; Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut opportunam ad hoc licentiam concedere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictorum Guardiani & FF. votis in primis, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, &c. ad effectum præsentium duntaxat consequendum,

Google

dum, harum serie absolventes &c. hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut, si Cappellæ hujusmodi porta, viæ publicæ adjacet, & in ea nulla alia porta, quæ ad aliquam Domum ducat, & quatenus existat, illa omnino claudatur, atque ita à privatis domibus separata sit, ut per illas ad eam accessus, aut prospectus nemini pateat, Cappellam hujusmodi sub inhibitione fel. rec. Pauli Papæ V. Prædecessuris nostri, de non celebrando in privatis Oratoriis publicata, minimè comprehensam declares; & ubi capax, & decenter ornata existat, neque aliquid eorum, quæ ad Sacrum in ea faciendum necessaria sunt, desideretur, ac demum sine quorumcunque Jurium Parochialium præjudicio, sacrosanctum Missæ Sacrificium hujusmodi per quemcunque Sacerdotem, à Te approbatum, secularem, seu de Superiorum suorum licentia, Regularem, celebrare, authoritate Nostra permittas. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die XII. Octobris MDCXLIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

M. A. Maraldus.

Exemp. in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia S. P. Francisci.

Rudera Monasterii à Monialibus Ordinis S. Benedicti olim derelicti, Monialibus Perusii ad fabricam Cellarum concedi, Vicario Capitulari ibidem committit.

Dilecto Filio Vicario Capitulari Ecclesiæ Perusin. illius Sede Episcopali vacante legitimè deputato.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Christo Filiæ Moniales Capucinæ nuncupatæ Conventus Petussin. Ordinis S. Claræ, quod ipsæ, quæ (ut asserunt) sub prima ejusdem Ordinis regula ex solis eleemosynis vivunt, nec quidquam proprii in communi habent, cellas separatas pro ipsarum exponentium singulis construere hactenus nequiverunt; unde in uno Dormitorio, tentoriis ex tela, storeisque tantùm distincto, dormire solitæ sunt, non sine maxima earum incommoditate. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, quidam Conventus pene dirutus prope, & extra mænia istius Civitatis Perusin. reperiatur, quem dilectæ pariter in Christo filiæ Moniales Ordinis S. Benedicti ab anno MOCXLIV. quo tempore inde in alium Conventum, in quo ad præsens degunt, intra eamdem Civitatem ex causa belli translatæ fuerunt, citra pro derelicto habuerunt, & in libera Sedis Apostolicæ dispositione reliquerunt; Conventùsque derelicti hujusmodi ruina, temporum injuriâ, perversorumque hominum, qui illum lignis, ferramentisque spoliârunt, furtis in dies crescat; prædictæ verò Exponentes cellas separatas in supradicto earum Conventu construi facere intendant, sibique propterea dictum Conventum derelictum, ad effectum inde sumendi rudera, aliaque ad fabricam Cellarum hujusmodi utilia, à Nobis concedi plurimùm desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censen. supplicationibus earum nomine Nobis &c. inclinati, Discretioni Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis, prædictum Coeventum derelictum memoratis Exponentibus, ad effectum inde sumendi rudera, & alia ad fabricam cellarum separatarum in dicto earum Conveotu, sicut præmittitur, construendarum utilia, sine cujusquam præjudicio, Auctoritate nostra Apostolica concedas. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, dictorum Ordinum, & Conventuum, ac aliis quibusvis, etiam juramento &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Februarii MOCLIX. Pontificatus Nostri Anno quarto.

G. Gualterius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 27.

NO-

Digitized by Google

EPISTOLA

S. Congreg. Episc. & Regul.

Duas Institutrices ad noviter erectum Monasterium Monialium Montis Castrillorum transferri, Episcopo loci committitur.

Illustris & A. R. Domine uti Frater.

SI novum Monasterium Terræ Montis Castrillorum illius Diœc. ad perfectam Clausuram redactum, eidemque de redditibus, ac necessaria supellectile fuerit provisum, Emin. Domini mei indulgent, ut Amplit. Tua duas institutrices de Monasterio Montis Christi illuc transferat, ita tamen, ut hæc translatio in rheda, vel cum facie velata, sub Parentum, seu aliarum gravium, & honestarum Matronarum Societate, rectà, sine diversione, vel alia pernoctatione, quàm ex causa necessarii hospitii, perficiatur.

Moniales transferendæ sint maturæ ætatis, ad instructionem idoneæ, & illicò, ac ibi appulerint, in Monasterium inducantur, in eoque per sex annos proximos cunctentur, exercentes alternatim per tres annos officia Abbatissæ, & Magistræ Novitiorum. Sique tempore hujusmodi elapso, ad totius vitæ suæ cursum ibi remanere vellent, ad hoc S. Sedis consensum requirant.

Circa instantias, ab Amplit. Tua factas, ut in Monasterio Montis Christi Puellas in novo Monasterio Monacandas, sub titulo educandarum collocare valeat, usque dum prædicta sequatur translatio, id arbitrio Amplit. Tuæ remittitur, si tamen dicto Monasterio nec ratione habitationis, vel alimentationis, vel alterius casûs incommodum sequatur. Quod ex Mandato Emin. D. D. meorum, Amplit. Tuæ significo, quam Deus incolumem servet Romæ 20. Julii 1663.

Amplit. Tuæ

Uti Frater.

M. Card. Ginettus Præfectus.

Ex Reg. Secret. Cong. præd.

Ex Cancellaria Episc. Tudertina.

N O T A.

ETatias, quæ harum Monialium, Capucinarum nuncupatarum fundationem, & erectionem concernunt, circumstantias collige ex inscriptione lapidea ad dexterum latus inpedibus Monasterii posita:

D. O. M.

Sacrarum huic Virginum Cænobio, quod in sua monumentum pietatis Cynthius Accursius, Nobilis Tudertinus, fato concessurus erigendum curavit.

Primum jecit Lapidem.

Joannes Baptista S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Episcopus Tudertinus, qui Christi Gynæceum, dum cæpit ædificare, terrena ejus Domus dissolvitur.

Domûs non manufactæ Incola futurus.

Et propter ne piæ eorundem fama munificentiæ, ac pastoralis sollicitudinis,

Lapide obstruatur Sepulchrali.

Petrus Maria Bichius, ex Olivetana Familia, ejusdem muneris successor, Alexandri VII. ter Optimi Maximi ex Sorore Nepos.

Tunc temporis Christianum Orbem moderantis.

Idem Monasterium vix à solo exsurgens, toto ambitu consummavit, Moniales induxit, morum instituta Apostolica Auctoritate præscripsit, Ecclesiamque D. D. Francisco, ad Testatoris mentem, Virginique Claræ, & Monialium devotioni D.

Anno reparatæ Salutis MDCLXIII. VIII. Idus Novembris.

DE-

DECRETO

S. Congregationis &c. Super Statu Regul.

Reassumptio duorum Conventuum, videlicet S. Annæ Spoleti, & S. Crucis Narniæ, cum gratia, ut quatuor Sacerdotes duntaxat ibi degere possint, conceditur.

Beatissime Pater.

Lib. sup. in lat. rel.

PRocurator Generalis Capucinorum, humillimus Orator, ad S. V. pedes supplex exponit, quod cum Religioni duo loca, videlicet, illud S. Annæ Spoleti, & aliud S. Crucis Narniæ, postquam per aliquot annos fuerant suppressa, à Sacra Congregatione super Statu Regularium, cum Sanctitatis Vestræ beneplacito fuerint restituta, gratiâ concessâ ob adjectam conditionem, ut in quolibet eorum loco sex Sacerdotes degant, gaudere nequeat, cum conditio hæc ob ipsorum locorum incapacitatem adimpleri nequeat, hinc humillimè Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus ordinare dignetur, ut dicta conditio tollatur, & præfati Conventûs modo, quo ante suppressionem fuerant, reassumantur. Quam &c.

P.S. Quando Fratres ibi de Familia degebant, in quolibet dictorum Conventuum tres ad minùs Sacerdotes cum Clerico, pro servitio Chori, & aliquoties quatuor Sacerdotes fuerant.

Sacra Congregatio super Statu Regularium, attentis narratis, petitioni Oratoris benignè annuit pro quatuor Sacerdotibus, & uno Clerico in quolibet Conventu.

Datum Romæ die 4. Julii 1669.

G. Card. Carpineus.

L. S.

P. Fagnanus Secret.

Exempl. Authent. in Arch. Provinciæ.

Corpus Terrarum, Primogenituræ Familiæ à Monte suppositum, Monialibus Civitatis Castelli sine caducitatia poena concedi, & in vices alia bona stabilia subrogari, Episcopo ibidem committit.

Venerabili Fratri Episcopo Civitatis Castelli.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Marchio Joannes Baptista del Monte, quod quondam Joannes Baptista Marchio del Monte Senior, in suo ultimo testamento pinguem hæreditatem suam valoris quadriogentorum, & amplius millium Scutorum monetæ, Primogenituræ suppofuit, ac bona, ad hæreditatem hujusmodi spectantia, eorumve partem ab Hærede, pro tempore existente, ex quacumque causa vendi, permutari, pignorari, obligari, vel hypothecari quovis modo prohibuit, ita, ut in casum cujuscumque alienationis hujusmodi, dominium in acquirentem minimè translatum intelligeretur, sed Hæres alienans caderet ab hæreditate prædicta, quæ primogenito proximè, per ejus dispositionem vocato deferretur, & aliàs, prout in dicto testamento uberiùs dicitur, contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in dicta hæreditate reperiatur qoodam corpus Terrarum in Territorio istius Civitatis Castelli, juxta suos notos fines positum, valoris in proprietate mille, & quiogentorum Scutorum dictæ monetæ, quod bonis Monasterii Monialium Capucinarum dictæ Civitatis pro tertia parte ex hæreditate Fundatoris ejusdem Monasterii, ad ipsum Monasterium spectantibus adjacet, si verò dilectæ in Christo Filiæ Moniales dicti Monasterii corpus terrarum hujusmodi emerent, & acquirerent, id magnam eis, & Monasterio prædicto utilitatem, atque commoditatem præstaret; &, ut acquisitio hujusmodi ad favorem dictarum Monialium sine damno, quin imò cum utilitate hæreditatis prædictæ fieri possit, Dilecta in Christo Filia Marchionissa Joanna del Monte, uxor dicti Marchionis Joannis Baptistæ Exponentis, qui eamdem hæreditatem, tamquam vocatus ad primogenituram prædictam, de præsenti possidet, quædam bona stabilia majoris valoris in proprietate, majorisque etiam annui redditûs, quam prædictum Corpus terrarum, in eodem Territorio Civitatis Castelli, juxta suos pariter notos fines sita, & ad se legitimè, & liberè spectantia, nec ulli fideicommisso, Canoni, vel devolutioni obnoxia, primogenituræ prædictæ, ejusque vinculis, in locum corporis terrarum hujusmodi supponere, & subrogare parata sit: Nobis propterea tam prædictus Marchio Joannes Baptista Exponens, quàm dictæ Moniales, humiliter sup-

supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Marchionem Joannem Baptistam Exponentem, & Moniales specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, ac prædicti testamenti tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis, & factâ prius dictorum bonorum stabilium, quæ majoris valoris, majorisque redditûs, & omnino libera sint, suppositione, & subrogatione hujusmodi, eidem March. Jo: Baptistæ Exponenti, ut ipse supradictum corpus terrarum memoratis Monialibus, earumque Monasterio vendere, & alienare liberè, licitè, & validè, ac absque caducitatis, privationis, devolutionis, amissionis, aliarumve pœnarum quarumvis in dicto testamento quomodolibet appositarum, applicatarum, & comminatarum incursu possit, & valeat, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, auctoritate nostra Apostolica concedas, & impartiaris; ac idem corpus terrarum, ad effectum liberæ, & validæ illius venditionis, & alienationis hujusmodi à dicta Primogenitura, ac vendendi, permutandi, obligandi, & hypothecandi, seu quovis modo alienandi, aliisque prohibitionibus, pœnis, ceterisque vinculis quibuscumque, illi quomodolibet adjectis, dicta auctoritate perpetuò eximas, & totaliter liberes, necnon primogenituram, prohibitiones, pœnas, ceteraque vincula hujusmodi in bona, sicut præmittitur, subroganda, itidem perpetuò, eadem auctoritate, transferas, & transportes: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem Tibi harum serie, auctoritate prædicta tribuimus, & impertimur. Non obstantibus supradicti Marchionis Jo: Baptistæ Senioris, etiam ultima voluntate, quam, quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Maji MDCLXXI. Pontificatûs nostri anno secundo.

J. G. Slusius.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 119.

Vide fundationem hujus Monasterii supra fol. 137.

DECRETO

S. Congregationis Episc. & Regul.

A' Fratribus Fulginei licitè in Capella Ecclesiæ Conventûs Statuam S. Antonii Abbatis teneri, hujus Festum ab illis celebrari, ac oblationes recipi posse declaratur.

IN Causa Fulginstensi, vertente inter Patres Capucinos ex una, & Religionem S. Antonii Ordinis S. Augustini Viennen. partibus ex altera.

Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episc. & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Fulginatensis, Partibus informantibus, referente Emo S. Cæciliæ, censuit licuisse, & licere Patribus Capucinis Fulginei retinere in Capella propriæ Ecclesiæ Statuam S. Antonii Abbatis, illius festum celebrare, & oblationes à sponte dantibus recipere.

Romæ 25. Maji 1685.

G. Card. Carpineus.

L. S.

Copia auth. cum Scripturis ab utraque parte productis in Arch. gen. Ord. Armar. Provincia S. P. Francisci. *Vide infra hac de re Causam Tudertinam fol. 147. & Spoletanam fol. 156.*

DECRETO

Sacræ Congregationis Episc. & Regul.

Fratres juris nominandi Puellas ad Dotem incapaces censentur.

SPOLETI.

SAcra Congregatio Emorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episc. & Regul. præposita, audita relatione Episcopi Spoletani, censuit, Capucinos esse incapaces, & Jus nominandi spectare ad Episcopum.

Romæ 31. Januarii 1687.

G. Card. Carpineus.

NO-

Digitized by Google

N O T A.

PRæbuit ansam hujus Decreti condendi Testamentum, quo Fabius Amici à Sillano annuum nominationem Puellæ ad 100. scutorum Dotem, Guardiano illius loci reliquerat: videtur autem id emanatum, vel Fratribus nostris sæculari curâ implicari nolentibus, vel aliàs juri ultro, & pro pacis amore cedentibus. Ne tamen ex hoc casûs particularis exemplo, Religio præjudicium patiatur, reflectendum est, quod huic Decreto fuerit derogatum per Decretum, seu Resolutionem Sacræ Congregationis Concilii in Causa Papiensi, quam per extensum videre est Tomo primo, fol. 187. quæ eò majorem habet vigorem, quod in circumstantiis litis formalis, & juribus ex utraque parte deductis, ac discussis emanavit. Cumque per hanc Capucinos juris nominandi &c. capaces esse generaliter fuerit definitum, eidem eoipso, quod posterior sit, inhærendum est, uti in puncto observat Fagnanus (*a*), & consonum est tam regulis Canonicis, quàm Civilibus, concorditer statuentibus, quod posteriora derogent prioribus (*b*). Si autem ipsam Legem, & Canonem afficiat hæc regula, ex majoritate rationis inferendum est, quod illa magis afficiat Decreta, & Resolutiones Sacrarum Congregationum, cum hæ nec Lege, nec Canone majores sint, sed vim Legis, & Canonis duntaxat habeant, uti notat Lauræa (*c*), Anacletus Reiffenstuel (*d*) &c.

Nec requiritur, quod Decreta posteriore expressam faciant mentionem de revocandis, aut revocatis antecedentibus, sed sufficit haberi resolutionem posteriorem, anteriori contrariam, hæc enim operatur, ut statim inducta censeatur revocatio Decreti prioris, sicuti de Lege, & Canone, ex communi sententia dicitur, quod statim ac emanavit Lex, seu Canon posterior, anteriori directè contrarius, prævalere debeat, uti videre est apud Lauræam (*e*), & passim apud alios.

Unde concludendum est, quod Decretum, posterius editum in dicta Causa Papiensi, omnino pro regula attendi, & prævalere debeat Decreto Spoletano. Verum quidem est, quod & illud in casu particulari, prout & supra de Spoletano dictum est, emanaverit, cum tamen rationes ejus sint generales, omnes quoque casus generaliter comprehendit, juxtà ea, quæ adducit Fagnanus (*f*).

Laudabiliter proin exercent jus suum, & Religionis, Provinciæ illæ, quæ seposito inutilis curæ scrupulo, vel pacis turbandæ timore ad Seminaria, Dotes &c. nominant, vel ad electionem Officialium Montium *Pietatis*, concurrunt, vel etiam horum administrationem, & gubernium cum aliis suscipiunt, prout horum primum in loco Collis Petracei, juxta Diploma supra fol. 102. positum, & secundum in Civitate Assisiensi, juxta Breve Apostolicum fol. 130. videndum, Provinciæ S. P. Francisci, expressè concessum est.

Imò si Doctrina, à Consultissimo J. U. D. & Advocato Fargna, olim in Curia Romana propugnata, & in suo Commentario de Jurepatronatus fusè (*g*) deducta admittatur, Capucinos Jurispatronatus Gentilitii, seu Juris nominandi Rectorem Ecclesiæ capaces esse, consectarium est. Pro quo satus Fargna supponit casum, quo Patronus Ecclesiæ, cui jure hæreditario, vel jure sanguinis præsentatio Rectoris hujusmodi competit, nostram ingrediatur Religionem, & in ea solemnem emittat professionem; fulcitque mentem suam partim in eo, quod Capucini Legatorum vini pro S. Missa, frumenti pro hostiis &c. &c. sint capaces, ex ratione, quod res hujusmodi non pertineant ad nostram alimoniam, iisque non obstantibus, juxta sensa Doctorum, quos cumulatè ibidem citat, à divina duntaxat Providentia dependeamus, partim in illo, quod Capucini, juxta verbum S. Regulæ, & textum expressum in *Caput Exiit*. §. *Insuper & Clement. Exivi*. §. *Demum*, & §. *in destitutione*. *de verb. signif.* sunt capaces juris nominandi, eligendi Generales, Provinciales, hos deponendi &c. ex hoc potissimum capite, quod hujusmodi actus puritatem Regulæ non infringant, nec nostræ contrarientur paupertati, & mendicitati.

Ex quo duplici fundamento, juri recipiendi res præfatas, & eligendi Superiores æquiparat jus præsentandi Rectorem Ecclesiæ, cum hoc nec de curâ divinæ Providentiæ nos eximat, nec (altissimæ licet) nostræ adversetur Paupertati. Duplicis enim generis jura dari, doctè ibidem advertit Fargna, alia videlicet, quæ sunt temporalia, pretio æstimabilia, & Religiosorum commoda pro victu, & vestitu concernentia, & alia, quæ sunt spiritualia, aut spiritualitati annexa, pretio non æstimabilia, nec ullo Religiosorum respicientia; dumque Capucinum primorum nec in communi, nec in particulari capacem asserit, secundorum econtra illum capacissimum in exemplo absolvendi, dispensandi &c. &c. coacervato Jurisconsultorum Syllabo demonstrat: & eoipso, quod jus præsentandi prædictum, vel purè spirituale, & spiritualitati annexum, ex consensu Canonistarum teneat, Capucinos hujus capaces esse, valido contendit nervo. Pari quoque criterio refutat, quæ doctrinæ suæ obstare videntur, argumenta. Non enim, ait, Capucinus exinde acquireret jura, Patrono Ecclesiæ, aliàs competentia, & econtra statui Capucinorum è diametro opposita, quæ potissimum sunt: proprietas Ecclesiæ, & jus alimentationis. Cum enim res omnes, Conventus, & Ecclesiæ Capucinorum ad Papam spectare, illarumque usum facti, ab usu juris distinctum, Nobis duntaxat concessum esse, ex Pontificiis Declarationibus sat clarè liqueat, etiam in nostra hypothesi Capucinus ob Patronatum nonnisi usum duntaxat Ecclesiæ nancisceretur, proprietate prædictâ penitùs eliminatâ &c. Quoad jus alimentationis reflectendum est, quod hoc Patrono Ecclesiæ ob inopiam non voluntariam, sed involuntariam deberi, Sacri Canones dictent, inde, cum Capucinus Patronus suâ sponte suave Paupertatis jugum in se suscepisse supponatur, cadit quoque suapte prætensione juris ad alimenta, ab Ecclesia Patronata sibi subministranda, eò magis, quod, sub quacumque ratione hujusmodi Religiosus consideretur, jus præfatum ei competere nequeat; vel enim consideratur respectu singulorum Religiosorum Monasterii? & his non debetur jus quæstionis, cum singuli non sint Patroni. Vel consideratur respectu Monasterii? & nec huic competit actio, cum nec os, nec corpus habeat, & ideo in hujusmodi casu comparari deberet Collegio, vel Communitati, juspatronatus habenti, & quod ac quæ eo ipso, quod sit tantùm corpus fictum, & mixtum, alimentorum incapax, à Lambertino (*h*), Surdo (*i*) &c. censetur.

Doctrinâ ita positivè, & negativè vallatâ, Fargna Capucinos juris præsentandi Rectores Ecclesiæ capaces esse audacter concludit, additque, quod jus hujusmodi durante vitâ Professi totùm Religioni, seu Mona-

(a) *In cap. Quoniam. n. 56. de Constit. fol. mihi 137. col. 1.*

(b) *L. Sed & posteriores. C. de leg. c. 1. de Constit. in 6.*

(c) *In Decr. l. 1. quæst. prælim. 24. n. 1.*

(d) *In Decr. l. 1. in Proæmio. §. 8. n. 129. & seq. fol. mihi 18.*

(e) *In lib. 1. Decr. tit. 2. q. 242.*

(f) *In dicto C. Quoniam num. 66. & 67. de Constit. fol. mihi 138. col. 2.*

(g) *Part. 1. Can. V. Casu 3. fol. mihi 141.*

(h) *De Jurepat. l. 3. q. 4. a. 3. n. 2.*

(i) *De alim. tit. 5. q. 2. n. 1. & seq.*

nasterio competat, & ab hoc, seu illius Superiore in casu facienda sit præsentatio; cum Religiosus per Sacram Professionem omnia bona, cujus Religio capax est, in eam transferat.

Quantumvis doctrina hæc nova, & ideò studio hic per synopsin inserta sit, firmat nihilominus non obiter nostram nominandi, administrandi, & præsentandi capacitatem, de qua alia specifica exempla suis in locis dabuntur, succinctè videnda in Indice generali operis verbo: *Jus nominandi &c.*

Legatum pium pro Fabrica Domûs Montis Malbè, â quondam Cynthio Lucini relictum, & ad expensas Beatificationis, & Canonizationis Fr. Josephi à Leonissa applicari, Episcopo committit.

A Tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Perusino.*

ALEXANDER PAPA VIII.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Minister Provincialis Provinciæ Umbriæ, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs, nempe anno MDCXLIX. quondam Cinthius Lucini Perusin. in suo ultimo testamento, jure legati, scuta quingenta viginti quinque monetæ, ea lege reliquit, ut Depositario Fratrum prædictorum Conventûs Malbi nuncupatorum Perusinæ Diœcesis consignari, & in fabricam dicti Conventûs erogari deberent, & aliàs, prout in dicto Testamento uberiùs dicitur contineri. Porrò dicta Scuta quingenta viginti quinque, licèt idem Testamentum anno MDCLXIV. apertum fuerit, quia tamen Fratres Conventûs prædicti nullum habebant Depositarium, qui illa recipere posset, non nisi anno MDCLXXXII. de mandato, tunc existentis Commissarii Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in Apotheca, seu Banco Dilecti Filii cognominati de Barnabeis, ad Fratrum prædictorum dispositionem realiter, & cum effectu depositata fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Conventus supradictus novâ fabricâ non indigeat, quinimò iidem Fratres antiquam, ac simplicem illius structuram immutari minimè patiantur, ac proinde dictus Minister Provincialis prædicta quingenta viginti quinque scuta in expensas necessarias Causæ, quæ de præsenti agitur, Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Josephi à Leonissa, dum vixit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum Professoris, applicari posse plurimùm desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Ministri Provincialis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac prædicti Testamenti tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac auditâ super præmissis Dilecti Filii nostri Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris relatione, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, ut constito Tibi de narratis, præfata scuta quingenta viginti quinque, quæ in fabricam memorati Conventûs, juxta tenorem dicti Testamenti, sicut præfertur, erogari deberent, in Causa Beatificationis, & Canonizationis prædictarum applicari, ec impendi, & converti liberè, & licitè possint, & valeant; Ita, ut per hoc dispositioni dicti Testamenti satisfiat, & satisfactum esse intelligatur in omnibus, & per omnia, perinde, ac si dicta scuta quingenta viginti quinque in fabricam ejusdem Conventûs, juxta tenorem dicti Testamenti, erogarentur, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, auctoritate nostra Apostolica concedas, & impartiaris. Non obstante præfati Cinthii Testatoris, etiam ultima voluntate, quàm quoad præmissa, sufficienter, & expressè commutamus, ac, quatenus opus sit, fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Conventûs, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè,

&

& sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris di XXVII. Maji MDCXC. Pontificatus Nostri Anno primo.

I. F. Card. Albanus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. mens. & anni præd. fol. 40.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Fratres loci Montis Scopii, non teneri accedere Processiones, quæ occasione Solemnitatis Corporis Christi in Terra Portariæ fiunt, declaratur.

IN causa Spoletana vertente inter Communitatem Aquæ spartæ ex una, & Communitatem Portariæ partibus ex altera, de, & super accessu Patrum Capucinorum S. Francisci Conventûs Sancti Petri Montis Scoppii ad Processiones, quæ occasione solemnitatis Corporis Christi fiunt in Terra Portariæ.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis relationibus Eminentissimi Episcopi Spoletani, & Episcopi Tudertini, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Petruccio, censuit ac decrevit dictos Patres Capucinos non teneri accedere ad præfatas Processiones, quæ habentur in prædicta Terra Portariæ, sed remanere debere in sua libertate. Romæ 12. *Junii* 1693.

G. Card. Carpineus Præf.

Exemp. auth. in Arch. Provinciæ.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Visitationem Altaris Majoris ab Officialibus Episcopi in Ecclesia ejusdem Conventûs Montis Scoppii factam, non sustineri declaratur.

Spoletana Visitationis.

GUardianus Capucinorum Montis Scoppii conquerens, quod Officiales Eminentissimi Duratii defacto, & contra Privilegia eis assistentia, visitaverint Altare majus eorum Ecclesiæ, nunquam prius visitatum, & supplicat prædictam Visitationem declarari nullam.

Episcopus ex actorum revolutione comperit Altaria Ecclesiæ Capucinorum nunquam fuisse visitata, solùmque Officiales Deputatos ab Eminentissimo Duratio majus Altare visitâsse, unde censet in posterum in hujusmodi visitatione cautè procedendum, nedum ob non justificatam aliquam visitandi consuetudinem, sed attentis etiam Capucinorum privilegiis, â similibus actibus eorum Ecclesiam eximentibus, & hujus Sacræ Congregationis resolutionibus, juxta quarum tenorem Episcopis quidem permittitur, cognoscere quoad bonam, vel malam administrationem Confraternitatum, & Capellarum, intra Regularium Ecclesias, etiam non curatas existentium, non autem ita de facili visitare ipsas Capellas, Altaria &c.

Die 6. Augusti 1695. *Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum audita relatione Episcopi Spoletani censuit prædictam visitationem non substineri.*

G. Card. Marescottus Propræfectus.

L. S.

R. Pall. Secret.

Ex Reg. seu lib. 45. *Secret. Congreg. mensis & anni præd. fol.* 451.

DECRETO

S. Congregationis Episc. & Regul.

A Fratribus Civitatis Tudertinæ Eleemosynas in festo S. Antonii Abbatis, non obstantibus privilegiis Patrum S. Antonii Viennen. liberè recipi posse, sancitur.

IN Causa Tudertina vertente inter Patres S. Antonii Viennensis, & Societatem S. Antonii dictæ Civitatis ex una, ac Patres Ordinis Capucinorum S. Francisci ejusdem Civitatis partibus ex altera, de, & super receptione elemosynarum in festivitate S. Antonii Abbatis.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Car-

Cardinalium negotiis; & consultationibus Episc. & Regular. præposita Partibus ipsis auditis, referente Emin. Carpineo, ejusdem Sacræ Congregationis Præfecto, censuit, ac decrevit super præmissis servandum esse solitum, prout præsentis Decreti vigore servari mandat, Romæ die 18. Novemb. 1695.

C. Card. Carpineus.

Excmp. Aut. in Arch. Ord., & Provinciæ.

L. S.

M. Archiep. Athen. Secret.

N O T A.

SOlitum, quod vigore hujus Decreti servari mandatur, fuit & est, ut elemosynæ in festo prædicto liberè recipiantur, prout ex Scripturis desuper pendente lite confectis, & in Arch. Generali Ord. Armar. *Provincia S. P. Francisci* reservatis constat.

Vide supra fol. 144. Causam Fulginatensem, & infra fol. 151. Spoletanam.

D E C R E T O.

Sacra Congreg. Episc., & Regul.

Fratribus loci, *Abbatia* nuncupati, tempore æstivo, in loco S. Malliani dicto, per modum Hospitii morari posse indulgetur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. Sup. in Lat. rel. PRovincialis, & Diffinitores Capucinorum Provinciæ S. Francisci, vel aliàs Umbriæ, humillimi EE. VV. Oratores reverenter expoount, quod in ipsorum Provincia sub Dominio Ducis Cibo habeant Conventum, Abbatia nuncupatum, ubi, cum aer tempore æstivo sit minus salubris, Fratres sæpius infirmantur: ex quo sequitur, quod Observantia regularis non possit conservari, & cultus Dei cum quadam negligentia peragatur. Inde ad removenda hujusmodi inconvenientia, & ad regularem observantiam manutenendam, Oratores prædicti intendunt sumere pro tempore æstatis intra eundem, Ducis Cibo Statum territorialem, alium aeris melioris situm, *S. Maigliano* nuncupatum Diœcesis Nullius, per modum Hospitii (si EE.VV. id ratihabeant) qui est Eremitorium Reverendissimi Capituli S. Joannis Lateranensis, à quo liceotia jam benignè fuit obtenta, prout Oratores, casu quo desuper requirantur, EE. VV. exhibebunt. Et cum juxta Ordinis Constitutiones locum absque Sacræ Sedis licentia sumere prohibitum sit, supplicant EE. VV. Oratores, quatenus facultatem sumendi prædictum locum *Sancti Malliani* iis impertiri dignentur.

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Interamnensis, referente Eminentissimo S. Clementis censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu Capituli S. Joannis Lateranensis, petitam facultatem, pro tempore æstivo tantùm, pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romæ 28. Julii 1702.

G. Cardinalis Carpineus.

L. S.

N. Grimaldus Secretarius.

Ex Reg. Secret. Cong. mens. & anni præd.

D E C R E T O.

Sacra Congreg. Episc. & Regul.

Habitatio, ad Montem Pietatis in Terra Cassiæ spectans, Fratribus ibidem pro Hospitio conceditur.

Emin. ac Rev. Domini, Domini.

GUardianus Capucinorum Terræ Cassiæ Provinciæ S. P. Francisci humilissimus EE. VV. Orator reverenter exponit, quod Hospitium sui Conventûs in prædicta Terra situm, & FF. quæstuaotibus pro asylo, & commodo necessarium, terræmotibus fuerit destructum, cumque ab illa Communitate ad memoratum finem alia mansio ad Montem Pietatis, præfatæ Terræ spectans, fuerit oblata, & ideo pro hac, ceu loco Pio, EE.VV. licentia requiratur, pro illa humillimè supplicat. *Lib. Sup. in Lat. trad.*

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentiss., & Reverendiss. S. R. Ecclesiæ Cardinalium negot. & consultat. Episc. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Spoletani, Eidem benignè concessit, & committit, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit, pe-

titam

illam facultatem pro suo arbitrio & conscientia impertiatur, ita tamen, ut usus tantùm mansionis pro simplici Hospitio concedatur, reservato jure Monti Pietatis toties quoties videbitur, eidem recuperandi &c. Romæ 12. Novembris 1706.

G. Cardinalis Carpineus Præf.

Ferdinandus Archiepiscopus Nicenus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Clerico contra suam, ante 18. ætatis annum expletum factam Professionem reclamanti, Restitutio in integrum denegatur.

Perusina Restitutionis in integrum.

INter plura requisita, quibus præditi esse debent recipiendi ad Novitiatum in Ordine PP. Capucinorum, illud recensetur in Constitutionibus ejusdem Ordinis c. 2. pag. 20. num. 9., *qui pro Clerico recipi cupit, communiter 17. annos finitos habeat. Et si quis PP. Ministrorum Provincialium quemdam Novitium contra prædictos Ordines receperit, volumus, ut in sequente Capitulo in Refectorio faciat Disciplinam, ultra pœnas, in Constitutionibus Apostolicis contentas, in quas incurrisse intelligantur, si quem contra formam in Constitutionibus expressam receperint.*

Cum autem N. N. natus sub die 13. Septembris 1684. percuperet præfatæ Religioni sese in Clericum Choristam addicere, cumque sibi deesset legitima ætas decimi septimi anni expleti, ad peragendum probationis annum, juxta præsignatam formam dictarum Constitutionum, dispensationem desuper obtinuit à Sacra Congregatione super Disciplina Regulari, adjecta conditione: dummodo ante legitimam ætatem Regularem Professionem non emittat, & in reliquis serventur ea, quæ continentur in Decreto, de Mandato S. Mem. Alexandri VII. edito 2. Maii 1655.

Sicque sub die 5. Septembris Anni 1700. eodem Sæculari nomine retento, Regularem Habitum assumpsit in Conventu Montis Malbi sito in Agro Perusino ejusdem Religionis, ac successivè, sub die 5. pariter Mensis Septembris subsequentis anni 1701. inibi solemnem professionem emisit, & Subdiaconatûs Ordinem suscepit.

Advertens autem Orator, quod professionem emiserit, adhuc non exacto ætatis anno 17. cum in anno 18. expleto debuisset illam perficere, humiliter supplicavit pro gratia restitutionis in integrum, ob quinquennii lapsum.

Episcopus, qui in præmissis informare fuit jussus, eadem confirmando, Oratorem fore exaudiendum censet ex eodem mox enunciato motivo, quod professionem fecerit ante completum annum 18., quodque clausula apposita in supramemorata dispensatione: *dummodo ante ætatem legitimam Regularem Professionem non emittat*; sit intelligenda de ætate præscripta ab iisdem Constitutionibus, non autem à S. C. Tridentino, quod quidem depromi contendit Informans ex Decreto Sacræ Congregationis super statu Regularium, lato pro Novitiis admittendis ad Habitum Capucinorum sub die 6. Decembris 1691. in Summario exhibendo, in quo, postquam eadem S. Congregatio ad primum dubium respondit, validas fuisse Professiones, usque tunc factas ad formam Sac. Con. Trid., Constitutionibus ipsius Religionis non obstantibus, subinde ad tertium declaravit, in Novitiis recipiendis servandas esse Constitutiones Religionis, & annum decimumseptimum in Clericis, & decimum nonum in Conversis debere inposterum esse completum, impositâ Superioribus contravenientibus pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio Sacræ Congregationis, prout latiùs in relatione in eodem summario danda. Quibus omnibus impugnatis per Religionem, signanter ex defectu Decreti irritantis, non gravabuntur EE. VV. ex juribus hinc inde circumferendis definire.

An sit locus restitutioni in integrum in Casu? &c.

Die 15. Januarii 1708. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit negativè, & hujusmodi Causam ampliùs non proponi mandavit.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

F. Petra Secret.

Ex Regesto, seu lib. 58. Secret. Congreg. mensis, & anni præd. fol. 21.

DE-

DECRETO.

S. Congreg. Episcoporum, & Regul.

Causa quæstuationis inter Provincias, Umbriæ, & Marchiæ vertens, ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem pro decisione remittitur, & ab hoc plenè terminatur.

IN causa vertente inter Fratres Provinciæ Marchiæ ex una, & Fratres Provinciæ Umbriæ Ordinis Capucinorum S. Francisci Partibus ex altera de, & super quæstuatione eleemosynarum in confiniis eorum Conventuum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episc., & Regul. præposita, attentis relationibus Episcoporum S. Angeli in Vado, & Urbaniæ, Camerinensis, & Perusini, & visa relatione P. Procuratoris Generalis, Partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo S. Clementis censuit, ac decrevit, hujusmodi Controversiæ decisionem remittendam esse ad Eminentissimum Acciajolum, dicti Ordinis apud S. Sedem Protectorem cum facultatibus ejusdem Sacræ Congregationis, prout præsentis Decreti vigore benignè remittit. Romæ 3. Februarii 1708.

G. Card. Carpineus.

L. S.

F. Archiep. Nicen. Secret.

Autograph. in Archivo Gen. Ord. Arm. Provincia S. P. Francisci.

N O T A.

CUM postea ex Eminentissimi Cardinalis Protectoris Ordine, & pacis zelo Patres ex utraque Provincia anno 1709. Romæ tempore Capituli Generalis convenissent, ac instrumentum de modo deinceps tenendo, seu quædam concordata unito consilio confecissent, in Archivo Generali Armario dicto, originaliter reservata, ac tunc Rmæ Definitioni Generali 6. Junii ad revisionem præsentata, Hæc ea in omnibus, & per omnia approbando, Eminentissimo Cardinali Protectori illa pro confirmatione remisit, qui & ea auctoritate sibi à S. Congregatione specialiter attributa, sequenti confirmavit Decreto.

Nos Nicolaus Divina miseratione Episcopus Portuensis, S. R. E. Cardinalis Acciajolus, & apud S. Sedem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum Protector.

Cum in causa vertente inter PP. Capucinos Provinciæ S. Francisci in Umbria ex una, & PP. Provinciæ Marchiæ ex altera Partibus, exagitata in S. Congregatione Episc., & Regul. de, & super locis quæstuationum hinc inde prætensis, placuerit ipsi S. Congregationi ipsam causam nostro arbitrio committere cognoscendam, & resolvendam per suum Decretum sub die 3. Februarii 1708., & virtute talis Decreti Nos mandaverimus per accessum personalem dictorum Patrum, ad hoc Deputatorum, ad loca hinc inde prætensa; & per eorum visitationem & inspectionem ocularem de talis causæ meritis cognosci, aliaque egerimus, quibus tandem Partes ipsæ, præviâ diligenti omnium discussione habitâ, de Mandato nostro coram P. Generali, & Definitoribus Generalibus in Capitulo congregatis, tandem ipsæ Partes convenerunt sponte in concordato, seu concordatis, in Superioribus actis, vel transactionibus expressis, acceptatis, & subscriptis à Partibus, & debitè stipulatis coram definitione Generali, ut patet in ipsis.

Cumque à P. Generali cum Diffinitorio Generali per eorum supplicem Libellum Nobis humiliter supplicatum fuerit, ut tali concordato Nostræ Auctoritatis, à prædicta Sacra Congregatione Nobis in hac causa attributæ robur conferre dignaremur, & pro inviolabili præmissorum observantia pœnas statuere contra transgressores, in Libello supplici prædicto expressas. Nos harum serie, & tenore confirmamus, approbamus concordata, ut supra, & firmiter mandamus Partibus hinc inde inviolabiliter observari sub pœnis in dicto Libello supplici taxatis, aliisque Nostro arbitrio infligendis, si opus fuerit.

Quas pœnas auctoritate nostra confirmantes volumus omnino executioni mandari ad hoc, ut Pax, & Charitas imposterum inter prædictas Provincias semper conservetur.

Sic dicimus, confirmamus, mandamus, & decernimus, hoc & omni meliori modo &c. Datum Romæ in Nostro Palatio, Die 10. Julii 1709.

N. Episcopus Portuensis Card. Acciajolus Protector.

Loco ✠ Sigilli.

Autograph. cum omnibus aliis Documentis, & ipsis concordatis in loco Archivi Generalis supra citato.

DE-

DECRETO.

S. Congregat. Episc. & Regularium.

Fratres Spoleti in possessione celebrandi festum S. Antonii Abbatis, & equos benedicendi manutenentur.

IN causa Spoletana Festivitatis Sancti Antonii Abbatis, vertente inter Fratres Minores Observantes S. Francisci, & Capucinos ejusdem Civitatis de, & super prætensione dictorum Patrum Observantium, contendentium, quod Festivitas prædicta, & benedictio Equorum, & aliorum animalium fieri debeat in eorum Ecclesia, privativè ad Capucioos, & isti è converso allegantes pro se immemorabilem consuetudinem illam celebrandi, & respectivè benedicendi in eorum parva Ecclesia.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione prædefuncti Episcopi Spoletani, ac documentis, unà cum juribus distributis, maturè perpensis; referente Eminentissimo D. Cardinali Zondadario, censuit, & decrevit, servandum esse solitum; prout præsentis decreti vigore servari mandat, & præcipit. Romæ 7. Februarii 1727.

Card. Franciscus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

A. Archiep. Larissæ Secret.

Ex Reg. Secret. Cong. mensis, & anni præd. de quo exempl. Authentic. in Arch. Provinciæ.

NOTA.

Monumentum, quo supradicta Ecclesia nobis fuit concessa, & allegata à nobis possessio benedicendi firmata, est tenoris sequentis.

IN Nomine Domini Amen: Die 21. Mensis Februarii 1714. in mei &c. præsens & personaliter constitutus Joseph Filius quondam Restanii à Spoleto, ætatis suæ annorum 85. circiter Testis per me &c. ad perpetuam rei memoriam, pro veritate examinatus pro parte, & ad instantiam Illustrissimæ Dominæ Comitissæ, Barbaræ Ricciæ de Benedictis à Spoleto, qui delato sibi per me &c. juramento veritatis dicendæ, prout tactis &c. juravit, & deposuit, prout infra videlicet:

Dico, & attestor pro veritate, qualiter quondam Restanius Pater meus, in vivis & usque ad mortem inter alia bona habuit, tenuit, gavisus est, & possedit petium terræ laborativæ, vitibusque fœcundæ cum Domo parùm ab hac Civitate Spoletana dissita, in via Romana Summam versùs tendente, cum vocabulo S. Antoniuccio, *ad pedem Montis, in quo Conventus, & locus novus Capucinorum versùs dictam viam Romanam situs est. Ante dictum terræ petium autem versùs viam Romanam reperitur Capella, seu Ecclesia cum Imagine S. Antonii Abbatis, & habitaculo, seu stantia, memoratæ Ecclesiæ unita, ad ligna in ea conservanda opportunâ.*

Quam Ecclesiam, seu Capellam cum Stantia, dicto petio terræ duntaxat à parte posteriore & lateribus unitam, & cum portis viam Romanam respicientem, post præfati mei Patris mortem ego possedi, usque dum illam cum aliis bonis Annæ Cæciliæ, Filiæ Petri Mathiæ Santini ante 5. vel 6. annos in dotem dedi.

Testor pariter pro veritate, qualiter præmissa Capella, & Ecclesia S. Antonii cum contigua stantia, semper à Capucinis Conventûs novi prædicti, ibi S. Missam, præsertim in festo S. Antonii Abb. celebrantibus, omnesque alias functiones & benedictionem Animalium peragentibus fuit possessa, & officiata.

Quod ipsum & tempore Patris mei factum esse, probè recordor, qui omnem facultatem in dictam Ecclesiam, & stantiam sibi competentem, se Capucinis concessisse asseruerat, cum onere, ut pro commodo itinerantium quolibet Sabbatho Missam ibi celebrarent: dictos enim Patres ligno egere, iisque, ceu Mendicantibus, faciendæ provisionis media deesse, & econtra, habentibus iis præfatæ Ecclesiæ possessionem à quolibet cum animalibus onustis transeunte frustum ligni illis relictum esse, & relinqui in elemosynam, ab experientia noscebat.

Hinc, & ego piam Patris mei intentionem prosecuturus, & ab eo, de omnibus, quæ deposui, plenè informatus, dictis Patribus fatam Ecclesiam, & Stantiam liberè reliqui, haud aliter, ac illa iis à dicto meo Patre fuit relicta, seu consignata, nec unquam prætendi, nec prætendo ullum jus, nec unquam piam intentionem, & charitatem Patris mei erga PP. Capucinos impedire volui, & in actu, quo dictum terræ petium dictæ Annæ Cæciliæ pro dote dedi, prædictam Capellam, & Stantiam ceu dictorum Patrum propriam, & iis ex memorati Restanii Patris mei charitate consignatam, comprehendi nolui: cum, uti dixi, Patres memorati tam tempore mei Patris, quàm meo, usque ad præsens liberè, & pacificè eâ fruantur, & in illa officient. Indubitatum quoque est, quod absque illa PP. Capucini ob lignorum penuriam in prædicto novi Conventûs loco diu habitare nequirent, dum econtra attentâ elemosyna, quæ eorum intuitu in dicta Ecclesia offertur, seu relinquitur, sufficiens iis obtingat lignorum provisio.

Et hoc scio, cum id pluribus, & diversis vicibus à Patre meo dici audiverim, illudque ab ipso practicari viderim, & ego ipse quoque post ejus obitum practicaverim. Cumque sit res publica, notoria & manifesta, super &c. me &c.

Actum &c. Spoleti in Palatio dictæ Illustrissimæ Dominæ Comitissæ Barbaræ sito &c., penes &c. ibidem præsentibus &c. Et ego &c.

Autog. in Arch. Conventus, de quo exemp. auth, in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia S. P. Francisci.

DE-

DECRETO

Sacræ Congreg. Episc., & Regul.

Ad instantias Communitatis Subluci, Hospitium S. Bernardini nuncupatum, Fratribus Romitæ conceditur, dominio ejusdem S. Sedi reservato.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. Sup. in Lat. rel. Communitas Subluci humillima EE. VV. Oratria exponit, quod haud procul à prædicta Terra extra habitationes intra muros reperiatur Hospitium, S. Bernardini nuncupatum, cumque successu temporis certæ ruinæ foret obnoxium, mense Sept. anni elapsi in publico Consilio illud Capucinis relinquere decrevit, quatenus illo uterentur euntes mendicatum, & pro omni alio casu, facerentque ibi Festa, & illud à ruina custodirent. Quem in finem Communitas prædicta, Sacræ Congregationi Regiminis libellum supplicem cum adjuncta Decreti à Concilio facti copia porrexit, autumans, dictam Congregationem esse competens dandæ Licentiæ Tribunal, quæ sumpta à Gubernatore locali, & successivè ab illustrissimo D. Episcopo Interamnæ informatione, in omnibus, & per omnia favorabili, Communitati Oratrici in ultima Congregatione benignam, dicti Hospitii usumfructûs PP. Capucinis dandi, concessit licentiam, dummodo desuper à Communitate obtineretur EE. VV. Oraculum. Hinc Eadem ad EE. VV. suppliciter recurrit, quatenus hujusmodi licentiam pro Communitatis memoratæ, & PP. Capucinorum consolatione impertiri dignentur.

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episc. & Regul. præposita, attenta relatione P. Proc. Generalis, benignè commisit Episcopo Interamnensi, ut veris existentibus narratis præfatum Hospitium Patribus Capucinis concedat, ita tamen, ut illius Dominium non eisdem Fratribus, sed Sanctæ Sedi reservatum intelligatur, formam simplicis Hospitii non excedat, & in reliquis omnia à Constitutionibus Ordinis præscripta Religiosè serventur. Romæ 24. April. 1733.

Card. Franc. Barberinus.

I. Archiep. Corint. Secret.

Exemp. Auth. in Arch. Conventus Interamnæ.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Idem Hospitium à jurisdictione Ordinarii eximitur.

Antequam hoc decerneretur, fuit à Sacra Congregatione expetitum Illustriss. D. Ordinarii votum, quod datum fuit sub tenore sequenti:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Ad expositionem P. Provincialis Capucinorum in Libello supplici, EE. VV. porrecto, & ad me remisso pro informatione, quod à S. Congregatione habuerit assensum acceptandi Hospitium cum Ecclesia annexa intra terram Subluci, suppono, quod EE. VV. legerint informationem, à me S. Congregationi Regiminis circa Libellum supplicem, quo Communitas à dicta Congregatione assensum, dictis Patribus præfatum Hospitium, cum jus suum honorificum concedendi petiit, datam. Inde id, quod in ea fuit expositum, repetere nolo, sed ad id solùm me restringo quod efflagitant, videlicet, ut EE. VV. Decreto adjungatur, quod dicta Ecclesia cum Hospitio à Visitatione Ordinarii maneat exempta. Ad quod, si aliud præter meum assensum non requiratur, hunc libenter præbeo, reflectens, quod Ecclesia à dictis Patribus cum decore sit custodienda, nec ita facilè lapsura ad ruinam, prout laberetur, si à Communitatis curâ dependeret: foret enim sub tali assylis malè viventium, & aliarum Personarum miserabilium. Requiro tamen, ut sint ingressus.... ne debeat transiri per Ecclesiam, & ut exhibeatur in Cancellaria Inventarium rerum illarum, quæ ibi reperiuntur. Et cum profundissima reverentia.

Theodorus Pangellus Episc. Interam.

Attenta conditione faciendi ingressûs, ab Illustrissimo D. Ordinario requisita, P. Provincialis de hujus executione Sacram Congregationem reddidit certiorem, sequente Libello supplici.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Provincialis Capucinorum Umbriæ EE. VV. humillimè exponit, quod, postquam ipsis à Communitate Subluci usus Hospitii in vicinia illius Terræ situati, accedente etiam EE. VV. beneplacito, & permissione (uti ex Decreto 24. Aprilis anni currentis 1733. emanato constat) fuit concessus, & ab Oratore supplicatum

ut

Digitized by Google

ut Hofpitium prædictum à vifitatione, & jurifdictione Ordinarii foret liberum, Hic à Sacra Congregatione defuper fuerit requifitus, qui relatione fua inftantiis acceffit, folùmque indecens ipfi fuit vifum, quod debeat transfiri per Ecclefiam ad ..... &c. Nihilominus, ne hoc gratiam, pro qua fupplicatur, impediat, Orator aliam portam juxta D. Ordinarii beneplacitum fieri curabit, quatenus acceffus ad Hofpitium fine tranfitu per Ecclefiam pateat, fi ab EE. VV. ipfi defuper detur facultas.

Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiffimorum, & Revereodiffimorum Cardinalium, oegotiis, & Confultationibus Epifc., & Regul. præpofita, attenta relatione Epifcopi Interamnenfis, eidem benignè commifit, ut veris exiftentibus enarratis, & quateous fibi conftiterit de adimplemento conditionum, ab Ipfo requifitarum, ad declarationem exemptionis præfati Hofpitii à vifitatione, & jurifdictione Ordinarii pro fuo arbitrio, & confcientia deveoiat. Romæ 22. Augufti 1733.

Card. Francifcus Barberinus.

Jof. Arch. Corin. Secret.

Exempl. Auth. in Archivo fupradicto.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Rituum.

Ven. Corpus B. Jofephi à Leoniffa recognofci, ac ad Ecclefiam SS. Suffragii Leoniffæ transferri committitur, ac infignes Reliquias ab eodem diftrahi &c. fub excommunicatione, Sanctæ Sedi refervatâ, prohibetur.

A tergo: Reverendiffimis Dominis, uti Fratribus, Epifcopis Spoletano, & Reatino.

Intus verò: Reatina, & Spoletana.

Translationis Corporis B. Jofephi à Leoniffa Sacerdotis, Ordinis Minorum S. Francifci Capucinorum.

AD humillimas preces Civitatis, & Populi Leoniffæ, necnon Reverendiffimi P. Generalis Ordinis Minorum Capucinornm, nomine etiam totius fuæ Religionis inftantias, Sacrę Rituum Congregationi porrectas, pro extractione Corporis dicti B. Jofephi à Sepulcbro, ubi ad præfens reconditum eft, ac illius translatione ad Altare majus Venerabilis Ecclefiæ Sanctiffimi Suffragii ejufdem Civitatis, Sacra eadem Congregstio extractionem, & translationem petitam, juxta inftructionem R. P. D. Ludovici de Valentibus, Fidei Promotoris, fieri poffe cenfuit, iohibendo fub pœnâ excommunicationis, S. Sedi refervatæ, ipfo facto incurreodæ, quibufcunque in quavis Ecclefiaftica, ac etiam Epifcopali dignitate conftitutis, fibi attribuere, vel aliis donare, aut diftribuere Reliquias infignes ejufdem Beati, fi SS. Domino Noftro vifum fuerit, die 31. Augufti 1737.

Et facta per me Secretarium de prædictis eidem Sanctiffimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, prædictumque Decretum ipfius Sacræ Congregationis approbavit, die 6. Septembris ejufdem Anni 1737.

A. F. Cardinalis Zondadarius Præf.

T. Patriarcha Hierofol. Secret.

N O T A.

CUM Corpora Fratrum noftrorum, qui in mundo converfati, fulferunt jufti; & poft mortem tanquam fcintillæ in arundineto Divinæ Vifionis difcurrere creduntur, recognofci, & ad Sacri honoris primitias transferri non raro contingat, modufque, quo defuper procedi debet, ad manus plerumque non habeatur, proceffum in recognofcendo &c. B. Jofephi Corpore, cum omnibus formalitatibus confectum, pro norma, & regula hic fupponi, confultum, & operofum fuit judicatum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

„ Die 25. Septembris Anni 1737. pro Illuftrifsima Communitate Civitatis Leoniffæ, Spoletanæ, „ & Reatinæ promifcuæ Diœcefis, ac Venerabili Religione Ordinis Minorum Sancti Francifci Capucino„ rum = contra quofcunque fuper translatione Corporis B. Jofephi à Leoniffa Sacerdotis ejufdem Ordinis, co„ ram Illmo, & Rmo D. Petro Carolo de Benedictis, Dei, & Apoftolicæ Sedis gratia Epifcopo Spoletano „ Pontificii Solii Afsiftente = Comparuit R. D. Petrus Paulus Sinibaldi à Leoniffa, Spoleti Incola, Procura„ tor ad hoc fpecialiter conftitutus ab Illma Civitate Leoniffæ, præfentibus Civibus Illuftrifsimis DD. Priori„ bus Refidentibus, prout ex Chirographo Mandati Procuræ, quod mihi Cancellario confignavit, ad effectum hic „ allegandi tenoris, necnon intervenien. pro Venerabili Religione Ordinis Minorum S. Francifci Capucinorum, „ & humillimè expofuit, atque narravit, in caufa Beatificationis B. Jofephi à Leoniffa prædicti, Sacerdo-

„ tis, & Concionatoris ejuſdem Ordinis, per Sacram Rituum Congregationem, ad preces dictorum Domi-
„ norum, ſuorum Principalium, fuiſſe conceſſam facultatrm transferendi à Sepulchro, ubi de præſenti re-
„ conditum reperitur, Corpus ejuſdem B. Joſephi ad Altare Majus Ven. Eccleſiæ SS. Suffragii antedictæ Ci-
„ vitatis, hujuſmodique extractionem & translationem extitiſſe commiſſam Dom. Suæ Illmæ, & Rmæ,
„ ac Illmo, & Rmo D. Epiſcopo Reatino, prout ex literis ipſius S. Congregationis, quas unà cum pre-
„ cibus eorumdem Dominorum, ſuorum Principalium exhibuit, & præſentavit Dom. Suæ Illmæ, & Rmæ
„ petens ad illarum executionem devaniri, prout melius placuarit, & expediens videbitur Dom. Suæ Illmæ,
„ & Rmæ implorans &c. offerens &c. à ſe tamen &c. ſalvo jure, ſalvis &c. Qui Illmus, & Rmus D. Epi-
„ ſcopus Spoletanus ſedens &c. eà, quâ decet, reverentiâ, dictas literas recepit, aperuit, & perlegit, &
„ mihi Cancellario infraſcripto ad effectum faciendi de actis, unà cum exhibitis precibus conſignavit &c.
„ ſuperius expoſita, & narrata admiſit, ſi = & in quantum, & ex parte ſua obtulit ſe promptum, & pa-
„ ratum ad earumdem Litterarum executionem devenire, & pro effectu hujoſmodi, attentis aliis negotiis ſui
„ Epiſcopalis muneris, in ejus locum, & vicem ſubdelegavit Reverendiſſimum D. Abbatem Jacobum Phi-
„ lippum Conſoli, ejus Vicarium Generalem, necnon deputavit in Promotorem Fiſcalem loco Domini ſub-
„ Promotoris Fidei, R. D. Chriſpolitum Battaglia, Beneficiatum Eccleſiæ Cathedralis Spoleti, ac D. Cri-
„ ſpinum Staffa Notarium, & Cancellarium Curiæ Eccleſiaſticæ Reatinæ, & me Notarium, & Cancellarium
„ infraſcriptum, in Connotarios, pro compilatione actorum faciendorum cum omnibus facultatibus neceſſariis,
„ & opportunis, & ita &c. omni &c.

P. C. Epiſcopus Spoletanus Judex Delegatus.

Simon Carolus Statera Notarius, & Cancellarius Curiæ Epiſcopalis Spoleti.

Tenor prædicti Chirographi eſt ſequens, videlicet:

„ IN NOMINE DOMINI Amen. Cunctis ubique pateat, qualiter Nos Illuſtriſsimi Domini Fran-
„ ciſcus Raucus, Petrus Paulus Coccia, Simon Palla, & Jacobus de Stephano, omnes Priores Reſidentes, &
„ legitimi Adminiſtratores Univerſitatis, & Regiminis hujus Civitatis Leoniſſæ, non valentes ad infraſcri-
„ pta omnia perſonaliter intervenire, non vi &c. ſed ſpontè &c. omnique meliori modo &c. facimus, &
„ conſtituimus noſtrum, & dictæ noſtræ Univerſitatis Procuratorem actorum &c. R. Dominum Petrum Pau-
„ lum Sinibaldi, noſtrum Concivem abſentem, tanquam præſentem ad vices, & nomine noſtro, & dictæ
„ noſtræ Univerſitatis, & pro Nobis comparendum coram Illuſtriſsimis, & Reverendiſsimis Dominis Epi-
„ ſcopis Spoletano, & Reatino, eorum, & cujuslibet ipſorum Subdelegatis, & Deputatis, ſive Subdele-
„ gandis, & deputandis, ad porrigendum, & præſentandum Decretum facultativum Sacræ Congregationis Ri-
„ tuum ſuper translatione Corporis B. Joſephi à Leoniſſa Ord. Min. S. Franciſci Capucinorum, inſtandum
„ & agendum, quidquid opus fuerit, juxta illius ſeriem, continentiam, & tenorem, ita, & taliter, quod
„ ſuum debitum ſortiatur effectum, omniaque alia agenda, quæ in præmiſsis, & circa ea quomodolibet neceſ-
„ ſaria, & opportuna ſunt, Mandatumque magis ſpeciale, quàm præſentibus expreſſum requirunt, & quæ Noſ-
„ metipſi Illmi D. Conſtituentes faceremus, aut facere poſſemus, ſi præſentes, & perſonaliter adeſſemus,
„ etiamſi talia forent, quæ noſtram præſentiam, & aſsiſtentiam requirerent, cum plena, libera, & omni-
„ modâ facultate & auctoritate, etiam ad ſic, & ſic, & cum facultate ſubſtituendi in forma, &c. unum
„ vel plures Procuratorem, vel Procurstores, & quacunque alia facultate ad effectum prædictum neceſ-
„ ſaria, & opportuna &c. & promittimus habere ratum &c. quidquid &c. per dictum D. Noſtrum Procu-
„ ratorem, actum, & geſtum fuerit, & relevare indemnem &c. Sub obligatione omnium noſtrorum, &
„ dictæ Univarſitatis bonorum, & ſic juramus in manibus infraſcripti Notarii. Et, ut de prædictis omni-
„ bus plena fides adhibeatur in judicio, & extra, hoc præſens Procuratoris Mandatum ſcribere fecimus
„ manu infraſcripti Notarii publici, quod ſubſcripſimus noſtris propriis manibus, & ſolito Sigillo Univer-
„ ſitatis roboravimus, & munivimus ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium.

„ Et ego Joſephus de Felicibus, publica regia auctoritate Notarius, hoc præſens Procuratoris Mandatum
„ de Ordine dictorum Illuſtriſſimorum D. D. Conſtituentium ſcripſi, ſubſcripſi, publicavi, & ſolito meo
„ ſigno ſignavi rogatus. & regiſt. Leoniſſæ hac die vigeſima ſecunda menſis Sept. milleſimi ſeptingenteſimi
„ trigeſimi ſeptimi. Laus Deo &c.

Franciſcus Raucus Prior, conſtitus, ut ſupra.
Petrus Paulus Coccia, Prior, conſtituto ut ſupra.
Simeon Palla, Prior, conſtitua ut ſupra.
Jacobus de Stephanis, Prior, conſtitua ut ſupra.

= *Paulo Pulcini* Teſte.
= *Joan. Philippo Sebaſtiani* Teſte.

L. ✠ S. Prædictæ Univerſitatis Leoniſſæ.

L. Signi dicti Notarii.

Tenor Litterarum Sacræ Congregationis, eſt ſequens, videlicet:

Reatina, & Spoletana =

„ Translationis Corporis B. Joſephi à Leoniſſa, Sacerdotis Ordinis Minorum S. Franciſci Capucino-
„ rum ad humillimas preces: *Uti ſupra ante Notatum*,

Tenor

Digitized by Google

Tenor autem dictarum precum est ſequens, videlicet.

Illuſtriſſimi, & Rm̃i Domini.

,, Prior, & Populus Civitatis Leoniſſæ humillimi Oratores DD. VV. Illuſt, obſequioſiſſimè exponunt
,, qualiter poſt curſum ultra ſæculum, à Sacra Congregatione Rituum, Decretum Beatificationis Beati
,, Joſephi à Leoniſſa Ordinis Capucinorum, & conſectariò cum illo Delegationem, ſeu facultatem recogno-
,, ſcendi, & extrahendi Corpus prædicti Beati, in Sepulchro Ven. Eccleſiæ Sanctiſsimi Suffragii Leoniſſæ
,, conſervatum, ad effectum illud in Altari Majore dictæ Eccleſiæ collocandi, obtinuerint, directam, ſeu
,, inſcriptam Dom. VV. Illuſtriſsimis cum poteſtate ſubdelegandi, ac deputandi Miniſtros pro dicta extra-
,, ctione, & recognitione neceſſarios. Quapropter Dom. VV. Illuſtriſsimis reverenter ſupplicant,
,, quatenus tenorem dictæ Delegationis uſque ad ultimum complementum exequi dignentur.
,, Quam gratiam &c.

Franciſcus Raucus Prior.
Petrus Paulus Coccia Prior.
Simeon Palla Prior.
Joan. Philippus Carettus Prior,
Iacobus de Stephanis Prior.

L. S. Civit. Leoniſſæ præd. &c.

Tenor dictarum precum pro parte Religionis Capucinorum eſt ſequens.

Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Domini.

,, Religio Capucinorum, & pro parte illius, infraſcripti, ad hunc effectum à Reverendiſſimo Patre Ge-
,, nerali dicti Ordinis Deputati, humillimi Oratores Dom. VV. Illuſtriſſimis obſequioſiſſimè exponunt:
,, *Reſiduum uti in Libello ſupplici Civitatis uſque ad verba* exequi dignentur, *incluſivè*, *quibus ad-*
,, *juncta fuit clauſula*, dummodo rationibus Religioni competentibus non præjudicetur.

Fr. Joſephus Maria ab Interamna Capucinus Deputatus,
Fr. Fidelis à Vallo Capucinus Deputatus.
Fr. Dominicus à Narſia Guardianus, Capucinus Deputatus.

L. S. Dictæ Religionis.

Die 28. Septembris 1737.

,, Pro Illma Civitate Leoniſſæ, ejuſque Illm̃is DD. Prioribus, ac Ven. Religione Capucinorum = Con-
,, tra quoſcunque = coram Illuſtriſsimo, & Reverendiſsimo D. Fr. Antonio Seraphino Camarda, Ordinis Præ-
,, dicatorum, Solii Pontificii Aſſiſtente, Epiſcopo Reatino = comparuerunt Illuſtriſſimi DD. Franciſcus Rau-
,, cus, & Petrus Paulus Coccia Priores, tam nomine proprio, quàm vice, & nomine aliorum Domino-
,, rum Priorum, & Populi Leoniſſæ, necnon A. R. P. Joſephus Maria ab Interamna, Ex-Provincialis,
,, Definitor, ac Guardianus Conventûs Capucinorum Hæremitæ, & A. R. P. Fidelis à Vallo, Ex Definitor
,, S. Theologiæ Lector, & Cuſtos in Eccleſia Capucinorum Fulginaten., & A. R. P. Dominicus à Nur-
,, ſia Concionator, & Guardianus hujus Conventûs Sanctæ Mariæ Lauretanæ Capucinorum Leoniſſæ,
,, Deputati à Reverendiſſimo Patre Generali ejuſdem Religionis, prout in eorum deputatione, quam
,, Illuſtriſsimo, ac Reverendiſsimo Domino exhibuerunt, animo reportandi ad effectum in ulteriori proceſ-
,, ſu allegand. prout reportarunt &c. & expoſuerunt Dom. Suæ Illuſtriſsimæ, & Reverendiſsimæ obten-
,, tum fuiſſe Decretum à S. Rituum Congregatione ſuper extractione, & recognitione Corporis B. Joſephi
,, à Leoniſſa, Ord. Capucinorum è ſepulchro, ubi ad præſens reconditum eſt, illiuſque translatione ad
,, Altare Majus Ven. Eccleſiæ Sanctiſsimi Suffragii, prout ex Delegatione Dom. Suæ Illuſtriſsimæ, & Re-
,, verendiſsimæ, ac Illuſtriſsimo, & Reverendiſsimo Domino Epiſcopo Spoletano directa, ſub Datum 31. Au-
,, guſti proximè præteriti, quam in publica copia exhibuerunt &c. & ad hoc, ut omnia in eodem Decre-
,, to exequantur contenta, preces Dom. Suis Illuſtriſsimis, & Reverendiſsimis exhibuerunt, & humil-
,, limè inſteterunt fieri, & exequi, prout in eis &c. omni &c.
,, Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus D. Epiſcopus Reatinus ſupradictus, viſo Decreto Delegationis
,, Sacræ Congregationis Rituum, illud eâ, quâ decet, reverentia recepit, & obtulit ſe promptum,
,, & paratum, fieri, & exequi, prout in eo, & precibus inhærendo, benigniter annuit, omni &c. Et
,, inſuper ad hoc, ut in præſenti Cauſa Delegationis, ſervatis ſervandis, procedi poſſit, elegit in
,, Promotorem Fiſcalem loco Sub Promotoris Fidei R. D. Criſpolitum Battaglia, ac in Notarios Eccle-
,, ſiaſticos D. Simonem Carolum Stteram Notarium, Cancellarium Curiæ Epiſcopalis Spoletanæ, &
,, me Criſpinum Staffam, Notarium, Cancellarium Generalem Curiæ Epiſcopalis Reatis, inhærendo electioni ſimi-

Digitized by Google

„ liter factæ ab Illustrissimo & Reverendissimo D. Episcopo Spoletano, cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, omni &c.

F. A. Episcopus Reatinus.

Crispinus Staffa Notarius, & Cancellarius Generalis.

„ Die 29. Mensis Septembris 1737. Pro Venerabili Religione Ordinis Capucinorum = contra quoscumque = comparuerunt coram Illustrissimo, & Reverendissimo D. Episcopo Reatino, Delegato Apostolico, ac Reverendissimo D Vicario Generali Episcopatûs Spoleti, Sub-Delegato Apostolico, prout in actis &c. Nobisque Con-Notariis A. RR. PP. Josephus Maria ab Interamna ex-Provincialis, ex-Definitor, ac Guardianus Venerabilis Conventûs Heremitæ Interamnæ, ac Fidelis à Vallo, ex-Definitor, S. Theologiæ Lector, & Custos Venerabilis Conventûs Capucinorum Fulginatensis, & ad effectum, ut in actis faciendis super extractione, & translatione Corporis Beati Josephi à Leonissa, ejusdem Ordinis, semper constet de eorum Deputatione, tam in eorum Personis, quàm in illa A. R. P. Dominici a Nursia Prædicatoris, & Guardiani Conventûs hujus Civitatis Leonissæ, exhibuerunt Literas eorum Reverendissimi P. Generalis directas ipsis RR. Comparentibus, sub Datum Romæ 14. mensis Septembris proximè præteriti, prout in duobus foliis &c. petentes, & instantes recipi, & admitti, & in actis allegari, & ita &c. omni &c.

„ Qui Illustrissimus, & Reverendissimus D. Episcòpus Reatinus, & Reverendissimus D. Vicarius Generalis Spoletanus, Judices, Delegatus, & Sub-delegatus, prout in actis &c. prædicta admiserunt, si, & in quantum, & in actis allegari mandarunt, omni &c.

Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.
Simon Carolus Statera Con-Notarius Deputatus.

Tenor dictarum Literarum.

Foris, *Reverendo, ac in Christo Obs. Patri P. Josepho Mariæ ab Interamna, ex-Provinciali, Definitori, & Guardiano Capucinorum Interamnæ Heremitæ.*

Intus verò. *Reverende, ac in Christo Obser. Pater.*

in lat. trad. „ Cum tandem differentiæ circa Corpus nostri B. Josephi, cum Illustrissimis Dominis Leonissæ exortæ mediante Eminentissimo Domino Cardinale Barberino, nostri Ordinis Protectore sint compositæ, & inter articulos concordatos reperiatur & iste, ut P. Generalis aliquot Patres pro suo beneplacito, qui recognitioni, & translationi præfati S. Corporis assistant, deputet, opportunum censui seligere pro hujusmodi functione R. P. V., hinc virtute præsentium quantocyus Leonissam se conferet, quatenus in tempore commissionem pro parte mea, & Religionis, injunctam exercere queat, cum à Dominia prædictis dictam solemnitatem ad diem 20. mensis currentis fixam esse informer.

„ R. P. Provinciali, & P. Guardiano Leonissæ tertio Deputato, copiam authenticam compositionis factæ, & utrinque acceptatæ transmitto, hinc & Eamdem pro illius cognitione ad dictum P. Guardianum remitto. Ex prudentia R. P. V. dum de bono sui muneris exitu persuadeor, Eamdem devotè saluto &c.

R. P. V.

Romæ 14 Septembris 1737.

Affectuosissimus in Domino Servus
Fr. Bonaventura Minister Generalis. L. I.

Foris. *Reverendo, ac in Christo Observand. Patri Fideli à Vallo, ex-Definitori, ac Lectori Capucino. Fulginei.*

Intus verò. *Reverende, ac in Christo Observand. Pater.*

„ Cum inter articulos Conventionis, mediante Eminentissimo D. Cardinale Barberino, nostri Ordinis *in lat. trad.* Protectore, cum Illustrissimis Dominis Leonissæ, circa Corpus Nostri B. Josephi factæ reperiatur & ille, ut Generalis Religionis, aliquot Patres, qui recognitioni, & translationi præfati S. Corporis, ad 20. hujus (uti refertur) fixæ assistant, ad suum placitum deputet, opportunum censui seligere, pro hujusmodi functione R. P. Vestram: hinc virtute præsentium, quantocyus Leonissam se conferet, quatenus in tempore commissionem, pro parte mea, & Religionis, ipsi injunctam, exercere valeat, de qua PP. Josephus Maria Interamnensis, & P. Guardianus Leonissæ, alii duo mei Delegati, jam sunt instructi. Persuasus de felici sui muneris successu &c. factis me commendo, & confirmo.

P. V. R.

Romæ 14. Septembris 1737.

Affectuosissimum in Domino Servum.
Fr. Bonaventuram Ministrum Generalem. L. I.

Coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino. Delegato Apostolico, & Reverendissimo Domino Vicario Generali Episcopatûs Spoleti, Sub-Delegato Apostolico, prout in Actis.

Citetur = Perillustris, & Admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis, „ loco Sub-Promotoris Fidei deputatus, prout in Actis ex Adverso Principalis, ac aliàs omni &c. ad „ com-

,, comparendum legitimè coram Dominis, & videndum mandari, extrahi ex ejus Sepulchro, seu loco
,, Corpus Beati Josephi à Leonissa Sacerdotis Capucini in Ecclesia Sanctissimi Suffragii Leonissæ præfa-
,, ta, & super præmissis Decretum quodcumque fieri, & interponi, aliaque &c. ad diem crastinam,
,, hora 20. Instantibus Illustrissimis Dominis Prioribus, & Civitate Leonissæ, ac Venerabili Religione
,, Capucinorum, Principalibus, sive =

Simon Carolus Statera, & } *Connotarii Deputati.*
Crispinus Staffa. }

,, Dominicus Alberti publicus Cursor hujus Civitatis Leonissæ retulit mihi &c. Copiam consimilem
,, supradictæ citationis præsentâsse Reverendo Domino Crispolito Battaglia, Promotori Fiscali, ad In-
,, stantiam supradictorum, illumque citâsse, aliaque fecisse, prout habuit in commissis,
Leonissæ hac die 29. Septembris 1737.

Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

Die 30. Septembris 1737. hora 21. jam pulsata.

,, Coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino, & Reverendissimo Domino Vi-
,, cario Generali Spoletano, Judicibus, Deputato, & respectivè Sub-Delegato, Apostolicis, prout in
,, actis, comparuerunt in ædibus Residentiæ Illustrissimorum Dominorum Judicum, solitæ in hac Civitate
,, Leonissæ, Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, Procurator Deputatus à retroscriptis Domi-
,, nis Prioribus, necnon Admodum Reverendus Pater Joseph Maria ab Interamna, Ex-Provincialis, De-
,, finitor, ac Guardianus Venerabilis Conventûs Capucinorum Heremitæ Interamnæ = Admodum Re-
,, verendus Pater Fidelis à Vallo, Ex-Definitor, Sacræ Theologiæ Lector, & Custos Capucinorum
,, Fulginaten. = & Admodum Reverendus Pater Dominicus à Nursia Concionator, & Guardianus Ve-
,, nerabilis Conventûs Sanctæ Mariæ Lauretanæ Leonissæ, Deputati, specialiterque selecti à Reverendis-
,, simo eorum Patre Generali, pro Religione Capucinorum, prout in actis &c. qui prævia confirmatio-
,, ne, & ratificatione alterius comparationis, etiam nomine eorum Religionis factæ, per antedictum Re-
,, verendum Dominum Petrum Paulum Sinibaldi, coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Epi-
,, scopo Spoletano, Delegato Apostolico, prout in actis &c. & repetitis omnibus Juribus in eisdem actis
,, exhibitis, aliisque favorabilibus &c. reproduxerunt retroscriptam Citationem legitimè exequutam, ac
,, petierunt, & obsequenter institerunt deveniri ad extractionem Corporis Beati Josephi à Leonissa
,, in Venerabili Ecclesia Sanctissimi Suffragii ejusdem Civitatis existentis, cum ipsi Reverendi Compa-
,, rentes, quatenus opus sit, sint prompti exhibere acta gesta in ultima recognitione, & visitatione
,, ejusdem Beati Corporis, aliaque desuper necessaria, & opportuna fieri mandari, & Decretum &c.
,, implorantes &c. offerentes &c.

,, Ex adverso comparuit Perillustris, & Admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Pro-
,, motor Fiscalis, & contra ex adverso petita, & instata, dixit, nihil fieri, nisi servatis servandis, ve-
,, rificatis verificandis, & probatis probandis, & juris ordine servato, aliàs de nullitate, & Decre-
,, tum &c. omni &c.

,, Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, Delegatus Apostolicus, & Reveren-
,, dissimus Dominus Vicarius Generalis Spoletanus Subdelegatus præfati &c. & mandaverunt fieri exhi-
,, bitionem actorum, & deinde procedi ad extractionem Beati Corporis, servatis servandis, omni &c

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.
Ita est, Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

,, Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Delegato Apostolico, & Reverendissimo Domino
,, Vicario Generali Episcopatus Spoletani, Subdelegato Apostolico, prout in actis &c.

Citetur = Perillustris, & admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis,
,, loco Subpromotoris Fidei Deputatus, ex adverso principalis, ac aliàs omni &c. ad comparendum le-
,, gitimè coram Dominis, & in exequutionem Decreti, de quo in actis &c. videndum fieri exhibitionem
,, actorum gestorum in ultima recognitione, & visitatione Corporis Beati Josephi à Leonissa, illaque
,, admitti, & quatenus &c. dicendum contra, & destinari diem, & horam pro accessu ad Sepulchrum,
,, seu locum, ubi repositum est dictum Beatum Corpus, ad effectum faciendi illius extractionem, alia-
,, que fieri &c. & Decretum, &c. ad diem sequentem, quæ erit prima Octobris hora 15.

,, Instantibus Illustrissimis Dominis Prioribus, & Civitate Leonissæ, ac Venerabili Religione Capuci-
,, norum Principalibus, sive &c.

Crispinus Staffa, & } *Notarii Deputati.*
Simon Carolus Statera }

,, Dominicus Alberti publicus Cursor hujus Civitatis Leonissæ retulit mihi &c. copiam consimilem su-
,, pradictæ Citationis, præsentâsse Reverendo Domino Crispolito Battaglia, Promotori Fiscali, illumque
,, citasse, aliaque fecisse retulit, prout habuit in commissis. Leonissæ hac die 30. Septembris 1737.

Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

Die prima Octobris 1737. hora 16. jam pulsata.

,, Coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino, & Reverendissimo Domino
,, Vicario Generali Judicibus Apostolicis Delegato, & subdelegato existentibus in ædibus eorum solitæ Resi-
den-

Digitized by Google

„ dentiæ comparuerunt iidem Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, Procurator Dominorum Priorum Leonissæ, ac admodum Reverendi Patres Joseph Maria ab Interamna = Fidelis à Vallo, & Dominicus à Nursia, Ordinis Capucinorum Deputati pro eorum Religione, & prævia reproductione supradictæ Citationis, legitimè exequutæ, patendo Decreto Illustrissimorum Dominorum Delegatorum Apostolicorum facto per compulsum, & in parte tamen, & partibus favorabilibus tantùm, & non alias &c. præsentibus Dominis Josepho Ciavarroni = Andrea Boccacci = Ludovico Alferi = & Philippo de Judicibus, omnibus ad hunc præcisum effectum habitis, & vocatis exhibuerunt, & produxerunt dictis Illustrissimis Dominis Judicibus Delegatis acta facta in ultima recognitione, & visitatione Corporis Beati Josephi à Leonissa Ordinis Capucinorum de Anno 1690. per bonæ memoriæ Franciscum Berardi, alterum subdelegatum Apostolicum, per acta quondam Joannis Felicis Mastrozzi, Notarii Leonissani in publicam, & authenticam formam tenoris, prout in eis &c. per manus tamen eorumdem Reverendissimorum Patrum Capucinorum, ut in actis, Deputatorum, & unanimiter petierunt, & institerunt, prout in dicta Citatione, destinari diem, & horam pro accessu ad locum Sepulchri, pro facienda dicta extractione Beati Corporis in Ecclesia Sanctissimi Suffragii existentis, aliaque desuper necessaria, & opportuna fieri, & exequi mandari, & decretum &c. omni &c.

„ Ex adverso comparuit perillustris, & admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis, & denuo dixit nihil fieri, nisi servatis servandis, verificatis verificandis, & probatis probandis, ac Juris ordine servato, aliàs &c. & Decretum &c.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, Delegatus Apostolicus, & Reverendissimus Dominus Abbas Consoli, Vicarius Generalis Spoletanus, & subdelegatus Apostolicus, visis actis superius exhibitis, illisque maturè perpensis, & consideratis, declaraverunt illa esse authentica, & in forma valida, & propterea esse admittenda, prout admiserunt, & mandaverunt consignari Nobis Connotariis Deputatis, ad effectum ferendi in accessu, & recognitione ac extractione facienda Beati Corporis, facta etiam per Nos recepta, & obligatione de restituendo quatenus, &c. destinando interim diem crastinam, quæ erit Mercurii secunda Octobris currentis hora vigesima pro accessu præfato, vocatis tamen Domino Procuratore Communitatis, & Deputatis pro Religione, ac Dominis Testibus, ut supra, adhibitis, nec non duobus Fabris murariis, videlicet Nicolao, & Urbano Bisini, pro remotione Lapidis Sepulchralis, & muri quatenus &c. & prævia intimatione Domino Promotori Fiscali facienda omni &c. *Crispinus Staffa Connotarius Deputatus = Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.*

„ Tenor dictorum actorum est sequens, videlicet = In Nomine Domini Amen. Anno Domini Millesimo sexcentesimo nonagesimo Indictione decimatertia, die vero septima Mensis Junii, Regnante quondam Dominante &c. Leonissæ & propriè in Ecclesia Sanctissimi Suffragii posita in via tecta juxta suos fines &c. Nos Joannes Josephus Raucus, de Terra Leonissæ Opizio Judex ad contractus ad vitam, Nicolaus Felix Màstrotius de eadem Terra, publicus Apostolica regiaque auctoritate Notarius, & infrascripti Testes, videlicet, utriusque Juris Doctor Alexander Mongallus, Dominus Joannes de Aptis, & Conceptius Pulcinus, omnes de Leonissa, ad hæc specialiter habiti, pro universis &c. declaramus &c. quod die, & loco præfatis &c. Hæc est series actorum in translatione Corporis Servi Dei Josephi de Leonissa, Ordinis Capucinorum è Capsa antiqua, & veteri in aliam novam, & ejusdem Corporis humatione, & depositione in loco minus humiditati subjecto, facta auctoritate sacræ Rituum Congregationis, commissa Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Opizio, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Pallavicino Episcopo Spoletano, & ab ipso subdelegata Perillustri, & Reverendo Domino Francisco Berardo, Juris utriusque Doctoris, Promotori Apostolico, & Vicario foraneo Leonissæ Reatinæ Diœcesis, & Archipresbytero Collis Sicci. Perillustris, & Reverendus Dominus Dominicus Franciscus Berardus utriusque Juris doctor, Prothonotarius Apostolicus & Vicarius Foraneus Leonissæ, Reatinæ Diœcesis, & Archipresbyter Collis Sicci Diœcesis ejusdem, habita die 6 Junii currentis anni 1690. Ad quam notitiam; quod sibi ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Opizio, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinale Pallavicino, Episcopo Spoleti commissa esset assistentia ad translationem privatam, & secretam Corporis Servi Dei. Josephi de Leonissa, Ordinis Capucinorum, uti obsequiosissimus Eminentiæ suæ nutibus statim à Collesicco Leonissam se contulit, & ad Conventum Fratrum Capucinorum de dicto Oppido perrexit, ibique coram ipso, assistentibus etiam Perillustribus Dominis Dominico de Rubeis, pro Serenissimo Duce Parmæ, ejusdem Oppidi Gubernatore, Alexandro Mongallo, utriusque juris Doctore, & Joanne de Aptis, dictæ Terræ Concivibus, comparuit admodum Reverendus Pater Angelus à Burgimanerio Capucinus Procurator, ut asserit, Causę Beatificationis, & Canonizationis dicti Servi Dei, & illi præsentavit Litteras Patentales, & dimissoriales præfati Eminentissimi, tenoris infrascripti, & pro illarum acceptatione, & executione &c. præfatusque Reverendus Dominus Franciscus Berardus dictas literas Patentales, reverentiâ, qua decet, præ manibus accepit, attentè, ac intelligibili voce coram supradictis Dominis Assistentibus perlegit, illasque acceptavit, & ad illarum executionem se promptum & paratum exhibuit, & penes se retinuit, ad effectum transmittendi &c.

Tenor Litterarum Patentialium, & Commissionis.

„ Opitius miseratione Divina Tituli Sancti Martini in Montibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Pallavicinus, Episcopus Spoleti, & Sacræ Rituum Congregationis ad infrascripta specialiter Delegatus.

„ Dilectis Nobis in Christo admodum Reverendis Dominis Francisco Berardo, Vicario Foraneo Collis Sicci, Reatinæ Diœcesis, Joanni Azzono Terrę Visci, & Sereno de Serenis, Montis Leonis, Spoletinæ Diœcesis Vicariis Foraneis, & Prothonotariis Apostolicis, & cuilibet eorum divisim, & in solidum &c. Salutem &c. Noveritis, quod, cum fuerit supplicatum in Sacra Rituum Congregatione pro licentia transferendi Corpus Servi Dei Josephi de Leonissa Ordinis Capucinorum humatum in Ecclesia Suffragii dictæ Terræ Leonissæ Spoletanæ Diœcesis, & existens in quadam Capsa lignea, ex eo, quod dictum Corpus extet in loco subterraneo valde humiditati subiecto, & transferendi in alium locum intra spatium dictæ Ecclesiæ, minus obnoxium humiditati, mutatâ etiam Capsâ, dicta Sacra Congregatio benignum præbuit assensum, & quod propterea a dicta Sacra Congregatione Nobis demandatum fuit, per literas, datas 11. Februarii proximè prete-

„ riti,

Digitized by Google

„ rid; quatenus præfatam translationem secretò fieri mandaremus, & absque ulla pompa, & assistentia Populi, præsentibus Nobis, vel nostro Vicario Generali, vel alia Persona, in Ecclesiastica dignitate constituta, Nobis bene visa, ipsumque Corpus cum nova Capsa in loco profundo subterraneo, eo modo, quo nunc jacet, reponi curaremus, na ullo umquam, quamvis longissimi temporis cursu, exinde inferri, aut induci possit veneratio, vel venerationis fama, aut opinio, & ne quidquam ejus existimationi adjungi valeat, vel eadem aliquo modo comprobari. Et cum Nos, & Vicarius noster Generalis præfatus aliis assiduis officiis & negociis impediti ire ad dictum Oppidum non valeamus, de vestra fide, prudentia, & integritate plurimùm in Domino confisi, sperantes, quod ea, quæ Vobis duximus committenda, juxta desuper præfata à dicta Sacra Congregatione attentè, diligenter, & sedulò sitis expleturi, ideo Vos præfatos, seu potius unum ex Vobis, & divisim, & in solidum ad hunc effectum subdelegamus, & Vobis vices nostras, imo à Sacra Congregatione Nobis attributas, committimus, ac insuper injungimus, & mandamus, ut eâdem præfata Auctoritate dictæ Sacræ Congregationis, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ipso facto incurrendæ, à qua non nisi à Romano Pontifice quis possit absolvi, præcipiatis, & mandetis, ne occasione dictæ translationis quispiam, cujuscumque fuerit statûs, dignitatis, gradûs, vel conditionis, audeat, seu præsumat, de sepulchro, seu tumba, vel Capsa dicti Servi Dei, aliquid etiam, ex devotione subtrahere, auferre, vel subjicere, & ita per Vosmetipsos sub eadem pœna servari mandamus, & propterea injungimus, ut diligenter animadvertere debeatis, quod omnia, quæ in veteri Capsa reperta fuerint, in novam reponantur, & eadem Capsa in loco subterraneo in eadem Ecclesia, ut supra, locetur, & alia omnia, & singula, desuper præposita, à dicta Sacra Congregatione, omni majori studio, exactâ diligentia, & accuratè in omnibus, & per omnia adimplere studeatis; Et præfatis omnibus. & singulis documentum, rogito publici Notarii confici curetis, in forma solita, illudque per Vos etiam subscriptum, unà cum hac nostræ subdelegationis cedula, in authentica forma ad nostras manus clausum, & vestris obsignatum sigillis, quam citò pervenire curetis; In fidem &c. Datum Spoleti ex nostro Episcopali Palatio hac die trigesima prima Maji 1690. *Opitius Cardinalis Pallavicinus Episcopus Spoletanus, & Delegatus.*

Loco ✠ Sigilli.

Cassius Capucinus Cancellarius.

„ Die verò septima ejusdem Mensis, & Anni præfatus Dominus Berardus Subdelegatus, volens injuncto muneri satisfacere, electo sibi in Notarium Actuarium Domino Nicolao Felice Mastrotio prædicto, & in Judicem ad contractus, ut in hoc Regno Neapolitano moris est, Domino Joanne Josepho Rava, hora circiter vigesima prima se contulit ad Ecclesiam Suffragii pro recognitione tumuli, & Capsæ, in quibus asserebatur conservari Corpus præfati Servi Dei, cum assistentia Perillustris, & admodum Reverendi Domini Bartolomæi Fornarii, Vicarii Foranei ejusdem Terræ Leonissæ, Spoletanæ Diœcesis, ac Illustrissimi Domini Joannis Dominici de Rubeis, Gubernatoris, utriusque Juris Doctoris, Caroli Cartolii, utriusque Juris Doctoris, Iosephi Cenci, Cintii Antonelli, & Scipionis Recalati Priorum Residentium dictę Terræ Leonissæ, & admodum Reverendi Patris Angeli à Burgimancrio, Capucini, Procuratoris Causæ cum suo socio, advocatis etiam in Testes admodum Reverendo Domino Thoma de Dionisiis, & Perillustribus Dominis Alexandro Mongallo, & Joanne de Aptis, & Joanne Baptista Buccanigra, Fabro Ferrario ad necessaria peragendum, & Janua Ecclesiæ clausis, alta & intelligibili voce præcepit, & mandavit, auctoritate Sacræ Rituum Congregationis, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ipso facto incurrendæ, à qua non nisi à Romano Pontifice quis possit absolvi, ne occasione imminentis Translationis quisquam, cujuscumque fuerit statûs, dignitatis, gradûs, vel conditionis audeat, seu pręsumat à Sepulchro, seu Tumba, vel Capsa dicti Servi Dei, aliquid etiam ex devotione subtrahere, auferre, vel subjicere, subinde mandavit os tumbæ, seu sepulchri aperire, submotoque Lapide, quatuor ferreis vectibus desuper firmato, quo tegebatur, immissaque lignea scala, visum, & repertum fuit super cetera omnia adesse Capsulam parvulam ligneam longitudinis palmorum circiter duorum, altitudinis verò, & latitudinis circiter unius palmi, ipsaque de Mandato Reverendissimi Subdelegati extracta, & in Sacristiam dictæ Ecclesię delata, & remotis quibusdam asseribus, quibus Capsa principalis ad conservationem circumdata fuerat, de Mandato ejusdem Domini Subdelegati Capsa ipsa principalis diligenter pannis involuta, & funibus circumligata extracts fuit, & delata pariter in Sacristiam ejusdem Ecclesiæ, ac assistentibus omnibus supradictis, & præsertim Judice ad contractus, Notario actuario, & Testibus, ad hæc specialiter vocatis, visum, & repertum fuit hujusmodi Capsam esse longitudinis palmorum circiter octo, latitudinis palmorum duorum, & altitudinis itidem palmorum duorum, & esse clausam Sera ferrea, cum alio insuper ferramine pro alia sera, & circumcirca pluribus clavis ferreis firmatam, sed ob temporis diuturnitatem, & loci humiditatem fere per totum, & præsertim per medietatem, ex parte scilicet directi subjecta ori sepulchri valde labefactatam, & quasi putrefactam, extractisque per vim à Fabro Ferrario clavis, & vecte ferreo fractæ, & aperta Capsa, visum fuit, & repertum ossa Corporis Servi Dei esse Carnibus penitus denudata, Caput integrum, mentum tamen à capite sejunctum, ossa Crutium, Coxenticum, & Brachia integra, sic, & per plures costulas, & alia ejusdem Corporis ossa, carnem verò, & Habitum esse in pulverem redacta, & Capsam intus circumtectam panno holoserico viridis coloris, auro contexto, & sub ipso alio panno lineo albo; sed in pluribus partibus ex eisdem causis labefactatis, nullumque alterius seræ ferreæ signum intrinsecum adesse, præter supradictum simplex foramen, ad clavem adaptatum, in usum tamen nullatenus redactum. Volens tandem idem R. D. B. Subdelegatus recognoscere capsulam parvam, de qua supra, visum, & repertum fuit, esse circumcirca pluribus clavis ferreis firmatam, sed ex humiditate labefactatam, & putrescentem, quibus per vim extractis, amotoque operculo, inventæ fuerunt in ipsa pulveres (ut creditur) ex Servi Dei intestinis, quæ ex antiqua traditione in dicta Capsa fuerunt referta, & unà cum alia capsa majori sepulta, & inter ipsas pulveres admixta parvula quædam segmina, ut conjecturari potest, Hysopi, vel consimilium fructicum, seu herbarum, quibus Cadavera pauperum conditi solent. Quibus peractis, Sacristiam Sera, & vecte ferreo ab extra clausit, & cera hispanica rubea, sigillo suo obsignavit, ac fores Ecclesiæ tribus diversis clavibus clausit, qua-

„ rum

Digitized by Google

,, rum unam secum detulit, alteram Dominis Prioribus Leonissæ, & tertiam Sacristæ dictæ Ecclesiæ tradidit, & consignavit, donec &c.

Franciscus Berardus, Judex Subdelegatus.
Nicolaus Felix Mastrotius, Notarius Deputatus.

,, In Nomine Domini. Amen. Die autem decima dicti anni, & mensis, constructâ novâ capsâ ex Pino, longitudinis quatuor circiter palmorum, altitudinis, & latitudinis sex, quæ intus ad decentiam, & ossium conservationem circumtecta fuit panno laneo rubeo, præfatus Reverendissimus Dominus Subdelegatus unà cum supradictis Assistentibus se iterum contulit ad eamdem Ecclesiam Suffragii, apertisque foribus Ecclesiæ, & Sacristiæ, recognitis prius sigillis ejusdem Sacristiæ, & post ipsorum ingressum iterum clausâ Ecclesiæ januâ, de Mandato ipsius Ossa omnia dicti Servi Dei, vittis sericis rubeis opportunè colligata, in dicta Capsa collocata fuerunt, apposito etiam inter ipsam, & ossa ad majorem eorum conservationem Possipto, pulveres in capsa veteri repertas, jussit recondi in Vase Terreo exterius picto, vulgò *di majolica*, & eadem pictura signato A. *Fumus Terræ* desuper obtecto panno laneo rubeo, & in eadem capsa nova reponi. Pulveres autem capsæ parvulæ, de qua supra, recludi jussit in alio consimili vase, exterius pictura signato A. *Acetosa*, panno pariter laneo rubeo, desuper tecto, & super easdem pulveres interposito . . . . residuum pulverum Capsæ majoris, & quædam segmina Habitus dicti Servi Dei putrefacta, & hoc itidem vas in eamdem Capsam reserari. Pannum tandem holosericum, auro contextum, de quo super, in quadam Scaptula repositum, in ipsamet Capsa nova recooditum fuit. Quibus omnibus Ita dispositis, Capsa circumcirca clavis ferreis firmata, & duabus laminis ferreis circumdata, & sigillata sigillo ejusdem Reverendissimi Domini Subdelegati in octo locis cera hispanica rubea, & cooperta ad conservationem laminâ stamneâ in antiquo sepulchro, seu Tumba fuit collocata, amotis causis noxiæ humiditatis, videlicet longè ab ore ipsius sepulchri, & os ipsum sub solito lapide clausum, donec &c.

Franciscus Berardus, Judex Subdelegatus.
Nicolaus Felix Mastrotius, Notarius Deputatus.

,, IN NOMINE DOMINI Amen. Anno Domini 1690. Indictiona decimatertia, die verò quarta mensis Julii Regnante &c. Dominante &c. Leonissæ, & propriè in ipsa Ecclesia Sanctissimi Suffragii posita in via recta, ut supra &c. juxta suos fines &c.

,, Instante Domino, Servi Dei Procuratore, Capsa nova in sepulchro jam collocata, intra aliam Capsam plumbeam ad tutiorem custodiam, in majorem conservationem præsentibus, & assistentibus iisdem Dominis Gubernatore, & Prioribus Terræ Leonissæ, Judice ad contractus. & Testibus reposita fuit, & os tumbæ lapide apposito, & quatuor laminis, seu vectis ferreis, plumbo secundum artem firmatis, fuit iterum obserratum.

Franciscus Berardus, Judex Subdelegatus manu propria.
Nicolaus Felix Mastratius, Notarius deputatus.

,, Ego Nicolaus Felix Mastro tiuá Leonissa, Reatinæ Diœcesis, publicus, Apostolica Regiaque Auctoritate Notarius, & in præsenti Causa deputatus &c. & in fidem me subscripsi, & publicavi, ac meo solito, & consueto signo signavi.

Laus Deo, signum mei Nicolai Felicis Mastrotii Notarii præfati.

Loco † dicti Signi.

,, Nos infrascripti à Reverendissimo P. Nostro Generali ad assistendum recognitioni, & translationi S. Corporis B. Josephi á Leonissa, Capucini, Deputati, à Domino Simone Carolo Statera, & D. Crispino Staffa dicti Actùs Connotariis recepimus præsentis copiæ originale. In fidem &c. hoc die 8. Octobris 1737.

Fr. Josephus Maria ab Interamna, Capucinus, Deputatus manu propria.
Fr. Fidelis á Vallo, Capucinus, Deputatus manu propria.
Fr. Dominicus á Nursia, Guardianus Leonissæ, Deputatus manu propria:

De mandato Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi Reatini, ac Reverendissimi Domini Vicarii Generalis Spoletani Judicum Delegati, & Subdelegati Apostolicorum &c. = *Intimetur.*

,, Perillustri, & admodum Reverendo D. Crispolito Battaglia, Promotori Fiscali, loco Subpromotoris Fidei Deputato, qualiter die crastina hora 20. fiet accessus juxta formam Decreti, de quo in actis, ad Sepulchrum Corporis Beati Josephi à Leonissa, & devenietur ad illius extractionem. Ideo notificatur eidem, ut adsistere possit, quatenus velit, & ne ignorantiam &c. hac die prima Octobris 1737.

,, instantibus Illustrissimis Dominis Prioribus, & Civitate Leonissæ, ac Venerabili Religione Ordinis Capucinorum, Principalibus &c.

Crispinus Staffa, &
Simon Carolus Statera } *Connotarii Deputati:*

,, Dominicus Alberti, publicus Cursor hujus Civitatis Leonissæ, retulit mihi &c. copiam consimilem supradictæ Intimationis præsentasse Reverendo Domino Crispolito Battaglia, Promotori Fiscali, loco Subpromotoris Fidei, aliaque fecisse retulit, prout habuit in commissis.

,, Leonissæ hac die prima Octobris 1737.

Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

Die

Digitized by Google

Die 2. Octobris 1737. hora, ut supra, intimata.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, ac Reverendissimus Dominus Vicarius Generalis Episcopatûs Spoletani, Judices, Delegatus, & Subdelegatus, prout in actis, unà cum eorum respectivè Familia, ac Nobis Connotariis Deputatis, ac supranominatis Testibus Dominis Joseph Ciavarroni = Andrea Boccacci = Ludovico Alfieri = & Philippo de Judicibus = ac Nicolao, & Urbano Bisioi, Fabris Murariis, atque Reverendo Domino Petro Paulo Sinibaldi, Procuratore Dominorum Priorum, & admodum Reverendis Patribus Josepho Maria = Fideli, & Dominico, Capucinis supradictis, pro eorum Religione Deputatis, accesserunt ad Venerabilem Ecclesiam Sanctissimi Suffragii hujus Civitatis Leonissæ, & effusis prius precibus ad Deum Omnipotentem, consederunt in sedibus ibi præparatis, & coram præfatis Illustrissimis Dominis Delegatis Apostolicis, comparuerunt tam idem Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, ut supra, quàm antedicti Reverendi Patres Capucini Deputati, & instererunt in primis & ante omnia per Nos Connotarios, alta, & intelligibili voce perlegi acta, jam exhibita super ultima recognitione Corporis Beati Josephi à Leonissa, ad effectum recognoscendi, an Locus, Capsa, & Signa respondeant cum illis, in recensitis actis expressis, & ad omnem alium finem, & effectum implorantes &c. Decretum, &c. omni &c.

„ Ex adverso Perillustris, & Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis, repetiit protestationem, nihil fieri, nisi servatis servandis &c. alias &c.

„ Ex tunc Illustrissimi Domini Judices Delegati præfata admiserunt, si, & in quantum, & mandaverunt Nobis Connotariis legi acta, juxta petita, omni &c.

„ Prout ego Simon Carolus Statera Connotarius, præfata acta, alta, & intelligibili voce, coram omnibus supradictis perlegi &c.

„ Successivè verò fuit injunctum Dominis Fabris Murariis, ut removerent lapidem Sepulchri, quod fuit inventum à manu sinistra præsentis januæ majoris, existentis in via, nuncupata *Recta*, & procul à pariete nuncupato *Pilastro* dictæ Ecclesiæ, circa palmos decem Romanos. quo lapide jam fixo quatuor vittis, seu laminis ferreis, plumbo ad usum artis firmatis, remoto, mediante scala lignea, à dictis Fabris murariis descensum fuit ad dictum Sepulchrum, in quo nihil fuit repertum, sed deinde devastato muro versùs parietem, seu pilastrum prædictum, in cujus parte, ut assertum fuit, erat erectum Altare Sancti Philippi, reperta fuit quædam mansiuncula cum sua fornice, in qua existebat Capsa plumbo contexta, & quamplurimæ partes tabularum, jam etiam minutatim labefactæ, quas à præfatis Testibus fuit assertum, fuisse de veteri Capsa, scilicet de illa ante annum 1690. ejusdem Beati, in ultima recognitione ibi relicta, dictisque tabulis è præfata mansiuncula extractis, deinde fuit extracta quoque prædicta Capsa, quæ, mediante mensuratione de ea facta, inventa fuit longitudinis palmorum quatuor circiter, & altitudinis, & latitudinis sexque palmi, scilicet palmi unius cum dimidio circiter in qualibet ex quatuor faciebus, sive partibus Capsæ prædictæ, & ab eadem remotis laminis plumbeis, fuit supradicta Capsa reperta ex tabulis ligneis compacta, clavis confixa, & circumcirca laminis, seu vittis ferreis circumdata, & clavis pariter firmatis, & confixis, ut supra, dictis laminis ferreis, & duobus aliis in locis obsignata octo in locis sigillo supradicti quondam Reverendi Domini Francisci Berardi Subdelegati Apostolici, de anno 1690. laminis ex ferro stanneo coopertis, quæ sigilla, quamvis in majori numero, & parte ex causa humiditatis labefactata reperta fuerint, attamen duo ex eis bene recognita fuerunt, media confrontatione Stemmatis impressi ejusdem Domini Berardi, antedictis Illustrissimis Dominis Judicibus Delegatis, ex parte dicti Domini Procuratoris Dominorum Priorum exhibiti.

„ Proindeque tam præfatus Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, ut supra, Procurator, tum memorati Reverendi Patres Capucini, pro eorum Religione Deputati, stantibus supra adnotatis, rectè confrontantibus cum actis ultimò dictæ recognitionis, humiliter petierunt, & instererunt per præfatos Illustrissimos Dominos Delegatos Apostolicos decerni, declarari, & pronunciari, constare de identitate Loci, Capsæ, & aliorum signorum, ad effectum procedendi ad ulteriora, in Translatione Beati Corporis implorantes &c. offerentes &c. & Decretum &c.

„ Ex Adverso Perillustris, & Admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis, repetiit protestationem, & instantias aliàs factas &c. aliàs &c.

„ Qui Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, & Reverendissimus Dominus Vicarius Generalis Episcopatûs Spoletani, Judices Delegatus, & Subdelegatus, prout in actis &c. præfata &c. & attentis superiùs repertis, descriptis, & adnotatis, declaraverunt, & pronunciaverunt, constare de identitate loci, Capsæ, & aliorum Signorum, & mandaverunt tam Capsam præfatam, quam lignamina, seu tabulas alterius Capsæ veteris asportari, & claudi in altera mansione, ibi versus Turrim Campanariam præparatam, & decenter ornatam omni &c.

„ Prout successivè, & incontinenti accensis intortitiis ceræ albæ, mediante opera quatuor Personarum, scilicet Admodum Reverendi Domini Procuratoris Generalis, & prædictorum admodum Reverend. Patrum Josephi Mariæ, Fidelis, & Dominici Capucin. Deputatorum pro eorum Religione, fuit Capsa præfata delata ad dictam mansionem, & ad illam asportatæ etiam præfatæ tabulæ. sub cantu psalmorum, & ibi sacrum Depositum, accensa lampade relictum, clausâ non solum clavibus consignatis laudatis Illustrissimis Dominis Delegatis, januâ dictæ mansionis, verùm quoque obsignata sigillis, eorumdem in cera rubea hispanica, coram, & præsentibus, quibus supra, omnibus &c.

„ Hisque expletis, prælaudati Illustrissimi Domini Delegati Apostolici, ad eorum respectivè Residentiam unà cum eorum respectivè Familia sese receperunt &c.

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.
Ita est, Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

„ Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino; & Reverendissimo Domino Vicario Generali Spoletano, Judicibus, Delegato, & Subdelegato, prout in actis &c. = *Citetur* = Perillustris, & admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis, loco Domini Sub-

„ promotoris Fidei, Deputatus, ex adverso principalis, ac aliàs omni &c. ad comparendum legitimè
„ coram Dominis, & videndum destinari diem, & horam pro accessu ficiendo ad mansionem, de qua
„ in actis, ubi relicta, & clausa fuit Capsa Beati Josephi à Leonissa, ad effectum recognoscendi præ-
„ fatum Beatum Corpus, & eun̄cta alia necessaria, & opportuna pro translatione faciendi, decernendi,
„ & determinandi, aliaque &c. & Decretum &c. ad diem crastinam, hora 12 = Instantibus Illustrissimis
„ Dominis Prioribus, & Civitate Leonissæ, ac Vanerabili Religione Ordinis Capucinorum, Prin-
„ cipalibus &c.

Simon Carolus Statera, & } *Connotarii Deputati.*
Crispinus Staffa. }

„ Dominicus Alberti publicus Cursor Civitatis Leonissæ retulit mihi supradictam Citationem, ejus-
„ que copiam præsentâsse Reverendo Domino Crispolito Battaglia, Promotori Fiscali, aliaque fecisse
„ retulit, prout habuit in commissis. Die 2. Octobris 1737.

Crispinus Staffa Connotarius Episcopalis.

Die 3. Octobris 1737. horâ 13. jam pulsatâ.

„ Coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino, & Reverendissimo Domino Vi-
„ cario Generali Spoletano, Judicibus, Delegato, & Subdelegato, ut in actis, comparuerunt in ædi-
„ bus eorum solitæ Residentiæ Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, Procurator Dominorum
„ Priorum, & antedicti Admodum Reverendi Patres, Joseph Maria ab Interamna, Fidelis à Vallo,
„ & Dominicus à Nursia, pro eorum Religione Deputati, & prævia reproductione Citationis legitimè
„ exequutæ contra Dominum Promotorem Fiscalem petierunt, & instetarunt per præfatos Illustrissimos
„ Dominos Delegatos Apostolicos accedi ad mansionem, in qua clausum fuit Corpus, sive Capsa Beati
„ Joseph à Leonissa, Sacerdotis, Capucini, ad effectum deveniendi ad aperitionem ejusdem Capsæ, &
„ recognitionem prædicti Corporis Beati, & omnia alia necessaria, & opportuna explendi, decernen-
„ di pro accomodatione, & aptatione Beati Corporis, & illius translatione ad Altare majus imploran-
„ tes &c. offerentes sese &c. & Decretum &c.

„ Ex Adverso Perillustris, & Admodum Reverendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fi-
„ scalis, & dixit non esse locum ex adverso petitis, nisi servatis omnibus de stilo, consuetudine, &
„ de jure servandis, aliàs &c. & Decretum &c.

„ Qui Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, & Reverendissimus Dominus
„ Vicarius Generalis Spoletanus, Judices, Delegatus, & Subdelegatus, prout in actis &c. præfata &c.
„ & destinaverunt accessum petitum, pro effectu, de quo agitur pro nunc, & pro hac manemet ho-
„ ra 15. & deputaverunt in Peritum pro accomodatione, & aptatione Beati Corporis Dominum An-
„ tonium Falconi Spoletanum, nunc in hac Civitate se reperientem, & pro hujusmodi effectu vocavi
„ Testes, & intimavi Domino Promotori Fiscali, aliisque interesse habentibus, omni &c.

„ Et successivè, & incontinenti, Ego Connotarius infrascriptus, tam dicto Domino Procuratori Ci-
„ vitatis Leonissæ, quàm Admodum Reverendis Patribus Capucinis Deputatis, ac Domino Promotori
„ Fiscali, ibidem adhuc præsentibus, & intelligentibus notificavi, & intimavi, horam dicti accessus,
„ ut supra, decreti, & destinati, & vocavi Testes superius adhibitos, omni &c. in fidem &c.

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius &c.

Die dictâ, Horâ, qua supra, notificatâ adventâ.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus D. Episcopus Reatinus, & Reverendiss. D. Vicarius Generalis
„ Episcopatûs Spoleti, Judices Apostolici, Delegatus, & Subdelegatus, prout in actis &c. unà cum
„ eorum respectivè Familiaribus, Nobisque Connotariis sese contulerunt, & accesserunt ad Ecclesiam
„ præfatam Sanctissimi Suffragii, illamque ingressi, relictis foris dictis eorum Familiaribus, ibique in-
„ ventis Domino Promotore Fiscali, ac Domino Procuratore Communitatis, atque Reverendis Patri-
„ bus Capucinis, prout in actis, pro eorum Religione Deputatis, necnon vocatis, quibus supra, Te-
„ stibus, Dominis Josepho Ciavarroni, Andrea Boccacci, Ludovico Alfieri. & Philippo de Judicibus
„ & facta brevi oratiune consederunt in sedibus, ibi appositis, atque præparatis.

„ Primitùs, & ante omnia, coram eisdem Testibus, recognita fuerunt sigilla apposita sub hesterna die
„ ad valvas mansionis, in qua deposita fuit Capsa Corporis Beati Josephi, illaque inventa integra, &
„ illæsa, illisque remotis, cum clavibus existentibus penes eosdem Illustrissimos Dominos Delegatos Apo-
„ stolicos, Nobis Connotariis, ad hunc effectum traditis, aperta extitit janua mansionis prædictæ, & attento,
„ quod eadem mansio esset valde angusta, & obscura, & aptior intus dicta Ecclesia haberi minimè po-
„ tuerit, raportata fuit in eademmet Ecclesia Capsa præfata, januis tamen illius obclusis, & subinde de
„ Mandato ipsorum Illustrissimorum Dominorum Delegatorum Apostolicorum, omnibus, & singulis ibi-
„ dem præsentibus, & bene intelligentibus materno sermone, Ego Simon Carolus Statera Connotarius
„ intimavi, & strictè notificavi excommunicationem, ipso facto incurrendam, & Sanctissimo Domino
„ Nostro Papæ reservatam, contra omnes, & singulos, cujuscumque statûs, & conditionis sint, qui
„ quovis titulo, & colore, etiam prætextu devotionis, auderent tollere, accipere, & auferre, etiam
„ minimas particulas ex ossibus, vestibus, sive Capsa ejusdem Beati Corporis.

„ Successivè verò vocato Josepho Labella à Leonissa, Fabro Ferrario, fuit eidem injunctum, ut re-
„ movaret duas vectes, seu laminas ferreas, Capsam præfatam circumdantes, prout statim per vim ra-
„ movit, & quoque operculum ejusdem Capsæ, quæ in parte anteriori fuit inventa cooperta panno
„ laneo rubeo, ex injuria tamen humiditatis, & temporis corrupto, & pene putrefacto, necnon intus
plu-

Digitized by Google

„ plutima ossa inter sesa colligata vittis fericis rubeis, sad ax causa præfats decolorstis, & debilitatis = Duo vasa terrea dapicta ad usum Aromatariæ, & parva Capsuls, vulgò Scatols formæ rotundæ = Quibus omnibus, & fingulis, uti admussim confrontantibus cum actis ultimæ recognitionis, & stantibus, iidam Dominus Procurator Communitatis, & Revarendi Patres Capucini Deputati, coram præfatis Illustrissimis Dominis Judicibus Delegatis Apostolicis, petierunt, & insteterunt per eosdem declarari, & pronunciari omnia omnibus rectè correspondere, & mandari procedi ad ulteriora in recognitiona Beati Corporis, implorantas &c. & Decretum &c. = Qui illustrissimi Domini Judices Delegatus, & Subdelegatus præsata admiserunt, si, & in quantum, & declaravarunt omnia omnibus bene respondere, proindeque ad ulteriora in recognitione Beati Corporis procedi mandarunt omni &c.

„ In exaqutionem igitur præfati Decrati coram, & præsentibus omnibus, quibus supra, revarenter extracta fuerunt dicta Beata ossa cum danominatione aorumdem descriptorum, medianta persona Domini Joannis Baptistæ Cajetani Chirurgi conducti, nempe Cranium cum tribus dantibus = Mandibula, seu Mentum inferius cum decam dentibus, & ossa Joide, ac cartilagins = Vertebræ numero vigintiquatuor = Os facrum = Maxilla dextera cum .... = Similiter sinistra = Fœmur sinistrum, & dextrum cum fibia, & fibula = Os bissiforme = Intarnaxus mauus iotat et pedes quadraginta = coxenticum cum utraque Scapula, = & aartilagine scutiformi = Utraque clavicula = Costæ novendecim cum duabus rotulis crurium;

„ In vase terreo depicto, cum littarâ paritar depicta *A fumus terræ* fignato, & ad os panno rubeo laneo, qui per totam oris rotunditatem deficiabat, cooperto, & in alio vase consimili *A Acetosa*, uti supra, depicto, & ad os suum fracidn, & sine panno, pulveres, ob humiditatem in massam redactæ.

„ In Scatula rotunda pannus ex holosarico auro contexto vulgò *Brocatello*, in quo aurum vix amplius distingui poterat. Et dicta ossa beata fuerunt reverenter, ut supra, extracta, Simphiolis, aliisque albis talis, & gossipio ab humiditate mundata, ac supra mundam mappam extensa, & deinde reposita intus eamdem Capsam, quæ bena clausa vitta ferica rubea colligata octo in locis, figillis præfatorum illustrissimorum Dominorum Delegatorum Apostolicorum, coram aisdem Testibus obsignata, fuis immediatè reportata ad eamdem mansionam, de qua supra, & relicta lampade accensa clausa Janua cum clavibus, consignatis eisdem Illustrissimis Dominis Delegatis Apostolicis, à præfata Ecclesia discesserunt, tam iidem Illustrissimi Domini Delegati quàm ceteri alii &c. = Quæ omnia, & singula, uti supra, coram quibus supra, Nos Connotarii vidimus, reperimus, descripsimus, & adnotavimus in fidem &c.

Ita est Crispinus Staffa Connatarius Deputatus.
Ita est Simon Carolus Statera Connotorius Deputatus.

„ Eadem dia &c. = comparuerunt coram illustrissimis Dominis Delegatis Apostolicis Dominus Procurator Communitatis = Revarendi Patres Capucini pro eorum Raligione Daputati, & ad præsantiam Domini Promotoris Fiscalis dixerunt, exposuerunt, quod die crastina festo Sancti Francisci de Assisio Institutoris Raligionis Capucinorum, saltem da Sero, valde optarent ad satisfaciendum atiam devotinni, & piatati Christifidelium transferre Corpus dicti Beati Josephi, ideoqua, ut dictus Antonius Falconi Peritus deputatus habere possit congruum tempus pro aptatinne, & accomodatione Beati Corporis, obsequenter petierunt, & instaterunt hodiemet concedi eidem Parito hic præsenti facultatam, & commoditatem pro effectu præfato &c. Implorantes &c.

„ Præsante Perillustri & admodum Reverendo Domino Crispolito Battaglia Promotore Fiscali, & repetenta protastationem, aliàs factam nihil fieri, nisi servatis servandis aliàs &c. & Decratum &c. = Illustrissimus, & Revarendissimus Dominus Episcopus Reatinus, Delegatus Apostolicus, & Raverendissimus Dominus Vicarius Generalis Spoletanus Subdelegatus præfati, impertiti fuerunt licentiam dicto Perito accomodandi, & aptandi dictum Beatum Corpus, cui interim hic præsenti, & bene audienti prohibuerunt, & interdixerunt quamcumque distractionem, etiam minimæ partis de Corpora, vestibus, sive Capsa ejusdem Beati sub pœna excommunicationis, Sanctissimo Domino Nostro Papæ reservatæ, & ipso facto incurrendæ, aliisque arbitrio &c. & obtulerunt sese promptos pro hodia hora 21. consignare claves mansionis de qua supra omni &c. = Et eadem die circa horam vigasimam primam = Annedicti Illustrissimi Domini Delegati Apostolici in exequtionem præfati eorum Decreti iterum accesserunt ad sæpedictam Ecclasiam Sanctissimi Suffragii, unà cum Nobis Connotariis, & vocatis prius adhibitis Testibus superius, peractâque bravi oratione, & aperta mediantibus clavibus supradicta mansione, & recognitis per dictos Testes Sigillis hac mane appositis in dicta Capsa, illisque intagris, & illæsis repertis, & successivè amotis, fuit relictus in dicta mansione præfatus Dominus Antonius Falconi Paritus, & aidam consignatæ claves ajusdem mansionis, & præfati illustrissimi Domini Delegati Apostolici, è præfata mansione, & Ecclesia discesserunt, super quibus &c. Nos &c.

Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.
Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.

„ Illustrissimo, & Raverendissimo Domino Episcopo Reatino, & Revarendissimo Domino Vicario Generali Spoletano, Judicibus Apostolicis, Dalegato, & Subdelegato, prout in actis &c. = *Citetur* = Parillustris, & admodum Revarendus Dominus Crispolitus Battaglia, Promotor Fiscalis loco subpromotoris Fidei Daputatus, prout in actis &c. ex advarso Principalis, ac alias omni &c. ad comparendum legitimè coram Dominis, & destinari videndum diem, & horam pro accessu ad Ecclesiam Sanctissimi Suffragii Leonissæ ad effectum transferandi Corpus Beati Josephi de Leonissa è mansinna, in qua depositum fuit pro illius aptatione, & accomodatione ad altare majus dictæ Ecclesiæ, & in decanti urna collocandi, aliaque necessaria gerendi &c. ad diem crastinam hora 16. = Instantibus Illustrissimis Dominis Prioribus, & Communitate Leonissæ, & Venerabili Religione Capucinorum Principalibus, sive &c.

Crispinus Staffa, & Simon Carolus Statera Connotarii Deputati.

Digitized by Google

Die 3. Octobris 1737.

„ Dominicus Alberti publicus Cursor Leonissæ retulit mihi &c. præfatam citationem personaliter præsentâsse Reverendo Domino Crispolito Battaglia, aliaque fecisse, prout habuit in commissis, in fidem &c.

Simon Carolus Statera Connotarius,

Die 4. Octobris 1737. Horâ 17. pulsatâ.

„ Coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Reatino, & Reverendissimo Domino Vicario Generali Spoletano, Judicibus Apostolicis, Delegato, & Subdelegato, prout in actis &c. comparuerunt in ædibus eorum solitæ Residentiæ Reverendus Dominus Petrus Paulus Sinibaldi, Procurator Illustrissimorum Dominorum Priorum hujus Civitatis Leonissæ, ac Reverendi Patres Joseph. Maria ab Interamna, Fidelis â Vallo, & Dominicus â Nursia Capucini pro eorum Religione Deputati, & in termino &c. & produxerunt retroscriptam Citationem legitimè exequutam, & humiliter petierunt, & institerunt, prout in ea, implorantes &c. offerentes &c. sese promptos in omnibus, & per omnia parere Mandatis eorumdem Illustrissimorum Dominorum Delegatorum Apostolicorum, & super præmissis Decretum quodcumque &c.

„ Qui Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, & Reverendissimus Dominus Vicarius Generalis Episcopatûs Spoleti, Judices Apostolici, ut supra, Delegatus, & Subdelegatus destinaverunt accessum ad effectum, de quo supra, hodierna hora vigesima quarta ad effectum, ut translatio, & collocatio magis secreta sequatur, & Domino Promotori Fiscali intimari mandârunt, vocatis pro dicta hora Testibus supra adhibitis &c. omni &c. = successivè, & incontinenti = Ego Connotarius infrascriptus intimavi, & notificavi antedicto Domino Promotori Fiscali præsenti, & bene audienti accessum, ut supra destinatum, illiusque horam præmissam &c. in fidem &c.

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius.

IN NOMINE DOMINI Amen. = *Die 4. Octobris 1737. hora prima noctis jam elapsâ.*

„ Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Camarda Episcopus Reatinus, Delegatus Apostolicus, & Reverendissimus Dominus Abbas Jacobus Philippus Consoli, Vicarius Generalis Spoletanus, Subdelegatus, prout in actis, in exequtionem Decreti superius facti accesserunt personaliter unà cum Nobis Connotariis ad Venerabilem Ecclesiam Sanctissimi Suffragii hujus Civitatis Leonissæ, & facta Oratione ante Januam mansionis, in qua Depositum adest Corpus Beati Josephi â Leonissa Sacerdotis, & Concionatoris Capucini, præsentibus, & adsistentibus Domino Promotore Fiscali, ac Domino Procuratore Communitatis, ac Reverendis Patribus Josepho Maria ab Interamna = Fideli â Vallo, & Dominico â Nursia Guardiano, Capucinis, pro eorum Religione Deputatis, & vocatis testibus, quibus supra, adhibitis, scilicet Dominis Josepho Ciavarroni, Andrea Boccacci, Ludovico Allieri, & Philippo de Judicibus, ibidem pariter præsentibus mandaverunt Corpus ejusdem Beati reponi, collocari, & claudi in Urna ibi parata, prout aperta Janua memoratæ mansionis, & clausis prius nonnullis parvis ossibus, & fragmentis, quæ superfuerunt in aptatione Beati Corporis, de Mandato eorumdem Illustrissimorum Dominorum Delegatorum reservatis in quadam capsuncula lignea, sigillis munita ad effectum distribuendi, ut infra dicetur, utpote non reliquias insignes, & eadem capsuncula, sive scatola in eadem mansione relicta, fuit Beatum Corpus in forma satis propria aptatum, duabus vestibus ad usum Capucinorum indutum, scilicet pro majori decentia, & veneratione interius serica coloris muschi clari, & exterius lanea tereti, vulgò *mezza logora*, cingulo funeo, corona lignea, in eodem appensa, novis sandaliis in pedibus, repositum, & collocatum in urna longitudinis in parte inferiori, palmorum septem cum dimidio, latitudinis palmorum trium cum dimidio, & altitudinis palmorum trium circiter, & ubi plus, & ubi minus, attenta illius forma supra posita, quatuor Leonibus literam P. præ pedibus anterioribus habentibus, repræsentantibus Arma, & stemma hujus Leonissanæ Civitatis cum quatuor frontespitiis, & super istis positis quatuor figuris Angelorum, & sex Cherubinorum, aliisque affabrè elaboratis ornamentis, ubique in dicta urna satis bene aptatis, & dispositis ex ligno ubique deaurato exclusis tamen planis recurrentibus circum circa Cristalla pictis coloribus, nuncupatis *lapislazaro*, suis obclusa cristallis prædictis, in omnibus ejus quatuor partibus, licet tamen in illis facialibus non sint integra, sed duorum pectorum, sed tamen in tribus partibus bene fixa, & immobilia, quæ quidem Cristalla custodita, & reparata remanent â Tabulis exterius aptatis, cum seris, & clavibus, & in illis extensis telis pictis, repræsentantibus, nempe ab una parte faciali Corpus jacens laudati Beati Josephi, ab altera illius Martyrium, nuncupatum *del Grancio*, & â lateribus miraculum, & prodigium per illius intercessionem â Deo peractum in restituendo lucem cæco orto, & Sanitatem Infirmo in genu laboranti: & demum in dictis partibus facialibus, cum Tabuoculis, seu Cartellinis inscriptis, sive sculptis nempe = Corpus Beati Josephi â Leonissa Capucini, & Missionarii Apostolici = Intus verò munita lectunculo serico undato coloris perlarum, & pulvinari similis coloris floris, vittaque serica alba ornato, & in parte superiori simili colore picta stellis aspersis, & effigies Spiritus Sancti in medio picta & circum circa serico rosaceo cum ornamentis nuncupatis *francie*, e *fiocchi* pariter serici coloris albi, & in parva parte rubei mirificè aptati, & dispositi ad usum recentis artis, in qua repositum, & collocatum in urna, ut supra, descripta â parte faciali, ubi adest pictum supradictum Martyrium *del Grancio*; & deinde capsa cum dicta parte faciali, istaque bene firmata, & confixa quatuor vectibus ferreis in illius angulis, & supra hujusmodi vectes positis quatuor liliis ligneis pariter deauratis subinde munita, & obsignata fuit in eadem faciali parte sigillis eorumdem Illustrissimorum Delegatorum Apostolicorum, etiam in margine præsentis folii impressis, nempe in parte Superiori, octo in locis prope angulos, & in parte inferiori in aliis quatuor locis prope vectes prædictas positis super quatuor vittis sericis rubeis, cum quibus fuit col-

Loco ✠ Sigilli Illmi, & Rmi Episcopi Reatini.

„ liga-

Digitized by Google

„ ligata dicta pars facialis, ad effectum ne ullo umquam tempore de identitats ejusdem Corporis du- Loco ✠ Sigilli Rmi Vicarii Spoletani.
„ bitari possit.
„ Et Confratribus dictæ Ecclesiæ Sacco indutis, & intortitia cerea pro manibus ferentes, & aliis
„ psalmos canentibus, ad Altare majus translatum fuit.
„ Claves verò in dictis exterioribus tabulis aptatæ, consistentes scilicet in numero trium diversi la-
„ boris consignatæ exiterunt, nempe una Domino Carolo Antonio de Judicibus, Locumtenenti pro
„ Ærario Regio, altera Domino Francisco Rauco, uni ex dictis Prioribus, & tertia Reverendo Patri
„ Francisco Dominico à Nursia, Guardiano Conventûs Capucinorum, præsentibus, & recipientibus &c.
„ Et præfata omnia facta, gesta, descripta, & adnotata fuerunt, uti supra, coram, & præsentibus, qui-
„ bus supra, Testibus, & adsistentibus, super quibus Nos Connotarii infrascripti præsens documentum
„ exaravimus, & præfati Illustrissimi Domini Delegati ad proprias residentias sese receperunt = Frater
„ Antoninus Episcopus Reatinus, & Delegatus Apostolicus = Jacobus Philippus Consoli, Vicarius Ge-
„ neralis Spoleti, Delegatus Apostolicus.

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.
Ita est, Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

Die quinta Octobris 1737.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Episcopus Reatinus, & Reverendissimus Dominus Vi-
„ carius Generalis Spoletanus. Judices, Delegatus, & Subdelegatus, prout in actis, iterum sese con-
„ tulerunt ad Venerabilem Ecclesiam Sanctissimi Suffragii Leonissæ, & peractâ Oratione ante Corpus Bea-
„ ti Josephi, Capucini, ab eadem Leonissa, subinde accesserunt ad superius descriptam mansionem, illâque
„ clavibus apertâ, reponi fecerunt in Capsa nova longitudinis palmorum sex, & altitudinis trium pal-
„ morum circiter non solum Capsam, ex qua fuit extractum Corpus ejusdem Beati, prout in præsen-
„ tibus actis, verùm quoque laminas plumbeas, parvam capsulam, vulgò Scatola, quæ quidem Capsa
„ nova deinde clavis fixa fuit occlusa, & vitta semiserica, vulgò *Capiesiala*, coloris rubei, fuit in
„ modum Crucis colligata, & duobus in locis Sigillis, quibus supra, appositis eorumdem Illustrissimorum
„ Delegatorum obsignata, & relicta in eademmet mansione, injuncto tamen DD. Deputatis illam reponendi
„ in loco decenti, in solemnitate, quæ in dicta Ecclesia per octo dies continuos celebretur, & denuo
„ effusis precibus ante Beatum Corpus, ad eorum residentiam sese receperunt, unà cum eorum respe-
„ ctivè Familiaribus, ac Nobis Connotariis, qui præfata omnia vidimus, descripsimus, & adnotavimus,
„ & præsens documentum confecimus = Frater Antonius Episcopus Reatinus, & Delegatus Aposto-
„ licus = Jacobus Philippus Consoli, Vicarius Generalis Spoleti, Delegatus Apostolicus.

Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.
Ita est, Crispinus Staffa Connotarius Deputatus.

Die verò septima Octobris 1737.

„ Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Delegati Apostolici, in ædibus eorum Residentiæ aperue-
„ runt Capsunculam, sive *Scatola*, de qua supra, & ab eadem extraxerunt, & separaverunt quinde-
„ cim particulas ossium Beati Josephi in eadem repositorum, ad effectum transmittendi, nempe, San-
„ ctissimo Domino Nostro Papæ = Suæ Majestati, utriusque Siciliæ, & Hierusalem Regi = Sacrosan-
„ ctæ Basilicæ Lateranensi = Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Barberino = Emi-
„ nentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Corsino = Eminenentissimo, & Reverendissimo Do-
„ mino Cardinali, Sacræ Congregationis Rituum Præfecto = Illustrissimo, & Reverendissimo Domino
„ de Valentibus = Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cervini = Reverendissimo Patri Generali
„ = Admodum Reverendo Patri Procuratori Generali = Admodum Reverendo Patri Postulatori = Com-
„ munitati Amatricis = Communitati Utricoli, & Reverendo Domino Antonio Palanfrotti, necnon
„ Domino Canonico Viscardi, Vicario foraneo, quas interim recluserunt in alia Capsuncula simili, &
„ vitta serica colligata, eorum sigillo in cera rubea hispanica obsignarunt, reliquas verò Sacras Reliquias
„ reliquerunt in ipsamet Capsuncula, separatis prius nonnullis particulis pro seipsis, & illam clausam,
„ & vitta serica obligatam, eorum pariter respectivè sigillo obsignarunt, ad effectum consignandi Domi-
„ nis Prioribus Leonissæ, sive, prout melius expediens videbitur, præfato Illustrissimo, & Reverendis-
„ simo Episcopo Reatino, super quibus &c. Nos &c. = Frater Antonius Episcopus Reatinus, & De-
„ legatus Apostolicus = Jacobus Philippus Consoli, Vicarius Generalis Spoleti, Delegatus Apostolicus

Ita est, Crispinus Staffa Connotarius Episcopalis.
Ita est, Simon Carolus Statera Connotarius Deputatus.

Exempl. Auth. hujus Processûs in Arch. Gener. Ord. Armar. Provincia S. P. Francisci. *Plura de translatione &c. vide infra fol.* 168.

DE-

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Moniales loci Cassiæ ad emptum, & noviter accomodatum S. Luciæ Monasterium transferri conceditur.

Eminentissimi, ac Rmi Domini, Domini.

Lib. Sup. in lat. transl. ABbatissa, & Moniales Capucinæ S. Claræ Cassiæ in Valle Spoletana, humillimæ EE.VV. Oratrices, devotissimo obsequio exponunt, quod à noto terræmotu anni 1703. ipsarum Monasterium cum quinque Monialium morte ita fuerit concussum, & dirutum, ut in illis angustiis ad miserabilem papilionem in horto Monasterii S. Margaritæ confugere, & sub eo tegi debuerint, ubi ob temporum injuriam, & frigoris excessum, cui resistere nequibant, Domum particularem, quæ seu fabrica moderna remansit, sita in publica S. Pancratii platea, caro pretio emere coactæ fuerint. Cum autem hæc pro commoditatibus, purè necessariis, nimis angusta foret, successivè diversos alios situs, in solis potissimùm fundamentis consistantes emerunt. Super hæc ordine improprio, & inæquali fuit fabricatum, & adjectus hortulus aëris minus salubris, & fenestræ ligno obductæ fuêre, itaquidem, ut tempore turbido ob subjectionem vicinarum ædium particularium, & publicæ plateæ, ubi Gubernium, seu Magistratus, & Curia habitare consuevit, mancant in obscuro, & ob tumultum continuum, non solùm in oratione vocali, sed & mentali impediantur, & ob aerem obtusum, etiam in periculo sanitatis versentur.

Exponunt pariter, quod ante aliquot annos Moniales S. Luciæ, ejusdem loci, Monasterium suum dereliquerint, per viam unionis ad illud B. Ritæ translatæ fuerint, & Monasterium earum, viâ emptionis sub dominio Communitatis permanserit. Inde ventum est ad tractatum, & sub reservato EE. VV., & S. Congregationis boni Regiminis beneplacito, dictorum a. Monasteriorum S. Luciæ, & S. Claræ permutatio conclusa, adjectâ conditione, ut Communitas Oratricibus 1250. scuta, ad effectum, & in specie, ad Monasterium S. Luciæ, modo, Monialibus Capucinis Oratricibus conveniente accomodandum, erogara deberat, cum hoc ob situm, ab habitatione Sæcularium remotum, ob aerem apertum, & salubrem, & ob alia majora commoda, præsertim ob hortum vitibus, & fructibus fœcundum iis plurimùm conducat. Cumque hoc totum Illustrissimus D. Episcopus, occasione præsentis suæ visitationis viderit, & consideraverit, EE. VV. pro facultate ad dictæ permutationis stipulationem procedendi, & hâc confectâ de loco ipsarum discedendi, & cum S. Cruce ad illud S. Luciæ se transferendi supplicant. Et Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episc. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Spoletani, atque audito voto Eminentissimi Cardinalis Belluga, benignè commisit dicto Episcopo, ut veris existentibus narratis, & postquam compererit in evidentem Oratricum utilitatem fore cessurum, petitam facultatem ineundi præfatum contractum cum pactis, & conditionibus supra expressis, pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut dictæ Moniales Capucinæ Oratrices ad Monasterium S. Luciæ non transferantur, nisi, postquam illud cum oblata impensa scutorum 1250. per Universitatem facienda, ad earum usum redactum fuerit, recognoscendum ab ipso Episcopo, & adveniente tempore translationis ad præcensitum Monasterium transitus ipse fiat rectâ viâ, & sine ulla ad extraneum locum diversione: Servatis in reliquis omnibus per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, ac Constitutiones Apostolicas circa hujusmodi translationes præscriptis. Romæ 19. Septembris 1738.

I. Cardinalis Firrao.

C. Archiep. Diamat. Secret.

Ex Cancellaria Episcopali Spoleti, de qua exempl. autent. in Archivo gen. Ord. Armario Provincia S. P. Francisci *cum diversis Decretis circa Moniales prædictas emanatis.*

SENTENTIA

Illmi, & Rmi D. Auditoris Cameræ.

RR. Patribus S. Lucæ Spoleti nullum jus, nullamque actionem in arbores, à Domo nostra ibidem prætensas competere confirmatur.

CHristi Nomine invocato, pro Tribunali sedentes, solùmque Deum præ oculis habentes per hanc nostram definitivam sententiam, quam de Jurisperitorum consilio ferimus in causa, & causis, quæ primò, & in secunda seu alia veriori coram Nobis versæ fuerunt, & vertuntur instantiæ inter Ven. Conven.

veotum, & RR. Patres Capucinos loci novi Civitatis Spoleti, ipsamque Illmam Communitatem interventam ad defensam eorumdem PP. Capucinorum appellatos ex una, & Ven. Conventum, & RR. Patres S. Lucae dictae Civitatis Spoleti appellantes, partibus ex altera, de, & super confirmatione, vel infirmatione Sententiae in prima instantia per dictum Dominum Vicarium Generalem latae, qua mediante fuit dictum, dictis RR. Patribus Sanctae Lucae nullum jus, nullamque actionem competiisse, atque competere super arboribus existentibus in locis specificatis in Mappa literis V. X. L. T. ad effectum illas incidendi, seu incidere faciendi, rebusque aliis &c. firmo remanente, exequatur Mandati de rastituendo per Nos contemporaneè relaxato, dicimus &c. malè fuisse, & esse appellatum per dictum Ven. Conventum, & RR. Patres Sancti Lucae, beneque, justè, ritè, ac rectè fuisse, & esse judicatum à dicto D. Vicario Generali, ac propterea istius Sententiam fuisse, & esse in omnibus, & per omnia confirmandam, approbandam, & exequendam, prout illam Nos confirmamus, approbamus, & exequi volumus, atque mandamus, victamque partem victrici in expensis condemnamus. Et ita &c. lata 25. Septembris 1739.

I. A. Furiettus Locumtenens.

Orig. in Archivo Conventûs.

Reliquias, & Cor Beati Josephi à Leonissa, seu aliquam illarum, aut hujus partem ex Ecclesia, Sacristia, Armario, &c. Domûs Leonissae extrahi, commodari &c. omnibus, & singulis, cujusque gradûs, & conditionis, sub excommunicatione latae Sententiae, aliisque respectivè poenis prohibet, ac Reliquias extractas à se non approbari declarat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci nuncupatorum, quod, cum in Ecclesia Conventûs ejusdem Ordinis Terrae Leonissae Spoletan. Dioec. nonnullae Reliquiae, & praesertim Cor B. Josephi à Leonissa, dum vixit, Fratris expressè professi dicti Ordinis, ut piè creditur, asserventur, cupiat earum, & illius conservationi opportunè, ut infra, à Nobis provideri. Nos specialem, eidem moderno Procuratori Generali gratiam facere volentes, illumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Personis, quscunque auctoritate, superioritate, vel officio fungentibus, & functuris, ac cujusvis status, gradûs, qualitatis, & conditionis, ac praeeminentiae, & dignitatis pro tempore existentibus, ne ullo unquam tempore Reliquias, & Cor, seu aliquam illarum, & illius partem è dicta Ecclesia, seu ex illius Capellis, seu Sacristia, seu Armario, in quo, seu quo Reliquiae, & Cor hujusmodi repositae, seu reponendae sunt, extrahere, asportare, & rapere, aut quovis modo commodare, seu, ut extrahantur, asportentur, & rapiantur, aut commodentur, permittere, aut consentire sub quovis praetextu, quaesito colore, causa, vel ingenio audeant, seu praesumant suâ temerario, sub excommunicationis latae sententiae, à qua nemo, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice, pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, & quoad Regulares privationis vocis activae, & passivae, & Ecclesiasticos suspensionis à Divinis, poenia, ipso facto per contrafacientes, absque alia declaratione incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore praesentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Conventûs, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut praesentis prohibitionis exemplum in valvis dictae Ecclesiae seu illius Sacristiae, aut alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, continuò affixum remaneat. Coeterum per praesentes non intendimus supradictas Reliquias ullo modo approbare. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioecesis sub Annulo Piscatoris, Die XVI. Junii MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Breve form. in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia S. P. Francisci.

Eas-

Easdem Reliquias B. Josephi à Leonissa inspici, ac ad novum Sacellum transferri, Ludovico de Valentibus, Promotori Fidei committit.

A Tergo. *Dilecto Filio Magistro Ludovico de Valentibus, Promotori Apostolico &c.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili salutem, & Apost. Benedictionem.

QUO' magis Christifidelium interest, Religiosa venerationoe curare sibi, ac retinere Divorum præsidium, eò diligentius pro paterna charitate, Supremique Pontificatûs munere dandæ nobis est opera, ut, quidquid in unoquoque Populo conferre potest ad Cœlestes Patronos pio cultu sibi demerendos, sollicitè maneat, atque augeseat. Cum igitur renuntiatum Nobis fuerit in Oppido Leonissæ, Spoletsoæ Diœcesis, Reliquias aliqunt, & Cor præsertim, quo Sanctissimam vitam in terris egit B. Joseph, ejusdem Oppidi Civis, solemni pompâ transferenda esse in Sacellum, splendidè nuper ornatum, Templi Fratrum Capucinorum, ex ipsius, Templi Sacrario, ubi hactenus jacuerunt, ac summoperè exoptemus, ut nihil earumdem Reliquiarum ne minima quidem ex parte depereat, quarum præsentia plurimùm gens illa exacuitur ad heroicas præstantissimi Viri imitandas virtutes, simul autem, ut Sacræ huic celebritati decus undique accedat, Te idcirco, Dilecte Fili, selegimus, qui nostra fultus auctoritate, veneranda hæc Lipsana præsens inspicias, & explores ejus esse, cujus perhibentur, è Sacrario cautè novum in Sacellum adducas, ibique omnibus veneranda proponas, ac stabili domicilio colloces. Quamobrem necessarias, opportunasque facultates atque Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XVI. Septembris MDCCXLI. Pontificatûs Nostri Anno secundo.

Jo: Vincentius Lucchesinius.

Breve form. in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia S. P. Francisci.

N O T A.

CUM Reliquias Beatorum in Processionibus circumferre, Decretum Sacræ Congregationis Rituum, à S. M. Alexandro Papa VII. die 27. Septembris 1659. confirmatum, & à Pign. tom. 7. consult. 27. fol. mihi 51. & 52. citatum, generaliter prohibeat, & Cor Beati Josephi ad novam Cappellam transferri debuerit, P. Procurator Generalis, ut hoc processionaliter fieret, Sanctissimo supplicavit, libello supplici, qui sequitur.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Cum in Terra Leonissæ translatio, & expositio Cordis B. Josephi, ejusdem Terræ in Cappella, de novo ad hunc effectum constructa, fieri debent. Proc. humillimus Sanctitatis Vestræ subditus, & Orator pro gratia, & facultate dictam translationem processionaliter faciendi supplicat, non obstante clausula. Apostolico Brevi Beatificationis de non portando in processionibus Corpore, & Reliquiis Beatorum inserta, cum exempla dispensationis in hujusmodi casibus non deficiant, prout ipsa Sanctitas Vestra in eximio suo opere l. 4. p. 2. c. 21. §. 3. refert. Quam &c.

A tergo: Rescriptum PRO GRATIA XX. SEPTEMBRIS MDCCXLI.

Benedictus Papa XIV.

PRO-

PROVINCIA MARCHIÆ.

Urrexerunt ex Marchia, seu Piceno, Viri fortes, Matthæus à Bassio, Ludovicus, & Raphael à Forosempronio, qui Reformationis nostræ fundamenta posuère, & S. Francisci Domum, quæ de rigidioris Observantiæ compage nonnihil solvebatur, ad primam in verbo S. Regulæ expressam formam ex parte reduxère. Hanc quoque postmodum à Marchiæ Provincia plurimùm cultam, & fultam fuisse consonâ fateri oportet laude, cum Religio (præter prædictos Mathæum, & Ludovicum, primos Reformationis Vicarios Generales,) alios undecim Ministros. & Vicarios Generales fœcundâ propagine ab illa acceperit: videlicet;

Fr. Franciscum Æsinum.
Fr. Eusebium ab Ancona.
Fr. Marium à Foro-Sarzinio.
Fr. Vincentium à Monte Ulmo.
Fr. Hieronymum à Monte Florum.
Fr. Hieronymum à Castro Ferettorum.
Fr. Paulum à Cesena.
Fr. Carolum Mariam à Macerata.
Fr. Bonaventuram à Recineto, S. Palatii Apost. Concionatorem.
Fr. Michaelem Angelum à Ragusio.
Fr. Bernardinum à S. Angelo in Vado.

Inter quos plures, & Generalis Procuræ munus gesserunt: quos quasi omnes Typis vulgata virtus commendat: & quorum gubernandæ Religionis zelo, partes suas, ceu Definitores Generales pro ratione temporis copularunt.

Fr. Angelus à Tipherno Metaurensi, qui perfectiorem Regulæ cultum anhelans, inter primos ad nostram transiit Reformationem, & in ea Nomen suum, virtutum cumulo, & peculiari mentis simplicitate expressit, sæpiusque ab Ecclesiæ foribus, ad SS. Eucharistiæ Sacramentum, in majore Ara conservatum, fulguris instar rapi, Boverio teste, fuit visus.

Fr. Joannes à Fano, ex Illustri Pileorum Familia ortus, qui, quantùm assurgentis Reformationis Semen, ceu RR. PP. Observantium Minister Provincialis impedire, seu suffocare nitebatur, tantùm postea, mutato Sauli animo, illius florem, seu incrementum quæsivit, Religiosus Capucinæ Legis Alumnus, constans solitariæ vitæ Amator, & celebris plurium Operum Typis editorum Auctor.

Functi sunt, & eodem Generali munere Fr. Bernardinus à Macerata, & Fr. Franciscus ab Asculo, quorum merita invidum tempus tenet occulta.

Fuit in hac Provincia prima Domus, quam Fratres Camerini collegialiter inhabitabant, cujus muri, Ciboà liberalitate exstructi, primævæ simplicitatis spiritum adhuc præseferunt, & de quo præclarum Ordinis Cisterciensis Decus, ac Abbas Ferdinandus Ughellus tom. 1. Italiæ Sacræ fol. mihi 592. ita scribit.

Duorum ab Urbe (*Camerinensi*) milliarium intervallo, celeberrimum Fratrum Capucinorum Monasterium visitur, in quo Clemente VII. Pontifice, nova Capucinorum Reformatio, quæ tantos peperit Christianæ Religioni fructus, emersit, adeoque sese per totam Europam diffudit, ut nullus nobilis sit locus, in quo piissima illa Familia, admiranda virtutum exempla non explicet. Unde non ignobilis in Camerinum, è quo is Ordo erupit, gloria derivat, præ cæteris omnibus à Summo Numine illud electum, delibatumque fuisse, in quo is terrestris Paradisus, Religio, inquam, adeo inclyta, divinas delicias sub illo vitæ rigore asperrimo Orbi afferret.

Ab hac Provincia, per Commissarios, seu Fratres, ex illa Oriundos, fundatas fuisse Provincias, Romanam, S. Angeli, Brixiensem, Venetam, Mediolanensem, Januensem, Flandricam &c., & tria Capitula Generalia in ea celebrata, Cronicha illius testantur Monumenta.

Est, & hujus Provinciæ Proles, Fr. Seraphinus ab Asculo, seu Monte Granario, Laicus, cui Apostolica Sedes Sacros jam decrevit Altaris honores, & cujus Seraphicam Vitam, quasi omnium Linguarum Typus extendit.

Alios sanguine, doctrina, & pietate insignes Provinciæ hujus Viros magno numero producunt Annales, aliique Ordinis nostri libri.

Continet Provincia.

Domos Fratrum LII.
Missionem extra Provinciam I.
Hospitia, seu Asyla pro Itinerantibus, & Quæstuantibus V.
Monasteria Monialium Capuc. strictè talium III.
Largè talium IV.

Mediato Vivæ Vocis Oraculo.

Domum antiquam Montis Veteris vendi, & ex pretio inde redacto, reiteratisque, D. Prosperi de Comitibus expensis Domum novam in salubriore Situ construi, Vicario Generali Ravignanæ committitur.

GUIDO ASCANIUS SFORTIA

S. Eusebii Diaconus Cardinalis de S. Flora S. R. E. Camerarius.

Venerabili Viro D. Vicario Ravignonæ in Spiritualibus Generali Ordinario, salutem in Domino sempiternam.

PRO parte Illustrissimi Domini Prosperi ex Comitibus Montis Veteris, nullius Diœcesis, Nobis ouper io Camera Apostolica expositum fuit, qualiter ipse Exponens, aliàs zelo devotionis accensus, pro augmento Divini Cultûs noonulla bona stabilia adhærentia, & circumvicina rurali Ecclesiæ in Territorio dicti loci Montis Veteris, nunc vulgariter nuncupatæ *Conventus, & Ecclesia Capucinorum*, pro constructione Cellarum, & commoda habitatione dictorum Fratrum Capucinorum, ibidem pro tempore residentium, de propriis pecuniis emit, & pro effectu prædicto bona ipsa dictæ Ecclesiæ applicavit, & demum etiam sumptibus suis propriis prædictum desiderium suum effectuavit, fabricam desuper necessariam pro suis viribus construens. Et sicut eadem expositio subjungebat, tempore procedente compertum est, quod propter humiditatem situs, & aeris intemperiem ibidem Fratres ipsi Altissimo famulari ioteodeotes, diversis infirmitatibus propterea oppressi, Divinum servitium retardare sæpius coguntur, & ooo sine vitæ eorum periculo ibidem in futu-

futurum Divinum servitium continuare vereantur, cum non modica ipsius Exponentis displicentia, qui desiderans etiam iteratis expensis suis, & de consensu Fratrum dicti loci, bonis aliis, per ipsum Exponentem dicto Conventui applicatis, ut præfertur, quorum annuus redditus duos ducatos auri de Camera non excedit, venditis, & pretio inde proveniente converso in tot aliis bonis stabilibus, in alio salubriori loco alium Conventum, & commodam habitationem pro Fratribus ibidem pro tempore Altissimo famulantibus, ad honorem Dei extrui facere, idque sibi minimè licere dubitans, inconsultâ Sede Apostolicâ, Nobis humiliter supplicari fecit, ut suæ piæ intentioni hujusmodi opportunè consulere dignaremur. Nos hujusmodi supplicationibus, inclinati, & desiderantes, quantum cum Deo possumus, augmentum rerum spiritualium amplecti posse, de Mandato SS. D. N. Papæ, Vivæ vocis Oraculo super hoc Nobis facto, & auctoritate nostri Camerariatûs Officii, Tibi, qui, ut supra asseritur, in dicta Ravignana ordinariam spiritualem jurisdictionem exerces, committimus, & mandamus, quatenus ad Conventum prædictum accedendo, de præmissis omnibus, & singulis Te diligenter informes, & si per informationem eandem its esse comperies, dicto Exponenti, remanente tamen dicta Rurali Ecclesia, de consensu Fratrum dicti loci, bona prædicta vendendi, & pretium inde proveniens in emptionem aliorum bonorum stabilium in salubriori, & honesto loco, per Te ad effectum præ-dictum approbando convertas, & ibidem alium Conventum, & Domos necessarias construas, licentiam, & facultatem, auctoritate nostra concedas, omniaque desuper necessaria, & opportuna conficias, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere declares. Super quibus omnibus conscientiam tuam oneramus. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim fel. rec. Pauli Papæ II. de rebus Ecclesiæ non alienandis, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ in Cam. Apost., Die XXII. Mensis Maii MDLI. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Julii Divina Providentia Papa III. Anno secundo.

Visa

Melchiorius C. A Clericus.

Orig. in Archivo Conventus.

Ecclesiam S. Sebastiani Conventûs Apiri Indulgentiâ plenariâ perpetuâ decorat.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, sicut accepimus, Dilecti Filii Universitas, & Homines Terræ Apiri, Camerinensis Diœcesis, ex summo devotionis affectu, atque ad propagandum Ordinem Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum apud ruralem Ecclesiam S. Sebastiani, extra muros dictæ Terræ sitam, unam Domum prousu, & habitatione aliquot Fratrum Ordinis præfati ædificandi licentiam obtinuerint, & jam magna cum dictæ, & aliarum circumvicinarum Terrarum, & locorum Populi satisfactione, ac spirituali consolatione in loco, & solo ædificandæ Domûs hujusmodi processionaliter Crux apposita extiterit. Nunc demum fabricæ dictæ Domus principium dare intendant, prævia tamen processione ab Ecclesia Domûs S. Francisci ejusdem Terræ usque ad præfatum locum construendæ Domûs incedendo faciendâ. Nos igitur ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem, ac, ut Christifideles majori cum devotione dictæ processioni faciendæ interveniant, Cœlestibus Ecclesiæ thesauris, pia charitate intenti, precibus quoque pro parte dictorum Universitatis, & Hominum Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pænitentibus, & confessis, qui dictæ processioni die, quo hujusmodi Fabricæ principium dabitur, interfuerint, necnon singulis annis dictam Ecclesiam S. Sebastiani ipsius Domus Capucinorum similiter eodem die, quo dicta fabrica incæpta fuerit, à primis vesperis, usque ad occasum solis ejusdem diei devotè visitaverint, ibi pro Christianorum Principum concordia, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfato id pro tempore fecerint, si eu die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XII. Novembris MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

To: Tom: Gualterutius.

Exempl. Authen., & impressam in Archivo Conventûs.

N O T A.

Dies annuus, quo fabrica hujus Conventûs fuit incepta, est primus Maii, cultui SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi Sacer, in quo proin annuatim devota processione, memoria fundationis dictæ Domûs celebratur.

De Domo Apiri vide, & infra alia

Ad instantias Ducis Urbini Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia Conventûs Castri Durantis (jam Civitatis Urbaniæ) quoad Missas Fratrum duntaxat, in perpetuum privilegiat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti, Sacra interdum Loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ, D. N. Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem, per Dei misericordiam transineare valeant. Supplicationibus igitur dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbini Ducis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ecclesiam Domûs Fratrum Capucinorum S. Francisci Terræ Castri Durantis, nullius Diœcesis, Provinciæ Urbinatensis, simili huccusque privilegio minimè decoratam, hoc speciali dono illustrare volentes, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis ejusdem Domûs, aut illuc accedens, ex Fratribus Capucinis duntaxat, Missam Defunctorum ad Altare Sanctissimi Crucifixi, in dicta Ecclesia per dictum Franciscum Mariam Ducem extructum, pro anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo charitate conjuncta ab hac luce migraverit, celebrabit, Anima ipsa de thesauris Ecclesiæ Indulgentiam consequatur, ita ut ejusdem D N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Mariæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die x i v. Januarii MDXCV. Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo Conventûs, de quo exempl. auth. in Arch. Gen. Ordinis Arm. Provincia Marchiæ.

Petium terræ, construendæ novæ Domui Maceratæ sufficiens, lite actuali non obstante, Fratribus consignari, Gubernatori Marchiæ Anconitanæ committit.

A tergo. *Dilecto Filio Provinciæ nostræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilecta Filia Margarita Riccia, relicta quondam Capitaneà Marii Compagnoni Maceratensis, quod Joannes Baptista Compagnonus, dum vixit, Miles S. Stephani, ejus ex prædicto Mario unicus filius, in Civitate Neapolis, condito prius testamento, quo dictam Margaritam, ejus Uxorem, sibi hæredem universalem instituit, ejusque arbitrio remisit eleemosynam, quam pro ipsius Testatoris anima facere voluisset, ab humanis decessit, & licèt tanquam Mater, & hæres super bonis, & hæreditate dicti Joannis Baptistæ, Nati sui, ipsa Margarita minimè molestari debuisset, nihilominus quondam Antonius Franciscus Compagnonus, supradicti quondam Marii Compagnoni Frater Germanus, & prædicti Joannis Baptistæ Patruus, ipsâ Margaritâ hærede minimè citatâ, bona dictæ hæreditatis de facto occupavit; sed producto ab eadem Margarita prædicto testamento, à Judicibus Rotæ Maceratensis, ad ejus favorem sententiam, ac Mandatum de immittendo in possessionem prædictæ hæreditatis, ac postea possessionis adeptæ confirmationem obtinuit, licèt pars adversa de nullitate testamenti, & alia opponeret appellatione, forsan etiam cum interventu ejusdem Antonii Francisci filiorum, & hæredum pro eorum interesse, prætendendo se ad prædictam Joannis Baptistæ hæreditatem vigore cujusdam asserti fideicommissi quondam Laviniæ, dicti Antonii Francisci Matris, & eorumdem ipsius Antonii Francisci, & dicti quondam Joannis Baptistæ Testatoris Aviæ paternæ vocatæ, jus habere, quæ sen-

sententia, eam in possessorio non detur appellatio, deserta remansit, in rem transivit judicatam. Cum autem, sicut eadem dispositio subjungebat, in prædicta hæreditate Joannis Baptistæ Testatoris quoddam Prædium, situm in Territorio Maceratensi laborativum, olivatum, vineatum, & arboratum cum columbario capacitatis 32. modiolorum terræ, vel circa, in Contrada S. Luciæ nuncupata consistat, ac prædicta Margarita pro sua devotione, ac in suffragium animæ prædicti Joannis Baptistæ, ejus Nati, dicti Prædii saniam partem Ordini Fratrum Capuccinorum Sancti Francisci assignare intendat, quanta sufficiens sit, ad Ecclesiam, & Domum unà cum situ, horto, & aliis adjacentiis necessariis eidem Domui pro Fratribus ejusdem Ordinis ibi construendam; cum Domus, quam ad præsens in territorio Maceratensi inhabitant, sita sit in loco valde incommodo, & humidiori, & magis à Civitate distanti, ubi ob aeris intemperiem, & habitationis incommoditatem ipsi Fratres infirmitatibus, & morti nimis obnoxii sunt, & incommodè illis subveniri potest, & ideo nova Domo maximè indigent, jamque ipsi fratres locum prædictum acceptassent, & Crucem ibi constituissent, nisi hujusmodi litis pendentia eos retinuisset: & quamquam prædicta Margarita filios prædicti Antonii Francisci requiri fecerit, ut huic pio operi absque eorum Jurium præjudicio consentire vellent, quod in eventum succumbentiæ &c., licèt de suo proprio satisfacere posset, idoneam tamen cautionem præstasset de solvendo totum, quod de jure judicatum fuisset, ipsam teneri pro pretio sitûs cum omnibus damnis, & interesse, id facere recusarunt, ac ad impediendum hujus pii operis executionem distulerunt. Cumque situs, dicto Ordini consignandus, tantæ capacitatis non sit, ut major, & magis fructifera pars dicti Prædii non remaneat; & licèt pars adversa in eo aliquod Jus habeat, quod expressè negatur, ea tamen sitûs dicto Ordini consignanda pars pro detractione, Legitimæ, & Trebellianicæ, aut alterius ipsarum prædictæ Margaritæ obventurâ, necnon etiam pro ædificatione Ecclesiæ, & Domûs prædictæ aliàs forsan concedi, seu alienari posset: propterea pro parte dictæ Margaritæ Nobis humiliter supplicatum fuit, ut pro hujusmodi pii operis executione in prædictis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur tam pium opus, ut par est, confovere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut facta per dictam Margaritam obligatione, ac præstitâ etiam idonea cautione de solvendo pretio dicti sitûs cum omnibus damnis, & interesse in eventum succumbentiæ, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica declares, prædictam Margaritam situm ex dicto Prædio pro Ecclesia, Domo, & aliis præfatis, prædicto Ordini Capucinorum concedendis statim concedere, & consignare liberè, & licitè posse, nec desuper à prædictis adversariis, aut quibuscunque aliis, quovis prætextu, causa, & occasione, molestari, perturbari, vel inquietari permittas, ac situm præfatum consignandum à reliquo Prædio separari cures, illumque à quacumque subjectione fideicommissi, hypothecæ, ac aliorum, si quod insit, aut alterius cujuscunque oneris prorsus liberes, & eximas, ipsiusque Ordinis Capucinorum Fratribus, ut ibi Crucem erigere, ac Domum, & Ecclesiam construere, ac perpetuò habitare, & ea retinere possint, eadem auctoritate licentiam, & facultatem concedas, quoscunque contradictores, & eis auxilium, vel favorem publicè, occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes, per opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postpositâ compescendo: non obstante dicto fideicommisso, hypotheca, si aliquod insit, cui quoad eam sitûs consignandi partem expressè derogamus, nec non vitio litigii, ac quibusvis confirmationibus, & dictæ Civitatis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, ac Regula de non tollendo Jure quæsito, quatenus opus sit, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illius sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogamus esse volumus: cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die xxv. Aprilis MDXCVI. Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. Vestrius Barbianus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Maii 1597. fol. 170. de quo exemp. in Arch. Generali Ord. Arm. Provincia Marchiæ.

Domum veterem S. Christinæ Fani, meliorem conditionem offerenti vendi, & pretium inde redactum in novam Fabricam converti indulget.

Dile-

Dilectis Filiis Guardiano, & Fratribus Ordinis Capuccinorum Domûs S. Christinæ Foncnsis Diœcesis.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut Nobis exponi fecistis, ob aeris intemperiem istius loci, Ecclesiam, & Domum istam relinquere cogamini, ac propterea aliam Domum, & Ecclesiam in loco salubriori extruere intendatis, cupiatisque istam Ecclesiam, & Domum diruere, & situm illorum vendere, pretiumque, & cæmenta inde redigenda, in novæ Domûs, & Ecclesiæ fabricam convertere posse, & ideo Nobis humiliter supplicari feceritis, ut opportunam ad hoc licentiam Vobis concedere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos specialem Vobis gratiam facere volentes, Vosque & quemlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis, ut veterem Domum, & Ecclesiam vestram hujusmodi destruere, dummodo illarum cæmenta, & lapides in novæ Ecclesiæ, & Domûs fabricam converti curetis, nec non situm Domûs, & Ecclesiæ destruendarum cujusvis personæ meliorem conditionem offerenti vendere, & alienare, pretiumque inde redigendum in novam fabricam prædictam convertere, liberè, & licitè valeatis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac vestri Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut Terra mera dictæ Ecclesiæ destruendæ in aliquam foveam profundam projiciatur. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris Die x. Decembris MDXCVI. Anno quinto.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mens., & anni præd. fol. 61. de quo Breve formatum in Archivo Conventûs.
Vide de hac Domo, & alia infra

Legatum pium pro 6. vestimentis Fratribus Civitatis Firmanæ, â Lucretia Vinca relictum in ducenta scuta converti, hæc pro fabrica novæ Domûs ibidem applicari, & pro onere 2. Missarum hebdomadatim aliàs dicendarum, harum 700. à Fratribus unâ tantùm vice celebrari concedit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut accepimus, aliàs quondam Lucretia Vinca, mulier Civitatis Firmanæ in suo ultimo, quod condidit, Testamento, voluerit, & ordinaverit, quod hæredes sui ex bonis hæreditatis ipsius Testatricis singulis annis facere deberent sex vestimenta, sex Fratribus Capucinis Familiæ Domûs Fratrum Capucinorum dictæ Civitatis tamdiu, donec omnes expensæ vestimentorum hujusmodi ascenderent ad ducenta scuta, cum onere tamen, quod per dictos Fratres Capucinos singula hebdomada ad minus duæ Missæ Mortuorum, una videlicet pro dictæ Testaricis, & altera pro ejus Matris Anima celebrare deberent, & aliàs, prout in dicto testamento plenius dicitur contineri. Cumque propter aeris insalubritatem maximè loci illius, in quo prædicta Domus Capucinorum sita reperitur, Dilecti Filii ejusdem Domûs Guardianus, & Fratres proposuerint, in alia ipsius Civitatis parte, salubriori aeri subjacenti, aliam Domum cum officinis suis necessariis pro eorum usu fabricari facere, ac pro expensis hujusmodi fabricæ notabili pecuniarum summa indigeant, quam in promptu non habent, dilecti verò Filii, ejusdem Lucretiæ hæredes, necessitatibus dictorum Guardiani, & Fratrum moti, dictam summam ducentorum scutorum in usum dictæ fabricæ exbursare parati sint; Nos propterea in præmissis providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia Nostra, prædictæ Lucretiæ hæredibus, ut dictam summam ducentorum scutorum in usum dictæ fabricæ, etiam unica vice exbursare, necnon Guardiano, & Fratribus ipsius Domus, ut illam recipere, & in dictam fabricam, & non in hujusmodi sonus vestimenta convertere liberè, & licitè, ac absque alicujus conscientiæ scrupulo possint, & valeant, concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur, & nihilominus summam prædictam ducentorum scutorum eidem fabricæ concedimus, & applicamus, illamque fabricæ prædictæ applicari, & per dictos hæredes dari debere volumus, & ordinamus; necnon hæredes prædictos de cætero ab onere, & obligatione conficiendi prædicta sex vestimenta annuatim absolvimus, & liberamus, Missas verò, quæ ratione præstationis hujusmodi vestimentorum celebrari debebant, ad numerum septingentarum missarum, infra tempus ipsis Guardiano, & Fra-

Digitized by Google

& Fratribus nunc, & pro tempore existentibus benevisum, pro Animabus dictæ Lucretiæ, & ejus Matris omnino celebrandarum reducimus, & moderamur, ac per celebrationem hujusmodi Missarum reductarum menti, & voluntati prædictæ Testatricis satisfactum esse, ipsosque hæredes, ac Guardianum, & Fratres propter præmissa, aliquam privationis, devolutionis, fideicommissi, substitutionis, aut aliam quamvis pœnam incurrere minimè posse, ac ita per quoscunque Judices & Commissarios, etiam Palatii Apostolici Causarum Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus: necnon voluntatem dictæ Testatricis quoad hoc opportunè, & sufficienter commutamus, non obstantibus præmissis, ac voluntate hujusmodi, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Ordinisque, & Domûs prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, Die XIV. Octobris MDXCVII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. Vestrius Barbianus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 273.

Petium Sylvæ, Fratribus pro commoditate Domûs Montis Floris ab Archipresbytero Ecclesiæ S. Pauli ibidem concessæ, pro annuo censu permutari, Archiepiscopo Urbinatensi, seu ejus Vicario Generali committit.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Urbinaten. seu Dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Archipresbyter Ecclesiæ Sancti Pauli Terræ Montis Floris, Viterbien. Diœc., ac Guardianus, & Conventus Domûs Fratrum Capucinorum Sancti Francisci dictæ Terræ, quod alias de anno MDXCV. dictus Archipresbiter pro commoditate dictorum Guardiani, & Conventus Capucinorum, eis quoddam petium silvæ, Tornaturarum duarum cum dimidio circiter, valoris, ut æstimatum fuit, scutorum triginta, monetæ, ad dictam Ecclesiam pertinens dedit & concessit, & vicissim pro dicto pretio triginta scutorum unum censum annuum perpetuum scutorum duorum cum dimidio, emptum à Dilecto Filio Balthassare Bonadies, Secretario Apostolico, & Familiari nostro, & ab eo dictis Guardiano, & Fratribus ea de causa donatum recepit, salvo tamen nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito, prout in instrumento desuper celebrato, plenius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Ecclesiam prædictam ex dicto censu majorem redditum, quàm ex dicta sylva percipiat, & propterea hujusmodi permutatio in illius utilitatem cesserit, & cedat, cupiunt propterea tam Archipresbyter, quàm Guardianus, & Fratres prædicti permutationem hujusmodi pro illius validitate, confirmationis Apostolicæ robore communiri. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ sylvæ situationem, confines, & dictum etiam annuum valorem, ac instrumenti prædicti tenorem præsentibus pro expressis habentes, ac eisdem Archipresbytero, Guardiano, & Fratribus specialem gratiam facere volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut de præmissis Te diligenter informes, & si per informationem eamdem permutationem dictæ sylvæ, cum censu præfato in ejusdem Ecclesiæ utilitatem cessisse & cedere compereris, super quo tuam conscientiam oneramus, in primis Archipresbyterum, ac Guardianum, & Fratres, & alios quoscumque, qui in præmissis intervenerunt, à quibuscumque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas præmissorum occasione quomodolibet incurrerint, injunctâ eis arbitrio tuo pœnitentiâ salutari, auctoritate nostra gratiosè absolvas, ac deinde permutationem prædictam, & instrumentum desuper celebratum, & inde secuta quæcumque, eadem auctoritate, perpetuò confirmes, & approbes, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, suppleas. Non obstan. fel. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus,

bus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCII. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. mensis, & anni præd. fol. 371.

DECRETO

Sac. Congreg. Rit.

Fr. Athanasio, ante ingressum Religionis ritu Græco ordinato, post Professionem, ritu latino celebrandi facultas conceditur.

Anconitana, seu Urbis.

Athanasius Savarus, Presbyter, ritu Græco Ordinatus, à Sanctissimo D. Nostro licentiam petiit ingrediendi Religionem Capucinorum, & celebrandi Missam ritu latino, & cum ex ejusdem Sanctissimi L. N. Dataria, hujusmodi supplicatio ad Sac. Rituum Congregationem remissa fuerit. Eadem Sacra Rit. Congregatio censuit licentiam petitam à dicto Athanasio Presbytero Græco, celebrandi ritu latino posse concedi post ingressum Religionis, & emissionem Professionis. Et ita declaravit. Die 16. Octobris 1604.

I. P. Mucantius Sec. Cong.

Ex Reg. Secret. Cong. mens. & anni præd. fol. 153.

Ecclesiam S. Catharinæ Anconæ, cum Domunculis, & petiis terræ contiguis Domui Fratrum ibidem uniri, Vicario Generali committit, ac onera dictæ Ecclesiæ incumbentia à Fratribus suppleri jubet.

PAULUS EPISCOPUS

Sarvus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario, Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Anconitani in Spiritualibus Generali salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, ad ea, per quæ in singulis Religiosis locis observantia vigeat Regularis, illarumque personarum in eis sub Regulari Disciplina Divinis laudibus insistentium, & in humilitatis spiritu Altissimo continuò famulantium opportunitatibus, & commoditatibus valeat salubriter provideri, libenter intendimus, ac ea, prout in Domino salubriter expedire conspicimus, favoribus prosequimur opportunis. Sanè exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Domûs Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Anconitanæ petitio continebat, quod Ecclesia S.Catharinæ, etiam Anconitan., quam dilectus Filius Bernardinus Manfredus, ipsius Ecclesiæ Rector obtinet, in suprema, & altiori parte Civitatis Anconitanæ versùs Mare, ac nonnulla petia terræ dictæ Ecclesiæ circumcirca contigua, quæ ad eam legitimè pertinent, consistentia, ob earum a frequentia, seu babitationibus Populi ipsius Civitatis distantiam, non solum delinquendi occasionem sed etiam ipsis delinquentibus ab eadem Civitate de facile exeundi occasionem præbent. Si igitur dicta Ecclesia, quæ sine cura est, & prædictæ Domui admodum vicina, & commoda esse dignoscitur, cum dictis petiis terræ, ac quibusdam Domunculis, eidem Ecclesiæ adjacentibus, & ad eam spectantibus, annui redditus decem & octo scutorum, vel circa, eidem Ordini Fratrum Capuccinorum, ad effectum illam, & illius septa, quæ satis angusta existunt, ampliandi, perpetuò concederentur, nonnullis inconvenientibus, & scandalis, quæ sæpe exoriri solent, ac Guardiani, & Fratrum præfatorum commoditatibus plurimùm consultum foret, unusque ex Populo, seu Civibus dictæ Civitatis ex singulari, quem erga Domum, & Ordinem Fratrum hujusmodi gerit devotionis affectum, tum ad providendum indemnitati dicti Bernardini, tum ad effectum concessionis Ecclesiæ hujusmodi, tot bona stabilia, seu perpetuos annuos census, ex quibus decem, & octo scuta hujusmodi quotannis percipi poterunt, perpetuò dare, & assignare paratum se exhibuit. Pro parte Guardiani, & Fratrum præfatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus dictam Ecclesiam cum petiis terræ, illi adjacentibus, & ad eam pertinentibus domunculis hujusmodi, prædicto Ordini ad effectum præsentium concedere, & assignare, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica, aliis

uniri

uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundùm communem extimationem, tam beneficii uniendi, quàm illius, cui uniri peteretur, alioquin unio non valeret, idemque observari etiam voluimus in perpetuis concessionibus, & applicationibus de quibuscunque bonis Ecclesiasticis: quique similes impunè delinquendi occasiones, præsertim in Civitatibus, & locis nostris, & S. R. Ecclesiæ ditioni subjectis removere, ac Religiosarum Personarum commoditati providere desideramus, Eosdem Guardianum, & Fratres, & illorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis &c., & absolutos fore censentes, necnon dictæ Ecclesiæ omnium & singularum proprietatum, jurium, terræ petiorum, domuncularum, & adjacentium prædictorum vocabula, confinia, & denominationes, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Directioni Tuæ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus, si est ita, & vocatis, qui fuerint evocandi, primò dictam Ecclesiam unà cum domunculis, & petiis terræ hujusmodi Ordini, ac Guardiano, & Fratribus per se vel alium, seu alios eorum nomine corporalem possessionem primò dictæ Ecclesiæ, & petiorum terræ, & domuncularum illius hujusmodi, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, ac primò dictam Ecclesiam, & domunculas, ac terræ petia septis Regularibus prædictis pro illarum ampliatione, seu dilatatione includere, & ad formam eis benevisam, ac Regulari eorum instituto conformem reducere, eidemque Ecclesiæ in Divinis, juxta laudabilem illorum consuetudinem & regularia instituta deservire, ipsique Guardianus, & Fratres onera, primò dictæ Ecclesiæ incumbentia, supportare teneantur, auctoritate Nostra perpetuò concedas, & assignes. Nos enim, si concessionem, & assignationem hujusmodi per Te vigore præsentium fieri contigerit, præsentes literas, etiam ex eo, quod dictus Bernardinus, & alii quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, nec causæ, propter quas præmissa facta fuerint, coram loci Ordinario, tanquam à Sede Apostolica Delegato, seu aliàs examinatæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, & quocunque alio capite, vel alia quantumvis legitima, & juridica causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quoquam alio defectu notari, seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, aut aliàs revocari, suspendi, restringi, limitari, seu ad viam, & terminos juris reduci, vel eis in aliquo derogari, seu adversùs easdem literas quodcunque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, vel concedi, nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac in omnibus inviolabiliter observari debere, nec etiam, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, ac Sedem prædictam in genere, vel in specie quomodolibet, etiam Apostolica Auctoritate factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacunque posteriori Data, per Guardianum, & Fratres Domûs Ordinis hujusmodi pro tempore existentes quandocunque eligenda, concessas esse, & fore, eisque suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices, Commissarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos judicari, & definiri debere, necnō irritum, & inane, si secus super bis à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate nostrâ decernas. Non obstantibus priori voluntate nostra, aliisque præmissis, & fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, qua prohibetur, ne quivis Ordinum Mendicantium Fratres in alia Civitate, vel quocunque alio loco ad inhabitandum loca de novo recipere, seu hactenus recepta de novo mutare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, faciente plenam, & expressam de hujusmodi prohibitione mentionem, ac Lateranen. Concilii, novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, necnon in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus dicti Ordinis, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, aliisque contrariis quibuscunque: aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis, in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum literas impetraverint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliter quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde secuta quæcunque ad primò dictam Ecclesiam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari: & quibuslibet aliis privilegiis, & indultis generalibus, vel specialibus, quorumcunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter quo-

non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumcunque totis tenoribus habenda sit in eisdem literis mentio specialis. Proviso, quod propter concessionem, & assignationem per Te faciendas, si eas fieri contigerit, ut præfertur, primò dicta Ecclesia debitis propterea non fraudetur obsequiis, sed ejus congruè supportentur onera antedicta. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinto Kal. Novembris Pontificatus Nostri Anno primo.

V. Capitostus.

Loco ✠ Plumbi.

Bulla formata in Archivo Conventûs &c.

N O T A

Tam præmemoratæ Domui, quàm ejus Ecclesiæ concessæ fuère subinde, & aliæ Apostolicæ gratiæ: & quidem Ecclesia illius fuit decorata Altari privilegiato perpetuo: primò à Gregorio Papa XIII. per Bullam, in Archivo Conventûs originaliter conservatam, Altari S. Joannis Baptistæ concesso, & postea ab Urbano Papa VIII. ad Altare Sanctissimæ Pietatis per sequens Apostolicum Breve translato.

U R B A N U S   P A P A   VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde fidelium Defunctorum animæ, Domini N. J. Christi, ejusque Sanctorum Suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam S. Pauli Anconitanæ Domûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, simili aliàs privilegio per fel. record. Gregorium PP. XIII. Prædecessorem Nostrum, ut infra, decoratam. & in ea situm Altare Sanctissimæ Pietatis etiam nuncupatum hoc speciali dono illustrare, & propterea privilegium hujusmodi Altari Sancti Joannis Baptistæ, per eumdem Gregorium prædecessorem, ut præfertur, concessum, cassantes, revocantes, & annullantes, authoritate Nobis à Domino tradita, & de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ut, quandocumque Sacerdos aliquis, ejusdem Ecclesiæ dumtaxat, Missam Defunctorum ad præfatum ejusdem Sanctissimæ Pietatis Altare celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum Suffragii Indulgentiam consequatur, ita ut ejusdem Domini N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Aprilis MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno decimoquarto.

M. A. Masaldus.

Exempl. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Marchiæ

Cum, & contiguum, derelictumque S. Cataldi Propugnaculum Fratribus non levia causaret incommoda, illud æquè ac ejus situm ad illorum usum concessum fuit, ut sequitur.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Lib. Sup. in fol. trans. *Guardianus Capucinorum Anconæ humillimus Servus, & Subditus Sanctitatis Vestræ ad ejusdem pedes prostratus devotissima obsequia exponit, qualiter illorum clausuræ adjacet vetus, & derelictum Propugnaculum,* Baloardo *S. Cataldi dictum, quod, ceu locum apertum accedere potest, quicunque vult; supplicat proin, ut dictum situm, modicumque terrenum Capucinis dicti loci concedere dignetur, quatenus illius commodis modo iis permissa, frui valeant. Ex quo, & parum timoratis adimeretur occasio Deum offendendi, cum Oratori utile cum Dei, & S. Sedis servitio in hac concessione conjungi videatur, prout id & Eminentissimo Lambertini notum est. Et cum concessâ gratiâ, quam Orator sperat, juxta Gubernatoris Armorum ordinem, murum, quo memoratum propugnaculum maneat clausum, erigi necesse sit, supplicat ulterius, quatenus hunc cum quibusdam ædibus, Cassone nuncupatis; & pariter ad S. Sedis Dominium spectantibus, unire possit.*

Quam &c.

A tergo *Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII.*

Pro Guardiano Capucin. Anconæ.

R E S C R I P T U M

Ex audientia Sanctissimi Die 4. Martii 1729.

Sanctissimus annuit, & ad Cardinalem Episcopum pro executione habitâ intelligentia cum Gubernatore armorum.

N. M. Card. Lercarus.

Vigore

Vigore hujus Rescripti fuit Illustrissimo D. Gubernatori armorum præsentatus Libellus supplex sequentis tenoris.

Illustrissime Domine.

Ex ordine Emin. Domini Episcopi Cardinalis Lambertini, Illmæ Dom. Vestræ cum præsente folio sese sistit Fr. Josephus Marin à Forosempronio Definitor, & Guardianus Capucinorum Anconæ, Eidemque reverenter exponit, quod ex speciali gratia Sanctissimi Domini nostri Benedicti XIII. feliciter regnantis, ipsi concessus sit situs detriti & derelicti Propugnaculi, S. Cataldi nuncupati, prout Illustrissima Dom. V. ex Rescripto, supplici Libello apposito, & hic copialiter adjuncto, videre poterit. Inde Illustrissimæ Dom. V. supplicat, quatenus Oratori modum, quo se circa murum, pro clausura Propugnaculi erigendum, gerere debeat, præscribere dignetur, ne desuper rei militari in casu necessitatis impedimentum adnascatur.

Quam gratiam &c.

Ad cujus calcem Illustrissimus Dominus Gubernator sequens posuit Rescriptum.

Cum Sanctissimus Dominus noster Benedictus XIII. PP. Capucinis Anconæ totum situm veteris Propugnaculi, S. Cataldi nuncupati, gratiosè concesserit, prout ex Rescripto supplicis Libelli Sanctissimo porrecti, à P. Guardiano, ordine Emin. D. Card. Lambertini mihi communicato liquet, cumque Ego desuper cum sua Eminentia, & Reverendissimo Domino della Molara Commissario Generali Armorum jam contulerim, hicque sub 19. Mart. 1729 mihi responderit paragrapho, hic ceu ad talem concessionem spectante, apponendo sub hujusmodi terminis: Cum PP. Capucini à Sanctissimo Domino Nostro obtinuerint gratiam, prout ex copia supplicis libelli cum rescripto, mihi remisso, patet, & præjudicium, de quo Sanct. Sue informari debeat, loco non accedat, ego, quod in contrarium dicam, non habeo. *Hinc attenta hujusmodi concessione, & gratia facta, P. Guardianus prædictus Murum transversalem, ex una parte ipsorum clausuræ unitum, & ex altera parte rectà usque, & supra murum* scarpa della cortina *nuncupat., ductum erigi, & huic portam ex opposito ad aliam portam, in platea, Mare respiciente, adjungi curabit. & quidem talis magnitudinis, ut tamen machinæ militares commodè pervehi possint. Poterit insuper adjicere arginem, ne quis ad Superiorem Propugnaculi partem, aut pulveris nitrati custodiam, cui pariter modicus murus cum porta adjici debet, ascendere queat.*

Utque hæc omnia suum sortiantur effectum, in meæ armorum Cancellaria registrentur, & solito officii mei Sigillo muniantur.

Dat. ex habitatione meæ Residentiæ Anconæ 12. April. 1729.

L. S.

Joannes Baptista della Penna Gub.

Guidubaldus Marinus Secret.

Fuit ad hæc Eminentissimus Cardinalis Episcopus pro coronide executionis rogatus sequente libello Supplici.

Eminentissime, ac Reverendissime Princeps.

Fr. Josephus Marin à Forosempronio Definitor, & impræsentiarùm Guardianus Capucin. Anconæ humillimus Emin. Vestræ Servus reverenter exponit, qualiter à Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. mediante Emin. Suæ patrocinio obtinuerit gratiam utendi situ, modicoque terreno veteris, & derelicti Propugnaculi S. Cataldi, cum conditione, ut desuper cum Gubernatore Generali Armorum conveniat, qui ipsi modum præscripsit, prout melius in libello Supplici, & Rescriptis, Eminentiæ Vestræ hic præsentatis, legere est. Supplicat inde Orator Eminentiæ Vestræ, quatenus obtentam gratiam executioni dari disponat, & ordinare dignetur, ut omnia in acta Curiæ suæ Episcopalis referantur, & Originalia Oratori restituantur.

Quam gratiam &c.

A tergo. *Eminentissimo, ac Reverendissimo Principi, ac Domino Cardinali Lambertini, Episcopo Anconæ.*

Pro Fr. Josepho Marin de Forosem. Definitore, & Guardiano Capucin. hujus Civitatis Anconæ.

R E S C R I P T U M   P R O P R I Æ   M A N U S

Die 22. Aprilis 1729.

Viso Rescripto Emin. D. Cardinalis Lercarii, ex Audientia Sanctissimi die 4. Martii 1729., voto, modo, latè expresso in informatione Domini Marchionis de la Penna Gubernatoris Generalis Armorum sub data die 12. April. 1729. præcipimus executioni mandari Rescriptum supradictum, juxta modum in citata informatione intimatum, & in reliquis pro gratia juxta petita.

P. Cardinalis de Lambertinis Episcopus.

Originalia in Archivo Conventûs Anconæ.

Patientibus quoque nonnullas molestias Fratribus ob gabellam carnis, illorum ab hac exemptio fuit confirmata Rescriptis sequentibus.

BEATISSIME PATER.

Fratres Capucini Conventûs Anconæ humillimi Servi, ac Subditi ad Sanctitatis Vestræ pedes prostrati reverenter exponunt, quod à Lanionibus ibidem ratione carnis durè vexentur, & in usu suorum privilegiorum impediantur. Et quamvis ab ipso P. Guardiano fuerint rogati, & à pluribus dictæ Civitatis Dominis admoniti, ut à prætensione sua desisterent, carnemque, sive per modum eleemosynæ iis datam, vel aliàs ab habentibus curam ipsorum emptam, minora venderent pretio, præsertim, si qui illam ad Conventum portant, attestatum à Guardiano, vel Vicario subscriptum, & solito Conventûs Sigillo munitum exhibeant: nihilominus illos molestare non desinunt, etiam cum Religionis contemptu, Religiosorum mortificatione, & sæcularium illam portantium injuria, cum eorum aliquos carcerari fecerint.

Cum autem Capucini, attenta illorum paupertate hujusmodi Facta ad litem deducere nequeant, ad consuetam S. V. Clementiam recurrunt, rogantes, quatenus eorum privilegia, & exemptiones, quibus ob summam paupertatem gaudent, manuteneri jubeat.

Quod totum &c.

A tergo. *Sanct. Domino Nostro Papæ Benedicto XIII.*

RESCRIPTUM

Ex audientia Sanctissimi die septima mensis Octobris 1729.

Sanctissimus attentis expositis mandavit, quod Dominus Cardinalis Episcopus Anconæ provideat instantiæ Oratorum, & quatenus opus sit, informet.

Nic. Card. Coscia.

L. S.

Gratiosissimè instantiis providit, Emin. Episcopus, tunc Cardinalis Prosper Lambertinus, jam Christiani Orbis clavum gloriosè moderans BENEDICTUS PAPA XIV. Rescripto propriâ manu ita formato.

Die 12. Februarii 1730.

In Executionem Rescripti ex Audientia Sanctissimi ab Eminentissimo D. Card. Coscia sub. 7. Oct. 1729. emanati, & in sequelam notorum privilegiorum Ordinis Seraphici ex charitate viventis, & nihil possidentis, prout ex literis SS Congregationum Romæ, & Sententiis Tribunalium ibidem, apud Lantuscam in Theatro regularium Verbo Gabbella videndis, patet, PP. Capucinos hujus nostræ Civitatis Anconit. à solutione Gabellæ carnis immunes declaramus, & in assecurationem, quod caro, vel servierit, vel servire debeat illorum usui, sufficiat attestatum P. Guardiani Conventûs, vel in ejus absentia Superioris, vel etiam ipsorum Syndici.

In quorum fidem folii hujus tenorem à Nobis scriptum subscribimus.

P. Card. Lambertinus Episcopus Anconæ.

L. S.

Autog. in Arch. Conventûs.

Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia S. Mariæ in Solestano prope Civitatem Asculanam pro Fratribus duntaxat, privilegiat, ita tamen, ut decem Sacerdotes ad minus ibi existant.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Omnium saluti paterna charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ D. N. Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex purgatorii pœnis, ad æternam salutem, per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes autem Ecclesiam, S. Mariæ in Solestano nuncupatam Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum propè, & extra muros Civitatis Asculan. simili hucusque privilegio, ut accepimus, minimè decoratam, dummodo in ea decem ad minus Sacerdotes existant, & in ea situm Altare SS. Crucifixi hoc speciali dono illustrare, Auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei mise-

misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejusque Authoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis dumtaxat, Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, ita ut ejusdem D. N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXVIII. Junii MDCVIII. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Scipio Cobellutius.

Orig. in Archivo Conventûs.

Fr. Paulum à Cæsena Tunonium ad Domum S. Mariæ de Compassione, aliasque vicinas Missiones visitandas ablegat.

Dilecto Filio Paulo à Cæsena, Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM ex debito Pastoralis Officii, quo fidei Catholicæ propagationi omni sollicitudine invigilare tenemur, ad Piam Domum S. Mariæ de Compassione nuncupatæ, Oppidi Tunonis, Gebennen. Diœcesis, pro Hæreticorum conversione præcipuè institutam, personam aliquam pietate, fide, ac prudentia idoneam hoc tempore mittere decreverimus, quæ de ejusdem Domus statu, & aliis, de quibus Nos certiores fieri pro tanti operis, & Catholicæ Religionis progressu in Domino duximus expedire, sese diligenter informet, Tu Nobis occurristi, quem ad hoc munus deligeremus. De tua igitur sincera fide, Catholicæ Religionis zelo, prudentia, & industria multam in Domino fiduciam habentes, ac fore sperantes, ut, quæ Tibi commiserimus, prout oportet, & ex animi nostri sententia cures, & efficias, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium tibi committimus, & mandamus, ut ad Domum prædictam quamprimùm Te conferas, ac de illius statu, regimine, deque Missionibus, quæ in Vallensium, Lausanæ, Friburgi, aliisque circumpositis regionibus pro Hæreticorum ad Fidem Catholicam conversione, sicut accepimus, fiunt, veritatem diligenter perquiràs, & quanto cum fructu Animarum, ac Catholicæ Religionis augmento hactenus in illis partibus laboratum fuerit, quidque ad spem exploratum habeatur de Gebennensium, aliorumque vicinorum Populorum in hæreticæ impietatis nocte miserè errantium reditu ad lucem veræ fidei Te similiter informes, ac simul remedia opportuniora ad eorum conversionem, quæ ex re præsenti cognosci possunt, pro tua prudentia consideres, omniaque alia, & singula investiges, indages, & perquiras, quæ pro prædictis, & circa ea in Domino judicaveris expedire, Nobisque etiam in dies per literas, antequam Romam redeas, accuratè referas, ita ut quid tantum Christi negocium postulet, ex tua relatione cognosci, & deinde maturè desuper provideri possit ad gloriam Salvatoris. Præterea Tibi, ut, si fortè aliqua inciderint pro utilitate operis, & Missionum prædictarum, quæ dilationem minimè ferant, ita ut Nos certiores faciendi tempus, & rescripta nostra expectari non possint, sed præsentaneum remedium requirant, omnibus hujusmodi, & singulis, prout tua Tibi suggeret prudentia, providere possis, & valeas, plenam, & liberam, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem tribuimus, & impartimur. In contrarium facien., non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris. Die XI. Januarii MDCIX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Scipio Cobellutius.

Autog. in Secret. Brev. Apost. tom. 5. divers. Pauli V. fol. 336.

NOTA.

VIrtute vim *ad gloriam*, *honorem*, & *imperium* parari, Hypponis perhibet S. Doctor, *Lib. V. de Civit. Dei c. 12.* & P. Paulus suprà nominatus suo firmat exemplo.

Virtute, quæ in eo cum ætate adolevit, & quam Religioso vitæ Capucinæ voto ampliavit, acquisivit *gloriam* sublimis Litteraturæ, qua in Scholis Ordinis, Theologicas illustravit Cathedras, & in Ecclesiis Evangelica ornavit rostra. Præco, & testis gloriosæ hujus, & in scientia Sanctorum fundatæ facundiæ fuit Roma, dum

dum Anno Jubilæo 1600. sub Clemente VIII. in Ecclesia S. Laurentii in Damaso, per cineralia Ecclesiasten. Eum audivit.

Honorem, *virtute* Pauli partum, comprobat Apostolica Legatio, qua visitatio Missionum Vallensium &c. per supra positum Breve Ei fuit commissa. Geminavit & Paulus honorem, dum Missionibus circumspectâ consuluit provisione, & Pontificia jussa exactè implevit.

Virtute obtinuit, & generale Ordinis *Imperium* 1609. seu generalem, juxta S. Regulæ verba consistentem in famulatu servitutem: Imperium, & servitutem æquâ portavit mente: illud, dum flori Regularis Observantiæ conservando auctoritate invigilavit: hanc, dum accedentes Fratres blando, humilique excepit affatu, & paterno adjuvit consilio, aliis testibus nemo maior, se judice nemo minor.

Ad alium Conventum in Terra Montis Ulmi erigendum, quoddam Terræ petium, muri veteris cæmenta, & ædificium Ecclesiæ, ruinam minantis, ad Commendam S. Philippi de Auximo, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani spectantia, pro alio terreno, à dicti Loci Communitate oblato, alienari, Magni dicti Hospitalis Magistro concedit, ita ut Ecclesia, à Fratribus relicta, Ecclesiæ Commendæ subrogetur, & in illa hujus onera adimpleantur.

A Tergo: *Dilecto Filio Aloysio de Vignacourt, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Priores Terræ Montis Ulmi, Firmanæ Diœcesis, & Fratres Minores Ordinis S. Francisci, Capucini nuncupati, quod, cum ejusdem Ordinis Domus Terræ Montis Ulmi, Firmanæ Diœcesis, in loco non admodum salubri, ex una parte sita sit, atque ideirco ad tuendam, & conservandam Fratrum inibi commorantium sanitatem, eos transire aliò oporteat, prædicti Fratres Ecclesiam Domûs prædictæ, & Dilecti Filii, Communitas, & Homines dicti Montis Ulmi, ob singularem, quem erga dictum Ordinem gerunt, Devotionis affectum, terrenum quoddam, ad eos legitimè spectans, in ejusdem Montis Ulmi territorio situm, valoris in proprietate viginti trium scutorum cum dimidio alterius scuti similis, & anni redditus dimidii scuti hujusmodi, cum quadam terræ petia, ibidem pariter existente, & ad Præceptoriam, seu Commendam Sancti Philippi de Auximo, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quam Dilectus Filius Joannes Otbo Posius, ejusdem Hospitalis Frater Miles obtinet, pertinente, & ad fabricandum inibi Domum dicti Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum, apprimè commoda, valoris in proprietate trium scutorum cum dimidio, & redditus annui dimidii scuti ad summum, necnon pro quibusdam Murorum veterum cœmentis, ac ædificio Ecclesiæ, ruinam minantis, in qua nullæ sunt campanæ, sed unum duntaxat Altare, & ter in anno duntaxat celebratur, valoris centum, & septem scutorum permutare desiderant. Verùm, quia Statutis, ac stabilimentis dicti Hospitalis, Apostolica auctoritate confirmatis, Præceptoriarum, seu Commendarum, & earum bonorum alienationes, seu permutationes fieri expressè prohibentur, desiderium eorum adimplere non possunt, absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia; Idcirco pro parte dictorum Fratrum Capucinorum, asserentium permutationem hujusmodi, si fiat, in augmentum cultûs Divini cessuram esse, Nobis humiliter supplicatum fuit, quatenus sibi in præmissis opportuuè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur hujusmodi petia Terræ, & Terreni Ecclesiæ, & cœmentorum prædictorum, & annuos valores, ac situationes, vocabula, & denominationes, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi, postquam per diligentes informationes, permutationem hujusmodi in augmentum cultûs Divini cessuram esse cognoveris, priorem Ecclesiam, & terrenum, cum terræ petia, cœmentis, & ædificio Ecclesiæ permutandi, & quæcumque instrumenta, cum pactis, & conditionibus benevisis, desuper conficiendi, facultatem, omnemque in præmissis auctoritatem necessariam, & opportunam concedimus, & impartimur, ita tamen, quod, si permutationem hujusmodi fieri contingat, Ecclesia Domus Fratrum Capucinorum prædictorum, quam nunc inhabitant, & relinquere intendunt, loco Ecclesiæ Commendæ, seu Præceptoriæ hujusmodi subrogetur, & in ea onera, Ecclesiæ collabenti prædictæ incumbentia, adimpleri omnino debeant, non obstantibus felic. rec. Pauli PP. II. Prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis, & ju-

& juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Martii MDCX. Pontificatus noſtri anno quinto.

S. Cobellutius.

Aut. in Secret. Brev. Apoſt. Reg. Mart. 1610. *fol.* 27. *de quo Decret. in Secret. S. Congr. Epiſc. & Regul. Reg. anni* 1606. *f.* 62.

Pro Legato pio, cuilibet ex Domibus Senogalliæ, & Montis Bodii cum onere Miſſarum, & annualis Officii Defunctorum à Joanne Baptiſta Savello relicto, 700. duntaxat Miſſas ſemel celebrari, Epiſcopo Senogallienſi, ſeu ejus Vicario committit.

Venerabili Fratri Epiſcopo Senogallien, ſeu Dilecto Filio ejus Vicario in ſpiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, ſeu Dilecte Fili, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Hæredes quondam Joannis Baptiſtæ Savelli, quod ipſe in ultimo, quod condidit, & ſub cujus diſpoſitione ab humanis deceſſit, Teſtamento, inter alia, Dilectis Filiis Fratribus Domorum Ordinis Fratrum Capucinorum Senogallien. & Terræ Montis Bodii Senogallien. Diœceſis quinquaginta ſcuta ſemel tantùm perſolvenda pro qualibet Domo reliquit, ut ex illis libri pro uſu, & commodo dictorum Fratrum emerentur; cum hoc, ut pro anima ipſius Joannis Baptiſtæ ſubitò poſt illius mortem, Miſſæ pro Defunctis celebrari ſolitæ in Eccleſia Sancti Gregorii Monachorum Ordinis Camaldulen. de Urbe, necnon ſingulis annis unum Officium Defunctorum pro anima ipſius Joannis Baptiſtæ in perpetuum celebrarentur, & aliàs, prout in dicto Teſtamento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædicti Capucini Legatum hujuſmodi, propter illius perpetuum onus acceptare noluerint, dicti verò hæredes plurimùm cupiant voluntati ipſius Joannis Baptiſtæ aliquo modo ſatisfieri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur prædictos Hæredes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præſentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, quod Fratres Capucini prædicti, loco, & vice unius Officii pro Defunctis, in perpetuum celebrandi, ſeptingentas duntaxat Miſſas hujuſmodi celebrare liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate Noſtra concedas, & indulgeas, ac per celebrationem ſeptingentarum Miſſarum prædictarum menti, & voluntati dicti Teſtatoris circa præmiſſa ſatisfieri decernas, eamdemque Teſtatoris voluntatem, quoad hoc, commutes. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die ſecunda Julii MDCXI. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

Scipio Cobellutius.

Autog. inter Brev. Secr. &c. menſ. Jul. f. 120.

NOTA.

Contentione ſemel ortà inter Reverendos Patres Conventuales, & Fratres noſtros, in hac Civitate cohabitantes, cui eorum parti deberetur in Proceſſionibus &c. præcedentia, Sacra Rituum Congregatio in noſtrum tandem dixit favorem, Decreto ſequente:

SENOGALLIENSIS.

Cum *ſub die* 27. *Aprilis anni* 1696. *ſuper controverſia exorta inter Patres Minores Conventuales ex una, & Patres Capucinos Civitatis Senogallienſis, poſtulantes, manuteneri in poſſeſſione praeceden.*

Digitized by Google

dendi dictos Patres Conventuales olim suppressos, ac postea restitutos, licet antiquiores in loco, ex altera partibus, ab Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sacrorum Rituum Congregationi Præpositis Cardinalibus ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Pamphilii, præcedentiam deberi Patribus Minoribus Conventualibus responsum fuerit, eumque huic resolutioni Patribus Capucinis prædictis minimè acquiescentibus sub die 17. Decembris, anni prædicti 1605. fuerit nova audientia benignè concessa: Repropositâ modo ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Pamphilio in hac Sacra Rituum Congregatione hujusmodi controversiâ, Sacra eadem Congregatio, utrisque Partibus, tam in voce, quàm in scriptis plenè informantibus auditis, à primo loco decisis recedendum censuit, & Patribus Capucinis præcedentiam deberi decrevit, & ita servari mandavit.

Die 21. Januarii 1696.

A. Card. Cybo.

L. S.

B. Inghiramus S. Rituum Congreg. Secret.

Reg. in Secr. Cong. mens. & anni præd. fol. 356. Copia in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Marchiæ.

Controversia autem, quæ Cathedralis Ecclesiæ Capitulum inter & Nostrates ibidem ratione sepulturæ Petri Oliverii Matthæi, & emolumentorum funeralium fuit suborta, à Sacra Congregatione Concilii, Eminentissimo Cardinali Præfecto pro concordanda utraque Parte fuit remissa, Decreto tenoris sequentis.

S E N O G A L L I E N S I S.

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, quod unicum in Civitate Senogallien. munere Parochi fungitur, coram Vicario Generali sese opposuit, ne Cadaver Petri Oliverii Matthæi 1701. die 17. Junii defuncti, ad Ecclesiam Patrum Capucinorum, in qua ille sepulturam elegerat, tumulandum deferretur. Idem autem Vicarius dictum Cadaver interim efferri, & in eorundem Patrum Ecclesia sepeliri jussit. Seseque controversiam postea compositurum promisit: cumque illa composita asseratur sub conventione coram præfato Vicario vicissim inita, quod omnia emolumenta Funeralia, omnesque ceræ dicto Capitulo traderentur. Capitulum verò illarum medietatem prædictis Patribus Capucinis spontanea largitione retrodaret, hujus generis concordiam dicti Patres postea impugnarunt, ac observare noluerunt.

Re itaquè ad hanc Sacram Congregationem delatâ. Hæc relationem Episcopi de more prius exquisivit, eaque dudum transmissa, ac exhibitis per Partes pluribus etiam documentis, verbalem ejusdem concordiæ celebrationem respicientibus, ab EE VV. definiri modò petitur.

Primò, An constet de concordia, & quatenus affirmativè.

An ea sit servanda in casu &c.

Die 27. Junii 1705. Sacra Congregatio Concilii rescripsit ad Mentem.

Mens fuit, quod Eminentissimus Præfectus curet Partes concordare.

B. C. Panciaticus Præfectus.
V. Petra Secret.

Ex Reg. seu libro 57. Secret. Congreg. præd. fol. 109.

Ecclesiam collativam SS. Cosmæ, & Damiani extra muros Terræ S. Anatoliæ supprimi, eam cum contiguis terris, & Sacra Supellectile Fratribus concedi, in suppressæ Ecclesiæ vices, Ecclesiam S. Blasii à prima dependentem, in titulum erigi, ab hujus Rectore, Abbate nuncupando, onera, priori annexa persolvi, ac pro illius sustentatione emolumenta separata assignari, Vicario Generali Camerinensi committit.

P A U L U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Camerinensis in spiritualibus Generali, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SAlvatoris, ac Domini Nostri Jesu Christi, qui consolatio nostra est, vices in Terris, licèt immeriti, gerentes, iis, quæ ad Religiosorum quorumlibet, præsertim Fratrum Minorum Sancti Francisci, Capucinorum nuncupatorum, qui pompis hujus sæculi spretis, Regularis disciplinæ, ac humilitatis jugum, libenter amplexi, propriam voluntatem abnegare,

negare, & in Cœlis thesauros suos recondere decreverunt, consolationem spectare dignoscuntur, libenter annuimus, quò majuri spiritus fervore accensi, viam consiliorum Domini, quam pro ejus amore sunt ingressi, inoffenso pede percurrere, & alacriùs prosequi valeant: ad illos quoque dexteram Nostræ liberalitatis extendimus, quos ad id propria virtutum merita multipliciter recommendant: Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & inantea vacatura collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Cum itaque postmodum sine cura Ecclesia Sanctorum Cosmæ, & Damiani, sive Sanctæ Mariæ Fontis Boni nuncupata, prope & extra muros Terræ S. Anatoliæ, Camerinensis Diœcesis, per liberam resignationem Dilecti Filii Alexandri Perbenedicti, nuper ipsius Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos, hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supradictis. Et, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & Hominum dictæ Terræ Sanctæ Anatoliæ petitio continebat, in dicta Terra nulla Domus Regularis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, hactenus instituta reperitur, ac Communitas, & Homines præfati attendentes, Religiosos Fratrum Capucinorum hujusmodi, tum voluntariæ paupertatis studio, tum disciplinæ Regularis austeritate, & assiduis orationibus, jejuniis, & verbi Dei prædicationibus, aliisque spiritualibus exercitiis, quibus jugiter vacant, prælucere, uberes quoque in vinea Domini fructus producere consuevisse, ac propterea peculiari erga dictos Religiosos devotione ducti, unam eorumdem Capucinorum Domum Regularem, in dicta Terra construi facere proposuerunt, & ad id à Congregatione Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, licentiam & facultatem obtinuerunt, ac primò dicta Ecclesia unà cum Domo, & Terris illi contiguis, ob ejus situs, & loci opportunitatem pro dictæ Domus Regularis constructione satis apta, & idonea existit. Si igitur in prædicta Ecclesia nomen, titulus, & denominatio Ecclesiæ collativæ, per Nos, & sedem Apostolicam, ut infra, perpetuò supprimerentur, & extinguerentur, illisque sic suppressis, & extinctis, primò dicta Ecclesia, cum Domo, & terris illi contiguis, Superioribus eorumdem Fratrum Capucinorum, ad effectum inibi unam Fratrum Capucinorum hujusmodi Domum Regularem construi faciendi concederetur, ac loco Ecclesiæ sic suppressæ, Ecclesia S. Blasii, ejusdem Terræ S. Anatholiæ, prædictæ Ecclesiæ membrum, seu ab ea dependens, & illi annexa in titulum sine cura Ecclesiæ, seu Capellæ collativæ, perpetuò erigeretur, atque institueretur, ac bona, proprietates, & fructus hujusmodi Ecclesiæ applicarentur, aliaque infrascripta fierent, & hoc profuso Divini Cultûs, pluriumque operum augmento, Religionis Capucinorum hujusmodi propagationi, ac ædificationi opportunè admodum ratione consuleretur. Quare pro parte tam Communitatis, & Hominum, ac Alexandri prædictorum, quàm Superiorum Fratrum Capucinorum hujusmodi Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus præmissis favorabiliter annuere, ac aliàs opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religionis Capucinorum hujusmodi propagationem, & Divini Cultûs augmentum nostris potissimum temporibus, sinceris desideramus affectibus, quique certam de præmissis notitiam non habentes, ipsumque Alexandrum, & singulares personas Communitatis & Hominum, ac Superiorum hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni tuæ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus constito Tibi prius legitimè de præmissis, primodicta Ecclesia, cujus, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus centum ducatorum auri de Camera, secundùm communem æstimationem, valorem annuum, ut asseritur, non excedunt, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscunque personæ, seu per similem resignationem dicti Alexandri vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, atque coram Notario publico, & Testibus sponte factam vacet, & si tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranensis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ac primodicta Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs quomodolibet reservata existat. Et super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, nomen, titulum, & denominationem Rectoris, ac naturam,

turam, & essentiam Ecclesiæ collativæ, auctoritate nostra perpetuo supprimas, & extinguas, illisque sic suppressis, & extinctis prædictam Ecclesiam, cum Domo, & terris illi contiguis, earumque membris, juribus, dependentiis, & pertinentiis universis, nec non omnibus, & singulis quocunque nomine nuncupatis, & quomodolibet qualificatis ornamentis, Paramentis, vasis, suppellectilibus, Sacris, & profanis, campanis, ac rebus, aliisque universis, ad usum divinorum officiorum in illa de præsenti existentibus, & ad eam spectantibus, Superioribus, & Religiosis prædictis, ad effectum inibi unam Domum Regularem eorumdem Fratrum Capucinorum pro usu, & habitatione competentis numeri illius Religiosorum, qui inibi juxta prædictæ Religionis Ritus, mores, consuetudines, & Regularia instituta vivere, ac in prædicta Ecclesia horas diurnas, & nocturnas, Missas, aliaque Divina Officia celebrare, & illi laudabiliter in divinis deservire debeant, & teneantur, construi faciendi, ita quod liceat Superioribus, & Religiosis prædictis nunc, & pro tempore existentibus corporalem, realem, & actualem primodictæ Ecclesiæ, ac Domûs, & terrarum, aliorumque prædictorum possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac dictæ Religionis nomine, propriâ auctoritate liberè, apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, necnon prædictam Ecclesiam, ac Domum, & terras hujusmodi in formam eis benevisam intus, & extra pro Domo Regulari dictæ Religionis reducere, Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita, dicta auctoritate nostra, & perpetuò concedas, & assignes; necnon, quatenus opus sit, dictam Ecclesiam S. Blasii, ac præterea Domum, & terras hujusmodi, omnia, & singula primodictæ Ecclesiæ, proprietates, res, & bona, ac terras, necnon fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, in quibusvis rebus consistentia, & undecunque provenientia à prædicta Ecclesia similiter perpetuò auctoritate nostrâ prædictâ separes, & dismembres, necnon eandem Ecclesiam S. Blasii in titulum, sine cura Ecclesiæ, seu Capellæ collativæ, Abbatia nuncupandæ, sub invocatione ejusdem S. Blasii pro uno Clerico, seu Presbytero Sæculari, futuro ejus Rectore, Abbate nuncupando, qui Missas, & alia Divina Officia, ac omnia, & quæcunque onera, ad quæ Rector primodictæ Ecclesiæ ante illius suppressionem hujusmodi quomodolibet tenebatur, & obligatus existebat, celebrare, & adimplere, seu celebrari, & adimpleri facere, omnibusque, & singulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, pertinentiis, antelationibus, indultis, & aliis gratiis universis, tam specialibus, quàm generalibus, quibus Rector primodictæ Ecclesiæ, pro tempore existens, ante illius suppressionem hujusmodi quomodolibet fruebatur, utebatur, & gaudebat, ac frui, & gaudere poterat, similiter, & absque ulla prorsus differentia, in omnibus, & per omnia, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possit, valeat, debeat, ac etiam teneatur, eadem auctoritate nostra pariter perpetuò, sine tamen alterius præjudicio, erigas, & instituas, illique sic erectæ, & institutæ pro congrua ejus dote, ac futuris illius Rectoris sustentatione, onerumque illi incumbentium supportatione, omnia, & singula, proprietates, res, bona, terras, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta sic à primodicta Ecclesia separata, & dismembrata, ita, quod liceat illius Rectori pro tempore existenti, corporalem, realem, & actualem Possessionem per se, vel alium, seu alios ejus, ac dictæ Ecclesiæ, seu Cappellæ S. Blasii nomine, propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ex eis provenientia quæcunque percipere, exigere, servare, recuperare, locare, & arrendare, ac in suos, ac dictæ Ecclesiæ, seu Cappellæ S. Blasii usus, & utilitatem convertere, ejusdem Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, itidem perpetuò auctoritate nostra hujusmodi applices, & appropries; præsentes quoque litteras nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, restrictionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, ac Sedem prædictam, sub quibuscunque verborum expressionibus, & formis, & cum quibusvis litteris, & Decretis pro tempore faciendis, minimè comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo, sub quacunque posteriore Data per Communitatem, & Homines prædictus, ac Superiores, & Religiosos pro tempore existentes quandocunque eligenda concessas, semperque validas, ac efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & sic per quoscunque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quâvis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios judicari, & definiri debere,

eadem

Digitized by Google

eadem auctoritate nostra decernas. Et nihilominus eidem Alexandro apud Nos de vita & morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendato, horum intuitu specialem gratiam facere volentes, Ecclesiam, seu Capellam prædictam, quæ etiam sine cura existit, & personalem residentiam non requirit, ac cujus, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus, etiam centum ducatorum similium secundùm æstimationem prædictam, valorem annuum, ut etiam asseritur, non excedunt, ex nunc, pro ex tunc, & econtra postquam erecta fuerit, ut præfertur, â primæva illius erectione, & institutinne hujusmodi vacantem dicto Alexandro, auctoritate nostra prædicta conferas, & assignes, inducens per Te, vel alium seu alios eundem Alexandrum, vel Procuratorem suum ejus nomine in corporalem possessionem Ecclesiæ, seu Capellæ S. Blasii, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum, & defendens inductum, ac faciens eidem Alexandro de Ecclesiæ, vel Capellæ S. Blasii, ac annexorum eorundem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi: contradictores auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo: non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus fit, Nostra de exprimendo vero annuo valore secundùm æstimationem eandem, & Lateranen. Concilii novissimè celebrati, necnon fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, atque universalibus Conciliis editis, ac edendis, specialibus, & generalibus, contrariis quibuscunque. Aut si aliqui super Provisionibus, sibi faciendis, de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis aut Legatorum ejus litteras impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde secuta quæcunque ad primò, & secundò dictas Ecclesias volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, seu, si pro tempore existenti Episcopo Camerinensi, vel quibusvis aliis Comunitatibus, comuniter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad receptionem, vel provisionem alicujus minimè teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, quodque de hujusmodi vel aliis beneficiis Ecclesiasticis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem conjunctim, vel separatim spectantibus nulli valeant provideri per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et quâlibet alia dictæ Sedis indulgentiâ generali, vel speciali, cujuscunque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri. Et de qua, cujusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Cæterum, ne, dum prodesse studemus, aliqua forte irrepat iniquitas in excidium Animarum, Tu istic attentè circumspicias, an ex parte Alexandri, ac Communitatis, & Hominum, necnon Superiorum hujusmodi in supradicta resignatione, ut fieret, quam nos nullo hucusque vitio laborare deprehendimus, intercesserit simoniæ labes, aut aliqua alia illicita pactio, vel etiam corruptela. Nos insuper quoad resignationem hujusmodi, prout est, si attentatum forsan est, hactenus, vel imposterum, quò verò ad alia præmissa ex nunc, si secus super his, à quocunque quavis auctoritate, scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo decimoseptimo, quartodecimo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno tertiodecimo.

Pro Illustrissimo, & Reverendissimo Domino

Cardinale Montalto Summatore.

A. Damascenus &c.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apost. tom. 17. Bull. Pauli V. fol. 417., & in Archivo Secret. Vaticano, ac in Archivo Secreto Communitatis.

E P I S T O L A

Sacræ Congregat. Episcopor. & Regular.

Fratres in Confessarios extraordinarios Monialium Recineti deputari, arbitrio D. Card. Roma remittitur.

Remittunt Illustrissimi Domini mei, arbitrio Illustrissimæ Dominationis Vestræ deputandi Fratres Capucinos in Confessarios extraordinarios Monialium Capucinarum illius Civitatis, ita tamen, ut sint æta-

tis annorum 45. quoad vitam, & mores exemplares, & apti ad Moniales in vita spirituali dirigendas, ac dispositio Concilii Tridentini observetur. Id proin Illustriss. Dom. V. desuper resolvet, quod de plurima illius prudentia, & zelo expectatur, dum ego exosculor &c. Romæ 7. Junii 1622.

Ex Reg. Secret. Congregat. anni, & mensis præd. fol. 120.

N O T A.

Virgineum præfatum Gynecæum, facultativo Brevi à Sixto Papa V. anno 1586. Sorori Mariæ Hispanæ concesso erectum, gaudet, & Apostolica licentia Dotes Puellarum in bona stabilia convertendi, prout apparet ex Epistola à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Episcopo loci ita inscriptâ.

Illustris, ac A. Reverende Domine, uti Frater.

ORdo ab Amplitudine Tua, circa modum recipiendi ad illud Monasterium Capucinarum Monachandas; & eleemosynas Dotales deponendi emanatus, Illustrissimis Dominis meis plurimùm placuit, hinc & inviolabilem illius observantiam mandant, prætensione Confratrum Sancti Jacobi in contrarium non obstante. Romæ die 20. Octobris 1597.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni prædict. fol. 119.

Quod & confirmatum fuit alia ejusdem Sacræ Congregationis Epistola, tenoris sequentis:

Illustris, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

Dispositio ab Amplitudine Tua facta placet Sacræ Congregationi, ut scilicet deinceps Dotes Monialium Capucinarum in bona stabilia convertantur, valde enim probabile est, quod successu temporis eleemosynæ possint deficere, & consequenter Monasterium supprimendum. Hinc Amplitudo Tua opportunè desuper sub Illustr. Dom. meorum nomine providebit.

Circa augmentum numeri, & Dotes Confraternitati S. Jacobi consignandas, Illustrissimi Domini mei Amplitudinis Tuæ sensui nullatenus accedunt, quod pro Regula adjunctum sit.

Romæ 13. Maji 1603.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni prædict. fol. 34. *à tergo.*

Monasterium Monialium Capucinarum sub Invocatione Sancti Josephi in loco Fabriani sub perpetua clausura erigi; Regularem Observantiam per duas ejusdem Ordinis Moniales Perusio, vel Recineto vocandas; in id induci in manutentionem duodecim illius Monialium à Confraternitate Sanctissimi Sacramenti, in Ecclesia Collegiata S. Venantii ibidem canonicè instituta quotannis 300. scuta subministrari concedit, Monasteriumque Ordinarii jurisdictioni subjectum, omnibus Ordinis privilegiis &c. frui posse, & debere declarat.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Camerinen. in spiritualibus Generali salutem, & Apostolicam Benedictionem.

APostolicæ Nobis injunctæ desuper servitutis officium Nos excitat, & inducit, ut circa ea, quæ pro prospero Monasteriorum, & piorum Locorum, in quibus, æternæ beatitudinis Amatrices, quæ Habitu Sacræ Religionis assumpto, Sponso Jesu Christo voto celebri se desponsare, ac eidem, ut prudentes Virgines, accensis lampadibus, obviam ire præparant, mundanisque propulsatis illecebris debito regularis observantiæ jugo se submittere, & divinis obsequiis coaptare proponunt, piæ vitæ studio assiduè vacantes, degere possint, statu, & propagatione per Christifideles pio affectu procuratâ, utilia dignoscuntur, operosis studiis intendamus, & aliàs desuper disponamus, prout locorum, Perso-

na-

narum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Deputatorum Universitatis, & Hominum Loci Fabriani Camerinen. Diœcesis, ac Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti, in seculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Venantii dicti Loci Canonicè institutæ, petio contioebat: Quod aliàs Uoiversitas, & Homines prædicti, pio devotioois zelo, & affectu ducti, nonnullas pecuniarum summas, ad tredecim millia scuta monetæ ascendentes, ex elargitionibus, & eleemosynis Christifidelium coadunârunt, & de illis quoddam Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum Ordinis S. Claræ, sub invocatione S. Josephi in eodem loco, cum Ecclesia, seu Capella, Campanili, campanis, Refectorio Dormitorio, cœmeterio, claustris, Arca, Hortis, hortalitiis, cellis, aliisque officinis, & membris necessariis, & opportunis fabricari curarunt: & ne tanti operis pii executio retardetur, ad Dei omnipotentis laudem, ac Religionis incrementum, ad hoc, ut monasterii hujusmodi institutio quanto citiùs absolvatur, Deputati, & Confratres prædicti eidem Monasterio trecenta scuta monetæ ex redditibus dictæ Confraternitatis, quæ ipsa Confraternitas ad id sufficieoter, imò exuberanter possidet, percipienda, pro duodecim Monialium, io Monasterio, vigore præsentium, erigendo, hujusmodi quantitatis, & absque alicujus Dotalis eleemosynæ solutione, non solùm hac prima vice, sed etiam perpetuis futuris temporibus introducendarum manuteotione, annis singulis persolvere promiseruot, ad idque realiter, & cum effectu sese in perpetuum validè, & efficaciter obligarunt. Quare pro parte Deputatorum, & Confratrum hujusmodi Nobis fuit humiliter supplicatum, quateous eorum pio desiderio hujusmodi annuere, aliàsque desuper providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui animarum salutem, Divinique cultûs augumentum, & Religionum quarumlibet propagationem nostris potissimum temporibus, sinceris affectibus exoptamus, eosdem Deputatos, & Confratres io tam laudabili proposito confovere cupieotes, ipsosque, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & ioterdicti, aliisque Ecclesiasticis senteotiis, censuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censeotes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretiooi Tuæ, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, per Apostolica scripta mandamus, quatenus de præmissis omoibus, & singulis, eorumque circumstaotiis universis inquiras, auctoritate Nostra, diligentiùs veritatem, & si per inquisitionem eamdem præmissa vera esse repereris, ac de promissione, & obligatione per dictos Confratres perpetuò in forma Juris valida factis, prius Tibi legitimè constiterit, Monasterium sic constructum, ac omnibus numeris, & partibus suis absolutum, debitaque, & convenieote clausura munitum, in Monasterium Monialium Capucinarum nuocupatarum, Ordinis Sanctæ Claræ, sub invocatione Sancti Josephi pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, & undecim Monialium, quæ in totum oumerum duodecim conficiunt, omnesque Habitum per alias Moniales dicti Ordinis gestari solitum suscipere, ac Professionem per eas emitti solitam, emittere, & inibi sub perpetua clausura, ac regulari observantia, ac humilitatis spiritu, sub protectione, cura, regimine, jurisdictione, superioritate, visitatione, & correctione Ordinarii Loci pro tempore existentis, vivere debeant, ita tamen, quod dicti Confratres trecenta scuta hujusmodi eidem Monasterio pro manutentione duodecim Monialium in eodem Monasterio introducendarum, ac aliis exinde necessariis singulis annis, ex redditibus dictæ Coofraternitatis provenientia, persolvere debeant, & teneantur, auctoritate Nostra, sine tamen alicujus præjudicio, perpetuò erigas, & instituas. Nos enim in erectionem, & institutionem prædictas, quas per Te, vigore earumdem præsentium fieri contigerit, ut præfertur, consentientes Tibi pro ejusdem Monasterii sic erecti, & iostituti, ac Monialium sic, ut præfertur, in illud introducendarum, felici directione, ac in ritu, & disciplina Regularibus instructione, duas Moniales Capucinas nuncupatas, ad id voluntarias ex Monasteriis Civitatum Perusii, seu Recanateo. vel, ubi commodius haberi poterunt, de consensu Superiorum, easque assumendas, & educendas in idem Monasterium, ut præfertur, erigendum, ita, ut illæ ad illud se transferant, & alias Moniales, idem Mooasterium, ut præfertur, erigendum ingredientes ea, quæ ad regulare earum institutum spectant, & pertinent, ac oecessaria videbuntur, edoceant, introducendi, dummodo tameo translatio Monialium hujusmodi consanguineis, gravibusque Matronis ipsas comitantibus fiat, & ab uno ad aliud Monasterium rectâ viâ, & absque diverticulo, ac earumdem Monialium oris parte velatâ, eâque mo-

modestia, quæ Sponsas Christi decet, tendatur, nullibique, nisi causa hospitii pernoctetur, idque nonnisi apud honestas personas, ac quæcumque Statuta, Ordinationes, Decreta, ad Monasterii, ut præfertur, erigendi, illiusque personarum curam, regimen, directionem, dictarumque Monialium receptionem, ætatem, qualitatem, victum, amictum, instructionem, & disciplinam regularem pertinentia, & aliàs utilia, & necessaria, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria faciendi, & condendi, ac quoties pro rerum, & temporum qualitate, vel aliàs expediens videbitur, illa alterandi, corrigendi, reformandi, ac in toto, vel parte mutandi, aliaque, etiam ex integro, & de novo condendi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem etiam perpetuò concedimus, & elargimur: Abbatissæ verò, & Monialibus Monasterii, ut præfertur, erigendi, pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis libertatibus, immunitatibus, & exemptionibus, prærogativis, & privilegiis, indultis, favoribus, antelationibus, aliisque gratiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Monasteria dicti Ordinis earumdem partium, de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, pariformiter, & æquè principaliter, ac sine ulla prorsus differentia, perinde ac si eidem Monasterio, ut præfertur, erigendo concessa forent, dummodo illa sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & ejusdem Concilii Decretis, regularibusque institutis dicti Ordinis minimè adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate, & tenore præmissis, de speciali gratia similiter perpetuò concedimus, & indulgemus; decernentes easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, à Nobis, & quibuscumque aliis Romanis Pontificibus, ac Sede prædicta, sub quibusvis tenoribus, & formis emanatis, & emanandis, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antequam emanarent, erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque Data per Deputatos, & Confratres prædictos, vel quoscumque alios interesse habentes eligenda concessas, semper validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac Deputatis, & Confratribus hujusmodi pro tempore existentibus ibidem perpetuò suffragari: sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, &, quatenus opus sit, dicti Ordinis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quinto decimo Kalen. Septembris, Pontificatus nostri Anno quarto.

L. Card. Ludovisius SS. D. N. Summator.

Alfonsus Vidastus.

Bulla formata in Archiv. Monialium prædictar.

N O T A.

Concessum est Monialibus hujus Monasterii Indultum, Fratres ex Ordine in Confessarios Extraordinarios petendi, vigore Brevis sequentis.

I N N O C E N T I U S P A P A X.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut Dilecta in Christo Filia Abbatissa Monasterii Monialium Capucinarum nuncupatarum, Terræ Fabriani, Camerinen. Diœcesis, Nobis nuper exponi fecit, ferè per annos duodecim continuos semper omnes, & singulæ dicti Monasterii Moniales peccata sua cuidam Presbytero seculari, Viro integerrimo, piissimoque confessæ fuerint, & confiteri consueverint, ipsis verò Monialibus pernecessarium sit, ut Eis pro animarum suarum salute, spiritualique consolatione ter, aut quater per annum in Confessarium extraordinarium Frater aliquis Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum etiam nuncupatorum, ab Ordinario loci approbatus deputetur. Idcirco Nos easdem Abbatissam, & Moniales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum,

rum, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Abbatissæ, & Monialibus prædictis, quod ipsæ ter, aut quater per annum alicui Confessario extraordinario ex Presbyteris expresse professis dicti Ordinis per Ordinarium loci, prius tamen ad Confessiones audiendas approbato, & ad id ab eodem Ordinario assignando, peccata sua sacramentaliter confiteri liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Abbatissæ, & Monialibus plenissimè suffragari, nec eas desuper à quoquam, quavis auctoritate fungente, quoquo modo molestari, perturbari, aut inquietari posse; irritumque, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Monasterii, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, & privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XIII. Junii MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 1.

Emptionem duarum ædium pro amplianda Domo Sanctæ Christinæ Fani, & translationem Canonis annui, uni earum annexi, confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, sive Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs S. Christinæ Fanensis, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, quod ipsi pro ampliatione dictæ Domûs, duabus domibus sibi conjunctis indigent; quia tamen earum altera ad dilectos Filios Hæredes quondam Ludovici Macinelli spectans, de cujus emptione pro dictis Exponentibus per dilectum Filium nobilem Virum Comitem Franciscum Montesecchi nuper tractabatur, Canone annuo duorum Bonenorum erga Monasterium S. Patrignani Fanensis S. Benedicti, seu alterius Ordinis directi dominii gravata reperitur, ad illius emptionem deveniri non potest, nisi eis per Nos, & Sedem Apostolicam desuper provideatur. Nos Domûs sic emendæ hujusmodi situationes, confines, vocabula, & denominationes præsentibus pro expressis habentes, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Guardianum, & Domûs hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus secundò dictam Domum sic ad ampliationem prædictæ Domus emendæ à præstatione dicti Canonis, de consensu Dilectorum Filiorum modernorum Abbatis, & Conventus dicti Monasterii, ac soluto dictis hæredibus pretio Domûs affrancandæ prædicto, & dummodo bona subroganda hujusmodi saltem ejusdem valoris, & redditus, ac ab omni, & quocunque onere, censu, canone, fideicommisso, devolutione, caducitate, & hypotheca prorsus libera existant, auctoritate nostra perpetuò affrances, eximas, & liberes, ac Canonem hujusmodi super aliis dictorum hæredum bonis arbitrio tuo colloces, & transferas, Domumque sic emendam affrancatam, & Canonem hujusmodi translatum ex nunc esse, & fore, irritum quoque, & inane decernas, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, felicis recordationis Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs, ac Monasterii, seu Ordinum hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, & Apostolica Auctoritate decernimus, quod eadem bona devolutioni, & aliis oneribus, quibus Domus affrancanda hujusmodi est obnoxia, subjaceant, eorumque pro tempore possessores ad solutionem dicti Canonis obligati remaneant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIII. Novembris MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno quarto.

F. Usimbardus.

Exem. in Arc. Ord. Arm. Provinciæ Marchiæ.

NO-

NOTA.

Ne Domus prædicta, à Fabrica Collegii &c. ibidem incepta, incommoda fufferre deberet, cautum fuit fequente S. Congreg. Epifc. & Regul. Decreto.

Eminentiffimi, ac Reverendiffimi Domini.

Capaciai Conventfis Fanenfis humillimi Oratores EE. VV. exponunt, qualiter inchoatum fit ædificium Collegii, ipforum Conventui contigui, quod, fi fecundùm ideam continuetur, non folum lumen Cellarum, & aliarum officinarum integri Dormitorii occupabit, fed etiam bis cum fuis feneftris ita dominabitur, ut funt Collegii Alumnis penitus fubjecta. Recurrunt itaque Oratores ad Summam EE. VV. juftitiam, quatenus defuper opportunè providere dignentur,
Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negotiis, & confult. Epifc. & Regul. præpofita, benignè commifit Ordinario Fanenfi, ut veris exiftentibus narratis, circa Oratorum preces provideat, prout juris fuerit. Romæ 18. Maji 1736.

Card. Franc. Barberinus.

L. S.

C. Archiepifcopus Chalced. Secret.

Exempl. Authent. in Arch. Generali Ord. Prov. March. *Vide & fupra fol.* 173. & 174.

Fr. Didacum à Civitate novâ Regi Chriftianiffimo pro executione gravis negotii in Civitate Gebennenfi peragendi commendat.

A tergo: *Chariffimo in Chrifto Filio Noftro Ludovico Francorum Regi Chriftianiffimo.*

URBANUS PAPA VIII.

Chariffime in Chrifto Fili Nofter falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Victoriæ Majeftatis tuæ, dum hærefim Santonici Oceani fluctibus circumvallatam exterrent, videntur cœlefte quoddam extollere felicitatis fignum ad bene ubique de Religionis ditione fperandum. Quare nihil tam arduum eft, quod in graviffimo hoc Dei ipfius negotio, non fperetur confici poffe Ludovico Rege, vel militante, vel etiam fuadente. Tam beata fpe fretus Dilectus Filius Didacus à Civitate nova, Capucinus, opus meditatur, tuo prorfus Patrocinio dignum. Inter triumphos inferni, cum dominationem in præfentia quærere non poffit, libertatem quærit Fidei Catholicæ in Civitate Gebenenfi. Si hoc Te auxiliante perfecerit, non latet Europam, quàm eximiis laudibus, atque acclamationibus nomen Majeftatis Tuæ in cœlum latura fit Congregatio juftorum. Nobis certè, quibus nil poteft optatius contingere, folatium conficies publica expectatione majus, & Pontificiis defideriis par. Ergo Religiofum hunc Sacerdotem de tam gravi caufa differentem eadem, qua Nos, fide poterit audire Majeftas Tua, cui tantum ab Ecclefia deberi beneficium ardentiffimè femper cupiemus, Tibique Apoftolicam Benedictionem amantiffimè impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris, Die prima Januarii MDCXXVIII. Pontificatus Noftri Anno quinto.

Aut. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Menf. & Anni præd. fol.* 39.

Commendat Eundem pro eodem fine Reginæ Chriftianiffimæ.

A tergo: *Chariffimæ in Chrifto Filiæ Noftræ Mariæ Francorum Reginæ Viduæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Chariffima in Chrifto Filia Noftra falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Gallia tuis virtutibus illuftrata, dum Te publicæ quieti, & Religionis fecuritati confulentem veneratur, Dei Beneficium, & proprium præfidium effe prædicat auctoritatem Majeftatis tuæ. Porro autem Italia Illuftribus nominis tui laudibus plaudens, lætatur fe ei Regno infigne bonum, atque decus peperiffe. Præclara tibi offertur occafio, Chariffima in Chrifto Filia noftra, de utriufque quod-

quodammodo Provinciæ felicitate bene merendi. Id autem erit, si operam dederis, ut in Gebennensem Civitatem, quæ in intermediis Italiæ, Franciæque oris hæret, aditus pateat Fidei orthodoxæ. Tam gloriosum opus conatur Dilectus Filius Didacus, à Civitate nova, Religiosus Capucinus, qui has literas Majestati tuæ reddens, luculentius testabitur, quàm ingens Beneficium Ecclesiæ, & Pontifici solatium, hac tempestate parere possis. Illi igitur, tam grave negotium agenti, fidem haberi à Majestate Tua, & Regiæ auctoritatis suffragatione opem ferri cupimus, Tibique Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Januarii MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Aut. in Secret. Brev. ad Principes Reg. Mens. & anni præd. fol. 30.

N O T A.

SOrtitus est Natalitia sua P. Didacus in Civitate nova, seu novana, & claritatem suæ Stirpis, quam de Familia Luchetti traxit, collacteâ quasi virtute geminavit. In cultu Studiorum ita profecit, ut adnream Doctoratûs in utroque jure, & officium Judicis, & Præfecti variis in locis fuerit adeptus. Semel sortes rerum humanarum caducas, & pericula, Magistratui annexa, corde recogitans, animam suam in securo ponere statuit, & in Domo nostrâ Corinaldi Habitum S. Francisci 1596. induit, votoque Sacro Deo se mancipavit.

Ne Talenta, quæ Dominos in illo cumulaverat, in eo hebescerent, Scholasticis præficiebatur Scientiis: hæ tamen, quæ alias Superbiæ typhonem generant, virtutes ejus non infecerunt, sed econtra mirè perfecerunt. Vix electus Guardianus Æsii, Romam vocatur, ut P. Paulum à Cesena Definitorem, & Commissarium Generalem ad Apostolicam Visitationem Domûs Tononii, & Missionis, Socius comitetur.

P. Paulo Romam redeunte, Didaco Missionum cura committitur. Dilatavit illico Didacus Zelum suum, & oves, quæ perierant, per montes, & Valles, salebris, & saxis horridas, ad caulam Dominicam reducere, & hæreticos, plusquam Vatiniano odio frementes, compescere studuit, charitate, *quæ foras mittit timorem*, vitæ discrimina contemnens, & se veluti Murum pro Domo Dei ponens.

Percrebuit Romam usque Evangelici hujus studii fama, ita, ut gl. m. Urbanus PP. VIII. per suprapositâ Brevia Patrem Didacum Christianissimo Regi, & Reginæ Galliarum pro accessu ad Civitatem Gebenensem commendaret. Adfuit regium præsidium, & præliaturo bella Domini Patre Didaco campus apertus, uberi prædâ Spiritum, quo loquebatur magnalia Dei, comitante. Studio 20. annorum ibi terminato, ad Picenam Provinciam revocatur, illiusque commodis per officia Guardianatûs, & Definitoratûs applicatur: Diu nec ille Provinciæ quiete, nec Provincia illius ministerio gaudere poterat, cum memoria rerum feliciter gestarum, Didacum noviter ad Missiones Tononii, Genevæ, &c. ablegari, S. Congregationi de Propaganda Fide suaserit. Sacra jussa obedienter exequitur, & Messi Apostolicæ indefesso labore denuo incumbit.

Eousque etiam Patres Provinciæ illius, merita P. Didaci æstimârunt, ut gubernaculum suæ Provinciæ illi committerent, in qua, & cursum vitæ suæ anno 1638. consummavit, non ordinariæ pietatis gloria illustrem, testimonium dante antiquo, in Conventu Civitatis novæ asservato Documento, illuc à P. Dominico Nuis 1646. misso, ut sequitur: *ultimi defuncti vestri P. Didaci anni ita fuêre exemplares, ut omnes Provinciæ Fratres in stuporem rapuerint: diu noctuque quasi orationi vacabat, nec unicam Missam earum, quæ in Conventu dicebantur, neglexit. Ipsi hæretici magnopere illum coluerunt, ita, ut primus Genevæ Minister dolens in hæc verba proruperit*: medietatem honorum meorum dedissem, si fini vitæ ejus assistere, & de mea conversione loqui potuissem. *Ad Sepulchrum hujus Patris fiunt multæ gratiæ usque ad.* 43. *&* 44. *fuitque infans mortuus, ejus patrocinio ad vitam resuscitatus.*

Effert Virum hunc magnâ laude Illustrissimus, & Reverendissimus D. Ludovicus Centoflorenius in præfatione sui operis, seu clypei Lauretani, & ab ipso contumeliarum argumenta, quibus Acatholici Sanctuarii Lauretani prærogativas lancinant, communicata esse, asserit, agitque de illo (præter Annales Provinciæ tom. 2. ad annum 1638. f. 76.) amplè liber Italicus, intitulatus *Memoriæ Sacræ, & Civiles Civitatis Novæ auct. Joanne Marangone* fol. mihi 186. & 187.

Petium terræ ad Ecclesiam S. Luciæ in Terra Montis Alboddi spectantem, pro Fabrica novæ Domûs ibidem vendi, seu alienari, Vicario Generali Senogalliæ committit.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris Episcopi Senogalliensis in Spiritualibus Generali

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Marchiæ, quod ipse pro fabrica Domûs Regularis ejusdem Ordinis in Terra Montisalboddi, Senogalliensis Diœcesis, noviter construendæ quodam petio Terræ, valoris,

loris in proprietate centum scutorum monetæ, ad Ecclesiam S. Luciæ ejusdem Terræ legitimè spectante plurimùm indiget; quare Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus desuper, ut infra, opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Ministrum Provincialem specialis gratiæ favore prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut Rectori dictæ Ecclesiæ petium terræ hujusmodi Oeconomo dictæ Domûs ad effectum præmissum vendendi, & alienandi licentiam, auctoritate nostra concedas, & impartiaris. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiæ, ac Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam &c. roboratis statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod pretium ex venditione, & alienatione petii terræ hujusmodi proveniens, penes Montem Pietatis dictæ Terræ, seu aliquam ædem Sacram omnino deponatur, nec inde, nisi ad effectum, illud in emptionem bonorum stabilium ad favorem dictæ Ecclesiæ convertendis amoveri possit. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XVI. Decembris MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 102.

Possessionem *le Cerrete* nuncupatam, & ad Monasterium Monialium Terræ de Montecchio spectantem, cum aliis bonis stabilibus commodioribus, & utilioribus permutari, Episcopo, seu Præposito Camerinensi committit.

Venerabili Fratri Episcopo Camerinensi, ac Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Camerinen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, & Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ Servitutis officio, votis illis, per quæ Sanctimonialium Monasteriorum quorumlibet utilitates, & commoda procurantur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Expositum siquidem Nobis nuper fuit pro parte dilectarum in Christo Filiarum Priorissæ, & Monialium Monasterii S. Claræ Capucinarum nuncupatarum, Terræ de Montecchio, Camerinensis Diœcesis, quod ipsæ, ut earum Monasterii hujusmodi conditionem efficiant meliorem, quamdam possessionem uod cum portione cujusdam Domûs ad ipsum Monasterium legitimè spectantem in vocabulo *le Cerrete* nuncupatã, capacitatis somarum quatuor circiter, mensuræ illarum partium, juxta à duobus Angeli, & Prosperi Fratrum de Georiis, ac ab alio Capitanei Marii Virgilii, & ab alio, seu reliquis lateribus hæredum quondam Joannis Baptistæ Egidj, dilectorum Filiorum bona, salvis aliis, si qui sint, verioribus confinibus suis sitam, valoris in proprietate quingentorum, annui verò redditus duodecim circiter scutorum, cum aliis bonis stabilibus commodioribus, ac majoris redditûs permutare, seu uni, vel pluribus personis meliorem conditionem offerentibus vendere, & alienare, ac pretium exinde proveniens, in emptionem aliorum bonorum stabilium, ex quibus decem Ducati auri de Camera in annuo redditu percipi poterunt, convertere posse desiderant. Quare pro parte earumdem Priorissæ, & Monialium, asserentium permutationem, seu venditionem, & alienationem hujusmodi, si fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuras esse utilitatem, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis de opportuna licentia providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac singulares Priorissæ, & Monialium prædictarum personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, ac Discretioni Tuæ, Fili Præposite, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac possessione prædicta, illiusque circumstantiis universis prius coram Vobis specificatis, de permutatione seu venditione, & alienatione prædictis, ac, quod illæ, si fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuræ sint utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, Priorissæ, & Monialibus prædictis possessionem hujusmodi cum aliis bonis stabilibus commodioribus, & utilioribus permutandi, seu uni, vel pluribus personis, meliorem conditionem offerentibus vendendi, & alienandi, pretiumque exinde proveniens, in emptionem aliorum bonorum stabilium, ut supra, convertendi, licentiam auctoritate nostra concedatis. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum

Digitized by Google

rum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Monasterii, & illius Ordinis, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod, si licentiam hujusmodi per Te vigore præsentium concedi contigerit, venditio, & alienatio prædictæ, si illas fieri contigerit, unico contextu fiant, vel pretium ipsum penes personam fide, & facultatibus idoneam deponatur; ita, ut inde non nisi ad effectum illud in emptionem bonorum stabilium, ut præfertur, convertendi, amoveri possit. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris Die v. Januar. MDCXXX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. mensis Jan., seu Feb. Anni prædicti fol. 13.

N O T A.

Suborto Scrupulo, an Moniales præmemoratæ carnes manducare valerent, ab Episcopo Camerinensi desuper conniveri, à S. Congreg. Episc., & Regul. fuit intimatum, Epistolâ sequente:

Illustris, & A. R. Domine, uti Frater;

CUM Moniales Capucinæ Montecchii ob piscium, herbarumque penuriam carnes manducare consueverint, non obstante, quod (prout Amplit. Tua in suis sub 23. August. proximè elapsi commemorat.) sub secunda S. Claræ Regula vivant, poterit Eadem stylum, & usum hujusmodi tollerare, simulando illum non videri, seu sciri. Et hæc est Illustrissimorum Dominorum meorum Mens. Deus &c. Romæ XXIII. Septembris MDCXXIV.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens., & anni præd. fol. 224.

Permutationem trium Starorum Terræ pro Domo Apiri in meliorem formam redigenda ratihabet.

Foris: *Dilectis Filiis Guardiano, & Fratribus Domûs Regularis Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ de Apiro Camerin. Diœc.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecistis, quod Vos, ut Domus Regularis vestræ situs in meliorem formam redigi valeat, tria stara dicti sitûs, pro tribus aliis staris terræ, Domui vestræ Regulari contiguæ, & ad dilectos Filios Angelum, & Antonium Franciscum, fratres Laicos, istarum partium spectantibus ejusdem valoris permutari posse summopere desideratis; quare Nobis humiliter supplicari fecistis, ut opportunam in præmissis licentiam concedere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab Homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Syndico Domûs vestræ regularis prædictæ, quod ipse tria Stara dicti sitûs Domûs vestræ Regularis hujusmodi pro tribus aliis staris terræ, ad dictos Angelum, & Antonium Franciscum spectantibus, permutare liberè, & licitè possit, & valeat, authoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod, si permutationem hujusmodi fieri contigerit, tria stara primodicta pro evictione trium starorum ultimò dictorum perpetuò hypothecata remaneant. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xv. Julii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mens., & anni præd. fol. 489. Vide, & fol. 171. hujus tomi Indulgentiam perpetuam Ecclesiæ hujus Domûs concessam.

Fontem per fundum ad Capitulum, & Ecclesiam Lateranensem spectantem, aquæductibus subterraneis ad Domum Asculi conduci indulget.

Foris: *Dilectis Filiis Guardiano, & Fratribus Domûs FF. Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Nostræ Asculanæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecistis, quod pro conducendo, & derivando ad Domum vestram Regularem Asculan. quondam fonte, quo maximè indigetis, eundem fontem squæductibus subterraneis per fundum, non Vitibus, neque arboribus consitum, ad dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Lateranensis spectantem, sexaginta circiter cannarum spatio conducere debetis; unde habito ad illos à Vobis recursu, se consensum hujusmodi, quia quædam servitutis species inesse videtur, absque nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia, minimè dare posse responderunt. Quare Nobis humiliter supplicari fecistis, ut Vobis in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. ad effectum duntaxat &c. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Vobis, ut fontem hujusmodi per fundum dictorum Capituli, & Canonicorum aquæductibus subterraneis hujusmodi ad Domum vestram Regularem conducere, & derivare liberè, & licitè possitis, & valeatis, absque eo, quod à dictis Capitulo, & Canonicis desuper molestari, perturbari, vel impediri valeatis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Regula nostra de jure quæsito non tollendo, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die xv. Decembris MDCXXXV. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 69., de quo Breve formatum in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Unitus fuit & postmodum Clausuræ præcensitæ Domûs Campus, ad Beneficium simplex ibidem spectans Decreto S. Congregationis Concilii sequente.

BEATISSIME PATER.

Lib. Sup. in Lat. trad. FR. *Jacobus à Belforte, Capucinorum Asculi Guardianus. Sanct. Vestræ reverentissimè exponit, qualiter Conventus Capucinorum dictæ Civitatis taliter collocatus sit, ut integrum Dormitorium cum Bibliotheca, & alia occulta fenestræ campum valoris 200. Scutorum, ad simplex D. Canonici Carpani, ejusdem Civitatis, beneficium spectantem respiciant; Cumque Conventus taliter ædificatus à Religione fuerit acceptatus, ex fenestrarum autem ad dictum campum conspectu, multa inconvenientia cum Regularis observantiæ præjudicio facilè enasci possint, aliàsque dictus Canonicus cum Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi Civitatis prædictæ consensu campum dictum Religioni cedere non gravetur, ad effectum, ut Clausuræ Monasterii uniatur, Orator summam Sanct. Vestræ pietatem implorat, quatenus Conventum ab hujusmodi præjudicio liberare, suumque assensum. Clausuræ Monasterii dictum campum uniendi præstare dignetur.*

Quam Deus &c.

Die 13. Maii 1679. Sacra Congregatio Emin. DD. S. R. E. Cardinalium, Sacri Concilii Tridentini Interpretum, ad quam Sanctissimus Dominus noster libellum hujusmodi remisit, attenta Relatione Episcopi Asculani, Eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & quatenus aliter prænarratæ necessitati consuli nequeat, pro suo arbitrio, & conscientia petitam facultatem gratis impertiatur.

F. Card. Columna Præfectus.

L. S.

S. Archiep. Brancaccius Ep. Viterbiensis Secret.

Ex Reg. seu lib. 30. Secret. Congregat. prædictæ fol. 314., de quo exemp. Auth. in Arch. Generali Ord. Arm. Provincia Marchiæ.

Cele-

Digitized by Google

Celebrandi Missam in Oratorio Domestico Terræ Mucciæ Fratribus pro tempore ibi existentibus, & ad Capitulum generale ituris, ac ab eo recessuris, facultatem impertitur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

SPeciali dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, ad proximum futurum Capitulum Generale, ejusdem Ordinis in Alma Urbe Nostra, Domino adjuvante, celebrandum venientium, & ab eo recedentium, & per Terram Mucciæ, Camerinensis Diœcesis, ubi nulla eorumdem Fratrum Domus Regularis existit, transeuntium, consolationi, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes, supplicationibus etiam Dilecti Filii Francisci Altini, qui in dicta Terra Domum, in qua dicti Fratres, hospitii causâ, recipi consueverunt, possidet, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Ordinis prædicti Fratribus, ibi pro tempore existentibus, & aliis ad Capitulum Generale hujusmodi venientibus, ab eoque recedentibus, & per eamdem Terram transeuntibus, ut præfertur, ut in privato dictæ Domûs Oratorio, ad hoc decenter muro extructo, & ornato, seu extruendo, & ornando, ab omnibus domesticis usibus libero, per Ordinarium loci prius visitando, & approbando, ac de ipsius Ordinarii licentia, ejus arbitrio duratura, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, etiam in ipsius Francisci, ejusque Familiæ, necnon aliorum ejusdem Ordinis Professorum præsentia celebrare liberè, & licitè possint, hac vice duntaxat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cererisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod alii quicumque, præter Franciscum, & ejus Familiam hujusmodi, ejusdemque Ordinis Professores, ibidem Missæ interessentes, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus festis de præcepto minimè liberi censeantur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Decembris MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno decimoquarto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. mens. & anni præd. fol. 55. de quo Copia in Arch. gen. Ord. Arm. Provinciæ Marchiæ.

N O T A.

FUit hæc gratia, recurrente Capituli generalis tempore semper renovata, & hucusque impetrata.

Petium Terræ ad Domum Lauretanam spectans, & Fratribus inibi jam aliàs ad usum concessum, cum alio petio novæ Domui contiguo permutari, Episcopo Lauretano committit.

Venerabili Fratri Episcopo Lauretano.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilectorum Filiorum, Deputatorum Sacræ Domûs Lauretanæ Nobis expositum fuit, quod ipsi quoddam Terræ petium, vicinum veteri Conventui Dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Lauretanæ, ad dictam Domum Lauretanam legitimè spectans, & ab Ea aliàs dictis Fratribus ad usum concessum, illis tamen ob eorum è veteri hujusmodi ad novum Conventum translationem, uti ab eodem novo Conventu distans, forse omnino inutile, pro elio Terræ petio simili contiguo, eidem novo Conventui, ad quandam personam extraneam spectante, permutare, illudque eisdem Fratribus, ad usum pariter concedere posse desiderant, si nostra ad id sibi, & Sanctæ Apostolicæ Sedis licentia suffragetur, & facultas. Quere dicti Deputati asserentes, eamdem Sacram Domum Lauretanam, nullum inde accepturam esse detrimentum, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac dictis Terræ petiis, illorumque circumstantiis universis prius coram Te specificatis, de permutatione, & concessione hujusmodi, quodque illæ, si fiant, nullum exinde dicta Sacre Domus acceptura sit detrimentum, super quo conscientiam tuam oneramus, eisdem Exponentibus permutationem, & concessionem hujusmodi, ut supra faciendi, licentiam, aucto-

ctoritate nostra Apostolica concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod Terræ petium primodictum pro evictione secundodicti Terræ petii, in eventum, in quem illud quoquomodo evinci contingat, perpetuò obligatum, & in specie hypothecatum ad favorem dictæ Sacræ Domûs Lauretanæ remaneat. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCXLIII. Pontificatûs nostri anno XX.

M. A. Maraldus.

Autog. in Secr. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 1.

N O T A.

Charitatem, qua Sanctuarium Lauretanum Fratres nostros dignatur, & officia, quibus Decori Sanctuarii Fratres incumbunt, ac Apostolica Documenta desuper edita, extensè hic recenseri, visum est, opus undequaque dignum. Sciendum proin est, quod anno 1608. ab Illustrissimo Cardinale Galli ad hunc locum, gloriâ Sanctitatis per totum Orbem celebrem, fuerimus vocati, concesso Habitationis loco per Instrumentum sequens:

IN NOMINE DOMINI. Amen. Anno ab ejusdem Domini Nativitate Millesimo sexcentesimo octavo, Indictione sexta, die verò vigesima nona mensis Novembris, tempore Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Pauli Divina Providentia Papæ Quinti, anno ejus quarto.

IN mei, ac Testium infrascriptorum præsentia personaliter constitutus Perillustris, ac Reverendissimus Dominus Tiberius Petranius, Nobilis Romanus, Prothonotarius Apostolicus, Almæ Domus, Civitatisque Lauretanæ Gubernator, qui in vim literarum Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Cardinalis Galli ejusdem Almæ Domus, & Civitatis Protectoris, & perpetui Gubernatoris sub Datum Romæ die . . . . . . inferius registrand. nomine, & vice dictæ Almæ Domûs, & pro ea, & suis in officio Successoribus sponte, amore Dei donavit, & donationis irrevocabilis titulo dedit, concessit, transtulit, & assignavit Venerabili Religioni Capucinorum Ordinis S. Francisci, & pro ea, & illius Reverendis Patribus, præsente Admodum Reverendo Patre F. Paulo de Cesena, dicti Ordinis, & Provinciæ Marchiæ Ministro, acceptante, & stipulante, situm, sive postum in Civitate Lauretana prope portam maris dictæ Civitatis, à viculo Domûs Dispensæ Almæ Domûs, usque ad dictam portam Civitatis per directam lineam, ita, ut non impediatur ipsa porta, & termini dicti situs, sive posti non excedant ab ante viculum dictæ Domûs Dispensæ, & à retro mœnia Civitatis, juxta seriem dictarum literarum, & graphiam Hospitii ibidem construendi, quam graphiam dictus A. R. P. Paulus ad omnem bonum finem, & effectum dedit, & consignavit dicto Reverendissimo D. Gubernatori præsenti, & recipienti, ad effectum tantùm ibidem ædificandi, & construendi unum Hospitium pro commodo RR. Patrum dictæ Religionis, ad hanc Almam Domum visitandam pro eorum devotione confluentium, & non aliàs, aliter, nec alio modo, cum omnibus, & singulis suis juribus, absque tamen præjudicio jurium Patronorum Domorum in dicto situ constructarum, quæ in hujusmodi concessione comprehensa non intelligantur, sed ipsis Patronis sint reservata, & non aliàs &c. de quo idem Reverendissimus D. Gubernator expressè protestatur omni modo meliori &c. transferens etiam nomine, quo supra, in dictam Venerabilem Religionem, quo supra, stipulatione interveniente, omnia jura &c. ponens &c. constituens &c. dans licentiam &c. & donec &c. constituit &c. hanc autem donationem &c. fecit idem Reverendissimus D. Gubernator, & facere dixit in vim literarum dictarum, & ad effectum ædificandi dictum Hospitium, & cum supra, & infrascriptis reservationibus, videlicet, quod casu, quo dictum Hospitium non ædificaretur, seu construeretur, seu eo ædificato, vel constructo, quandocumque devastaretur, & destrueretur, quod Deus avertat, quod dictus situs, seu postus remaneat liber pro dicta alma Domo, cum suis juribus, quibus erat ante dictam concessionem, perinde, ac si concessio hujusmodi numquam facta, & præsens instrumentum celebratum non esset, quia sic actum &c. quæ omnia, & singula dictus Reverendissimus D. Gubernator, nomine, quo supra, promisit habere rata, grata, & firma, eaque inviolabiliter observare, & contra non facere, sub quovis prætextu &c. aliàs &c. pro quibus idem Reverendissimus Dominus Gubernator omnia bona &c. dictæ Almæ Domûs in amplissima forma Cameræ Apostolicæ cum suis solitis clausulis, citra &c. quandocumque extendendis obligavit &c.

Juravit tacto pectore more Prælatorum &c. Super quibus &c.

Actum Laureti in Palatio solitæ Residentiæ dicti Reverendissimi D. Gubernatoris, ibidem præsentibus D. Horatio Andraolo de Auximo, Magistro Stabuli Almæ Domûs, & D. Mercurio Riscardo Lauretano, Testibus &c.

Cum postmodum Fratres de Boreali turbine, cui situs prædictus erat expositus, plura incommoda sufferrent, aliàsque beneficio Solis, ob altitudinem Ecclesiæ Sanctuarii parùm gaudere possent, fuit 1636. alia Habitatio quæsita, situsque ad eam à Confraternitate S. Luciæ Recineti concessus, Diplomate sequenti, de vernaculo in latinum traducto.

Cum Admodum R. P. Andreas ab Asculo impræsentiarùm PP. Capucinorum Provinciæ Marchiæ Provincialis, supplex Nostræ Confraternitati, pro situ, quem hæc habet, & possidet intra Sinum Civitatis

tatis Lauretanæ profè plateam Gallam, & juxta bona Dominorum de Borghignis ab uno latere, ante viam publicam, retrò ejusdem Civitatis mœnia, aliosque limites &c. in beneficium Religionis suæ, constructionem novæ Domûs in dicta Civitate parantis, concedendo insisterit, & nostra Civitas peculiari devotione, & affectu, cum omnibus Nobis erga Seraphicam Religionem Sancti Francisci, ceu peculiarie nostri Protectoris feratur, ac insuper memorato P. Andreæ, à qua Civitas nostra varios favores, ac humanitatis officia recepie, gratos Nos exhibeamus, in illius gratiam Religioni Capucinorum, accedente Sedis Apostolicæ beneplacito, prædictus situs conceditur, & ideo infrascriptis Dominis Deputatis, obtento dicto beneplacito, ampla conceditur facultas, sub nomine totius Corporis nostræ Confraternitatis conficiendi publicum hujus concessionis instrumentum, quatenus prædicti Patres, illâ, prout ipsis benevisum fuerit, utantur. Procurabunt etiam dicti Domini Deputati literas Affiliationis nuncupatas, pro omnibus hujus nostræ sodalitatis Confratribus, quatenus bonorum operum, quæ in hac Religione continuò exercentur, participes reddantur.

Et omni alio meliore modo, qui dictis Dominis Deputatis videbitur.

OBTINUIT CANONICÉ NEMINE DISCREPANTE.

Capit. Laurentius Massertius Deputatus.
Hieronymus Gilius Deputatus.

Beneplacitum Apostolicum, quod à Confraternitate superiùs reservabatur, fuit obtentum sub tenore sequente:

Sanctissimus Dominus Noster, pium devotionis affectum Confraternitatis Laicorum S. Luciæ Civitatis Recanatensis, eorumque singularum Personarum erga Fratres, & Religionem universam B. Francisci, Capucinorum nuncupatam propensum animum, nuper ex liberali largitione sitûs, sive areæ, quam in Civitate Lauretana, juxta sua notissima latera possident, factâ, ratificatum, authenticoque testimonio in generali Congregatione, habita die sexta instantis mensis comprobatum, eximiè commendans, altissimæque paupertati eorumdem Fratrum Capucinorum hac in parte favendo, specialique gratia, & favore Religionem ipsam prosequendo, ubi præsertim ex illius propagatione, exemplarique vita, & salutari doctrina toti universali Ecclesia continuò noscitur redolere, ac prodesse non dubitatur, benignè annuit, officiumque, & Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritatem liberaliter impartitur, nedum approbando Decretum, donationemque sitûs prædicti, ut supra factam, supplendo omnes, & singulos solemnitatum defectus, si qui forsan in præmissis intervenerint, quibus hac vice de Apostolicæ potestatis plenitudine derogatum esse voluit per præsentes, verùm etiam Religioni præfatæ, illiusque Religionis Personis, aliisque Superioribus Provinciæ Marchiæ, ad quos spectat, gratiosè indulget, facultatemque specialem impartitur, ut Constitutionibus, Instituto, & Regulâ Ordinis præfati, ceterisque Statutis, Decretis, & Apostolicis sanctionibus contrariis non obstantibus, donationem præfatam, dominiumque illius acceptare, & respectivè acquirere valeant, ad effectum tamen statim situm, & aream, ut præfertur, donatam, permutandi, seu cedendi, & commutandi cum altero sitæ stabulorum, area, & domunculis illi adjacentibus, ad Sacram Ædem Lauretanam jure dominii spectantibus, in eadem Civitate consistentibus; accedente tamen expresso consensu Eminentissimi Domini præfatæ Sacræ Domûs Lauretanæ Cardinalis Protectoris, seu alterius Delegati, illius Vices-gerentis, eumdemque situm, Domunculas, cum omnibus suis adjacentiis, & pertinentiis universis denuo acquirendis pro ædificatione, & constructione novi Conventûs, ad commoda ejusdem Religionis, Religiosorumque Fratrum habitationem, ut antea in eadem Civitate obtinebant, acquisitionemque prædictam, tam ex parte Sanctæ Domus præfatæ, quàm etiam Religionis prædictæ, illiusque totam tenorem Eadem Sanctitas Sua ex nunc, prout ex tunc approbat, ratificat, Apostolicæque auctoritatis munimine, præsidioque confirmat, ac si de verbo ad verbum hic specialis, specifica, & individualis ejusdem mentio facta foret, præmissis, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque, quibus de plenitudine potestatis harum serie derogavit, & derogat per præsentes.

Romæ 23. Aprilis 1638.

F. Ant. Card. S. Honuphrii.

L. S.

B. Faebinettus Secretar.

Officia, quæ à tempore stabilitæ nostræ mansionis pro custodia, & decore hujus sanctæ Domûs Fratres (præter hostias, quas conficiunt, & Corporalia, quæ altari adaptant, & curam, qua quolibet manè illico, ac sanctuarii porta aperitur, & antequam sæcularibus ad id concedatur ingressus, per mediam horam, necessaria parent, & vesperè pavimentum Sanctæ Domûs, flexi poplitis devotione mundant, exprimuntur potissimum in Decretoria Epistola, à P. Hieronymo à Castro Ferrettorum, tunc Procuratore Generali Ordinis P. Guardiano ibidem sub tenore sequenti ablegata.

Foris. *Reverendo Patri Guardiano Fratrum Capucinorum Laureti.*

Frater Hieronymus à Castro Ferrettorum, Procurator Generalis Salutem in Domino.

Illustrissimus, & Reverendissimus Cardinalis Burghesius, Almæ Domûs Lauretanæ Protector, ad publicum, privatumque commodum, Fratribus nostris in illo Sacro Loco habitantibus, & de tempore ad tempus habitaturis tria officia imponi admodum desiderat. in lat. trad.

Primum est, ut Cœnaculo, Tinello nuncupato intendant, recipiantque Peregrinos cum charitate, & invigilent, ut Religioso Ordine gubernentur, & competentes benedictiones, lectiones, & gratiarum actiones non deficiant.

Secun-

Secundum requirit, ut superintendentiam, seu curam Hospitalis Pauperum Infirmorum suscipiamus, quatenus illis ea, quae necessitas, & malorum varietas exigunt, non desint.

Tertium est, ut onus eleemosynas Promptuarii, Dispensa *vocati, & Domui nostræ contigui, recipiendi assumamus.*

Jam verò tam ex parte Illustrissimi Domini Cardinalis, cujus desiderium, & nutus, gratia & voluntas est, quàm ex parte ipsorum officiorum, quæ ex se nostræ non solùm non repugnant Professioni, sed eidem potius conveniunt, fuit hic statutum, ut à Vestra Reverentia omni animi promptitudine acceptentur subitò, ac illa Eidem offerentur, ac postmodum exerceantur, prout obligatio, Regulæ, & instructiones, ad hunc effectum Eidem exhibendæ, deposcent.

Ita proin tam à P. Vestra, quam ab Ejusdem Successoribus acceptentur, & practicentur, juxta tenorem præsentium, pro executione, ex parte Nobis incumbente, tam Illustrissimo Pignattelli, Episcopo Æsino, defacto Laureti, ordine Illustrissimi Domini Cardinalis enunciati, quàm Reverendissimo Domino Gubernatori Civitatis exhibendarum, Romæ XV. Julii MDCXX.

Fr. Hieronymus, qui supra.

Præter dicta, incumbit ulterius P. Guardiano pro tempore, ut cassarum eleemosynarum aperitioni, quæ quotannis in festis Nativitatis D.N. Jesu Christi & S. Joannis Baptistæ per speciale Apostolicum Breve, D. Gubernatori Laureti demandatur, cum aliis, in Apostolico Brevi specificatis assistat.

Attento studio, quo Fratres prædictis funguntur officiis, opipare correspondet Sacræ Domûs Charitas, præterquam enim, quod Fratres ibi degentes, quoad victum, & vestitum ex mutua sponsione manutenent, diversas quoque successu temporis iis concessit gratias. Imò, antequam Nobis ibidem habitare datum erat, fuit toto anno Jubilæo MDC. omnibus Fratribus advenis in Sacra Capella horâ ante auroram Missam celebrare indultum, Epistolâ Sacræ Congreg. Episc. & Regul. Episcopo Lauretano, ut sequitur, inscriptâ.

Sanctissimus Dominus Noster indulget, ut per totum currentem annum Sanctum Fratres Capucini Sacerdotes, qui suorum Superiorum obedientialibus muniti, ad Sacras Ædes appellent, Sacrum dicturi, hoc in ipsa Sancta Capella, horâ ante auroram celebrari possint. Et ita Amplit. Tua iis, quorum interest, notificari disponet, quatenus illis necessaria non desit commoditas. Romæ XXII, Decembris MDXCIX.

Ex Reg. Secret. Cong. Episc., & Regul. Anni prædicti fol. 116.

Inter gratias autem post fixum ibi Domicilium Nobis concessa recensetur illa, quâ Fratribus tam incolis, quàm accolis Sacram Communionem, in Ipsa Sacra Capella sumere permissum est, prout ex epistola Cardinalis Caroli Barberini, Nepotis Urbani PP. VIII. & nostri Cardinalis Antonii, cujus expensis fabrica moderni Hospitii, fuit terminata, ad Gubernatorem Laureti sub sequente tenore data:

A tergo: Illustrissimo, & A. R. Domino Gubernatori Laureti,

Intus verò: Illustrissime, ac A. R. Domine.

In Lit. trad. *Exhibuerunt mihi PP. Capucini plura attestata, & ipsas originales litteras fel. record. Cardinalis Borghesii, quod ab initio suæ ad illud Sanctuarium inductionis, tam Fratribus ibi degentibus, quàm exteris, ibi in dies advenientibus, Sacram Communionem in S. Capella sumere licuerit; eamque in possessione gratiæ, à Protectoribus acquisitæ, usque huc sese manutenuerint, supplicant, ne quid desuper innovetur. Justitiam petitionis, & specialitas affectûs, quem erga hunc Ordinem, à S. Domo peculiari semper observantia honoratum, foveo; ansam mihi præbent non solùm Dominat. Vestræ significandi continuationem hujusmodi Eorum consolationis à me desiderari, verùm etiam Eidem prædictos Patres commendandi, quatenus à Ministris subordinatis eâ afficiantur charitate, quâ ab Eadem illos, & amari, & æstimari scio, & Dominat. Vestræ ex corde me offero. Romæ IV. Augusti MDCLXIII.*

D. V.

Paratissimum ad obsequia.

Cardinal. Carol. Barberini.

Fuitque ad latus epistolæ proprio Domini Cardinalis charactere sequens adjunctus paragraphus:

Cupio summopere, ne Capucini ulla vexentur novitate, ad quod me movet, & stimulat tam æstimatio, quam de illorum conservo Religione ex propria affectu, tam quod in hoc concurram ad vota Domini Cardinalis Antonii, mei Patrui, Capucinos specialissimè diligentis.

Motâ anno 1686. controversiâ de Præcedentia inter PP. Observantes, & Nostrates, fuit à S. Congregatione primò rescriptum, ut sequitur.

Lauretana.

Supplicante P. Procuratore Generali Capucinorum pro opportuno remedio, & declaratione circa præcedentiam controversam inter PP. Capucinos, & Minores Observantes de Familia in Civitate Lauretanâ,

S. Rit.

S. Rit. Congregatio censuit scribendum esse Episcopo pro informatione, & interim mandavit nihil innovari, die 31. Aug. 1686.

N. Card. Ludovicus Pref.

Bernardinus Casalius S. R. C. Secret.

Ex Reg. Secret. Cong. & anal præd. fol. 165.

Fuitque postmodum decisum, quod Capucini præcedant, & defecto post omnes Regulares, Laureti Domicilium habentes, illi in Processionibus incedunt ante Crucem Cleri, & DD. Canonicorum immediatè, cum sint in Civitate Lauretana inter omnes Regulares antiquiores, & S. Domûs Ministri.

Anno 1701. fuit concessa, & gratia in ampliata Hospitii Capella asservandi Eucharistiæ Sacramentum, Decreto Episcopali, sequenti libello supplici subjuncto:

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

Guardianus, & Capucini Hospitii Lauretani humillimi Illustriss. Dom. Vestræ servi reverenter supplicant, ut, cum ipsi commodis, & obsequiis Sanctuarii cum hostiis, lineis calicum velis, curâ Hospitalis, *&* Cœnaculi, vel Tinelli, *varioque alio labore pro decore, & munditia dicti Sanctuarii omni studio attendant, & Capellam veterem memorati Hospitii ampliaverint ad formam parvæ Ecclesiæ, penitus extra habitationem existantis, & à nullo latere portam communem ad cellas Dormitorii, excepta una apertura pro commodo Infirmorum in fornice Capellæ, nec etiam allam Cellam suprà ob tectum fornici Capellæ immediatè incumbens habentis, Illma Dom. V. SS. Sacramentum in decente Tabernaculo, non solum pro beneficio Religiosorum Infirmorum, qui prius non sine gravamine id in Hospitali recipere debebant, sed etiam pro devotione bene valentium, continuò in dicta Capella asservari permittat, præsertim, cum ad favorem supplicationis concurrant privilegia Summorum Pontificum: quod Regulares in suis Oratoriis asservare possint Eucharistiæ Sacramentum, prout Pignatellus cum variis Bullis Summorum Pontificum, & Decretis S. Congregationis, ab eo Tom. 4. consult. 118. n. 7. 8. 9. citatis id clarè probat.*

Quam gratiam &c.

Attentis narratis, & inspecto per Visitationem personalem loco, in quo est sita dicta Capella, prorsus disparata ab omni usu supradicti Hospitii, nec non visâ ejusdem decentiâ, & ornatu, ac etiam eleganti Tabernaculo cum Pixide argentea, & cappa inaurata ibidem asservanda, & visis omnibus videndis, mandavit sine præjudicio jurium Parochialium ad formam Sacri Concilii Tridentini posse detineri per supradictos Oratores in dicta Capella intus Tabernaculum, in pixide cooperta cum suo Conopeo serico, albi coloris, Ven. Sacramentum Eucharistiæ, humiliter adorandum à dictis Patribus, & ab omnibus ibidem confluentibus, dummodo tamen dictum Ven. Sacramentum non possit publicè exponi in dicta Capella, sed tantùm Patribus, tam Sacerdotibus, quam Laicis dicti Hospitii asportari cum debita decentia in eorum cellas, infirmitatis causa, vel impotentiæ, ob impedimentum gradiendi. Et pro decenti detentione dicti Sacramenti mandavit Patribus supradictis quotidie tam de die, quam de nocte detinere lampadem accensam ante Tabernaculum prædictum, sub pœna in casu inobedientiæ ammittendi detentionem suprad. Ven. Sacramenti & ita &c. omni &c.

Datum Laureti hac die 4 Oct. 1701.

L. Episcopus Lauret., & Recanat.

Fuit iisdem Patribus concessa, & alia gratia per restitutionem Missæ liberæ, qua diu gaudebant, & qua postea privabantur: circa quam in epistola S. Congreg. Lauretanæ, directa Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Maggio Gubernatori Laureti sub Dat. Romæ die 19. Sept. 1716. & subscripta ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card. Paulutio, & Illustri, & Reverendo D. Becchetto Secretario sequens particula habetur:

Restituitur facultas celebrandi Missam in S. Capella Patribus Capucinis illius Conventus, uti prius, attento eorum laudabili, & laborioso studio, ab iis Sanctuario semper exhibito, & uti fuit restituta PP. Jesuitis Pœnitentiariis ibidem.

Denique sicut Fratres obsequia sua, etiam ultronea, & supererogatoria, pro Majestate, & cultu Domûs, in qua individua Verbum Divinum carnis nostræ epomide vestitum est, adaugere semper gestiunt, ita & Sacra Domus eorum merita gratiarum concessionibus prosequi æmulatur, exemplum dante gratiâ Sepulturæ novissimè concessâ, & sequente libello supplici expetitâ.

BEATISSIME PATER.

Fr. Carolus Antonius à Camerino Guardianus, & Religiosi Capucini Hospitii Almæ Domûs Lauretanæ, humillimi Oratores ad pedes in Spiritu prostrati, Sanctitati Vestræ reverenter exponunt, qualiter tempore, quo cl. mem. Eminentissimus Cardinalis Gallus ejusdem S. Domûs Protector erat, ad hujus Venerabilis Sanctuarii obsequia, vel immediatè, vel mediatè iis competentia, fuerint vocati, prout Sanctitati Vestræ optimè notum est. Cum autem prædicti Capucini in illa Basilica separatam Sepulturam non habeant, & ideo eorum cadavera in Sepulchro aliis communi, humari oporteat, & quidem cum modica decentia, cum enim juxta pauperis sui Instituti morem absque Sandapila, cum solo seraphico Habitu, & econtra alii omnes, cum feretris sepeliantur, aliquoties hæc supra Cadavera Fratrum recenter humata ponuntur. Hinc Sanctitatis Vestræ ceu Amantissimo suo Patri omni submissione supplicant, quatenus tam Reverendissimo Domino Episcopo, tam Illustrissimo Domino Gubernatori ordinare dignetur, ut ipsis, ceu Sanctuarii Ministris (prout & si-

& similis gratia sub eodem titulo R. R. Patribus Societatis Jesu concessa est) in facie Capellæ Pietatis situs assignetur, ad effectum parvam, simplicemque Sepulturam ibidem construendi.

Quem gratiam &c.

Audito desuper voto Illustrissimi Domini Gubernatoris, gratia fuit concessa à S. Congregatione Lauretana per Epistolam sequentem.

A tergo. Perillustri, ac A. R. Domino uti Fratri Gubernatori Laureti.

Intus. *Perillustris, ac RR. Domine uti Frater.*

Ex relatione à Dom. Tua S. Congregationi Lauretanæ transmissa, & extensa ad libellum supplicem; Sanctissimo Domino Nostro porrectum à Patribus Capucinis, supplicantibus pro assignatione modici situs, in Capellæ Pietatis facie existentis, ad effectum Sepulturam ad eorum Cadavera separatim ab aliis humanda construendi, colligitur, eorum instantiis condescendi posse; hinc S. Congregatio de obsequiis, quæ dicti Patres Eximio illi Sanctuario præstant, bene informata, iis gratiam concedi censuit, vigore cujus Dom. Tua in memorata Capellæ facie modicum illum situm, conficiendæ simplici Sepulturæ sufficientem, assignabit. Et dum veram felicitatem inauguror &c. Romæ 2. Octob. 1743.

Dom. Tuæ

Uti Frater.

Sylvius Cardinalis Valenti.

Xaverius Justiniani Secret.

Originalia Documentorum omnium in Arch. Hospitii.

Quædam terræ petia Domui Urbinatensi non amplius proficua, pro alia terreni quantitate, ad totalem dicti Domûs ambitum necessaria, permutari concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Conventus Urbinatensis, Nobis nuper exponi fecerunt, dilectus Filius noster Antonius, Tituli S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis S. Honuphrii nuncupatus, Noster secundùm carnem Frater Germanus, Conventum præfatum muro cingi curet, seu cingi facere intendat, necessariumque sit pro convenienti, & æqua sitûs partitione à dicti Conventûs conspecto, & ambitu nonnulla terræ petia, quæ iisdem Fratribus amplius necessaria nullatenus erunt, secludere, Dilectus autem Filius Joannes Rubæus eisdem Exponentibus totam eam terreni quantitatem, quæ pro concludendo totaliter dicto Conventu necessaria erit, offerat se daturum, necnon dicta terræ petia ad eosdem Fratres, ut præfertur, spectantia empturum, seu illa permutationis nomine pro dicto toto terreno, per eum, ut supra, assignando accepturum. Nos propterea dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, quod ipsi per Vicarium Archiepiscopi Urbinatensis prædicta terræ petia, quæ ex ambitu dicti Conventûs remanebant, ut præfertur, eidem Joanni, seu alteri, meliorem conditionem offerenti, pro justo, & rationabili pretio vendere, seu illa cum eodem Joanne, seu altero, ut præfertur, pro ea terreni quantitate per eum danda, & quæ ipsis Exponentibus pro totali dicti Conventûs ambitu necessaria erit, permutare liberè, & licitè possint, & valeant, licentiam Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die XIII. Januarii MDCXLIV. Pontificatus Nostri Anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mens., & Anni præd. fol. 66.

DE-

Digitized by Google

D E C R E T O

Sac. Congregationis Rituum.

Statuam D. Antonii Patavini in Capucinorum Habitu processionaliter in Terra Montecchii deferri posse, sancitur.

Die 18. Julii 1654.

STante altercatione in Terra Montecchii, Diœcesis Burgi S. Sepulchri super delationa Simulachri S. Antonii de Padua in Processione, respectu Habitûs Capucinorum, cum quo efficienda est: Sacra Rituum Congregatio, ad quam negocium deductum est, respondit, Habitum hujusmodi non esse vetitum in casu, de quo agitur, & ideo arbitrio Episcopi.

C. Episcopus Hostien. Card. Medices.

Loco ✠ Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus S. R. Cong. Secr.

Exemp. Aut. in Arch. Ord. Arm. Prov. Marchiæ.

Non obstante Testamento Masino, à Communitate loci Montis Sancti, Fratribus pro Fabrica novæ Domûs octo coppas terreni concedi, econtra totidem de antiquæ Domûs situ Communitati à Fratribus assignari indulget.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Conventûs loci Montis Sancti, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Firmanæ Diœcesis, quod ab aliquot annis dilecti pariter Filii Universitas, & Homines dicti loci quatuor coppas terreni mensuræ illarum partium, ad hæreditatem quondam Thebaldi Masini, eidem Universitati, & Hominibus dudum acquisitam spectantes, ipsis Exponentibus pro fabrica novi eorum Monasterii concesserunt, sed subinde non ita pridem compertum est, in testamento memorati Thebaldi die 19. Januarii 1580., confecto, sub cujus dispositione ab humanis decessit, quamcumque alienationem, permutationem, vel obligationem bonorum stabilium dictæ hæreditatis, etiam per viam commutationis, seu forsan aliàs prohiberi. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes pro perfectione fabricæ prædictæ, aliis quatuor similibus coppis dicti terreni opus habeant, & ne iidem Universitas, & Homines damno propter præmissa afficiantur, æqualem prædictis octo terreni coppis, terreni æquivalentis quantitatem, ex veteri eorum Monasterio ipsis Universitati, & hominibus assignare plurimùm desidarent, si sibi ab illis secundò dictæ coppæ terreni, ultra primò datas, etiam quatuor coppas, cum effectu concedantur. Nobis propterea iidem Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes, necnon Universitatem, & Homines specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac dicti testamenti tenorem, & alia, etiam speciali expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, prædictis Universitati, & Hominibus, ut supra, octo coppas terreni dictis Fratribus Exponentibus, mediante totidem copparum similium terreni æquivalentis ex Monasterio veteri hujusmodi assignatione ad eorum favorem ab iisdem Fratribus facienda, cum effectu præstare, ac de novo respectivè concedere liberè, licitè, & validè, ac sine ullius pœnæ, in eodem testamento quomodolibet appositæ incursu, ipsis verò Exponentibus, ut totidem coppas terreni hujusmodi ex veteri eorum Monasterio eisdem memoratis Universitati, & Hominibus propterea assignare liberè pariter, & licitè respectivè possint, & valeant, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti The-

Thebaldi etiam ultima voluntate, quàm quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, & quatenus opus sit, loci, & Conventûs prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, & alia quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut pro quacunque evictione dictarum octo copparum, vigore præsentium per Universitatem, & Homines prædictos iisdem Exponentibus præstandarum, aliæ octo coppæ ab ipsis Exponentibus, ut præfertur, assignandæ, semper obligatæ, & in specie hypothecatæ remaneant. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VIII. Augusti MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

G. Gualterius.

Exempl. in Arch. Ord. Arm. Prov. Marchiæ.

N O T A.

Tam in argumentum gratitudinis, quam Provincia Marchiæ, Evergetæ Communitati prædictæ debet, quàm ad gloriam Patriæ, ex publico, & ampliato B. Gerii cultu adaugendam, novissimè Fr. Antonius Maria ab eodem Monte Sancto, Provinciæ prædictæ Annalista, Decretum concessionis Officii, & Missæ in honorem ejusdem B. Gerii in Curia Romana impigro labore, & longiore sudore obtinere studuit, & feliciter quoque obtinuit, ut sequitur.

Firmana.

Concessionis Officii, & Missæ in honorem B. Gerii à Monte Sancto de Com. Conf. non Pont.

CUM discussa, & approbata fuerit in Sac. Rit. Congregatione sub die 18. Julii. Anni proximè elapsi ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Firrao Ponentis in Causa Canonizationis B. Gerii à Monte Sancto Sententia, per Reverendissimum Archiepiscopum Firmanum lata super Cultu ab immemorabili tempore dicto Beato præstito, sive casu excepto à Decretis Sanctissimæ Inquisitionis jussu San. Mem. Urbani Papæ VIII. editis, Pater Frater Antonius Maria à Monte Sancto Ordinis Capucinorum, hujusmodi Causæ postulator, Sac. Rit. Cong. humillimè supplicavit, quatenus Clero Sæculari, & Regulari prædicti Oppidi in honorem dicti Beati Officium, & Missam de Com. Conf. non Pont. pro die 25. Maii concedere dignaretur: & Sacra eadem Congregatio, audito prius in voce R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, ad relationem præfati Eminentissimi Ponentis supradictam Officium, & Missam juxta petita sub ritu duplici Minori benignè concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit; die 20. Julii 1743.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis eidem SSmo Domino, Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit: hac die 24. ejusdem Mensis, & Anni 1743.

F. J. A. Card. Guadagni Pro-Præfect.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patr. Hierosolymitanus Secret.

CHIROGRAPHO PAPALI.

Pro novo Domûs Pisaurensis ædificio aliquæ Ædes, & terræ petia ad Apostolicam Cameram pertinentia sub conditione conceduntur, ut Fratres mediante Procuratore annuatim in dicta Camera, in Vigilia, vel Festo SS. Apostolorum Petri & Pauli, compareant, & in recognitionem Apostolicæ concessionis Sanctissimum nomen Jesus invocent.

Præsul Fransone Nostèr Thesaurarie Generale.

EXponi Nobis fecerunt PP. Capucini Provinciæ Marchiæ, quod, cum Conventus S. Bartholomæi, eorum Ordinis, extra Civitatem Pisaurensem millario in circa, in Latere Montis, aeris insalubris, ubi ventus Vulturnus semper prædominatur, situatus sit, flumenque nebulis quasi semper obtectum, vicinum extet, Patres ibi degentes gravibus infirmitatibus sint subjecti, & cum ob Civitatis distantiam commodo, & beneficio Medicorum, aliorumque subsidiorum humanorum sint destituti, quolibet anno non pauci eorum moriantur. Quapropter intra Civitatem in situ vicino Portæ Collinæ Domum ædifi-

ædificare statuerunt, ubi aliquæ Ædes, seu *Remissæ*, uti vulgò eas vocant, ad nostram Cameram spectantes, reperiuntur, cum quibusdam terræ petiis in circuitu, quorum unum ipsis ad memoratum effectum jam est donatum, & aliorum acquirendorum optimâ spe lactantur, ad complendam, & perficiendam, quam habent, ideam, si tamen à Nobis prædictæ Ædes, seu Remissæ (prout Nobis supplicarunt) ipsis concedantur.

Quapropter, cum Nos eorum necessitati compatiamur, ex certa nostra Scientia, & plenitudine potestatis, dictarum Domuum, & arearum qualitatem, earumque statum, confinia, valorem, annuosque redditus, & quamcunque aliam formalitatem, speciali mentione dignam, per præsentes pro sufficienter expressis habentes, Tibi ordinamus, ut sub nostro, & nostræ Cameræ nomine, concedas præfatis Patribus Provinciæ Marchiæ dictas Domos pro Rhædarum usu, & earum situm, ad effectum ædificandi ibi novum Conventum, seu Monasterium, & Ecclesiam, cum conditione tamen, ut fabrica fiat versùs Civitatis corpus, in illo ipso situ, ubi dictæ sunt Remissæ & in parte, à mœniis, & eorum terræpleno ut vocant distantiore, ut hortus ad muros plantandus, debitè distet à dicto terræpleno, quatenus ibi omnes functiones Militares, tam Peditum, quàm Equitum cum tormentorum bellicorum conductione sine impedimento peragi possint; ut, antequam hortus muro cingatur, specialem licentiam à Nobis desuper petant; & cum conditione hac, & non aliter iis hanc concessionem, sub titulo Donationis irrevocabilis inter vivos perpetuò valituræ facimus, ita, ut ullo unquam tempore ad solutionem, vel restitutionem pretii, vel alterius rei sint obligati, teneanturque duntaxat, mediante speciali Procuratore, annuatim in Camera in vigilia, seu festo SS. Apostolorum Petri, & Pauli comparere, & in recognitionem nostræ concessionis Sanctissimum Nomen Jesu invocare.

Quantum verò spectat ad Conventum, & Ecclesiam, ubi hucusque habitârunt, volumus, ut destruantur ad effectum, pretium ex cœmentis redactum pro nova fabrica applicandi, &, ut totus situs sub pleno Dominio, & libera nostra, & nostræ Cameræ dispositione sit, & maneat; ut de omnibus, & singulis punctis prædictis publicum Instrumentum, cum clausulis, obligationibus, & cautelis, quas necessarias, & opportunas judicabis, formes. Decernentes, quod præsens Chirographum valeat, & plenum sortiatur effectum, etiamsi non inseratur Cameræ registris, vel ejusdem libris, & quod ullo unquam tempore obreptionis, subreptionis, vel defectus nostræ intentionis vitio possit notari: non obstantibus Bulla Pii IV. Nostri Prædecessoris *de registrandis*, Constitutionibus Simmaci, Pauli II. Pii IV. Pauli IV. & aliorum Romanorum Pontificum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, & quibusvis aliis ordinationibus Apostolicis, usibus, consuetudinibus, omnique alio in contrarium facientе, quibus omnibus, eorum tenores per præsentes pro sufficienter expressis habentes, hac vice duntaxat derogamus. Datum in Nostro Palatio Apostolico Montis Quirinalis hac die 23. Augusti 1656.

Alexander Papa VII.

N O T A

Vigore præcensiti Chirographi, & in ejus executionem Illustrissimus D. Thesaurarius Generalis modum, & leges præscripsit sequenti Instrumento.

IN NOMINE DOMINI Amen &c. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno à Nativitate D. N. J. Christi millesimo, sexcentesimo quinquagesimo sexto, inditione nona, die verò secunda mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Alexandri Divina Providentia Papæ VII. anno ejus secundo.

IN mei Reverendæ Cameræ Apostolicæ Notarii infrascripti, testiumque infrascriptorum ad hæc omnia, & singula vocatorum, habitorum specialiter, atque rogatorum præsentia præsens, & personaliter existens Illustrissimus, & Reverendissimus D. Jacobus Fransonus, Protonotarius Apostolicus, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Thesaurarius, cui nuper ex parte ejusdem Sanctissimi præsentatum extitit Chirographum manu Sanctitatis suæ signatum tenoris infrascripti videlicet: Exponi Nobis fecerunt. *Reliqua uti supra.*

In executionem, & vigore præinserti chirographi, ac juxta illius formam, continentiam, & tenorem ejusdem Sanctissimi, & dictæ Rev. Cameræ Apostolicæ nomine, ac aliàs omni alio meliori modo sponte &c. dedit, atque concessit &c. ac titulo Donationis irrevocabilis, perpetuò valituræ, quæ fit, & fieri dicitur inter vivos, donavit RR. P.P. Capucinis Provinciæ Marchiæ, licet absentibus, me Notario &c. pro eis stipulante &c. nonnullas domos ad usum Remissarum ad dictam Reverendam Cameram Apostolicam, spectantes, positas intus Civitatem Pisauri in loco prope Portam Collinam nuncupatum juxta suos fines &c. unà cum earum situ ad effectum inibi ædificandi, & construendi novum Conventum, seu Monasterium, & Ecclesiam, de quibus in præinserto Chirographo ad habendum cum Declarationibus, & conditionibus tamen infrascriptis, & non alias &c., ponens &c., constituens &c., dans &c., & donec &c., constituit &c.

Hujus-

Hujusmodi autem concessionem, & donationem dictus illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Thesaurarius Generalis dicto nomine fecit, & facere dixit &c. declaravit ergo dictos RR. PP. Capucinos dictæ Provinciæ Marchiæ absentes &c., me eodem Notario &c., ut supra, pro eis stipulante, pro ulteriore executione, & adimpletione præsentis Chirographi, & quia idem Sanctissimus D. N. sic jussit, voluit, & mandavit, ut cum declarationibus, & conditionibus infrascriptis, & non aliàs &c. videlicet.

Quod fabrica ejusdem Conventûs debeat fieri versùs Corpus Civitatis in loco, in quo sunt, & existunt dictæ Remissæ, ac in parte remotiori à mœniis ejusdem Civitatis, ac totum Terræpleno, seu Aggerato.

Item, quod hortus dicti novi Conventûs, qui fiet versus dicta mœnia, distet debito intervallo, ab eodem Terræpleno, & fiat cum interventu Præfecti, seu Magistri Militum in dicta Provinciæ, & habitâ prius illius approbatione in calce delineationis dicti Conventûs, & Viridarii, & transmissâ prius delineatione ipsius ad Urbem, ad effectum inserendi in præsenti instrumento, ita, & taliter, quod ibi possint exerceri omnes functiones Militares tam pedestres, quàm Equestres cum conductione tormentorum Bellicorum absque ullo impedimento.

Et insuper iidem RR. Patres priùs, quem dictum hortum circumdent muro, teneantur ab eodem Sanctissimo D. N. impetrare particularem licentiam.

Ac aliàs in omnibus, & per omnia juxta formam, continentiam, & tenorem præinserti Chirographi, & non aliàs &c. conditione etiam adjacente, quòd iidem RR. PP. Capucini mediante eorum particulari Procuratore teneantur, & obligati sint quolibet anno in Vigilia, seu festivitate BB. Petri, & Pauli Apostolorum in plena Camera Apostolica comparere, & ibi Sanctum Nomen Jesu in cognitionem præsentis concessionis invocare.

Præterea fuit specialiter declaratum, quod Conventus, & Ecclesia, aliaque ædificia posita extra dictam Civitatem Pisauri, in quibus usque adhuc ipsi Regulares habitârunt, destruantur, ad effectum, ut possint uti cæmentis pro nova fabrica facienda, & quod totus situs cum hortis remaneat, & sit sub pleno Dominio, ac ad liberam dispositionem ejusdem Sanctissimi D. N. & prædictæ R. Cameræ Apostolicæ, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout in eodem præinserto Chirographo continetur, & non aliàs &c. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit à Me, eodem Notario infrascripto, ut unum, vel plura publicum seu publica conficerem, atque traderem instrumentum, & instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero.

Actum Romæ in Palatio solitæ Residentiæ dicti Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Thesaurarii Generalis præsentibus ibidem, audientibus, & intelligentibus DD. Josepho Belforte, filio D. Jacobi Camerin. & Urbano Herculano, filio quondam Prosperi, Romano, Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis.

Ego Dominicus de Nicolis R.C.A. Notarius, de præmissis rogatus, præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

L. Signi Tebellionatus Notarii prædicti.

ITERATO CHIROGRAPHO

Gratiam concessam, non obstante RR. Clericorum Regularium Minorum S. Caroli nuncupat. oppositione, executioni dari jubetur.

Præsul Fransone, Noster Thesaurarie Generalis.

CONcessimus Patribus Capucinis Nostræ Provinciæ Marchiæ, altero Nostro Chirographo, Tibi sub 23. Augusti proximè elapsi inscripto, aliquot Ædes pro Remissarum usu, in Civitate Pisaurensi sitas, ad effectum Ecclesiam, & Monasterium ibi ædificandi, & illuc transferendi eorum Religiosos, in Conventu S. Bartholomæi extra dictæ Civitatis muros situato habitantes, ubi, ob aëris intemperiem, & alia incommoda discedere coguntur, cum conditionibus, modo, & forma, in dicto Chirograho, ad quem in omnibus, & per omnia relationem, & attentionem haberi volumus, contentis. Cum autem postea Nobis fuerit expositum, quod gratia Nostra, usque adhuc, effectum sortita non sit, ob impedimentum Clericorum Regularium Minorum, in illa Civitate Sancti Caroli vocatorum, qui Clementis VIII. Gregorii XV. Urbani VIII. & forsitan aliorum Nostrorum Prædecessorum Constitutiones, aliaque Decreta, & Dispositiones de erectione, & ædificiis Monasteriorum emanatas obstare prætendunt, & ideo etiam coram Illustrissimo Auditore Cameræ, & forsan aliis Judicibus litem, hucusque indecisam moverunt. Nos reflectentes, quod Monasterium à Capucinis præfatis ædificandum, alteri veteri, extra dictæ Civitatis mœnia collocato, quod deserere debent, substitui debeat, aliæque justæ causæ gratiam Capucinis præstandi concurrant, Motu Nostro proprio, ex certa scientia, ac plenitudine potestatis prædictarum Constitutionum, aliarumque Dispositionum tenorem, statum, & merita litis, hujus Judices, & Con-litigantes, circumstantias, omniaque alia, quâcumque speciali mentione digna, hîc pro

suffi-

sufficienter expressis habentes, ad Nos memoratam litem avocamus, & sic avocatam supprimimus, ac extinguimus, prænuntiatis Clericis Minoribus perpetum silentium imponentes, ac Tibi ordinantes, quatenus præfatis Capucinis des, & concedas, sicut Nos damus, & concedimus, plenam licentiam erigendi, & ædificandi prædictum novum Monasterium, & Ecclesiam, ac omnia ea faciendi, quæ pro hac occasione, & causa, ad eorum usum, & commodum utilia, & necessaria judicaverint, oppositione prædictorum Clericorum Minorum, aut quorumvis aliorum Regularium non obstante, super quo vel Instrumentum, vel Literas Patentes, ad Capucinorum beneplacitum expedies. Volentes, quod præsens Nostrum Chirographum, cum sola Nostra subscriptione valeat, suumque plenum vigorem, effectum, & executionem sortiatur, etiamsi Cameræ Registris, aliisque hujus libris non inseratur, & enuntiati Clerici Minores, vel quicumque alii, quocumque modo interesse habentes, vel habere prætendentes, non fuerint vocati, aut auditi, & nunquam obreptionis, vel subreptionis vitio, aut Nostræ intentionis defectu, aut nullitate, ex quocumque motivo notari possit. Sicque, & non aliter judicari volumus per quoscumque Judices Ordinarios, Nostræ Cameræ Delegatos, Rotam, Cardinales, etiam Legatos à latere, ac eorum Congregationes, sublata eis omni interpretandi, aut aliter judicandi facultate. Decernentes irritum, & inane, quidquid secus super his judicatum fuerit. Non obstantibus Bullâ Pii IV. Nostri Prædecessoris de registrandis, & prædictis Constitutionibus Clementis VIII. Gregorii XV. Urbani VIII. & quorumcumque Romanorum Pontificum, de novorum Monasteriorum erectione, & qualibet alia dispositione, etiam vel in Synodo particulari, vel generali facta, & quacumque alia Bulla, Decretis, Declarationibus, & Dispositionibus, etiamsi Decreta, & clausulas derogatoriarum derogatorias, etiam in futurum haberent, ac Regula Nostra, *de jure quæsito non tollendo*, usu, stylo, & consuetudinibus, omnique alia re in contrarium faciente, quibus omnibus, illorum tenores hîc pro expressis habentes, hâc vice duntaxat derogamus. Datum in Nostro Palatio Apostolico Montis Quirinalis, hac die 4. Decembris 1656.

Alexander Papa VII.

N O T A.

Tenorem Chirographi, priorem gratiam confirmantis, Illustrissimus Dominus Thesaurarius Generalis executioni dedit Decreto, seu Diplomate sequenti:

Jacobus Fransonus, Protbonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Dom. N. Referendarius, ac ejusdem Sanctissimi, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis. Dilectis Nobis in Christo Reverendis Patribus Capucinis Provinciæ Marchiæ, salutem in Domino.

CUM nuper Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster, Alexander Divina Providentia Papa VII. Vos specialibus favoribus, & gratiis prosequendo, infrascriptum, Suæ Sanctitatis manu signatam Chirographum ad Nos direxerit, & præsentari fecerit hujusmodi sub tenore, videlicet: Concessimus, *uti supra. Nos Mandata ejusdem Sanctissimi, ut tenemur, & decet, exequi, ac debitæ executioni demandare, Vobisque etiam specialem gratiam facere volentes, inhærendo concessioni, aliàs Vobis ad effectum infrascriptum, vigore ejusdem Sanctissimi Chirographi factæ. Auctoritate igitur nostri Thesaurariatûs officii, ac in executionem, & vigore præinserti Chirograbi, ac juxta illius continentiam, formam, & tenorem, Vobis erigendi, & fabricandi novum Monasterium, & Ecclesiam in Civitate Pisauri, de quibus in dicto præinserto Chirographo, ac aliàs &c. pro usu, & commoditate vestris, utilia, & necessaria Vobis benevisa faciendi licentiam, facultatem, & auctoritatem, juxta continentiam, & tenorem dicti præinserti Chirographi in omnibus, & per omnia concedimus, & impartimur. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ne sub arbitrii nostri pœnis, Vos in præmissis quomodolibet molestent, vel perturbent, non obstantibus omnibus iis, quæ idem Sanctissimus Dominus Noster, in dicto ejus præinserto Chirographo voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.*

In quorum fidem Datum Romæ in ædibus nostris hac die 5. Decembris 1656.

J. Fransonus Thesaurarius.

Dominicus de Nicolis.

CHI-

CHIROGRAPHO TERTIO

Gratia circa Domum Pisaurensem jam aliàs facta, ampliatur.

Præsul Fransone, Noster Thesaurarie Generalis.

JAM quidem Patribus Capucinis Provinciæ Marchiæ concessimus aliquot Domos pro Remissarum usu, in Civitate Pisauri sitas, ad effectum, ibi Ecclesiam, & Monasterium ædificandi, & eorum Religiosos, in Monasteriu S. Bartholomæi, extra dictæ Civitatis mœnia situato habitantes, & inde ob aëris intemperiem, aliaque incommoda discedere coactos, illuc transferendi, uti in Chirographis ad Te de hujusmodi concessione directis, & sub XXSSI. Augusti, & IV. Decembris MDCLVS. emanatis, pleniùs continetur. Cum autem in illo ordinaretur, quod prædicta fabrica in parte à mœniis, & eorum Aceratum remotiore construi deberet, ita quidem, ut ibi omnes functiones militares, tam pedestres, quàm equestres, cum tormentorum bellicorum conductione, sine ullo earum impedimento peragi possent, & insuper cum conditione, ut, antequam hortus muro cingeretur, specialis desuper licentia à Nobis expeteretur. Ex eo tamen, quod postea Nobis à prædictis Patribus fuerit expositum, iis opportuniùs fore, si murus clausuræ usque ad memoratæ Civitatis Aceratum, & mœnia ex utraque parte extenderetur, uti in idæa cum literis A. B. & C. D. signata apparet, cum hocce modo subjectio, quam in dicta, omnique hominum generi exposita via ambulantes, Religiosis eorum exercitiis ingererent, evitaretur, & ex alia parte militum necessitati aptè provideri posset, si 35. pedum spatium, cancellis claudendum, quorum claves à Gubernatore Militiæ pro tempore custodirentur, relinqueretur, & intra hæc seps, uti lit. E. videtur, distans à muro 35. pedibus, plantaretur; ac Patres præfati onus clathros, & Aceratum Murorum manutenendi onus in se susciperent, Nosque ad omnem gratiam, & favorem prædictis Patribus exhibendum inclinemur, proinde Motu proprio, ex certa scientia, & nostræ potestatis plenitudine, Tibi ordinamus, ut enuntiatis Patribus murum clausuræ usque ad dictum Aceratum, & mœnia Civitatis extendendi, & sepem, modo, forma, uti lit. E. videtur, plantandi facultatem impartiaris. Et consequenter fiant cancelli, quorum claves Gubernator armorum pro tempore, aut alius à Capitaneo Generali Statûs nostri Ecclesiastici deputatus, custodiat, & Patres onus mentionatum Aceratum conservandi in se suscipiant, Dantes Tibi ad hoc omnem facultatem necessariam, & opportunam hoc executioni mandandi, & publicum Instrumentum super omnia, & singula prædicta conficiendi. Derogantes in hac parte, quantum opus fuerit, dicto Chirographo, sub 23. Augusti 1656. emanato, omnique alteri Legi, Statutis, & Constitutionibus Apostolicis, prohibendo, ne juxta Civitatis mœnia ædificetur. Volentes, & Decernentes, quod præseos nostrum Chirographum suum vigorem, & effectum sortiatur, etiamsi in Camera, ejusque libris non sit registratum. Non obstantibus Constitutione, Pii IV. nostri Prædecessoris, *de Registrandis*, omnique alio usu, stylo, & consuetudine in contrarium facientibus, quibus omnibus, hâc vice, & ad hunc effectum derogamus.

Datum in Nostro Palatio Apostolico Montis Quirinalis die 26. Junii 1659.

Alexander Papa VII.

Autog. omnia in lingua vernacula in Arch. Conventûs.

Provinciam ob suam vastitatem in duas dividi concedit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut paternam Religiosorum Virorum, suave Christi jugum sub arctioris vitæ instituto laudabiliter portantium, curam gerentes, felici, prosperoque illorum regimini, & gubernio, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere jugiter studeamus. Exposuit siquidem Nobis nuper Dilectus Filius Noster Nicolaus, S.R.E. Diaconus Cardinalis Acciajolus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod, cum Provinciæ Bononiæ, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliasque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint à suis respectivè Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigit, visitari: ipse Nicolaus Cardinalis, & Protector, de Statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earumdem Provinciarum gubernio, Regularisque

Digitized by Google

risque Observantiæ in eis conservationi plurimùm conducibile fore existimat, si utraque illarum in duas dividatur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones, absque speciali Nostro, & hujus Sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant; Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Protector humiliter supplicavit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac Dilecto Filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos Fratres expressè Professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononiæ, & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque Fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respectivè ad concursum passivum ad Definitoratum in Capitulo dicti Ordinis proximè celebrando, prout secundùm Deum expedire eis videbitur, pro hac vice tantùm, habilitare, necnon, sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundùm temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab iisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare à Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respectivè segregari, & aggregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem circa divisionem, formationem, & gubernium earumdem Provinciarum, quàm quælibet emergens causa requirere posset, secundùm datam sibi à Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere liberè, licitè, & validè possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, auctoritate Apostolica prædicta, tenore præsentium, concedimus, & impertimur. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatûs nostri Anno secundo.

J. G. Slusius:

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis Octobris, seu Novembris anni præd. fol. 15.

N O T A.

Quantumvis Breve hoc, etiam in novo Bullar. Rom. fol. mihi 34. literaliter extensum, quoad divisionem Provinciæ Bononiensis, uti infra videre erit, executioni datum fuerit, hanc tamen circa Provinciam Marchiæ impedivére varia motiva, quod pro tollendo omni errore adjunctum sit.

E P I S T O L A

Sacræ Congregationis Concilii.

Cadaver Personæ Secularis, quæ in nostra Ecclesia Foro-Sempronii Sepulturam elegerat, ad hanc, non à Fratribus, sed à loci Parocho ducendum esse, sancitur.

A Tergo. *Reverendissimo Domino Fratri Episcopo Forosempron.*

Intus verò. *Reverendissime Domine, uti Frater.*

NON patitur Christiana pietas, ut propter Ecclesiasticorum controversias, debita Defunctorum Sepultura retardetur. Cum itaque Julia Herculani Vidua, istius Civitatis, conquesta sit, à pluribus abhinc mensibus, unici ipsius Filii Cadaver sub Deposito retineri, contendente Capitulo istius Cathedralis, Patres Capucinos, in quorum Ecclesia ille vivens sepulturam elegerat, ire debere ad Cadaver levandum, ad quod cogi nequeunt, juxta Decreta, aliàs edita. Eminentissimi S. R. E. Cardinales Concilii Interpre-tes,

tes, ad quos Sanctissimus Dominus Noster rescripsit, ut providerent; Amplitudini Tuæ scribendum censuerunt, quod facimus, quatenus, his acceptis, efficiat, ut Parochus cum sua Cruce funus ducat ad dictam Ecclesiam Capucinorum, qui satis est, ut ad eorum Ecclesiæ portas expectent. Ita igitur Amplitudo Tua incunctanter exequatur, atque ad Sacram Congregationem paritionis documentum transmittat; Eique omnia prospera precamur à Domino. Romæ 11. Martii 1679.

Amplit. Tuæ

Uti Frater
F. Card. Columna Præfectus.

Steph. Brancatius Episc. Viterbien. Secret.

Exempl. Auth. in Arch. gener. Ord. Armar. Provincia Marchiæ.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Revocationem oneris, Fratribus S. Severini hebdomadatim ferculum, seu pietantiam 4. juliorum præstandi, non subsistere declaratur.

S. Severini Præstationis Ferculi.

Rectorem pro tempore Beneficii, seu Cappellæ SS. Severini, & Victorini ab eo erectæ, atque dotatæ Lucius Puccitellus de anno 1666. gravavit onere præstandi qualibet hebdomada Fratribus Capucinis ferculum, seu pictantiam valoris juliorum 4., sed nuper dubitans, Fratres præfatos esse hujusmodi relicti incapaces, illud revocavit, & ab ejusmodi præstatione Rectorem pro tempore absolvit. Habito proinde recursu ad hanc Sacram Congregationem, tum ipsius Fundatoris nomine, tum hodierni Rectoris pro obtinenda declaratione validitatis dictæ revocationis, auditi fuerunt Episcopus, & Procurator Generalis Ordinis, quorum primus retulit Fundatorem nonagenarium, & mente imbecillem fuisse à Rectore deceptum prætextu assertæ incapacitatis Capucinorum. Secundus verò censet, revocationem, ut supra factam, subsistere propter Fratrum incapacitatem, unde quæritur? An præfata revocatio substineatur?

Die VIII. Julii MDCLXXXIV. S. Cong. Concilii censuit exhibendos esse actus impositionis oneris, acceptationis Episcopi, & revocationis.

F. Card. Columna Pref.

A. Altoviti Secret.

Ex Reg. seu lib. 32. Sac. Congreg. præd. fol. 195.

Exhibitis autem Instrumentis impositionis oneris, & revocationis, & repoposita causa eodem dubio: An revocatio facta à Pucitello sustineatur?

Die XVIII. Novembris MDCLXXXIV. eadem Sacra Congregatio respondit Negativè.

Ex Reg., seu lib. 34. Decret. Cong. præd. fol. 391.

D E C R E T O.

Ejusdem Sacræ Congregationis Concilii.

Fratres Tolentini quartam funeralem solvere non teneri declaratur.

Tolentina.

IN Capucinorum Ecclesia sepulturam elegit quondam Thomas Carleitus, & in ea sine contradictione fuit tumulatus &c. Ideo Parochus quartam funeralem sibi deberi à Capucinis, instiit, quibus tamen recusantibus, tanquam Mendicantium privilegio innixis &c. Canonici Regulares literas pro informatione Episcopo directas obtinuerunt, qui refert in Civitate consuetudinem vigere, quod omnes Regulares, etiam Mendicantes, Quartam solvant præter dictos Capucinos, qui semel & iterum juxta casuum contingentias recusant, proindeque Partibus informantibus dignentur EE. VV. decernere.

An dicti PP. Capucinis teneantur solvere quartam funeralem?

Die prima Martii 1692. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, utraque parte informante, respondit negativè.

G. Card. Marescottus Pro-Pref.

R. Patt. Secret.

Ex Reg., seu lib. 41. Secret. præd. fol. 109. de quo Exempl. Authent. in Arch. Gen. Ord. Ar-

Armario Provincia Marchiæ *cum scripturis ex utraque parte dispensatis.*

Privilegium Altaris in Capella Sanctissimi Crucifixi Domûs Civitatis Fanensis, prius per Breve *ad perpetuam memoriam* expeditum ad Sacerdotes Ordinis, & ad unam feriam hebdomadæ restrictum, ad quoscunque Sacerdotes, etiamSæculares, & ad duas ferias qualibet hebdomadâ extendit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

DUdum felic. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster volens Ecclesiam novam Conventûs Fratrum Ordinis Minorum S.Francisci Capucinorum nuncupatorum,CivitatisFanensis, simili eousque privilegio minimè decoratam, & in ea sitam Cappellam, sub invocatione Sanctissimi Crucifixi, per tunc in humanis agentem Franciscum Martinotium,dictæ Civitatis, erectam, & fundatam hoc speciali dono illustrare, auctoritate sibi à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus,auctoritate confisus, supplicationibus quoque pro parte tunc pariter in humanis agentis Galeotti Uffreduci, ejusdem Civitatis, Cubicularii secreti, ac Familiaris sui, sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ut, quandocumque Sacerdos aliquis Ordinis prædicti tantùm, Missam Defunctorum in octo diebus Commemorationis eorundem Defunctorum,ac in singulis secundis feriis cujuslibet hebdomadę proAnima cujuscunque Fidelis,quæDeo in charitate conjuncta ab hac luce migravisset, ad prædictam Cappellam celebrasset, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequeretur, ita, ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à purgatorii pænis liberaretur, concessit, & indulsit, & aliàs, prout in ipsius Pauli, Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die 28. Septembris 1605. ad perpetuam rei memoriam expeditis plenius dicitur contineri. Nunc autem Nos Ecclesiam prædictam, in qua (ut accepimus) octo Missæ quotidie celebrantur, amplioris gratiæ prærogativa dacorare volentes, supplicationibus etiam dilecti Filii Comitis Pauli Ubaldini Cubicularii nostri, honoris nuncupati, Nobis &c. inclinati, privilegium prædictum ad Sacerdotes Ordinis supradicti restrictum, & pro singulis secundis feriis tantùm à memorato Paulo Prædecessore concessum, ut præfertur, ad alios quoscumque Sacerdotes tàm Sæculares, quam cujusvis Ordinis Regulares Missam ad Capellam prædictam celebraturos necnon ad aliam feriam qualibet hebdomadæ per Ordinarium loci designandam, servatâ tamen in reliquis prædictarum Pauli Prædecessoris Litterarum forma, & dispositione, Auctoritate Apostolica,tenore præsentium extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die IV. Martii MDCXCV. Pontificatus Nostri Anno IV.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. tom. 4. Diversf. Innoc. XII. fol. 607., vel 601.

Paramenta,Ornamenta &c. Ecclesiæ Conventûs Terræ Montis Avium donata aut donanda, ex ea extrahi, aut commodari sub censuris prohibet, & exemplar prohibitionis hujusmodi in valvis Ecclesiæ, seu Sacristiæ, seu in alio conspicuo loco affixum teneri jubet.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Ecclesiæ Conventûs Terræ Montis Avium, Fanen. Diœcesis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectos Filios Guardianum & Fratres dicti Conventûs specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, sive sæcularis, sive Regularis, etiam quâvis auctoritate, superioritate, vel officio fungens, vasa, calices, candelabra, Cruces, lampades, planetas, tunicas, tapetes, & alia paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, tam ex auro, quàm argento, vel quavis alia materia confecta, ac sup-

pellectilia sacra quæcunque, tam hactenus per quoscunque Christifideles dictæ Ecclesiæ donata, & assignata, quam imposterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, seu locis Piis, vel personis quibuscunque commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, prætextu, causa, ratione, vel occasione ex Ecclesia, & Conventu prædictis, seu illorum Sacristia extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, & quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius sacristiæ, aut alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VI. Junii MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno octavo.

J. F. Cardinalis Albanus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. & Anni præd. fol. 255.

Idem circa vasa Argentea &c. à Maria Anna Hispaniarum Regina usui Ecclesiæ Domûs Urbinatensis donata, prohibet & præcipit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii Guardianus, & Fratres Conventûs Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis nostræ Urbinaten. Nobis nuper exponi fecerunt, Charissima in Christo Filia nostra Maria Anna, Hispaniarum Regina Catholica Vidua, Calicem argenteum, & quamdam Sphæram, seu Ostensorium itidem argenteum, pro exponendo fidelium adorationi Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, nec non alia paramenta, & ornamenta, seu supellectilia sacra ad usum Ecclesiæ dicti Conventûs donaverit; ipsi verò Exponentes illorum conservationi, & manutensioni opportunè, à Nobis consuli plurimùm desiderent. Nos eorumdem Exponentium votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabilitèr annuere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, sive sæcularis, sive regularis, etiam quavis auctoritate, superioritate, vel Officio fungens, Calicem, & Ostensorium argenteum, ac paramenta, & ornamenta, seu supellectilia sacra, dictæ Ecclesiæ per præfatam Mariam Annam Reginam, sicut præmittitur, donata, quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, seu locis piis, vel personis quibuscumque commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, prætextu, causa, ratione, vel occasione ex Ecclesia, & Conventu prædictis, seu illorum Sacristia extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristiæ, aut alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die XIX. Maii MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

F. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Conventûs prædicti.

DE-

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

In Causa Funeris, Cadaver ad Ecclesiam Domûs Civitatis Æsinæ sine Fratrum associatione transportari, & ratione Quartæ Funeralis à Reverendissimo Capitulo probationes interim coadjuvari jubetur.

Æsina Funerum.

POST obitum Dominici Capponii, qui in ejus postrema dispositione demandaverat, ut ejus Cadaver asportandum esset ad Ecclesiam Patrum Capucinorum, Civitatis Æsinæ, cum associatione Parochi, & Sacristæ Cathedralis, necnon Confratribus S. Luciæ duntaxat, & in eadem Ecclesia tumulandum: Joannes Baptista, & Thomas de Colinis, dicti Dominici Hæredes, curarunt fieri asportationem Cadaveris ad dictam Ecclesiam Patrum Capucinorum, ad normam Testamentariæ dispositionis, cui tamen sese opposuerunt Parochus, & Capitulum dictæ Cathedralis, prætendentes, quod Patres Capucini, etiamsi non vocati, accedere deberent ad eamdem Ecclesiam Cathedralem, pro levando Parocho, & unà cum isto deinde procedere ad associandum Corpus Defuncti, ad ipsorum Ecclesiam, & ulteriùs, quòd eidem Parocho solvenda esset quarta Funeralis. Quâ quidem controversiâ ad Episcopum delatâ, iste per modum provisionis, & sine præjudicio jurium Partium, sepeliri jussit dictum Cadaver in ipsamet Cathedrali, & totam ceram à Testatore relictam deponi penès Sacristam ejusdem Capituli.

Post hæc verò recurrentibus ad Sacram Congregationem Hæredibus supradictis, datæ fuerunt solitæ literæ pro informatione eidem Episcopo, qui quoad associationem Cadaverum ait, adesse quoddam Decretum Sacræ Congregationis Rituum, pro omnibus Regularibus illius Civitatis impressum in Synodo claræ mem. Cardinalis Petruccii, sui Antecessoris, in quo habetur, quod Regulares accedere debeant ad Ecclesiam Cathedralem, seu Parochialem, non autem expectare per viam, aut recto tramite ire ad domum Defuncti. Quo verò ad quartam funeralem, asserit vigere in dicta Civitate consuetudinem, eam exigendi, etiamsi Cadavera tumulentur in Ecclesiis Regularium Mendicantium, ut ex depositionibus sex Testium, ab eodem Episcopo transmissis. Quibus omnibus attentis ad instantiam supradictorum de Colinis, infrascripta dubia EE. VV. resolvenda proponuntur:

Primò, an Cadaver quondam Dominici Capponii sit transportandum ab Ecclesia Cathedrali ad Ecclesiam Patrum Capucinorum cum associatione, vel sine, eorumdem Patrum? Secundò, an Parocho dictæ Cathedralis debeatur quarta funeralis, in casu &c.

Die 2. Decembris 1702. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, Ad primum respondit affirmativè quoad primam, negativè verò quoad secundam partem.

Ad secundum distulit resolutionem; & censuit coadjuvandas esse probationes super consuetudine allegata per Capitulum, assignato eidem termino trium mensium ad formiter probandum.

B.Card. Panciaticus Præfectus.

Locus + Sigilli.

J. D. Thomatus Episc. Cyren. S. C. C. Secr.

Ex Reg. seu lib. 52. Congregat. mens. & anni præd. fol. 429.

DECRETO

Sacræ Congregat. Episcop. & Regular.

Causa quæstuationis inter Provincias S. P. Francisci, & Marchiæ ad Eminent. Cardinalem Protectorem remittitur.

IN Causa vertente &c. *Residuum Decreti, & alia, finem hujus causæ concernentia vide supra fol.* 150.

DECRETO

Sacræ Congreg. Episcopor. & Regul.

Monasterium Monialium Civitatis Auximanæ cum Clausura institui, & erigi, & Fundatricem cum aliis Puellis ad id transferri, Ordinario loci committitur.

SAcra Congregatio Emorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negot: & consultat. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Vicarii Generalis Auximani, referente Emo de Abdua, censuit committendum, prout præ-

præsentis Decreti vigore benignè committat Ordinario ejusdem Civitatis, ut veris existentibus narratis, formalem Erectionem Monasterii prædicti cum legitima Clausura executioni demandet, ac in eamdem clausuram Fundatricem, aliasque Puellas, modò conviventes transferat, atque introducat, & suo tempore ad Professionem, & respectivè ad Habitum, servatis servandis, admittat, juxta petita, & in reliquis ea omnia, quæ per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis præfati, circa hujusmodi novorum Monasteriorum Sanctimonialium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur Romæ 14. Novembris 1710.

Gasp. Card. Carpineus.

Ex Reg. Monialium Secret. Congreg. mens. & anni præd.

N O T A.

Non contentæ Sacræ prædicti Monasterii Virgines communi illo vitæ rigore, quo Moniales Capucinæ spiritum Monasticæ asceseos consolidant, & custodientes judicia Justitiæ expectant beatam spem, & Sponsi sui adventum, sibimetipsis præscripserunt vitæ rationem, verè in Deo absconditæ, & mortificatæ: carnes enim, & lacticinia manducant nunquam: jejunant, Dominicis diebus exceptis, semper: secularium colloquia ita devitant, ut & Parentum suorum mors iis nunquam innotescat: mediâ nocte ad Divinorum carminum melodiam surgunt: Habitum portant nostrata duriorem, ac rudiorem, ac in aliis austeritatibus, usque ad animalis hominis sese exercent horrorem.

Hujusmodi autem vitæ ratio fuit per Regulas, & Constitutiones ab Eminentissimo Domino Ferdinando Cardinale de Abdua, Visitatore Apostolico, & Administratore Ecclesiæ Auximanæ approbata, ut sequitur.

Dilectis in Christo Filiabus nostris, Sororibus Novi Monasterii Capucinarum hujus Civitatis, Salutem, & Benedictionem in Domino.

CUM vigore Decreti specialis Sacræ Congregationis Episcop. & Regul. sub 20. April. 1708. emanati Nobis commissum, simulque necessariæ fuerit delegata Facultas, respectivè Regulam & Constitutiones, huic Monasterio secundùm desiderium, & vocationem piæ Fundatricis, & Vestrûm, Devotæ Filiæ in Domino congregatæ, quæ de remotis Partibus, Duce Spiritu Sancto, Auximum ad novam Fundationem stabiliendam pervenistis, convenientes præscribendi, & approbandi, ac infrascripta Regula, ab illa S. Claræ extracta, eidemque annexæ Constitutiones vestro vivendi methodo magis accommodæ, ac cohærentes Nobis præsentatæ, itidemque à Nobis matura diligentia, & consideratione, invocataque Divina assistentia fuerint recognitæ, ac, ubi expedire videbatur, ad gradum magis proprium restrictæ virtute, & in executionem supradictæ facultatis, illas approbavimus, & approbamus, easque Vobis, & Vestris Posteris, illa exactitudine, quæ celsitudini vestræ Professionis correspondet, præscribimus observandas. Vos igitur, Dilectæ Filiæ, amplectantes Institutum adeo Sanctum, considerate, quod spectaculum Angelis, & Hominibus, potentiam divinæ gratiæ, sexum debiliorem, ad fortium sæculi confusionem, ad sublime cœli bravium seligentis, in Vobis admirantibus, factæ estis, dum, gravi vitæ pœnitentis, & continuæ abnegationis cruce mortificatæ uneri non succumbentes, Evangelicæ perfectionis semitam, post vestigia Jesu Crucifixi curritis. Hic Vester Sponsus, Dux, & Magister est, à quo vigorem quælibet gravamina superandi, condignamque mercedem, & præmium sperare debetis; Ipse enim est, qui nos omni vero bono ditescit: Ipse est, qui in Nobis vincit, & sua Nos coronat Misericordia. Fidelis hujus Regulæ, & Constitutionum Observantia Vos ad beatam æternæ gloriæ metam perducit. Regula hæc Vobis est liber Vitæ, in quo qualibet litterali observantiæ (prout olim circa Regulam Vestri gloriosi Patris S. Francisci voce cœli ordinatum est) studere debet, ut Divinæ retributionis, à Deo debita suæ vocationis perfectè servantibus promissæ, se dignam reddat. Quapropter expressè prohibemus, ne ullus, sub quocumque titulo, aut prætextu, sine expressâ Sanctæ Apostolicæ Sedis licentiâ alterare, mutare, aut aliter interpretari, addendo, vel minuendo præsumat, quod à Nobis in hisce Constitutionibus, & Regula, iis accommodatæ, approbatur, & confirmatur, & hoc sub pœnis, arbitrio Ordinarii pro tempore, cujus vigilantiæ perfectam horum executionem commendamus, infligendis. Injungimus præterea, & expressè omnibus, ad quos spectat, perpetuò exactam, & inalterabilem illorum observantiam præcipimus, hac mediante, Dilectissimæ Filiæ, Vos de vero bono in Cælo assecuramus, quod & mediante vestra oratione, pro Nobis speramus.

Ferdinandus Cardinalis de Abdua.

Autogr. in Arch. Monasterii.

Fr. Mi-

Digitized by Google

Fr. Michaëlem Angelum à Ragusio, Ministrum Generalem, Regi Catholico pro feliciore visitationis successu commendat.

Charissimo in Christo Filio Nostro Philippo Hispanarum Regi Catholico.

CLEMENS PAPA XI.

Charissime in Christo Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

PAternam benevolentiam nostram præclaris virtutibus suis jampridem sibi quæsivit Dilectus Filius Michael Angelus à Ragusio, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Minister Generalis, qui propediem isthuc proficisci constituit, ut ea, qua par est, ejusdem Ordinis rebus sedula charitate prospiciat. Non ambigimus, quin ipse iisdem præstantibus dotibus, ac singulari in primis pietatis studio, Majestatis etiam tuæ animum, in Sacros Ordines, ac Religiosos Viros ultra propensum, sibi facile conciliaturus sit. Facere tamen pro nostra in illum charitate non possumus, quin eum Tibi majorem in modum commendemus, atque testemur gratissima Nobis fore omnia, vel auctoritatis præsidia, vel humanitatis officia, quæ illi tribuere pro Regia benignitate tua dignaberis. Majestati Tuæ diuturnam solidamque felicitatem ex Animo precamur, & Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VI. Aprilis MDCCXV. &c.

Jo. Christophorus Battellus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Mens.*, & *Anni præd. fol.* 117.

Item Reginæ.

Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ Hispanarum Reginæ Catholicæ.

CLEMENS PAPA XI.

Charissima in Christo Filia Nostra salutem, & Apostolicam Benedictionem.

DIvinæ Gloriæ amplificandæ studium, & Religiosi sui Ordinis Cœnobia invisendi necessitas, isthuc in præsentia vocat dilectum Filium Michaelem Angelum à Ragusio, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Ministrum Generalem, qui non sine plurimarum virtutum comitatu, ac pietatis in primis, & prudentiæ laude conspicuus, ejusmodi iter aggreditur. Nos, qui paterno illum affectu complectimur, honorificum hoc benevolentiæ nostræ testimonium ipsi adjungendum existimavimus. Non tamen opus esse ducimus, ut eum Majestati Tuæ diligentius commendemus. Etenim statim, ac præstantes, quibus ornatur, animi dotes, in conspectum se dederint, accuratæ commendationis apud Te officio functuras esse minimè dubitamus. Quare illud potius hac opportunitate testatum Tibi esse volumus, charitatis scilicet erga Te nostræ magnitudini nullam fieri posse accessionem, assiduumque Pontificiæ sollicitudinis votum esse felicitatem, & gloriam Majestatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VI. Aprilis MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Jo: Christophorus Battellus Secret.

Autog. in Secret. Brevium ad Principes *Reg. Mens.*, & *Anni præd. fol.* 119.

Ac Francisco Cardinali de Judice.

Dilecto Filio Nostro Francisco Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbytero Cardinali de Judice nuncupato.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUI iter isthuc proximè aggreditur dilectus Filius Michael Angelus à Ragusio, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Minister Generalis, visitaturus pro sui muneris ratione Cœnobia ejusdem Ordinis, quæ in Hispaniis sita sunt, iis ornatur virtutibus, pietate in primis, atque prudentia singulari, ut à Te de ejusmodi Viris benemerari non tantùm parato, sed etiam cupido, omnia humanitatis officia polliceri sibi meritò possit. Non tamen passi sumus Religiosum Hominem, Nobis acceptissimum, ad Te adire absque nostris hisce literis, quibus perspectum Tibi esse volumus gratum admodum Nobis fore, si testari ille poterit, ubicunque opus fuerit, auctoritatis Tuæ patro-

patrocinium sibi minimè defuisse. A bonorum omnium Largitore Deo fausta interim cuncta tibi precamur, Dilecte Fili Noster, cui paternæ nostræ benevolentiæ argumentum, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die VI. Aprilis MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Jo: Christophorus Battellus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Mens.*, *& Anni præd. fol.* 120.

N O T A.

Synopsim de Vita, & meritis hujus Viri vide Tom. 1. fol. 152.

D E C R E T O

S. Cong. Episc., *& Regul.*

Quartam Funeralem à Fratribus loci Pergulæ Parocho non solvi, & econtra aliàs desuper edita Decreta servari debere declaratur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. supplex lnLat. trad. Capucini Conventûs Pergulæ humillimi Oratores exponunt, quod, postquam contra Parochum Ordinis S. Augustini, è manibus alicujusConfratrisConfraternitatis Stigmatum, occasione cadaveris Filii Marchionis Herculani, ad Oratorum Ecclesiam pro sepultura portati, intorticium sub prætextu quartæ funeralis sibi debitæ tollentem, ad EE. VV. recursum sumpserunt, sub 7. Februarii elapsi benignum obtinuerint Rescriptum: *Episcopo pro Informatione, auditis &c.*, & sub 29. Maii: *Episcopo, qui præfigat terminum partibus ad deducendum coram jura.* Qui terminus jam sub 6. Junii pariter elapsi præfixus est, uti apparet ex citatione, in publica forma facta, & hîc annexa, quin tamen Parochus voluerit comparere, præsertim cum nulla ratio motiva Quartam Funeralem ab Oratoribus prætendendi ei suffragetur, prout à S.Congregatione semper, & in specie *in Tolentina Cadaverum* in eorundem Oratorum favorem sub 1. Martii 1692. fuit decisum. Quapropter ad EE. VV. recurrunt rogantes, quatenus ordinare dignentur, ut restituatur intorticium injustè ablatum, prout ex justificatione, pariter hîc injuncta liquet.

Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episc., & Regul. præposita, audita relatione Episcopi Eugubini, ac attentis narratis censuit danda esse Decreta, aliàs desuper edita, & signanter infrascriptum sub 17. Novembris 1673. nimirum: Capucini; *Sacra &c: censuit Monasteria, quamvis à quadraginta annis citra ædificata non teneri ad Quartam Funeralem Parochiali Ecclesiæ præstandam, si sint ejus Religionis, cui à Sede Apost. ante 40. annos indultum fuerit, ut hujusmodi Quartam solvere non teneantur. Romæ* IV. *Septembris* MDCCXVI.

Ferd. Card. de Abdua.

L. S.

V. Archiep. Damasc. Secret.

Copia Auth. in Arch. gen. Arm. Prov. Marchiæ.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc., *& Regul.*

Parochum S. Martini Civitatis Firmanæ in associatione Cadaverum, non posse Ecclesiam Fratrum cum Cruce elevata, & stola ingredi sancitur, & concordiam Parochum inter & alios Regulares ibidem factam, Capucinos non afficere declaratur.

In causa associationis Cadaveris Lucæ de Salvatoribus ad Ecclesiam, tumulantem Patrum Capucinorum Civitatis Firmi, vertente inter Parochum S. Martini dictæ Civitatis, & eosdem PP. Capucinos, & præsertim de, & super ingressu in dicta Ecclesia facto ab eodem Parocho cum Cruce elevata, & stola, freto cuidam concordiæ initæ, usque de anno 1606. inter ipsum, & Regulares supradictæ Civitatis.

Sacra &c. visa relatione Archiepiscopi Firmani, & relationibus hinc inde deductis maturè perpensis referente Emo de Abdua, censuit, & declaravit, danda esse Decreta, aliàs desuper edita, & signanter in una Albanen. funerum, inter Archiepiscopum illius Cathedralis, & Observantes Reformatos S. Bernardini: Ad primum nempè: An liceat Archipresbytero, sive ejus substituto in associatione Cadaverum ingredi Ecclesiam PP. Reformatorum cum stola, & Cruce elevata, & intra illam dare ultimum vale: Sacra &c., die 30. Aprilis 1717.

Ad

Ad primum respondit negativè, & insuper declaravit supradictam concordiam non afficere Patres Capucinos, Romæ XXVIII. Januarii MDCCXVIII.

I. D. Card. Paraccianus.

V. Archiep. Damasc. Secret.

Ex Reg. Secret. Cong. Mensis, & Anni præd.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Erectionem Sepulturæ in Sacello Ecclesiæ Domûs Mondavii seu Montis avium pro Pio Georgio, totaque ejus Familia sustineri, & Quartam funeralem Parocho ibi non deberi declaratur.

Fanen. Sepulturæ, & Quartæ Funeralis.

ANno 1715. Pius Georgius post constructum in Ecclesia Patrum Capucinorum Sacellum, Sepulchrum, excavare fecit, in quo deinde sepeliri curavit Cadaver Joannis Baptistæ Filii, in pupillari ætate defuncti, & ab hoc facto ortum habuit controversia inter dictos PP. Capucinos, & Parochum Mondavii, intra cujus Parochiæ fines Conventus Capucinorum situs est, tum quoad Sepulturam, tum quoad quartam Funeralem.

Loquendo de Sepultura, Patres Capucini asserunt, eam fuisse factam â Pio Georgio pro se, & sua Familia, nedum ipsorum accedente consensu, sed etiam prævia licentia Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Sermonem faciendo de Quarta funerali, sustinent iidem, se esse exemptos ab ejus solutione: primò in sequelam privilegiorum, quæ â Summis Pontificibus concessa sunt Religioni S. Francisci, cujus ipsi sunt Filii juxta Bullam 54. Summi Pontificis Pauli V. Bullar. tom. 3. in qua, prævio hujus Sacræ Congregationis consilio, decrevit, eosdem esse verè Fratres Minores Sancti Francisci, ejusque Filios, & eorum Constitutiones esse Regulæ S. Francisci consentaneas: & secundò in sequelam nonnullarum Resolutionum hujus ejusdem S. Congregationis, & signanter die 21. Maii 1678. uti habetur *lib.* 30. *Decretorum pag.* 76., & *pag.* 82.

Adversùs hæc, Parochus excipit obstare Constitutiones Religionis humationi cadaverum in eorum Ecclesiis, & quod Sacræ Congregationis Episc., & Regul. licentia in hypothesi præsenti, Patribus suffragari non potest, petente etenim Pio Georgio facultatem faciendi sepulchrum in eorum Ecclesia pro se, suaque Familia, & insinuante Procuratore Generali, quod id tantummodo concedi poterat ipsi, sed non ejus Familiæ, Sacra Congregatio die 19. Julii 1715. respondit, *arbitrio Provincialis, & Definitorii*: quod Parochus prætendit importare tantummodo facultatem sepulchri pro Georgio, sed non pro ejus Familia, ne dicatur arbitrium Provinciali, & Definitorio fuisse concessum derogandi Constitutionibus Religionis.

Addit in eo, quod attinet ad Quartam, non posse PP. Capucinos sustinere, se esse ab eadem exemptos, cum proprium exemptionis privilegium non afferant, munitum expressâ derogatione *Clementinæ dudum de sepulchris*, quando in materia, de qua nunc agitur, communicatio privilegiorum non suffragatur, nec pariter suffragatur proprium privilegium, destitutum prædicta derogatione, uti resolutum fuit ab hac S. Congregatione *in Asten. Jurium Parochialium* 27. *Nov.* 1717., & 12. *Februarii* 1718. quodque notabilius est, cum idem Parochus asserat, se esse in centenaria, & immemorabili observantia exigendi Quartam Funeralem â Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci, observantia hæc â fortiori dicenda erit militare adversùs PP. Capucinos.

Tandem Parochus distinguit inter Quartam Funeralem, & Quartam Sepulturæ, & contendit, quod, etiamsi Patres Capucini dici possent exempti âQuarta Funeralium, nunquam tamen inde dici posset exemptio â Quarta Sepulturæ, cum hæc sit illa portio pecuniæ, quæ solvitur ab hæredibus Defuncti proprio ejusdem Parocho, cujusque exemptio non tendit in Beneficium Ecclesiarum tumulantium, sed in commodum prædictorum Defuncti Hæredum.

His Stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An erectio Sepulturæ sustineatur pro Persona tantùm Pii Georgii, vel potius pro tota ejus Familia in casu &c., & quatenus affirmativè,*

II. *An debeatur Quarta Funeralis in casu?*

Cum autem in Congregatione habita die 13. Augusti 1718. nulla capta fuerit resolutio, sed duntaxat responsum: *dilata in omnibus, & condjuventur probationes*; repropositâ causâ in Congregatione habita die 9. Maii 1719. fuit decisum:

Ad Primum negativè, quoad primam partem, affirmativè quoad secundam.

Ad secundum negativè, & amplius non proponatur.

P. M. Card. Corradinus Præf.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Thesauro Resolut. Sacræ Cong. Concilii Tom. 1. fol. 99., & 195., ac lib. 68. Secret. ejusd. Cong. fol. 324. & lib. 69. fol. 223.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc., & Regul.

Petium terræ, partim ad Capellaniam S. Mariæ, partim ad Hospitale Petræ Rubeæ spectans, clausuræ Domûs Fratrum ibidem includi, & aggregari indulgetur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Capucini Petræ Rubeæ Diœcesis Pennen. humillimi EE. VV. servi profundissimo cultu exponunt, qualiter ad impediendum, ne duo torrentes eorum Ecclesiam, & Conventum adaquent, unicum remedium esse existiment, si quoddam solidæ, & incultæ terrę petium, muris Conventûs immediatè contiguum, cujus pars una ad Capellaniam S. Mariæ, altera verò ad Xenodochium Petræ Rubeæ spectat, clausuræ includeretur. Unde EE VV. pro necessaria facultate, & permissione supplicant, cum Possessores ex motivo specifico nullius exinde retracti, seu retrahendi fructûs plenum dederint consensum. Quod &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, attenta relatione P. Procuratoris Generalis benignè commisit P. Provinciali, ut veris existentibus narratis, & dummodo accedat consensus Possessorum dicti petii terrę, & contractus nomine Syndici Apostolici ipsius Conventûs fiat, petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romę xx. *Decembris* MDCCXX.

Card. Paraccianus.

V. Archiep. Damasc. Secret.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Ob consuetudinem in Civitate Pisauren. vigentem, medietatem ceræ, tam in Associatione Cadaverum, quàm circa Cadaver in Ecclesia Fratrum accensæ, Parocho solvendam esse sancitur.

Pisauren.

Exortâ lite inter Patres Capucinos Civitatis Pisauri, & Capitulum Cathedralis, & Parochos Civitatis super solutione Quartæ, quando Cadavera sepeliuntur in Ecclesia dictorum Patrum, & super puncto adigendi hæredes Defunctorum ad paranda funeralia juxta qualitatem, & gradum Personarum, post exquisitam, & habitam Ordinarii informationem de mense Septembris, proximè præteriti, bina dubia inter Summaria precum fuerunt disputata. *Sess. 25. cap. de Reform.*

Primùm, *an Patres Capucini teneantur tradere Parochis Quartam ceræ accensæ in Associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem ceræ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadaver in earum Ecclesia expositum?* & huic dubio fuit responsum, *Patres Capucinos teneri ad solvendum Parochis Quartam partem ceræ accensæ in Associatione Cadaverum, quæ ad earum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem ceræ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem.*

Secundum, *an Parochi possint cogere Hæredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum?* & huic dubio fuit responsum, *ad Episcopum, qui auctoritate Sacræ Congregationis procedat, prout de jure.*

Impetratâque à Patribus Capucinis novâ audientiâ, disputanda proponuntur dubia ad calcem restrictûs referenda.

Motivum resolutionis præteritæ constitutum fuit in Constitutione VI. Sanctissimi Domini Nostri in Concilium Romanum, in qua sublatis omnibus privilegiis, aliàs Regularibus concessis, statutum fuit, quod electâ à Parochianis alterius Parochiæ sepulturâ in ipsorum Ecclesia solvatur Parocho Quarta pars omnium intorticiorum, & candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam tumulantem associatur, necnon omnium intorticiorum, & candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accenduntur, cum additione, quod, ubi

ubi consuetudines legitimè probatæ, Conventiones, concordiæ, vel Statuta vigerent, quæ præfatia Parochis magis faverent, illisque pinguiorem prædictâ Quartâ Emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his, in quibus vigent, locis, inconcussè ab omnibus observarentur; Cumque Episcopus in sua informatione retulerit vigere in Civitate Pisaurensi consuetudinem, sententiis etiam Judicum comprobatam, juxta quam non solùm Ecclesiæ Sæculares, sed etiam Regulares solvunt Parocho absque contradictione medietatem ceræ accensæ in expositione circa Cadavera Defunctorum, quæ in ipsurum Ecclesiis sepeliuntur, hinc factum est, quod Patres Capucini fuerunt condemnati ad solvendam Quartam partem ceræ accensæ in Associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & ceræ, & intorticiorum medietatem, quæ accenduntur circa cadavera, quæ in eorum Ecclesia ante humationem exponuntur.

Celebris fuit in hac Sacra Congregatione anno proximè elapso Causa Mantuana, cujus facti species est, quæ sequitur:

Anno 1694. Sacra hæc Congregatio resolvit, quod Parochis Civitatis Mantuæ solveretur medietas omnium, quæ ratione funerum erogabantur, & reclamantibus Ecclesiis Secularibus, perstitum fuit in decisis anno sequenti 1695.

Post Ecclesias Sæculares insurrexerunt Ecclesiæ Regulares, examinatisque earum prætensionibus, annis 1696. 1697. & 1699. responsum fuit, servandam esse consuetudinem solvendi Quartam in medietate cereorum tantùm, quæ deferuntur per viam, ita, ut ab indecitra in Civitate Mantuana Ecclesiæ Sæculares solverint Parochis medietatem tam cereorum, quæ per viam, quàm aliorum, quæ circa Cadaver, & Castrum doloris accenduntur, sed Ecclesiæ Regulares non persolverunt nisi medietatem cereorum, quæ feruntur per viam.

Editâ supradictâ Sanctissimi D. N. Constitutione, instantibus Parocho Civitatis Mantuæ, sub obtentu potissimum, quod in Constitutione demandatur observantia consuetudinis, quæ magis Parochis faveret, disputatum fuit die 25. Januarii 1727. dubium: *Quomodo, & in qua Summa liceat Parochis sæcularibus exigere Quartam funeralem ab Ecclesiis Regularium in casu?* & huic dubio die 8. Februarii subsequentis responsum fuit, *solvendam esse à Regularibus medietatem, tam cereorum, quæ deferuntur per viam, quàm aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castrum doloris, & Altaria.* Sed impetrata à Regularibus nova audientia, disputatoque die 24. Maji, *an esset standum, vel recedendum à decisis?* major pars suffragiorum fuit pro recessu à decisis, hoc est, quod Ecclesiæ Regulares solvere deberent medietatem cereorum, quæ per viam deferrebantur, & Quartam partem cereorum, & intorticiorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castrum doloris, & Altaria, ex quo videlicet Constitutio nihil aliud intendebat, quàm Quartæ solutionem, & præservatio consuetudinis, quæ esset Parochis magis favorabilis, non poterat sibi locum vendicare in casu, de quo agebatur, cum ea nunquam viguisset in Ecclesiis Regularium, quoad solutionem medietatis ceræ, quæ accendebatur circa Cadavera, & Castrum doloris, & Altaria, sed cum ageretur de interpretatione Constitutionis editæ à Sanctissimo Domino Nostro, adhuc feliciter vivente, responsum fuit: *ad Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem*, quæ fuit, ut ipse Sanctitati Suæ exponerem statum controversiæ, momenta rationum, & numerum suffragiorum; & factâ per Me Sanctissimo Domino Nostro prædictorum omnium distincta, & clara expositione, Sanctitas Sua declaravit, mentem suam fuisse, quod ab Ecclesiis tumulantibus Parocho solveretur Quarta, quud persisterent consuetudines, & concordiæ, in quibus pinguior portio Parochis assignabatur, uti contingit in Urbe, in qua portio, à Regularibus persolvenda Parochialibus, Ecclesiis est ad medietatem redacta, uti latè firmant *Pasqualig. ad Lauret. de Franc. part. prima num.* 29. *Pignatel. consult.* 52. *num.* 9. *tom.* 1. *Rota in Senagallien. Quartę funeralis* 11. *Januarii* 1686. §. *Denique coram bon. mem. Roudinino impressa apud Bertachin. vol.* 101. & se idcirco approbare sensum pluralitatis suffragiorum, quod medietas ceræ, quæ desertur per viam à Regularibus Mantuanis esset solvenda, cum in ordine ad eam consuetudo jam esset introducta, & quartam tantùm partem ceræ, quæ accenditur circa Cadaver, & Castrum doloris, esse ab iisdem Regularibus solvendam, cum nulla in hac parte Parochis consuetudo faveret, & consentaneè ad sensum Sanctitatis Suæ Decretum editum fuit in prædicta causa Mantuana, ex cujus serie, quæ ad rem, videntur inferri posse, alterum, Patres Capucinos non posse se eximere à solutione quartæ partis ceræ, quæ desertur in Associatione Cadaverum in ipsorum Ecclesia sepeliendorum, prout etiam ipsi ultro in suis Scripturis fatentur; alterum est, idem fortè judicium esse ferendum de quarta parte ceræ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem, & prætensionem medietatis pendere à facto, à consuetudine videlicèt, non solùm Ecclesiarum Sæcularium, sed etiam Regularium eam solvendi, vel non solvendi.

Hæc quoad primum dubium: quoad secundum verò, Canonici, & Parochi Civitatis Pisauri instant pro ejus resolutione, juxta firmata per *Rotam dec.* 22. *post Monacel. tom.* 4. unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An sit standum, vel recedendum à decisis in casu?

II. An Parochi possint cogere Heredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum, & respectivè; an sit standum, vel recedendum à Decisis in casu?

RESCRIPTUM.

Ad Primum in Decisis.
Ad Secundum in Decisis.

N O T A

Fratres ex secundæ partis, seu puncti decisione, ob fundamentum, in quo hæc fundabatur, jus suum penitus non enervatum autumantes, pro nova supplicàtunt audientia, in qua concessa, fuit causa reposita, & decisa, ut sequitur.

Pisauren. Quarta Funeralis.

O*Rta controversia inter Patres Capucinos Civitatis Pisauri, & Capitulum Cathedralis, ac Parochos ejusdem Civitatis super solutione Quartæ funeralis, quando Cadavera sepeliuntur in Ecclesiis dictorum Patrum, necnon super puncto cogendi Hæredes Defunctorum ad paranda, & exponenda funeralia juxta qualitatem, & gradum Personarum, duo dubia disputata fuerunt in Congregatione, habita die* 20. *Septembris* 1723. *Primum nempe*, an Patres Capucini teneantur tradere Parochis Quartam ceræ accensæ in Associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem ceræ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadaver, in eorum Ecclesia expositum? & *secundum*, an Parochi possint cogere Hæredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum? *Sacra Congregatio sub dicta die ad primum respondit*, Patres Capucinos teneri ad solvendum Parochis Quartam partem ceræ accensæ in Associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem ceræ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponuntur ante humationem. *Motivum quoad solutionem medietatis in eo stetit, quia in Civitate Pisauri adest consuetudo, approbata etiam in judicio, per quam omnes Ecclesiæ tumulantes, tam Seculares, quam Regulares solvere tenentur prædictam medietatem ceræ accensæ in expositione circa Cadavera Defunctorum, quasque consuetudines omnino servandas esse favore Parochorum disponitur in Constitutione* 6. *Sanctissimi D. N. impressa post Concilium Romanum: ad Secundum verò respondit*: ad Episcopum, qui auctoritate Sacræ Congregationis procedat, prout de jure. *Et hujusmodi resolutio quoad utrumque dubium confirmata fuit in Congregatione die* 16. *Maji* 1728.

Concessa iterum nova audientia Patribus Capucinis, illi recedendum esse à decisis hodie prætendunt, quoad secundam partem primi dubii, super solutione scilicet medietatis ceræ accensæ in expositione, sub eo præcipuè fundamento, quod supradicta consuetudo solvendi medietatem ceræ accensæ in expositione Cadaverum, ortum habuerit ex privativa, quam sibi competere asserebant Parochi, exponendi omnia Cadavera in eorum Ecclesiis Parochialibus, exclusivè ad Ecclesias tumulantes, quodque subinde usus invaluerit exponere Cadavera in Ecclesiis tumulantibus, petitâ prius licentiâ à Parochis Defunctorum, & quod pro hujusmodi licentia tradebatur Parochis libra una ceræ, & medietas totius ceræ, quæ accendebatur in expositione Cadaverum. Cumque in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium resolutum fuerit sub die 11. *Junii* 1728. Cadavera Defunctorum, qui elegerunt sepulturam in Ecclesia Patrum Capucinorum, non esse prius exponenda in Ecclesia Parochiali, *non obstante quacumque contraria consuetudine petendi dictam licentiam; hinc desumunt Patres Capucini, quod si hodie non amplius vigeat necessitas petendi præfatam licentiam, à qua oriebatur jus solvendi medietatem ceræ, nec etiam subsistere debeat illius effectus, consuetudo scilicet solvendi medietatem ceræ, quæ accenditur in expositione Cadaverum.*

Super hoc novo facto dicenda, & ponderanda erunt, relatio Episcopi, quæ datur impressa in novo Summario eorumdem Patrum Capucinorum num. unico, *aliaque Jura circumferenda, quibus perpensis, dignabuntur EE. VV. decernere*:

An sit standum, vel recedendum à decisis sub diebus 20. Septembris 1727. & 16. Maji 1728.

Rescriptum sub die 14. *Maji* 1729.

In Decisis, & amplius non proponatur.

C. Card. Origus Præf.

A. de Abbatibus Secret.

Reg. in Secret. S. Congreg. lib. 78. *fol.* 236. *& in Thes. Resolut. lib.* 4. *f.* 182. *&* 302.

PRO-

PROVINCIA BONONIENSIS.

X opere, & sermone obtinuit hæc Provincia Anno Christianæ Epochæ MDLIII. sua auspicia: opere quidem, quo Bononiam missi Fratres primò in S. Bartholomæi Hospitali operarium charitatis spiritum reddiderunt publicum, & postea in ædibus prope Ecclesiam Beatissimæ Virginis delle Lame *vocitatam, humilis modestæque vitæ statum exornarunt: sermone autem, dum enim eodem anno Fr. Angelus à Savona per tempus, secundo Dominico Adventui memoriale, in Metropolitana Sancti Petri Ecclesia, & per quadragintadiale jejunium in S. Petronii Ecclesia, de Evangelico suggestu libtriorem vitii cursum Apostolico castigabat zelo, Bononiensium affectum, ex viso charitatis, & virtutis exemplo jam propensum, ad Magistrale Decretum, Instituto nostro Domicilium in suo celebri Italiæ Emporio erigendi, ex integro flexit: Concessus ad hoc fuit Situs, qui hodie Mons Calvarii audit, & 14. Septembris 1554. Crux Christi in Monte hoc, mysterioso omine exaltata, & Pontificis manu Fabrica Cœlo fuit initiata.*

Munificientiâ Bononiæ plantante, ac Fratrum pietate rigante, Deus tale dedit incrementum, ut post modicam temporis intercapedinem exsurgeret Provincia ex Domibus in Statibus Bononiæ, & Lombardiæ, necnon in Ducatu Ferrariæ &c. constructis conspicua.

Ex divisione postmodum Lombardiæ conclusa fuit ad terminos angustiores, augustum tamen semper retinuit Regularis Observantiæ florem, protulitque tam in unionis, quam divisionis Statu Viros, & Ecclesiæ Hierarchiæ, & Ordinis Imperio aptos.

In prima constitutum novimus Fr. Bonaventuram Barberinum à Ferraria, Tertium Patriæ Archiepiscopum, Pontificii Solii Assistentem &c. cujus merita quidem Tomo primo fol. 195., & 196. tetigi, pro dignitate tamen, & voto non expressi.

Generalem Ordinis Præfecturam (præter Reverendissimum Archiepiscopum prædictum) adeptus est F. Jacobus à Foro Sarzinio, claro Æmiliæ loco, qui felici præsagio Ordini datus, ex vitæ innocentia, qua nituit, ex Angelico concentu, quem non semel audivit, ex imperio, quod in Dæmones exercuit, ex gratia curationum, Visionum & Prophetiæ dono, quibus emicuit &c. Sanctitatis opinionem sibi comparavit, & in Generalatûs munere teste nostro Arembergio (*) tanta prudentiæ laude, tamque præclaris vitæ exemplis excelluit, ut nominis immortalitatem &c. suâ virtute, ac rebus sapientissimè gestis adeptus fuerit.

(*) *Flor. Seraph. Tom. 2. fol. mihi 28.*

Paris gloriæ memoriam meretur, qui fuit paris officii Minister, Fr. Stephanus à Cesena, de pervetusta Comitum Claramontiorum Stirpe Oriundus, qui sicut singulari ingenii acrimonia præcelluit, ita Flumen terrestris Paradisi, *quo Doctor Catalanus Ordinis Habitum impetiit,* aggere innocentiæ *potenter coercuit, & Boverium nostrum contra calumnias, & crisin eruditâ apologiâ vindicavit.*

In

In F. Michaele Angelo ab Arimino, ex nobili Diotallevi Progenie, visa fuit ea rerum agendarum prudentia, ut Ordo non solùm ipsum pro tractandis gravioribus negotiis ad diversas Provincias Commissariâ auctoritate ablegaverit, verùm etiam Procuratoris Generalis munere honestaverit, ac P. Marcellinus Mantisconensis (*) præclara ejus gesta Posteris effusè commendaverit.

(*) Tom. 3. Annal. fol. mihi 578. §. 83.

Eandem Procuratoriam Provinciam in hodiedum Fr. Sigismundus à Ferraria, hujus Provinciæ bis Provincialis, ac olim Consultor Generalis &c. serio labore, & studio explet inexhausto, justitia, & prudentia præstans.

Definitorum Generalium Syllabo nostris temporibus adscriptum vidimus Fr. Joannem Franciscum à Castro S. Petri, qui & causas Sanctorum Ordinis per plures annos dignissima laude curavit.

Alios in virtute divites hujus Provinciæ Viros, qui postulat, Bononiæ ab Antonio de Paula Masini perlustratæ partem primam fol. mihi 28., & 319. inspiciat.

Habet Provincia de facto Domos Fratrum XXVI.
Hospitia pro Itinerantibus XII.
Pro Quæstuantibus IV.
Monasteria Monialium Capuc. strictè talium III.
Largè talium III.

Quotannis in Ecclesia Conventûs Veruchii pro Festo S. Georgii, juxta instantias Communitatis ibidem, per missos Oratores expositas, Indulgentiam plenariam Christifidelibus in perpetuum largitur.

GREGORIUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUnctorum Christifidelium Animas Deo lucrifacere desiderantes, singulos Fideles ad Sanctissima Dei Templa, quæ Domus Orationis existunt, visitanda, Indulgentiarum muneribus, & peccatorum remissionibus libenter invitamus, ut exinde suorum abolita macula delictorum, salutis æternæ præmia facilius consequi mereantur. Ut igitur Ecclesia Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Terræ nostræ Veruchii, Ariminensis Diœcesis, in debita veneratione habeatur, ac Christifideles ad eam libentius confluant, quo ex hoc dono Cœlestis gratiæ conspexerint se uberiùs esse refectos. Precibus quoque dilectorum Filiorum Patritii Cupers, & Joannis Ambrosini, qui à Communitate dictæ Terræ Oratores ad Nos missi fuerunt, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, confessis, ac Sanctissima Communione refectis, qui Ecclesiam prædictam piorum elemosynis, ut accepimus, fabricari ceptam, die Festo Sancti Georgii de mense Aprilis singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ tranquillitate, vel aliàs, prout unicuique suggeret devotio, ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Deo concedimus, & largimur, præsentibus perpetuò valituris. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die x. Novembris MDLXXX. Pontificatus Nostri Anno nono.

Cæs. Glorierius.

Breve formatum in Archivo Conventus.

Altare Privilegiatum in eadem Ecclesia Fratribus ibi morantibus, pariter in perpetuum concedit.

GRE-

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Omnium ſaluti paterna charitate intenti, inter tam multa pietatis officia, quæ Nos pro munere noſtro convenit exercere, ſacra interdum loca ſpeciali Privilegio inſignimus; ut inde Fidelium Animarum ſaluti amplius conſulatur. Quocirca, ut Eccleſia Domus S. Georgii, Oppidi Veruchuli, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Ariminenſis Diœceſis, ſimili uſque adhuc privilegio minimè decorata, & in ea Altare ſitum in Capella B. Mariæ Virginis, quod non eſt majus, hoc ſpeciali dono illuſtretur, Auctoritate Nobis à Domino tradita, concedimus; ut, quoties ab aliquo Sacerdote dictæ Domûs duntaxat, Miſſa Defunctorum ad prædictum Altare celebrabitur pro Anima cujuſcunque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ipſa de Theſauro Eccleſiæ indulgentiam conſequatur, quatenus Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, aliorumque Sanctorum omnium meritis ſuffragantibus, à purgatorii pœnis liberetur. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo primo, decimotertio Decembris, Pontificatus Noſtri Anno decimo.

Caſ. Glorierius.

Bulla form. in Arch. Conventus. Vide & de gratiæ hujus extenſione folium ſequens.

Venditionem horti ad Domum Dei nuncupatam ſpectantis, & ejuſdem donationem Conventui Forolivienſi, ratihabet.

A tergò: *Venerabili Fratri Epiſcopo Foroli. vienſi, ſeu Dilecto Filio ejus in Spiritualibus Vicario Generali.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ſeu dilecte Fili, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Exponi Nobis fecerunt dilecti Filii Deputati fabricæ Monaſterii, ſeu Domûs Fratrum Capucinorum Civitatis Forolivienſis, quod, cum aliàs quondam Nicolaus Solimbenius Forolivienſis in ejus ultimo teſtamento hæredem ſibi univerſalem Confraternitatem Charitatis ejuſdem Civitatis, cum onere emendi pro Fratribus Capucinis prædictis quemdam Hortum, ad Domum Dei nuncupatam ejuſdem Civitatis legitimè ſpectantem, eidem Domui Capucinorum contiguum, nec non quondam Petra Albizina de Urſis ſcuta ducenta in emptionem dicti horti pro iiſdem Fratribus convertenda reliquerint: Dilecti Filii Conſervatores, & Conſilium Generale, & Secretum dictæ Civitatis, ad quos, ut aſſeritur, Juſpatronatus, & adminiſtratio prædictæ Domus Dei, ex fundatione, vel aliàs ex antiquo uſu ſpectare dignoſcitur, commoditati dictorum Capucinorum proſpicere volentes, Hortum prædictum dictis Deputatis, ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito pretio ſcutorum auri quadringentorum ad rationem ſolidorum octuaginta quatuor pro quolibet ſcuto vendiderunt, quod pretium ad proximum Paſcha Reſurrectionis dicti Deputati ſolvere promiſerunt, prout in publico deſuper celebrato Inſtrumento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, venditio præfata in evidentem dictæ Domûs Dei utilitatem ceſſura ſit, & cedat, & tam Deputati, quàm Conſervatores, & Conſilium præfati pro ejus ſubſiſtentia firmiori cupiant venditionem hujuſmodi Apoſtolica Auctoritate confirmari, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Teſtamentorum, & Inſtrumenti prædictorum tenores, necnon horti prædicti ſituationes, confines, & verum etiam annuum valorem præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Vobis per præſentes committimus, & mandamus, ut Vos, vel alter veſtrûm de præmiſſis Vos diligenter informetis, & ſi per informationem eandem, venditionem horti prædicti in evidentem Domus Dei præfatæ ceſſiſſe, & cedere utilitatem comperietis, ſuper quo veſtram conſcientiam oneramus, venditionem prædictam, & deſuper celebratum inſtrumentum, omniaque in illo contenta, & inde ſecuta quæcumque, Apoſtolica Auctoritate perpetuò confirmetis, & approbetis, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ Confirmationis robur adjiciatis, omneſque & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui ſint, ſupplentes, pretium verò dicti horti in emptionem aliorum bonorum ſtabilium converti curetis, & faciatis. Non obſtantibus præmiſſis, & felicis recordationis Pauli II., ac aliorum Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Domûs Dei, & Domûs

Ca-

Capucinorum, Ordinisque illius, etiam juramento &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, Die XII. Septembris MDXCV. Pontificatus Nostri Anno quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Exemp. in Arch. Ordinis Armario Provincia Bononiæ.

Situm pro Fabrica Domûs, & Ecclesiæ prope Civitatem Ariminensem in terris Emphiteuticis Monasterii S. Gaudentii ibidem FF. concedi, Episcopo, seu ejus Vicario Generali committit.

Venerabili Fratri Episcopo Ariminensi, seu Dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Dilecti Filii Dionisii de Placentia Fratris Ordinis Capucinorum S. Francisci, & Vicarii Bononiæ ejusdem Ordinis, quod, cum prope Civitatem Ariminensem nova Domus, & Ecclesia ejusdem Ordinis necessariò construenda sit, nec locus aptior ad fabricandam Domum, & Ecclesiam hujusmodi adsit, quam in Terris Emphiteuticis Monasterii S.Gaudentii ejusdem Civitatis, quas Terras dilectus Filius Joannes Franciscus Gambalunga Laicus Ariminensis in Emphiteusim obtinet, cumque ipse Jo. Franciscus in eisdem Terris situm ad fabricandam Domum, & Ecclesiam hujusmodi cum horto, & aliis officinis necessariis, accedente tamen dilecti Filii Ministri Laurentii Presbyteri Cardinalis Blanchetti nuncupati, ejusdem Monasterii ad præsens Commendatarii licentia, & consensu, concedere intendat, sed quia situm prædictum in dictis Terris Emphiteuticis sine Nostra, & Apostolicæ Sedis licentia concedere non potest; Nobis pro parte dicti Dionisii humiliter supplicatum fuit, ut hujusmodi licentiam concedere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti Ordinis propagationi, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut de præmissis Te diligenter informes, & si dictus Jo: Franciscus situm prædictum eisdem Fratribus gratis concedere voluerit, & prædictus Laurentius Cardinalis Commendatarius suum ad hoc consensum præstiterit, eidem Jo: Francisco situm prædictum dictis Fratribus concedendi, ipsisque Fratribus Domum, & Ecclesiam in prædicto situ construendi, & erigendi, licentiam auctoritate nostra concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Monasterii S.Gaudentii, & Ordinis Capucinorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die VIII. Novembris MDCIV. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

M. Vestrius Barbianus.

Autog. in Secret. Brevium Apost. Reg. Mensis, & Anni præd. fol. 538.

Privilegium Altaris in Ecclesia Conventûs Veruchii Fratribus inibi degentibus limitatè concessum, ad Fratres quoque advenas, & ibi transeuntes extendit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs, sicut accepimus, fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, Ecclesiam Monasterii FF. Minorum Capucinorum Terræ Veruchii, Ariminensis Diœcesis, & in ea quoddam Altare speciali privilegio pro salute Animarum Fidelium Defunctorum decorare volens, auctoritate sibi à Domino tradita concessit, ut, quoties ab aliquo Sacerdote ejusdem Ecclesiæ duntaxat, Missa Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad prædictum Altare celebraretur, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ Indulgentiam consequeretur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Mariæ Virginis, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, aliorumque Sanctorum omnium meritis, sibi suffragantibus, à Pur-

Purgatorii pœnis liberaretur, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Procuratoris, & Fratrum dicti Monasterii Nobis nuper expositum fuit, Fratres advenæ, & per dictam Terram transeuntes hujusmodi privilegio frui non possint, cupiant propterea privilegium prædictum ad omnes Sacerdotes Capucinos, tam dicti Monasterii, quam alios, ad dictam Terram pro tempore accedentes, per Nos extendi. Ideo pro eorundem Procuratoris, & FF. parte Nobis fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos eorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegium pro Animabus Defunctorum per dictum Gregorium, ut præfertur, concessum, ad omnes tam dicti Monasterii, quam aliorum ad dictam terram pro tempore accedentes Fratres Capucinos, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus, & ampliamus; ita ut imposterum, quandocunque Sacerdos aliquis Capucinus, tam dicti Monasterii, quàm aliorum pro tempore ad dictum Monasterium accedens, Missam Defunctorum ad prædictum Altare pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, celebrabit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Mariæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis, sibi suffragantibus, à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXIV. Novembris MDCIV. Pontificatus Nostri Anno tertiodecimo.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo Conventus. Vide supra fol. 222. primam hujus gratiæ concessionem.

Domum Sæcularem, Domui nostræ Ferrariæ dominantem, vendi, ac canone ei annexo, aliter compensato, destrui, Episcopo, seu ejus Vicario Generali committit.

Venerabili Fratri Episcopo Ferrarien. seu Dilecto Filio, ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs quondam Polidorus de Maranettis, in suo ultimo, quod condidit, Testamento, seu alia ejus voluntate, sub cujus dispositione ab humanis decessit, quandam Domum in Civitate Ferrarien., juxta suos notissimos fines sitam vendi, & illius pretium in emptionem alterius rei fructiferæ collocari, ipsiusque rei emptæ fructus pauperibus erogari mandavit, & ad hunc effectum eadem Domus ab Executoribus, seu Commissariis dicti Testamenti ad novennium locata fuit, prout in dicto Testamento, & Instrumento Locationis prædictæ pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Domus prædicta, responsione annua, sive Canone sex Librarum monetæ illarum partium, in favorem Monasterii Monialium Sanctæ Catharinæ dictæ Civitatis, ac præstatione annua duodecim scutorum, ad commodum Dilecti Filii Vincentii Silone, Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Professi, ejus vita durante, gravata sit, illa verò loco, in quo nova Domus Fratrum Capucinorum construenda est, ita dominetur, ut, nisi demoliatur, eorundem Fratrum Domui Regulari construendæ magno futura sit incommodo, & propterea nonnulli pii Christifideles ad hoc, ut illa demoliri possit, pro solutione responsionis, seu Canonis Librarum, & præstatione prædictorum duodecim scutorum hujusmodi, sese obligare, & oneribus hujusmodi Domum prædictam demoliendam liberare offerant, dictique Executores, seu Commissarii minimè reclament. Nobis idcirco dictus Procurator humiliter supplicari fecit, ut super præmissis providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Procuratorem Generalem, & Fratres Minores Capucinos nuncupatos hujusmodi, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & postquam pro solutione onerum prædictorum Creditoribus idoneè fuerit cautum, Fratribus Minoribus Capucinis prædictis Do-

mum hujusmodi de consensu Exequutorum Testamenti, seu voluntatis dicti Polidori, ex nunc, etiamsi illa ad novennium nondum elapsum, ut præfertur, locata reperiatur, Apostolica auctoritate concedas, & assignes, eamdemque demoliendi facultatem tribuas. Non obstante voluntate dicti Polidori, quam, & quoad præmissa sufficienter commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die XII. Januarii MDCXIII. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Scipio Cobellutius.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 297. Lege & in præsenti fol. literas incip. Aliàs &c.

Annuum Legatum, à quondam Joanne Maria Rizzardo Domui Fratrum Ferrariæ relictum commutari, & in fabricam dictæ Domus converti, committit.

A Tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Ferrarien. seu Dilecto Filio, ejus Vicario in spiritualibus Generali*.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi nuper Nobis fecit Dilectus Filius Syndicus Domûs Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Ferrarien. quod aliàs quondam Joannes Maria Rizzardi, in ultimo, quod condidit, & sub cujus dispositione ab humanis decessit, Testamento, inter alia unum Modium Farinæ, vel tantum panis cocti, ac unum olei, & aliud ceræ pensa, mensuræ illarum partium Fratribus dictæ Domus reliquit, prout in dicto Testamento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Fratres Capucini Legatorum hujusmodi incapaces existant, fabrica verò dictæ Domus aliquo subventionis auxilio indigeat, Nos fabricæ prædictæ necessitatibus consulere, ac aliàs in præmissis providere volentes, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut stantibus præmissis, tantum, quantum sortem principalem dicti Legati æstimaveris, Syndico prædicto ad effectum illud in fabricam dictæ Domûs omnino erogandi, Apostolica auctoritate nostra consignari cures, & facias, ac per consignationem hujusmodi, unica vice faciendam, voluntati dicti Joannis Mariæ satisfactum esse decernas, non obstante voluntate prædicta, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon Domus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVI. Julii MDCXIII, Pontificatus nostri Anno nono.

Scipio Cobellutius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg mens. & anni præd. fol. 337. de quo Breve form. in Arch. Conventus.

Alias Literas suas circa Domum Secularem, Domui nostræ Ferrariensi dominantem executioni dari, & primò dictam Domum, reclamatione unius Executoris Testamentarii non obstante destrui, Episcopo &c. committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Ferrarien. seu Dilecto Filio, ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs pro parte Dilecti Filii Procuratoris Generalis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quod quondam Polidorus de Maranettis, in ultimo per eum condito Testamento, quamdam Domum in Civitate Ferrariensi, juxta suos notissimos fines sitam vendi, & illius pretium in alterius rei fructiferæ emptionem collocari, ipsiusque rei emptæ fructus pauperibus erogari mandaverat, & ad hunc effectum eadem Domus ab Executoribus, seu Commissariis dicti Testamenti ad novennium locata fuerat, & in eadem expositione subjuncto, Domum prædictam responsione annua, sive Canone sex Librarum monetæ illarum partium, in favorem Monasterii Monialium Sanctæ Catharinæ dictæ Civitatis, ac præstatione etiam annua duodecim scutorum, ad commodum Dilecti Filii Vincentii Silone, Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Professi, ejus vita durante, gravatam esse, illam verò loco, in quo nova Do-

mo

mus Fratrum Capucinorum construenda erat, ita dominari, ut, nisi demoliretur, eorumdem Fratrum Domui Regulari construendæ magno futura esset incommodo, & propterea nonnullos pius Christifideles, ad hoc, ut illa demoliri posset, pro solutione Responsionis, seu Canonis Librarum, & præstatione annua duodecim scutorum hujusmodi sese obligare, ac oneribus hujusmodi Domum prædictam demoliendam liberare paratos esse, dictosque Executores, seu Commissarios minimè reclamare. Nos dicti Procuratoris supplicationibus Nobis humiliter tunc porrectis inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per alias nostra in simili forma Brevis expeditas literas commisimus, & mandavimus, ut veris existentibus narratis, & postquam pro solutione onerum prædictorum Creditoribus idoneè cautum fuisset, Fratribus Capucinis hujusmodi Domum prædictam de consensu Executorum Testamenti dicti Polidori, etsi illa tunc temporis ad novennium, nondum elapsum, locata esset, auctoritate nostra concedas, & assignes, eamdemque demoliendi facultatem tribuas, & aliàs, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut Procurator prædictus Nobis nuper exponi fecit, Tu ad executionem dictarum literarum, ex eo, quod unus ex duobus Executoribus Testamenti dicti Polidori præmissis consentire noluit, non deveneris, Nos, ne Fratres Capucini prædicti literarum Nostrarum hujusmodi frustrarentur effectu, providere, illosq; amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis, à Jure, vel ab Homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus dicti Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter iterum porrectis inclinati, Eidem Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut ad executionem literarum Nostrarum hujusmodi, servata aliàs in omnibus earum forma, de consensu unius ex duobus Executoribus Testamentariis hujusmodi, & altero eorum invito, & reclamante, eadem auctoritate nostra procedas. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

S. Cobellutius.

Autog. in Secret. Brev. Apostol. Reg. Mens. & Anni præd. fol. 191. de quo Breve formatum in Archivo Conventus. Vide & supra fol. 225.

N O T A.

Cum huic Domui onus annuatim saccum grani Pauperibus dandi adhæreret, ab illo Pontificia Dispensatione per Epistolam, Episcopo ibi inscriptam, & hic subjungendam, fuit liberata.

Illustris, & Admodam Reverende Domine.

P*Rovincialis, & Fratres Capucini Provinciæ Bononiensis Sanctissimo Domino Nostro supplicarunt, quatenus eos eximere dignetur ab obligatione solvendi annuatim pauperibus illius Civitatis Saccum grani juxta onus, cui subjecta erat Domus, cujus conductio pro ædificando ibi ipsorum Conventu fuit necessaria, & ratione cujus à Dominis Deputatis Domûs Pauperum dictæ Civitatis molestantur. Cumque Sanctissimus, præfatos Patres ipsam paupertatem esse, & ideo attentionis dignos meminisset, mihi, ut Dominationi Vestræ scriberem, injunxit, quatenus provideat, ne memoratis Capucinis ex prædicti oneris motivo, nec de præterito, nec in futurum molestiæ inferantur, cum Sua Sanctitas eos in perpetuum liberos esse velit. Ita proin Dominatio Vestra exequatur, & ego me Eidem toto consecro animo.*

Romæ 23. Junii 1625.

Dom. Vestræ

Affectuosiss. ad serviendum spiritualiter

F. Archiepiscopus Volpius Episcopus Novariæ.

Exemp. in Arch. gen. Ord. Arm. Provincia Bononiensis.

DECRETO

Sacræ Congreg Episc. , & Regul.

Erectio Monasterii Monialium Cesenæ Ordinario committitur.

SAcra Congregatio erectionem petitam Illustrissimi Ordinarii arbitrio committendam esse censuit, dummodo Hospitale, cui curæ erit de rebus necessariis Monasterii, ac Monialibus hujusmodi providendi, bona stabilia, vel redditus annuos certos omnino possideat, qui supportationi onerum Hospitalis, ac Monialium sustentationi, Monasteriique manutentioni satis sint, illusque Administratorum ad id adsit obligatio. Et quoad exemptiones, privilegia, ac Indulta addatur clausula, dummodo sint in usu, nec Constitutionibus Apostolicis, aut Sacris Canonibus, vel Concilii Decretis repugnent Romæ XVII. Julii MDCXV.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mensis, & Anni præd. fol. 91.

N O T A.

Statim à fundationis initio concessa fuit Virgineo huic Contubernio gratia Confessarii Extraordinarii ex nostro Ordine, uti ex Sacræ Congregationis Epistola sequente, & Ordinario loci inscripta apparet.

Illustris, ac Reverendissime Domine uti Frater.

CUM Moniales Capucinæ illius Civitatis S. Congregationi pro Confessario Capucino quatuor vicibus per annum institerint, & P. Procurator Generalis Ordinis desuper fuerit auditus, Illustrissimi Domini mei statuerunt, ut Amplit. Tua iis talem 2., vel 3. vicibus per annum juxta Sacrum Concilium Tridentinum concedat, ita tamen, ut prius juxta ejusdem Concilii dispositionem ab Amplit. Tua examinetur, & approbetur, accedatque Patris deputandi consensus, & non aliàs. Quod exequi poterit non obstantibus litteris à Gregorio XV., & Clemente VIII. emanatis, aliisque Constitutionibus Pontificiis, aut Ordinis in contrarium facientibus. Deus eam conservet, Romæ XXVI. Januarii MDCXXIV.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater

Cardinalis Bandinus.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mensis, & Anni prædictorum.

Gratiam hanc continuatam, vel etiam post brevem interruptionem fuisse renovatam exhibent crebriora Sac. Congreg. Indulta, in Archivo Generali Ordinis Armario *Provinciæ Bononiæ*, cum aliis Decretis asservata.

Ut opportuna quotidiè S. Missam audiendi occasio, quam paupertas nonnihil restringebat, aut reddebat rariorem, Monialibus non deesset, sequente S. Congreg. Concilii Decreto Capellania perpetua cum onere Missæ quotidianæ de Ecclesia Parochiali de Buccaquatuor nuncupata, ad earum Ecclesiam translata est.

Cæsenaten.

Moniales Capucinæ Civitatis Cæsenaten. exponunt, quod in sua Ecclesia una tantùm quotidiana celebratur, eaque ad breve tempus est duratura, quodque altissima maxime paupertate, qua laborant, non valent cum consueta eleemosyna Sacerdotes advocare, ad hoc, ut saltem binæ Missæ quotidianæ, quibus indigent, celebrentur, eisque omnes Moniales qualibet die intersint.

Quare enixè rogant, ut ad suam Ecclesiam transferatur una Missa quotidiana, quæ ex fundatione Equitis Lælii de Lucatellis satisfacienda est in Ecclesia Parochiali Sanctæ Mariæ nuncupata de Buccaquatuor ejusdem Civitatis.

Die 8. Augusti 1722. Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Episcopi Cæsenatensis, benignè commisit Eidem, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu tam Parochi dictæ Parochialis de Buccaquatuor, quam Patronorum, præfatam perpetuam Cappellaniam cum onere Missæ quotidianæ ad Ecclesiam Monialium Oratricum pro suo arbitrio, & conscientia gratis transferat.

Curtius Cardinalis Origus Præfectus.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Reg., seu lib. 72. Congreg. Mens., & Anni præd. fol. 377.

Prætendente Parocho Duas Sorores, Monasterio inservientes, extra id tamen habitantes &c. Suæ jurisdictioni penitus esse subjectas, ad recursum Monialium, à S. Congregatione Episc., & Regul. contra illum decisum est, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Moniales Capucinæ Strictioris Observantiæ, sub titulo Corporis Domini Cesenæ, humillimæ Eminentiarum Vestrarum Oratrices reverenter exponunt, à Parocho, in cujus Parochia morantur, prætendi, duas Sorores earum Monasterio tam ratione quæstuationis, quàm aliarum necessitatum inservientes, & prope illud habitantes, Parochiali suæ jurisdictioni, tam pro præcepto Paschatis, quàm articulo Mortis esse subjectas, non obstante, quod Ordini sint aggregatæ. Hinc ad EE. VV. recurrunt pro declaratione, quod à prædicta Parochiali jurisdictione non dependeant, ita quidem, ut administratio Sacramentorum, tam tempore Paschatis, quàm ultimi agonis, ac jus Sepulturæ ad Oratricum Ecclesiam spectent, & quod earum Confessarius Ordinarius, pro Sacramento Pænitentiæ, dictis duabus Sororibus administrando, Sedem Confessionalem in dicta Oratricum Ecclesia publicè expositam retinere valeat, haud aliter, ac EE VV. jam aliàs, & in specie ad Capucinarum Foroliviensium favorem, uti hic copialiter exhibetur, decreverunt. Quam &c. Lib. Sup. in Lat. trad.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & Consult. Episc., Regul. præposita, referente Eminentissimo D. Cardinali Gotti, Ponente, attenta relatione Episcopi Cæsenatensis, ac re maturè perpensà, censuit, ac decrevit in casu, de quo agitur, danda, & observanda esse Decreta, alias ab eadem Sacra Congregatione emanata in Causa Foroliviensi inter Monasterium, & Moniales Capucinas, ac Jo: Baptistam Luchinum Parochum S. Luciæ, ejusdem Civitatis, sub die 18. Augusti 1719. sub infrascriptis dubiis, videlicet:

Primum: *An Ministratio Sacramentorum, tam tempore Paschali, quàm in ultimis infirmitatibus, & jus Sepulturæ privativè spectet ad Parochum, quoad binas Sorores quæstuantes, inservientes Monasterio Capucinarum in casu?*

Secundum: *An, & pro quibus, invito Parocho dicto, liceat Confessario, Capellano ejusdem Monasterii Sedes Confessionales publicè expositas pro ministratione Sacramenti Pænitentiæ retinere?*

Tertium: *An idem Parochus jus habeat quæstuandi in Ecclesia Capucinarum pro Sanctissimo Sacramento, & Animabus Purgatorii in casu?*

Sacra Congregatio &c. visà relatione Episcopi Foroliviensis, Partibus auditis, & informantibus, referente Eminentissimo Corsino, ad suprascripta Dubia infrascriptum in modum rescribendum esse censuit, videlicet:

Ad Primum negativè in casu.
Ad Secundum affirmativè, quoad duas inservientes tantùm.
Ad Tertium negativè, & amplius in omnibus non proponatur.

Romæ 6. Jun. 1738.

Card. Franciscus Barberini.

C. Archiep. Damiat. Secret.

Ex Reg. Secret. S. Congreg. de quo Exempl. Auth. in Archivo Monasterii Monialium.

Pium Legatum à Joanne Maria Rizzardo Monialibus Ferrariæ pariter relictum in fabricam Earumdem Monasterii converti, Episcopo, seu ejus Vicario Generali committit.

Venerabili Fratri Episc. Ferrarien. seu Dilecto Filio, ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Syndicus Monasterii Monialium Capucinarum nuncupatarum Ferrarien. quod quondam Joannes Maria Rizzardus, in ultimo, quod condidit, & sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento, inter alia unum modium farinæ, vel tantumdem panis, ac unum olei, & aliud ceræ pensa, mensuræ illarum partium, prædictis Monialibus reliquit, prout iu dicto Testamento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictæ Moniales legatorum hujusmodi incapaces existant, fabrica verò earum Monasterii, quod noviter in dicta Civitate erectum est, ad finem debitum perduci non possit, nisi ei de aliquo subventionis auxilio provideatur; Nos prædictæ fabricæ necessitatibus consulere, & aliàs in præmissis opportunè providere volentes,

tes, supplicationibus Monialium prædictarum per eumdem Syndicum Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut stantibus præmissis, tanti quanti dictum legatum extimaveris, semel tantùm Syndico prædicto, ad effectum illud in fabricam dictæ Domus omnino erogandi, auctoritate nostra consignari cures, & facias, & per consignationem hujusmodi, unica vice faciendam, voluntati dicti Joannis Mariæ satisfactum esse decernas. Non obstantibus voluntate prædicta, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Aprilis MDCXVI. Pontificatus Nostri anno undecimo.

Scipio Cobellutius.

Autog. in Arch. Secret. Brevium Apost. mens. & Anni præd. fol. 324.

N O T A.

A Monialibus prædictis pia legata tempore, quo fabrica antiqui earum Monasterii subsidio egebat, acceptari, indultum est Epistolà Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium sequente, in latinum traducta, & Eminentissimo Cardinali Magalotto inscripta.

CUM Moniales Capucinæ Monasterii Sanctæ Claræ ibidem Sacræ Congregationi supplicaverint, quatenus legata pia, in adjuncto folio annotata, valeant acceptare, non obstante, quod juxta regulam eorum incapaces sint, ita tamen, ut ea vendere, & pecunias exinde redactas ad reparationem fabricæ Monasterii, gravem, ut supponitur, necessitatem habentis, convertere possint, EE. Domini mei Eminentiæ Vestræ arbitrio, & prudentiæ remittunt licentiam desuper dandi, & opportunum Decretum, auctoritate, qua vigore præsentium Eidem conceditur, interponendi, apposità tamen conditione, ut à Monialibus onera dictorum Legatorum, quoad ea, quæ regulæ, & instituto non contrariantur, persolvantur. Poterit itaque Eminentia Vestra &c.
Romæ 19. Julii 1630.

Ex Reg. Secret. Congregat. mens. & anni prædicti.

Ad constructum posthæc Domicilium novum, fuére prælibatæ Moniales translatæ, vigore Epistolæ à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, ad Eminentissimum Cardinalem Franciscum Mariam Machiavellum, tunc Ferrariæ Episcopum datæ, in latinum traditæ, ut sequitur:

Stante Relatione, ab Eminentia Vestra, sub 31. mensis ejusdem datâ, quod novum Monialium Capucinarum Monasterium, ad eam sit reducta perfectionem, quæ requiritur, ut eædem Religiosæ illuc ad habitandum transferri valeant, ubìsque juxta Medicorum judicium, hanc translationem ante æstivam temperiem fieri conveniat, EE. DD. mei, arbitrio Eminentiæ Vestræ dandi desuper licentiam opportunam remittendum esse, unitim statuerunt, prout & remittunt, ita tamen, ut Moniales prædictæ transitum faciant in rheda clausa, parte faciei tecti, sintque sociatæ Matronis probatæ vitæ, ac ab Eminentia Vestra deputandis, ac discedentes de Monasterio, in quo defacto cunctantur, rectà ad novum tendant, quin subsistant, aut declinent, viamque ea decentia, ac modestia, quæ Sponsas, & Servas, Christo consecratas decet, prosequantur. Pro quo Eminentiæ Vestræ omnis necessaria tribuitur facultas &c.
Romæ 13. Aprilis 1646.

Ex Reg. Monialium Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

Fr. Sigismundo à Bononia librum de electione, & potestate Prælatorum, ab ipso ante susceptum Ordinis Habitum, & sub nomine Jacobi Federici impressum, jam sub nomine Sigismundi reimprimi concedit, & ab aliis in Urbe, vel Statu Ecclesiastico reimprimi vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilectus Filius Sigismundus de Bononia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professor, Nobis nuper exponi fecit, ipse quemdam Tractatum de Electione, & Potestate Prælatorum, & aliorum Officialium Regularium, alias per eum, antequam Habi-

Habitum per dicti Ordinis Fratres gestari solitum suscepisset, compositum, & sub nomine Jacobi Federici, quo tunc ipse nuncupabatur, impressum, de novo sub Sigismundi, quo de præsenti uti Religiosus utitur, nomine, de Superiorum suorum licentia imprimi curare intendat, cupiatque dictum Opus à nemine absque licentia sua imprimi posse, & propterea sibi per Nos, ut infra, indulgeri; Nos dictum Sigismundum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus ipsius Sigismundi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Sigismundo, ut decennio proximo durante à dicti Operis, dummodo tamen antea à Dilecto Filio Magistro Sacri Palatii Apostolici approbatum sit, impressione, sub nomine Sigismundi prædicti facienda computando, nemo tam in Urbe, quàm in reliquo Statu Ecclesiastico, mediatè, vel immediatè Nobis subjecto, Tractatum prædictum sub ullo ex prædictis, aut aliis nominibus, sine speciali dicti Sigismundi, aut ab illo causam habentium licentia imprimere, aut ab alio, vel aliis, quam iis, qui similem licentiam habuerint, impressum vendere, sive venalem habere, seu proponere possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, præsertim librorum Impressoribus, sub quingentorum Ducatorum auri de Camera, & amissionis librorum, & typorum omnium, pro una Cameræ Nostræ Apostolicæ, & pro alia partibus Accusatori, ac Judici exequenti irremissibiliter applicandorum, & eo ipso, absque ulla declaratione incurrendis pœnis, ne, dicto decennio durante, dictum Tractatum, aut aliquam ejus partem, tam in Urbe, quàm in reliquo Statu Ecclesiastico prædictis, sine hujusmodi licentia, sub ullo ex prædictis, aut quocumque alio nominibus imprimere, vel ab alio, seu aliis, quam eo, seu iis, qui licentiam hujusmodi habuerint, impressum vendere, aut venalem habere, seu proponere quoquomodo audeant, seu præsumant; Mandantes propterea Dilectis Filiis Nostris & Apostolicæ Sedis de latere Legatis, seu Vicelegatis, aut Præsidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Justitiæ Ministris Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum Status Nostri Ecclesiastici prædicti, quatenus eidem Sigismundo, seu ab eo causam habentibus hujusmodi in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, quandocumque ab eodem Sigismundo, seu alio, vel aliis prædictis fuerint requisiti, pœnas prædictas contra quoscumque inobedientes irremissibiliter exequantur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam in ipso opere impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Aprilis MDCCXVI. Pontificatûs Nostri anno tertio.

M. A. Maraldus.

N O T A.

OPUS supra enuntiatum, ceu doctissimum, vatiè commendatur, cum Auctor æquè de sua Prosapia, quàm Juris scientia clarus, in illo materiam priùs dispersam, non solùm congerat in unum, verùm etiam eamdem adducta Theologorum, & Jurisconsultorum sententiis nitido explanet stylo. Notandum tamen est, quod usus Operis requirat attentionem ad correctionem, à Sacra Congregatione Indicis in nonnullis articulis factam.

DECISIONE ROTALI

Per Professionem Fr. Alexandri de Desideriis Fideicommissum purificari, seu ad alios vocatos transire, haud aliter, ac si naturaliter obiisset, declaratur.

R. P. D. MERLINO.

Bononien. Fideicommissi de Desideriis

Die Veneris 30. Maji 1726.

Hieronymus de Desideriis constitutis Hæredibus, Joanne, Alexandro, Bartholomæo, & Joanne Baptista Filiis invicem substitutis, & deinde vocatis Filiis Filiorum, & Descendentibus, postremò, ubi finita esset ejus Filiorum linea masculina, substituit Bernardinum Fratrem Germanum, Bonifacium, & Franciscum, ex Fratribus pariter Germanis Nepotes, & his non exstantibus eorum Filios legitimos, & naturales masculos, & per lineam masculinam, defuncto autem Hieronymo, & postquam Alexander junior Pronepos, & ultimus ex Descendentibus ex linea Testatoris ingressus est, & Professionem emisit in Religione S. Francisci Ordinis Capucinorum, Stephanus, & Æneas Pronepotes Bernardini petierunt declarari bona Hieronymi Fideicommittentis ad ipsos spectare, hujusmodique causa in gradu appel-

appellationis introducta coram Me, hodie propofui Dubium, An constaret de Fideicommisso purificato ad favorem D. Stephani: & Domini in omnibus affirmativè responderunt, nempe primò constare de Fideicommisso, secundò, quod evenerit illius casus, tertiò, quod evenerit in favorem Stephani,& Fratris.

De Fideicommissi existentia non controvertebatur, nec controverti poterat, quia apertè Testator in supra relatis verbis Fideicommissum constituit, nedum in favorem Descendentium, sed etiam Collateralium, scilicèt Bernardini Fratris, & Bonifacii, & Francisci Nepotum, & eorum Filiorum, & per lineam masculinam.

Quod autem defecerit linea masculina descensiva Hieronymi Testatoris, quam effectivam Doctores appellant, hinc inde à Partibus præsupponebatur, & existentia Alexandri junioris non visa est considerabilis, quia statim, ac Religioni Patrum Capucinorum (quæ successionis Bonorum, & cujuscumque acquisitionis, tam in particulari, quàm in communi, est incapax) juxta *Clementinam Exivi de Paradis. de verbor. signific.* Et in specie de Religione Patrum Capucinorum cautum est à Sacro Concilio Tridentino *Sess. 5. Cap. 3.* Ipse Alexander nomen dedit, & Professionem emisit, perinde est, ac si naturaliter obiisset, adeo ut non exspectato obitu apertum dicatur Fideicommissum substitutis, & vocatis post illius mortem, ita *Bart. in l. Cum Pater §. Hæreditatem il primo, ff. de Legat. 2.* ubi etiam *Bald. n. 3. Abbas in c. in præsentia n. 58. & seq. de probat. Dec. Cons. 259. & 419. num. 1. Clar. in §. Testamentum quæst. 28. num. 4. Grass. de Successi. ex Testamento §. Testamentum quæst. 37. n. 1. Gattiera quæst. Canon. lib. 2. Cap. 1. num. 18. 45. 51. Molin. de Primogen. Hispan. Cap. 13. n. 69. Surd. cons. 90. num. 7. & Cons. 577. num. 10. Peregrin. de Fideicommiss. art. 28. n. 63. Rusticucc. in L. Cum Avus lib. 5. Cap. 7. num. 1. 2. & 19. Castil. quotid. Contr. lib. 3. Cap. 22. num. 83.* & meliùs *num. 93. 94. 95. & seqq.* plenè *Honded. Cons. 62. num. 16. & seqq. per tot. lib. 1.* qui *Castill.* & *Honded.* loquuntur de professo in hac eadem Religione Capucinorum, & in iisdem terminis *Sanchez supra Decalog. part. 2. lib. 7. C. 3. n. 69.* qui alios quamplures recensent, ac de veriori, & communiori attestantur, & fundamentis contrariæ opinionis benè respondent.

Neque huic opinioni adversatur *decis. 543. part. 2. recent.* quia loquitur in Societate officiorum, & hujusmodi Societatem non dici extinctam ob professionem in Religione Capucinorum, in cujus vitam tertius Societatem inerat, & dispar est ratio, quia ille, in cujus caput societas inita fuit, nihil penitus præstat, & nihil ei acquiritur, sed solùm ab illius vita, & obitu regulatur societas, ut duret, seu extinguatur. Unde nil mirum, si per Professionem ejusdem non extinguitur jus sociorum, quia ex Professione nihil immutatur, quod secus est in Fideicommisso, ipse enim Professus bona retinere non potest ob votum paupertatis emissum, nec Monasterium, ob omnimodam incapacitatem, nec Hæredes illius ab intestato, seu ex Testamento, cum extet dispositio Fideicommittentis, unde ne bona stent in suspenso, statim post Professionem, non expectatâ etiam morte naturali, dicitur purificatum Fideicommissum ad favorem substitutorum, ut tradunt supracitati Doctores, quæ ratio cessat in Societate, quia non obstante Professione, lucra continuant in eadem Persona, quæ in caput alterius contraxit societatem, licèt ingressus fuerit Religionem omnino incapacem &c. Et ita utraque parte informante &c.

Ex Tom. 1. recent. Dec. v. part. v.

Legatum pium, ab Alphonso Pistria relictum, in emptionem librorum pro Bibliotheca Ferrariensi, ac aliàs in fabricæ reparationem converti indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecta in Christo Filia Æmilia Ferrari Uxor, ac Dilectus Filius Vincentius Pistria Ferrarien. natus, ac Hæredes respectivè quondam Alphonsi etiam Pistria Ferrarien. quod aliàs, post, quam dictus Alphonsus, in suo ultimo, quod condidit, Testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, inter alia voluerat, quod quingentæ Libræ monetæ Ferrarien. quæ in Monte Pietatis Civitatis nostræ Ferrarien. ad sui creditum depositæ reperiebantur, inibi perpetuò remanerent, fructus verò ex eis provenientes Guardiano, & Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum dictæ Civitatis, tradi, & consignari deberent, iidem Guardianus, & Fratres, uti similium Legatorum, juxta Regularia dicti Ordinis instituta, Apostolica auctoritate confirmata, incapaces, legato hujusmodi ad favorem Æmiliæ, & Vincentii prædictorum expressè renunciarunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Bibliotheca dictæ Domus libris maximè indigeat, & propterea, ut tam hujusmodi, quàm fabricæ, seu aliis ejusdem Domûs necessitatibus provideatur, voluntatique dicti Alphonsi aliquo modo satisfacere videan-

videantur, Æmilia, & Vincentius prædicti, per Nos, ut infra, opportunè provideri, summopere desiderent. Nos eidem Domui in præmissis, de aliquo subventionis auxilio providere, ipsosque Æmiliam, & Vincentium specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus eorum nomine &c. inclinati, eisdem Æmiliæ, & Vincentio, quatenus quingentas libras hujusmodi, è prædicto Monte sumere, illasque Syndico dictæ Domûs ad effectum illas in emptionem tot librorum pro dicta Bibliotheca, sive in fabricæ, aut alias ipsius Domûs reparationes convertendi, tradere, & consignare: ipsi verò Syndico, easdem quingentas libras ad effectum præmissum recipern liberè, & licitè respectivè possint, & valeant, dicta auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstantibus prædicti Alphonsi voluntate, quam in, & quoad præmissa sufficienter commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIX. Septembris MDCXXVI. Pontificatus Nostri anno quarto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Secret. Brev. Apostol. mens. & anni præd. fol. 32.

ORDINE SANCTISSIMO

Per Epistolam S. Congregationis Episc., & Regul. Suffraganeo Bononiæ intimato.

Domum in loco Castri S. Petri erigi indulgetur, dummodo 10. saltem Fratres ibi subsistant.

Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. supplex InLat. trad. Fratres Capucini Provinciæ Bononiensis, tam ob itineris de loco nno ad alium distantiam, quàm ob eorum paupertatem summopere indigent Conventu in loco Castri SanctiPetri, juxta viam regiam Immolam inter & Bononiam ædificando; cumque situs jamjam cum magna Communitatis satisfactione, nec non A. R. P. Generalis licentia fuerit selectus, & Crux solemniter plantata, antequam foret emanatum S. Congregationis Decretum, prohibens, ne erigerentur Conventus, in quibus ad minus 12. Fratres non possent subsistere, aliàs Ordinariorum jurisdictioni deberent esse subjecti, ideo ulterius ii non sunt progressi. Jam verò Patres dictæ Provinciæ insimul congregati, Illustriss. DD. VV. humillimè supplicant, quatenus præfato Decreto pro hac vice tantum derogare dignentur, ad effectum dictum Conventum ibi construendi, quin Ordinariis sit subjectus. Et ob concessam gratiam pro Illustriss. DD. VV. prosperitate Deum exorare non desinent &c.

Perillustris, ac A. R. Domine uti Frater.

Sanctissimus Dominus noster pro FF. Capucinorum illius Provinciæ commoditate indulget, ut Amplitudo Tua erectionem Conventûs in loco Castri S. Petri illius Diœcesis permittat, non obstante, quod ibi 12. Religiosi non possint subsistere, dummodo tamen illorum decem saltem manuteneri queant. Quod Amplitudo Tua auctoritate, quæ eidem vigore præsentium conceditur, exequi poterit, servatâ de cætero exactâ prædictarum Constitutionum dispositione, & Deus eam præservet. Romæ 18. Decembris 1626.

Amplitud. Tuæ

Uti Frater

Laudivius Cardinalis S. Sixti.

P. Fagnanus.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mensis, & Anni prædicti.

Petium terræ ad Domum Regularem Patrum Eremitarum S. Augustini spectans, pro amplianda eadem nostra Domo alienari, hocque alio petio ad Ecclesiam Parochialem, Archipresbyteratûs nuncupatam, pertinente compensari &c. Apostolica Facultate conceditur.

ANTONIUS MISERATIONE DIVINA

S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Barberinus nuncupatus in toto Statu Ecclesiastico, & universa Italia, ac etiam extra eam, ad quoscunque Principes SSmi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani, Divina Providentia Papæ Octavi, & Sedis Apostolicæ de latere Legatus, necnon in Statu Ecclesiastico prædicto pro eodem SSmo Domino nostro, & S. R. E. in Spiritualibus, & temporalibus Vicarius Generalis.

Dilectis Nobis in Christo Archidiacono Ecclesiæ Bononiensis, ac Vicario Rmi Archiepiscopi Bononiensis in Spiritualibus Generali salutem in Domino sempiternam.

EX injuncto Nobis Apostolicæ Legationis officio his, quæ pro Domorum, & aliorum Regularium locorum comodo, & utilitate facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perfistant, libenter, cum à Nobis petitur, nostri, seu potiùs Apostolici mandamus adiici muniminis firmitatem. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Nobis in Christo modernorum Operariorum Fabricæ Ecclesiæ Domûs Regularis Fratrum Capucinorum loci Castri S. Petri, Bononiensis Diœcesis, ac Prioris, & Conventus seu Domus Regularis Fratrum Eremitarum S. Augustini, necnon Laurentii Dale Rectoris, Archipresbyteri nuncupati, Parochialis Ecclesiæ, Archipresbyteratus nuncupatæ, ejusdem S. Petri dicti loci, & Antonii Galeatii Malvasia Nobilis, & Patricii Bononiensis petitio continebat, quod ipsi aliàs providè considerantes, eosdem Operarios pro necessaria ampliatione primodictæ Domus Regularis quodam terræ laborativæ petio in agro dicti loci, juxta suos notissimos fines sito, ac fabricæ primodictæ Domus Regularis, seu illius hortalitiis adhærente, vel contiguo, capacitatis duarum Tornaturarum, & trium quartorum alterius Tornaturæ, scilicet mensuræ illarum partium, valoris & pretii in proptietate centum ducatorum auri de Camera, annui verò redditus decem scutorum cum dimidio alterius scuti, similis monetæ Bononiensis, vel circa, ad Domum Regularem Fratrum Eremitarum hujusmodi legitimè spectante indigere, prædictos verò Priorem, & Conventum secundò dictæ Domus Regularis mediante competente, vel saltem æquivalente compensatione petium terræ hujusmodi ipsis Operariis ad effectum ampliationis 'hujusmodi vendere paratos esse. Ipsi igitur Operarii cum interventu, & præsentia prædictorum Laurentii Rectoris, & Antonii Galeatii dictum terræ petium, ad eum legitimè spectans, intuitu Fratrum Capucinorum, & ob suum, quem erga S. Franciscum, & Ordinem dictorum Fratrum Capucinorum gerit, devotionis affectum, ut ad hujusmodi compensationem deveniri posset, gratis, & Amore Dei dedit, nec non Prior, & Conventus prædicti necessitati, & utilitati utriusque Domus Regularis, ac Parochialis Ecclesiæ hujusmodi respectivè consulere cupientes, Prior scilicet, & Conventus Domus Regularis S. Augustini primodictum terræ petium eisdem Operariis ad effectum ampliationis primodictæ Domus Regularis, Laurentius autem Rector aliud terræ petium, in eodem agro etiam situm, suis etiam notissimis confinibus circumscriptum, aliisque secundò dictæ Domus Regularis Bonis contiguum, capacitatis trium Tornaturarum, & perticarum ejusdem mensuræ, & valoris etiam & pretii in proprietate centum, & quinque ducatorum parium, annui etiam redditus scutorum duodecim dictæ monetæ, vel circa, ad dictam Parochialem Ecclesiam, quam ipse canonicè obtinet, legitimè spectans, Priori, & Conventui secundò dictæ Domus Regularis, Antonius Galeatius verò, eidem quoque Laurentio Rectori reliquum terræ arboribus plantatæ, & vitibus propagatæ, & aliàs fructiferæ petium, in eodem agro situm, suis similiter notissimis confinibus circumscriptum, ac aliis etiam dictæ Parochialis Ecclesiæ Bonis contiguum, valoris etiam in proprietate centum, & decem ducatorum auri parium, annui verò redditus quatuordecim scutorum ejusdem monetæ, vel circa, ad eum, ut præfertur, legitimè spectans, in secundò dictorum terræ petiorum mutuam, & reciprocam compensationem, seu recompensam, salvo, & reservato dictæ Sedis beneplacito respectivè dederunt, & concesserunt, illorumque Possessionem ante obtentum hujusmodi beneplacitum respectivè tradiderunt, prout in instrumento publico, seu aliis scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri. Quare pro parte Operariorum, ac Prioris, & Conventus secundò dictæ Domus Regularis, ac Laurentii Rectoris, nec non Antonii Galeatii prædictorum, asserentium dationes, & concessiones prædictas, aliaque præmissa in necessariam ampliationem primò dictæ, ac evidentem secundò dictæ Domorum Regularium, & Parochialis Ecclesiæ prædictarum cessisse, & cedere utilitatem, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis pro firmiori illorum subsistentia, nostræ, seu potius Apostolicæ Confirmationis robur adjicere, Eosque à censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas ob traditam petiorum terræ prædictorum, ante obtentum dictæ Sedis Apostolicæ beneplacitum, possessionem incurrerunt, in utroque foro absolvere benignè dignaremur. Nos igitur attendentes dictæ Sedis exuberantem clementiam, gremium suæ pietatis post excessum veniam petentibus claudere non consuevisse, sufficienti ad id ab eadem Sede per ejusdem SSmi D. N. Papæ, & Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium, Sacri Concilii Tridentini Interpretum, sub dat. Romæ die decima septima Mensis Junii proximè præteriti Nobis desuper transmissas literas, ad quarum insertionem minimè tenemur, facultate suffulti, certam de præmissis notitiam non habentes, ac Operarios, & Priorem, & Con-

ven-

ventum Domûs Regularis S. Augustini, nec non Laurentium, & Antonium Galeatium prædictos, ac eorum singulos, singularesque Conventûs S. Augustini hujusmodi personas â quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis, præterquam præmissorum, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, dummodo in illis per annum non insorduerint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non fabricæ, & singulorum petiorum terræ prædictorum situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitatesque, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni vestræ, de qua in his specialem in Domino fiduciam obtinemus, Apostolica, & eorundem Eminentissimorum, & Reverendissimorum Cardinalium Nobis desuper attributa auctoritate, qua fungimur in hac parte, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus Tu, Reverende Vicarie, Operarios, & Priorem, & Conventum Domus Regularis S. Augustini, nec non Laurentium Rectorem prædictos eorumque singulos, singularesque Conventus Domus Regularis S. Augustini hujusmodi personas, si id à Te humiliter petierint, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas ob traditam ante obtentum dictæ Sedis beneplacitum petiorum terræ prædictorum respectivè possessionem, aut aliàs præmissorum occasione quomodolibet incurrerunt, impositâ eis, & eorum singulis propterea pœnitentia salutari in utroque foro, auctoritate Apostolica, qua fungimur in hac parte, absolvas, dictasque pœnas eis gratiosè remittas, & condones: & deinde Vos conjunctim procedentes, si & postquam vocatis, qui fuerint vocandi, servataque forma litterarum felicis recordationis Pauli Papæ II. de rebus Ecclesiæ non alienandis, & singulis terræ petiis prædictis, eorumq; circumstantiis universis, prius coram vobis specificatis de præmissis diligenter Vos informetis, & si per informationem eandem præmissa in necessariam ampliationem primodictæ, ac evidentem secundò dictarum Domorum Regularium, & Parochialis Ecclesiæ præfatarum respectivè cessisse, & cedere utilitatem, reperietis, dationes, & concessiones prædictas, aliaque præmissa respectivè approbare, & confirmare, eisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicere, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, ac solemnitatum defectus, si qui forsan desuper quomodolibet intervenerint, supplere, dicta auctoritate curetis, non obstantibus præmissis, ac prædicta Pauli Papæ II., aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domorum Regularium, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Perusiæ Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo, duodecimo Kalendas Septembris, Pontificatus ejusdem Ssmi D. N. Papæ Anno octavo.

Cardinalis Barberinus.

Benedictus Ubaldus Rotæ Auditor Regens.

L. ✠ S.

Joannes Nardinus Abbreviator.

Exemp. Auth. in Arch. Ord. Arm. Provincia Bononiensis.

N O T A

Decretum S. Congregationis, quod prædicta concessio vocat, & supponit, fuit tenoris sequentis:

A tergo: *Eminentissimo, ac Reverendissimo D. Cardinali Antonio &c.*

Eminentissime, ac Reverendissime Domine Colendissime.

Expositum fuit S. Congregationi Eminentissimorum Patrum Concilii Tridentini Interpretum, fabricam Conventus Capucinorum de novo construendi in Castro S. Petri Territorii Bononiensis obsque quodam situ, ad Fratres Ordinis S. Augustini spectante, nequaquam perfici posse. Propterea iidem Patres facto verbo cum Sanctissimo D. N., Eminentiæ Vestræ remittendum esse censuerunt, ut hac in re auctoritate ejusdem S. Congregationis statuat id, quod pro suo arbitrio expedire judicaverit. Quod reliquum est, Deum enixè rogantes, ut Eminentiam Vestram diu servare dignetur incolumem, illi manus perofficiosè deosculamur. Romæ Die XVII Junii MDCXXX.

Eminentiæ Vestræ Reverendissimæ.

Humillimus Servus
R. Card. Ubaldinus.

Franciscus Paulutius S. Congreg. Concilii Secret.

Fratribus pro fabrica Hospitii in terra S. Alberti Domunculam ibi inhabitabilem, vel vendi, vel donari permittit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Ravennaten., quod in Terra S. Alberti Ravennaten. Dioecesis, quædam Turricula, & duæ domonculæ sub directo dominio Ecclesiæ ejusdem S. Alberti, Terræ prædictæ, existentes, & in Emphiteusim concessæ reperiuntur, quæ propter annuas Padi inundationes inhabitabiles, & magna ex parte ruinam passæ sunt, & à Rectore dictæ Ecclesiæ ad illam ob lineam finitam, vel non solutum Canonem reversæ, seu devolutæ prætenduntur: Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes prædicti in dicta Terra quoddam hospitium dicti Ordinis, cum Oratorio, sub invocatione ejusdem S Alberti construi facere cœperint, materiam autem, seu cæmenta non habeant, quibus illa perficere possint, & propterea per Nos in præmissis sibi, ut infra, opportunè provideri summopere desiderent. Nos eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illorum nomine &c. inclinati, Dominis Turriculæ, & Domuncularum prædictarum unam ex illis, fabricæ Hospitii, & Oratorii prædictorum, sive illius Deputatis vendendi, vel donandi, quatenus verò illæ ad dictam Ecclesiam, ut præfertur, reversæ, seu devolutæ sint, eidem Rectori unam ex dictis Domunculis, & Turricula eidem Fabricæ similiter donandi, Deputatis verò Fabricæ hujusmodi illam sibi, ut præfertur, venditam, vel donatam, ad effectum præmissum demoliri faciendi, facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ecclesiæ, Ordinisque prædictorum, etiam &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die XXIV. Februarii MDCXXIX. Pontif. Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Mens., & Anni præd. fol. 49.

Situm à Canonicis S. Salvatoris in loco S. Archangeli emi, & Fratres illuc novâ fabricâ terminatâ transferri concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Ravennaten., seu Dilecto Filio, ejus Vicario in Spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Conventus loci S. Archangeli nuncupati, Provinciæ Bononiensis, Nobis expositum fuit, quod ipsi quemdam situm septem tornaturarum cum dimidio terreni, mensuræ illarum partium, à dilectis Filiis Canonicis Regularibus Congregationis S. Salvatoris dicti loci emi facere, & in eundem situm, uti commodiorem, se & eorum Conventum hujusmodi transferre, & postquam in eodem situ novo habitationem pro Fratribus Capucinis hujusmodi, necnon Capellam, in qua Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebretur construi fecerint, situm veteris Conventus vendi facere, & pretio inde redigendo in fabricam novi Conventus hujusmodi uti, necnon tempore opportuno, ossa defunctorum Fratrum hujusmodi, in veteris Conventus hujusmodi Ecclesia sepultorum, inde ad novi Conventus Ecclesiam transferre posse desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt dicti Exponentes, ut in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de præmissis, eisdem exponentibus, quod ipsi præfatum situm à dictis Canonicis Regularibus emi facere, & ad eum se, & illorum Conventum transferre, perfectisque habitationibus, & Capella præfatis, situm veteris Conventus hujusmodi vendi facere, & pretio exinde proveniente in fabricam dicti novi Conventus uti, nec non ossa

ossa defunctorum Fratrum hujusmodi, & aliarum personarum, si quæ inibi sepultæ sint, cum superficie terræ ab Ecclesia veteris Conventus ad Ecclesiam novi Conventus hujusmodi transferre liberè, & licitè possint, & valeant, prædictam licentiam, Auctoritate Nostra Apostolica concedas, dictamque veterem Ecclesiam profanare, & ad prophanos, non tamen sordidos usus, reducas. Non obstantibus, quatenus opus sit, Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, Die XXVIII. Novembris MDCXLIII. Pontificatus Nostri Anno vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Mens. & Anni præd. fol. 732.

Fr. Vitali à Bononia, Novitio, Alexandro Bonfioli in sæculo nuncupato, cum ob æs alienum prius contractum, ad Sacram Professionem admitti non posset, opportunè provideri, & debita ex Fideicommisso, sine hujus præjudicio solvi, Archiepiscopo Bononiensi, seu ejus Vicario Generali committit,

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, sive Dilecto Filio, ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater, sive Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Frater Vitalis de Bononia, Alexander Bonfioli antea in sæculo nuncupatus, quod aliàs ab octo mensibus circiter Ordinem Fratrum Capucinorum ingressus est, verùm, quia ære alieno, ad scuta quatuor millia monetæ Romanæ ascendente, gravatus reperitur, & illius Creditores instant satisfieri, Dilectus Filius modernus Generalis dicti Ordinis licentiam profitendi, nisi prius solutis debitis hujusmodi, justa dicti Ordinis Constitutiones, Exponenti prædicto concedere recusat. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, prædictus Exponens omnino intendat professionem hujusmodi emittere, nec aliunde æs alienum hujusmodi dissolvere possit, quàm venditione infrascriptorum bonorum, Fideicommisso subjectorum. Ideo Nobis humiliter supplicari fecit Exponens præfatus, ut ejus votis, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Testamentorum Fideicommissi hujusmodi tenores, etiam veriores, ac speciales, præsentibus pro expressis habentes, ipsumque Exponentem specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discreti ni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, constito Tibi legitimè de præmissis, eidem Exponenti, ut prædium ducentarum Tornaturarum circiter, mensuræ illarum partium, in Territorio Bononiensi, justis suos notissimos fines situm, & Fideicommisso, quem Nicolai Antonii, & Vitalis etiam de Bonfiolis, Majorum suorum suppositum, ac pretio quinque millium scutorum monetæ Romanæ circiter, Peritorum judicio æstimatum, quod legitimè possidet, uni, seu pluribus personis, illud emere volentibus, & meliorem conditionem offerentibus, vendere, pretiumque inde redigendum, detractis ex eo prius scutis mille . . . . . pro multiplico, & reintegratione prædii hujusmodi, in dissolutionem dicti æris alieni convertere liberè possit, & valeat, de consensu tamen omnium vocatorum, auctoritate nostra concedas, & indulgeas, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere, ac voluntatem dicti Nicolai Bonfioli, qui Fideicommissum hujusmodi instituit, sufficienter, & expressè, quatenus opus sit, commutes, irritum quoque, & inane decernas, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis hujusmodi statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus,

bus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel specie, aut alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & confirmatis, quibus omnibus, etsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio in præsentibus facienda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice tantùm derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quod pretium ex venditione hujusmodi proventurum, penes Montem Pietatis, seu personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, & inde non amoveatur, nisi ad effectum solvendi debita hujusmodi ex dicto pretio . . . . & scuta in emptionem aliorum bonorum stabilium ab omni, & quocumque alio Fideicommisso, censu, canone, & devolutione prorsus liberorum convertendi, quæ, postquam empta fuerint, eidem Fideicommisso, & alienandi prohibitionibus, quibus prædictum Prædium obooxium erat, subjecta remaneant, ac bonorum emendorum hujusmodi fructus, ac fructuum fructus, donec ad summam quinque millium scutorum hujusmodi ascenderint, pro reintegratione dicti multiplici, obligati remaneant. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Joannes Baptista Labius.

Exemp. in Arch. Ord. Arm. Prov. Bononiensis.

Pretium Domuncularum ab Ulysse de Bolognettis, à Monialibus Bononię emptarum, in locis Montium Cameræ Apostolicæ non vacabilium investiri concedit.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Christo Filiæ Moniales, Capucinæ nuncupatæ, Bononien., quod ipsæ aliàs pro fabrica earum Monasterii indigentes quibusdam domunculis, eidem Monasterio contiguis, valoris in proprietate librarum trium millium, & quadringentarum circiter, monetæ illarum partium, quæ summam septingentorum monetæ Romanæ etiam circiter conficiunt, desuper litem, & causam contra dilectos filios Ulixem, & Fratres de Bolognettis, dictarum domuncularum Dominos moverunt, prætendentes illos ad venditionem domuncularum hujusmodi, vigore Constitutionis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris Nostri, super jure congrui editæ, ac etiam vigore cujusdam Decreti Senatusconsulti Civitatis nostræ Bononiensis de anno 1586. editi, nec non alterius Constitutionis rec. mem. Gregorii Papæ XV., etiam Prædecessoris nostri cogi posse, ac in vim Constitutionum, & Decreti hujusmodi Moniales prædictæ à tunc existente Vicelegato Bononien. senteotiam ad sui favorem obtinuerunt, cujus vigore prædictas domunculas emerunt, & illarum pretium penes Montem Pietatis dictæ Civitatis ad effectum investiendi illud in tot bonia immobilibus, quæ subjacere deberent cuidam Fideicommisso, per quondam Joannem de Bolognettis seniorem facto, prout ipsæ domunculæ, ut præfertur, emptæ subjectæ erant, deponi fecerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, difficile sit in eadem Civitate bona stabilia ad hunc effectum adæquata, & proportionata reperire, Nobis propterea dictæ Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur easdem Exponentes specialibus &c., volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, quod ipsæ de consensu eorumdem Ulixis, & Fratrum vice, & loco bonorum stabilium pretium ex venditione hujusmodi redactum, & depositum, ut præfertur, in tot locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ, non vacabilium de Urbe, quæ pro evictione dictarum Domuncularum perpetuò stare, & in illarum locum subrogata esse, eidemque Fideicommisso subjacere omnino debeant, investire, illudque eisdem Ulixi, & Fratribus in solutionem pretii hujusmodi assignare liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. Decernentes loca Montium hujusmodi assignanda pro summa pretii prædicti, seu in quibus pretium ipsum investiatur, loco bonorum stabilium, in quibus illud investiri deberet, ut præfertur, succedere, assignationemque prædictorum locorum Montium, seu investimentum ejusdem pretii in locis Montium hujusmodi perinde se habere, validaque, & efficacia fore, & esse, ac si pretium prædictum in tot bonis stabilibus investitum fuisset, sicque per quoscunque &c. Auditores, ac quoscumque alios, ac Sedis Apostolicæ in dicta Civitate de latere Legatos, seu Vicelegatos, judicari &c. attentari. Non obstantibus fideicommisso prædicto, & quatenus opus sit, fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non ipsius Monasterii, & illius Or-

Ordinis, etiam &c. consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut prædicta septingenta scuta, ut præfertur, deposita ad Urbem, tutiori, quo fieri poterit, modo, risico, & periculo Ulixis, & Fratrum prædictorum transmittantur, & transmissa in Monte Pietatis de eadem Urbe deponantur, inde non amovenda, nisi ad effectum, illa in tot locis Montium, non vacabilium, Cameræ Apostolicæ de eadem Urbe investiendi, quæ loca pro quacunque evictione dictarum domuncularum obligata, & in specie hypotecata, ac dicto Fideicommiss. sive earumdem domuncularum subjecta, & supposita eo ipso sint, & perpetuò remaneant. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIII. Octobris MDCXLVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 31.

NOTA.

Habuit originem hoc Monasterium Anno 1628. fuitque illius fundatio, & erectio Brevi Apostolico, eodem Anno 23 Septemb. emanato, confirmata. Moniales ob formatam ad nostras Constitutiones vivendi methodum Capucinæ fuerunt appellatæ, & quamvis labente cursu temporis à primævo rigore nonnihil declinaverint, nomen tamen Capucinarum retinent, & sub hoc ad Sanctam Sedem recurrunt, prout plurima, & recentia quoque Sacrarum Congregationum Decreta, in Archivo Generali Ordinis, Armario, *Provincia Bononiensis* conservata exhibent.

Fr. Bernardo à Bononia Messinam, ad tractandum ibi Civitatis Bononiensis negotium, se conferendi facultatem largitur.

Dilecto Filio Bernardo à Bononia, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum professori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut dilecti Filii Regiminis Civitatis nostræ Bononiensis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Te, qui Habitum per Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum gestari solitum suscepisti, & Professionem per eosdem emitti consuetam expressè emisisti Regulares, Messinam destinare decreverint, ut inibi exactionem pecuniarum, quas ipsis Exponentibus debent dilecti etiam Filii Communitas, & homines Civitatis Messanensis pro tritico, ad Civitatem Bononien. prædictam spectante, de anno 1648. in portu Messanen. intercepto procures, eo maximè, quia in illis partibus notus es, & jam negocium hujusmodi curavisti, antequam Habitum prædictum suscepisses. Idcirco Nos conscientiæ tuæ securitati hac in re, quantum cum Domino possumus, consultum esse cupientes, Teque specialibus &c., volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis &c. inclinati, Tibi, ut de Superiorum tuorum licentia Messinam Te conferre, & tam inibi, quàm Panormi cum ipso Regni Siciliæ Prorege, & aliis, quibus opus fuerit, secundum rei, & casus exigentiam, tanquam Procurator Deputatorum assumptorum, nuncupatorum Annonæ, dictæ Civitatis Bononiensis negocium exactionis pecuniarum hujusmodi tractare, agere, conficere, & concludere liberè, & licitè, & absque ullo conscientiæ scrupulo, aut alicujus censuræ, & pœnæ Ecclesiasticæ incursu possis, & valeas, dummodo tamen propterea extra claustra Domus Regularis tui, vel alterius Ordinis, loci, in quo Te negocium hujusmodi gerere contigerit, minimè pernoctes, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam &c. consuetudinibus, privilegiis quoque &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die IX. Junii MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

G. Gualterius.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Reg. Mensis, & anni præd. fol. 495.

Monialibus Imolæ, pro fabrica earumdem Monasterii à Confraternitate Sanctissimi Sacramenti ibidem, Domum quamdam vendi, & pretium in bona stabilia ad favorem dictæ Confraternitatis converti, Episcopo ibi committit.

A ter-

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Imolensi.*

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Christo Filiæ Moniales, Capucinæ nuncupatæ, Monasterii Sanctissimæ Trinitatis, Civitatis Imolensis, quod, cum ipsæ Insulam dicti Monasterii, & fabricam per eas inceptam absolvere nequeant, nisi Domum, eidem Monasterio contiguam, & ad Confraternitatem, Sanctissimi Sacramenti Ecclesiæ novæ nuncupatam, dictæ Civitatis, legitimè spectantem, illi includant, convenerunt cum Dilectis Filiis Officialibus, & Confratribus dictæ Confraternitatis de eadem Domo pretio ducentorum nonaginta sex scutorum, & sexaginta trium bajoccorum monetæ, per peritum Architectum, communi consensu electum, æstimato emendâ, stipulandoque desuper Instrumento publico, statim atque nostrum, & Apostolicæ Sedis beneplacitum super præmissis obtinuerint. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, præfata Confraternitas nonnisi decem scuta paria annuatim ex locatione dictæ Domus de præsenti percipiat, si verò Domus hujusmodi pretio jam dicto vendatur, ipsúmque pretium in emptionem tot aliorum bonorum stabilium ad favorem ipsius Confraternitatis convertatur, septemdecim scuta, & sexaginta bajoccos monetæ prædictæ quotannis eidem Confraternitati ex bonis emendis hujusmodi proventura sint; ac proinde venditio dictæ Domus utrique partium perutilis sit futura; Nobis propterea Exponentes, ac Officiales, & Confratres prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur illos speciali. bus &c. volen. & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis, eisdem Officialibus, & Confratribus, ut ipsi domum prædictam, pretio supra expresso, memoratis Monialibus vendere, & alienare, ipsúmque pretium in emptionem tot aliorum bonorum stabilium hujusmodi, sicut præmittitur, ad favorem dictæ Confraternitatis, & non in alios usus convertere, & erogare liberè, & licitè possint, & valeant, licentiam, & facultatem, auctoritate Nostra Apostolica, concedas, & impartiaris. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Monasterii, & Confraternitatis, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, ceterísque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem ipsum pretium penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi, & erogandi. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Novembris MDCLXIV. Pontificatûs nostri Anno Decimo.

S. Ugolinus.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 62.

Sacras Reliquias ex Ecclesia Domûs loci S. Joannis in Persiceto extrahi, aut aliis Ecclesiis commodari, sub censuris, & pœnis prohibet.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Sacrarum, ut piè creditur, Sanctorum Reliquiarum, quæ in Ecclesia Domûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Terræ seu Loci S. Joannis in Persiceto, Bononiensis Diœcesis, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, & Dilectos Filios modernos Guardianum, & Fratres dictæ Domûs specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, supplicationibus dictorum Guardiani, & Fratrum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, ne de cetero quævis persona, sive Regularis, sive Sæcularis, cujusvis statûs, ordinis, conditionis, qualitatis, & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacumque auctoritate, superioritate, & officio fungens, etiam individua mentione digna, Reliquias prædictas, seu eorum aliquam partem, etiam minimam, aliis Ecclesiis, Monasteriis, seu Locis piis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione è dicta Ecclesia, seu illius Sacristia extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, & extrahantur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ; à qua

à qua nemo, nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, obtinere possit: ac etiam quoad Regulares, privationis vocis activæ, & passivæ, per contrafacientes, eo ipso, absque alia declaratione incurrendis pœnis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domus, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius Sacristiæ, aut in alio prospicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die x. Maji MDCLXXV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

J. G. Slusius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Regmensis, & anni præd. fol. 595.

Provinciam in duas, Bononiensem, & Lombardiæ dividi, P. Ministro Generali committit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad Futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum Virorum, suave Christi jugum sub arctioris vitæ instituto laudabiliter portantium, curam gerentes, felici, prosperoque illorum regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter studeamus. Exposuit siquidem Nobis nuper Dilectus Filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajolus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod, cum Provinciæ Bononiensis, & Marchiæ dicti Ordinis, propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitûs utriusque illarum, aliasque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint à suis respectivè Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, & sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari, ipse Nicolaus Cardinalis, & Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earumdem Provinciarum gubernio, Regularisque observantiæ in eis conservationi plurimum conducibile fore existimat, si utraque illarum in duas dividatur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones, absque speciali Nostro, & hujus S. Sedis indulto fieri nequeant; Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Protector humiliter supplicavit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac Dilecto Filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos Fratres, expressè Professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononien. & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque Fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respectivè ad concursum passivum ad Definitoratum in Capitulo dicti Ordinis proximè celebrando, prout secundùm Deum expedire eis videbitur, pro hac vice tantùm habilitare, necnon, sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate Nostra Apostolica segregare ab iisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare à Provinciis contiguis Ordinis, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respectivè segregari, & aggregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem circa divisionem, formationem, & gubernium earumdem Provinciarum, quam qualibet emergens causa requirere posset, secundùm datam sibi à Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere liberè, licitè, & validè possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, auctoritate Apostolica prædicta, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-

stitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialitèr, & expresśè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. G. Slusius.

Autog. in Secret. Brevium Apost. Reg. Mensis, & Anni præd. fol. 15.

N O T A.

In executionem hujus Apostolici Brevis Divisio in Comitiis Provincialibus, in Civitate Parmensi celebratis, subsecuta est modo, & forma in sequenti Decreto contentis.

IN NOMINE DOMINI. Nos Frater Bernardus à Portu Mauritio totius Fratrum Minorum Capucinorum Ordinis Minister Generalis. (L. S.)

CUM Summus Pontifex Nobis concedat Provinciam Bononiensem in duas dividi, Nos ejusdem Summi Pontificis Innocentii XI. mandatis obtemperare volentes, decrevimus, prout in præsenti Decreto decernimus ad majorem Dei gloriam, Religionis bonum, & incrementum, & Christifidelium utilitatem, præfatam Provinciam Bononiensem in duas dividere Provincias, propter rationes, in supra posito Brevi contentas, sicut de facto auctoritate Apostolica Nobis in eodem concessa dividimus, videlicet in Provinciam Bononiensem, quæ habebit Conventus sequentes: Bononiæ, Ferrariæ, Ravennæ, Arimini, Cesenæ, Faventiæ, Forolivii, Imolæ, Sanctæ Agatæ, Sancti Arcangeli, Argentæ, Bagnacaballi, Bertinori, Budrii, Castri S. Petri, Cesenatici, Centi, Comacli, S. Joannis in Persiceto, Lugi, Matilianæ, Verucchii, Castri Bononiensis, Mirandulæ, & Concordiæ. Et in Provinciam Lombardiæ, quæ habebit Conventus sequentes, videlicet: Parmæ, Placentiæ, Mutinæ, Reggii, Carpi, Carriggii, Finalis, Scandiani, Florentiolæ, Burgi S. Domnini, Fontis vivi, Castri S. Joannis, S. Martini Estensis, Saxoli, S. Secundi, Castri novi Carfagnanæ, Bozoli, Casalis Majoris, Novellariæ, Sablonetæ, Vitilianæ, Vastallæ, Buxeti: & ita in duas divisas Provincias, quarum prior, sicut antiquitùs, nuncupanda erit Bononiensis, altera verò Lombardiæ: & ne per hanc divisionem religiosa, & fraterna charitas in ullo sentiat detrimentum, sub mutuo amoris igne inter utramque Provinciam, ut decet Viros Religiosos, semper perurgeat, & magis in dies crescat; ideò præcipuè injungimus, ut animabus Fratrum Defunctorum ex utraque Provincia, ab omnibus, tam Sacerdotibus, quàm Clericis, & Laicis consueta in perpetuum suffragia fiant Missarum, Officiorum &c. ac si Provincia adhuc integra foret. Et, ut penitus ab iisdem eliminentur omnia, quæ processu temporis dissidia, & contentiones gignere possent, per hoc idem Decretum decernimus, omnes Conventus tam ex Provincia Bononiensi, quàm Lombardiæ manere, ac subsistere, sicut olim, cum iisdem quæstuationibus, eodem modo dispositis. Super quibus nihil omnino à quopiam, quàm à Nobis, & Successoribus Nostris, sub quovis prætextu valeat immutari, seu innovari: Declarantes ipso facto irritum, quidquid aliter, & in contrarium fiet, seu attentari contigerit: Ita dicimus, decernimus, dividimus, nuncupamus, assignamus, declaramus, & volumus hoc, & omni alio meliori modo. In quorum fidem &c.

Datum in Conventu nostro Parmæ die 20. Octobris 1679.

Fr. Bernardus Minister Generalis.

Locus Sigilli.

Patres Provinciæ Bononiæ.

Fr. Deodatus à Bononia, Minister Provincialis.
Fr. Franciscus Maria à Bagnacaballo, Definitor.
Fr. Angelus à Castro S. Petri, Definitor.
Fr. Carolus Maria à Cesena, Definitor.
Fr. Bartholomæus à Carpo, Definitor.

Patres Provinciæ Lombardiæ.

Fr. Bartholomæus à Zibello, Minister Provincialis.
Fr. Vincentius à Parma, Definitor.
Fr. Bartholomæus à Castro Vetro, Definitor.
Fr. Innocentius à Carpo, Definitor.
Fr. Cherubinus à Corrigio, Definitor.

EPI-

Digitized by Google

EPISTOLA

Sacræ Congregat. Epifcopor. & Regular.

Erectio Monafterii Monialium Ravennæ Archiepifcopo ibidem committitur.

In Lat. trad. RElatis in una Congregatione fpecialiter Deputata iis, quæ Amplitudo Tua per Litteras fuas fub Datum tt. Maji proximè elapfi, quoad inftantias nonnullarum Puellarum in Confervatorio inibi cum Ejufdem licentia commorantium, & fupplicantium pro facultate hoc ad formalem Monafterii Claufuram reducendi, ftrictamque, & primam Sanctæ Claræ Regulam profitendi, expofuit, Eminentiffimi Domini mei benignè condefcendentes cenfuerunt, Amplitudinis Tuæ arbitrio remittendam effe prædictæ fundationis conceffionem fub Regula Sanctæ Claræ, fubjectione Ordinario pro tempore, & cum facultate duas ejufdem Inftituti Moniales, præcedente tamen harum, & Ordinarii earum confenfu, illuc transferendi, quæ in dicto novo Monafterio per tres annos duotaxat cunctentur, fi tamen tot pro inducenda, & ftabilienda Difciplina Regulari neceffarii Amplitudini Tuæ videantur. Tranflatio autem hujufmodi fiat viâ rectâ, fine diverticulo, & gravium Matronarum, &, fi fieri poffit, Confanguinearum comitatu. Conceditur infuper Amplitudini Tuæ facultas Puellas completo probationis anno ad Profeffionem admittendi, & earum numerum præfigendi, in quo ad capacitatem habitationis, & quantitatem eleemofynarum à piis Benefactoribus fperandarum, fpecialim attendat. Cumque Monialibus Monafterii prædicti ex eleemofynis vivere conveniat, cafufque, quo hæ deficiant, obtingere poffit, Eminentiffimi Domini mandant, ut in cafu neceffitatis nonnullus Locus pius ad fubminiftranda neceffaria in forma probante obligetur, haud aliter, ac hic Romæ cum Monialibus Capucinis, idem Sanctæ Claræ Inftitutum profitentibus practicatur. De cetero &c.

Romæ 22. Augufti 1681.

Ex Reg. Secret. Congreg. menf. & anni prædictorum.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Pro alienatione Domûs earundem Monialium Monafterio incorporatæ, aut à Capitulo Cathedrali, & Communitate confenfum præberi, aut hunc à Sancta Sede fuppleri fancitur.

Ravennaten.

ÆDificato nuper Coventu pro Monialibus Capucinis, & detecto nimis angufto, pro illius decenti ampliatione, Jofeph de Sfurtiis domum fuam dicto Conventui contiguam, licet fub directo domioio Capituli Cathedralis, vendidit dictis Monialibus pretio 570., quam Ordinarii permiffu Claufuræ incurporârunt, & fex ab hinc menfibus circiter Moniales ipfæ inhabitant.

Supplicârunt ergo Moniales indulgeri Capitulo, ut illas de dicta Domo empta, & abfque Beneplacito Apoftolico claufuræ incorporata, inveftire valeret fub obligatione perfolvendi annuatim Capitulo Canonem duorum denariorum, & bononeorum fex, ac folitum Laudemium Bononeorum fex pro renovatione fingulis 29. anois facienda, juxta folitum aliarum Inveftiturarum.

Sacra Congregatio die 17. Martii præteriti attenta relatione Archiepifcopi refcripfit pro gratia, dummodo idonea Perfona loco Monialium fe, ejufque Heredes in forma valida obliget ad folutionem Canonum, & Quindemiorum in perpetuum.

Decretum hoc, licet ad Partes in confueta forma tranfmiffum, nondum fuit executioni demandatum, quia in fupplici libello erratum fuit in expreffione Laudemii fingulis 29. annis perfolvendi in Bononeis decem, non autem fex, ac ulterius non expreffum fuerat præcisè, quod vigore concordiæ, inter Capitulum, & Communitatem Ravennæ initæ de Anno 1434. prohibetur exprefsè Capitulo hujufmodi bona tranfmittere ad manus mortuas, ac &c. ob præjudicium, quod evenit Capitulo, cum amplius nequeat Domus ad Ecclefiam titulo devolutionis reverti, ideoque his ftantibus, Capitulum noluit præftare affenfum.

Reformato itaque libello, modo nunc fuperius expreffo, fuper eo iterum Archiepifcopus informare juffus expofita comprobavit, fuumque denuo protulit Votum his verbis: *Quibus non obftantibus videtur concedi poffe gratia petita, quæ Monialibus eft omnino neceffaria, cum jam Domus intra claufuram pofita fit, & in ea captæ fint ædificari neceffariæ officinæ, nec videtur confiderandum præjudicium, quod Canonicis, & eorum Succefforibus accidere poteft, cum illud valde remotum fit, quandoquidem vigore concordiæ præfatæ poffunt Laici ex quocunque contractu tam in-*

ter vivos, quàm in ultimis voluntatibus de bonis in ea comprehensis disponere, unde fit, ut raro admodum bona ex hoc capite ad Ecclesias revertantur, imò hoc novum non est, cum Capitulum prædictum, aliæque Ecclesiæ multa bona aliàs concesserint Locis Piis, & Ecclesiis, quemadmodum constat ex publicis documentis.

Die 17. Novembris 1685. Sacra Congregatio rescripsit: Capitulum, & Communitas deducant eorum jura in Congregatione.

At Archiepiscopus asserens hîc non agi de interesse Communitatis, & Capituli, neque ullum eis ex hujus gratiæ concessione præjudicium oriri posse, stante, quod pauperes Capucinæ domum, eis omnino necessariam, fabricæ incorporarunt, preces enixè fundit pro gratia.

Die prima Februarii 1687. S.Congreg. attenta relatione Archiepiscopi Ravennaten. censuit, si SSmo D. N. placuerit, posse per suas Literas Apostolicas in forma Brevis eidem committi, quatenus denuo requirat Capitulum, & Communitatem, ut præfatæ Domus alienationi, præstare velint consensum, illisque consentire renuentibus, eumdem consensum Auctoritate Apostolicæ Sedis præstet, & suppleat, servata cæteroquin forma Decreti, ab eadem Sacra Congregatione editi sub die XVII. *Martii* MDCLXXXV.

P. Columna Præf.

A. Altoviti Secret.

Ex Reg., seu lib. 37. Decret. Congreg. Mensis, & Anni præd. fol. 63.

N O T A.

Numerum earumdem Monialium ad 23. augeri indultum est sequenti Sac. Congreg. Episc., & Regul. Decreto.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot.; & consult. Episc., & Reg. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Ravennaten., eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis numerum Monialium ad 23. pro suo arbitrio, & conscientia juxta petita augeat. Romæ 30. Septembris 1735.

Franc. Card. Barberinus.

C. Archiep. Calcedonen. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mensis, & Anni præd.

Provinciam à superintendentia duorum Hospitiorum Regni Poloniæ eximit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs pro parte tunc existen. Commissarii Generalis, Ordinis S. Francisci Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quod, cum Charissimus in Christo Filius noster Joannes Poloniæ Rex illustris, pro singulari sua erga dictum Ordinem devotione, Fratres ejusdem Ordinis in Regnum Poloniæ introduci, duoque pro illis Hospitia, unum quidem in Civitate Cracoviensi, alterum verò in Oppido Varsaviæ Posnanien. Diœcesis erigi, & institui plurimùm desideraret. Definitorium Generale dicti Ordinis, suum super ea re consensum præstiterat, idque etiam à dilecto Filio nostro Felice, S. R. E. Diacono Cardinali Rospigliosio, tunc Felice nuncupato, Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Comprotectore approbatum fuerat; Nos piis memorati Joannis Regis votis favorabiliter annuere cupientes, supplicationibus ejusdem Commissarii Generalis, Nobis tunc super eo humiliter porrectis inclinati, ipsi Commissario Generali duo Hospitia pro Fratribus dicti Ordinis, unum quidem in Civitate Cracoviensi, alterum verò in Oppido Varsaviæ prædictis, dummodo tamen Ordinariorum locorum respectivè ad id accederet assensus, etiam nullo requisito, nec desuper interveniente quorumcumque Regularium, in Domibus Regularibus vicinis degentium consensu, ita tamen, ut duo Hospitia hujusmodi à Provincia Bononiensi Ordinis prædicti dependerent, illique subordinata essent, nec Novitii ad Habitum Regularem in illis ullo modo recipi possent, nisi servatis aliàs servandis, Auctoritate nostra Apostolica erigendi, & instituendi, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, eadem auctoritate concessimus, & impartiti sumus, volentes & pari auctoritate decernentes, ut eadem duo Hospitia, postquam sic erecta fuissent, & Fratres in eis pro tempore commorantes juxta Constitutiones, pro felici eorum gubernio à præfato Felice Cardinale, & Comprotectore faciendas regi, & gubernari deberent, nec ipsa Hospitia subinde à prædicto Ordine Fratrum Minorum Capucinorum absque expressa hujus Sanctæ Sedis licentia deseri unquam valerent, neque sine psri ejusdem Sedis licentia aliæ duæ Domus Regulares, sive Hospitia præfati Ordinis in Regno supradicto erigi, & institui ullo modo possent. Porrò prædictis duobus Hospitiis, postquam, ut præfertur, erecta fuissent, ac Fratri-

tribus in eis reſpectivè pro tempore degentibus, ut licet Fratres ipſi ſenarium numerum in quolibet eorundem Hoſpitiorum reſpectivè non implerent, nihilominus ab omnimoda Ordinariorum præfatorum reſpectivè juriſdictione, viſitatione, correctione, cura, & gubernio exempta, & exempti exiſterent, ac huic S. Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjacerent, nec non omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, gratiis, & indultis, quibus Conventus ejuſdem Ordinis, & Fratres in eis commorantes tam de jure, uſu, & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, & poſſent in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſent, & valerent, auctoritate prædicta conceſſimus, & indulſimus. Ac demum Fratribus, in dictis duobus Hoſpitiis pro tempore commorantibus, & in Sacro Presbyteratus Ordine conſtitutis, Sacramentales Chriſtifidelium Sæcularium ad eos recurrentium Confeſſiones, dummodo tamen priùs ad id à locorum Ordinariis reſpectivè approbati fuiſſent, audiendi, eoſque à ſuis peccatis pœnitentia ſalutari, & aliis, quæ injungenda fuiſſent, eis injunctis, abſolvendi facultatem impartiti ſumus; & aliàs, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberiùs continetur. Cum verò poſtmodum dilectus Filius Procurator Generalis ſupradicti Ordinis Nobis exponi feciſſet, quod uno ex dictis Hoſpitiis jam in dicto Oppido Varſaviæ erecto, dilecti pariter Filii Minifter Provincialis, & Definitores ſupradictæ Provinciæ Bononienſis, cui dicta Hoſpitia, ut præfertur, ſubordinata erant, experti, ſuperintendentiam præfati Hoſpitii jam erecti, & fundationem alterius rem ſibi eſſe valde oneroſam, tum propter magnam eorum locorum à dicta Provincia diſtantiam, & quod plenam eorum, quæ ad ſalubre guberoium ſpectabant, notitiam habere nequirent, tum, quod ipſi prædictis Hoſpitiis de Fratribus tantùm ſuæ Provinciæ præfatæ, ſeu ſaltem Provinciæ Lombardiæ providere deberent, quod ſibi admodum difficile erat, & magni incommodi, ſummopere deſiderabant à ſuperintendentia hujuſmodi, & gubernio dictorum Hoſpitiorum liberari, eaque relinquere diſpoſitioni Superiorum Generalium dicti Ordinis, unde propter majorem eorum auctoritatem, & quod ſibi eos Fratres ex toto Corpore ipſius Ordinis aſſumere valerent, quos ei rei magis aptos judicaſſent, extimabatur fundationem hujuſmodi, à dicto Rege ad perfectionem jam fere adductam, poſſe animarum ſaluti magis proficuam, zeloque, & pietati ejuſdem Regis magis reſpondentem, ac cum majore decore ipſius Ordinis provenire: Nobiſque propterea idem Procurator Generalis ſupplicari feciſſet, aſſerens vota dicti Regis, ac Felicis Cardinalis, & Comprotectoris, & Superiorum ipſorum antedictorum in id concurrere, ut dictos Miniſtrum Provincialem, & Definitores Provinciæ Bononienſis à ſuperintendentia, & gubernio Hoſpitiorum hujuſmodi liberare, ac ipſa Hoſpitia diſpoſitioni dictorum Superiorum Generalium committere, de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos ſupplicem libellum hujuſmodi ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam remiſimus. Porrò dicta Cardinalium Congregatio per ſuum Decretum die 3. Octobris proximè præteriti emanatum, eundem ſupplicem libellum ſibi, ut præfertur, à Nobis remiſſum memorato Felici Cardinali, & Comprotectori remiſit, ut veris exiſtentibus narratis, circa ſupradictas Oratoris preces id ſtatueret, quod pro ſuo arbitrio, & prudentia in Domino expedire cenſuiſſet. Ac demum dictus Felix Cardinalis, & Comprotector, auctoritate ſibi à dicta Congregatione per ejus Decretum antedictum attributâ, ſupramemorstos Miniſtrum Provincialem, & Definitores Provinciæ Bononienſis, & Ordinis hujuſmodi præſentes, & futuros, à ſuperioritate, & gubernio memoratorum Hoſpitiorum Regni Poloniæ abſolvit, & liberavit, eademque Hoſpitia ſuperioritati, & gubernio Superiorum Generalium ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtentium commiſit, ſubjecit, & commendavit, & aliàs, prout uberiùs in ejus Decreto continetur deſuper edito, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Felix Miſeratione Divina Sanctæ Agathæ Diaconus S. R. E. Cardinalis Roſpiglioſius Ordinis Fratrum Capucinorum apud S. Sedem Apoſtolicam Comprotector, Auctoritate Nobis in retroſcripto Decreto Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, PP. Provincialem, & Definitores Provinciæ Bononienſis dicti Ordinis Fratrum Capucinorum præſentes, & futuros à ſuperioritate, & gubernio memoratorum Conventuum, ſeu Hoſpitiorum Regni Poloniæ, tenore præſentium abſolvimus, & liberamus, eoſdemque Conventus, ſeu Hoſpitia ſuperioritati, & gubernio admodum RR. Patrum Superiorum Generalium dicti Ordinis pro tempore exiſtentium committimus, ſubjicimus, & commendamus, quibuſcunque non obſtantibus. Datum ex ædibus noſtris hac die 12. Novembris 1687. Fel. Card. Roſpiglioſius Comprotector L. ✠. S.

Cum autem, ſicut idem ſupradictus Procurator

ratore Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse hujusmodi Decretum dicti Felicis Cardinalis, & Comprotectoris, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ejus votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum à memorato Felice Cardinale, & Comprotectore editum, ut præfertur, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ Firmitatis rohur adjimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoqusm, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, prædictis Nostris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Provinciæ Bononiensis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIV. Decembris MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

I. F. Albanus.

Breve formatum in Archivo Generali Ordinis Armario, Custodia Poloniæ.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Concordia Dominos Merlinos inter- & Moniales Forolivii ratione Domûs inita firmatur, & à Merlinis ad vices hujus scuta 500. Monasterio solvi, Episcopo ibidem committitur.

FOROLIVIEN.

Moniales Capucinæ, quibus usque de anno 1673. S. Mem. Clemens X. applicavit inter cetera Bona, quamdam Domum in Civitate positam, & ad præsens possessam à Comite Philippo, & aliis de Merlinis, renuentibus illius possessionem dimittere, prætextu, quod adimpletæ non fuerint conditiones appositæ in Testamento, quibus eadem Bona relicta fuerant, ad evitandas ulterjores lites, diuturnitates, & dispendia, mediante communium Amicorum tractatu, devenerunt ad concordiam, qua Merlini solvunt scuta 500. Monasterio, & vice versa Oratrices cedunt eisdem jura sibi super dicta Domo competentia, supplicant pro beneplacito.

Die 25. Junii 1695: Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Episcopi Forolivien. benignè commisit ibidem, ut, veris existentibus narratis, & postquam compererit Oratricibus expedire, petitam facultatem concordandi pro scutis quingentis, atque cum aliis pactis, & conditionibus necessariis, & opportunis pro suo arbitrio, & conscientia Oratricibus gratis impartiatur. Ita tamen, ut eodem scuta quingenta in stabilibus tutis, atque fructiferis, ad commodum, & utilitatem Monasterii reinvestiantur, seu ad hunc effectum deponantur, donec inveniatur investimentum.

B. Pallavicinus Secret.

Ex Reg. seu lib. 45. Secret. Congreg. mens. & anni fol. 369.

NO-

N O T A.

Fuit ab hoc Monaſterio primò mota, & agitata cauſa contra Parochum, Sacramenta Sororibus Quæſtuantibus miniſtrare prætendentem, de qua ſupra fol. 229. & quæ in earum favorem deciſa eſt, ut ſequitur:

IN Cauſa Forolivienſi vertente inter Venerabile Monaſterium, & Moniales Capucinas, ac Joannem Baptiſtam Lacchinum Parochum Sanctæ Luciæ ejuſdem Civitatis, propoſita fuerunt infraſcripta dubia, nempe:

Primum. An miniſtratio Sacramentorum tam tempore Paſchali, quàm in ultimis infirmitatibus, & Jus ſepulturæ, privativè ſpectet ad Parochum Sanctæ Luciæ, quoad binas Sorores quæſtuantes inſervientes Monaſterio Capucinarum in caſu?

Secundum. An, & pro quibus, invito dicto Parocho, liceat Capellano Confeſſario ejuſdem Monaſterii, Sedes confeſſionales publicè expoſitas pro miniſtratione Sacramenti Pœnitentiæ retinere?

Tertium. An idem Parochus habeat jus quæſtuandi in Eccleſia Capucinarum pro Sanctiſſimo Sacramento, & Animabus Purgatorii.

Sacra Congregatio &c. viſa relatione Epiſcopi Forolivienſis, Partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiſsimo Corſino, ad ſupraſcripta Dubia infraſcriptum in modum reſpondendum cenſuit, videlicet:

Ad Primum, negativè in caſu.
Ad Secundum, affirmativè, quoad duas inſervientes.
Ad Tertium, Negativè. Romæ 18. Auguſti 1719.

Ex Reg. Monialium Secret. Congreg. menſ. & anni præd.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Moniales Terræ Mutilianæ, Fratribus noſtris ibidem, ſingulis annis libras 200. olei, 25. ceræ albæ pro uſu Eccleſiæ, & hebdomadatim ferculum bononeorum 20. [non obſtante prætenſâ horum incapacitate] ſubminiſtrari debere ſancitur.

FAVENTINA LEGATORUM.

IN aſſignatione bonorum facta per Conſtantiam Sevarolam Anno 1657. ad effectum fundaodi in Terra Mutilianæ vel Beneficium Eccleſiaſticum, vel Monaſterium Monialium, tria onera Fundatrix impoſuit. Primùm, annuæ præſtationis librarum centum olei, pro manutentione lampadis ante Sacras Reliquias in Eccleſia Patrum Capucinorum dictæ Terræ. Secundum, librarum vigintiquinque ceræ albæ. Tertium, unius ferculi valoris ſolidorum viginti ipſis Patribus Capucinis per ſingulas hebdomadas ſubmioiſtraodi.

Sequuta de anno 1686. Monaſterii fundatione, recuſant Moniales ſubmioiſtrara dictas Præſtationes, ſub prætextu omoimodæ incapacitatis Fratrum Capucinorum, quare ad inſtantiam Alexandri Ronconi, tamquam uoius de Populo, citatis, & informantibus quoque Monialibus declarari humiliter ſupplicatur.

Primò. Ao Monaſterium Mooialium teneatur ſubminiſtrare ſiogulis annis dictas libras centum olei, & 25. ceræ albæ pro uſu Eccleſiæ Fratrum Capucioorum?

Secundò. Ao ſimiliter teneatur ſubminiſtrare ſingulis hebdomadis ferculum booneorum 20. pro ipſis Capuciois?

Die 2. Martii 1697. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, ad primum respondet affirmativè. Ad ſecundum cenſuit, ſervanda eſſe Decreta Congregationis Fabricæ die 14. Februarii 1633.

J. Card. Sacripantes Præf.

F. Nunez Sac. Conc. Cong. Secr.

Ex Reg. ſeu lib. 47. Secret. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 8 t.

NO-

Digitized by Google

N O T A.

Decretum Congregationis Fabricæ S. Petri, quod circa causam agitatam, seu circa Legata Fratribus relicta communiter servandum esse decrevit, Sacra Congregatio Concilii sancivit, est sequens.

CUM sæpius fuerit habitus recursus ad Sacram Congregationem Vener. Fabricæ S. Petri super annuis Legatis factis, seu faciendis ad favorem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, cum onere Missarum, seu Officiorum, sive gratis, sive alio modo.

Prætendente Venerabili Fabrica Sancti Petri ad illam spectare, propter dictorum Fratrum incapacitatem hujusmodi Legatorum.

Dictis autem Fratribus allegantibus, posse annua Legata hujusmodi recipere tuta conscientia, quatenus Hæres ex sua libera voluntate illa dare in eleemosynam, & committere Fratribus dictas Missas, & Officia voluit, juxta sententiam S. Bonaventuræ, & Decreta S. Congregationis, à Sanctissimo Domino Nostro Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ consultationibus præposita sub die 4. Junii 1628. publicata.

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmissorum provisione, facta prius relatione Sanctissimo Domino Nostro Urbano Papæ VIII. de illius expresso ordine, & mandato decrevit, in futurum super hujusmodi Legatis observari, ut infra.

Quod hujusmodi Legata per Debitores, vel Hæredes non extinguantur, vel reducantur per compositionem cum Ministris Fabricæ faciendam, vel alio quovis modo, sed illorum Capitale, sive sors principalis, vel proprietas, absque ulla diminutione conserventur semper, & perpetuò ad effectum, ut in usus, Romano Pontifici pro tempore existenti bene visos applicari possint. Ita tamen, ut, quamdiu applicationem specialem auctoritate Apostolica fieri non contigerit, Hæredes, vel Debitores possint liberè, si velint, dictis Fratribus dare dicta annua legata, per eosdem Fratres recipienda in eleemosynam, non autem per eos exigenda.

Et quod quævis extinctio, reductio, seu diminutio Capitalis, seu proprietatis, aliter absque Romani Pontificis speciali permissione facta, eo ipso nulla sit, nec Debitoribus, aut aliis quibuscumque suffragetur.

Quodque Commissarii, aliique Ministri Venerabilis Fabricæ super hujusmodi Capitali, seu proprietate supradicta, se de cætero non intromittant, nec dictos Hæredes, seu Debitores aliquo modo molestent, nisi ad effectum reinvestiendi, in casu reinvestimenti, seu providendi, ut conserventur, ut supra, aut aliàs in applicationis executionem, auctoritate Apostolica factam, vel faciendam.

Et quod nolentibus dictis Hæredibus, vel Debitoribus dare dictis Fratribus dictas eleemosynas, seu annuas præstationes, sive legata, ut supra, solvere, vel aliàs illa non solventibus, tunc in eo casu, lapsis duobus annis à die obitûs Testatorum, si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ solutionis illius, eadem Fabrica, vel illius Commissarii, & Ministri, id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, ut supra elapsum biennium, vel ultra, possit, & valeat annuas præstationes hujusmodi exigere, exigique facere, ad suum beneficium, juxta suas facultates, & privilegia, salvo semper Capitali, seu proprietate, ut supra, ad effectum, quod Hæredes, vel Debitores (dummodo de iis per Romanum Pontificem pro tempore existentem aliter non fuerit dispositum, nec prædicta Legata in alios usus ejus auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit) possint, si velint, etiam quomodocumque fuerint, temporibus, & se deinceps in perpetuum dare dictis Fratribus dicta annua legata in eleemosinam, ut supra, nec Fabrica eosdem Hæredes, vel Debitores molestare possit, & valeat, toties, & quoties casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc illis terminis tantum, post quorum maturationem fuerit elapsum biennium, vel ultra, ut supra: salva semper erectione Beneficiorum, & applicatione Legatorum, seu quorumcumque bonorum, & reddituum, ac jurium eisdem beneficiis, seu aliis usibus piis Apostolica auctoritate facta, vel imposterum, quandocumque, & quomodocumque facienda, & executione literarum Apostolicarum desuper expeditarum, seu expediendarum, ita, ut præfata Decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illæsæ remaneant, & suos plenarios, & integros effectus sortiri debeant, ita, quod neque Fabrica, neque Hæredes, vel Debitores præfati ullo modo illas impedire, retractare, vel controvertere valeant, & salvis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sacræ Congregationis Venerabilis Fabricæ.

Prohibuit tamen eadem Sacra Congregatio Fratribus supradictis sub pœna excommunicationis, ipso facto incurrenda, ne audeant, seu præsumant, neque quilibet eorum audeat, seu præsumat, per se vel per alios Syndicos, Ministros, seu Procuratores, tam Seculares, quàm Regulares, dictas annuas præstationes, seu Legata, nec judicialiter, tam coram quocumque Judice Ecclesiastico, quam Sæculari, Ordinario, vel Delegato, nec aliàs, nisi juxta formam dicti Decreti Congregationis Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci, Cismontanæ Familiæ, consultationibus à Sanctissimo Domino Nostro deputatæ, ab Hæredibus, seu quibusvis aliis eorum Debitoribus petere, minusve dictis Hæredibus, seu Debitoribus facere aliquas receptas pro dictis annuis præstationibus, nisi pro rata, & pecunia, seu eleemosynis supradictis cum effectu, ac verè, & realiter eisdem Fratribus data, vel soluta, seu datis, vel solutis, nec sub alia data, nisi sub ea, quâ verè fuerit iisdem Procuratoribus, aut aliis pro eis facta realis satisfactio, & insuper nec provisos Apostolicos pro tempore de beneficiis, quibus Legata supradicta fuerint applicata, vel eorum Procuratores, & Ministros super erectione Legatorum directè, vel indirectè impedire, vel molestare, quovis quæsito colore, vel prætextu audeant, vel præsumant. Datum Romæ ex Collegio ejusdem Sacræ Congregationis die 14. Februarii 1633.

Dominicus Cardinalis Ginnasius.

C. de Ghettis OEconomus.

Exempl. impressum, & Auth. in Arch. Ord. Arm. Provincia Bononiensis.

DE-

D E C R E T O

S. Congreg. Epiſc., & Regul.

Demolitio Hoſpitii in Civitate veteri Cerviæ, & fundatio novi in Civitate nova conceduntur.

Eminentiſs. ac Reverendiſs. Domini.

FR. Gregorius à Cervia, Guardianus Capucinorum Ceſenæ, Provinciæ Bononienſis, humillimus EE. VV. Orator reverenter exponit, quod Religio ejus in Civitate veteri Cerviæ pro Religioſorum itinerantium, & quæſtuantium commodo Hoſpitium habuerit, & ex ſumma Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis, mediante Domino Theſaurario Generali, pro alio Hoſpitio in Civitate nova Cerviæ, quoddam ſubſidium aſſignatum fuerit. Dum autem Orator Hoſpitium antiquum, ceu inutile, & ſupervacaneum, ad materialia illius novæ Fabricæ applicanda, demolire parabat, EE. VV. licentiam pro hujuſmodi demolitione, ſibi neceſſariam ſuppoſuit: quapropter Orator & humillimè ad EE. VV. pro tali facultate ad finem expreſſum recurrit, ne quid, quod conſcientiam ejus aggravet, & EE. VV. diſplieeat, intraprendat. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negot., & Conſult. Epiſc., & Regul. præpoſita, audita relatione P. Procuratoris Generalis Ordinis, cenſuit committendum, prout præſentis Decreti tenore, benignè committit Epiſcopo Cervien., ut veris exiſtentibus narratis, petitam facultatem ad limites primi Hoſpitii pro ſuo arbitrio, & conſcientia Oratori impertiatur.

Romæ die 9. Maji 1704.

G. Card. Carpineus.

N. Grimaldus Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. menſ. & anni præd.

D E C R E T O

Ejuſdem Sacræ Cong. Epiſc., & Regular.

Cauſa ex motivo Crucis, prope viam horti Domûs Ravennæ appoſitæ, à Parocho S. Joannis in Fonte excitata, poſt iteratam diſcuſſionem, Eminentiſſimo Dom. Cardinali Legato pro compoſitione remittitur.

IN Cauſa Ravennaten. inter Antonium Begardum Parochum S. Joannis in Fonte ex una, & Conventum, & Fratres Capucinos ejuſdem Civitatis Partibus ex altera, de, & ſuper infraſcriptis dubiis, nempe

Primò. An ſit removenda Crux appoſita ſupra vicum Horti, & impeditiva tranſitûs curruum, & reponenda in locum ſuum?

Secundò. An ſit reponenda in priſtinum ſepis attentatè abſciſſæ prope eumdem Hortum, in caſu &c.

Sacra &c. attenta relatione Archiepiſcopi Ravennaten. Partibus ipſis auditis, referente Eminentiſſimo Grimaldo, cenſuit, ac decrevit, quod Viſitator Apoſtolicus cum facultatibus ejuſdem Sacræ Congregationis curet omnino componere Partes. Romæ 17. *Septembris* 1712.

Repropoſita cauſa ſub 7. *Junii* 1715. *Partibus ipſis informantibus, & referente eodem Eminentiſſimo Grimaldo, Sacra Congregatio prædictam remittendam cenſuit, prout præſentis Decreti tenore benignè remiſit controverſiam hujuſmodi Eminentiſſimo Legato, ut cum prænarratis facultatibus curet omnino componere Partes. Romæ* 7. *Junii* 1715.

Card. Paraccianus.

Ex Reg. Secret. Congr. menſ. & anni præd.

D E C R E T O

Sac. Congreg. Concilii.

Nominationem Capellani &c. à Guardiano Domûs Comacli ſuſtineri declaratur.

Comaclenſis Electionis.

JOannes Ognibene in ſuo ultimo, cum quo deceſſit, teſtamento, demandavit, ut Sacerdos eligeretur, qui Miſſas pro Anima ſua celebraret, & quod electio pertineret ad P. Guardianum Capucinorum, & ſub-Priorem S. Auguſtini Civitatis Comaclen., ad quos etiam pertinere deberet ſtatuere numerum Miſſarum celebrandarum, *eos rogando, quatenus ex amore Dei in hoc opere ex charitate ad gloriam Suæ Divinæ Majeſtatis, & dicti Teſtatoris beneficium ſe ſe occuparent*: & licet aliqua in Codicillo immutâſſet, firmam nihi-

nihilominus voluit ramanere electionem peragendam à dd. PP. Guardiano videlicet, & Sub-Priore: *maneat in dictorum RR. PP. Guardiani, & Sub-Prioris prædicti facultate eligendi alios Religiosos, dummodo sint Comaclienses*.

Ad tramites testamenti, & codicilli facta fuit Anno 1667. à P. Guardiano, & à Patre Sub-Priore nominatio Sacerdotis Natalis Cassiani de Cavaleriis, nec ulla tunc orta fuit controversia, ex quo uterque in eandem Personam consensit, sed cum secuta vacatione Capellaniæ, P. Guardianus Capucinorum devenerit ad nominationem Sacerdotis Cavalerii, & P. Sub-Prior ad nominationem Sacerdotis Josephi Feletti, controversia inter nominatos excitata est, contendente Feletto, sibi adjudicandam esse Capellaniam, ex quo propter incapacitatem P. Guardiani Capucinorum totum jus nominandi, per jus accrescendi, seu non decrescendi devenit ad Sub-Priorem: & excipiente Cavalerio, Capellaniam sibi esse adjudicandam, tum, quia P. Guardianus capax est dicti juris nomiandi, tum, quia ipse nominatus est ex linea, à Testatore prædilecta.

Quoad incapacitatem P. Guardiani Felettus affert textum in Clementina Exivi §. *Verum etiam de verborum significatione* ibi *prædictis Fratribus non licet, nec competit, quia potius considerata puritate status sui, debent sibi scire interdictum, quod hujusmodi executionibus, & dispositionibus se exponant, & licet subdantur hæc alia verba, cum dicti Ordinis Professores pro nulla re temporali possint in judicio experiri &c.: hæc autem sæpius absque litigio, & contrectatione, vel administratione pecuniæ nequeant expediri*; quæ verba restricta esse videntur ad res temporales, cum tamen litigii ratio se extendat etiam ad quædam jura, vel spiritualia, vel spiritualibus aonexa, hinc deducit, Capucinos, & alios strictissimam paupertatem profitentes, juris nominandi, seu præsentandi reputandos esse incapaces.

Cavalerius econtra capacem omnino reputat P. Guardianum, cum nedum propter præcedentem præsentationem sit in possessione præsentandi, & nominandi, sed etiam, cum actus pietatem concernat, & charitatem respiciat, & absque suspicione fraudis, vel mixtura usus, seu administrationis pecuniarum, & bonorum, cujus ratione prohibitio inducta est, expleri valeat, ut in terminis Testatoris, qui bona reliquerat pro dotatione puellarum, & nominationem commiserat P. Guardiano Capucinorum, & Priori Sanctissimi Sacramenti, argumentatur Cardinalis de Luca de testamentis *disc.* 16. *num.* 10. & 11.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere,

An nominatio P. Guardiani Capucinorum sustineatur? & cui ex nominatis sit adjudicanda Capellania in casu &c.

Fuitque 19. *Decembris* 1722. *resolutum, ut sequitur: adjudicandam esse Capellaniam Thomæ de Cavaleriis in casu &c., & ad mentem*.

Ex Thesauro resolut. Tomo secundo fol. 246. & 252.

N O T A.

Quantumvis Decisio hæc, allegatæ capacitatis, vel incapacitatis nostræ rationem non tangat, & nominationem P. Guardiani dumtaxat approbet, ceu factam in Persona *de linea à Testatore prædilecta*, nihilominus adducta in Tomo primo fol. 187. & in hoc Tomo secundo supra fol. 145. Monumenta abunde juris nominandi nos capaces esse convincunt, hinc & P. Guardianus Comaclensis illiberè exercere specialiter perget.

D E C R E T O

S. Cong. Episc., & Regul.

Fundatio Novæ Domus in Terra Crispini, Archiepiscopo Ravennatensi committitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Fratres Minores S. Francisci Capucini, humillimi EE. VV. servi, necessitatem Conventûs in aere salubri Territorii Civitatis Ferrarien. ad FF. Infirmorum, & Convalescentium beneficium construendi agnoscentes, amplexi sunt occasionem illum erigendi in Terra Crispini sub Legatione Ferrarien., & Diœc. Ravennaten. ad littus Padi sita, & 18. milliaribus à Civitate Ferrarien. dissita, cum nec in dicta Terra, nec in ejus vicinia, alia Regularium Domus reperiatur. Quapropter, cum consensu Illustrissimi Archiepiscopi Ravennaten. Archi-Presbyteri loci, & Communitatis juxta adjuncta authentica testimonia adsit, pro prædicta fundationis facultate EE. VV. humillimè supplicant. Quam &c. *Lib. supplex in Lat-trad.*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episc., & Regul. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Ravennaten. referente Eminentissimo Paulutio Præfecto cen-

censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore committit eidem Archiepiscopo, ut veris existentibus narratis, ac auditis aliis Regularibus, & Parocho, interesse habentibus, postquam sibi constiterit fabricam prædicti novi Conventus cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, dormitorio, hortis, & aliis Officinis necessariis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, quodque ex piorum Benefactorum elemosynis saltem 12. Religiosi commodè ali possint, ad præfatam erectionem, & respectivè Religiosorum introductionem pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis deveniat, ita tamen, ut ea omnia, quæ per Sacros Canones, S. Concilium Tridentinum, & Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novarum Religiosarum Domorum erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur. Romæ IX. *Julii* MDCCXXIII.

F. Card. Paulutius.

V. Archiep. Damasc. Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. Mens., & Anni præd.

Petium terræ ad Montium Abbatiam SS. Perpetuæ, & Felicitatis, Ordinis S. Benedicti spectans, Fratribus Faventiæ pro ampliatione horti donandi, Emo Cardinali Bernardo Mariæ de Comitibus, Abbati, seu Commendatario perpetuo facultatem largitur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Custos Conventus Faventin. Provinciæ Bononiensis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod dictus Conventus præ nimia horti, quem habet, angustia, non modica eorum alimoniæ subsidiorum, quæ ex hujusmodi cultura retrahi solent, penuria laboret, illiusque Fratres versùs vesperum deambulandi, animumque laxandi facultate careant, ac insuper grave incommodum sentiant ex eo, quod dictus hortus supra viam publicam situs reperiatur, qua ratione juvenes studentes congressus scholasticos insimul vespere, juxta eorum mòrem, liberè peragere nequeunt: juxta verò clausuram Conventûs prædicti reperiatur quoddam terræ petium quantitatis duarum tornaturarum, mensuræ illarum partium, ad Montium Abbatiam, nuncupatam Sanctarum Perpetuæ, & Felicitatis, S. Benedicti, seu alterius Ordinis, Civitatis Faventinæ spectans, & à reliquis bonis dicti Monasterii separatum, annui redditûs sex circiter scutorum monetæ, quod dilectus Filius noster Bernardus Maria, S. R. E. Presbyter Cardinalis de Comitibus nuncupatus, modernus dicti Monasterii Abbas, seu perpetuus Commendatarius memorato Conventui pro ampliando hujusmodi horto gratis concedere intendit, si nostra, & hujus S. Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas. Nobis propterea dictus Custos humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Custodem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Bernardo Mariæ Cardinali, Abbati, seu perpetuo Commendatario, ut ipse præfatum petium terræ supradicto Conventui pro ampliatione dicti horti perpetuò concedere, & donare liberè, & licitè possit, & valeat, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Montis prædicti, etiam juramento &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatûs Nostri Anno tertio.

Pro F. Card. Oliverio.

C. Archiep. Emissenus.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mens., & Anni præd. fol. 96.

DECRETO

S. Congreg. Episc., & Regul.

Domui nostræ Cæsenæ, duo petia Vinearum, partim ad Seminarium, partim ad Confraternitatem S. Homoboni inibi spectantia, pro instituenda sylva alienari indulgetur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. supplex In Lat. trad. GUardianus, & Capucini Civitatis Cæsenaten. humillimi EE. VV. Oratores, debita reverentia exponunt, quod Conventum situ Sylvæ necessariæ ampliare cogantur, cum quæstuatio lignorum in dicta Civitate, ejusque confinio ob trasportationem ad Conventum in colla situatum, nimis ardua, & difficilis reddatur. Hinc, cum Pius Benefactor 100. scuta, in terreno hujus pretii investienda ad hunc effectum obtulerit, Oratores ad DD. Electos Seminarii Cæsenaten. ad habendum petium Vineæ Conventui contiguæ, & ab aliis Seminarii bonis segregatæ, recurreruot, qui etiam cum EE. VV. licentia id alienare intendunt, cum occasio dictas pecunias in alio terreno, magis utili, investiendi adsit. Insuper Oratores partem dictæ Vineæ, cum petio simili ad Confraternitatem S. Homoboni, spectante unire cupiunt, cum Vinea Seminarii, Vineæ Confraternitatis sit contigua, quatenus clausuram perfectè quadrare valeant. Quapropter supplicant pro gratia &c., quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiss., & Reverendiss. S. R. Ecclesiæ Cardinalium negot. & consultat. Episc. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Cæsenaten., Eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit, facultatem juxta petita pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut pretium obventurum tam Seminario, quàm societati, in aliis bonis stabilibus, liberis, & fructiferis, favore eorumdem Seminarii, & Societatis, sub pœnis contra Regularium bona alienantes impositis, in casu contraventionis omnino incurrendis, integrè, fideliter, unicoque contextu investiatur. Romæ XI. *Januarii* MDCCXXXII.

Card. Franc. Barberinus Præf.

I. Archiep. Cor. Secret.

Ex Regesto, Secret. Congreg. Mensis, & Anni præd.

RESCRIPTO.

Privilegium Altaris in Ecclesia Domûs S. Joannis in Persiceto ad omnes hebdomadæ ferias extenditur.

Beatissime Pater.

GUardianus, & Religiosi Capucini Conventûs S. Joannis Diœc. Bononiensis obsequiosissimè Sanctit. Vestræ exponunt, quod, licet in ipsorum Ecclesia S. Joannis in Persiceto, gratiosissimè ab ipsa Sanctit. Vestra consecrata, sit Altare per tres ferias hebdomadatim privilegiatum, nihilominus hoc non sufficiat ad satisfaciendum continuæ Benefactorum petitioni, & instantiis pro Missis in Altari privilegiato celebrandis. Hinc, ut Sanctitas Vestra privilegium hujusmodi ad omnes hebdomadæ ferias extendere dignetur, humillimè supplicant. Quam &c. *Lib. supplex In Lat. trad.*

Foris: *SSmo D.N.PP.* BENEDICTO XIV.

Pro Guardiano, & Religiosis Capucinis Conventûs S. Joannis in Persiceto.

Rescriptum: *Ex Audientia Sanctissimi Die* 2. *Mensis Decembris* 1740.

Sanctissimus benignè annuit pro extensione dictæ gratiæ Altaris Privilegiati, uti petitur, voluitque ex actu Suæ Clementiæ, ut suffragetur, etiam absque expeditione Brevis.

Joseph Livizani Secret.

Orig. in Arch. Conventûs.

PRO-

PROVINCIA LOMBARDIÆ.

Uemadmodum clara hac Insubria Provincia communem cum Provincia Bononiensi habuit ortum, ita & promiscuum Justitiæ Distributivæ cum eadem tenuit gubernium, usque dum subsequa Anno 1679. partitio utrique singularis Provinciæ contulit prærogativas.

Ex ea, vel adhuc unita, vel divisa, pullulârunt Viri tum officiis Ordinis, tum prosapiæ claritate, tum virtutis honore, tum sanctioris vita odore conspicui.

In Ordinis officiis, effulget P. Antonius à Mutina, Minister Generalis Fratrum, & Frater Germanus celebris in Historia Belli Ducis, & Comitis Raymundi Monteeuculi, de quo primo videsis Tom. 1. fol. 92.

Ad munus Procuræ Generalis evectus est Fr. Felicianus Placentinus, qui hæreditariam ex Marchionum Lampugnanorum Sanguine nobilitatem peculiari vitæ integritate cumulavit, & jura Religionis, & auctoritatem nostri P. Procuratoris Curiæ acriter defendit.

Officio Definitoris Generalis functi sunt: Fr. Romualdus â Parma, ex Illustri Comitum Castellinarum Gente, quem Serenissimus Dux Odoardus Lue Epidemica Parmæ grassante, suum Vice-Ducem, & Illustrissimus D. Episcopus suum Vicarium constituêre; quem Serenissimus Raynutius II. ob gravia negotia ad Catholicum Hispaniarum Regem ablegavit, & in cujus exequiis turmatim confluens Populus illius exuvias, seu S. Reliquias collegit.

Fr. Joachimus à Soranea, sacra & prophana eruditione illustris, & Linguæ Hebraicæ apprimè gnarus, ita, ut Hebræorum perfidiam sæpius felici lucro confunderet.

Obit hoc idem munus in præsentia Fr. Joannes Maria à Parma, cui nativa virtus regimen Provinciæ, Commissiones extra Provinciam, & Officium Consultoris Sancti Officii Inquisitionis Parmæ prius imposuerat.

Inter Viros prosapiæ claritate præstantes recenseo: Fr. Joannem Baptistam, seu Alphonsum II. Mutinæ Ducem, de quo in Bullarum serie fusior redibit memoria.

Fr. Eleutherium à Placentia, ex antiqua Aragoniorum Appiani Familia, olim Plumbini Principe, qui in prædicta Hispanica Legatione P. Romualdi fuit Comes, & ultimus unitam adhuc Provinciam, ceu Minister Provincialis gubernavit.

Fr. Ludovicum à Sancto Secundo, ex præclaro de Rubeis Stemmate, Comitatûs S. Secundi Domino, de quo, dum avitos honores ille sub raræ humilitatis Lacerna occultavit, Typus publicus splendorem virtutis exaltavit.

Oculis nostris obversantur Viri parto virtutis honore fulgentes, videlicet Fr. Antonius Mariæ Piscatorius à Parma, Archiepiscopus Ephesinus primò, & jam Ecclesiæ Gallipolitana Præsul, de quo Tom. 1. fol. 216.

Fr. Michael Angelus à Rhegio Lepidi, Sacri Palatii Apostolici Concionator, de quo in serie Bullarum. San-

Digitized by Google

Sanctioris vitæ odore post mortem vivunt: Fr. Remigius à Bozolo, *Agri Mantuani loco*, *qui per Italiam*, & *Germaniam Commissarius Cœnobia utili lustravit zelo*, & *cujus vitam*, *quam magis abstinentia*, *quàm mensâ pascebat*; *existimationem*; *quâ ultimæ ejus luctæ Serenissimi Bavariæ Principes Maximilianus Elector*, & *Albertus cum Conjugibus astiterunt*; & *effusum ad ejus funeralia Populi confluxum*, *quem nostra Sacra Ædes Monachii non capiebat*, *amplè in sua Bavaria Pia* R. P. *Mathæus Raderus Societatis Jesu describit*.

Fr. Josephus Maria à Carpio, *Eremita dictus*, *ob Eremitorium Mutinę abs eo constructum*, & *pœnitentiæ innocentię exemplo sanctificatum*.

Fr. Peregrinus à Paullo, *qui ob morum candorem Sanctus*, *ob zelum Prædicationis Apostolus*, & *ob mirabilia*, *quæ operatus est*, *Thaumaturgus fuit appellatus*.

Fr. Bonaventura à Mutina, *ex Marchionum Bevilaquiorum Stirpe*, *cujus vita*, *virtute*, & *prodigiis ita corruscavit*, *ut Typus publicus eam reddiderit mundo perennem*.

Tandem (*ut plures alios reticeam*) *Fr. Francisci à Banione fama per totam pene Europam ita percrebuit*, *ut Supremi Principes*, *præsertim Augustissimus Imperator Leopoldus*, *illius videndi*, & *penes se habendi cupidine traherentur*, *quin Serenissimus Raynutius II. illum à se avelli pateretur*. *Schedis Benedictionum*, *quas typis impressas*, & *manu sua signatas Franciscus dispensaverat*, *Deus mirorum effectuum addidit virtutem*, *ita ut adhuc nostro hoc tempore devotâ conquirantur aviditate*.

Rara denique hujus Provinciæ gloria est, *ex tenero Seren. Ducum Farnesiorum in eam affectu dimanans*: *præterquam enim*, *quod Altesati Principes benignâ liberalitate Domos fundaverint*, *fundatasque continuis elemosinis foverint*, *etiam eorum cineres Fratribus relinquere consueverunt*, *ita quidem*, *ut in eisdem cryptis*, *in quibus Fratrum cadavera sepeliuntur*, *eodem*, & *ipsi Ordinis Habitu*, *eodemque humili apparatu*, *semota*, *die humationis*, *omni pompa*, & *fastu*, *ad exemplum Magni Alexandri Ducis*, *qui primus hoc conditorium*, & *Habitum*, *emissâ quoque vocorum nostrorum Professione*, *sibi selegerat*, *quiescere voluerint*, *Hinc dum Capharonia Ducis Estensis Alphonsi*, *seu Fr. Joan. Baptistæ ossibus gloriatur*, *Parma Farnesiorum exuviis decoratur*.

Numerat pro præsenti statu:
Domos Fratrum XXXI.
Monasteria Monialium Strictæ Observantiæ V.
Capucinarum Privilegiatarum I.
Capucinarum Tertiariarum II.

Hor-

Hortum, aliàs per Testamentum Constantiæ Zobolæ Pauperibus Christi hypotheticè relictum, à Comite Horatio Malegutio Hærede, Fratribus pro fundatione Domûs, & Ecclesiæ Rhegii tradi, Episcopo Loci committit.

A tergo. *Venerabili Fratri, Episcopo Regiensi.*

GREGORIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Horatius, natus quondam Annibalis Malegutii Regien. quod aliàs quondam Constantia Zobola, dum vixit relicta quondam Sigismundi, etiam Malegutii, Patritii Regien. in suo ultimo, quod condidit, Testamento, Hæredem sibi universalem instituit dictum Annibalem, ipsius Sigismundi Fratrem, dictique Annibalis Filios, & Descendentes in perpetuum, eum legatis diversis ad summam duorum millium scutorum ascendentibus, vel excedentibus, volens, & mandans, quod deficiente linea præfati Annibalis, hæreditas ipsius, quæ consistit in una possessione in Villa Argeni, Regien. Diœcesis, & in uno horto, in Civitate Regiensi in vicinia Sancti Blasii, & in via, quæ dicitur Tiradora, juxta suos confines, donetur Pauperibus Christi, declarandis per suos Fideicommissarios; postea verò idem Annibal, solutis de suis propriis bonis illis legatis duorum millium scutorum, suum ultimum condidit Testamentum, in quo duos ejus Filios, videlicet dictum Horatium, & quondam Flaminium, suos instituit Hæredes universales, volens, & mandans, quod ipsis decedentibus absque filiis, seu illorum linea deficiente, possessio, & hortus hujusmodi, prius Constantiæ, deberent possideri à quibusdam suisConsanguineis,& hoc quousque eis solverentur præfata duo millia scutorū, per ipsum Annibalem, pro diversis ejusdem Constantiæ legatis solutis, ut supra: qua summa præfatis Consanguineis sic soluta, tunc possessio, & hortus prædicti pervenirent ad Pauperes Christi, eligendos per dictos Fideicommissarios, juxta formam Testamenti dictæ Constantiæ, & aliàs, prout in dictis Testamentis, seu illorum instrumentis respectivè plenius contineri dicitur.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nunc cupientes Fratres Ordinis Capucinorum in dicta Civitate Regiensi novam ibi Ecclesiam, & Domum fundari, ac erigi, ipsique non habentes, nec invenientes alium locum pro hujusmodi ædificiis construendis, nisi præfatum hortum, rogaverint dictum Horatium, ipsius Annibalis Filium, & Hæredem, ut ipsum hortum illorum Religioni, seu Congregationi amore Dei donare, & offerre vellet, dictusque Horatius considerans salutiferum esse in Cœlo thesaurizare, piæ illorum petitioni libentissimè annuit, nihil de suo, & Filiorum, & Descednentium suorum damno cogitans: qui Horatius, quamvis etiam hucusque sulutus, & sine filiis existat, habilis tamen est ad habendum, & procreandum, sed, quia dubitat, quod, si ipse præfatum hortum daret eisdem Capucinis, & postea sine Filiis decederet, Consanguinei ipsius possint adire ipsum hortum, quousque sibi solverentur illa duo millia scutorum,& etiam Fidcicommissarii præfatæ Constantiæ possent nolle habere Capucinos pro Pauperibus Christi, sed ad suum libitum illa bona dispensare, unde in eo casu expellerentur dicti Capucini ab hujusmodi horto.

Propterea idem Horatius cupiens in vita sua, non obstante quocumque damno suo, ac ejus Filiorum, & Descendentium, dictis Capucinis satisfacere; hortum ipsum eisdem Capucinis dare, Consanguineis verò pro summa duorum millium scutorum ab ipsa possessione extrahendorum, ac pauperibus Christi pro residuo pretii dictæ possessionis talem cautionem, ut statim deficiente ejus linea, & Consanguineis ipsa duo millia scutorum solvantur, & Pauperibus Christi per Fideicommissarios dictæ Constantiæ residuum pretii dictæ possessionis distribuatur, præbere intendat.

Sed, quia stante Testamento præfatæ Constantiæ, in quo ipsa Testatrix vult, hortum ipsum, deficiente linea dicti Horatii distribui pauperibus Christi, arbitrio suorum quorumdam Fideicommissariorum, suum, & dictorum Capucinorum hac in parte nequeat adimplere desiderium, nisi per Nos de opportuno super hoc provideatur remedio, idcirco ipse Horatius Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus sibi super his opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos de præmissis certam notitiam non habentes, ac dicti Testamenti, seu illius Instrumenti tenorem, necnon possessiones, & horti prædictorum situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula, denominationes, & . . . . etiam annuos valores præsentibus pro expressis haberi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ præsentibus committimus, & mandamus, quatenus, si præmissa Nobis exposita, ita esse Tibi legitimè constiterit, eidem Horatio, ut dictum

ctum hortum prefatis FF. Capucinis pro eorum Domo, & Ecclesia in dicto horto ædificandis, cum juribus, & pertinentiis suis universis in perpetuum dare, tradere, & assignare, ipsis verò Fratribus Capucinis, ut eumdem hortum ab eodem Horatio ad effectum aorum Ecclesiam, & Domum ibidem, ut præfertur, construendi, recipere, & perpetuò retinere, liberè, & licitè respectivè valeant, data per ipsum Horatium, ut præfertur, cautione Consanguineis, videlicèt pro summa duorum millium scutorum, à præfata possessione extrahandorum, pauperibus verò Christi præfatis pro residuo pretii ejusdem possessionis, ad hoc, ut statim deficiente ejusdem Horatii linea, dicta duo millia scutorum Consanguineis solvantur, & pauperibus per Fideicommissarios dictæ Constantiæ residuum pretii ipsius possessionis distribuatur, ita quod ipsi Fratres Capucini nullo unquam tempore ab horto præfato, illiusque situ, & eorum possessione per Fideicommissarios, & pauperes Christi præfatos, aut alios quoscumque, quavis auctoritate, vel prætextu ejici, expelli, vel amoveri, aut aliàs desuper quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri possint, vel debeant, quinimo ipsi pro veris pauperibus Christi, quoad dictum hortum consequendum, etiam tamquam si ipsi Fratres Capucini ab eadem Constantia ad hujusmodi hortum habendum expressè electi, ac nominati fuissent, ipsaque Constantia illos in ejusdem horti possessionem etiam ex tunc immisisset, auctoritate nostra concedas, & indulgeas; necnon ipsos Fratres Capucinos, etiam tamquam pauperes Christi in locum supradictorum, & quorumcumque aliorum Pauperum Christi, per dictam Constantiam, in ejus Testamento præfato, in genere, ut præfertur, vocatorum, quoad eumdem hortum in omnibus, & per omnia ex nunc etiam in perpetuum surroges, ponas penitùs, & substituas, dictæ Testatricis voluntatem, etiam quoad hoc opportunè, & sufficienter commutando. Non obstantibus præmissis, ac voluntate Testatricis hujusmodi, & Fideicommisso præfato, & quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam Civitatis Regien. & Ordinis Capucinorum prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, legibus, etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam motu proprio, consistorialiter, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, & specifica mentio habenda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vica duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Decembris MDLXXIII. Pontificatus Nostri anno secundo.

Breve form. in Archivo Provinciæ.

Ecclesiam ruralem Sancti Laurentii, in Territorio Casalis Majoris existentem, à Præpositura S. Abundii Cremonæ, prius ad Ordinem Humiliatorum spectante, & postea in Commendam Archangelo Cardinali Theanen. nuncupato concessâ, cum agro contiguo dismembrari, & Fratribus pro habitatione, & usu consignari indulget.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

AD exequendum Pastoralis officii debitum vigilantibus studiis intendentes, votis illis, per quæ Religiosarum Domorum erectionibus, & in illis divinis laudibus insistere cupientibus, præsertim sub Regularis observantiæ disciplina, mundania abjectis illecebris, studio piæ vitæ vacantium Personarum sustentationi, & commoditati, vel divini cultûs augmento valeat salubriter provideri, libenter annuimus, ac ea, prout expedire conspicimus, favoribus prosequimur opportunis.

Sanè Dilectus Filius Noster Archangelus Tituli S. Cæsarii in Palatio, Presbyter Cardinalis Theanen. nuncupatus, qui Præposituram S. Abundii Cremonen. olim Ordinis Humiliatorum, nunc suppressi, & ad secularitatem Apostolica auctoritate redacti, ex concessione, & dispensatione Apostolica in Commendam, ad ejus vitam obtinet, Nobis nuper exposuit, quod ipse Archangelus Cardinalis animadvertens, Fratres Ordinis Minorum Capucinos nuncupatos, diversarum Domorum Cremonensis, & aliarum vicinarum Diœcesum eleemosynas, pro eorum sustentatione necessarias, præsertim tempore hyemali, in illis partibus, à Civitatibus, & locis, seu oppidis remotis, propter magna frigora, nives, & glacies exquirere coactos, maxima incommoda pati, & propter eorum vitam exemplarem, & regularem divini cultûs observantiam, populo illarum partium gratos, & acceptos esse; ut illorum necessitatibus subveniatur faciliùs, & commoditatibus consulatur, ruralem, & sine cura Eccle-

fiam

siam S. Laurentii, sitam in Territorio Casalis Majoris Cremonen. Diœcesis, eidem Præposituræ Apostolica auctoritate unitam, annexam, & incorporatam cum quodam agro sedimine, aliàs *proprietate* nuncupato, perticarum paulò plùs vel minus decem, & octo, eidem Ecclesiæ contiguo, juxta suos veros confines, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito concedere, ejusque rei causâ dissolutioni unionis, annexionis, & incorporationis hujusmodi ad effectum prædictum consentire decrevit.

Quare dictus Archangelus Cardinalis, tam suo, quàm Dilectorum Filiorum Generalis Ministri, & Fratrum Capucinorum hujusmodi nominibus, Nobis humiliter supplicavit, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod semper in unionibus commissio fieret ad Partes, vocatis quorum interesset, alioquin unio non valeret, Generalem Ministrum, & Fratres præfatos, eorumque singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, unionem, annexionem, & incorporationem præfatas, ipsius Archangeli Cardinalis ad hoc expresso accedente consensu, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò dissolvimus, & remanentibus ipsi Præposituræ ceteris omnibus dictæ Ecclesiæ bonis, proprietatibus, juribus, & actionibus, agrum prædictum à Præpositura præfata dismembramus, & separamus, necnon Domum prædicti Ordinis apud eamdem Ecclesiam Sancti Laurentii cum claustro, Dormitorio, & ceteris officiis, & officinis pro usu, & habitatione unius Guardiani, & Fratrum ipsius Ordinis erigimus, & instituimus, ac Ecclesiam Sancti Laurentii prædictam, cujus fructus, redditus, proventus, jura, bona, proprietates, & actiones eidem Præposituræ (ut præfertur) remanent, per dissolutionem hujusmodi, aut aliàs vacantem, necnon agrum sic separatum, ac dismembratum eidem Guardiano, & Fratribus, qui illam juxta ritus, & mores suos inhabitent, & reforment, pro Ecclesia, Domo, claustro, ac horto, ac aliis ædificiis, illi necessariis, construendis assignamus, illaque acceptandi, construendi, & in illis sic erectis habitandi licentiam concedimus, ita, quod Generalis Minister, & Fratres præfati illorum possessionem corporalem per se ipsos, vel alium, seu alios, Ordinarii, vel cujusvis alterius licentiâ minimè requisitâ, apprehendere absque censurarum incursu, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus, non obstantibus voluntate Nostra præfata, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, necnon fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, qua cavetur expresse inter alia, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Professores, loca ad habitandum de novo recipere, seu recepta mutare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione ejusmodi expressam mentionem faciente, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, ac Ordinis prædicti, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordini, illiusque Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, Decretis, seu aliàs in contrarium quomodolibet concessis; quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret &c. illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Proviso, quod Ecclesia Sancti Laurentii præfata debitis non defraudetur obsequiis, sed ejus supportentur onera consueta.

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam Nostræ absolutionis, dissolutionis, dismembrationis, separationis, institutionis, concessionis, indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, die vigesima prima Septembris, Pontificatus Nostri anno quarto.

Autograph. in secretioribus Archivi Vaticani Tabulariis, de quo Bulla formata in Archivo loci Casalis Majoris, & copia authentica in Archivo generali Ordinis Arm. Provincia Lombardiæ.

Fr. Petrum à Placentia, ab Archiconfraternitate Confalonis de Urbe pro Captivorum redemptione Algerium, & ad alias Africæ partes ablegatum, variis facultatibus communit.

Dilecto Filio Petro Placentino, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Professori.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm Algerium, aliasque ad partes Africæ nomine Archiconfraternitatis Confalonis de Urbe pro captivis redimendis sis propediem de licentia nostra profecturus: Nos salutem animarum ipsorum captivorum expetentes, Tibi facultatem tribuimus confessiones quorumcumque Christianorum Algeri, & in aliis Africæ partibus præfatis, ad quas Te declinare contigerit, existentium audiendi, illosque à quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, & in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, ac etiam contentis in literis, die Cœnæ Domini legi solitis (non tamen hæresis, læsæ Majestatis, & delationis prohibitorum ad partes infidelium) necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, injuncta illis salutari pœnitentia, absolvendi, atque super quacumque irregularitate quomodolibet (præterquam ex homicido voluntario, & bigamis) contracta cum personis, etiam in Presbyteratus Ordine constitutis in foro conscientiæ duntaxat, ita, ut Missas celebrare, & aliàs in divinis ministrare valeant, dispensandi; præterea super bonis, quæ capti vi habuerint malè parta, erogatâ saltem aliquâ portione in beneficium aliorum captivorum, seu in aliam eleemosynam arbitrio Tuo disponendi, illaque eis concedendi, & condonandi. Necnon cum iis, qui aliquo consanguinitatis, seu affinitatis gradu prohibito conjuncti (exceptis primo, & secundo gradibus) aut impedimentis Cognationis spiritualis, non tamen inter levatum, & levantem, seu publicæ honestatis justitia obstantibus, matrimonium inter se contraxerint, illis absolutione ab excommunicatione, & incestus reatu, ac excessibus hujusmodi in utroque foro priùs impertita, & pœnitentia salutari injuncta, ad hoc, ut non obstantibus graduum, & aliis hujusmodi impedimentis, matrimonium hujusmodi inter se de novo, etiam absque ullis solemnitatibus contrahere, & in eo, vel, si id ex justis causis fieri non poterit, in contracto hujusmodi matrimonio remanere licitè possint, misericorditer dispensandi, prolesque inde susceptas, & suscipiendas legitimas decernendi: ac etiam pro usu locorum, & Ministrorum Ecclesiasticorum dictarum partium paramenta Ecclesiastica benedicendi. Denique, ut uberior, & certior animarum ubique fructus provenire possit, Tibi, ut, si hæc omnia prædicta commodè facere nequiveris, unum, vel plures Sacerdotes, tam seculares, quàm regulares, quateous opus fuerit, in præmissis omnibus, & singulis, loco Tui, cum simili, vel limitata potestate deputare liberè, & licitè valeas, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Decembris MDLXXXIV. Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

N O T A.

(a) *Tom. 2. Annal. fol. mihi 167.*
(b) *Part. 2. Flor. Seraph. fol. mihi 351.*

MAgni nominis Virum fuisse Fr. Petrum supramemoratum testantur æquè nostri Boverius (*a*) & Arembergius (*b*) quorum uterque ejus vitam zelo prædicationis, & spiritu charitatis celebrem fusè collaudat, ac fortius id sonuit Apostolica illius Algerium (quod alii Juliam Cæsaream vocant) legatio, ut ibi Christianos, sub diro servitutis jugo gementes, redimeret. Opus hoc ut facilitaretur, illi, præter Fr. Philippum à Roccacontrata, duo viri seculares, videlicet Joannes Sanna, & Ludovicus Grummius adjuncti fuére. Faustus fuit illorum ibi appulsus, cum plures illico, solutis captivitatis vinculis, beneficium libertatis adepti sint, quos dicti Viri seculares Romam cum exultatione conduxére, Petro in reliquorum solatium ibi permanente, & *Domino* in proximo *serviente, cum omni humilitate, & lacbrymis, & tentationibus, & testificante* tum Christianis, tum *Gentilibus in Deum pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Jesum Christum*. Lues Epidemica dum locum invasit, & Petrum corripuit, ferventiore studio infectis ministrantem, eumque charitatis sacrificium fecit & spolium mortis; hanc in conspectu Domini pretiosam fuisse docet, quæ eam præcessit, res admiranda, à prædictis Auctoribus in locis citatis ita descripta: *Cum in Sacello, in quo Petrus Sacra Missæ Mysteria celebrare solebat, geminæ Sancti Rochi, & Sancti Sebastiani imagines, distinctis tabulis depictæ essent, quæ medium Sancti Leonardi iconem, velut ostio concludebant, hoc tempore illa sudorum, ac lacbrymarum guttas effundere visæ, quæ sæpius à Fratre Philippo Petri socio extersæ, haud tamen exsiccari poterant, sed tamdiu tum ex fronte, tum ex oculis erumpere cernebantur, donec Petrus spiritum Deo redderet: quo tempore, uterque postis, præfatis imaginibus insignitus, nullo, præterquam Dei imperio occlusus, imaginum aspectum hominibus subripuit.*

IN-

INDULTO PONTIFICIO.

Curam Animarum ab Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptistæ Corrigii separari, haneque pro constructione Domûs Fratribus consignari decernitur.

Illustrissime, & Reverendissime Domine.

Epistola commendatitia. PRO parte Domini Fabritii à Corrigio Illustrissimæ Dominat. Vestræ pro gratia, à Sanctissimo procuranda supplicatur, ut cura Animarum de Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptistæ, districtûs dictæ Terræ Corrigiensis separetur, & 3. aliis Ecclesiis Parochialibus magis vicinis, & opportunis assignetur, quatenus prædicta Ecclesia eum Domo, & contigui terreni parte FF. Capucinis pro construendo ibi Conventu tradatur, & ex ejusdem Ecclesiæ redditibus Altare in beneficium simplex, quo impræsentiarum Rector ejusdem Parochialis gaudet, intra dictam Terram in Ecclesia Collegiata S. Quirini, cum onere Missæ pro quolibet die festo erigatur. Ad quod tam Reverendissimus Episcopus Regii, & modernus ejusdem Ecclesiæ Rector, quàm homines ejusdem Parochiæ, in parvo numero existentes, ob Ecclesiam, cui assignabuntur, cuilibet eorum magis opportunam, tam ipsi Rectores Parochiarum ob utile, ex emolumentis incertis (uti ex Instrumentis publicis, quorum copia Illustrissimæ Dominat. Vestræ jam fuit communicata, constat) iis accedens, consentiunt.

3. *Julii 1585. Sanctissimus D.N. annuit, consentiente Ordinario, & Rectore, præsertim, cum Animarum cura in ea Parochia sit admodum exigua.*

A. Card. Caraffa Præf.

Ex Reg., seu lib. 4. Congreg. Conc. fol. 52.

N O T A

Indulto ejusdem Sacræ Congregationis, D. Vicario Regii per epistolam intimato, pro quadrando Conventûs horto permutatio petii terræ cum alio contiguæ Ecclesiæ concessa est, ut sequitur:

Illustrissimi Domini mei indulgent, ut PP. Capucini Corrigii &c. terrenum cum alio Ecclesiæ, eorum Conventui vicinæ permutent, quatenus hortus, qui difformis dicitur, quadrari possit, ita tamen, ut consensus Beneficiati illius Ecclesiæ accedat. Hinc ita fieri permittet &c. Romæ 16. Augusti 1604.

Ex Reg. Secret. Congreg. Anni, & Mensis præd. fol. 38.

E P I S T O L A

Sacræ Congreg. Episcopor. & Regul.

Constructio Monasterii Monialium in Civitate Parmæ, Episcopo committitur.

Indult. trad. FActæ sunt instantiæ S. Congregationi à Civitate Parmæ pro licentia erigendi Monasterium Monialium Capucinarum simile illi, quod est in hac alma Urbe, & pro securitate victûs fuit expositum, quod quædam illius Civitatis Confraternitas ad providendum tam necessitati ipsarum Monialium, quàm erectioni Monasterii se obliget: hinc Illustrissimi Domini resolverunt, quod, si Amplit. Tua de obligatione taliter facta ut defectus necessitatis timeri non debeat, fuerit informata, Monasterium construendi licentiam largiatur, & quando clausura ad perfectionem fuerit redacta, & secura, poterit Monialibus Capucinis ingressum concedere, præfigendo tamen earum numerum, qui Amplit. Tuæ conveniens videbitur, & disponendo, quod pro hujusmodi effectu necessarium judicabit, ad quod vigore præsentium Eidem omnis tribuitur facultas. Romæ 10. Dec. 1606.

Ex Reg. Secret. Congreg. Anni, & Mensis præd. fol. 101. Vide & infra concessionem Confessarii ex Ordine.

Fr. Nicolao Mantuano Serenissimæ Annę Catharinæ Austriæ Archiducissæ Confessario, in hujus ædibus cum Socio morari indulget.

Dilecto Filio Nicolao Mantuano Fratri Ordinis Capucinorum.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili salutem, & Apost. Benedictionem.

Piis, ac devotis supplicationibus Dilectæ in Christo Filiæ, Nobilis Mulieris, Annæ Catharinæ, Archiducissæ Austriæ, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, qui, ut accepimus, ejus Confessarius existis, ut de Tui Ministri Generalis licentia, & consensu in certis casibus, & anni temporibus, quibus dicta Anna Catharina, Archiducissa, Te ad consulendum illius conscientiæ securitati vicinum habere voluerit, cum altero socio ejusdem Ordinis in ædibus ejusdem Annæ Catharinæ Archiducissæ licitè, ac tuta conscientia degere, & morari diu, noctuque valeas, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus: Admonentes Te nihilominus, & socium tuum, ut districtè divini judicii memores, in seculari domo commorantes, regularis vitæ, & professionis legibus Vos in reliquis adstrictos esse cogitando, vita, & exemplo omnibus aliis ædificationi sitis. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis tui, etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die 11. Januari MDCVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens., & anni præd. fol. 323.

Monasterium Monialium in Civitate Placentina erigi; eas sub perpetua clausura, & jurisdictione Ordinarii viventes, à Confraternitate, in Ecclesia S. Mariæ de Turricella erecta sustentari, iis omnia Ordinis privilegia communicari, ac Confessarios, & Capellanos ex Ordine designari, Vicario Generali ibidem committit.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio, Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Placentini in spiritualibus Generali, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Debitum Pastoralis Officii Nobis ex alto commissi requirit, & Nos ad id promptos excitat, ut ad ea, per quæ prudentes, & aliæ honestæ Mulieres, sub suavi Religionis jugo, & debita clausura Altissimo famulari, suique sexus fragilitatem effugere valeant, ac exinde flores honoris, & fructus honestatis, Regularisque vitæ propagatio proveniant, libenter intendamus, ac in his Officii nostri partes libenter interponamus, prout rerum, ac temporum, & locorum circumstantiis debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis Placentiæ Provinciæ Bononiensis, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod, cum in dicta Civitate, quæ situs amplitudine, Palatiorum, & ædium magnificentia, aeris salubritate, annonæ, & aliarum rerum ad humanæ vitæ usum necessariarum copia, & commerciis, Procerum quoque, Equitum, Nobilium, ac aliorum opibus, & divitiis affluentia, Virorum frequentia, populique multitudine, ac Nundinis ter, aut quater singulis annis maximo cum fere omnium Europæ Nationum Mercatorum interventu fieri solitis, inter alias Galliæ Cysalpinæ Civitates celeberrima existit, nullum Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum Ordinis S. Francisci, in quo ejusdem Civitatis Virgines, & puellæ Deo Optimo Maximo in humilitate spiritûs, & candore Virginitatis sub suavi Religionis jugo famulari intendentes vivere, inibique perpetuam clausuram servare possint, instructum, seu institutum reperiatur. Dicti verò Communitas, & Homines pro ea, qua sunt, pietate, & erga Ordinem ipsum propensione, unum Monasterium, seu Domum Regularem ejusdem Ordinis eorum sumptu, & impensis construi facere proposuerint, & forsan jam construxerint. Si igitur in dicta Civitate, & loco decenti, & opportuno unum Monasterium Monialium, seu Domus Regularis Ordinis hujusmodi pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, & sufficientia numeri non minoris, quàm duodecim aliarum Monialium ejusdem Ordinis per Nos, & Sedem Apostolicam erigeretur, & ea, quæ sequuntur, fierent, & decernerentur, proculdubio, non solum spirituali Virginum prædictæ Civitatis commodo, dictique Ordinis propagationi, sed etiam Divini Cultûs, & piorum operum incremento, & ejusdem Civitatis ornamento plurimùm consuleretur. Quare pro parte Communitatis, & Hominum præfatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Monialium prædictarum piæ vitæ instituto, & votis, ac aliàs in præmissis favorabiliter annuere, ac in his desuper opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religiosorum locorum quorumlibet, illorum præsertim, qui piæ, ac salutaris educationis in-

institutionem respiciunt, vota paternis semper prosequimur affectibus, intimisque exoptamus desideriis, Communitatem, & Homines prædictos in hoc eorum laudabili proposito confovere, & illud, quantum cum Deo possumus, promovere volentes, necnon Communitatis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis &c., & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus, si est ita, eisdem Communitati, & Hominibus, ut unum Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum, Ordinis S. Francisci hujusmodi cum Ecclesia, campanili, campanis, claustro, refectorio, dormitorio, cæmeterio, area, cellis, hortis, hortalitiis, aliisque solitis officinis, & membris necessariis, & opportunis construi facere liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem, sine tamen alicujus præjudicio, liberè, ac licitè, auctoritate nostra concedas, & impartiaris; seu, quatenus jam constructum, & debita clausura munitum fuerit, illud in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum, Ordinis S. Francisci, pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, & competentis, nec minoris duodecim, nec majoris numeri triginta Monialium, quæ Habitum, per alias Moniales Capucinas nuncupatas dicti Ordinis gestari solitum suscipere, ac Professionem, per easdem Moniales emitti consuetam, expresè emittere valeant, necnon perpetuam clausuram, &, quoad fieri poterit, ritus, mores, consuetudines, & regularia instituta ejusdem Ordinis servare, Divinisque Officiis, & laudibus insistere, ac sub obedientia, visitatione, correctione, subjectione, & omnimoda superioritate Ordinarii loci pro tempore existentis vivere debeant; Cum hoc, quod ipsæ Moniales nihil prorsus, nisi in communi possidere possint, ac dilecti filii Confratres Confraternitatis, Capucinorum nuncupatæ, in Ecclesia S. Mariæ de Turricella nuncupatæ ejusdem Civitatis, canonicè institutæ, eidemque Monastario, & Monialibus in eo pro tempore futuris, nedum de victu, & vestitu, sed etiam de aliis rebus ad earum commoditatem, ac Divini Cultûs decorem, & vanustatem, eorundem Monasterii, & Ecclesiæ restaurationem spectantibus providendi curam perpetuò gerant, prout ad id se obligarunt, dicta auctoritate, dummodo dicta Confraternitas, cui cura erit de rebus necessariis, Monasterio, & Monialibus hujusmodi, ut præfertur, providere, cum bona stabilia, vel redditus annuos certos non possideat, quatuor, aut quinque Fidejussores idoneos constituat, qui ad Monialium earundem sustentationem, ac Monasterii ejusdem manutentionem se, tamquam principales principaliter, & in solidum obligent, perpetuò erigas, & instituas, illique ex nunc, prout postquam erectum, & institutum fuerit, ac illius Abbatissæ, & Monialibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, concessionibus, indultis, indulgentiis, cæterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibusvis aliis Monasteriis Monialium Capucinarum nuncupatarum, prædicti Ordinis S. Francisci, illorumque Abbatissis, Ministris, etiam Monialibus in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliàs pro tempore quomodolibet concessis, & pro tempore concedendis, quibus omnibus illa, & illæ de jure, usu, privilegio, consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, & sub ullis revocationibus comprehensa, neque Constitutionibus Apostolicis, aut Sacris Canonibus, vel Decretis Concilii Tridentini repugnent, similiter, & pariformiter absque ulla prorsus differentia, uti, frui potiri, & gaudere valeant: necnon Capellanos, & Confessarios idoneos ex eodem Ordine Fratrum Capucinorum, à dilectis Filiis Capitulo Generali, seu Provinciali ad id pro tempore deputatos, qui in Ecclesia Monasterii, ut præfertur, erigendi, Missas, & alia Divina Officia celebrare, illique in Divinis deservire, ipsasque Abbatissas, & Moniales, ac earum singulas in suis Confessionibus audire, illisque Sacramenta Ecclesiastica ministrare liberè, & licitè possint, etiam perpetuò concedas: Nec non Communitati, & Hominibus prædictis quæcunque statuta, ordinationes, capitula, & decreta, ad idem Monasterium spectantia, vigore earundem præsentium erigendi, illiusque personarum, & rerum curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, dictarumque Monialium receptionem, admissionem, ætatem, qualitatem, victum, amictum, instructionem, & disciplinam pertinentium, & aliàs utilia, & necessaria, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Decretis Concilii Tridentini, ac Institutis Regularibus præfati Ordinis S. Francisci non contraria, à Te examinanda, & approbanda faciendi, & edendi, ac quoties pro rerum, & temporum qualitatibus, seu aliàs expediens videbitur, cum interventu, seu prævio examine, & approbatione tua illa commutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi: ac præterea pro Monialium in dicto Monasterio, ut præfertur, erigendo, introducendarum prospera directione, ac in ritu, moribus, & Regularibus institutis instructione duas, vel tres Moniales, ad id voluntarias

luntarias, ex Monasterio Monialium, Capucinarum nuncupatarum, Parmensium, ejusdem Ordinis, seu aliò per dictas Communitatem, & Homines eligendo, hac prima vice duntaxat, de Superiorum suorum licentia assumendi, & in dicto Monasterio, ut præfertur, erigendo, transferendi, ita, ut Moniales prædictæ, postquam ad illud translatæ fuerint, ritibus, & institutis, aliisque omnibus, & singulis obligationibus Ordinis Capucinorum hujusmodi se conformare, ac ibi perpetuò, vel ad tempus, ipsis Superioribus benevisum, ita ut interim ab omni, & quacunque observatione prioris earum Regulæ penitus, & omnino liberæ, & absolutæ sint, permanere possint, & debeant, eisque Abbatissatûs, & alia officia distribuendi, licentiam, & facultatem eadem auctoritate impartiaris: præsentes quoque literas, & in eis contenta quæcunque, nullo unquam tempore sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, Sedemque prædictam, sub quibuscunque verborum expressionibus, ac formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, & sub quacunque posteriori Data per Abbatissam, seu Priorissam, & Moniales Monasterii, ut præfertur, erigendi pro tempore eligenda concessas esse, & fore: Sicque per quoscunque Judices, Commissarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, decernas. Non obstantibus singulis præmissis, ac nostris de gratiis, & indulgentiis ad instar non concedendis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sextodecimo. Nono Kal. Novembris, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

N O T A.

Receptas hasce Literas Apostolicas Illustrissimus D. Vicarius Generalis executioni dedit, ut sequitur:

Alexander Carissimus V. J. Doctor, & Canonicus Parmensis, Protonotarius Apostolicus, Illustrissimi, & Reverendissimi in Christo Patris, & Domini Claudii Rangoni Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopi Placentini & Comitis, in spiritualibus, & temporalibus Vicarius, & Locumtenens Generalis, in hac parte Delegatus Apostolicus &c.

UNiversis præsentes inspecturis salutem in Domino, eisque pateat, & notum sit, quod superioribus mensibus, & sic sub die 13. Mensis Martii proximè præteriti nomine Illustris Communitatis, & Hominum hujus Civitatis Placentiæ Nobis præsentatæ fuerunt SSmi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Pauli Divina Providentia Papæ Quinti Literæ Apostolicæ, ejus vera Bulla plumbea in cordulis canapis pendentis bullatæ, easque sanas, & integras, non vitiatas, nec cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio, & suspicione carentes, Nos debita cum reverentia recepimus, vidimus, & legimus humiliter sub tenore, ut supra, exarato.

Et pro parte dictæ Illustris Communitatis, & Hominum apud Nos institum fuit pro literarum hujusmodiexecutione, & ad eam, servatis servandis, & visitatis visitandis devenire Nos obtulimus. Et cum per dictam Communitatem jam fabricata fuerit in loco commodo, & vicinantia S. Pauli, & omnibus necessariis instructa Ecclesia interior, & exterior pro Monasterio, & Monialibus, de quibus in prædictis literis, & fabricari ceptum Monasterium, de quo in eisdem literis, & cum loco Domorum, quæ juxta Ecclesiam prædictam, & ei annexæ existunt, pro Monasterio interim uti intenderetur, at loco hujusmodi Monasterii fabricari cepti habuerint Domini ad id deputati, cum licentia Illustrissimi D. Episcopi nostri, & destinaverint Domos Seminarii Clericorum cum suis stantiis, dormitorio, officinis, claustro, curia, horto, & aliis adjacentibus in eadem vicinantia sitas, & dictæ Ecclesiæ commodas, debitaque, & tuta clausura munitas, quæ commodè deservire poterunt pro Monasterio Monialium hujusmodi, donec perfecta fuerit fabrica amplior, & commodior jam cæpta, ut supra, prout facta visitatione, etiam adhibitis peritis, oculatâ fide cognovimus, & judicavimus: & quia etiam nobis constitit, prævia diligenti examinatione ita esse, prout in eisdem literis habetur, fuisse SSme D. N. expositum, & quia etiam per Venerabilem Confraternitatem, Capucinorum nuncupatam, S. Mariæ de Turricella, nedum facta fuit obligatio, de qua in ipsis literis superioribus diebus, sed etiam dati fuere Fidejussores idonei, qui principaliter, & in solidum se obligarunt ad ea, de quibus in eisdem literis: superioribusque diebus pro Monialium in hujusmodi Monasterio introducendarum prospera directione duas Moniales, ad id voluntarias, ex Monasterio Capucinarum Mediolani, ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Borromæo illarum Superiore obtinuimus, videlicet Sororem Praxedem pro Abbatissa, & Sororem Catharinam pro Vicaria, etiam ipsæ huc conductæ, & associatæ fuerunt, & in dictis Domibus, sub clausura pro Monasterio destinatis, de Ordine nostro reperiuntur, cum nonnullis Puellis ad numerum quatuordecim, instantibus se admitti ad Habitum Monialium hujusmodi Capucinarum, & in hoc Monasterio, ut

supra

Digitized by Google

supra, instituendo sub juge Religionis, & obedientia Superiorum, Altissimo famulari cupientibus; conditaque fuerunt statuta, ordinationes, capitula à nobis examinata, & approbata ad prædicti Monasterii, in hac Civitate, ut supra, instituendi, illiusque Personarum, & veram curam, & regimen, gubernium, directionem, & administrationem, dictarumque Monialium receptionem, & ad alia opportuna; & cum alia executa fuerint exequenda, & de omnibus necessariis fuit provisum, prout expedire, & necesse esse cognovimus, facta Nobis pro parte dictæ Illustris Communitatis, & Hominum ulteriori instantiâ, pro totali earundem literarum executione, & sic Monasterii prædicti erectione, & institutione, & pro aliis. Nobis in dictis literis demandatis. Nos petitioni hujusmodi annuere decrevimus. Quare Nos Alexander Carissimus Vicarius, & in hac parte Delegatus, ut supra, prædictis attentis, eidem Illustri Communitati, & Hominibus concedimus, ut Monasterium hujusmodi Monialium Capucinarum Ordinis S. Francisci cum Ecclesia, campanili, campanis, claustro, refectorio, dormitorio, cœmeterio, area, cellis, hortis, hortalitiis, aliisque solitis officinis, & membris necessariis, & opportunis in dicta vicinantia S. Pauli fabricari cæptum, ut supra, construi, & perfici facere liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem, sine tamen alicujus præjudicio, Auctoritate Apostolica concedimus, & impartimur: & postquam constructum, & debita clausura munitum fuerit, & interim dictas Domos Seminarii cum Ecclesia fabricata, ut supra, debita clausura munitas, ut supra, in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum, Ordinis S. Francisci, pro perpetuis usu, & habitatione unius Abbatissæ, & competentis, non tamen minoris duodecim, nec majoris numeri triginta Monialium, quæ Habitum per alias Moniales Capucinas nuncupatas dicti Ordinis gestari solitum suscipere, & professionem per easdem Moniales emitti consuetam expressè emittere regularem, necnon perpetuam clausuram, & quoad fieri poterit, ritus, mores, consuetudines, & Regularia instituta ejusdem Ordinis servare, divinisque officiis, & laudibus insistere, & sub obedientia, visitatione, correctione, subjectione, & omnimoda superioritate R.mi Ordinarii hujus loci, pro tempore existentis, vivere debeant, cum hoc, quod ipsæ Moniales nihil prorsus, nisi in communi possidere possint, Auctoritate Apostolica perpetuò erigimus, & constituimus, illique, ac illius Abbatissæ, & Monialibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, concessionibus, indultis, indulgentiis, cæterisque gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, de quibus, & prout in prædictis Literis Apostolicis habetur, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, etiam perpetuò concedimus, & auctoritate prædicta etiam cum aliis concessionibus, licentiis, facultatibus, decretis, clausulis irritantibus, de quibus, & prout in eisdem literis habetur, & in omnibus, & per omnia, juxta tenorem earum, & formam. Non obstantibus his, quæ SS.mus D. N. voluit non obstare, & aliàs omni meliori modo &c. In quorum omnium, & singulorum fidem, & testimonium præmissorum præsentes literas, seu præsens publicum instrumentum exinde fieri, & per Notarium, & Cancellarium Curiæ hujus Episcopalis infrascripti subscribi, ac Sigillo ejusdem Curiæ communiri jussimus, & fecimus, & Nos manu propria subscripsimus.

Actum &c., & Datum Placentiæ in Palatio Episcopali, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo decimoseptimo, Indictione primâ, Die verò duodecima Mensis Novembris, hora tertiarum, Pontificatûs prælibati SS.mi D. N. Papæ Anno tertiodecimo. Præsentibus ibidem, & M. R. Juris utriusque Doctore D. Vincentio Raineria, Parochialis S. Margaritæ Placentiæ Rectore, Auditore Illustrissimi D. Episcopi Placentiæ. Illustris Artis, & Medicinæ Doctore D. Bernardo de Bernardis, RR. DD. Petro Maria de Parma, & Sfortia de Assaticatis Clericis, & DD. Joanne Angelo de Borsellis, & Marcello Antonio de Parma Notariis Placentinis Testibus, ad præmissa vocatis specialiter, atque rogatis &c.

Subscript. in Originali: *Alexander Carissimus Vicarius Generalis, & Delegat. Apost.*

Jo: Franciscus de Parma Notarius Placentinus, & Curiæ Episcopalis Cancellarius.

Autograph. in Archivo Monasterii Monialium.

Legatum pium, aliàs per Testamentum Francisci Gandini, Domui Fratrum Conventualium Reformatorum, & postea suppressorum relictum, pro Fabrica nostræ Domûs Castri S. Joannis applicari indulget.

A tergo. *Venerabili Fratri Episc. Placentino.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut accepimus, aliàs quondam Franciscus Gandinus, Civitatis Placentiæ, dum vixit, Procurator, in suo ultimo, quod condidit, Testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, inter alia sex mille libras monetæ Placentinæ fabricæ Domûs, & Ecclesiæ S. Margaritæ, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum, Conventualium nuncupatorum, dictæ Civitatis, per Nos nuper suppressorum, legaverit, & reliquerit, ex illis verò, quatuor mille duntaxat ante suppressionem eorumdem Fratrum persolutæ fuerint, reliquæ verò penes Dilectum Filium Hieronymum Ruscam, dicti Francisci Executorem Testamentarium remaneant. Nos fabricæ Domus Fratrum Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci, Capucinorum nuncupatorum, Castri Sancti Joannis, Placentinæ Diœcesis, Provinciæ Bononiensis, quæ, ut etiam accepimus, jamdiu cœpta est, quod faci-

faciliùs ad debitum finem perduci valeat, de aliquo ſubventionis auxilio providere, ac Guardianum, & Fratres ejuſdem Domus ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus bis mille libras prædictas, nondum, ut præfertur, ſolutas, Syndico dictæ Domus Capucinorum per dictum Hieronymum integrè, & abſque ulla diminutione, ad effectum præmiſſum tantùm tradi, & conſignari omnino cures, & facias. Contradictores quoslibet per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, Non obſtantibus voluntate dicti Teſtatoris, quam, in, & quoad effectum præmiſſum tantùm ſufficienter commutes, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Auguſti MDCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

V. Theatin.

Autog. in Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 203.

N O T A.

Fratres hujus Domûs ad ſolitas Proceſſiones ab Archipresbytero pro mora invitari, commiſſum fuit ſequentâ Sacræ Congregationis Rituum epiſtolâ, Epiſcopo Placentino inſcriptâ.

Reverendiſſime Domine. uti Frater,

PRO Fratribus Capucinis Conventûs Caſtri Sancti Joannis iſtius Diœceſis Congregationi Sacrorum Rituum præpoſitæ expoſitum fuit, ipſos ſemper ad ſolitas Proceſſiones, invitatos tamen, accedere conſueviſſe: modò autem Archipresbyterum ejuſdem loci renuere ejuſmodi invitationem continuare. Supplicantes propterea mandari, ut hæc laudabilis conſuetudo etiam in poſterum ſervetur, & Eminentiſſimi Patres Amplitudini Tuæ ſcribendum duxerunt, ut juxta ſuam Paſtoralem prudentiam opportunè provideat. Et Deus Amplitudinem Tuam diu ſervet incolumem. Datum Romæ die 24. Septembris 1651.
Amplitudinis Tuæ

Uti Frater,
Al. Card. Capponius.

Steph. Boncompag. S. Congr. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 36. de quo exemp. Auth. in Arch. gener. Ord. Armor. Provincia Lombardiæ.

Diſpoſitioni huic, quæ præter Edictum per plateas affixum, Fratres, Curſore expreſsè ad Monaſterium miſſo, ad Proceſſiones ſaltem particulares invitari debere ſupponit, contrariatur Decretum à Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium emanatum, ut ſequitur:

In Cauſa Burgi Sancti Domnini Proceſſionis, vertente inter Promotorem Fiſcalem Curiæ Epiſcopalis ejuſdem Civitatis ex una, & Patres Capucinos ipſius Burgi ex altera, Partibus.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſultat. Epiſc. & Regular. præpoſita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinale Petra Ponente, Partibus hinc inde auditis, ac re maturè perpenſâ decrevit, ac declaravit, Patres Capucinos teneri accedere ad Proceſſiones, etſi vocentur per Edictum. Et ampliùs Cauſam hujuſmodi non proponi mandavit.
Romæ 27. Januarii 1736.

Card. Firrao Præf.

C Archiep. Calcedon. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. menſ. & anni præd.

Al-

Alphonsum II. Mutinæ, Regii Lepidi &c. Ducem suscepto Ordinis Habitu, immediatè ad votorum solemnium Professionem admitti, P. Provinciali Tyrolensi committit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex, sicut ad universi Gregis Dominici, curæ suæ divinitus crediti salutem jugiter invigilat, ita illos peculiari, ac præcipuo paternæ charitatis affectu complectitur, qui obliti Populum suum, & domum Patris sui, semetipsos abnegarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, sub regulari arctioris vitæ disciplina Divini Numinis obsequiis se mancipàrunt, ut reddant Altissimo vota sua in sanctitate, & justitia coram ipso. Cum itaque, sicut dilectus Filius Nobilis Vir Alphonsus Estensis, Mutinæ Dux Nobis nuper exponi fecit, ipse ob melioris vitæ frugem, Habitum per Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum gestari solitum suscipere, & professionem per eosdem emitti consuetam expressè emittere desiderans Regulares, à dilecto Filio Priori Provinciali Provinciæ Bononien., ejusdem Ordinis inter eosdem Fratres receptus, & admissus fuerit, Nos, qui receptionem, & admissionem præfatas à Commissario ejusdem Ordinis in Italia Generali approbatam, & confirmatam, vivæ vocis Oraculo etiam approbavimus, & confirmavimus, laudabile dicti Alphonsi Ducis desiderium plurimum in Domino commendantes, utque dictus Alphonsus Dux voti sui hujusmodi quamprimum compos fiat, quantum cum Domino possumus, providere, ipsumque Alphonsum Ducem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exstitit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Alphonsi Ducis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Provinciæ Tirolis ejus Ordinis Priori Provinciali per præsentes committimus, & mandamus, ut io receptionis, & admissionis præfatarum executionem per se, vel per alium ejusdem Ordinis Professorem Habitum præfatum eidem Alphonso Duci, quandocunque illum suscipere voluerit, exhibeat, eundemque Alphonsum Ducem ad Professionis, etiam in continenti, & non expectato Novitiatus, seu probationis anno, emissionem, si illam dictus Alphonsus Dux, ut præfertur, emittere similiter voluerit, auctoritate nostra admittat. Nos enim Alphonso Duci, ut in manibus Prioris Provincialis præfati, seu alterius dicti Ordinis Professoris hujusmodi professionem eandem, quandocunque illi placuerit, etiam in continenti post Habitus præfati susceptionem, etiam anno Noviciatus, seu probationis hujusmodi in toto, vel in parte minimè elapso, emittere liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes facultatem emittendi, & recipiendi respectivè professionem, ipsamque professionem, etiam non expectato Noviciatûs, seu probationis anno emittendam, postquam, ut præfertur emissa, etiamsi vel de consensu, consilio, & voto Fratrum illius, io qua eundem Alphonsum Ducem Habitum præfatum suscipere, seu cujusvis alterius dicti Ordinis Regularis Domus, in qua ipsum Alphonsum Ducem pro tempore esse contigerit, emissa non fuerit, nihilominus validam, firmam, & efficacem existere, & fore, dictoque Alphonso Duci plenissimè suffragari in omnibus, & per omnia, perinde, ac si professio facta juxta regularia dicti Ordinis statuta, Apostolica Auctoritate confirmata, ac servatis aliis servandis, emissa, ac recepta, & admissa respectivè fuisset, sicque, & non aliter per quoscunque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quovis, quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & universalibus, Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis, Edictis Generalibus, vel specialibus constitutionibus, & Ordinationibus, ac dicti Ordinis, & quarumcunque illius Domorum Regularium, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Domibus Regularibus, earumque Superioribus, & personis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam

riam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ Lombardiæ, cujus exemplar in Arch. Generali Ord. Arm. Provincia Lombardiæ.

Eidem Alphonso, duos Fratres ad obsequia destinari concedit.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Alphonso Estensi, Mutinæ Duci.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

HOdie à Nobis emanârunt literæ tenoria subsequentis, videlicèt: *Urbanus Papa VIII. Romanus Pontifex.*

Idcircò Te in Tuo hujusmodi pio desiderio, quantùm cum Domino possumus, consovere, Teque amplioribus favoribus, & gratiis prosequi vulentes, & à quibusvia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavia occasione, vel causa latia, si quibus quomodulibet innodatus extiteris, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam Tuo nomine, super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut ad Provinciam Tirolis præfatam, pro Habitu hujusmodi suscipiendo proficiscens, à Dilectis Filiis Joanne de Sestola Presbytero, & Petro de Mutina, dicti Ordinis Professoribus, rheda associari, dictoque Joanni, ut tam in itinere hujusmodi, etiam absque ulla Ordinariorum, & aliorum Superiorum, quocumque nomine nuncupatorum, locorum licentia, quàm postea in Domo Regulari, in qua Te degere contigerit, sacras tuas confessiones audire, Teque à peccatis tuis, injunctis injungendis, absolvere, ipsi autem Petro, ut servitiis tuis insistere, Tibique famulatum exhibere liberè, & licitè possit, & valeat, ac respectivè possint, & valeant, ita tamen, ut tam Tu, quàm Joannes, & Petrus præfati, Domorum Regularium, in quibus Vos pro tempore degere contigerit, & aliis ipsius Ordinis Superioribus subjecti semper sitis, Apostolica auctoritate præsata, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstantibus, quatenus opus sit, felicis recordationis Gregorii Papæ XIV. Prædecessoris Nostri, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Serenissimo Duci Francisco, Alphonsi Filio, pium Patris propositum, è Vulneribus Crucifixi, & Sancti Francisci Stigmatibus petitum esse respondet.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Francisco Estensi, Duci Mutinæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SUave Religionis Jugum, dum aviti Principatûs Sceptris, instructus divino Numine, nuper antetulit Parens Nobilitatis Tuæ, videtur ab ipso Dominantium Domino, & victoriarum arbitro vocatus esse ad triumphum, humanis omnibus trophæis potiorem. Certè Nos, dum Apostolicam Benedictionem detulimus Mutinensi Duci, ab Aula in Cellam secedenti, credebamus, consilium hoc è Vulneribus Crucifixi, & S. Francisci Stigmatibus petitum, non posse sine plausu Angelorum, & hominum admiratione, ad tam gloriosum exitum deduci.

Plerique Mortalium Dominationi vitam posthabentes, quos non subeunt labores? quibus periculis caput non objiciunt, ut Solium conscendant potentiæ Regnatricis? Proh quanta furentium cupiditatum, ac Dœmonum agmina devicit, quàm perfectè de seipso triumphavit, qui pollens opibus, imperitans Civibus, florens ætate, in Sacram Capucinæ Paupertatis servitutem addixit vitam, populorum obsequiis, ac tributis cultam, ut mortificationem Jesu Christi in proprio corpore circumferret! Poterit ille subditis, sed tam illustre facinus obstupescentibus non minus oratione prodesse, quàm nuper profecerit auctoritate. Dum verò Te, fœcunditatis Suæ Prolem, & Estensis Principatûs Hæredem ita præfecit, videtur consuluisse beneficam illam charitatem, quæ non potest

poteſt unquam publicæ felicitatis oblivifci. Nobilitas Tua, lacte pietatis nutrita, & fcientiam falutis edocta, creditur eâ mente Paternam Hæreditatem adiiffe, ut populi iſti nunquam conqueri poffint, fe ab optimo Principe, Parente Tuo, fuiffe defertos. Jacta cogitatum tuum in Dominum, Nobilis Juvenis, & ipſe Te enutriet manns falutarium conſiliorum, & ftabit à dextris tuis, ne commovearis. Nos certè paternam benevolentiam Noftram nunquam defidersri patiemur à Nobilitate Tua, quæ dum debitam Besto Petro obedientiam Nobis defert, videtur Principstûs fui fundamenta jacere in ea Petra, contra quam portæ Inferni non prævalebunt.

Ceterùm eximiam illam Tuæ in Nos obfervantiæ profeſſionem, quanti fsciamus, ipſe Comes Camillus Molza, luculentus Tuæ mentis interpres, poterit prolixè teſtari. Complectimur Te btachiis Apoſtolicæ Charitatis, Dilecte Fili, quem, dum proprio Pareote ipſe Pater miſericordiarum tam piè, ac feliciter orbavit, carere nunquam pstietur Paternæ Divinitatia pstrocinio. Tsntum auxilium, & Decus precamur Nobilitati Tuæ, cui iterum intimo paterni cordis affectu benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctam Marism Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Septem. MDCXXIX. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

Autog. in Secr. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol. 53.*

Ejuſdem Alphonſi, Jam Fr. Joannis Baptiſtæ, Confeſſiones Sacramentales à Socio, Fr. Joanne de Seſtola, abſque Ordinariorum, & Superiorum licentia ubique excipi, aliumque Socium ſubrogari confirmat.

Dilecto Filio Joanni Baptiſtæ de Eſte, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori:

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs Nos Tibi, ut ad Provinciam Tirolis pro Habitu, per Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, geſtari ſolito ſuſcipiendo proficiſcens, à Dilectis Filiis Joanne de Seſtola, & Petro de Mutina, Laico, dicti Ordinis Profeſſoribus, rheda aſſociari, dictoque Joanni, ut tam in itinere hujuſmodi, etiam abſque ulla Ordinariorum, & aliorum Superiorum, quocumque nomine nominatorum, locorum licentia, quam poſtea in Domo Regulari, in qua Tu degere contigiſſet, ſacras Tuas confeſſiones audire, atque de peccatis tuis, injunctis injungendis, abſolvere, ipſi etiam Petro, ut ſervitiis tuis inſiſtere, Tibique ſimulatum exhibere, liberè, & licitè poſſes, & valeres, ac reſpectivè poſſent, & valerent, ita tamen, quod Joannes, & Petrus prædicti, Domorum Regularium, in quibus Vos pro tempore degere contigiſſet, & aliis ipſius Ordinis Superioribus ſubjecti eſſetis, Apoſtolica auctoritate licentiam, & facultatem conceſſimus, & impartiti ſumus, prout in noſtris, in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum &c. continetur. Cum autem, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, prædictus Petrus, ob infirmitates, quibus detinetur, ſervitiis tuis inſiſtere minimè poſſit, cupiaſque propterea ejus loco alium, ejuſdem Ordinis Profeſſorem ad ſervitia prædicta ſubrogari; Nos Te amplioribus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus Tuo nomine &c. inclinati, Dilectum Filium Joſephum Mariam à Finali, pariter dicti Ordinis Profeſſorem, in prædicti Petri locum, quoad ea omnia, ad quæ in dictis literis pro tuo ſervitio deputatus erat, firmis tamen, & in ſuo robore permanentibus, quoad dictum Joannem eiſdem literis, in omnibus, & per omnia, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium ſubſtituimus, & ſubrogamus. Non obſtantibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Jan. MDCXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno XV.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſis, & anni præd. fol. 85.

NOTA.

DEUS, *in quo non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbratio,* (a) in ſua Providentia cum filiis hominum uſu mutat aliquoties tranſeuntium operationum ſuarum ordinem, & dum ſæpiùs, quæ *ſtulta ſunt mundi eligit, ut confundat Sapientes, & infirma mundi eligit, ut confundat fortia, & ignobilia, & contemptibilia eligit, & ea, quæ non ſunt, ut ea, quæ ſunt, deſtruat;* (b) uſus eſt retroactis temporibus in talem

(a) *Jacob.* 1.
(b) 1. *ad Corinth.* 1.

Digitized by Google

talem divini sui consilii finem gloriâ, & magnificentiâ Serenissimi Alphonsi II. Mutinæ, Regii &c. Ducis: Inopino enim divortio Hic avitos honorum fasces, ancillantisque fortunæ pompam sprevit, Ducale Sceptrum deposuit, & genitam ad Imperia manum, Religiosæ servitutis manicis subdidit. Alphonsus Dux, in sortium, & sapientùm hujus mundi confusionem, factus est Capucinus.

Sacra hæc metamorphosis, quæ mundum Europæum in sui stuporem olim rapuit, prolixiore quidem stylo describi mereretur, mei tamen instituti cum hoc non sit, lectori hic in microcosmo dabo, quæ alii Scriptores, & Historiographi in vasto tradunt macrocosmo.

Prodiit itaque ex Augusto Ducis Cæsaris Estensis, & Ducissæ Virginiæ Medicea thalamo Alphonsus 21. Octobris 1591. ad vitæ lucem sine luce, cum coagulatæ sanguinis guttæ, oculorum pupillas, denso veluti peplo obduxissent. Devovent mœsti Serenissimi Parentes Seraphico Patri Francisco cœcum partum, & obtinent repentè gratiam: fuit pari effectu ad Sanctum Franciscum duplicata oratio, dum gravior in foveam lapsus Alphonso vitæ jacturam minitabatur. De Favenda, ubi restituto Sanctæ Sedi Ducatu Ferrariensi, Alphonsus obses manserat, Mutinam vocatum, Pater Regalium virtutum disciplina erudiri curavit, & sicut ætate, ita & sapientia taliter profecit, ut Clemens Papa VIII. Genitori in gratulatione desuper applauderet, & Franciscus Maria Dux Urbini, Filio sphæram mundi argenteam, & varia Matheseos instrumenta in donum mitteret.

Anno ætatis 16. completo, Serenissimam Infantem Isabellam, Caroli Emanuelis Sabaudiæ Ducis Filiam hymenæo fœdere sibi junxit, Cœlo Sacrum connubium copiosâ virili stirpe fœcundante. Dum Isabella Natorum educationi sedulâ curâ invigilat, Alphonsus subditum populum timore, & amore, ceu gemino polo gubernat, & utrinque communi virtutis exemplo communes applausus sibi comparant, mutatus est subitò color optimus, recessit à semita legis Alphonsus, honorisque simul, & vindictæ studio incensus in varios declinavit excessus.

Teneræ Ducissæ preces, & lachrymæ indutatum quidem Ducis animum emollire non poterant, infirmitas autem, qua Deus eum corripuit, illico effecit, ut ad cor rediret, & supercilia furoris virtute temperaret. Festa gaudia tamen de conversione diu per Aulam non resonabant, quin tristi miscerentur lessu, Ducissâ à Deo, vitæ, mortisque Domino, ad sortem æternitatis vocatâ.

Cœpit ex funesto hoc casu Alphonsum mundanæ vanitatis contemptus, & rerum cœlestium cupido animum ejus ita affecit, ut Ducalem Purpuram, & illustre nomen sub Monasticæ vitæ tenebris sepelire, memorque, quod Habitum Capucinum pusio in anathema gestaverit, & Ducissa in eodem sepeliri voluerit, Religionem nostram post matura consilia ingredi decerneret.

Accessit stupefacta Roma per Brevia Apostolica supra posita sancto proposito. Hinc Ducalis Imperii Sceptro, Filio Francisco consignato, Alphonsus, *velut alter Roboam, ascendit currum suum. & fugit in Jerusalem*, seu ad Provinciæ Tirolensis Conventum loci Merani, ibique die, quo Beata Virgo Maria nata est mundo, ipse mundo denatus, & S. Ordinis Habitu sub infinito propemodum mirantis populi affluxu inauguratus est, nomine Joannis Baptistæ ex sorte assumpto.

Novitus facti Patrem Ministrum Generalem, tunc Joannem Mariam à Noto, eo affecit gaudio, ut, dum Religionem Joanne Baptista honorari reflectebat, illum & ab hac specialibus gratiis decorari æquum reputaret. Hinc illum absque ulterioris studii onere, Concionatorem designavit, de illius solida doctrina, vastique ingenii acrimonia dudum persuasus.

Diu Joannes Baptista, veluti passer solitarius, inter angustæ cellæ parietes mansit, abnegans sæcularia desideria, & sobriè, justè, ac piè vivens; sensim postea ebullire cœpit in illius animo Apostolicus zelus, ita, ut ad partes Orientis pro salute gentium, aut ad plagas Germaniæ pro conversione Acatholicorum ablegari, enixè desideraret. Votorum effectum distraxit tristis de Epidemica lue, Ducatum Mutinensem acerbè concutiente nuntius; compassione enim motus, sumpsit baculum, & in adjutorium populi, cujus temporale gubernaculum dimiserat, pedester properavit. Viæ tamen ubique clausæ, & custodia militum munitæ retinuerunt impetum spiritûs, & accessum ad Ducatum negaverunt, ita quidem, ut ad Provinciam, itinere per Tergestum confectu, redire statueret. Appulsum Joannis Baptistæ in hac maritima Civitate explosio tormentorum bellicorum reddidit publicum, accursus populi celebrem, iterata cum Serenissimo Austriæ Archiduce Leopoldo, ejusdemque Nepte Maria, Philippi III. Hispaniarum Regis Filia collocutio gloriosum. Quantùm verò Archidux Joannem Baptistam videndi cupidine trahebatur, tantùm de illius humili modestia ædificabatur, ut etiam aliquoties lachrymæ, in colloquio absorpta præ tenero amore verba supplere deberent.

Itinere tandem, hyemante cœlo, per Goritiam, & Carinthiam traducto, Provinciam denuo attigit, postquam in transitu Oeniponti ab altefato Archiduce, & à Serenissima Maria Magdalena, Magna Hetruriæ Ducissa petium de Habitu Sancti Patris Francisci, & Crucis Imaginem ex ligno, ejusdem Sancti Patris nuncupato, quæ, & quod in Ecclesia nostra Mutinæ publico cultui adhuc exponuntur, in donum memoriale accepisset.

Brevis fuit in Provincia mora, & nonnisi publicæ pietatis exercitiis dicata, spiritus enim, & dilatandæ Fidei ardor, quo æstuabat, illum Viennam pergere, & Augustissimo Imperatori Ferdinando sui cordis de conversione Saxonum secreta patefacere compulerunt.

Excepit Imperator Capucinum honore, Principi proprio, dissuasit autem idæatum opus, & Joannes Baptista latis donis, inter quæ Caput Virginis, ex Sanctæ Ursulæ Societate, in Ecclesia nostra Scandiani adhuc conservatum, reperiebatur, cumulatus, *nec confusus, dum zelatus est bonum*, ad Provinciam suam regreditur.

In Styriæ ingressu literas Superiorum invenit, dantes ei optionem, vel in Provincia Styriæ permanendi, vel in Provincia Bononiensi, Lombardiæ adhuc unita, Conventum, & quidem in Ducatu Mutinensi suum sibi seligendi. Extracta post fervidas preces scheda, Mutinam ipsi exhibuit, quò & Indutus virtute ex alto concessit. De gaudii sensu, quo Filius Franciscus Dux, cum Serenissima Familia, Patrem excepit, ille solus æquè judicare potest, qui amoris talem Patrem inter & tales Filios vigentis noscit virtutem. Nihil hic de assumpto Capucinæ vitæ rigore immutavit, angusta cella, solitaque Refectorii parsimonia contentus, studuit *in omnibus seipsum præbere exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, & in gravitate*. Bachanaliorum libertati, ut derogaret, 40. Horarum orationem instituit, & ad eam concione, quam ex Sancti Patroni sui verbis: *Vox clamantis in Deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus*, appositè deductam, ipse de suggestu habuit, populum invitavit. Solvebatur in copiosas lachrymas congregatus cœtus, dum, quem

olim

Digitized by Google

olim Ducem fibi imperitantem, & aureo fulgentem coluir oftro, audivit in Evangelli roftro Baptifmum pœnitentiæ fibi prædicantem, quando & poftmodum vidit per vicos, & plataas difcurrentem, corruptos caftigando mores, legis Chriftianæ obfervantiam inculcando &c. quando vidit Hæreticos ad lumen veritatis ducentem, Hebræos de perfidia convertentem, & omnibus fe in oftenfione fpiritûs exemplum virtutis præbentem.

Compendio unius Civitatis non contenta, quæ diffufa erat in corde ejus, Charitas, Regium Lepidi eum perduxit, ubi pari zelo mores reformavit, leges invexit, Cathecumenos inftruxit, pagos luftravit, facro animarum quæftu, Domino labori ejus benedicente.

Tandem vitæ fuæ declinium perfenricefcens, ad Conventum Caftri novi, quem pro fuæ quietis loco ædificari curavir, fe contulit, ubi & labore manuum fuarum fabricam adjuvit, & folitaria afcefi afcenfiones in corde fuo difpofuit.

Mirandi copiam Fratribus præbuit, dum locum fepulturæ ante omnes alias Officinas completi juffit: præfago autem animo id factum effe, advarterunt, dum poft modicum temporis intervallum illum pertinaci febre correptum dolentes confpexére. Quò magis autem hæc in dies incaluerat, eò magis divinæ fe conformabat voluntati. Decollante poftmodum valetudinis fpe, duo à Superiore loci petiit, Ecclefiæ videlicet Sacramenta, quæ & ftipante lectum Fratrum coronâ, fufcepit, & Habitum eleemofynæ ergò, quo Cadaver ejus humaretur. Ultimò de Fratribus veniam petens, & Sereniffimæ fuæ Familiæ, velut alter Jacob benedicens, 14. Maji 1644. ætatis fuæ 53. annorum, quorum 16. in Religione confumpfit, inter fuaves Crucifixi amplexus, efflavit animam dignam, ut fedeat cum Principibus, & folium gloriæ teneat æternæ.

Amplitudo funeris monftravit, quantùm omnes Joannem Baptiftam diligerent, dum evulgata ejus morte, omnes Religione fuccenfi, ad folemnes accurrebant exequias, & oculis fuis ereptum plangebant, qui in omnibus ferebatur animis. Claufo in Arca plumbea Cadaveri, appofitum fuit Epitaphium, legendum in Scriptorum Ordinis Bibliotheca P. Dionyfii à Genua, *verb.* Joannes Baptifta, *fol. mihi* 274. cùm hic illud annecti, ejus diffuadeat ligatus excurfus.

L I T E R I S

Sacræ Congreg. Epifcop. & Regul.

Capellam, horto Domûs loci Scandiani contiguam à Confraternitate Sanctæ Crucis deferi, & tandem penitus demoliri, Epifcopo Regienfi committitur.

Eminentifs. ac Reverendifs. Domini.

Lib. fupplex in Lat. trad. CApucini loci Scandiani, Diœcefis Regienfis in Lombardia, EE. VV. exponunt, qualiter annis elapfis, circa muros horti eorum, plures devotionis Capellæ, mediantibus quorumdam illius Terræ Benefactorum eleemofynis fuére ædificatæ, & inter hos una, reliquis grandior, & Capellæ terminos excedens, in Ecclefiæ platea fuit erecta, in qua poftmodum Confraternitas Laicorum, fub titulo Sanctæ Crucis, fuit inftituta. Cum autem hujufmodi inftitutio Oratoribus varia incommoda, & gravia præjudicia caufet, ita, ut ad deferendum Monafterium fe coactos confpiciant, EE. VV. fupplicant, quatenus ordinare dignentur, ut Confratres dicti Capellam deferant, & Oratores pace, & quiete fine moleftiis gaudeant. Quam &c.

Illuftris, & A. R. Dom. uti Frater.

Ex injuncto Libello Supplici Amplitudo Tua inftantias Sacræ Congregationi, fub nomine Patrum Capucinorum Scandiani factas perfpiciet, ob quas Eminentiffimi Domini mei, ut Amplitudini Tuæ fcriberem, mihi impofuerunt, quatenus Confratres laicos Confraternitatis S. Crucis à Capella ad ufum fumpta, & muro horti Patrum Capucinorum contigua difcedere adftringat, cum horum vitæ folitariæ, & inftituto, quod profitentur, non modica pariat incommoda. Interponat proin Amplitudo Tua fuas partes, pro executione eorum, quæ Ei præfcribuntur, & quæ menti Eminentiffimorum funt conformia, dando opportunè relationem factorum, præfertim, fi omnia cum fatisfactione ipforum Confratrum fuccedant, prout à dexteritate, & prudentia Amplitudinis Tuæ percipiendum fore creditur. Deus Eam confervet. Romæ 3. Julii 1631.

Amplitudinis Tuæ

Uti Frater
Card. S. Onuphrii.

A. Torniellius.

N O T A.

Pro executione harum literarum, cum Illuftriffimus D. Paulus Coccapanus, Epifcopus, & Princeps Regii &c. fuum Vicarium Generalem D. Joannem Baptiftam Ciarlinium ablegaffet, hic autem Confratres ad voluntariam dictæ Capellæ ceffionem nullo modo inducere potuiffet, illis fub pœna fcutorum aureorum 500. & in fubfidium fub pœna excommunicationis ulteriorem ad eam acceffum, & ingreffum inhibuit, affixâ ad Capellæ oftium, prædictæ pœnæ fcheda, & P. Guardiano clavem, ufque ad ulteriorem Sacræ Congregationis difpofitionem, cuftodiendam reliquit.

Cum-

Cumque Illustrissimus Dominus Episcopus, ex relatione Domini Vicarii Generalis, plenam dictæ Capellæ demolitionem, pro Fratrum quiete necessariam sibi videri, Sacræ Congregationi reponeret, & pro hac Fratres novo libello supplici instarent, executio, sequente Epistola, Episcopo Regien. fuit commissa:

Illustris, ac Admodum Reverende Domine, uti Frater.

Supplicant Patres Capucini Scandiani Sacræ huic Congregationi pro facultate demoliendi Capellam, ipsorum Monasterio incorporatam, cum observantiæ Regulæ, & quotidianis eorum exercitiis præjudicet, hinc Eminentissimi mei speciali Amplitudinis Tuæ zelo confisi, ad Eamdem libellum supplicem remittunt, quatenus circa illum id, quod suggeret conscientia, exequatur. Deus eam conservet.
Romæ 18. Septembris 1637.

Amplitudinis Tuæ

Uti Frater
Card. S. Onuphrii.

Cæsar Facbenettus Secret.

Exempla literarum supra positarum, & aliorum Documentorum in Arch. Gen. Ord. Arm. Prov. Lombardiæ.

Monialibus Parmæ Confessarium Extraordinarium quater in anno concedi mandat.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Parmensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Spirituali consolationi, & conscientiarum tranquillitati Dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Capucinarum nuncupatarum Parmen. quantùm cum Domino possumus, consulere, ipsasque specialibus &c. volen. & earum singulares personas à quibusvis &c. censen. supplicationibus earumdem Monialium Nobis &c. inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut iisdem Monialibus Confessarium extraordinarium quater in anno, cui omnes omnino Monasterii hujusmodi Moniales tunc confiteri teneantur, auctoritate Nostra offeras, & concedas. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Monasterii, & illius Ordinis, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris, die IX. Decembris MDCXLI. Pontificatus Nostri anno XIX.

M. A. Maraldus.

Autog. in Secr. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 161.

N O T A.

Jam ab anno 1619. fuit Monialibus prædictis gratia Confessarii Extraordinarii ex Ordine sub 3. Augusti à Sacra Congregatione concessa: anno 1622. sub 8. Novembris &c. innovata, & tandem suprapositio Apostolico Brevi confirmata. Gratiam dein ampliari, & Confessarium Ordinarium sibi concedi, Monialibus anno 1660. supplicantibus, earum preces Eminentissimo Cardinali Farnesio, tunc Ordinis Protectori, pro executione fuerunt remissæ, Decreto sequenti:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consultat. Episc. & Regular. præposita, attentis narratis, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore committit Eminentissimo Farnesio, Ordinis Capucinorum Protectori, ut, quatenus in Domino expedire judicaverit, atque accedente consensu, & approbatione Ordinarii, petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia concedat, citra ullam præfati Monasterii exemptionem ab ipsius Ordinarii jurisdictione.
Romæ 10. Decembris 1666.

Cumque anno 1673. triennium suum in hoc munere Ordinario Fr. Carolus Maria à Cæsena explevisset, & Moniales ejus arbitra directione privari gravarentur, ad factas illarum instantias per aliud triennium, ceu Confessarius Ordinarius confirmatus est Epistola, Episcopo inscripta, sub sequenti tenore:

Cum Moniales Capucinæ Sacræ Congregationi supplicaverint pro licentia, quatenus P. Fr. Carolus Maria à Cæsenâ, earum Confessarius Ordinarius, Vir peculiaris integritatis, communisque satisfactionis, completo suo triennio, idipsum munus pro ulteriore tempore prosequi valeat, Eminentissimi Domini mei benignè

con-

condescendere, & Oratrices consolari voluerant, Amplitudinis Tuæ arbitrio remittentes, ut Patrem prædictum ad aliud triennium proximum duntaxat confirmet, dummodo tamen duæ tertiæ partes Monialium Choralium Capitularium per vota secreta consentiant. Terminato autem hoc triennio, Amplitudo Tua Oratricibus de alio idoneo Viro providebit. Romæ 13. Julii 1673.

Documenta auth. in Arch. Gener. Ord. Arm. Provincia Lombardiæ.

Ducissæ Mutinensi Lucretiæ per Viridarium Conventûs Mutinæ cum suo famulatu rectè ad Ecclesiam Fratrum ire permittit.

A tergo. *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri Lucretiæ, Mutinæ, & Regii Ducissæ.*

ALEXANDER PAPA VIII.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut Nobis nuper exponi fecisti, pro spirituali consolatione Tua ad Ecclesiam Domûs Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Mutinensis, per viridarium eorumdem Fratrum, quod Palatio Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mutinæ, & Regii Ducis, Filii tui, contiguum existit, & illud per portam è dicto Palatio ingredi potest, interdum ire summoperè desideres. Nos piis votis tuis, quantùm cum Domino possumus annuere, Teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutam fore censentes, supplicationibus Tuo nomine Nobis porrectis inclinati, Tibi, ut Ecclesiam prædictam, de consensu tamen Superiorum dictæ Domus, per viridarium, & cum tuo proprio solo famulatu ingredi, ita tamen, ut non per claustra, aut alia dictæ Domus Loca, sed per dictum viridarium tantùm, recto tramite, eundo, & redeundo transeas, ac absentibus omnibus Fratribus prædictis, liberè, & licitè valeas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, præsentibus ad beneplacitum nostrum duntaxat valituris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domus, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris MDCLV. Pontificatus Nostri anno primo.

Gualterius.

Autograph. in Arch. Secr. Brev. Apost. Regmens. & anni præd. fol. 46. de quo Breve format. cum aliis in Arch. Provinciæ.

Conventus Lombardiæ à Provincia Bononiensi separari, & ex iis Provinciam distinctam erigi, committit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis divinitùs Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum Virorum. *Residuam Brevis, & Decretum separationis, & erectionis, vide supra fol. 241. & 242.*

Aliud Monialium Monasterium à Serenissima Ducissa Maria in Civitate Parmæ, pro duodecim Choralibus & quatuor Conversis fundari; ex Partenone Guastallæ Sororem Luciam cum aliis Monialibus ad illius instructionem transferri: ab altefata Ducissa, ac pro tempore existentibus Ducum Parmæ Uxoribus, vel Tutricibus, aut in harum defectu ab ipsis Ducibus quatuor Puellas sine præstatione dotis in Moniales recipiendas nominari: ac easdem Ducissam, Uxores, Tutrices duodecim vicibus per annum, Monasterium de consensu Superiorum, & Monialium ingredi posse concedit.

Ve-

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Parmen.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis Frater, sive Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SAcrosancti Apostolatûs officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Deo, jugiter satagentes, ad ea, per quæ Monasteria, & alia Regularia loca devoti Fœminei sexus ad religionis & Divini Cultus incrementum, Animarumque salutem ubique locorum erigi, & instituti valeant, singulari studio intendimus, Pastoralisque muneris Nostri partes peculiari charitate desuper interponimus, sicut pia personarum, non minus Christianarum virtutum decoribus, quàm generis splendore illustrium vota flagitant, & Nos omnibus maturè perpensis, ad Omnipotentis Dei glotiam, pietatisque augmentum, & felicem progressum conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilecta in Christo Filia Nobilis Mulier Maria Estensis Farnesia, Parmæ, & Placentiæ Ducissa, quod ipsa pio religionis propagandæ, Animarumque salutis promovendæ studio ducta, novum Monasterium Monialium, Capucinarum nuncupatarum, sub prima Regula S. Claræ in Civitate Parmen. pro duodecim Monialibus Choralibus, & quatuor Conversis ædificari curare, illique pro ejus dote, & Monialium prædictarum sustentatione, annua quadringenta scuta monetæ Romanæ assignare intendit, interea verò, dum novum Monasterium hujusmodi ædificatur, Hospitium quoddam in forma Monasterii redactum, & à prospectu, seu inspectu liberum, debitaque clausura munitum cum Ecclesia, choro, dormitorio, claustris, aliisque membris, & officinis necessariis in loco opportuno parari curavit, seu parari curare constituit, in quo dictæ Moniales, earumque Institutrices tantisper commorari valeant: ad ipsum autem novum Monasterium, & interea ad dictum Hospitium, pro illius, & Monialium in illud introducendarum directione, ac in vitæ disciplina, & moribus regularibus institutione, & instructione dilectam in Christo Filiam Luciam à Guastalla, & alias quinque Chorales, & unam Conversam, Moniales expressè professas Monasterii Monialium Capucinarum Oppidi Guastallæ transferri, ibique etiam Puellas Sæculares, quæ ibidem bonis moribus instruantur, & charitatis, aliarumque virtutum studiis operam dare, fallacesque mundi illecebras contemnere condiscant, recipi, & educationis causa ad quinquennium commorari posse; ac tam sibi, quàm aliis Ducissis Parmen. pro tempore existentium Ducum Parmen. viventium Uxoribus, sive minorennium Cælibum Tutricibus vel Curatricibus novum Monasterium & interea Hospitium hujusmodi unà cum Ancillis, & Matronis, suis servitio, & dignitati necessariis, & congruentibus ingredi, ibique pernoctare, necnon quatuor puellas, quæ ad Habitum, & professionem Regulares in dicto novo Monasterio absque ullius dotis seu eleemosynæ dotalis præstatione recipi, & admitti debeant, arbitrio suo nominare, illiusque seu earum aliqua motte aliove quocumque casu deficientibus, alias ad sui libitum in locum deficientium pariter absque dote, seu eleemosyna dotali recipiendas toties, quoties casus evenerit, subrogare licere, eamque nominandi, & subrogandi facultatem, quatenus nulla Ducissa Parmen. Ducis viventis Uxor, aut minorennis Tutrix, vel Curatrix reperiatur, etiam Duci Parmen. pro tempote existenti competere; reliquas vero Moniales in novum Monasterium hujusmodi cum dote, seu eleemosyna dotali per Te præfinienda recipi, ac ad Habitum, & professionem regulares cum Tua, & pro tempore existentis Episcopi Parmen. approbatione admitti, ipsumque novum Monasterium, & illius Moniales ordinariæ tuæ, & pro tempore existentis Episcopi prædicti jurisdictioni, atque superioritati perpetuò subjacere plurimum desiderat. Nobis propterea eadem Maria Ducissa humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis ipsius Mariæ Ducissæ votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eamque à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti Filii, Vicarii Tui in spiritualibus Generalis, super præmissis ad eosdem Cardinales transmissa, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut, veris existentibus narratis, & postquam Tibi constiterit fabricam prædicti novi Monasterii cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, & aliis officinis, hortis, & spatiis numeris omnibus esse absolutam, & supellectili, tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, necnon annuum redditum scutorum quadringentorum monetæ Romanæ fuisse verè, & cum effectu eidem Monasteriu assignatum, ad petitam erectionem novi Monasterii Monialium Capucinarum in dicta

dicta Civitate Parmen. Auctoritate nostra Apn. stolica, pro Tuo arbitrio, & conscientia prncedas, cum facultate recipiendi puellas ad Habitum, & subsequenter, servatis servandis, illas ad professionem admittendi cum præfixione numeri sanctimonialium, & cum dote, per Te præfiniends; ita, ut etiam puellæ educationis causâ in eodem nnvo Monasterio admitti, ibique per quinquennium degere valeant, quarum tamen numerus à Te præfigatur: ac cum facultate trsnsferendi ex supradicto Monasterio Monialium Capucinarum, Oppidi Guastallæ ad dictum novum Monasterium, & interim, donec illius fabrica sbsoluta, cæteraque præmissa adimpleta fuerint, ad Hospitium præfatum, commodum tamen, & decens, ac sæcularium inspectui minimè obnoxium, omnibusq; tam quoad spiritualia, quam temporalia necessariis, prædictæ Mariæ Ducissæ impensâ instructum, debita clausura munitum, postquam illud à Te approbatum fuerit, memoratam Luciam à Gusstalla, & alias quinque Chorales, & unam Conversam, Moniales expresse professas ipsius Monasterii, illarum, & Ordinarii accedente consensu, quæ prudentia, & zelo valeant in hujusmodi novo Monasterio usum, & observantiam Constitutionum prædictæ Regulæ introducere, ac stabilire, ibique per annos sex, si tamdiu ob eundem finem necessarium, aut expediens fuerit, permaneant; ita tamen, ut in earum adventu aut reditu nulla fiat ad extraneum locum diversio, sed recto, quantum fieri possit, tramite ab earum Monssterio ad novum hunc Conventum, honestis Matronis, ac, si commodè fieri possit, proximioribus Consanguineis ipsarum Monialium comitantibus pergant: in reliquis verò ea omnia, quæ circa hujusmodi novorum Monasteriorum sanctimonialium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur.

Præterea eidem Mariæ Ducissæ quatuor puellas, ad id cæteroquin hsbiles, & idoneas, quæ in Moniales novi Monasterii prædicti sine ullius dotis, seu eleemosynæ dotalis præstatione recipi, ac ad Habitum, & professionem Regulares ibidem, servatis servandis, admitti debeant, arbitrio suo nominandi, & tam ipsi Mariæ Ducissæ, quàm post eam pro tempore existentium Ducum Parmæ viventium Uxoribus, sive eorundem minorennium, & Cælibum Tutricibus, vel Curatricibus, quatenus autem nulla harum adsit, pro tempore existentibus Parmæ Ducibus alias in locum dictarum quatuor puellarum, primo loco nominandarum, seu alicujus earum morte, seu alio quocunque casu deficientium, quotiescumque casus deficientiæ hujusmodi evenerit, pariformiter absque ullius dotis, seu eleemosynæ dotalis præstatione in Moniales novi Monasterii hujusmodi recipiendss, & admittendas substituendi, & subrogandi, ac pariter nominandi: nec non ipsi Mariæ Ducissæ, ac pro tempore existentium Ducum Parmæ, & viventium Uxoribus, sive eorundem Ducum minorennium, & Cœlibum Tutricibus, vel Curatricibus prædictis idem novum Monasterium, & interim, donec, ut præfertur, absolutum fuerit, hospitium supradictum unà cum sex ad summum Matronis, seu Ancillis, modesto ac decenti habitu indutis, quotiescunque eis placuerit de ipsius Monasterii Monialium, & illarum Superiorum consensu ingrediendi, & cum eisdem Monialibus conversandi, & refectionem etiam sumendi corporalem, ac etiam ibidem, in mansionibus tamen à communi Monialium durmitorio separatis, duodecim vicibus quolibet anno, per quinque dies ad summum, pro qualibet vice, unà cum eisdem Ancillis, seu Matronis pernoctandi, & commorandi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Decernentes easdem præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, sub quibuscunque verborum expressionibus, & formis, etiam motu proprio pro tempore faciendis, minimè comprehendi, vel comprehensas censeri, sed tamquam pro fundatione Monasterii erigendi ad Religionis, Divinique Cultus, & bonorum, piorumque operum augmentum concessas, semper ab illis excipi, & exceptas, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriore Data, per Abbatissam, seu Priorissam, vel alterius nominis Superiorissam, & Moniales novi Monasterii erigendi prædicti quandocunque eligenda concessas intelligi, firmasque, validas & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quas, & quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam &c. Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata &c. attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, prædicti Monasterii Oppidi Guastallæ, & illius Ordinis, aliisve quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, cæterisque

que contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xv. Julii MDCLXXXII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

J. G. Slusius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. mensis, & anni præd. fol. 321.

N O T A.

Sororis Luciæ, quæ in suprapofito Apostolico Brevi ad novum Pertenonem, Parmæ formandum vocata fuerat, laudes epitome vitæ enarrari, æquitatis est officium, ut, quæ Religionem nostram virtute sua illustravit, ac felici Monasteriorum fœtu multiplicavit, in perenni Religionis memoria virescat.

NAta itaque est Soror Lucia Doralice 2. Kal. Octobris 1603. à piis, honestisque Parentibus, Joanne Ferrario, & Victoria Lucina, in Civitate Regii Lepidi, & ideo dum superius in Brevi Apostolico à *Guastalla* memoratur, ob fixum ibi Domicilium duntaxat, ita scribi notandum est. Per 30. annorum spatium morata est in paterna domo, & quamvis re domesticâ sat lautâ potiretur, modicum tamen de ea ad usum assompsit, tritâ vulgarique incedens veste, qua aliam rudem, & ruvidam, Habitui Monialium Capucinarum similem occultavit. Hoc tempore, solitas horas divinarum rerum commentationi impendere, corpus vario afflictationum genere conterere, sacras ædes frequentare, Nosocomia adire, Catechumenos instruere, Pauperum egestati (largè sæpe) ope succurrere, ac crebriore Sacramentorum usu susceptam vitæ rationem firmare, potissimum fuit Luciæ studium. Crevit exinde ita illius existimatio, ut annos juventutis necdum egressa, Gynæceo Sanctissimæ Trinitatis Regii fuerit præfecta, sibique viam ad majora, ad quæ Deus illam elegerat, straverit. Hanc & currere incepit fortiùs Anno 1634. dum die Sanctæ Agnetis secundò Sacrâ, Virgineum Tertiariarum Capucinarum Regii ingressa est Contubernium, & servato ad unguem illo Instituto, cultam Seraphici Patris Filiam se probavit. Increverat autem in pectore Luciæ ita dilatandæ divinæ gloriæ ardor, ut unius Civitatis compendio coarctari haud potuerit; hinc divino afflata spiritu, substantiâ patrimonii, in pauperes erogatâ, & nonnisi modicâ illius parte sibi, & sociæ reservatâ, Guardastallum, seu, ut ajunt, Guastallam se contulit, ibique auspice Deo, & aspirante Serenissimi Ducis Ferdinandi III. favore, multisque superatis difficultatibus. Monasterium Monialium Capucinarum sub prima Sanctæ Claræ Regula instituit, additis huic Constitutionibus, apicem vitæ Capucinæ specialiùs exprimentibus.

Ita Lucia de Tertiaria cœpit esse vera Capucina, & Matris nomen inde sortita est, & Magistræ; manum enim mittens ad fortia, ponensque vestimentum suum cilicium, spiritum Regularis Observantiæ verbo, & exemplo virtutis, Filiabus instillavit, & intentum ab oratione spiritum non relaxans, eo conato iter perfectionis prosecuta est, ut haud aliter, ac Scriptura de Ruth Moabitide dicit, *sciverit*, & dixerit *omnis populus, qui habitavit intra portas Urbis* Guastallæ, Luciam *Mulierem esse virtutis*. Exivit, & in vicinam terram sonus mirabilis, quam Lucia duxit, vitæ, ita, ut ad instituenda plura hujusmodi Monasteria fuerit vocata: quemadmodum etiam Anno 1663. illud Taravisii, Anno 1664. aliud Mantuæ, aliud Venetiis Anno 1668. Collegium dictum, & illud Novo Comi 1674. fundavit. Postremò, & Serenissimi Parmæ Duces, ut & novum ibi Capucinarum Domicilium spiritu suo fœcundaret, Luciam interpellârunt, & quamvis corpore attrita, & ob febriles, plurium jam annorum æstus emaciata, spiritu tamen integra, non recusavit laborem, ideoque Anno 1682. Parmæ in Hospitium, seu ædes S. Floræ, assistente Serenissimo Ducalì Familia deducta fuit, ubi decrepitâ ætate, & ingravescente morbo oppressa, 8. Augusti 1682. uncta Oleo lætitiæ in respectione Animarum, quæ in ejus sequelam currebant, de terreno exilio ad Sponsum, quem in terris posita tota dilectione quæsivit, migravit.

Numerus Monialium in fundationis principio ad numerum 12. Choralium, & 4. Conversarum fixus, fuit postmodum ad numerum 16. Choralium, & 6. Conversarum cum facultate adaugendæ pariter dotis extensus, prout apparet ex S. Congregationis Episcoporum, & Regularium epistola, Illustrissimo Domino Episcopo inibi inscripta, ut sequitur:

Cum Moniales Capucinæ sub prima Sanctæ Claræ Regula illius Civitatis à Sacra Congregatione sub 9. Decembris 1695. facultatem obtinuerint numerum Choralium, usque ad 16., & Conversarum usque ad sex adaugendi, noviterque pro gratia adaugendæ dotis, videlicet illam Choralium ad summam scutorum 325., & Conversarum ad scuta 122. monetæ Romanæ supplicaverint. Emin. Domini Mei benignè condescendentes permittunt, ut eleemosyna dotalis Choralium ad scuta 250. duntaxat, & Conversarum ad scuta 100. monetæ prædictæ adaugeatur. Quod dum significo &c. Romæ 25. Januarii 1697.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mensis, & Anni præd.

Alte-

Digitized by Google

Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia Domûs Parmæ ad instantias Seren. Ducis Francisci in perpetuum privilegiat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti, paternâ charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, ex purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Cum itaque, sicut pro parte Dilecti Filii, Nobilis Viri, Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, Nobis nuper expositum fuit, in Ecclesia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Parmensis, Cadavera Principum ex Familia Farnesia sepulta sint, ibique Altare, sub invocatione Sanctissimi Crucifixi erectum, ad ipsum Franciscum Ducem pertinens reperiatur, Nos Ecclesiam, & Altare hujusmodi hoc speciali dono illustrare volentes, & quodcunque aliud Altare privilegiatum pro Animabus Fidelium Defunctorum à purgatorii pœnis hujusmodi liberandis, si quod in eadem Ecclesia generaliter concessum sit, harum serie revocantes, piis supplicationibus memorati Francisci Ducis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, benignè inclinati, Auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, ita, ut ejusdem D. N. Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xx. Octob. MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

F. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Conventûs Parmen.

Breve Apostolicum pro privilegio Altaris Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia prædictæ Domûs expediri, à se jam jussum esse, eidem Francisco Duci reponit.

Dilecto Filio Nobili Viro Francisco Parmæ, & Placentiæ Duci.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUI à Pontificia Charitate, spiritualibus muneribus augeri postulat, ille nedum suæ pietatis, ac devotionis affectum explicat, sed animum quoque nostrum peculiari modo demeretur. Quod cum à Nobilitate Tua factum esse advertamus in precibus Nobis oblatis, pro assequendo enunciato in ipsis precibus Privilegio, ad Altare Sanctissimi Crucifixi, in Ecclesia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum istius Civitatis, Nos eisdem annuendo Diploma expediri mandavimus, & plurimùm in Domino commendantes studium, quo piè suffragari Majoribus tuis curas, in testimonium, ac pignus benevolentiæ nostræ Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Die XXVII. Octobris MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Ulysses Joseph Gozzadinus Archiep.

Autog. in Secr. Brev. ad Principes *Reg. mens. & anni præd. fol.* 121.

DECRETO.

Sacræ Congregationis Rituum.

Monialibus Tertiariis Capucinis Terræ Fani, feria v. majoris hebdomadæ Missam privatam in earum Capella, Ecclesiæ Parochialis, celebrari permittitur.

Nullius Nonantulæ.

CUM Tertiariæ Ordinis Capucinorum Terræ Fani Diœcesis Nonantularum, ob nondum constructam earum Ecclesiam, Missam in una ex Capellis Parochiæ audire soleant, cum-

cumque Feria v. majoris hebdomadæ in eadem Capella Missa solemnis celebrari nequeat, propterea pro facultate, ut ultra Missam Parochialem in Altari majori decantandam alia privata in memorata Capella, ad spiritualem ipsarum consolationem celebrari possit, Sac. Rit. Congregationi enixè supplicarunt, & eadem S. Congregatio attentis circumstantiis, Oratricibus gratiam petitam, concedendam esse censuit, quibuscunque Decretis in contrarium non obstantibus, Die xi. Martii MDCCXIX.

F. Card. Paulutius Praef.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparit. S. R. C. Secretarius.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni prad.

In causa, inter Domos Parmenses, & Mutinenses versante, consilia, quibus & malis occurreretur, & aliàs optatis obsecundaretur, suscepta esse, Seren. Rainaldo Duci Mutinæ significat.

A tergo: *Dilecto Filio Nobili Viro Rainaldo Estensi Duci Mutinæ.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM occasiones ultrò, ac libenter arripiamus Paternæ nostræ benevolentiæ Tibi ampliùs declarandæ, claritate Domus tuæ, meritorumque tuorum amplitudine, singularis studii nostri officia postulante, satis intelligit Nobilitas tua, quàm amanter, cupidèque complexi simus vota, precesque Tuas, quas ad Nos detulisti per dilectum Filium Dominicum Mariam Jacobatium Administratorem tuum, cujus solertia, integritas, & fides apprimè Nobis perspecta, & approbata est. Quoniam autem causa ipsa haud segniùs Nos excitabat, ut per opportuna remedia, & malis occurrere, & optatis tuis obsecundare niteremur, ea consilia suscepimus, quæ Nobilitati Tuæ fusiùs explicabit Venerabilis Frater Noster Franciscus Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Barberinus, qui Tibi, & virtutis, & generis necessitudine conjunctus, & Capucinorum simul Familiæ Protector paribus Nobis cum studiis curat, & satagit tam votis tuis satisfacere, quàm Religiosi Ordinis disciplinam, concordiamque tueri. Minimè autem dubitamus, quin Tibi gratissima futura sint nostræ solicitudinis officia, quibus constiturum Nobilitati Tuæ confidimus, quanti faciamus dignitatem, ac sapientiam tuam, & quàm præclaram, veterisque amicitiæ memorem erga Te voluntatem geramus, cujus testem Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, Nobilis Vir ex animo impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die VII. Februarii MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno primo.

Archiepiscopus Emissenus.

Ex Archivo Secret. Brev. ad Principes *Reg. Mens., & Anni prad. fol.* 434.

Petitas de B. Seraphino à Monte Granario S. Reliquias Serenissimæ Ducissæ Parmæ, & Placentiæ Dorotheæ Sophiæ mittendas esse significat.

Dilectæ in Christo Filiæ Nobili Mulieri Dorotheæ Sophiæ, Parmæ, & Placentiæ Ducissæ Viduæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier salutem, & Apost. Benedictionem.

EXimiæ pietati tuæ, qua Te charitati Nostræ insigniter probare pergis, pari cum paterni animi alacritate obsecundantes, quas Nobilitas tua exquisierat, Reliquias B. Seraphini ex Ordine Capucinorum, Dilecto Filio Comiti à Porta tradendas mandavimus, ut in nostræ erga Te studiosæ voluntatis argumentum ad Nobilitatem tuam mitti curaret. Ex quo persuasum Tibi fore confidimus, gratissimas Nobis esse occasiones, per quas Pontificiæ benevolentiæ præcipua studia Nobilitati tuæ comprobemus. Novam interea gratificandi Tibi opportunitatem cupidè præstolantes, Nobilitati Tuæ, Apostolicam Benedictionem ex intimo corde depromptam impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die IV. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Archiep. Emissenus.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens., & anni prad. fol.* 563.

Do-

Digitized by Google

Domos Custodiæ, seu Ducatûs Mantuani cum Domo Castellionis Stiverorum, à Provincia Brixiæ separata, Provinciæ uniri ratihabet, & confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatûs officium, humilitati nostræ per abundantiam Divinæ Bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio creditum, salubriter exequi, adjuvante Domino jugiter satagentes, ad ea, quæ felici, prosperoque Christifidelium, Altissimi obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini consulitur, libenter intendimus, munerisque nostri Pastoralis partes, propensa desuper parte, interponimus, sicut Nos, locorum, personarum, rerum, & temporum qualitatibus maturè pensatis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire in Domino arbitramur.

Exponi siquidem Nobis fecerunt Dilecti Filii Superiores, & Religiosi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Lombardiæ, & Custodiæ Mantuanæ, quòd, cum de consensu etiam, ac approbatione charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, nec non Romanorum Regis, in Imperatorem electi inter se convenerint, ut in unam, eamdemque Provinciam uniantur, atque secundò dicti Superiores, & Religiosi Custodiæ Mantoanæ declaraverint dilectis pariter Filiis Ministro Generali, & Diffinitoribus Generalibus prædicti Ordinis, tum memoratam Custodiam Mantuanam, propter penuriam & defectum, præsertim Lanificii, unde Religiosis commodum vestitûs provenit, aliter non posse subsistere, tum maximè Regularem observantiam, in suis respectivè Conventibus, per eam contiguæ Provinciæ unionem magis magisque, adjuvante Deo firmatum iri. Quam quidem unionem cum accessione Conventûs Castellionis Stiverorum, à Provincia Brixiæ, quemadmodum ipse Carolus Rex in Imperatorem electus exoptat, separandi, ac dismembrandi, & aliorum quinque Conventuum, videlicet Mantuæ, Terræ Hostiliæ, Aquænigræ, Goiti, & Sermini vici, iidem Minister Generalis, & Generales Definitores, utpote laudabilem, & Regularis Observantiæ in primis conducibilem, necessariam approbarunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes unionem hujusmodi per Nos stabiliri, sibique propterea in præmissis opportunè provideri, & ut infra, indulgeri plurimùm desiderent; Nos piis utrorumque Superiorum ac Religiosorum votis ad Religionis incrementum, & felicem progressum tendentibus, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eosque, & illorum singulares personas à quibusvis excomunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, supradictam Provinciam Lombardiæ cum Custodia Mantuana perpetuò unimus, conjungimus, adnectimus, & incorporamus, nec non Conventum Castellionis Stiverorum, quem à Provincia Brixiæ separamus, ac dismembramus, cum quinque aliis memoratis Conventibus, scilicet Mantuæ, Terræ Hostiliæ, Goiti, Aquænigræ, & Sermini vici, eidem Provinciæ Lombardiæ perpetuò etiam unimus, conjungimus, adnectimus, & incorporamus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Consuetudinibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, ac Conventuum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXI. Januarii MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Card. Oliverius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. & Anni præd. de quo Breve format. in Arch. Provinciæ.

Fr.

Fr. Michaelem Angelum à Regio Lepidi in munere Concionatoris Palatii Apostolici ad dies vitæ confirmat, eique varias prærogativas impertitur.

Dilecto Filio Michaeli Angelo Francefchi, Fratri expressè Professo Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Prædicatori Palatii Nostri Apostolici.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXimia religiosarum virtutum merita, quibus apud Nos maximoperè commendaris, & doctrina, prudentia, ac zelus, quibus Officium Prædicatoris Palatii Apostolici Nostri, Tibi aliàs demandatum, laudabiliter obire pergis, Nos inducunt, ut, quemadmodum Nos ad Ordinem Sancti Francisci Minorum Capucinorum nuncupatorum, cujus Frater expressè Professus existis, aliqua Prærogativa decorandum, Prædicatores ejusdem Palatii Apostolici, ex memorato Ordine deinceps futuris temporibus esse assumendos, per alias Nostras, in simili forma Brevis, literas, hac ipsa die datas, statuimus, decernimus, & ordinamus, ita Tibi etiam non obscurum Nostræ Apostolicæ Benignitatis argumentum exhibeamus: Itaque Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, Te modernum Prædicatorem ejusdem Palatii Apostolici, primùm in munere hujusmodi, quoad vixeris, confirmamus; Deinde volumus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus omnibus, & singulis Ordinis Tui Superioribus Generalibus, & Subalternis, ut ab ipsis, ceterisque, ad quos spectat, Tu habearis, ac sis, ad instar aliorum Regularium Palatio Apostolico proximè addictorum, ita, ut Rheda, vel Curru uti eodem prorsus modo, quo alii Concionatores Apostolici ejusdem Ordinis ad hanc usque diem usi sunt; necnon, ut pecuniam, sive ex honorario consueto, sive aliunde, licitè tamen, & legitimè Tibi provenientem, licitè, & liberè, absque ullo conscientiæ scrupulo, pro Tuis, & Sociorum Tuorum necessariis, decentibusque usibus impendere possis, & valeas. Præterea Tibi, ut aliquem ex Alumnis dicti Ordinis experiri, instruere, & informare, atque Tuum in officium hujusmodi, Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, designare successorem valeas, tam Prædicatorem per Sacratissimam Quadragesimam in Ecclesia sub Titulo S. Mariæ in Vallicella, Presbyterorum sæcularium, Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, quàm Prædicatorem infra annum in Ecclesia Archiconfraternitatis, sub invocatione Stigmatum Sancti Francisci de Assisio, de eadem Urbe, de more prædicare, & ex Alumnis dicti Ordinis Capucinorum eligi solitum, eligendi omnimodam facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Cardinali Passioneo

Cajetanus Amatus.

Breve form. in manibus P. Concionatoris Apost. supradicti.

NO-

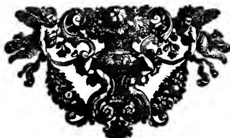
Digitized by Google

N O T A.

FRater Michael Angelus, in Brevis Apostolici inscriptione nominatus, Regii Lepidi, ex claro Francescorum Saiu, anno 1688. natales suos habuit, & capto ingenii cultu, animoque pubescentis ætatis virtutibus imbuto, anno 1705. in leges Sancti Patris Francisci juravit. Ut talenta à Deo Ipsi collata, otiosa non torpescerent, Lectoris officium Provincia ei commisit, ad 14. annos, inductâ Dogmaticæ Theologiæ docendæ methodo continuatum. Ex merito, quod inde collegit, suscepit gubernacula Conventuum, ac Provinciæ, easque viriliter tenuit, & primus Serenissimi Ducis Mutinensis Theologus, & Consultor Sancti Officii Regii fuit constitutus.

Ex Evangelico zelo, quo celebriora Italiæ pulpita illustravit, eum sibi conciliavit applausum, ut Vaticani Palatii Concionator seligeretur. Accidit, ut in primo triennio, quo spatiô hac fungebatur, BENEDICTUS XIV. Apostolico Brevi, in Tomo Supplementi videndo, Pulpitum Sacri Palatii, Religioni nostræ consignaret perpetuum, Eidemque, & Successoribus prærogativas, in præposito Brevi expressas concederet.

Deductum per vias rectas Dominus conservet, & eum in laboribus suis Divinæ gratiæ illapsu honestet.

PRO-

PROVINCIA VENETA.

Ecora illa, quæ Provinciam formant, & ornant, ac potissimum in antiquitate originis, in Domuum, seu Conventuum copia, gratiâ Principis, virore Regularis Observantiæ, ac prolixa Virorum illustrium serie consistunt, reddunt gloriam Venetæ ex horum omnium concursu illustriorem.

Antiquitatem ejus ingerunt Conventus, quos in Serenissimo Dominio, tempore adhuc Novitiæ nostræ Religionis, Veronæ, Patavii, Seledii &c. constructos fuisse, Chronici testantur libri.

Copia horum fuit & mirabilis, cum Provincia, quæ grano Sinapis similis ad tempus mansit, fœcundo tandem incremento creverit in arborem, quæ folia regiminis usque ad partes Germaniæ extendit, & aliorum quoque Statuum, veluti Mantuani, Tridentini &c. Pampinos, seu Custodias, ab illa jam abscissas, complexa fuit.

Gratiam Principis in se effusam, eâque usque ad invidiam quasi se semper prædilectam fuisse, æqua fatetur Provincia, clamantque hunc muti testes, tum lapides, quos Serenissima Respublica ære suo formavit in Conventus, tum Conventus, quos vel senio fatiscentes eodem ære reparavit, vel largu semper Stipe nutrivit; tum magnificum illud Templum, lue contagiosa, per Dominium magna hominum strage sæviente, ex pio, solemni voto Reipublicæ (*ut verba lapidi fundamentali insculpta sonant*) ad arcenda fulgura dictæ pestis, Redemptori Deo sanctè dicatum, Gregorio XIII. Pont. Max. Venetiarum Duce, Aloysio Mocenico, & Joanne Trevisano, Patriarcha 1577., *& centum mille prope aureorum pondere erectum, ac ex Apostolica concessione Ministerio nostro concessum. Fuit & ejusdem gratiæ, & prædilectionis effectus, dum novissimis temporibus Serenissimus Senatus Fr. Franciscum Antonium Corrarium ad Patriarchalem Sedem, & Fr. Vincentium Bragadenum ad Scardonenses Infulas nominavit, de quo utroque, superficiem gestorum visuro præbet Tomus primus fol. 198., & 199.*

Viror Regularis Observantiæ, & in suo principio, & progressu enituit singularis: quantumvis enim Provincia in suis incunabulis variorum (uti dictum) Statuum Domos, Fratresque, variis loquentes linguis concluderet, mira tamen animorum concordia, & unitate spiritûs cultum Regularium Sanctionum servavit. In progressu Eandem idem semper animavit spiritus, ita quidem, ut & hujus præsidio, Venerabilis Dei Servus, Laurentius à Brundusio, non solùm ad culmen Generalatûs per gradus humilitatis ascenderit, verùm etiam in diebus suis ita placuerit Deo, ut Apostolica Curia de cultu Altaris ei decernendo, deliberare jam cœperit.

Eo-

Digitized by Google

Eodem spiritu Duce Fr. Marcus ab Aviano virtutem suam eo cumulavit accessu, ut introiverit in potentias Domini, & mirabilium, quæ fecit, memoria, æquum in illius laudes regressum in sequenti Literarum Apostolicarum serie mereatur: necnon ad Generalia Ordinis subsellia pervenère (præter V. Dei S. Laurentium à Brundusio) tum Fr. Fortunatus à Cadubrio, quem binâ vice dominantem in potestatibus suis, Hominem magnum virtute, & prudentia præditum *Augustissimi Imperatoris Ferdinandi III. Galliæ, & Hispaniarum Regum, ac aliorum Europæ Principum literæ oppidò testantur, tum Fr. Augustinus à Tisana, de quo, quod Religio Generalem Sanctiorem, & Doctiorem (quamvis & ipse fuerit piissimus, ac Doctissimus) non tamen attentiorem habere potuisse, ex auctoritatis effato tenuit Fama.*

Horum vestigia veloci gressu secutus est Fr. Aloysius à Verona, & ideo dignè ad Senatum Definitorii Generalis admissus.

Viri alii, quos palmaris Virtutis nota, sanguinis claritas, & ingenii acrimonia reddit memoriâ dignos, huic nunquam defuère Provinciæ. Inter primos refero Fr. Marianum Venetum, qui ex Nobilissimo Corneliorum Germine, postquam Amplissimo Senatûs consensu Equestri dignitate, Cytherorumque, Tenos, & Illirici extraordinarii Provisoris, necnon Cretæ, vel Candiæ Ducis honore ornatus fuisset, mundanæ vanitatis fulgorem, bracteatosque honorum titulos calcavit, & susceptum Capucinæ Paupertatis Habitum eo virtutis apparatu, & mundo decoravit, ut Annales Ordinis vitam ejus posteris in exemplum describant, & commendent.

Fr. Bartholomæus Veronensis à Serenissima Republica spiritualis Triremium Gubernator constitutus, spartam hanc tam glorioso fructu adimplevit, ut Sacra Congregatio de Propaganda Fide referente Eminentissimo D. Cardinale Cornelio literas Nuntii Venetiarum, & Archiepiscopi Sadrensis, significantium ea, quæ pro Animarum salute, & Catholicæ Fidei propagatione gesserit in Dalmatia unà cum P. Michaele Gandavensi, ejus socio, *sub septimo Septembris 1649.* jusserit dictorum Patrum labores commendari, & in muris, ac tabulis Ædium Congregationis, nomina eorum notari.

Eximium Fr. Sanctes, pariter Veronensis, zelum, æquè Provincialatus Officium bina vice ei impositum, ac Sanguis in Bello contra Turcas ab eo gloriosè effusus signat.

Nimius forem, si, quos Sanguine claros habuit, enarrarem, Alumnos: sufficiat per transennam dixisse, tales fuisse, & esse ex Familiis Bonlina, Bragadena Celsa, Coraria, Collalta, Delphina, Justiniana, Baduaria, Querina, Recanata, Zane, Zenobia, &c. &c.

Editis libris, acrimoniam ingenii probârunt FF. Joannes Maria ab Utino, Laurentius Veronensis, Mathias, Michael Angelus & Valerius, Veneti, &c. &c. quorum Opera, & virtutes, Bibliotheca Scriptorum Ordinis specificè recenset.

Complectitur Domos Fratrum XXXVI.
Missiones stabiles III.
Hospitia pro itinerantibus &c. VII.
Monasteria Monialium XI.

Monasterium S. Hieronymi in Civitate Vicentina, à Monasterio Fratrum Sanctæ Mariæ Gratiarum dismembrari, Regularem statum Ordinis S. Hieronymi in illo supprimi, prophanos Habitatores ex eo expelli, ac Fratribus Nostris, pro perpetuo usu id concedi, mandat.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Vicentino seu Dilecto Filio ejus in Spiritualibus Vicario Generali.*

PIUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis Officio, ad ea libenter intendimus, per quæ Ecclesiæ, & Monasteria quælibet debitis frequententur honoribus, &, ut id felicius subsequi possit, nonnunquam illorum Ordinum personis provideri curamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Accepimus sanè nuper, quod, postquam superioribus diebus Tu, Frater Episcope, qui antea intellexeras Monasterium, & Ecclesiam Sancti Hieronymi in Vioarolo prope, & extra muros Vicentin. dudum à Dilectis Filiis Fratribus Sanctæ Mariæ Gratiarum, etiam Vicentin. ejusdem Sancti Hieronymi, vel alterius Ordinis derelicta fuisse, illaque à Personis laicis, & infamibus, ac oxoratis inhabitari, ibidemque multa turpia, & inhonesta committi in grave dictorum Fratrum damnum, & scandalum plurimorum, cupiens pro Tui pastoralis Officii debito in præmissis providere, tunc existenti Tuo, in Spiritualibus Vicario Generali, verbo, vel in scriptis mandaveris, ut Monasterium, & Ecclesiam Sancti Hieronymi hujusmodi visitaret, ipseque Vicarius Mandato Tuo hujusmodi ad ipsum Monasterium, & Ecclesiam, causa illa visitandi personaliter accesserat, in visitatione hujusmodi Ecclesiam ipsam mirificè constructam, sed immunditiis plenam, ab ejusque fenestris lapides, & crates ferreas sublatas, nec non omnis illius ornamenta (excepta tamen quadam palla veteri & corrosa) deleta, ac ab illius Altaribus lapides sacros similiter ablatos invenit, ac à dicti Monasterii habitatoribus accepit, in dicta Ecclesia pilæ lusus, aliaque profana exerceri, inibique tria altaria, quatuor sepulchra, eandemque Ecclesiam, magnam alioquin venerationem præseferre, & campanile satis honorabile, licet campanis destitutum habere, in illiusque Sacrario quemdam Virum conjugatum unà cum ipsius uxore, & filiis commorari, ibidemque etiam suem nutriri, in ipsius verò Monasterii cellulis mulieres partim viduas, partim conjugatas, & alias etiam non conjugatas reperiri, & per eum nonnullis ibibi testibus, medio juramento examinatis, etiam mulieres meretrices illic habitare, ex eorum depositione cognovit, ac tam in Ecclesia, quam Monasterio hujusmodi multa inhonesta perpetrari, quinimo in ipsamet lusus exerceri, & quosdam histriones aliquando suam, vel suas egisse ibidem comœdias, & alias, prout in instrumento visitationis hujusmodi, & dictorum testium depositione latius dicitur contineri.

Nos tantam abominationem, & desolationem, ut Ecclesia, quæ domus Orationis, & Monasterium, quod Religionis habitaculum erant, nedum à personis profanis inhabitensur, sed & quasi publicum prostibulum, & histrionum, aliarumque personarum infamium receptaculum facta sint, conniventibus oculis nequaquam præterire, imò ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis Officio, in præmissis remedium opportunum adhibere, nec non Religionem, & Divinum cultum in eisdem Monasterio, & Ecclesia instaurare, omnemque immundum, & profanum statum exinde penitus eliminare volentes, & considerantes id non posse magis ex animi Nostri sententia succedere, quam, si dilecti Filii Fratres Ordinis Sancti Francisci, Capucini nuncupati, qui in quodam loco extra dictam Civitatem Vicentinam minus commodè habitant, ad Monasterium, & Ecclesiam Sancti Hieronymi hujusmodi transferantur, ipsaque Monasterium, & Ecclesia Sancti Hieronymi eis perpetuò concedantur, ac propterea tam eosdem Fratres Capucinos, quam totam eorum Congregationem specialibus favoribus & gratiis prosequi cupientes, eosque & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, &c. absolutos fore censentes, nec non instrumenti Visitationis hujusmodi tenorem, præsentibus pro expresso habentes, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum Capucinorum, vel alicujus eorum Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa Nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, contemplatione etiam requisitionis Dilectorum Filiorum Deputatorum Communitatis Vicentinæ adducti, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut Monasterium, & Ecclesiam Sancti Hieronymi hujusmodi cum omnibus, & singulis illorum circumstantiis, adjacentiis, membris, juribus, & pertinentiis, à Monasterio Fratrum Sanctæ Mariæ Gratiarum, & illius Ordine præ-

præfatis, perpetuò feparare, & difmembrare, omnemque dicti Ordinis Sancti Hieronymi, vel alterius dependentiam, & Regularum ftatum, in eifdem Monafterio, & Ecclefia Sancti Hieronymi etiam perpetuò fupprimere, & extinguere, nec non Monafterium, & Ecclefiam Sancti Hieronymi hujufmodi cum dictis illorum circumftantiis, adjacentiis, membris, juribus & pertinentiis, præfatis Fratribus Capucinis, & univerfæ illorum Congregationi pro perpetuis dictorum, & aliorum pro tempore exiftentium Fratrum Capucinorum ufu, & habitatione fimiliter perpetuò concedere, & affignare, ac eidem Congregationi Ordinis Capucinorum perpetuò unire, annectere, & incorporare, omnemque profanum ftatum, & profanos habitatores ab eifdem Monafterio, & Ecclefia Sancti Hieronymi eliminare, abolere, ejicere, expellere, & amovere, ac Monafterium, & Ecclefiam Sancti Hieronymi hujufmodi adverfus præfatas, & quafcumque alias profanationes, & pollutiones Deo reconciliare, ac etiam de novo benedicere, & confecrare, nec non in Monafterium dicti Ordinis Capucinorum perpetuò erigere, inftituere, & immutare, dictofque Fratres Capucinos in præfato loco extra Civitatem Vicentin. habitantes cum omnibus, & fingulis illorum, & dicti loci, in quo de præfenti habitant, ac ejus Ecclefiæ privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remiffionibus, prærogativis, conceffionibus, indultis, & aliis gratiis Spiritualibus, & Temporalibus, nec non etiam paramentis, & ornamentis Ecclefiafticis, Campanis, Crucibus, Calicibus, & etiam Sanctiffimi Sacramenti Corporis Chrifti, aliifque tabernaculis, & Sanctorum Reliquiis, cœterifque bonis, juribus, & pertinentiis fuis univerfis, ab ipfo loco, in quo de præfenti habitant, & Ecclefia hujufmodi, ac aliis, ubi confiftunt, ad Ecclefiam Sancti Hieronymi præfatam ad inibi perpetuò habitandum, & gratum Altiffimo famulatum, juxta Regularia dicti eorum Ordinis inftituta exhibendum perpetuò transferre, ac ibidem ftatuere, & collocare, eofdemque Fratres Capucinos, univerfamque eorum Ordinis Congregationem, vel eorum, & ejus Procuratorem in corporalem, realem, & actualem poffeffionem Monafterii, & Ecclefiæ S. Hieronymi, ac circumftantiarum, adjacentiarum, membrorum, jurium, & pertinentiarum, prædictorum, amotis exinde quibuslibet detentoribus, inducere, inductofque defendere, & perpetuò manutenere, aliaque omnia, & fingula in eifdem præmiffis omnibus, & fingulis neceffaria, feu quomodolibet opportuna, ac alia, Veftrûm cuilibet benevifa facere, dicere, ordinare, difponere, gerere, exercere, mandare, & exequi, auctoritate noftra cures, contradictores quoslibet, & rebelles per Ecclefiafticas fententias, cenfuras, & etiam pecuniarias, aliafque pœnas, Tibi bene vifas, cœterifque juris, & facti opportuna remedia, omni appellatione, & recurfu poftpofitis, eadem auctoritate Noftra compefcendo, invocato etiam ad hoc, fi opus fuerit, auxilio brachii fæcularis.

Nos enim Veftrûm cuilibet in, & fuper præmiffis omnibus, & fingulis, ac illorum incidentibus, dependentibus, & emergentibus caufis plenam, amplam, & omnimodam, ac etiam Regiam poteftatem, licentiam, & facultatem, ac auctoritatem per eafdem præfentes concedimus, ac impertimur: Decernentes eafdem præfentes litteras de furreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, feu intentionis noftræ, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari, aut revocari, fufpendi, limitari, vel eis in aliquo derogari, aut ad viam, vel terminos juris reduci, vel adverfus illas reftitutionem in integrum peti, aut aliàs quomodolibet infringi ullo unquam tempore minimè poffe, fed femper, & perpetuò validas, & efficaces exiftere, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri debere, ac fub quibufvis illarum, aut fimilium, vel diffimilium gratiarum revocationibus, derogationibus, fufpenfionibus, aut aliis contrariis difpofitionibus, ex quavis caufa, & ad cujufvis inftantiam, quavis etiam Apoftolica Auctoritate, ac aliàs quomodolibet factis nullatenus unquam comprehendi, fed femper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priftinum ftatum reftitutas, & de novo conceffas exiftere, ficque ab omnibus cenferi, & ita per quofcumque Judices, & Commiffarios, quavis auctoritate fungentes, fublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari debere. Irritum quoque & inane, quicquid fecus fuper his à quoquam, quavis auctoritate, fcienter vel ignoranter contigerit attentari, non obftantibus præmiffis, ac una de non tollendo jure quæfito, nec non altera noftris, per quam voluimus, quod petentes beneficia Ecclefiaftica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & femper in omnibus commiffio fieret ad partes, vocatis, quorum intereffet, nec non Lateranenfis Concilii noviffimè celebrati uniones perpetuas, nifi in cafibus à jure permiffis fieri prohibentis, & aliis Apoftolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis fpecialibus, vel generalibus conftitutionibus, & ordinationibus, ac Monafterii, & Ordinum hujufmodi, etiam jura-

mento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, eorum tenores hujusmodi præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, contrariis quibuscumque non obstantibus, aut, si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die IV. Decemb. MDLXVII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

B. Melchiorius.

Breve formatum in Archivo Conventus.

Separationem Curæ animarum à Monasterio Sanctæ Crucis, de Cittadella nuncupato, aliàs Cœnobio Monialium Sancti Silvestri, Ordinis Sancti Benedicti Veronæ unito, necnon illius cum Ecclesia assignationem, pro habitatione Fratrum, ibidem confirmat.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Veronensi & Dilecto Filio, Uni obtinenti dignitatem in Ecclesia Veronensi.*

PIUS PAPA V.

Venerabilis Frater, & Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex commissi Nobis desuper Pastoralis Officii debito Monasteriorum, aliorumque Regularium locorum quorumlibet utilitati intendentes, illa, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut perpetuò firma, & illibata persistant, cum à Nobis petitur, mandamus Apostolico munimine roborari. Dudum siquidem à fel. record. Paulo Papa II. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis.

Paulus Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Cum in omnibus Judiciis sit rectitudo Justitiæ, & conscientiæ puritas observanda, id multo magis in commissionibus alienationum rerum Ecclesiasticorum convenit observari, in quibus de Christi patrimonio, & dispensatione pauperum, non de proprio cujusque peculio agitur, aut tractatur. Quapropter oportet, ut in examinandis hujusmodi alienationum causis, quæ à Sede Apostolica in forma, si in evidentem utilitatem cedunt, oneratis Ecclesiasticorum Judicii conscientiis delegantur, nihil favor usurpet, nihil timor extorqueat, nulla expectatio præmii justitiam, conscientiamque subvertat. Monemus igitur, & sub interminatione Divini Judicii omnibus Commissariis, & Delegatis hujusmodi districtè præcipimus, ut cautè, & diligenter attendant causas, in literis Apostolicis per supplicantes expressas, illasque sollicitè examinent, atque discutiant, testes, & probationes super narratorum veritatem recipiant, & solum Deum præ oculis habentes, omni timore, aut favore deposito, Ecclesiarum indemnitatibus consulant, nec in læsionem, aut detrimentum earum Decreta quomodolibet interponant. Si quis autem Commissarius, aut Delegatus conscientiæ suæ prodigus in gravamen, aut detrimentum Ecclesiæ per gratiam, timorem, vel sordes alienationi consenserit, aut Decretum, vel auctoritatem interposuerit, inferior quidem Episcopi sententiam excommunicationis incurrat, Episcopus verò, aut Superior ab executione Officii per annum noverit se suspensum, ad extimationem detrimenti Ecclesiæ illati. Nihilominus condemnandus scituros, quod si suspensione durante damnabiliter ingesserit se in Divinis, irregularitatis laqueo se involvat, à quo nonnisi per Summum Pontificem poterit liberari. Is verò, qui dolo, vel fraude, aut scienter in detrimentum Ecclesiarum alienationem fieri procuraverit, aut per sordes, vel impressionem alienationis Decretum extorserit, similem sententiam excommunicationis incurrat, à qua nonnisi per Romanum Pontificem possit absolvi, ad restitutionem nihilominus rerum alienatarum cum fructibus, quandocumque de præmissis constiterit, condemnandus. Volumus autem, quod Delegati, & Commissarii præfati de pœnis Constitutionis nostræ specificè moneantur, & in quibuscumque literis commissionum hujusmodi hoc Statutum nostrum inferatur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ monitionis, præcepti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo quinto, Idus Maji, Pontificatus nostri anno primo.

Et

Et deinde, ficut exhibita Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Sancti Fraocisci Capucinorum nuncupatorum, ac Civium Civitatis Veronensis, necnon Dilectarum in Christo Filiarum Abbatissæ, & Monialium Monasterii Sancti Silvestri, aliàs Sanctæ Mariæ Matris Domini nuncupati Veronensis, Ordinis Sancti Benedicti petitio continebat, quod, quando dicti Fratres primò in Civitate ipsa accesserunt, bonæ memoriæ Joannes Matthæus, dum viveret, Episcopus Veronensis, eisdem Fratribus de Ecclesia, & quadam Domo, in qua ipsi hucusque cum summa vitæ innocentia, ac vera Religionis norma, totiusque populi dictæ Civitatis benevolentia permanserunt, munus prædicationis jugiter exercentes, ac aliis divinis assiduè deservientes, singulare suæ probitatis exemplum tradiderunt, prout tunc potuit, providit: Sed quoniam, elargiente Domino, Congregatio istorum Fratrum non mediocre in dies suscepit incrementum, dicta eorum Domus angusta valde, & necessitatis suæ incapax (præsertim cum ipsi ultra numerum Fratrum jam inibi adauctum unam Academiam ad honorem Omnipotentis Dei, ac Christiani Nominis decorem, Fideique Catholicæ augmentum in ea erigere statuerint) reperta est. Quæ omnia, cum permulti dictæ Civitatis Cives considerassent, ipsorum Fratrum puritatem, & Christianam intentionem cognovissent, Fratribus ipsis de alio aptiori, & magis habili, idoneo, & capaci Monasterio, seu Domo providere volentes, cum dictis Abbatissa, & Monialibus pertractaverunt, & convenerunt, quod illæ Monasterium Sanctæ Crucis, de Cittadella nuncupatum Veronen. dicti Ordinis Sancti Benedicti, quod prædicto earum Monasterio Sancti Silvestri unitum erat, cum Ecclesia, & Domo, necnon terra duntaxat adjacente, quantitatis in totum sex camporum, vel circa, mensuræ illarum partium, juxta suos veriores confines, eisdem Fratribus, ita, quod liceret eis ioibi habitare terram dictam, uti necessitati suæ apprimè commodam tenere, & possidere, necnon Academiam præfatam pro eorum voto erigere, reliquis tamen bonis, juribus, jurisdictionibus, pertinentiis, & obventionibus universis ad dictum Monasterium Sanctæ Crucis spectantibus, & pertinentibus Abbatissæ, & Monialibus, earumque Monasterio Sancti Silvestri hujusmodi integrè, & sine diminutione in omnibus, juxta dictæ suæ unionis tenorem, ita quod illa in reliquis omnibus suis partibus firma, illæsa, & illibata remanerent, permanentibus, darent, & concederent, prout tunc cum effectu dederunt, & concesserunt. Et quoniam Abbatissa, & Moniales ipsæ ex fructibus, redditibus, & proventibus Monasterii Sanctæ Crucis, illiusque Domus, & terræ adjacentis hujusmodi, triginta Ducatos ad summum, & quandoque minus de grossis triginta unius, monetæ illarum partium, pro quolibet Ducato percipere consueverunt. Et ne ex præmissis illæ minimum dispendium paterentur, quidam Nobilis Civis Veronensis, Christiana Religione commotus, ut hoc opus tampium, tamque dictæ Civitati gratum ad finem perduceretur, tot de bonis suis, ex quibus illæ triginta similes Ducatos annis singulis liberè consequi valerent, donec collectis à Civibus ipsis tot à Christifidelibus eleemosynis, ex quibus idonei fundi in agro Veronensi, quorum redditus jure annui affictus ad summam triginta Ducatorum hujusmodi ascenderent, quique Abbatissæ, & Monialibus ipsis obnoxii perpetuò remanerent, emerentur, eisdem Abbatissæ, & Monialibus assignavit.

Præterea, cum Ecclesiæ Monasterii S. Crucis hujusmodi cura immineret animarum, Tu Frater Episcope, Ecclesiam ipsam curæ animarum, & Sacramentorum administratione ordinaria Tua auctoritate (salvo etiam super hoc nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito) penitus liberasti, curamque animarum hujusmodi ab ipsa Ecclesia separasti, & illam, ejusque exercitium ad Parochialem Ecclesiam Sanctissimæ Trinitatis Veronensis, uti viciniorem, & commodiorem transtulisti, & illi applicasti, prout in instrumentis publicis desuper confectis plenius dicitur contineri. Idcirco pro parte tam Fratrum, & Civium, quam Abbatissæ, & Monialium prædictorum asserentium donationem, concessionem, & assignationem, aliaque præmissa in evidentem dicti Monasterii S. Silvestri utilitatem cessisse, & cedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut donationi, concessioni, & assignationi, aliisque prædictis pro illorum subsistentia firmiore robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur Nos igitur de præmissis certam notitiam non habentes, ac Ministrorum prædictorum veriores tenores præsentibus pro expressis haberi volentes, ipsosque Fratres, & Cives, necnon Abbatissam, & Moniales, ac singulares eorumdem Monasteriorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni vestræ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vocatis, ad id, qui fuerint vocandi, ac servata forma præinsertarum literarum Pauli prædecessoris hujusmodi, & Monasterio S. Crucis, illiusque Ecclesia, Domo, & Terra adjacente hujus-

modi

Digitized by Google

modi prius coram vobis specificatis, ac donatione, concessione, & assignatione, aliisque præmissis, ac, quod illa in evidentem ipsius Monasterii S. Silvestri utilitatem cesserint, & cedant, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, donationem, concessionem, & assignationem, aliaque præmissa, ac, prout illa concernunt, omnia, & singula in dictis instrumentis contenta, licita tamen, & honesta, approbare, & confirmare &c. omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplere, aliaque omnia & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna dicere, & facere, auctoritate nostra curetis, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die xxx. Novembris MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno sexto.

Cæsar Glorierius.

Breve formatum in Archivo Conventus.

Ecclesiam S. Redemptoris ex Voto in Civitate Veneta ædificatam, à Serenissimo Senatu Fratribus assignari, & non obstante religiosæ paupertatis lege eam ab hisce acceptari, Apostolicæ Benedictionis largitione indulget.

A tergo: *Dilectis Filiis, Nobili Viro Duci, & Senatui Venetiorum.*

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecistis, quod Vos pro liberatione pestis, quæ istam vestram Civitatem multos per menses vehementer vexavit, unam Ecclesiam sub invocatione S. Salvatoris ædificare vovistis, quæ quidem propè Monasterium Fratrum Capucinorum ejusdem Civitatis jam concedente Domino satis ampla, & magnifica constructa fuit, desideratisque, ut dicti Fratres Capucini Missas, & alia Divina officia in eadem Ecclesia S. Salvatoris celebrare valeant, quod ipsi Fratres facere contenti sunt, si ad id Nostra, & Sedis Apostolicæ licentia, & facultas sibi suffragetur. Quare Nobis humiliter supplicari curâstis, ut super his opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur votis vestris, præsertim, quæ ex Religionis devotione prodire conspicimus, paternè annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis, ut dictis Fratribus Capucinis eandem Ecclesiam S. Salvatoris, ad effectum, ut ipsi ibi Missas, & alia divina Officia celebrare possint, dare, & concedere; iisdemque Fratres illam ad effectum præmissum cum benedictione nostra recipere, & habere valeant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem impertimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis dictorum Fratrum statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, Privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, illis quomodolibet concessis, & confirmatis, quibus omnibus, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq;. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die x. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno septimo.

Cæsar. Glorierius.

Breve form. in Arch. Provinciæ, dequo Auth. copia in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Veneta.

Emptionem fundi pro construenda Domo in Oppido Asoli, ac remissionem livelli, seu annui censûs, eidem annexi confirmat.

SIXTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAlvatoris Domini Nostri Jesu Christi, qui, ut Religione, claris vitæ exemplis comprobatâ, cœlestis nos patriæ Cultores efficeret, de summis cœlorum ad mundi infima descendere dignatus est, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, illorum curam libenter amplectimur, per quæ Religio ipsa multiplicatis illius Cultoribus, quorum assiduis precibus, & fructuosis operibus Omnipotens Deus propitius redditur, nostris etiam temporibus suscipiat incrementum, & ubique locorum propagetur.

Ut verò id optatum consequatur effectum, quæ propterea libera voluntate processisse comperimus, ut inconcussa remaneant, Officii nostri

nostri partes more Pii Patris interponimus, prout Fidelium pia vota exposcunt, & in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sanè pro parte Dilectorum Filiorum Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum, ac Syndicorum, & Fabriceriorum Terræ Asoli Tarvisinæ Dioecesis, exhibita Nobis nuper petitio continebat, quod, cum ipsi Minister Generalis, & Fratres, ex eleemosyna, eis per quamdam Nobilem Mulierem Venetam, nunc vitâ functam, alias relicta, certum fundum in Territorio dictæ Terræ situm annuo censu, seu livello, undecim librarum, monetæ illarum partium, & duarum gallinarum pro tempore existenti Episcopo Tarvisino annuatim persolvendarum gravatum, ad effectum construendi inibi Domum Fratrum Ordinis hujusmodi, emerint, Venerabilis Frater noster, modernus Episcopus Tarvisinus, ipsum censum Ministro Generali, & Fratribus prædictis, ex sua mera liberalitate, Dei amore, ac gratis sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito perpetuò remisit, pro parte Ministri Generalis, ac Fratrum, & Syndicorum, necnon Fabriceriorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus emptionem, & remissionem hujusmodi pro illarum subsistentia firmiori, Apostolicæ Confirmationis munimine roborare, cumque in dicta Terra nulla Domus Ordinis ejusdem existat, unam Domum hujusmodi ad Religionis propagationem inibi construi, & ædificari faciendi licentiam concedere, & erigere, & instituere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Religionis propagationem, ac Domorum Regularium multiplicationem, Divinique cultus augmentum sinceris desideramus affectibus, ipsos Ministrum Generalem, ac Fratres, & Syndicos, necnon Fabricerios, eorumque singulares personas, à quibusvis excommunicationis &c. absolutos fore censentes, ac venditionis desuper factæ, & emptionis, ac remissionis tenores, dictique fundi situationes, & confines, ac illius, & census hujusmodi veros valores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, venditionem ipsis Ministro Generali, & Fratribus factam, ac emptionem, & remissionem prædictas, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint, supplemus: necnon Ministro Generali, & Fratribus prædictis dictum fundum, ab eodem censu librarum immunem, & exemptum cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, auctoritate, & tenore præmissis, & perpetuò concedimus, & elargimur: ita, quod liceat Ministro Generali, & FF. prædictis fundi hujusmodi, illiusque omnium jurium, & pertinentiarum corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios, eorum nomine, propria auctoritate, liberè apprehendere, aut jam apprehensam perpetuò retinere, ipsque, ut in eodem fundo, aliquam Domum construere, & ædificare, seu construi, & ædificari facere possint, indulgemus: necnon prædictam Dumum ex nunc, prout ex tunc, & econtra, postquam constructa, & ædificata fuerit, in Domum Fratrum Ordinis hujusmodi cum Ecclesia, campanili, campanis, claustro, dormitorio, Refectorio cellulis, hortis, hortalitiis, aliisque officinis, & fabricis necessariis, & solitis pro uno Ministro, seu Guardiano, vel Priore, & competenti Fratrum dicti Ordinis numero in eam introducendorum, ac ibidem etiam perpetuò juxta eorum Regularia Instituta, Altissimo famulantium, illorumque usu, & habitatione, auctoritate prædicta, earumdem præsentium tenore similiter perpetuò sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus, necnon Domui, & Ministro, sive Guardiano, vel Priori, ac Fratribus introducendis prædictis, pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, indulgentiis, etiam plenariis, ac perpetuis, & peccatorum remissionibus, concessionibus, & aliis gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii Ministri, seu Guardiani, vel Priores, & Fratres aliarum Domorum dicti Ordinis, in genere quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac in futurum uti, frui, potiri, & gaudere poterunt, ipsi similiter, & pariformiter uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, pariter perpetuò concedimus, & indulgemus: necnon approbationem, confirmationem, suppletionem, concessionem, elargitionem, indulta, erectionem, institutionem, ac præsentes litteras nullo unquam tempore revocari, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel alio quopiam defectu notari, vel impugnari, aut sub quacunque revocatione, modificatione, declaratione, seu alia huic contraria dispositione comprehendi posse, sed semper valida, & efficacia, ac exempta esse, & censeri: sicque per quoscunque Judices, Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon, quicquid super his à quocunque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii VIII. prohibentis, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Fratres nova loca ad habitandum acquirere, & erigere præsumant, sine Apostolicæ Sedis licentia, de prohibitione hujusmodi spe-

fpecialem, & expressam facientemmentionem, ac Pauli II. Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Terræ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, ac Legibus Imperialibus, Regiis, Ducalibus, & Municipalibus, illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod, si in eventum, in quem contingat, introducendos, aut pro tempore existentes Ministrum, seu Guardianum, aut Priorem, ac Fratres prædictos ab eodem loco recedere, idem fundus census, seu Canoni prædicto in favorem mensæ Episcopalis Tarvisinæ, ut prius, subjaceat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, defectum sublationis, elargitionis, erectionis, institutionis, utriusque concessionis, & indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimoseptimo, Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno tertio.

I. Gallaterius.

Bulla formata in Archivo Conventus.

Venerabili Fratri Episcopo Bellunen. seu Dilecto Filio, ejus in spiritualibus Vicario Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Provincialis Ordinis Fratrum Capucinorum, Provinciæ Venetæ, quod in Ecclesia Sancti Rochi Bellunen. Fratribus Ordinis, & Provinciæ prædictorum canonicè concessa, quoddam legatum cum onere celebrandi in eadem Ecclesia quotidie unam Missam institutum reperitur: Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dicti Fratres, juxta Regularia eorum instituta, legatorum hujusmodi incapaces existant, ideo Provincialis prædictus Nobis humiliter supplicari fecit, ut legatum, & onus celebrandi Missam quotidianam hujusmodi ad alteram Ecclesiam Civitatis Bellunen. transferre, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Provincialem, & Fratres prædictos specialis gratiæ favore prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut legatum, & onus celebrandi Missam quotidianam prædictum ad majorem, seu aliam dictæ Civitatis Ecclesiam Tibi benevisam, de consensu Jacobi, & aliorum de Familia San-Martina, Fundatoris ipsius legati, ut asseritur, Hæredum, Apostolica auctoritate transferas. Non obstantibus fundatione, & institutione ejusdem legati, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCVIII. Pontificatus nostri anno quarto.

S. Cobellutius.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 484.

Legatum Missæ perpetuæ ex concessa Fratribus Ecclesia Sancti Rochi Belluni ad aliam Ecclesiam transferri, Episcopo ibi, aut ejus Vicario Generali committit.

Venerabilem Servum Dei Fr. Laurentium à Brundusio ad exercitum Catholicorum Germaniæ Principum abeuntem, variis facultatibus spiritualibus communit.

Dile-

Dilecto Filio Laurentio à Brundusio, Fratri Ordinis Capucinorum.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM Tu ad exercitum Dilecti Filii, Nobilis Viri Maximiliani Bavariæ Ducis, & aliorum Catholicorum Sacri Romani Imperii Principum confœderatorum contra Hæreticos Germaniæ comparatum, ut ibi spiritualia exercitia ad Christifidelium, in dicto exercitu militantium spiritualem consolationem, & animarum salutem facias, de tuorum Superiorum licentia, & jussu nostro propediem accessurus sis; Nos Te infrascriptis spiritualibus gratiis prosequendum duximus. Propterea Tibi, ut quorumcumque Christifidelium in dicto exercitu militantium Confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, & censuris Ecclesiasticis in quibuscumque casibus, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi quomodolibet reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, in foro conscientiæ tantum, injunctis illis salutari pœnitentia absolvere, necnon eorum vota quæcumque (Castitatis, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare, ac illis Sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ Unctionis Sacramenta ministrare; necnon Missas super Altari portatile in loco clauso, & à ventis tuto, in terra cum debitis honore, & reverentia celebrare; Præterea, ut ægrotantibus ejusdem exercitus plenius satisfacere valess, ut Tu, si opus fuerit, pro ipsorum Ægrotantium necessitatibus in exercitu, aut alibi eleemosynas petere, quæ tamen penes Syndicum, aut Procuratorem aliquem abs Te eligendum conserventur, & in infirmorum necessitatibus exponantur, ita, quod Tu hujusmodi eleemosynas nec recipiss, nec administres, nisi, quatenus tua Regula permittit: Insuper, quod Tu, quandocumque ventum fuerit ad arma contra Hæreticos, Catholicis, & Pugnantibus dicti exercitus nomine Nostro benedictionem impendere valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus. Præterea omnibus, & singulis Fidelibus de dicto exercitu, iis videlicet, qui gratis militaverint, pro prima vice, qua contriti, & confessi Sacram Eucharistiam devotè sumpserint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; stipendiatis verò militibus, contritis, & confessis, Sacram Communionem devotè sumentibus, prima vice decem annos, & totidem quadragenas; omnibus verò, tam stipendiatis, quàm non stipendiatis, ceteris vicibus, quibus contriti, & confessi communicaverint, quinque annos, & totidem quadragenas qualibet vice. Item omnibus, qui Missæ, Sermonibusve, aut Concionibus Tuis, aut horis matutinis, & vespertinis habendis interfuerint, toties quinquaginta dies de iojunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus; in mortis verò articulo constitutis, atque in prædicta expeditione, vel pugna, seu præliis morientibus, contritis tamen, plenariam quoque omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam Tuà Nobis concessam esse pronunciare poteris, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concedimus, & impartimur; Ne autem Tu, dum aliis prodesse studes, animæ tuæ detrimentum patiaris, Tibi, ut propriam Regulam observes, mandamus, Tibique, donec in dicto exercitu præmissis pietatis Officiis fungendo manseris, ut ex defectu lenitatis, dummodo in alicujus mortem non opereris nullam irregularitatis notam incurrss, auctoritate, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 21. Octobris MDCX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

S. Cobellutius.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 135.

N O T A.

Alia, quæ de hoc Venerabili Dei Servo jam impressa sunt, vide in Tom. I. fol. 51. & alia, quæ in illius gloriam narranda restant, partim infra fol. 392. inspice, partim in aliis Tomis edendis expecta.

Monasterium Monialium Capucinarum sub Regula Sanctæ Claræ in Civitate Vicentina erigi, committit, iis sub jurisdictione Ordinarii viventibus, privilegia Ordinis Sanctæ Claræ communicat, & pro Earum regimine Statuta condi jubet.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Debitum Pastoralis Officii ex alto commissi requirit, ut ad ea, per quæ prudentes Virgines, sub suavi Religionis jugo, perpetuaque clausura, præpotenti Deo, in mentis puritate, & humilitatis spiritu, spretis sæculi illacebris, famulari valeant, & exinde honestatis, & pietatis fructus, vitæque Regularis propagatio proveniant, sollicita animi cura intendamus, & in eis ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponamus, prout comperimus in Domino salubriter expedire. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Virginum, & Puellarum, ac Doratricis Thiene, Nobilis Viduæ Vicentinæ, & Dilectorum Filiorum Æneæ, etiam Thiene, Caroli dal Corso, Francisci Borini, Octavii Mori, Valentini de Muranis, Hieronymi Mantuani, & Francisci Garbinati, Civium Vicentinorum, & dictæ Domus Administratorum petio continebat, quod à duobus annis, vel circiter, nonnullæ ex ipsis Virginibus, & Puellis, amoris, & charitatis zelo erga Deum accensæ, & de animarum suarum salute sollicitæ, Sacrosancta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta frequentare, & aliis devotis spiritualibus, & piis exercitiis vacare cœperunt, paulatim in via spiritus progredientes, vestem exteriorem ex rudi panno, ejus coloris, qui vulgò grisus, seu berettinus vocatur, uti eam, quæ pœnitentiam agentibus maximè conveniens est, sibi gestandam elegerunt, abindeque non solum prioribus pietatis, & devotionis exercitiis constanter insistere, sed etiam austerioris Regulæ desiderio ductæ, vitam ex pœnitentiæ operibus instituere proposuerunt, in eoque tantopere divino beneficio profecerunt, ut & universam Civitatem prædictam ad pietatis studium peramplius erexerint, & plerisque materiam ad meliorem frugem redeundi, suo exemplo præbuerint. Quod promovit diversas Personas pias, & præ ceteris dictam Doratricem, ut de consovenda Domo pro communi habitatione dictarum Virginum cogitarent; Quò simul unitæ, & cohabitantes facilius in suscepto spiritus fervore conservari, & promoveri possent: successitque res ipsa prospere, & feliciter, nam dicta Civitate propitiante; Domus hujusmodi in ea, & loco ad id commodo, liberalitate, & sumptu Doratricis, & aliarum Personarum prædictarum cœpta, & eleemosynis, aliisque elargitionibus piis, quæ à Christifidelibus ejusdem Civitatis copiosæ fiunt, ad debitum finem perducta fuit, &, ne aliquid ad complementum ipsius operis pii desideraretur, Dilectus Filius Petrus Justinianus, Nobilis Venetus, & dictæ Civitatis Capitaneus, prope ipsam Domum unam Ecclesiam, seu Capellam pro earumdem Virginum usu, sua impensa, eleganti artificio construi curavit. Unde prædictæ Virgines, ex tota Civitate præfata, in qua separatim habitabant, ad prædictam Domum se receperunt, in eaque hactenus piè, & religiosè sub dicto instituto, ac etiam dictæ Doratricis, quam etiam Æneæ, Caroli, Francisci Borini, Octavii, Valentini, Hieronymi, & Francisci Garbinati prædictorum regimine, & gubernio vivere continuarunt.

Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictæ Virgines melioris, & arctioris vitæ zelo cupiant sub Regula Sanctæ Claræ Deo famulatum exhibere, ac dictam Domum in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum Ordinis Sanctæ Claræ ad instar, aliorumque Monasteriorum Monialium dicti Ordinis, per Nos, & Sedem Apostolicam erigi, ac institui, & tam Doratrices, quam Æneas, Carolus, Franciscus Borinus, Octavius, Valentinus, Hieronymus, & Franciscus Garbinatus prædicti, peculiari Christianæ charitatis affectu moti, intendant ipsi Monasterio sic erigendo, & illius Monialibus pro tempore existentibus, de omnibus, & singulis ad commodam earum sustentationem, & manutentionem necessariis, ex bonis, & facultatibus sibi à Deo collatis, quantum opus erit, benignè providere, seseque, & Hæredes, ac Successores suos, suaque, & communia bona ad id per publicum Instrumentum validè, & efficaciter obligare. Quare pro parte Virginum, ac Doratricis, Æneæ, Caroli, Francisci Borini, Octavii, Valentini, Hieronymi, & Francisci Garbinati prædictorum, Nobis humiliter fuit supplicatum, quatenus earumdem Virginum pio, & laudabili desiderio hujusmodi favorabiliter annuere, & desuper opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religionis propagationem, nostris potissimum temporibus, sinceris desideramus affectibus, Virgines, & Doratricem, Æneam, Carolum, Franciscum Borinum, Octavium, Valentinum, Hieronymum, & Franciscum Garbinatum prædictos, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad harum effectum duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per præsentes mandamus, quatenus ex nunc, prout ex tunc, postquam Domus præ-

prædicta ad formam Monasterii reducta, debitaquè clausura convenienter munita fuerit, si nundum sit, necnon, si, & postquam Doratrices, Æneas, Carulus, Francitcus Borinus, Octavius, Valentious, Hieronymus, & Franciscus Garbinatus prædicti, sese, ac suos hæredes, & successores, suaque, & eorumdem hæredum bona, & successorum pro Monasterii, illiusque Mnnialium hujusmodi susteotatione, & manutentione in forma valida obligaverunt, eamdemque Domum in Monasterium Capucinarum nuncupatarum dicti Ordinis Sanctæ Claræ, sub invocatione ipsis Virginibus benevisa, cum dicta Ecclesia, seu Capella, campsnili, campanis, claustro, refectorio, dormitorio, cœmeterio, area, hortis, hortalitiis, cellis, aliisque officinis, ac membris solitis, & consuetis, ac necessariis, & opportunis, pro perpetuo usu, & habitatione unius Abbatissæ, sive Ministræ, ac viginti Monialium, quæ Habitum per Moniales aliorum Monasteriorum dicti Ordinis gestari solitum suscipere, & professionem per esdem emitti consuetam, tempore debito, expresse emittere, Regulares, perpetuamque clausuram, ac ritus, mores, consuetudines, & instituta Regularia ejusdem Ordinis servare, divinisque laudibus insistere, necnon sub jurisdictione, visitatione, correctione, obedientia, & omnimoda superioritate Ordinarii loci pro tempore existentis vivere debeant, & teneantur, perpetuò, sine alicujus præjudicio, auctoritste Nostra erigas, & iostituas, necnon dicto Monasterio, ut præmittitur, erigendo, ac illius Abbatissæ, seu Ministræ, & Monialibus pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, privilegiis, antelationibus, præeminentiis, concessionibus, indultis, aliisque favoribus, & gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, dicto Ordini Sanctæ Claræ, illiusque Monialibus, Monasteriis, & illorum Abbatissis, & aliis Personis, illarumque intuitu, & contemplatione, per quoscumque Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam, & quosvis alios, sub quacumque verborum forma, & expressione, ac quavis, tam Apostolica, quam ordinaria, seu alia auctoritate, tam in genere, quàm in specie, etiam mntu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel aliàs concessis, hacteous etiam iteratis vicibus confirmatis, & approbatis, ac in futurum concedendis, confirmandis, & approbandis, ac quibus illa Monasteria, illorumque Abbatissæ, Conventus, & aliæ Personæ hujusmodi utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, dummodo sint in usu, ac Constitutionibus Apostolicis, aut Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non repugnent, similiter, & pariformiter uti, frui, potiri, & gaudere: Necoon pro felici ejusdem Monasterii per præsentes erigendi, illiusque Personarum, & rerum regimine, & administratione, quæcumque Statuta, ordioationes, capitula, & decreta, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Decretis Concilii Tridentini, ac institutis Regularibus dicti Ordiois minimè contraria, ab eodem tamen loci Ordioario examinanda, & approbanda, facere, & condere, ac quoties pro rerum, & temporum qualitate, vel aliàs expediens videbitur, præviis examine, & approbatione ejusdem Ordinarii limitare, corrigere, moderare, reformare, & alia etiam ex integro, & de nuvo condere, liberè, & licitè valeant, & possint, etiam perpetuò, auctoritate nostra prædicta, concedas, & iodulgeas. Necnon, si opus sit, pro Monialium in dicto Monasterio per præsentes erigendu introducendarum felici directione, moribus, & institutis Regularibus, & instructione, duas, vel tres ejusdem Sanctæ Claræ, si commodè fieri poterit, alioquin alterius Ordinis regularis observaotiæ Moniales, quas ad id vuluntarias repereris, ex earum Monasterio, seu Monasteriis, de Superiorum suorum licentia, assumas, & ad idem Monasterium per præsentes erigendum, ita, ut ipsæ ibi perpetuò, vel ad tempus Tibi benevisum permanere, & si alterius Ordinis fuerint, se in Habitu, & Regularibus Institutis ejusdem Ordinis Sanctæ Claræ, donec in Monasterio per præsentes erigendo eas permanere contigerit, conformare possiot, & debesnt, transferas, eisque Abbatissæ, vel Ministræ, & alia Officia, quæ ad triennium duntaxat, juxta Constitutionum Apostolicarum dispositionem durare debeant, distribuas. Nos enim, veris existentibus oarratis prædictis præsentes has, de nullitatis vitio notari, seu impugnari, aut aliàs qumodolibet infringi, seu retractari non posse, sed validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarius, & integros effectus sortiri posse, & debere, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, ac loci Ordinarium hujusmodi, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, necnon, quidquid secus super his à quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinatinnibus Apostolicis, ac Ordinis hujusmodi Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indutis, & literis Apostolicis, illi, ejusque Superioribus, & Personis quibusvis, cum dictis, & de-

decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, harum serie, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Januarii MDCXVII. Pontificatus nostri anno undecimo.

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Arch. Monialium præd.

Pietatem Augustissimi Imperatoris Ferdinandi, sacros honores Fr. Laurentio à Brundusio Augmã cum Imperatrice decerni postulantis commendat.

A tergo: *Charissimo in Christo Filio nostro Ferdinando Hungariæ, ac Bohemiæ Regi Illustri, in Imperatorem electo.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo Fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Bene est. Videmus etiam hâc ætate triumphatores armatos ab egenis Sacerdotibus auxilium implorare, & eorum laudibus inservire. Declarant id eæ literæ Majestatis tuæ, quibus invictam, & Cœlo dignam prædicas virtutem Laurentii à Brundusio Capucini, cui mortem occumbenti petis solemnes beatiudinis titulos. Gratias agimus Deo, qui mirabilis est in Servis suis, cum inermis Sacerdos, præferens vexillum Crucis, & Sacro tonans eloquio, inter cruentos bellorum sævientium gladios, non solùm Cæsareas Majestates, Religionis propagatione triumphantes, sed barbariem etiam, Divinitatis contemptricem, ad christianæ charitatis, & Apostolicæ fortitudinis admirationem traduxerit. Quare miris laudibus tum Majestatis Tuæ, tum optimæ Imperatricis pietatem coronandam tam piâ petitione censemus. Porrò autem rogabimus Deum, qui Sanctorum principatum tenet, ut id hac in deliberatione aliquando decernatur, quod Ecclesiæ salutare sit, & gratum Majestatibus Vestris, quibus conjugalis concordiæ felicitatem precamur, & Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXVIII. Decembris MDCXXIV, Pontificatus nostri Anno secundo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens.*, *& anni præd. fol.* 100.

Repetit idem Serenissimo Bavariæ Duci & Electori Maximiliano, easdem preces repetenti.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro Maximiliano Duci Bavariæ, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Illustris planè hic est dicendus Evangelicæ paupertatis triumphus: Viri, contemptores opum, & inopiam sectantes obstringunt sibi Reges, ac Principes magnitudine beneficiorum. En Bavariæ Dux Maximilianus, ille perduellium hæreticorum Domitor, pauperem Sacerdotem Capucinum, tanquam Divinæ benevolentiæ Conciliatorem, & Possessorem beatæ æternitatis veneratur, ac Laurentio à Brundusio, qui nuper ex hac miseriarum valle decessit, Beati cognomentum, & cœlestes honores petit. In bellicis expeditionibus fortitudo, in ejusmodi officiis pietas triumphat Nobilitatis Tuæ.

Quare consilium tanti Ducis laudantes, orabimus Deum, qui Sanctorum principatum tenet, ut id in hac deliberatione decernatur aliquando, quod sit Ecclesiæ salutare, ac gratum Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXX. Decembris MDCXXIV. Pontificatus nostri Anno secundo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens.*, *& anni præd. fol.* 48. *Vide supra fol.* 389.

EPI-

EPISTOLA

Sac. Congreg. Episc., & Regul.

Ad Illustrissimum D. Nuntium Venetiarum data, Possessiones, naves &c. à Fratribus privatim benedici posse, & eos à Parochis desuper non molestari debere sancitur.

Foras: *Perillustri, ac Reverendissimo Domino, uti Fratri Nuntio, Apostolico Venetiarum.*

Perillustris, ac Rme Domine uti Frater.

CUM pro parte Provincialis Capucinorum Provinciæ Venetæ S. Congregationi fuerit expositum, quod aliqui Parochi, & speciatim Archipresbyter loci Nogarolæ, Diœcesis Veronensis, Fratres suos molestare, & impedire moliantur, ne moribundis animam commendent, nec privatim, & sine ulla solemnitate benedicant possessiones, & naves Benefactorum, & Habitum devotarum Personarum, prout aliquoties ab iis requiruntur, Illustrissimi Domini mei, Amplit. Tuæ scribere mihi imposuerunt, ut, cum in prædictis actionibus, Capucini nihil, quod privativè ad officium Parochi spectet, agant, Eadem iis remediis, quæ illius prudentia expedientia judicaverit, provideat, quatenus in memoratis actibus à nullo molestentur, sed econtra adjuventur, defendantur, cum cooperentur in bonum proximi, & animarum salutem. Tantum proin, etiam cum S. Congregationis auctoritate, quæ virtute præsentium Ei pro necessitate conceditur, exequi studeat, & Deus eam præservet.

Romæ 31. Augusti 1629.

Amplit. Tuæ.

Affectionatissimus.

F. A. Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni præd.

N O T A.

ET vide similem Sac. Congregationis Epistolam Tomo primo fol. 110. in qua superius posita citatur, & vocatur; vide, & Indicem generalem totius operis verbo *Benedicere*.

DECRETO

Sac. Congreg. Episc., & Regul.

In novo Conventu Terræ, *Abbatiæ* nuncupatæ, sex Fratres duntaxat morari posse indulgetur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

PRovincialis Capucinorum Provinciæ Venetæ EE. VV. humillimè exponit, qualiter in Terra *Abbatiæ* nuncupata *del Polesene* Diœc. Adrien- Fratres suæ Religionis ædificârunt Conventum, pro quo aliud non restat, quàm, ut Familia in illum introducatur. Cum autem ob temporis penuriam ibi non possint degere duodecim Religiosi, prout Constitutiones Apostolicæ ordinant, Idem Provincialis EE. demisissimè supplicat, quatenus numerum Fratrum ibi ad 8. reduci, concedere dignentur. Quam gratiam &c.

Sacra Congreg. &c. negotiis Regularium præposita attentis narratis benignè annuit, ut in Conventu prædicto, ut proponitur, noviter fundato, octo duntaxat Religiosi Ordinis hujusmodi de Familia commorari valeant, servata in reliquis forma Decretorum SS. D. N., necnon fel. rec. Clementis VIII., ac sim. mem. Gregorii XV. super novorum Conventuum erectione editarum. Romæ Die 21. Maii 1632.

F. Ant. Card. S. Honuph.

L. ✠ S.

A. Torniellus.

Ex Reg. Autog. Secret. Congreg. mens., & anni præd. fol. 16.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Erectio novi Conventus in Terra Glemonæ Patriarchæ Aquilejæ committitur.

EXponente Communitate Glemonæ Diœc. Aquilejæ, quod Populus ibi Conventum Capucinorum in dicta Terra fabricare cum plenitudine votorum determinaverit, & quod in Capitulo, ultimò Venetiis celebrato, ab iis jam datus fuerit consensus, sub conditione tamen, si San-

Digitized by Google

si Sanctissimo placuerit, & supplicante pro hujusmodi gratia.

Sacra &c. attentis narratis, & visa attestatione Patriarchæ Aquilejæ attestantis de consensu aliorum Regularium, necnon de redditibus, *qui possint sufficere pro sustentatione 12. Fratrum, annuente Sanctissimo D. N. commisit eidem Patriarchæ, ut constito sibi de prædictis, necnon de omnibus requisitis juxta formam Constitutionum Apostolicarum, & in specie fel. rec. Clementis VIII. super erectione novorum Conventuum, petitam licentiam Oratrici benignè concedat. 2. Aprilis* 1657.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 42.

D E C R E T O

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Erectio Monasterii Monialium in Civitate Tarvisina, & formalis clausuræ introductio, Episcopo ibidem committitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

IN Civitate Tarvisii est jam Domus, pro Monasterio Capucioarum juxta piam dispositionem erigendo, redacta ad statum clausuræ: Puellæ ad id recipiendæ, ut quamplurimum maneant cum admissione consolatæ, & inibi vocationi suæ attendere queant, EE. VV. humillimè supplicant, quatenus Illustrissimo Civitatis Episcopo injungere dignentur, ut data prius EE. VV. de hujusmodi erectione necessaria informatione procedat ad clausuram Monasterii Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præposita, attenta relatione Episcopi Torvisini, ac referente Eminentissimo Cardinali Baffadonio, censuit committendum, prout præsentis decreti tenore committit eidem Episcopo, ut veris existentibus norratis, & postquam compererit fabricam dicti Monasterii cum Ecclesia, choro, sacristia, dormitorio, refectorio, aliisque officinis, hortis, & spatiis esse numeris omnibus absolutam, à servitute prospectuum liberam, & immunem, ac supellectilibus, tum sacris, tum prophanis sufficienter instructam, quod perpetuus annuus redditus saltem scutorum quingentorum verè, & cum effectu fuerit assignatus, ad ejusdem Monasterii erectionem, & formalis Clausuræ introductionem, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini, sub jurisdictione, & Gubernio ipsius, & pro tempore existentis Episcopi, cum observantia regulæ, & instituti Capucinarum à Sancta Sede approbati, ac cum omnibus juribus, privilegiis, & exemptionibus, quibus cætera ejusdem Ordinis Monasteria potiuntur, & gaudent, pro suo arbitrio, & conscientia procedat, servatis quoad reliqua omnibus, quæ per Constitutiones Apostolicas sancita sunt. Non obstantibus &c.

Romæ 14. *Aprilis* 1679.

G. Card. Carpineus.

L. ✠ S.

Ex Reg. Secret. Cong. mens., & anni præd.

D E C R E T O

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Laici ad portandos de una mensa ad aliam libros &c. juxta dispositionem Eminentissimi Cardinalis Protectoris tenentur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

CUM aliqui oostrorum FF. Laicorum ad Eminentissimum Acciajolum nostrum Protectorem ob librum de una meosa ad aliam oon portandum, quando in refectorio legitur, recursum sumpserint, non obstante, quod sit actio juxta ordinationem Bullæ fæ. memoriæ Pauli V. ad eorum statum pertinens, & Emioentissimus causam terminaverit, uti EE. VV. ex originali Eminentissimi Protectoris epistola conspicient, ordinando, ut obediant portando librum juxta officium statui suo proprium. Quapropter Fr. Sanctes à Verona Minister Provincialis Capucioorum Venetiæ humillimè supplicat, quatenus ordo Eminentissimi Protectoris pro hujus Provinciæ quiete, & pace formali Decreto confirmetur. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episc., & Regul. præposita, attentis narratis, censuit circa præmissa exequendas esse litteras Eminentissimi Acciajoli dicti Ordinis Protectoris, prout præsentis Decreti tenore exequi mandat.

Romæ 21. *Aprilis* 1684.

G. Card. Carpineus.

L. S.

B. Panciaticus Secret.

Exemp. Authen. in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Venetiarum.

NO-

N O T A.

Epiſtola Eminentiſsimi Protectoris ſupertus memorata, & ad R. P. Provincialem Venet. ſcripta, fuit tenoris in ſua traductione ſequentis:

Reverende Pater.

Mihi fuit expoſitum, quod in illa Provincia aliqui Religioſi Laici librum de una menſa ad aliam in Refectorio portare, vaſa de menſa tollere, aliaſque actiones ad ipſorum Profeſſionem ſpectantes, facere renuant, prætendentes, ut in hoc Sacerdotibus, & Clericis contra Decretum Pauli V. anteponantur. Inde Paternitas Veſtra diſponat, ut à dictis Religioſis Laicis ipſorum debitum peragatur, cum memorata actiones ad illos pertineant, utpote ex hoc fine ad Religionem receptos, & ad Profeſſionem admiſſos. Et ubi hujus Ordinis executioni recalcitrantes invenerit, illos debito caſtiget rigore. in quo me ſuæ prudentiæ, Charitati, & zelo remitto, & Eidem à Deo omne bonum auguror. Ferrariæ 12. Decembris 1683.

P. V.

Affectionatiſſimus.

Card. Acciajolus Protector.

Fr. Marco ab Aviano ad Auguſtiſſimi Imperatoris Leopoldi exercitum ablegato, varia ſpiritualia privilegia largitur.

A Tergo. *Dilecto Filio Marco de Aviano Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX injuncti Nobis divinitùs Paſtoralis Officii debito, ſpiritualibus militum in Claſſibus, & Exercitibus Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, nunc, & pro tempore exiſtentium, neceſſitatibus, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, Teque, qui Frater expreſsè Profeſſus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, & in Sacro Presbyteratus Ordine conſtitutus exiſtis, à quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac de tua prudentia, charitate, integritate, vigilantia, religioſitate, & Catholicæ Fidei zelo plurimùm in Domino confiſi, Te Miſſionarium Apoſtolicum ad inſerviendum militibus prædictis in ſpiritualibus, cum infraſcriptis facultatibus, videlicèt: Prædicandi Verbum Dei, & adminiſtrandi omnia Sacramenta (præter Confirmationem, & Ordinem) in Caſtris militantium, & ubi non ſunt Parochi: abſolvendi ab Hæreſi, & Apoſtaſia à Fide, & à Schiſmate quoſcumque, etiam Eccleſiaſticos, tam Seculares, quam Regulares: abſolvendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis: tenendi, & legendi, non tamen aliis concedendi libros hæreticorum, vel aliorum Infidelium de eorum Religione tractantium, ad eff ctum eos impugnandi; celebrandi Miſſam in quocumque loco decenti, etiam ſub dio, & ſub terra, unâ horâ ante Auroram, & aliâ poſt meridiem, & ſuper Altari portatili, etiam fracto, aut læſo, & ſine Sanctorum Reliquiis, ac præſentibus Hæreticis, dummodo inſerviens Miſſæ non ſit hæreticus, aut excommunicatus, concedendo Indulgentiam plenariam primò converſis ab hæreſi, atque fidelibus quibuſcumque in articulo mortis, ſaltem contritis, ſi confiteri non poterunt: lucrandi tibi eamdem Indulgentiam: ſingulis ſecundis feriis non impeditis, vel die immediatè ſequenti celebrando Miſſam de Requiem in quocunque Altari, etiam portatilii liberandi animam, ſecundum tuam intentionem, Purgatorii pœnis, per modum ſuffragii; commutandi in aliquod opus pium vota quæcumque ſimplicia, etiam Religionis, & caſtitatis perpetuæ, non tamen ſolemniter emiſſa, & juramento relaxandi; recitandi Roſarium, vel alias preces ſi Breviarium tecum deferre non poteris, vel Officium Divinum recitare non valeas: ac demum comunicandi ſupradictas facultates in totum, vel in parte, prout opus eſſe ſecũdum tuam con-

conscientiam judicaveris Dilecto Filio Cosmæ à Castro Franco Socio Tuo, Presbytero, dicti Ordinis Professori, ita tamen, ut eisdem facultatibus in Castris militantium utaris, & ipsæ facultates gratis, & sine ulla mercede exerceantur, & ad biennium proximum tantùm, & interim ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum concessæ intelligantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, ad nostrum, & ejusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum constituimus, & deputamus. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Novembris MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

J. F. Albanus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni prædict. fol. 19.

N O T A.

SEmita P. Marci, quem obscurum Aviani Castrum Ordini dedit, quasi lux splendens processit; trimuli enim facies visa fuit insueto radiare splendore, claro suæ virtutis præludio. Huic, ævi sui florem, majore semper incremento consecravit, & nostro adscriptus Ordini, in illo adolevit usque ad perfectum diem. Scientias Divinas felici Minervâ attigit, & spiritu Crucis eas ita miscuit, ut evaserit in Concionatorem, cujus sapientiam narrant nostri adhuc temporis populi, & cujus laudes gratulante ore annuntiat Germaniæ Ecclesia.

In primis Evangelici Ministerii annis Patavii contra carnis vitium ita tonuit, ut zelante manu tacta ligneo Crucifixi imago, brachio solverit, & scandalum concubinatûs miro illorum, super capita duarum Personarum lapsu confuderit.

Benedictione autem, quam post Concionem congregato populo dare solebat, Moniali ibidem Patavii per tredecim annos decumbenti, sanitatem restituit.

Ex duplici hoc Concionis, & Benedictionis effectu ita percrebuit Marci æstimatio, ut populus veluti quodam philtro tractus, ad eum audiendum conflueret, & ubicumque transibat, ut ipsi benediceret, certatim clamaret. Intra limites Italiæ non se continuit, sed in Germaniam, Flandriam, Helvetiam &c. divulgata est ejus fama, ubi, dum Ecclesiæ populum non amplius capiebant, Marcum in campo publico concionari, & benedicere oportuit. Talis quoque visus est populi pœnitentis confluxus, ut in Urbe Gandavensi 9000. & Antuerpiæ 30000. sacræ particulæ in uno manè solo fuerint consumptæ.

Insigne hujusmodi fructûs continet testimonium Epistola à Celsissimo Episcopo, & Principe Salisburgensi ad Eminentissimum Cardinalem Cyboum data, & digna, ut hic subjungatur.

A tergo. *Eminentissimo, ac Reverendissimo Domino D. Cardinali Cybo.*

Eminentissime, ac Reverendissime Domine.

Eousque resplendet fructus spiritualis, quem P. Marcus ab Aviano Concionator Capucinus non minus vitæ suæ exemplo, quàm orationis, Concionum, exhortationum, aliarumque verè stupendarum actionum zelo in his partibus producit, Hæreticos ad Fidem Catholicam convertendo, induratos peccatores ad pœnitentiam commovendo, in tepidis cordibus flammam Divini Amoris accendendo, & ubique copiosissima veræ pietatis semina spargendo, ut inter alios Principes, quibus Eum in illorum Ditione videndi sors obtigit, Ego præprimis Deo Altissimo gratias reddere debeam, quod hunc verè magnum suum Servum, ad meam Metropolim, in quo de facto cunctatur, pro spirituali meorum Subditorum obsequio destinaverit. Jam verò, cum ex suorum Superiorum jussu ad Aulam Cæsaream, & abinde ad alios Imperii Principes, pro populorum suorum solatio, tempore tanto calamitoso Eum ardentissimo desiderio expectantes, sese conferre debeat, ipse quidem, ceu Filius Obedientiæ, ad hæc, & alia majora incommoda pro Dei honore, & Animarum salute, unico operationum suarum objecto, perferenda, promptissimum se exhibet, cum tamen ob ætatem jam provectam, aliasque indispositiones, longa, & ardua hujusmodi itinera per vias harum partium infestas, & asperas conficere nequeat, Ego non solum existimatione, & affectu, quo erga illum feror, verùm etiam utilitate, & fructu spirituali, ex illius incolumitate ad multa millia hominum derivante, stimulatus, Eminentiæ Vestræ, majore, qua possum, reverentia, & efficacia supplico, quatenus interposito suo potenti officio, facultatem utendi in hujusmodi itineribus Rheda, aut alio quocumque convenienti commodo, pro Eo à Sanctissimo Domino Nostro procurare dignetur. Per hoc Eminentia Vestra non solùm actum chari-

charitatis, ergà prædictum Patrem exercebit, verùm etiam me gratiâ dignabitur, pro qua me noviter obligatum contestabor, & quam in omni occasione, quæ emerget, demereri studebo, qui Eminentiæ Vestræ Sacras exosculor manus.

Salisburgi 2. Septembris 1680.

Eminentiæ Vestræ

Devotissimus Servus

Archiepiscopus, & Princeps Salisburg. &c.

Exemp. in Arch. Gen. Ord. Armar. Provincia Veneta.

Profuit Marcus & plutibus Hæreticis, quorum alii ex illius verbo lumen veræ Fidei, alii per ejus benedictionem beneficium sanitatis obtinuére. Fuére tamen & alii, qui totum populum post eum abire videntes, æstro furoris perciti, meritum Patris, & Benedictionis formam Vatiniano laniabant dente. Primipilus horum fuit quidam Christianus Wollrath, Neothericæ prætensæ Religionis in Helvetia Præco, qui publici typi injuriis Marcum lacessivit: retorsit tela publica, & Apologiâ confutavit calumnias in argumentum gratitudinis R. D. Joannes Jacobus Schmid à Tugio, benedictione P. Marci à pleuritide prius liberatus.

Redire Marcus debuit Ordine Pontificio Viennam eo tempore, quo superbus Mechmet Hungariæ Regno, ac Civitati Viennensi excidium minabatur: & necdum Lincii Augustissimo Cæsari Leopoldo fuit solatio, sed & adjutorio: gliscentem enim inter Christianos Belli Duces discordiam sopivit, armatus Crucifixi imagine, militem indulgentiis, & Apostolica benedictione ite ad pugnam animavit, ut secuta sit Kalembergii Victoria, in fastis Historiarum celeberrima.

Vocatus est Marcus & tertia vice Viennam, ut leniret sua devotione iracundiam Domini, & cornu salutis erigeret: at, dum opus Missionis aggreditur, Diabesi corripitur. Ex qua dum ultimam vitæ lineam, vicinam esse agnoscebat, Sacramentis morientium communiri rogavit. Invisit Augustissimus cum Augustissima Aula tota pauperem Capucinum mœstus, cogitatione de jacture ejus vix non lachrymas exprimante. Dumque Rhedam ad Palatium rediturus ascendit, Marcum in agone constitutum audit. Regreditur festinus cum Augustissima ad luctantem, & ante lectulum genuflexus mansit tristis spectator ultimi halitûs, quo intensum supernis desideriis spiritum suo reddidit Creatori anno 1699. ætatis suæ 68.

Nonnisi post quinque dies Ordine Cæsareo Corpus sepulturæ datur, duplici clausum Arca; fuitque marmoreo lapidi afforis duplex Chronologum Epitaphium inscriptum, ab ipso Augustissimo factum, quorum primum ad Caput:

✠ PatrI MarCo ab AVIano CapVCIno ConCIonatorI
eVangeLICIs VIrtVtIbVs eXornato
VIenna AVstrIæ In osCVLo DoMInI sVI sVaVIter eXspIrantI
LeopoLDVs AVgVstVs, & AVgVsta sVa
FILIIqVe MœstI PosVere. 12. Aug.

Alterum ad pedes ita sonat:

✠ PatrI MarCo De AVIano Vero IesV serVo
reqVIes & LVX perpetVa.

Quantùm Principes, & Electores Imperii, aliique Proceres, & Magistratus Marcum coluerint, hic, nisi Iliades condere velim, recensere nequeo: omitti tamen non debet, quod Celsissimus Princeps, & Episcopus Herbipolensis Habitum Marci petierit, in quo humatus tubam Dei usque ad decretorium diem exspectaret: ab Eminentissimo Cardinali Kolonitsch lignea Crucifixi imago, qua Catholico Militi benedixeret, super aurum, & topazion æstimabatur. Augustissimus Imperator sine Marco quasi vivere non posse videbatur, hinc, dum ad latus illum non videbat, literis, quarum 190. originaliter adhuc in Archivo P. Analistæ conserventur, ei loquebatur. Fecit & specialis hic affectus, ut Augustissimus Marci Cadaver de communi Fratrum Sepulture ad Sacellum Præsentationis Beatæ Virginis anno 1703. die 29 Aprilis solemni ritu transportari mandaret, functioni assistentibus Augustissima Imperatrice Eleonora; Eminentissimo Cardinale Leopoldo Kolonitsch, Archiepiscopo Strigoniensi, & Hungariæ Primate; Celsissimo Principe, & Episcopo Viennensi, Francisco Antonio de Harrach, Celsissimo Principe de Schwarzenberg &c. &c.

Fr. Rochum à Venetiis, Visitatorem Missionum in Peloponneso constituit.

Dilecto Filio Rocho à Venetiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUpientes ad animarum salutem, divinumque cultum promovendum, Missiones in Peloponneso existentes, auctoritate nostra Apostolica visitari, ac de Tua fide, charitate, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confisi, Teque à quibusvis &c. censentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Te earumdem Missionum in Peloponneso hujusmodi existentium Visitatorem, cum facultate quascumque, & singulas ex dictis Missionibus, sive Presbyterorum Secularium, sive Regularium sint, ac illarum Ecclesias, Capellas, Monasteria, Conventus, Domos, Hospitia, Collegia, Residentias, & alia pia, & religiosa Loca quæcumque, illorumque Prælatos, Superiores, & alias Personas Ecclesiasticas, tam Seculares, quàm Regulares, cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, tum in capite, quàm in membris, semel tantum, auctoritate nostra prædicta visitandi, cum facultatibus necessariis, & opportunis, ac aliàs pro ejusmodi munere ritè, & rectè explendo, à Congregatione memoratorum Cardinalium concedi solitis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, constituimus, & deputamus, Tibique seriò injungimus, ut in earumdem Missionum statum, Christifidelium in illis partibus commorantium indigentias, necnon Missionariorum, ibidem pariter degentium, vitam, mores, ritus, & disciplinam diligenter inquiras, deque iis omnibus eamdem Cardinalium Congregationem certiorem facere non prætermittas. Mandantes propterea omnibus, & singulis earumdem Missionum Præfectis, ac Missionariis, ceterisque Personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quàm Regularibus, in eisdem partibus degentibus prædictis, ut Te, tamquam eorum Visitatorem Apostolicum, à Nobis, ut præfertur, Deputatum, reverenter recipiant, & recognoscant, ac Tibi, in omnibus ad Visitationem hujusmodi spectantibus omnino pareant, & obsequantur, Tuaque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam ritè tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Volumus autem, ut, ubi impositum Tibi munus hujusmodi impleveris, acta ejusdem Tuæ Visitationis, sub Tuo sigillo clausa, ad Nos, vel supradictam Cardinalium Congregationem quamprimum diligenter transmittas, ut, quod desuper statuendum fuerit, matura consultatione adhibita, decernamus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac Ordinum quorumcumque, aliisve quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCLXXXXIV. Pontificatus nostri Anno tertio.

J. F. Card. Albanus.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mensis, & anni præd. fol. 27.

Moniales Collegii Nobilium Capucinas prope Ecclesiam S. Antonii à Castello, Civitatis Venetiarum, omnibus privilegiis, Indulgentiis, aliàs Monialibus Ordinis S. P. Francisci concessis, uti & gaudere posse declarat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis cœlitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut Paternam Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum altissimi obsequiis sub arctioria vitæ disciplina mancipatarum, uberesque bonorum operum fructus, incrementum dante Deo, assiduè proferre satagentium curam gerentes, piis, & laudabilibus earum desideriis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuamus. Volentes itaque Dilectis in Christo Filiabus Abbatissæ, & Monialibus Collegii Nobilium Capucinis nuncupatis, Ordinis Sancti Francisci prope Ecclesiam Sancti Antonii a Castello, &c. nuncupatam siti, Civitatis Venetiarum, gratiam facere specialem, & earum singulares personas a quibusvis &c. censentes, supplicationibus

nibus earum nomine Nobis porrectis inclinati, Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui Dilectos Filios modernos Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatorum, & Vice - Commissarium Generalem Curiæ, Ordinis Fratrum Minorum memorati Sancti Francisci, de Observantia pariter nuncupatorum super præmissis audiverunt, consilio, eisdem modernis, & futuris Abbatissæ, & Monialibus dicti Collegii, ut ipsæ omnibus & singulis privilegiis, favoribus, indulgentiis, indultis & gratiis spiritualibus, quæ Monialibus Ordinis prædicti à Sede Apostolica concessa sunt,& quibus ipsæ Moniales ex privilegio,aut aliàs quomodolibet utuntur,fruuntur & gaudent,ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui & gaudere liberè,& licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si privilegia, favores, indulgentiæ, & indulta hujusmodi præfatis modernis, & futuris Abbatissæ, & Monialibus dicti Collegii specialiter concessa fuissent, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Abbatissæ, & Monialibus prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstan. nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Monasterii, & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis etiam &c. statutis & consuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Oliverius.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 21.

N O T A.

De hisce Monialibus, quas & Capucinellas vocare solent, emanatum est & Decretum Sacræ Congregationis sequens.

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regularium præposita, attentis narratis censuit, si Sanctissimo Domino nostro placuerit, posse Oratricibus permitti admissionem Puellarum ad Habitum, & ad solemnem Professionem cum emissione trium Votorum simplicium, nec non cum juramento inibi perpetuò perseverandi, servata in reliquis dispositione pii Fundatoris, Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus. Romæ 24. sept. 1706.

Et die 9. Octob. ejusdem anni Sanctitas Sua, audito relatione, prædicta Sacræ Congregationis sententiam benignè approbavit, ac debitæ executioni demandari jussit.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Monialium in Secretaria Sac. Congregat. prædicta.

Fratribus Deputatis,Milites inTriremium classe existentes,ab omnibus peccatis, & casibus absolvēdi, & cum illis quoad lacticiniorum esum dispensandi, facultatem impertitur, ac indulgentiam plenariam, in Articulo mortis,omnibus in expeditione contra Turcas cum contritione decedentibus concedit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ut animarum Christifidelium in Triremium Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Dominii Veneti Classe, unà cum Nostris, & Sedis Apostolicæ, aliisque illis unitis Triremibus, ac Navibus bellicis prope diem in Auxilium Christianorum adversus Turcas, benedicente Domino, navigatura, pro tempore existentium saluti uberius consuli valeat: Motu proprio, ac ex certa

ta scientis nostra, dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, qui nuper ad inserviendum pro Cappellanis, & Spiritualibus Directoribus in eisdem Triremibus, & Navibus bellicis Venetis deputati fuerunt, ac aliis, quos pro tempore deputari contigerit, omnes, & singulos Christifideles Classis prædictæ, à quibusvis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, etiam quantumvis gravibus, & enormibus, ac Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis Apostolicis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, pœnitentia salutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conscientiæ dumtaxat absolvendi; illisque, ut Quadragesimæ, & aliis Anni temporibus, quibus esus lacticiniorum est prohibitus, lacticiniis hujusmodi absque ullo conscientiæ scrupulo in eadem Classe vesci possint, concedendi facultatem ad annum proximum dumtaxat duraturam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, impartimur. Nec non iisdem Christifidelibus in mortis articulo constitutis, atque in expeditione contra Turcas morientibus, contritis tamen, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Junii MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno decimosexto.

F. Card. Oliverius.

Breve form. in Arch. Provinciæ.

NOTA.

Pluries jam antea hujusmodi facultates Fratribus ad Spiritualia Triremium Venetarum obsequia selectis fuere concessæ, prout in specie de anno 1643. 1684. 1690. emanatorum Brevium Apostolicorum exemplaria, in Archivo Generali Ordinis Armario *Provincia Veneta* reservata exhibent.

DECRETO

Sacræ Congregationis Episcop. & Regul.

Fabricam Clodiæ completam, Monasterium Monialium Capucinarum, sub Regula S. Claræ, & subjectione Ordinario loci, declarari, Episcopo ibidem committitur.

Sacra &c. attentis relationibus Vicarii Capitularis, & moderni Episcopi Clodiensis referente Eminentissimo Grimaldo, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, Fabricam præfati Monasterii cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Refectorio, Dormitorio, Hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quam prophana sufficienter instructam, nec non ex eleemosynis piorum Benefactorum viginti hujusmodi Religiosas, modò ibi degentes, commodè sustentari posse, ac præfatum Mercatorem verè, & cum effectu in forma valida se obligâsse in omni casu, quo ipsis eleemosynæ deficerent, ad dandam, & solvenda dicto Monasterio, & Monialibus, vel earum legitimo Procuratori scuta centum monetæ, ad petitam Monasterii declarationem sub Regula Capucinarum Sanctæ Claræ Ordinis S. Francisci, & subjectione Ordinario loci pro tempore, pro suo arbitrio & conscientia servatis servandis procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Sacros Canones, Sac. Concil. Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Monasteriorum Sanctimonialium Erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur. 24. Jul. 1716.

Ex Reg. Monial. Secret Congreg. mens. & anni prædict.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congreg.

Fabriam loci Valdagni in formale Monasterium Capucinarum erigi, & ad id duas Institutrices ex alio Monasterio transferri, Episcopo Vicentino mandatur.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Episcopi Vicentini, Referente pro Eminentissimo de Schrotenbach Ponente, Eminentissimo Parracciano Præfecto, benignè commisit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, & postquam

Digitized by Google

quam fibi eonftiterit fabricam prædicti novi Monafterii cum Ecclefia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis, & fpatiis, numeris omnibus effe abfolutam, & fuppellectili, tam facra, quam prophana fufficienter inftructam, necnon ex eleemofynis piorum Benefactorum duodecim Religiofis commodè fuftentari poffe, renovata tamen obligatione in forma valida per acta Curiæ Epifcopalis prænarratarum Familiarum in omni cafu, quo eleemofynæ ipfis non fuppetant, dandi, & folvendi fingulis annis ipfi Monafterio, & Monialibus, vel earum legitimo Procuratori fummam pecuniæ neceffariam pro earum fuftentatione, & Monafterii manutentione, ad petitam prædicti Collegii declarationem in Monafterium formale fub Regula Capucinarum S. Claræ, Ordinis S. Francifci, & fubjectione Ordinario pro tempore, pro fuo arbitrio, & confcientia fervatis fervandis procedat, cum facultate enuntiato Epifcopo duas Moniales ejufdem Ordinis, ipfarum tamen, & Ordinarii loci confenfu accedente, transferendi, ita tamen, ut translatio ipfa recta via, & abfque ulla ad extraneum locum diverfione, comitantibus honeftis Matronis, ac, fi commodè fieri poffit, proximioribus Confanguineis Monialium transferendarum fiat, quæ quidem in dicto novo Monafterio per fexennium tantum, fi tamdiu pro introducenda, & ftabilienda Regulari Difciplina neceffarium reputabitur, commorentur, in reliquis verò ea omnia, quæ per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Conftitutiones Apoftolicas, & Ordinis prædicti circa hujufmodi novorum Monafteriorum Sanctimonialium erectiones præfcripta funt, religiosè ferventur. Romæ 13. Januarii 1719.

Jo: Cardinalis Paraccianus.

Ex Reg. Monialium, Secret. Sac. Congreg. menf., & anni præd.

D E C R E T O

Sac. Congreg. Concilii.

Onera Miffarum, Anniverfariorum, & precum ex alienatione Conventus, & bonorum Suppreffæ Religionis Sancti Hieronymi de Fefulis Monialibus Capucinis Venetiarum incumbentia in celebtationem menftruæ Miffæ, & Communionem menftruatim pariter à Monialibus faciendam, nec non quotidianam recitationem pfalmi Miferere &c. converti, Patriarchæ ibidem committitur.

Venetiarum.

Suppreffâ de anno 1669. per f. m. Clementem IX. Religione S. Hieronymi de Fefulis, Conventus, & bona ejufdem exiftentia in Infula Civitatis Venetiarum, per Nuncium, tunc temporis Apoftolicum, alienata fuerunt nobili Mulieri Claræ Duodo pretio Ducatorum 10500. quæ bona, Mulier prædicta acquifivit pro portione nomine Monialium Capucinarum, & pro alia portione fuipfius favore, fubindeque foluto à Benefactori bus dictarū Monialium pretio præfatæ Mulieri, ut dictæ Moniales commodius in claufura vivere poffent, eadem Mulier totum favore Monialium ceffit. Verùm, quia in alienatione prædicta diverfa Miffarum onera, nec non Anniverfariorum Oratrices fibi accollarunt, quæ ufque adhuc fideliter adimplentur; Et ulterius dictæ Moniales tenentur ad onus quotidie recitandi Officium B. M. V. Septem Pfalmos Pœnitentiales, & vefperas Defunctorum, & femel in Menfe certa determinata die integrum Officium Defunctorum, & Pfalmos Pœnitentiales, nec his Orationibus dictæ Moniales incumbere valent, dum ex obligatione propriæ Regulæ, Choro adftrictæ, alias vocales, & mentales per horas decem, & ultra fingulis diebus adimplere tenentur, ultra opera fervilia, quæ præftant in communi ad vitæ fuftentationem neceffaria; fupplicant ideo pro gratia commutationis dictarum obligationum in unam Miffam folemnem, quolibet anno celebrandam, vel in menftruam Sacramentalem Communionem ab eifdem faciendam.

Patriarcha enarrata confirmat, cenfetque Oratrices exaudiendas, cum dictæ obligationes evidenter appareant impoffibilis executionis ob incompatibilitatem in reftricto fingulorum dierum tempore cum cœteris, quibus ex regulæ obligatiune tenentur.

Die 5. Aprilis 1732. Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Patriarchæ Venetiarum cenfuit, fi Sanctiffimo Domino Noftro placuerit, eidem Patriarchæ committi poffe, ut, veris exiftentibus narratis, pro fuo arbitrio, & confcientia Oratricibus indulgeat, ut loco illarum precum, ad quas ipfæ tenentur ex enunciata obligatione, unam Miffam lectam, quolibet menfe in earum Ecclefia celebrari facere debeant, cum applicatione Sacrificii pro animabus Fundatorum dictorum onerum, addita etiam applicatione unius Communionis quolibet menfe per ipfas Moniales faciendæ, nec non quotidiana recitatione Pfalmi = Miferere = cum oratione

ne = Fidelium = factaque de præmissis per infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo, Sanctitas sua benignè annuit, ac Sacræ Congregationis sententiam approbavit eadem die 5. Aprilis 1723.

C. Card. Origus Præf.

I. de Lanfredinis.

Ex Reg. seu lib. Dec. 82. Sec. Con. præ. f. 184.

Ad Moniales Utini participatio omnium Indulgentiarum, suffragiorum, privilegiorum, aliis Monialibus Capucinis sub Regula S. Claræ concessorum extenditur, ita tamen, ut (exceptis Sororibus Conversis ad colligendas eleemosynas destinatis) in clausura inviolabiliter perseverent.

Vincentius Miseratione Divina Tituli Sancti Honufrii S. R. E. Presbyter Cardinalis Petra, Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sedis Apostolicæ Major Pænitentiarius.

Dilectis in Christo Monialibus, nuncupatis Monasterii Capucinarum Civitatis Utini, Aquilejensis Diœcesis, salutem in Domino.

PORrecta nuper Sanctissimo Domino nostro Papæ Clementi XII. in Apostolico Throno sedenti, pro parte vestra, & eximia Pastorali sollicitudine Venerabilis in Christo Patris Aquilejensis Patriarchæ humilis supplicatio continebat, quod vos jam à primæva institutione, quinquaginta circiter retro annis, cum permissione, seu consensu Ordinarii peractâ, Monialium Capucinarum institutum sub Regula Sanctæ Claræ fideliter observatis, & juxta illam in manibus ipsius Ordinarii Aquilejensis, cujus sub jurisdictione manetis, professionem, licet non solemnem, emittere consuevitis: Monasterium verò, etsi habeatis ad Regularem Disciplinam, quæ inibi viget, satis accommodatum, & servetur ab omnibus clausura, attamen usque adhuc Sancta Sedes præfatum nuncupatum Monasterium cum apostolica clausura non erexit. Cum autem, sicut eadem supplicatio subjungebat, in his circumstantiis maximè sollicitæ sitis de participatione Indulgentiarum, Officiorum Divinorum, suffragiorum, Privilegiorum, aliorumque bonorum, & gratiarum, quarumcumque spiritualium, quibus quomodolibet fruuntur Moniales Capucinæ Ordinis S. Claræ cum perfecta clausura viventes, ideo pro majori animarum vestrarum profectu, & spirituali consolatione eidem Sanctissimo Domino Papæ enixè supplicari fecistis, ut quibuscunq; non obstantibus, Vobis universis de præsenti existentibus, & in futurum extituris in dicta Domo, seu Monasterio, nuncupato Capucinarum Utini optatam participationem, communicationem, seu concessionem omnium, & singularum indulgentiarum, Officiorum Divinorum, suffragiorum, Privilegiorum, aliorumque bonorum, & gratiarum spiritualium quarumcunque, quibus Moniales Capucinæ sub Regula S. Claræ, cum perfecta clausura potiuntur, & gaudent, Apostolica Auctoritate, & benignitate impartiri, seu concedere dignaretur. Et Sanctissimus Dominus Fidelium quarumlibet statui, spiritualibus favoribus, ac Cœlestibus Ecclesiæ thesauris consulere pia charitate intentus, remisit ad Nos supplicem libellum, cum rescripto, ut super his Sanctitatem Suam alloqueremur, auditoque prius per Nos Dilecto in Christo Religioso Viro Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, ipsoque pro petita gratia suffragante, ac habito, ut par erat, à præfato Venerabili in Christo Patre moderno Patriarcha Aquilejensi commendabili testimonio, de iisdem Sacris Virginibus Oratricibus, numero, & pietate conspicuis, pro quibus super præmissis efficaciores preces luculenter exposuit, factaque deinde per Nos prædictorum relatione Sanctitati Suæ, hujusmodi supplicationibus ex Apostolica Benignitate annuendo dictæ Domui, seu Monasterio nuncupato, veris existentibus narratis, indulsit, & perpetuò specialiter concessit, favore omnium, & singularum, nuncupati Monialium Monasterii Capucinarum, Civitatis Utini, de præsenti existentium, & in futurum extiturarum, illiusque Conversarum, participationem, seu Communicationem omnium, & singularum Indulgentiarum, Officiorum Divinorum, suffragiorum, Privilegiorum, aliorumque bonorum, & gratiarum spiritualium quarumcumque, ita uti, frui, & gaudere valeant prædictis omnibus Indulgentiis, Divinis Officiis, privilegiis, bonis, & gratiis spiritualibus, quibus quomodolibet fruuntur, & gaudent Moniales Capucinæ, sub Regula S. Claræ cum perfecta clausura canonicè institutæ: Ita tamen, ut inviolabiliter perseverent in Clausura, præter Conversas, ad quæstuandas eleemosynas certis temporibus destinatas, ac salva, & firma remanente Ordinarii Aquilejensis, cui subsunt, jurisdictione; Literasque, Apostolicas hujus specialis gratiæ, favoris, seu concessionis idem SSmus Dominus per Officium nostrum Sacræ Pœnitentiariæ expediri mandavit. Nos igitur, qui ejusdem Pœnitentiariæ ipsius

SSmi

SSmi Domini Papæ, & Sedis Apostolicæ, curam gerimus, hujusmodi Mandatis Sanctitatis Suæ, qua decet, reverentia obsequentes, has literas, ad Memoriam, & Documentum prædictæ gratiæ, favoris, & specialis concessionis, Vobis, & pro tempore exstituris in nuncupato Monasterio, Auctoritate Apostolica speciali, & sic expressa expediri, sigilloque ejusdem Pœnitentiariæ communiri mandavimus. Ita tamen, ut hujusmodi Concessio ad effectum dumtaxat gaudendi prædictis Indulgentiis, & prærecensitis gratiis spiritualibus suffragetur, & non aliter, nec ad ullum alium effectum. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & declarationibus Apostolicis, dictarum Monialium Capucinarum statutis, ac Privilegiis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Sigillo Officij Pœnitentiariæ Kalendas Januarij Pontificatus SSmi Domini Clementis PP. XII. duodecimi anno septimo.

Autog. in Arch. Monast. Monialium.

Monialibus Coloniæ Constitutionem Pauli Papæ V. de earum Monasterii erectione, concessa iis Sancti Petri Ecclesia ibidem &c. ex Secretaria Apostolica communicat, & illi plenam fidem adhiberi sancit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

PRovisionis Nostræ debet provenire subsidio, ut jus suum unicuique conservetur. Proinde Nos tenorem quarumdam Literarum in forma Brevis expeditarum, fel. rec. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri in Secretaria Nostra (tunc ipsius Pauli Prædecessoris) repertum transcribi, & præsentibus adnotari fecimus, pro eo quod hujusmodi tenore Dilectæ in Christo Filiæ Virgines Terræ Coloniæ, Vicentinæ Diœcesis, se indigere, Nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicèt:

A Tergo. Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Episcopi Vicentini in spiritualibus Generali. *Intus verò.* Paulus Papa V. Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam benedictionem. In supereminenti Apostolicæ dignitatis specula, superna dispositione, meritis licèt imparibus, constituti, ad ea, per quæ piarum Virginum, sub Religionis Habitu, & Clausura perpetua Creatori suo famulari desiderantium votis consulitur, divinique cultûs, & pietatis opera augmentum consequuntur, præcipua animi cura, & vigilantia ex debito pastoralis Officii Nobis desuper commissi, libenter intendimus, ac in his ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sanè pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Virginum Terræ Coloniæ, Vicentinæ Diœcesis in infrascripta Domo degentium, ac Dilectorum Filiorum Procuratoris, & Protectoris ejusdem Domus Nobis nuper expositum fuit, quod à paucis annis citra nonnullæ piæ Virgines dictæ Terræ ad cœlestia, & æterna bona anhelantes, totas se pietatis, & aliarum Christianarum virtutum exercitio tradere, & præsertim Sacrosancta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta frequentare cœperunt, tantusque earum in vita spirituali progressus fuit, ut in prædicta Terra multi earum exemplo ad amorem virtutis, & exercitiorum spiritualium invitati, & nonnulli etiam à malè acta vita ad meliorem frugem revocati fuerint, etenim Virgines ipsæ cœlestis gratiæ in dies uberiùs affluentes, ad pœnitentiæ opera se converterunt, & exteriorem tunicam ex panno rudi, berettini, seu grisii coloris, ut vulgò vocant, assumentes, vitam ex pœnitentiæ operibus, & exercitiis institutam, amplecti proposuerunt. Unde quamplures piæ personæ, ejusdem Terræ, charitatis zelo permotæ, non solùm dictis Virginibus copiosè eleemosynas contulerunt, verùm etiam de commoda habitatione, & aliis rebus necessariis eisdem providendum esse censuerunt, quo ipsæ Virgines in unum, & eumdem locum coadunatæ, eò melius susceptum spiritus fervorem conservare, & in cœpto vitæ instituto facilius persistere possent.

Hoc autem opus pium, non modo cum publico applausu totius Terræ præfatæ inceptum, sed etiam singulari illius beneficentia promotum extitit. Nam Dilecti Filii Homines Concilii ipsius Terræ considerantes, Ecclesiam sub invocatione, & ad honorem Sancti Petri in eadem Terra, egregio, & amplo ædificio constructam, in titulum Beneficii Ecclesiastici minimè erectam esse, & ab ipso Concilio regi, & administrari consuevisse, ac in ædibus, & situ, seu terreno, & adjscentibus, dictas Virgines commodè habitare posse, concessioni ejusdem Ecclesiæ unà cum ædibus, & situ, seu terreno prædictis, quæ notabilis valoris erant, dictis Virginibus per publicum Decretum, non exiguo pietatis, & liberalitatis Christianæ exemplo concesserunt; & ad ædes ipsas ex eleemosynis, & largitionibus piis Christifidelium prædictæ Terræ debita, & convenienti fabrica instauratas, Virgines prædictæ ex diversis locis, ejusdem Terræ, in quibus antea habitabant, sese receperunt, in eisque ex prædicto earum instituto, sub gubernio, & administratione Dilectorum Fi-

Digitized by Google

Filiorum Josephi Manzoni Rectoris, Archipresbyteri nuncupati Parochialis Ecclesiæ, Archiresbyteratus etiam nuncupatæ, dictæ Terræ, ac Bernardini Soprani, Dominici Manzoni, & Laurentii etiam Manzoni Civium ejusdem Terræ, in Procuratores, & Protectores ipsius Pii loci, ab Hominibus dicti Concilii specialiter deputatorum, & electorum, piè, & religiosè in hunc usque diem vivere perseverarunt.

Cum autem, sicut eadem subjungebat expositio, dictæ Virgines perfectioris vitæ desiderio ductæ, cupiunt sub Regula Sanctæ Claræ Deo famulatum exhibere, ac dictas ædes in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum Ordinis ejusdem Sanctæ Claræ, adinstar aliorum Monasteriorum Monialium dicti Ordinis, per Nos, & Sedem Apostolicam erigi, & institui, dictamque Ecclesiam pro earum usu sibi concedi, & Josephus, ac Bernardinus, & Dominicus, necnon Laurentius prædicti, peculiari Christianæ charitatis affectu moti, parati sint, seu intendant ipsi Monasterio sic erigendo, & illius Monialibus pro tempore existentibus, de omnibus, & singulis ad commodam earum sustentationem, & manutentionem pro tempore necessariis, ex bonis, & facultatibus, sibi à Deo collatis, quantum opus erit, benignè providere, seseque, ac Successores, & Hæredes suos, suaque, & eorum bona ad id per publicum Instrumentum validè, & efficaciter obligare. Quare pro parte Virginum, ac Josephi, & Bernardini, necnon Dominici, & Laurentii Procuratorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus earumdem Virginum pio, & laudabili desiderio hujusmodi favorabiliter annuere, ac desuper opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religionis propagationem nostris potissimum temporibus sinceris desideramus affectibus, Virgines, & Josephum, ac Bernardinum, & Dominicum, necnon Laurentium præfatos, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus ex nunc, prout &c. postquam Domus prædictæ ad formam Monasterii reductæ, debitaque, & convenienti clausura munitæ fuerint, si nondum sint, necnon si, & postquam Josephus, Bernardinus, & Dominicus, necnon Laurentius prædicti, se, ac suos Hæredes, & Successores, suaque, & eorumdem Hæredum, & Successorum bona, pro Monasterii, illiusque Monialium hujusmodi sustentatione, & manutentione in forma valida obligaverint, eas in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum dicti Ordinis Sanctæ Claræ, sub invocatione ipsis Virginibus benevisa, cum campanili. *Residuum de Verbo ad Verbum vide supra fol. 291. col. 1.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Januarii 1616. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

Cœterum, ut earundem literarum tenor sic insertus omnimodam rei, seu facti, certitudinem faciat, Apostolica Auctoritate decernimus, ut idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent Originales literæ prædictæ, ac eadem prorsus eidem tenori fides adbibeatur, quandocumque, & ubicumque, sive in judicio, sive alibi fuerit ostensus, ac illi pariter stetur sicut, eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per boc autem nullum jus, cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Aprilis MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. A. Maraldus.

Autogr. in Arch. Monial.

N O T A.

Breve enarratum nimium contra ordinem Chronologicum distractam, & hoc in loco collocatum esse, nemo miretur, cum id primum monumentis aliis jam impressis, mihi, ad manus venerit.

PRO-

PROVINCIA MEDIOLANENSIS.

VA prima jecit fundamenta Anno 1535., *quo à Francisco Sfortia, tunc Ducatûs Mediolanensis habenas moderante, locus, & Domus S.Joannis* alla Vipera *dictus, extra Portam Vercellinam, Fratribus fuit concessa. Formiter autem in Provinciam erecta videtur Anno* 1542., *quo Capitulum celebratum, & P. Franciscus Calaber in Provincialem fuit electus.*

Provincia ita instituta enutrivit semper Filios Religiosi nominis, & virtutis splendore æquè, ac doctrinæ laude celebres, quos cum hîc enarrare copia reddat arduum, Lectorem ad Annales Ordinis, Flores Seraphicos Arembergii, Bibliothecam Scriptorum Ordinis &c. desuper remitto. Ilicio hujus virtutis tracti plures, quos illustris Natalium conditio ad honorum fasces destinaverat, pauperem Ordinis Habitum in ea susceperunt: inter quos præcenseo Ambrosium à Mediolano, ex præclara Stampa Stirpe, Marchionatus Soncinnatis Domina, qui è vivis sublatâ, quam Matrimonio sibi junxerat, Asculani Principis Filiâ, ad Castra D. Francisci transivit, ac à Clemente VIII. ad publicandum Jubilæum Algerium fuit missus, ubi & inter carceris squalores, & inediam in pace quievit:

Fr. Petrum Paulum à Mediolano, ex Marchionibus Castelli, Sancti Officii Inquisitionis Consultorem, Missionarium Apostolicum, Seren. Ducis Alexandri Farnesii Theologum.

Fr. Joannem Baptistam à Pavia, ex Comitibus Mandelli, qui antequam baptismus sanguinis, cujus cupidine arctabatur, in eo perficeretur, inter infideles Fidei hostia obiit.

Fr. Antonium à Pavia, ex nobili Fornara Stemmate, de Equite Jerosolymitano factum Capucinum:

Fr. Zaccbariam à Pavia, ex Marchionibus de Becearia. Pluresque ex Familiis Vice-Comitum, Marchionum Litta, Arcimboldi &c. silentio prætereo.

Ad prima Ordinis, seu Generalis Ministerii Subsellia ex hac Provincia virtute sua evecti sunt.

Fr. Joannes Evangelista à Canobio, qui ob singularem doctrinam, & eximiam res arduas tractandi prudentiam ad OEcumenicum Tridenti Senatum ablegatus, à Gregorio Papa XIII. peculiari in honore habitus, & Perusii indefessi sui laboris præmia, placidâ morte fuit consecutus.

Fr. Simplicianus à Mediolano, in quo sicut matura semper emicuit virtus, ita maturè quoque omnes Ordinis gradus, & officia acquisivit.

Fr. Joannes Petrus à Busto, Vir doctrinæ universalis, Concionator egregius, Mysterii de Immaculata B. V. Mariæ Conceptione acer Defensor, ac à pluribus Europæ Principibus, præsertim ab Aula Brunswich peculiariter dilectus.

Habuit Curia quoque ex Provincia hac Procuratorem Generalem Fr. Franciscum à Mediolano, qui Collegium, in quo Pauperes Puellæ Virginitatis discrimen evitarent, pu-

publico Civitatis Mediolanensis ære erigi curavit, ob Apostolicum Spiritum, quo Verbum Dei disseminavit, Apostoli nomen acquisivit, & Romæ biennio muneris dicti necdum exacto, vitam terminavit, signis gloriosam.

Habuit & ex hac Provincia Ordo Definitorem Generalem Fr. Josephum Fernensem, quem Orationis 40. Horarum Auctorem fuisse Tomo 1. Bull. fol. 58. memoravi, & qui fundationem Congregationis S. Pauli Decollati, seu Barnabitarum, ac aliam Clericorum Regularium, seu Somaschorum suo consilio, elevatoque spiritu plurimum juvisse legitur.

Matrem denique suam, hanc Provinciam, Brixiæ adhuc unitam, agnoscunt grate Filiæ, Provincia Helvetiæ, Austriæ anterioris, Catalonie &c., & sua quoque initia ex parte eidem adscribunt Provinciæ Parisiensis, Lugdunensis &c.

Numerat de facto:
Domos Fratrum LXII.
Missiones stabiles VII.
Hospitia pro itinerantibus, & quæstuantibus IX.
Monasteria Monialium Strictæ Observantiæ VIII.
Tertiariarum I.

Ex Præpositurâ S. Joannis Baptistæ in terra Domasii cum omnibus ædificiis contiguis, & connexis Conventum Fratrum erigi, Episcopo Comensi committit,

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei.

Venerabili Fratri Episcopo Comen. salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Piis Fidelium votis, præsertim Sacræ Religionis propagationem, ac Divini Cultus augmentum, & Animarum salutem concernentibus libenter annuimus, ac ea favoribus prosequimur opportunis. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V., Prædecessor noster, Ordine Fratrum Humilistorum suppresso, & extincto, ac præfati Ordinis Fratribus, qui ejusdem Ordinis Præposituras, & Beneficia tunc temporis obtinebant, illis privatis, necnon ad sæcularitatem Præposituris, & Beneficiis hujusmodi demum reductis, inter alias Præposituram S. Joannis Baptistæ, Terræ Domasii, Præpositura Sanctæ Ursulæ, Terræ Sorigi, Comen. Dioecesis, olim dicti Ordinis, Apostolica Auctoritate perpetuò univit, annexuit, & incorporavit, ac Præposituram S. Ursulæ præfatam, per privationem hujusmodi tunc vacantem, & dispositioni Apostolicæ reservatam, cum illi unita, annexa, & incorporata S. Joannis Baptistæ, dilecto Filio Magistro Alexandro Glorierio, Præposito ejusdem Præposituræ S. Ursulæ, in utraque Signatura nostra Referendario, ac Prælato Domestico nostro, necnon Litterarum Apostolicarum Abbreviatori, & in illarum expeditione Venerabili Fratri nostro Alexandro, Episcopo Tusculano, Cardinali Farnesio nuncupato, S. R. E. Vicecancellario Assistenti contulit, & de illa etiam providit, prout in diversis literis dicti Prædecessoris desuper confectis pleniùs continetur. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Congregationis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, ac Alexandri prædicti petitio continebat, dicta Terra Domasii eo in loco sita existat, ut plures Sathanæ fraudibus seducti, & de Fide Catholica malè sentientes nonnullas Terras, & loca illi proxima inhabitent, & Catholicæ Personæ non solùm dictæ Terræ, verùm etiam alii plerique Civitatis, & Dioecesis Comen. præclari Viri, ob sincerum, quem ad Congregationes, & Fratres Capucinos hujusmodi gerunt devotionis affectum, cupiant in dicta Terra Domum pro Fratribus Capucinis, adinstar aliarum Domorum eorundem Fratrum, erigi, & institui, quæ sit quasi ad præsidium ob Fratrum Capucinorum hujusmodi vitæ, ac morum sanctitatem adversus eosdem hæreticos, qui etiam alios in suam depravatam opinionem adducere procurant, ac in eam curam audacter in eorum Animæ perniciem incumbunt, quod Tibi etiam, prout per tuas literas Nobis significasti, maximè probatur, & ad hoc opus Dilectis Filiis Univer-

versitati, & Hominibus prædictæ Terræ Domasii, & aliis personis maximè salutare perficiendum, magis opportunus, vel commodus locus in dicta Terra non reperiatur, quàm Domus dictæ Præpositurae S. Joannis Baptistæ, & nonnulli Christifideles certas eleemosynas se in eam causam elargituros offerant: quare pro parte Fratrum Capucinorum, & Alexandri præfatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Fratres, & Alexandrum, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus Ecclesiam dictæ Præpositurae S. Joannis Baptistæ unà cum Domo illius, & continentibus ædificiis quibuscunque, ac viridariis, hortis, & terris, cæterisque juribus, & actionibus, in aliis terris Domui, vel Ecclesiæ, seu ædificiis dictis contiguis, & connexis ad illa quomodolibet, & quacunque causa spectantibus, & pertinentibus, necnon pertinentiis suis universis, ab ipsa Præpositura S. Ursulæ, ejusdem Alexandri ad id expresso accedente consensu dismembrare, dividere, & separare, ac in eadem Ecclesia nomen, titulum, & denominationem Præpositurae S. Joannis Baptistæ extinguere, & abolere, ac apud eandem Ecclesiam sic dismembratam, & separatam, Domum dicti Ordinis Fratrum Capucinorum pro uno Guardiano, & nonnullis Fratribus Capucinis, cum omnibus privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, & libertatibus, quibus aliæ Domus Fratrum Capucinorum hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, perpetuò, sine tamen alicujus præjudicio, de licentia dilecti Filii moderni Generalis ejusdem Ordinis, & Fratrum Capucinorum erigere, & instituere, ac in eis statum, & essentiam Regulares dictorum Fratrum Capucinorum introducere, ita quod liceat eisdem Fratribus per se, vel alium, seu alios corporalem Ecclesiæ S. Jo: Baptistæ, Domus, ædificiorum, viridariorum, hortorum, terrarum, & eorum, in quibus, & ad quæ jus ratione dictæ Præpositurae S. Jo: Baptistæ competit, possessionem, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, dummodo præfatis Fratribus Capucinis in aliis ejusdem Præpositurae S. Jo: Baptistæ rebus, bonis juribus, fructibus, & proventibus quibuscunque aliquod jus, præter præmissa, non acquiratur, nec in aliquo eidem Alexandro, & pro tempore existenti Præposito dictæ Præpositurae S. Jo: Baptistæ præjudicium inferatur, jure tamen Parochialis Ecclesiæ, & cujusvis alterius in omnibus semper salvo, auctoritate nostra procures. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, qua inter alia cavetur expressè, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Professores loca ad habitandum de novo recipere, seu recepta mutare præsumant absque dictæ Sedis licentia, specialiter de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, & aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dicti Ordinis Fratrum Capucinorum, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, Idibus Februarii, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Bulla formata in Arch. Provinciæ, de qua Exempl. in Arch. Ord. Scrinio Provincia Mediolanen.

In duabus Ædibus, onere annuæ pensionis, Capitulo Sancti Nazarii Mediolani præstandæ, gravatis, & pro constructione Monasterii Monialium donatis, Cœnobium hujusmodi sub invocatione S. Claræ erigi, responsiones dicto Capitulo debitas, ex parte redditum à quondam Joanne Thoma Cribello ad similem finem pro summa conventa liberari, in Ecclesia Capellaniam pro Capellano simul & Confessore amovibili fundari, S. Carolo Card. Tit. S. Praxedis committit, ac Monialibus varia privilegia concedit.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctæ militantis Ecclesiæ gubernacula à Summi Sacerdotii Cathedra, meritis licet insufficientibus, demandata, tenentes in terris, ac numerum Religiosarum Persona-

rum, præsertim Sacrarum Virginum, per quarum preces assiduas, & sacras deprecationes propitiatur Altissimus, ubilibet propagari piæ mentis desiderantes affectu, illa libenter concedimus, per quæ Monasteria, & Loca religiosa plantari, & in illis divinus cultus augeri valeat. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Noster Carolus Tituli Sanctæ Praxedis, Presbyter Cardinalis, quod aliàs quondam Joannes Thomas Cribellus, Civis Mediolanensis, tunc in humanis agens, & suum ultimum de bonis sibi à Domino collatis condens Testamentum, inter alia voluit, quod in quadam Domuncula prope Domum piam nuncupatam, Sanctæ Mariæ, Succursus etiam nuncupatæ, Mediolanen. Nobiles Mulieres, quæ quandoque, & præcipuè Quadragesimali tempore, à sæculari conversatione se ipsas segregare, & vitam spiritualem ibidem peragere vellent, reciperentur, eidemque Domunculæ, ac pro ea Deputatis, in eodem Testamento nominatis, quosdam redditus annuos, præstationes, seu ficta livellaria nuncupata, ad summam trium millium noningentarum, & octuaginta librarum monetæ illarũ partium quolibet anno ascendentes reliquit, ac redditus hujusmodi in certos pios usus ab eo præscriptos, seu specificatos, & præsertim pro cujusdam Monasterii Monialium Capucinarum, vel alterius regulæ, sive Ordinis, cujus erectio in Civitate Mediolanensi per dictum Carolum Cardinalem tunc tractabatur, ac in quo plures Puellæ gratis penitus reciperentur, & alerentur, constructione, seu munitione, vel perfectione, aut Monialium ejusdem Monasterii victu, per dictos Deputatos exponi jussit, & ordinavit. Ita tamen, quod quantitas, modus, & forma distribuendi redditus hujusmodi in singulos pios usus, & præcipuè dicti Monasterii necessitates, & utilitates, ejusdem Caroli Cardinalis arbitrio, relinqueretur. Præterea idem Joannes Thomas etiam voluit, redditus, & bona tam mobilia, quàm immobilia, per eum ad effectum præmissum relicta, ullo unquam tempore in toto, vel parte, directè, vel indirectè, etiam ex quovis casu urgentissimo, & necessitate extrema, vendi, aut alienari non posse, sed inalienabilia perpetuò ad effectum præmissum permanere. Et si contrarium factum foret, id totum nullum, nulliusque roboris, & momenti esse, ac pro non facto haberi, illiusque Propinquiores, tamquam hæredes, propria auctoritate hujusmodi bona ad pristinum statum reduci procurare debere. Et deinde quidam alter Civis Mediolanensis terrena in cœlestia, & transitoria in æterna felici commercio commutare desiderans, duas domos onere annuæ pensionis, seu ficti livellarii nonaginta librarum similium, singulis annis, Dilectis Filiis Capitulo Ecclesiæ Sancti Nazarii Mediolanen. præstandarum gravatas, quas in Civitate Mediolanen. obtinet, unà cum illarum viridariis decem perticarum, vel circa, ad effectum Monasterium prædictum ibidem erigendi, sponte, & liberè donavit, prout in Instrumentis, vel aliis scripturis, tam super Testamento, & donatione hujusmodi confectis, plenius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in dictis domibus sic donatis, multæ honestæ, & pauperes Puellæ, arctam admodum Capucinarum vitam affectantes concurrerint, & inibi numero viginti similem vitam, donec ibidem Monasterium erigatur, observantes collocatæ fuerint, ac necesse sit, ut Domus prædictæ à dictis annuis responsionibus, seu fictis, quibus gravantur, liberentur, & Capitulum prædicti contenti sint, responsiones, seu ficta hujusmodi, cum tot ex redditibus per dictum Joannem Thomam legatis, pro summa hinc inde jam conventa permutare, dictusque Carolus Cardinalis redditus præfatos per dictum Joannem Thomam legatos dividendo, quintam eorum partem pro dicti Monasterii erigendi constructione, & perfectione, seu munitione, vel etiam ipsarum Monialium victu, ac aliàs modo, & forma tunc expressis, assignaverit, ac Nobis humiliter supplicari fecerit, quatenus sibi in Domibus prædictis Monasterium hujusmodi erigendi licentiam concedere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui Religionis propagationem sinceris desideriis affectamus, instrumentorum, seu scripturarum hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Carolo Cardinali in Domibus prædictis unum Monasterium Monialium, Capucinarum nuncupandarum, sub invocatione Sanctæ Claræ Ordinis primæ Regulæ ejusdem Sanctæ Claræ, pro una Abbatissa, seu Priorissa, ac Monialium numero, per eumdem Carolum Cardinalem statuendo, quæ Habitum per Moniales Capucinarum, seu aliarum ejusdem Ordinis Monasteriorum gestari solitum suscipere, & Professionem per easdem emitti consuetam, in dicti Caroli Cardinalis, seu ejus in spiritualibus Vicarii Generalis, pro hac prima introductione duntaxat, & deinde in pro tempore existentis Abbatissæ, seu Priorissæ ipsius Monasterii manibus emittere regulares, ac clausuram, regulam, statuta, ordinationes, & consuetudines prædicti Ordinis, juxta normam, & formam, Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Monasterii earumdem Capucinarum in Urbe noviter erecti præscriptas servare, & ad electionem Abbatissæ, seu Priorissæ, quoties officium Abbatissæ, seu Priorissæ hujusmodi quovis modo vacare contigerit, nec non Officialium Mona-

na-

nasterii erigendi hujusmodi deputationem, juxta prædicti Monasterii Urbis morem, & consuetudinem procedere, Missarum quoque solemnia audire officia, responsoria, & alias orationes, juxta normam, & formam eisdem Monialibus Monasterii de Urbe hujusmodi præscriptas, perpetuis futuris temporibus recitare teneantur, ac eleemosynas, oblationes, mortuaria, funeralia, & quævis alia bona eisdem futuris Monialibus, & Monasterio erigendo, pro tempore elargienda, & donanda recipere, ac retinere, juxta tamen prædicti Ordinis regulam, statuta, & consuetudines, liberè, & licitè valeant, ac unam Ecclesiam ibidem vicinam, seu contiguam, ubi Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum perpetuò, juxta formam Concilii Tridentini conservetur, cum Capella, campanili, & campanis humilibus, nec non cœmeterio, claustro, dormitorio, refectorio, hortis, & aliis membris, & officinis necessariis, nec non in eadem Ecclesia unam perpetuam Capellaniam pro uno Capellano in Presbyteratus Ordine, & ætate provecta constituto, virtute, & bonis moribus ornato, ab ipsius Caroli Cardinalis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Mediolanensis nutu amovibili, qui Missas prædictas celebrare, dicere, & recitare, ac earumdem futurarum Monialium confessiones audire, easque in casibus, in quibus Monialium aliorum ejusdem Ordinis Monasteriorum Confessores absolvere possunt, absolvere, ac illis Sacramenta Ecclesiastica, etiam tempore Paschali, absque Rectoris Parochialis Ecclesiæ, in cujus Parochia dictum Monasterium erigendum consistet, licentia, ministrare liberè, & licitè valeat, sine alicujus præjudicio erigendi, & pro felici regimine, ritu, ac in moribus, & regulari observantia, instructione prædictarum futurarum Monialium quatuor, vel sex, aut plures, seu tot, quot necessariæ erunt, aliorum Monasteriorum, & in aliis Civitatibus existentium Ordinis prædicti Moniales, Superiorum suorum licentiâ petitâ, & obtentâ, quæ inibi perpetuò, seu quoad expediens visum fuerit, manere valeant, pro illa prima vice, seu necessitate extrahendi, & ad ipsum Monasterium erigendum transferendi, necnon responsiones, sen ficta livellaria prædictis Capitulo debitas, seu debita hujusmodi, pro summa cum ipsis Capitulo ex dictis redditibus, per dictum Joannem Thomam legatis conventa, seu convenienda permutandi, & summam, seu ratam conventam ex dictis redditibus pro Domorum ab annua responsione, seu annuo censu nonaginta librarum hujusmodi liberatione, in permutationem dandi, & assignandi, plenam, amplam, & liberam auctoritatem, licentiam, & facultatem, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, dictasque assignationes quintæ partis ex prædictis redditibus, pro dicti Monasterii erigendi constructione, & perfectione, ac etiam operis, seu fabricæ manutentione per dictum Carolum Cardinalem factam, ac etiam conventionem inter eum, & Capitulum prædictos, super hujusmodi permutatione jam forsan factam, seu quæ fiet, auctoritate, & tenore prædictis confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui forsan intervenerint, in iisdem supplemus. Decernentes easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quopiam defectu, nullo unquam tempore notari, impugnari, invalidari, vel in jus, & controversiam vocari, aut sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, &, quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse: sicque ab omnibus censeri, ac ita per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus dicti Testatoris voluntate, & alienandi prohibitione, aliisque præmissis, ac fel. record. Pii Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, necnon aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Personis, ac quibusvis aliis, sub quibusvis aliis quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo

go hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, confirmationis, approbationis, adjectionis, suppletionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis &c. incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo octavo, quinto Kal. Septembris, Pontificatus Nostri anno septimo.

Aut. in Arch. Bullarum, Secretar. Brev. Reg. seu lib. 2. fol. 83.

Moniales Perusio Mediolanum ablegari, & ab iis Monasterium prædictum inibi institui &c. indulget.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD instituendam in Monasteriis Monialium, nunc primùm ad Omnipotentis Dei laudem erectis, regularem disciplinam apprimè intenti, Personas illis præficere studemus idoneas: unde, cum acceperimus in Civitate Mediolanensi, à Dilecto Filio Nostro Carolo, Tituli Sanctæ Praxedis Presbytero Cardinali, ejusdem Civitatis ex Dispensatione Apostolica Præsule, Monasterium Monialium Ordinis primæ Regulæ Sanctæ Claræ Capucinarum nuncupatarum, institutum fuisse, & ad illud feliciter regendum, & informandum regularibus institutis Personas ætate provectas, vitæ, ac morum sanctitate præditas, necessariò introducendas esse, Dilectis in Christo Filiabus quatuor Monialibus Monasterii Capucinarum Civitatis nostræ Perusii, quas Ordinarius uti idoneas ad hoc elegit, licentiam damus, ut ejusdem Ordinarii consensu de eodem Monasterio Capucinarum, in quo nunc degunt, ac professæ sunt, ad dictum Monasterium Mediolanen. aliquibus Propinquioribus, earumdem, vel aliis honestis Personis ab eodem Ordinario deputandis, ad concomitandum eas in itinere assumptis, quamprimùm se transferre possint, eleemosynis nihilominùs Monasterio, in qua professæ sunt, tempore illarum Professionis elargitis, remanentibus, ac, postquam illæ sic translatæ fuerint, ut præfertur, in Superiores, seu Officiales dicti novi Monasterii, juxta providam dispositionem prædicti Caroli Cardinalis, & Archiepiscopi deputari permittimus. Ac quò honestiùs eædem Moniales in itinere ex Civitate Perusina ad Civitatem Mediolanensem hospitio excipiantur, universis, & singulis Abbatissis, & Monialibus Monasteriorum Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem, vel eo deficiente, alterius cujusvis Ordinis, ab ipsis associantibus eligendorum, per quæ easdem Moniales iter facere, ac hospitari contigerit, in virtute Sanctæ Obedientiæ per præsentes mandamus, quatenus visis præsentibus, nulloque alio ab earum Superioribus, vel à Nobis exspectato mandato, vel licentia, aut consensu, easdem quatuor Moniales intra Septa, & Claustra Monasteriorum earumdem benigno hospitio excipiant, sinceraque in Domino charitate tractent. Injungentes ejusdem Monasterii Mediolanen. Monialibus tum singulis, tum in universum, & aliis subditis, & Personis quibuscumque, ut eisdem, postquam in Officiales fuerint electæ, in his, quæ officium earum concernunt, ac animarum salutem, Regularisque disciplinæ observandæ rationem respiciunt, promptè, ac humiliter pareant, & obediant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, eisdem Monasteriis, illorumque Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorumque tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Augusti MDLXXVIII. Pontificatus Nostri anno septimo.

Cæsar Glorierius.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Reg. anni prædicti, fol. 483.

Residuam partem bonorum stabilium, à prædicto Joanne Thoma eidem Monasterio Monialium relictorum, ob incapacitatem Monialium bona stabilia possidendi, alienari, ac pretium inde proveniens, in opus fabricæ, ac Clausuræ, & in emptionem paramentorum converti, eidem Cardinali, ac Archiepiscopo committit.

Di-

Dilecto Filio Nostro Carolo Tituli S. Praxedis Presbytero Cardinali.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Summo Patrefamilias in Domo Domini dispensatores effecti, interdum pias Testamentorum voluntates commutamus, prout Monasteriorum, & Personarum in illis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui conspicimus in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem pro parte Tua Nobis exposito, quod quondsm Joannes Thomas Cribellus, Civis Mediolanensis, in ejus ultimo Testamento, inter alia voluerat, quod in quadam Domuncula, prope Domum, piam nuncupatam, Sanctæ Mariæ Succursus &c. nuncupatæ, Mediolanen. Nobiles Mulieres, quæ quandoque, & præcipuè Quadragesimæ tempore à sæculari conversatione se ipsas segregare, & vitam spiritualem ibidem peragere vellent, reciperentur, eidemque Domunculæ, ac pro ea Deputatis, in eodem Testamento nominatis, quosdam redditus annuos, præstationes, seu ficta livellaria nuncupata, ad summam Trium millium noningentarum, & octuaginta librarum monetæ illarum partium, quolibet anno ascendentia, reliquerat, ac redditus hujusmodi in certos pios usus, ab eo præscriptos, seu specificatos, & præsertim pro cujusdam Monasterii Monialium Capucinarum, vel alterius Regulæ, sive Ordinis, cujus erectio in Civitate Mediolanensi per Te tunc tractabatur, ac in quo plures Puellæ gratis penitus reciperentur, & alerentur, constructione, seu minutione, vel perfectione, aut Monialium ejusdem Monasterii victu, per dictos Deputatos exponi jusserat, & ordinaverat; ita tamen, quod quantitas, modus, & forma distribuendi redditus hujusmodi in singulos pios usus, & præcipuè dicti Monasterii necessitates, & utilitates Tui arbitrio relinqueretur: volens etiam redditus, & bona tam mobilia, quàm immobilia, per ipsum ad effectum prædictum relicta, nullo unquam tempore in toto, vel parte, directè, vel indirectè, etiam ex quovis casu urgentissimo, & necessitate extrema vendi, aut alienari non posse, sed inalienabilia perpetuò, ad effectum præmissum permanere, & si contrarium factum fuerit, id totum nullum, nulliusque roboris vel momenti esse, ac pro non facto haberi, illiusque Propinquiores, tamquam Hæredes, propria auctoritate, bona ad pristinum statum reduci procurare debere: quodque alius Civis Mediolanensis duas Domos onere annuæ pensionis, seu ficti livellarii nonaginta librarum similium, singulis annis Dilectis Filiis Capitulo Ecclesiæ Sancti Nazarii Mediolanensis præstandarum gravatas, quas in Civitate Mediolanensi obtinebat, unà cum illarum viridariis decem perticarum, vel circa, ad effectum Monasterium prædictum ibidem erigendi, sponte, & liberè donaverat, ac in eadem expositione subjuncto, quod in dictis Domibus sic donatis multæ honestæ, & pauperes Puellæ, arctam admodum vitam Capucinarum affectantes concurrerant, & inibi numero viginti similem vitam, donec ibidem Monasterium erigeretur, observantes, collocatæ fuerant, ac concesserat, ut Domus prædictæ à dictis annuis responsionibus, seu fictis, quibus erant, gravatæ liberarentur, & Capitulum prædictum contentum erat, responsiones, seu ficta hujusmodi, cum tot ex redditibus, per dictum Joannem Thomam legatis, pro summa hinc inde tunc conventa permutare, Tuque redditus per dictum Joannem Thomam legatos hujusmodi, dummodo quintam eorum partem pro dicti Monasterii constructione, & perfectione, seu munitione, vel etiam ipsarum Monialium victu, ac aliàs modo, & forma tunc expressis assignaveras; Nos Tuis in ea parte supplicationibus tunc inclinati, Tibi in Domibus prædictis unum Monasterium Monialium Capucinarum nuncupandarum sub invocatione Sanctæ Claræ, pro una Abbatissa, seu Priorissa, ac Monialium numero per Te statuendo, quæ Habitum per Moniales Capucinarum, seu aliorum ejusdem Ordinis Monasteriorum gestari solitum suscipere, & professionem per eas emitti consuetam emittere, & clausuram regularem, statuta, ordinationes, & consuetudines prædicti Ordinis, juxta formam, & normam Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Monasterii earumdem Capucinarum, in Urbe noviter erecti præscriptas servare tenerentur, erigendi, ac responsiones, seu ficta prædictis Capitulo debitas, seu debita hujusmodi pro summa cum ipso Capitulo ex dictis redditibus per dictum Joannem Thomam legatis conventa, seu convenienda permutandi, & summam, seu ratam conventam ex dictis redditibus pro Domorum ab annua responsione, seu annuo censu nonaginta librarum hujusmodi liberatione in permutationem dandi, & assignandi, licentiam, & facultatem, Apostolica auctoritate concessimus, dictasque assignationes quintæ partis ex eisdem redditibus pro dicti Monasterii erigendi constructione, & perfectione, ac dicti Operis, seu Fabricæ manutentione per Te factas, ac etiam conventionem inter Te, & prædictum Capitulum, super hujusmodi permutatione, tunc forsan faciendam, seu quæ fieret, dicta auctoritate confirmavimus, & approbavimus, prout in nostris inde confectis literis pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis

Nobis nuper exponi fecisti, Moniales prædictæ, ex sui Ordinis Instituto aliqua Bona stabilia possidere non possint, sicque prædicti Joannis Thomæ pia voluntas, quoad redditus annuos ipsis, seu dicto eorum Monasterio, ut præfertur, legatos, suum debitum effectum sortiri nequeat, ad Fabricam antedicti Monasterii Sanctæ Claræ, & illius Ecclesiæ, in suis structuris, & ædificiis absulvendam, ac Monasterium ipsum debita clausura muniendum, paramentisque, ornamentis, supellectilibus, etiam utensilibus, aliisque rebus tam ad divini cultus, quam ipsarum Monialium usum necessariis fulciendum, maximas impensas sustinere oporteat: & verisimile sit, quod dictus Joannes, si adhuc superstes esset, & animadverteret, Moniales prædictas bonorum stabilium incapaces fore, ipse opus Fabricæ hujusmodi suis facultatibus promoveret, ac etiam venditioni, & alienationi reddituum hujusmodi ad eumdem effectum facilè consentiret, & propterea Tu eosdem redditus, qui insimul ad summam octingentarum librarum similium annuatim ascendunt, perpetuò vendere, & alienare, pretiumque exinde proveniens in opus Fabricæ, ac emptionem paramentorum, ornamentorum, supellectilium, & utensilium hujusmodi convertere summopere desideres. Nos, qui honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, Testamenti, & literarum nostrarum hujusmodi tenores, ac redditumm prædictorum qualitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Circumspectioni Tuæ, de qua in his, & aliis plenam in Domino fiduciam obtinemus, ut redditus prædictos uni, vel pluribus personis laicis, seu Clericis, meliorem conditionem offerentibus, pro se, eorumque Hæredibus, & Successoribus simul, vel successivè perpetuò vendere, & alienare, pretiumque exinde proveniens in opus Fabricæ, ac Clausuræ, ac emptionem paramentorum, ornamentorum, supellectilium, utensilium, & aliarum rerum hujusmodi, arbitrio tuo convertere liberè, & licitè valeas, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, auctoritatem, & potestatem, dicta auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur. Et nihilominus venditiones, & alienationes hujusmodi ex nunc, prout ex tunc, & è contra, postquam factæ fuerint, ac omnia, & singula in Instrumentis desuper conficiendis contenta, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus non contraria, auctoritate, & tenore prædictis approbamus, & confirmamus, ac illis plenariæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint, in eisdem supplemus. Non obstantibus voluntate ipsius Joannis Thomæ, quam in, & quoad hoc commutamus, aliisque præmissis, necnon, quatenus opus sit, fel. record. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod pretium ex dicta venditione proveniens, donec in prædictos usus convertatur, penes Ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decima Januarii MDLXXIX. Pontificatùs Nostri anno septimo.

Cæsar Glorierius.

Ex Archivo præd. Reg. anni præd. fol. 3.

Alia Pia Legata, commutata Testatorum voluntate Fabricæ eidem applicari, Archiepiscopo eidem committit.

Dilecto Filio Carolo Tituli Sanctæ Praxedis Presbytero Cardinali.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecisti, quod, cum aliàs inter Te, & nonnullos alios, ac Religiosos Viros tractatum fuisset de fabricando in Civitate Mediolanen. Monasterio Monialium, in quo Virgines pauperes sine dote reciperentur, ac multi obtulissent satis notabiles pecuniarum summas ad fabricam hujusmodi faciendam, & ad emendum aliqua bona stabilia, seu jura & proprietates, ex quorum fructibus dictis Virginibus alimenta præstarentur, inter alios, qui se dicti operis Fautores, & adjutores exhibuerunt, quondam Brocardus de Persicis legavit pro dicto opere perficiendo, quamdam pecuniarum summam, necnon trecentos aureos, post ejus decessum per hæredem suum persolvendos, & in usum pium arbitrio tuo distribuendos, ac Franciscus Bernardinus, vulgò Francesinus nuncupatus summam, ducentorum scutorum auri per hæredes suos, postquam dictum opus stabilitum foret, solvendam eidem Monasterio legavit, prout in eorum testamentis, seu instrumentis publicis desuper confectis plenius dicitur contineri. Et deinde post mortem Brocardi, & Bernardi-ni

ni prædictorum propter nonnullas difficultates tunc exortas, quod loco dicti Monasterii fabricaretur aliud Monasterium Monialium Capucinarum sub prima Regula S. Claræ, ex cujus Regulæ forma Virgines puellæ gratis ad Religionem admitterentur, decretum fuit. Cum autem dicti Testatores illius fuerint intentionis, ut pia Legata prædicta opem ferrent pauperibus Virginibus Mediolanensibus, vitam Regularem ducere cupientibus, & propter dotis defectum id consequi nequeuntibus, quarum numerus in dicta Civitate copiosus existit, ipsumque Monasterium Monialium Capucinarum in locum illius, de quo antea fabricando tractatum fuerat, surrogatum fit, & propterea desideres legata prædicta novæ fabricæ ejusdem Monasterii Monialium Capucinarum in eadem Civitate nuper erecti, & in quo jam plures Virgines, etiam professæ, reperiuntur, applicari, & appropriari, hinc pro parte Tua Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus statui, & subventioni Monialium, & Virginum puellarum præfatarum in præmissis consulere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur testamentorum, seu instrumentorum, desuper confectorum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Circumspectioni Tuæ legata prædicta novæ fabricæ dicti Monasterii Monialium Capucinarum perpetuò applicandi, & appropriandi, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, & exequendi facultatem per præsentes concedimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, voluntatibus dictorum Testatorum, quas quoad hoc harum serie specialiter, & expresse commutamus, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die xv. Februarii MDCCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno undecimo.

Cæsar Glorierius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 99.

N O T A.

In subsidium ejusdem fabricæ, legata donationes quasque &c. Monialibus prædictis relictas, à Deputatis ad tempus præfixum recipi, ita ut fabricâ finitâ, nihil perpetuum, aut proprium à Monialibus retineatur, generaliter concessum est, ut sequitur.

Dilectis Filiis Deputatis Monasterii Monialium Capucinarum Sanctæ Praxedis Mediolanen.

C L E M E N S   P A P A   V I I I.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs per Nos accepto, quod dudum fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori Nostro pro parte Dilectorum Filiorum, tunc Deputatorum Monasterii Capucinarum, S. Praxedis Mediolanen., exposito, quod, postquam piæ mem. Carolus, Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Borromæus nuncupatus dictum Monasterium fundaverat, & instituerat, illiusque fabrica ingenti structura cæpta fuerat, dicto Carolo Cardinali postmodum vita functo, imperfecta remanserat, & ad eam perficiendam magnis sumptibus opus erat; Idem Prædecessor Deputatis prædictis, ut quæcunque legata, donationes, hæreditates, erogata fideicommissa, aliasque res, & bona à quibuscumque Christifidelibus, ipsi Monasterio, & Monialibus, ac fabricæ pro tempore facta, & relicta, ad quinquennium ex tunc computandum recipere, & retinere, illaque, & fructus eorum interim arbitrio Venerabilis Fratris Archiepiscopi Mediolanen. in usum, & perfectionem dictæ fabricæ omnino convertere, & applicare liberè, & licitè possent, concesserat, volueratque, quod quinquennio hujusmodi finito, nihil perpetuum, aut proprium rei stabilis Monasterio, seu Monialibus prædictis remaneret, sed per venditionem, aut compositionem, vel aliàs judicio ejusdem Archiepiscopi omnia ad pecuniam, vel materiam, usui ejusdem fabricæ commodam reducerentur: Et successivè piæ mem. Gregorius Papa XIV. etiam Prædecessor Noster, pro eo, quod dicta fabrica non admodum magnum progressum susceperat, dictum quinquennium ad biennium à fine dicti quinquennii computan. prorogaverat, prout in singulis dictorum Prædecessorum literis desuper expeditis plenius contineri dicitur. Cum hujusmodi fabrica minimè adhuc absoluta esset, nec infra dictum tempus absolvi, & perfici posse speraretur; Nos dictorum tunc Deputatorum super hoc Nobis porrectis supplicationibus inclinati, dictum biennium, quod adhuc durabat, ad aliud biennium, à fine primodicti biennii computandum, sine tamen spe ulterioris prorogationis, Auctoritate Apostolica, gratiosè prorogavimus, extendimus, & ampliavimus, dictoque biennio sic ultimo prorogato durante, Vobis, ut quæcumque legata, donationes, hæreditates, erogata fideicommissa, aliasque res & bona, ut præmittitur, facta & relicta recipere, & retinere, illaque, & eorum fructus &c. ut præmittitur, in usum, & perfectionem dictæ fabricæ convertere, & applicare valeretis, concessimus per nostros in forma Brevis literas, sub Die 18. Augusti 1592. Pontificatus Nostri Anno primo expeditas, prout in eis plenius continetur. Cum autem, sicut ex vestra insinuatione accepimus, propter horum temporum calamitates, quæ fecerunt & faciunt, ut Fidelium eleemosynæ tenuiores, ac minus frequentes fuerint & sint, dicta fabrica imperfecta adhuc remaneat, nec illam infra hoc ultimum biennium perfici posse speretur. Nos igitur singularum literarum præfatorum tenores præsentibus pro expressis habentes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ultimo-

dictam biennium, quod adhuc durat, ad aliud biennium à fine ultimodicti biennii computandum, sine tamen spe ulterioris prorogationis, Auctoritate Apostolica prorogamus, extendimus, & ampliamus, dictoque biennio sic ultimo prorogato durante, Vobis, ut quacumque legata, donationes, hæreditates, erogata fideicommissa, aliasque res, & bona, ut præmittitur, facta, & relicta recipere, & retinere, illaque & eorum fructus etiam, ut præmittitur, in usum, & perfectionem dictæ fabricæ convertere, & applicare valeatis in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictum quinquennium adhuc duraret, concedimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii; & Ordinis, cujus existit, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus quoque, quod biennio sic ultimo prorogato finito, hujusmodi gratia nullatenus uti, ulterioremque prorogationem aut gratiam petere minimè valeatis, quodque nihil perpetuum, aut proprium sui stabilis Monasterio, seu Monialibus prædictis remaneat, sed per venditionem, aut compositionem, seu aliàs judicio ejusdem Archiepiscopi, omnia pro tempore relicta hujusmodi ad pecuniam, vel ad materiam, usui ejusdem fabricæ commodam reducantur. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, Die XII. Maji MDLXCIV. Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. Vestrius Barbianus.

Ex Reg. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mensis, & anni prædictorum fol. 224.

Apostolicum Breve, quo prælibatis Monialibus communicatio omnium privilegiorum tam temporalium, quam spiritualium, quibus tam Ordinis Moniales, quàm RR. PP. Conventuales, Observantes, Reformati, & Capucini gaudent, expressè fuerunt communicata, ostendere erit infra.

Monasterium Sancti Bubonis, Ordinis S. Benedicti, Vigueriæ, Sfortiæ Spetiano, aliàs in commendam concessum Fratribus cum viridario côncedi; in eo nomen, titulum, & Ordinem supprimi; ac illius bona, & jura Capellaniæ, ad Altare S. Bubonis in eadem Ecclesia perpetuò erigendæ, *Abbatia* nuncupandæ, & per Papam duntaxat conferendæ, applicari confirmat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX incumbente Nobis Apostolicæ servitutis officio circa statum Religiosorum quorumlibet prosperè dirigendum studiis invigilantes assiduis, illorum votis, præsertim divini cultûs augmentum, & Religionis propagationem, necnon eorum commoditatem, & corporis sanitatem concernentibus, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuimus, ac his, quæ propterea in eorum favorem concessa sunt, ut firmiora persistant, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliàsque desuper disponimus, prout illorum necessitatibus conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Ministri, & Fratrum Domûs S. Andreæ, Terræ Vigueriæ, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Derdonen. Diœc., ac Sfortiæ Spetiani Clerici, qui Monasterium S. Bubonis, Ordinis Sancti Benedicti, Terræ, & Diœc. prædictarum, in Commendam ad ejus vitam, ex concessione Apostolica obtinet, petitio continebat, quod, cum aliàs dicti Minister, & Fratres in dicta Domo, & illius Ecclesia Altissimo famulantes, propter dictæ Domûs humiditatem, & insalubrem loci aerem fere omnes infirmarentur, aliique morerentur, alii verò non minus longis, quàm gravibus, & periculosis infirmitatibus vexarentur, indeque fieret, ut ipsi eo desiderio, & mentis quiete, quibus volebant, Deo servire nequirent, & ob id dictum Sfortiam enixè rogassent, ut vellet eis Domum & viridarium unà cum Ecclesia dicti Monasterii ad hoc, ut illic, ubi & situs, & aer longè salubriores existunt, sub suavi jugo Religionis eidem Altissimo famulari possent, concedere, dictus Sfortia humili, & honesto eorum hujusmodi rogatui annuens, illis domum & viridarium ad habitandum, & Ecclesiam dicti Monasterii ad divina inibi celebranda, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, & aliàs modo, quo potuit, meliori, concessit, seu, quod illis Apostolica Auctoritate perpetuò concederetur, consensit, prout in publico desuper confecto documento plenius dicitur contineri.

Inde si in prædicto Monasterio nomen, titulus,

tulas, & denominatio Monasterii, ac Ordo S. Benedicti prædictus perpetuò supprimeretur, & extingueretur, bonaque, res, jura, & proprietates illius ab eadem separarentur, ipsumqueMonasterium, ita supprimendum, in Domum Fratrum Capucinorum, ac in Ecclesia ipsius Domûs erigendæ, & ad Altare ejusdem S. Bubonis in ea constructum, seu construendum una perpetua Capellania, *Abbatia* nuncupanda, cui dicta bona perpetuò applicata sint, & quæ dictis Sæcularibus, Abbatibus nuncupandis, per Romanum Pontificem, pro tempore existentem duntaxat conferri debeat, erigerentur, & instituerentur, tunc dictorum Ministri, & Fratrum statui, & commoditatibus cum Dei servitio esset in præmissis consultum.

Quare pro parte Ministri, & Fratrum, ac Sfortiæ prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus concessionem hujusmodi confirmare, & approbare, aliásque in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Domorum, & aliorum Religiosorum locorum propagationem, Personarumque in eis, sub Observantia Regulari Virtutum Domino famulantium commoda sincero desideramus affectu, Ministrum, & Fratres, ac Sfortiam prædictos, singularesque Personas Domûs hujusmodi, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon concessionis prædictæ veriores tenorea præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem prædictam, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint in eadem, supplemus, necnon in eodem Monasterio nomen, titulum, & denominationem Monasterii, & Ordinem S. Benedicti hujusmodi perpetuò, dicta auctoritate supprimimus, & extinguimus, ac ab eo omnia, & singula mobilia, & immobilia, bona, res, jura, jurisdictiones, census, & proprietates, quomodolibet nuncupata, & ubicunque existentia, eâdem auctoritate dismembramus, & separamus, ac suppressum Monasterium hujusmodi, eidem Ordini Fratrum Minorum etiam perpetuò concedimus, & illud in Domum, & illius Ecclesiam, in Ecclesiam Fratrum Capucinorum cum Conventu, & aliis membris necessariis pro Ministro, & Fratribus prædictis, necnon in ipsius Domûs Ecclesia, & ad Altare hujusmodi unam perpetuam sine cura Capellaniam sæcularem, *Abbatia* nuncupandam, cui omnia prædicta bona, etiam perpetuò applicata censeantur, & sint, ac quæ unacum omnibus bonis, & pertinentiis, ac oneribus illius Clericis Sæcularibus per Romanum Pontificem pro tempore existentem duntaxat, ut præfertur, conferri, & de illa provideri debeat, auctoritate, tenore præmissis, similiter perpetuò erigimus, & instituimus, illique sic erectæ omnia ejusdem suppressi Monasterii proprietates, & bona, eorumque fructus, redditus, & proventus, exceptis iis tantùm, quæ pro Domo erecta hujusmodi conceduntur, pariter perpetuò applicamus, & appropriamus: ac insuper dictis Ministro, & Fratribus, eorumque Domui erectæ prædictæ, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, prærogativis, concessionibus, indultis, indulgentiis, cæterisque gratiis, quibus alii Fratres, & Domus Ordinis Fratrum Capucinorum hujusmodi de jure, usu, & consuetudine, vel aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & sine aliqua differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus; necnon præsentes de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel in jus, aut controversiam vocari nullatenus unquam posse, neque debere, sed semper validas, & efficaces existere, ac suos effectus sortiri etiam debere, ac ex nunc irritum, & inane decernimus, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Mediolanensi, & Episcopo Derdonensi, ac Dilecto Filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ministri, & Fratrum ac Sfortiæ prædictorum, & aliorum, quorum interest, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, confirmatione, approbatione, supplicatione, suppressione, institutione, dismembratione, separatione, concessione, indulto, decreto, aliisque præmissis omnibus, & singulis juxta earun-

earundem præsentium continentiam, & tenonem, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel eorum aliquem desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, auctoritate nostra, appellatione postpositâ compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos, sententias, censuras, & pænas ipsas incurrisse declarando, ac eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra de unionibus committendis ad partes, & exprimendo valere, & Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quâ cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesin, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam à fine suæ Diæcesis ad judicium evocetur, seu, ne Judices à Sede prædicta Deputati extra Civitatem, vel Diœcesin, in quibus deputati fuerint, contra quoscunque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere quoquo modo præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali editâ, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon Monasterii suppressi, & Ordinis S. Benedicti prædictorum, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & Personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hàc vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, suppletionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, concessionum, indulti, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo, octuagesimo tertio, Idibus Septembris Pontificatûs Nostri Anno duodecimo.

Sig. Pro R.mo D. Sum. A. Lanfredinus.

Cæsar Glorierius.
A. de Alexiis.

Regist. apud Cæsarem Secret.

Bulla formata in Archivio Conventûs. Vide & infra aliam petii donationem Fratribus sub Urbano Papa VIII. factam.

Emptas à Nobili Clara de Modognanis Vidua ædes, & ædificia in Burgo Sancti Angeli Diœc. Lauden. ad suppressum Monasterium Sanctæ Margaritæ Ordinis Sancti Benedicti aliàs spectantia, ad Monasterii formam reduci, ac Moniales Capucinas in hoc, clausura munitum, induci concedit, & Monialibus sub visitatione Ordinarii, & Confessore vel Regulari, vel Sæculari, viventibus, omnia Ordinis S. Claræ privilegia communicat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei Memoriam.

Debitum Pastoralis Officii Nobis ex alto commissum requirit, & Nos ad id promptos excitat, ut ad ea, per quæ prudentes Virgines, & aliæ honestæ Mulieres, spretis hujus infelicis seculi illecebris, & assumpto Religionis Habitu, perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consectari valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, regularisque vitæ propagatio proveniant, propensis studiis intendamus, ac in

in his ejusdem officii Nostri partes favorabiliter conferamus.

Exhibita siquidem Nobis pro parte Dilectorum Filiorum Consortii totius Cleri secularis Lauden. & Dilectarum in Christo Filiarum Claræ de Modagnanis Viduæ, ac nonnullarum Virginum, etiam Lauden. petitio continebat, quod ipsa Clara de nobili genere procreata, ob melioris vitę frugem Religionis jugum subire intendens, assumptis secum decem Virginibus, hujus sui pii propositi sectatricibus, in certis privatis ædibus simul, de Ordinarii loci licentia, per biennium, & ultra vivendo, se, dictasque Virgines in victu, vestitu, moribus, & institutis Regularibus Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, humilitatisque, & aliis piæ vitæ officiis, & exercitiis sedulò probare, ac assuescere studuit; ac pridem domos, & ædificia olim Monasterii Monislium Sanctæ Margaritæ Lauden. Ordinis Sancti Benedicti, Monasterio ipso, ac in eo Ordine prædicto, illiusque statu, & essentia regularibus, Apostolica auctoritate perpetuò suppressis, & extinctis, ac Dilectis in Christo Filiabus Abbatissa, & Conventu dicti suppressi Monasterii inde ad Monasterium Monialium Sancti Joannis Baptistæ, etiam Lauden. ejusdem Ordinis, dicta auctoritate etiam perpetuò translatis, ex Sedis Apostolicæ permissione venditioni tunc expositas, de suis, & forsan dictarum Virginum pecuniis emit, seque in eis unà cum prædictis, & nonnullis aliis Virginibus, de simili licentia recepit. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, Clara, & Virgines prædictæ in pio eorum instituto persistentes, ex bonis, & facultatibus ad ipsas, vel earum aliquas spectantibus, domos, & ædificia hujusmodi ad Monasterii formam reduci, & convenienti clausura muniri facere, ac ibidem sub regulari observantia, & perpetua clausura Altissimo famulari summopere desiderent, si in domibus, & ædificiis prædictis unum Monasterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ sub Regula dictorum Fratrum Minorum perpetuò erigeretur, & institueretur, inde profectò Religionis propagationi, divinique cultus incremento, ac Consortii hujusmodi spirituali consolationi plurimùm consuleretur. Quare pro parte tam Consortii, qui, ut asserunt, curam, & tutelam ipsius Monasterii erigendi in se suscipere, & deficientibus Fidelium largitionibus, ac eleemosynis futuras illius Ministram, & Moniales, usque ad numerum viginti, de propriis eorumdem Consortii facultatibus congruè sustentare, eisque omnia ad vitæ subsidium necessaria charitativè subministrare parati existunt, seque, & bona Consortii hujusmodi ad id per suos Syndicos, & Deputatos in manibus Dilecti Filii Vicarii Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus Generalis, realiter obligaverunt.

Quare pro parte Claræ, & Virginum prædictarum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus hujusmodi earum votis annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Monasteriorum, & Religiosorum Locorum propagationem, divinique cultus, & bonorum operum incrementum intentis desideriis affectamus, hujusmodi supplicationibus inclinati, in eisdem domibus, & ædificiis, postquam ad formam Monasterii reducta, & debita clausura munita fuerint, ut præfertur, unum Monasterium Monislium, Capucinarum nuncupandarum, Ordinis Sanctæ Claræ sub Regula Fratrum Minorum hujusmodi, cum Ecclesia, campanili humili, campanis, claustro, dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, cæterisque membris, & officinis necessariis pro quindecim ad minus, non tamen ultra viginti Monialibus, quæ Habitum per Moniales Capucinas nuncupatas, aliorum Monasteriorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ gestari solitum suscipere, & Professionem per eas emitti consuetam, in Ordinarii loci, sive ejus Vicarii in spiritualibus Generalis, pro prima vice, & deinde in dicti Monasterii Ministræ pro tempore existentis, manibus emittere, ac ritus, mores, consuetudines, & regularia instituta ejusdem Ordinis Sanctæ Claræ, perpetuamque clausuram servare, ac divinis laudibus, & obsequiis insistere, necnon per unam Ministram ad instar aliorum Monasteriorum Monialium Ordinis Sanctæ Claræ hujusmodi, sub visitatione, correctione, & obedientia Ordinarii, ac cura, tutela, & gubernio Rectorum, & Deputatorum Consortii hujusmodi dirigi, atque ab eisdem Rectoribus, & Deputatis, in defectum eleemosynarum, & largitionum præstarum charitativè sustentari debeant, dicta auctoritate, tenore præsentium, perpetuò, sine tamen alicujus præjudicio, erigimus, & instituimus, eique sic erecto, & instituto, ac futuris illius Ministris, Monialibus, & Personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, concessionibus, indultis, favoribus, & aliis gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia Monasteria, & loca Monialium ejusdem Ordinis Sanctæ Claræ, illorumque Ministræ, seu Abbatissæ, Priorissæ, Moniales, & personæ, de jure, vel consuetudine, seu privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia, absque ulla prorsus differentia, ac pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præsentis indulgemus.

Insuper Rectoribus, & Deputatis prædictis, tam

tam circa curam, Regimen, & administrationem dicti Monasterii per præsentes erecti, illiusque rerum, bonorumque receptionem, admissionem, qualitates, onera, & servitia Ministræ Monialium, & Personarum in eo pro tempore degentium quæcumque, ordinationes, & statuta, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, dictisque regularibus institutis non contraria, ab ipso Ordinario approbanda, condendi, & faciendi, eaque, postquam condita, & facta fuerint, quoties pro illorum, ac rerum, & temporum qualitate, vel aliàs expediens videbitur, mutandi, corrigendi, reformandi, alterandi, moderandi, ac in toto, vel parte revocandi, atque alia, ut præfertur, approbandi, & de novo edendi; necnon Ecclesiæ dicti Monasterii, per præsentes erecti, per unum vel plures Presbyteros idoneos sæculares, vel quorumvis Ordinum Regulares, ad eorum nutum ponendos, & amovendos, ac ab eodem Ordinario approbandos, qui etiam Ministræ, Monialium, & Personarum ipsius Monasterii per præsentes erecti confessiones audire, eisque Sacramenta Ecclesiastica ministrare licitè possint, in divinis deserviri faciendi, plenam, & liberam licentiam, ac facultatem, eisdem auctoritate, & tenore concedimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum Sanctæ Claræ, & Fratrum Minorum hujusmodi, etiam juramento &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. Apostolicis, illis, eorum Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, neanon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, indulti, concessionis, & derogationis infringere, vel ei &c. incursurum. Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, tertio Kalen. Maji, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Autog. in Archiv. Bullarum, Secretar. Brev. Apostol. Reg. mens. & anni præd. fol. 106.

Ecclesiam Sanctæ Crucis in Suburbio Civitatis Novariensis, olim Præposituram suppressi Ordinis Fratrum Humiliatorum, Fratribus dari: transactionem desuper factam confirmari: & defectus priorum literarum Apostolicarum &c. suppleri, Vicario Episcopi Novariensis Generali committit.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Episcopi Novariensis in spiritualibus Generali salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis desuper Pastoralis Officii debito, ad ea libenter intendimus, per quæ gratiæ à Nobis pro Divini cultus augmento, & personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim sub suavi jugo Religionis Altissimo famulantium commodo concessæ, sublatis impedimentis quibuslibet, suum sortiantur effectum, & ad id tendentia Apostolica mandata debitè exequantur. Aliàs siquidem Ecclesia, olim Præpositura Sanctæ Crucis prope muros Civitatis Novarien. in suburbio Citatellæ nuncupato, suppressi Ordinis Fratrum Humiliatorum, quæ antea, Ordine hujusmodi omnique statu, & essentia Regularibus in ea, auctoritate Apostolica perpetuò suppressis, & extinctis, illiusque redditibus, & bonis Collegio Scholarium Helvetiorum Mediolanen. assignatis, & applicatis in Parochialem Ecclesiam, à tunc existente Episcopo Novarien. ordinaria auctoritate erecta fuerat, &, ut dictum fuit, erectione hujusmodi suum effectum non sortità, sine cura remanserat, per liberam resignationem dilecti Filii Augustini Vezzini, olim dictæ Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte, pro complemento tamen transactionis, & ad effectum infrascriptum factam, & admissam, vacante, ac pro parte dicti Augustini, & Dilectorum Filiorum, Communitatis, & Hominum Civitatis Novarien. Nobis exposito, quod dicti Communitas, & Homines, considerantes Domum Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, apud Ecclesiam Beatæ Mariæ, de Misericordia etiam nuncupatam, extra dictam Civitatem sitam, nimis longè ab ea Civitate distare, ac vias, quibus itur ad dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ valde difficiles, ac tempore hyemis, ac pluviarum inaccessibiles esse, Incolasque ejusdem Civitatis, & illius suburbiorum, ob difficultatem itineris, plerumque ad Ec-

Ecclesiam Beatæ Mariæ prædictam non accedere, Medicosque ipsius Civitatis, propter nimium algorem, & pluvias, aliaque incommoda Fratribus, adversa valetudine affectis, succurrere, debitaque subsidia charitativa dictæ Domui pro vita, & aliis suis necessitatibus sublevandis, non subministrari, prædictam verò Ecclesiam Sanctæ Crucis cum suis Domibus, viridariis, & pertinentiis, pro dictorum Fratrum habitatione, necnon unius Domus secundò dicti Ordinis constructione, & erectione commodam existere, Dilectos Filios, Paulum Galeratum, & Franciscum Pernatum, Cives Novarien. ad tractandum cum dicto Augustino super dicta Ecclesia Sanctæ Crucis, illius Domos, viridaria, & dependentias, expensis ipsorum Civitatis, ad formam Domus Regularis dicti Ordinis Minorum aptandi, & accommodandi constituerant, ipsique Paulus, & Franciscus, cum interventu Venerabilis Fratris Nostri Cæsaris, olim Novarien. nunc Cremoneo. Episcopi, cum eodem Augustino, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito devenerant ad transactionem, videlicèt, quod Augustinus prædictam Ecclesiam Sanctæ Crucis, cum domibus, viridariis, membris, & pertinentiis suis in dictis manibus nostris resignare deberet, ad effectum, ut illa, cum annexis hujusmodi, dicto Ordini pro usu, & habitatione Dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Capucinorum hujusmodi per Nos concederetur. Paulus verò, & Franciscus prædicti, necnon Dilecti Filii Joannes Baptista Gera, & Joannes Franciscus Porta, & Petrus Franciscus Scrinaotes, etiam Cives dictæ Civitatis, se, & Successores suos, ac sua, & eorum bona validè obligarunt ad solvendum prædicto Augustino, quoad viveret, aut ejus legitimis Prucuratoribus, singulis annis summam octuaginta scutorum auri Italiæ, seu eorum valorem, ad rationem sex librarum Imperialium pro quolibet scuto hujusmodi in pecunia numerata, loco pensionis annuæ, scilicet medietatem dictæ summæ de semestri in semestri, durante vita ipsius Augustini tantùm, & non ultra, in Civitate Novarien. cum omnibus damnis, interesse, & expensis passis, & patiendis in casu retardationis solutionis ejusdem summæ, de termino in terminum, tota autem summa pensionis annuæ hujusmodi, sub certis modo, & forma, etiam tunc expressis, libera, immunia, & exempta esset, cum pacto etiam, quod dicti obligati tenerentur ex eorum bonis subministrare expensas in expeditione literarum Apostolicarum necessarias, necnon procurare, & facere cum effectu, quod Dilecti Filii Scholares Disciplinati Confraternitatis Crucifixi, in dictam Ecclesiam Sanctæ Crucis introducti, cederent cum effectu, absque alia molestia, vel impensa ejusdem Augustini omnibus juribus suis, ita & taliter, quod alio se conferret, relevando indemnem ipsum Augustinum ab omni lite, & molestia, sibi propterea quomodolibet movenda, & aliàs, prout in dicta transactione, ac publico desuper confecto Instrumento pleniùs dicitur contineri.

Nos, eorumdem Augustini, Pauli, & Francisci supplicationibus in ea parte tunc inclinati, Discretioni Tuæ per alias Nostras literas dedimus in mandatis, quatenus evocatis, qui fuerant evocandi, de præmissis Te diligenter informares, & si per informationem hujusmodi, illa veritate niti reperires, transactionem prædictam, etiam quoad obligationem solutionis dictæ summæ annuæ, seu pensionis octuaginta scutorum auri confirmares, & approbares, & Ecclesiam Sanctæ Crucis prædictam, ut præfertur, vel aliàs vacantem, & antea dispositioni Apostolicæ reservatam, cum annexis, ac juribus, & pertinentiis suis universis, dicto Ordini Fratrum Minorum perpetuò, auctoritate Nostra prædicta concederes, & assignares: necnon Communitati, & Hominibus prædictis, vel ab ea Deputatis, ut Ecclesiam Sanctæ Crucis, & illi annexa, ac dependentia, ædes habitationis, viridaria, hortos, & pertinentias hujusmodi ad formam unius Ecclesiæ, & Domus Regularis dicti Ordinis Minorum, cum claustro, dormitorio, refectorio, cellis, cellulis, sacristia, & aliis suis membris, & officinis necessariis, & opportunis reducendi, aptandi, & fabricandi, licentiam, & facultatem impertireris, necnon supradictos Franciscum, & Paulum in Administratores, seu perfectos Fabricerios nuncupandos, Fabricæ novæ Domus hujusmodi deputares. Prætereaque apud dictam Ecclesiam Sanctæ Crucis, & habitationes hujusmodi ea nunc, prout, postquam, ut præfertur, aptatæ, & accommodatæ essent, unam Domum Regularem dicti Ordinis Fratrum Minorum, cum officinis necessariis, & opportunis, pro perpetuis usu, & habitatione unius Guardiani, & duodecim ad minus Fratrum dicti Ordinis Minorum, qui inibi juxta regularia statuta eorum, Deo famulari deberent, ad instar aliarum dicti Ordinis Minorum Domorum, etiam perpetuò, eadem auctoritate Nostra erigeres, & institueres, necnon eidem novæ Domui, ac pro tempore in ea commorantibus Guardiano, & Fratribus, quod omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, & gratiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus aliæ, prædicti Ordinis Minorum Domus, ac illarum Guardiani, & Fratres, de jure, statuto, & consuetudine, aut aliàs quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, & possent quomodolibet in futurum, similiter uti, & gaudere, necnon Guardiano, & Fratribus secundò dictæ Domus, ut

ab

ab ea ad novam Domum Sanctæ Crucis hujusmodi, unà cum eorum suppellectili sacra, & prophana transire liberè, & licitè possent, & valerent, indulgeres, prout in dictis literis pleniùs continetur. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Augustini, & Communitatis, ac Hominum prædictorum, petitio continebat, dicta Ecclesia Sanctæ Crucis in Parochialem Ecclesiam quidem, ut præfertur, erecta, & tamquam talis dicto Augustino collata fuerit, Parochianis tamen illi applicatis, seu assignatis, sub cura primi eorum Parochi remanentibus, idem Augustinus munera Parochialia in ea nunquam exercuerit, proindeque hæsitetur, an eamdem Ecclesiam sine cura remansisse dici possit, quin etiam postea licentia priores domum, & Ecclesiam dictorum Guardiani, & Fratrum prophanandi, & vendendi, pretiumque inde percipiendum, in constructionem novæ Domus erogandi, à Nobis, sub certis quoque modo, & forma tunc expressis, obtenta fuerit, sicque Communitatem, & Homines prædictos, necnon Domum hujusmodi omnibus eorum propriis sumptibus construere necessarium non sit, prout in dictis literis construere velle dictum fuit, nec ipsi tamen, sed eorum auxilio tantùm quinque dictæ Civitatis Nobiles præmissa adimplere velint, ac propterea Augustinus, ac Communitas, & Homines prædicti dubitent, literas de subreptionis, seu nullitatis vitio notari, sibique minus utiles reddi posse tempore procedente. Quare pro parte Augustini, & Communitatis, & Hominum prædictorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus, ne dictarum literarum frustrentur effectu, eis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, Augustinum, ac singulares Personas ejusdem Communitatis à quibusvis excommunicationis &c. censentes, ac literarum prædictarum veriores tenores, ac Datas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus negotium hujusmodi, in statu, & terminis, in quibus reperitur de præsenti, assumens, vel reassumens, prædictas literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, processusque habitos, vel habendos per easdem, & inde secuta quæcumque valere, plenamque roboris firmitatem obtinere, & dictis Augustino, & Communitati, & Hominibus suffragari debere decernens, ad earum executionem, servatâ aliàs earum formâ, procedas in omnibus, & per omnia, perinde, ac si in eisdem literis, quod dicta Ecclesia Sanctæ Crucis sine cura remanserat, minimè expressum, sed quod Parochianis illi assignatis, sub cura primi eorum Parochi remanentibus, prædictus Augustinus curam Animarum, & munera Parochialia in ea nunquam exercuerit, dictique Communitas, & Homines novam Domum hujusmodi eorum sumptibus, mediante tamen pretio ex veteri Domo, & Ecclesia hujusmodi, post earum prophanationem, de licentia Sedis Apostolicæ faciendam habendo construere, præmissaque non ipsi quidem, sed eorum auxilio tantùm, quinque Nobiles prædicti adimplere intendebant, expressum fuisset, ipsosque Communitatem, & Homines desuper à quoquam, quavis auctoritate quomodolibet molestari non posse, ac ex tunc irritum, & inane decernas, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo pridie Idus Novembris, Pontificatus Nostri anno nono.

Ex Arch. Bullarum Secretar. Brev. Apost. Reg. Mens. & anni præd. fol. 355.

Petium terræ ad mensam Episcopalem Alexandrin. spectantis, pro amplianda Domo nostra Alexandriæ vendi, & pretium ad aliam dictæ mensæ utilitatem converti, Episcopo Papiensi, seu ejus Vicario Generali committit.

Venerabili Fratri Episcopo Papien., seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex injuncto Nobis desuper Pastoralis Officii debito votis illis, per quæ Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Cathedralium utilitates, & Regularium locorum commoda procurantur, libenter annuimus, illaque favoribus prosequimur opportunis.

Exhibita siquidem Nobis nuper nomine Ven. Fratris Episcopi Alexandrin., & Dilectorum Filiorum FF. Domus Ordinis FF. Capucinorum Alexandrin. petitio continebat, quod Domus prædicta valde angusta existit, & quidam Christifidelis pia charitate ductus quoddam petium terræ, dictæ domui vicinum, starorum sex, mensuræ illarum partium, & valoris quadraginta ducatorum, ad Mensam Episcopalem Alexandrinam spectans, ex propriis pecuniis eme-

emere, & Domui prædictæ pro illius ampliatione dare, & concedere; prædictus autem Episcopus Alexandrinus quadrsginta ducatos, ex venditione petii terræ hujusmodi colligendos, in constructionem unius domunculæ super aliis dictæ Mensæ bonis, quorum annuus valor, constructâ hujusmodi domo, ad sex ducatos similes, & ultra augebitur, convertere desiderent, si ad id Sedis Apostolicæ licentia suffragetur. Quare pro parte Episcopi Alexandrin., & Fratrum prædictorum, asserentium, venditionem,& concessionem prædictas,si fiant, in evidentem dictæ Mensæ utilitatem, ac prædictæ Domus commoditatem cessuras esse, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eorum desiderio in præmissis annuere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac Episcopum Alexandrinum, & Fratres prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, necnon dicti petii terræ situationes, confines, vocabula, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, qui, ut asseritur, Ordinarius vicinior existis, seu Discretioni Tuæ,Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint vocandi, ac petio Terræ hujusmodi, ejusque circumstantiis, prius coram Te specificatis, de præmissis Te diligenter informes, &, si per informationem eamdem ita esse, ac venditionem, & concessionem hujusmodi, si fiant, in evidentem dictæ Mensæ utilitatem, ac prædictæ Domus commoditatem cessuras esse repereris, Episcopo prædicto licentiam, & facultatem desuper auctoritate nostra concedas. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Ecclesiæ Alexandrinæ, & Domus prædictæ, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Die XXVII. Maji MDCIX. sub Annulo Piscatoris Pontif. nostri Anno quarto.

Scipio Cobellutius.

Ex Reg. sto Archivi Secret. Brevium Apost. mens., & anni præd. fol. 15.

N O T A.

Similis permutationis gratia fuit posthumo tempore pro ampliatione horti concessa, Decreto S. Congregationis Episcoporum, & Regularium sequente:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. supplem. Lot. trad. *EPiscopus Alexandriæ, & Capuccini ejusdem, Civitatis humillimi EE.VV. Oratores exponunt, quod. quando horum Monasterium dictæ Civitatis, & Provinciæ Mediolanensis fuit erectum, ob eleemosynarum defectum tantum situs, & terreni pro horto &c. non poterat acquiri, quantum necessitas 30., & plurium Religiosorum, inibi de Familia ordinariè degentium exigebat. Jam verò, cum Conventui prædicto situs ad Mensam Episcopalem dictæ Civitatis spectans adjaceat, hunc eidem uniri plurimum congrueret: atque Illustrissimus D. Episcopus ad situm prædictum, Patribus Capucinis cedendum disponeretur, Benefactor quidam eidem Episcopo aliud petium terræ, alii petio Mensæ Episcopalis vicinum pro æquivalente offert; quod, cum memoratæ Mensæ ratione opportunæ culturæ, alio situ Conventui contiguo, à Mensæ Episcopalis bonis nimium distante, conduceret, EE.VV. utrinque supplicant, quatenus pro unius, & alterius commodo prædictam permutationem Illmo D. Episcopo Casalensi, utpote magis propinquo, committere dignentur. Quam &c.*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Epis., & Regul. præposita, attentis narratis, ac audita relatione Episcopi Casalensis, committendum censuit, prout præsenti Decreto committit Metropolitano, ut constito sibi, servatis servandis, de veritate expositorum, ac de evidenti utilitate Mensæ Episcopalis, & quatenus accedat consensus Capituli Cathedralis, petitam licentiam pro suo arbitrio, & prudentia concedat, dummodo tamen terra ejusdem Mensæ, titulo permutationis tradenda, nulli Missarum, aut aliorum piorum Legatorum oneri subjaceat, & quatenus aliquibus subjacere comperta fuerit, ea supra recipiendam, quæ aliàs tam à prædictis, quàm à quibuscunque aliis vinculis & obligationibus libera existat, uno eodemque actu transferantur, & instrumentum desuper celebrandum, omnes clausulas, conditiones, & cautelas, eidem Mensæ favorabiles, præsertim regressùs, ac refectionis damnorum respectivè, expressè contineat. Romæ 14. Decembris 1663.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco ✠ Sigilli.

E. Episcopus Camerin. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens., & anni præd. fol. 180.

Quædam petia terræ Fratribus pro nova Domo Viglevani donata ab annuo Livello, mediante justi pretii solutione, liberari indulget.

A tergo: *Dilecto Filio Venerabilis Fratris Episcopi Viglevanensis Vicario in spiritualibus Generali.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NOmine Dilectorum Filiorum Capituli, & Cannonicorum Ecclesiæ Viglevanensis, Nobis nuper expositum fuit, quod, cum Domus Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Viglevanen. in loco insalubri sita esset, Dilectus etiam Filius Jacobus Carbone, Incola dictæ Civitatis, pia devotione ductus quædam petia terræ ad ipsum legitimè spectantia, inter quæ aliqua quantitatis duodecim perticarum, mensuræ illarum partium, & valoris in proprietate ducentorum quinquaginta scutorum, annuo livello librarum trium, & solidorum quatuor, monetæ Imperialis, Mensæ Capitulari dictæ Ecclesiæ solvi solito subjecta sunt, Fratribus dictæ Domus pro nuræ Domus constructione perpetuò donavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici prædicti pium opus supradictum promovere desiderantes, dicta petia terræ à solutione dicti livelli annui, mediante solutione justi pretii, per Dilectos etiam Filios Administratores fabricæ Domûs hujusmodi facienda, liberare, & affrancare parati sint, si nostra ad id accedat licentia; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Capitulum, & Canonicos, ac prædictæ Domus Fratres specialis favore gratiæ prosequi volentes, & singulares eorum Personas à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Capitulo, & Canonicis prædictis, dicta petia terræ, à solutione annui livelli trium librarum, & quatuor solidorum, hujusmodi pro justo pretio, ut præmittitur, perpetuò liberandi, & affrancandi, licentiam Apostolica Auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papa II. Prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ, etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod, si liberationem, & affrancationem hujusmodi fieri contingat, dicti Capitulum, & Canonici, prædictum pretium statim in emptionem aliorum bonorum stabilium pro dicta Mensa convertere teneantur. Datum Romæ apud S. Petrum sub An. Piscat. Die XXVIII. Maji MDCXI. Pontificatus nostri Anno septimo.

Scipio Cobellutius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 158.

EPISTOLA

Sacræ Congreg. Episcop. & Regular.

Limites quæstuationis inter Conventus PP. Reformatorum in Terra Donghi, & nostrum in Terra Domasii regulantur.

A tergo. *Perillustri, & Admodum Reverendo Domino, uti Fratri, Episcopo Comen.*

Perillustris, & Adm. Reverende Domine, uti Frater.

QUamvis in Causa, quæ Patres Capucinos inter- & Patres Reformatos, circa Fabricam novi Conventus in Terra Dongi istius Diœc. in favorem Patrum Reformatorum attentè fuit discussa, & in qua ad spirituale illius Populi commodum præ omnibus facta est reflexio, rationes Patrum Capucinorum fuerint judicatæ solidæ, & à zelo Regularis eorum Observantiæ dimanantes, nihilominus Illustrissimi Domini mei inclinant ad compositionem, quatenus uterque Ordo in Ecclesia Dei, virtutis exemplis tantò cunspicuus, sanctâ æmulatione & unitim promovendo Dei cultui incumbat: hinc concordiâ, sub conditionibus, quæ pro Patrum Capucinorum manutentione videbantur rationabiles, propositâ, hi ad nutus sese obedientes exhibuêre, & ideo utrâque parte se arbitrio Sacræ Congregationis remittente, Illustrissimi Domini mei, ad relationem Illustrissimi Domini Card. Lancellotti, Amplitudini Tuæ, à me scribi voluêre, quatenus Conventum Donghi pro Patribus Reformatis jam inceptum, ad perfectionem reduci permittat, ita tamen, ut ibi non plures, quam sex, vel ad summum octo Religiosi degant, reservata Sacræ Congregationi facultate numerum hujusmodi pro benevisto diminuendi, vel adaugendi, &, ut Reformati, sub quocum-

cumque etiam prætextu, flumen Grabedonæ nunquam traoseant, nec Grabedonam usque, aut ad ejus Plebaniam, nec ad Plebaniam loci Serici, & Collici progrediantur ad quærendas ibi eleemosynas paois, vini, lignorum, aut cujuscumque alterius rei, sed econtra hasce colligant in Plebaoia Dongi, & inferius, Comum versùs, & hoc duntaxat pro usu eorum Monasterii. Per hoc tamen iis non prohibetur transire lacum, & progredi versus Valtellinam, & Chiavennam, dummodo in prædictis non quæstuent locis, quod Amplitudo Tua dictis Patribus pro executione, virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ præscribat. Deus Eam conservet incolumem. Romæ 20. April. 1615.

Amplitudiois Tuæ

L. S.

Uti Frater
Card. Gallus.

N O T A.

Terminus, quem, ut supra, Sacra Congregatio posuit, cum minus exactè observaretur, subsequâ Sacræ Congregationis Epistolâ, transgressionem ejus sub gravibus pœnis noviter prohiberi, Episcopo fuit injunctum.

A Tergo. *Perilllustri, ac Admodum Reverendæ Domino, uti Fratri, Episcopo Comensi.*

Perillustris, & Admodum Reverende Domine, uti Fratr.

Quando Sacra Congregatio Fratribus Minoribus Observantibus dedit licentiam erigendi in Terra Dongbi, illius Diœces. Conventum, inter alia, quæ Amplitudini Tuæ sub 20. Aprilis 1615. fuère præscripta, & ordinata, fuit & illud, ne Patres Reformati in quæstuando, flumen Grabedonæ transirent, & econtra in Plebania Dongbi, & Locorum inferiorum, Comum-versùs se continerent, quin tamen pro hujusmodi effectu lacum transire, & versùs Valtellinam, & Vallem Chiavennæ progredi ipsis foret prohibitum. Eleemosynis jam cessantibus, PP. Capucini conqueruntur, quod Patres Reformati prædictum flumen transeant, & usque ad sinum Grabedonæ quæstuent, & econtra Patres Reformati gravantur, quod Capucini suas quæstuationes usque ad Plebaniam Dongbi producant. Hinc Illustrissimi Domini mei, ad relationem Domini Cardinalis Lancellotti, Amplitudini Tuæ scribi ordinârunt, ut sub nomine Sacræ Congregationis, sub gravibus pœnis, Reformatis, ne transeant flumen Grabedonam versùs, & Capucinis, ne illud transeant Dongbum versùs, probibeant. Et casu, quo Reformati eleemosynas sibi deficere adverterent, Fratres Conventûs reducantur ad numerum, qui cum solitis eleemosynis opportunè possit sustentari, qui tamen minor non sit, quàm Constitutio Clementis Papæ VIII. præscribat. Deus Eam conservet. Romæ 10 Maji 1619.

Amplitudinis Tuæ

L. S.

Uti Frater.
Card. Gallus.

Durante ex parte Fratrum nostrorum, contra RR. PP. Reformatos quærimonia, & lite formiter in Sacra Congregatione inducta, priora Decreta servanda esse sancitum, & Emin. Episcopo Comensi illorum executio fuit commissa, ut sequitur.

In Causa Comen. quæstuationis, vertente inter Patres Capucinos Domasii ex una, & Patres strictioris Observantiæ Sancti Francisci Loci Dongbi partibus, ex altera.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & Consultat. Episcop. & Regular. præposita, Partibus ipsis informantibus, referente Eminentissimo de Laurea, censuit, prædictos Patres strictioris Observantiæ abstinere debere à quæstuatione quacumque contraria Decretis ejusdem S. Congregationis, aliàs die 20. Aprilis 1615. & 10. Maji 1619. emanatis; & ab Eminentissimo Episcopo Comensi cogendos esse, etiam cum facultatibus ipsius Sacræ Congregationis ad parendum præfatis Decretis.

Romæ 3. Martii 1689.

G. Card. Carpineus.

L. S.

B. Panciaticus Secret.

Decreto præsentato, Emin. D. Episcopus ad illius executionem processit, ut pariter sequitur:

Carolus Dei, & Apostolicæ Sedis gratia, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ciceris, Tituli S. Augustini, Episcopus Comensis, & in hac parte Delegatus, & Executor Apostolicus, Deputatus per Literas Eminentissimi Domini Cardinalis Carpeniæ, Sacræ Congregationis Præfecti, tenoris sequentis, videlicet:

In Causa Comen. Quæstuationis &c.

Dilectis in Christo Patri Guardiano, & Fratribus Sanctæ Mariæ de Dongho, Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, salutem in Domino.

Præinsertas Literas Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Cardinalium super negotiis Regularium Deputatorum transmissas fuisse noveritis, tenoris supradicti.

Nos ideo volentes ad earum executionem devenire, ut tenemur, sic instante Patre Guardiano, & Fratribus Capucinis S. Joannis de Domaso, & semper eorum juribus salvis, ac cum reservatione procedendi aliis juris remediis magis proficuis, & utilibus, & non aliter &c. Vobis Fratribus Guardiano, & cæteris Conventus Sanctæ Mariæ de Dongho Ordinis Minorum, Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & respectu Vestri Guardiani, sub privationis Officii, & inhabilitatis ad alia obtinenda, & suspensionis à Divinis; respectu verò reliquorum Fratrum Interdicti ab ingressu Ecclesiæ, aliisque pœnis, & censuris, arbitrio nostro infligendis, districtè præcipiendo mandamus, quatenus intimato Vobis præsenti Præcepto, seu ad Conventum vestrum prædictum verè, vel juris fictione affixo, ita ut unica copia uni Vestrûm intimata, omnes afficiat, ac si omnibus personaliter intimata foret, non audeatis, nec præsumatis, nec quilibet Vestrum audeat, seu præsumat, per se, vel per submissas Personas, quovis prætextu quæstuare, vel quæstuari facere in Plebe Surici, nec in Territorio Collici, neque flumen Grabedonæ quæstuando pertransire, nec pertransiri permittere, vel mandare, sed in omnibus Decreta S. Congregationis die 20. Aprilis 1615. & 10. Maji 1619. aliudque per Vicarium nostrum Generalem, ex Commissione Sacræ Congregationis, super illorum executione editum, & emanatum, & in S. Congregationis prædictæ præinsertis Literis contentum, executioni mandetis, & si senseritis vos in aliquo gravari, compareatis coram Nobis in Palatio Episcopali Comi, in Aula nostræ solitæ Residentiæ, die sexta post præsentium intimationem, si erit juridica, sin minus, prima die juridica immediatè sequente, ad allegandam causam prætensi gravaminis, tunque ad videndum præsens præceptum firmari, & ad pœnas, & censuras in eo contentas procedi, quatenus &c. & quodque Decretum desuper necessarium, & opportunum fieri, & interponi cum electione habitaculi in præsenti Civitate Comi, ad valvas Palatii Episcopalis Comi in casu contraventionis, dummodo non fuerit per dictos citandos intra dictum terminum electum in hac Civitate. Datum ex Palatio Episcopali Comi, die 25. Aprilis 1689.

C. Cardinalis Cicerus Episcopus Comensis, Apostolicus Delegatus.

Carolus Ignatius Torchiana Not. Canc. Episc.

Fractionem aquæductûs, seu tubulorum ad Conventum Comi transeuntium, vel aquæ, seu illius partis dictractionem, sub excommunicationis pœna prohiberi, Episcopo loci committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Comensi, seu ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domus Regularis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum in suburbiis Comen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi certum aquæductum, seu tubulos, qui sub diversorum possessionibus usque ad dictam Domum Regularem pertranseunt, ex piorum eleemosynis fieri curaverint, & ad ipsius Domus usum possideant; vereantur autem, ne ductus, seu tubuli hujusmodi aliqua in parte perforentur, seu aliàs aqua hujusmodi aliò derivetur, in maximum ipsius Domus Regularis damnum, & præjudicium; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur aquæductus, & tubulorum hujusmodi conservationi, & manutentioni, dictæque Domus Regularis commoditati, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, dictosque Guardianum, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut, ne quisquam quavis auctoritate fungens aquæductum, seu tubulos hujusmodi aliqua ex parte perforare, seu rumpere, vel diruere, illiusque, seu illorum aquam, seu illius partem, quantumvis minimam, sub quovis quæsito colore, vel prætextu, aut quacumque occasione, vel causa, sub excommunicationis pœna aliò derivare audeat, vel præsu-

sumat, Auctoritate Nostra publicè prohibeas, & interdicas, seu prohiberi, & interdici cures, & facias. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Domus prædictorum, & quibusvis aliis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xxx. Octobris MDCXXV. Pontificatus Nostri Anno tertio.

V. Theatinus.

Exempl. in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Mediolanensis.

Ecclesiam Domûs Canobii in officinas, aliosque usus prophanos pro ejusdem Domûs ampliatione converti, Archiepiscopo Mediolanensi &c. committit.

Foris: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Mediolanensi, sive dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domus Regularis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum loci Canobii Mediolanen. Diœcesis, quod ipsi pro ampliatione, & majori commoditate eorum Conventus, illius Ecclesiam, prævia tamen ejus profanatione, in officinas, aliosque usus convertere, ac novam in alio loco ædificare intendunt, si eis ad id nostra, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur, & facultas. Nos igitur eosdem Exponentes specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon Guardianum, & Domus Regularis hujusmodi singulares Personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, porrectis Nobis pro eorum parte supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus Ecclesiam prædictam Auctoritate Nostra profanes, & cœmentas in officinas, & alios usus, illis benevisos, non tamen sordidos, reduci, necnon in alio ejusdem Conventus loco commodiori, & magis opportuno, novam Ecclesiam construi, & ædificari, ac cadavera, quæ in primodicta Ecclesia inhumata sunt, cum superficie terræ, ac paramentis, & Altaribus, necnon omni sacra supellectile ad illam sic ædificatam Ecclesiam transferri, licentiam, & facultatem concedas, aliaque omnia, & singula in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna, auctoritate prædicta facias, decernas, exerceas, & exequaris. Non obstantibus Apostolicis, necnon in universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Domus Regularis, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus. Cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xxx. Septembris MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno quarto.

F. Rentius.

N. Vannius.

Exempl. in Archivo generali Ordinis Armario Provincia Mediolanensis.

Condonationem petii terræ, Monasterio Ordinis S. Benedicti *Abbatia* nuncupato, contiguæ, pro ampliatione Conventûs Terræ Vigueriæ factam, approbat.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, sive Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domus Regularis Sancti Francisci Terræ Vigueriæ, Terdonensis Diœcesis, Ordinis Frattum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod nuper dilectus Filius Honuphrius Campireus Clericus, qui Monasterium, *Abbatia* nuncupatum, S. Bubonis ejusdem loci, S. Benedicti, seu alterius Ordinis, in commendam ad sui vitam ex concessione

cessione Apostolica obtinet,petitioni Exponentium prædictorum, quibus usus Ecclesiæ ejusdem Monasterii,Apostolica Auctoritate perpetuò concessus existit,benignè annuens,& ad hoc, ut illi prædictam eorum Domum ampliare valerent,illis quoddam terræ petium, Monasterio, & Domui hujusmodi contiguum, ac ad dictum Monasterium legitimè spectans, capacitatis duarum perticarum cum dimidia, & valoris in proprietate, juxta peritorum extimationem quadraginta scutorum monetæ, ad rationem decem juliorum pro quolibet scuto, vel circiter, gratis, & Amore Dei perpetuò de consensu Dilectorum Filiorum Conventus, &Monachorum dictiMonasterii concessit, prout in scripturis desuper confectis pleniùs contineri dicitur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint illa, quæ SedisApostolicæ munimine roborantur, ob idq; copiant Exponentes prædictam concessionem hujusmodi per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari, Nobisque propterea humiliter supplicari fecerint, ut eis in præmissis opportunè providere de Benignitate Apostolica dignaremur; Nos dictarum scripturarum tenores, ac Datum præsentibus pro expressis babentes, ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Guardianum, & Domus hujusmodi singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus concessionem hujusmodi, ac, prout eam concernunt, desuper confectas scripturas, ac in eis contenta quæcunque, licita tamen, & honesta, ad ipsarum partium supplicationem, & de consensu Conventus, & Monachorum dicti Monasterii auctoritate nostra perpetuò approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes, & singulos defectus, etiam quantumvis substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eis, suppleas, præmissaque omnia valida, & efficacia esse, & fore, irritum quoque, & inane decernas, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac aliis quibuscunque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat., Die XXVI. Aprilis MDCXXVII. Pontificatus Nostri Anno quarto.

V. Theatinus.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Armario Provincia Mediolanen. *Vide & supra fol.* 314.

E P I S T O L A

Sac. Congreg. Episc., & Regul.

Erectio Conventûs in Terra Morbegni, Episcopo Comensi committitur.

A Tergo: *Perillustri, ac A. R. Domino, uti Fratri, Episcopo Comensi.*

Perillustris, ac A. R. Domine, uti Frater.

CUM R. P. Procurator Generalis Ordinis S. Dominici dederit consensum, ut Fratres Capucini in terra Morbegni juxta illius Populi petitionem ædificent Conventum, EE. Domini mei concedunt, ut Amplitudo Tua iis licentiam hujusmodi erectionis faciendæ impertiatur, interponatque Decretum opportunum cum auctoritate, præsentium vigore Ipsi concessa, non obstante oppositione, à Patribus Ordinis Prædicatorum, in dicta Terra Monasterium habentibus (uti fuit suppositum) factâ, ita tamen, ut in reliquo erectio fiat servatis servandis, & speciatim juxta Constitutiones, & Decreta Apostolica de fundatione novarum Domuum Regularium emanata. Deus Eam conservet. Mumæ XIV. Novembris MDCXXIX.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater

F. A. Cardinalis S. Onuphrii.

Prosp. Fagnanus.

Ex Arch. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

NO-

Digitized by Google

N O T A.

Indigente Fabrica quodam terræ petio, ad RR. Patres Ordinis Prædicatorum spectante, fuit his illud alienandi facultas concessa, Decreto Sacræ Congregationis Concilii sequente:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Lib. supplex in Lat. trad. *PRovincialis Capucinorum Provinciæ Mediolanensis EE. VV. supplex exponit, qualiter Fratres Conventûs Morbegni pro fabricæ complemento summopere indigent petio situs, ad PP. Ordinis Prædicatorum spectantis, & iis parùm utilis; inde Provincialis dictus EE. VV. supplicat, quatenus Patribus Ordinis Prædicatorum licentiam necessariam, dictum petium. fabricæ Conventûs Capucinorum curam habentibus vendendi concedere dignentur. Quod totum &c.*

Die 12. Julii 1631. Sacra Congregatio Eminentissimorum Patrum Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi tributa committit Eminentissimo Archiepiscopo Mediolanensi, qui constito sibi de veritate narratorum gratis concedat Fratribus Ordinis Prædicatorum facultatem petitam, ita tamen, ut pretium ex venditione dicti sitûs retrahendum in aliis bonis stabilibus, Conventui utilioribus, integrè investiatur.

R. Cardinalis Ubaldinus.

Loco ✠ Sigilli.

Franciscus Paulutius Sac. Congreg. Secret.

Ex Secret. Congreg. mens., & anni præd. Lib. vel Reg. 14., fol. 469.

Ædificia veteris Domus Romagnani pro perfectione novæ fabricæ ibidem vendi, & ad hanc ossa Defunctorum transferri concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Domus Regularis, Terræ Romagnani, Provinciæ Mediolanensis, Novarien., seu alterius Diœcesis, quod ipsi situm dictæ eorum Domus Regularis mutarunt, & jam in nova Domo Regulari, quæ construitur, habitant, seu habitare possunt, pro perficienda verò fabrica hujusmodi veteris Domus Regularis prædictæ ædificia vendere, illorumque pretio uti posse desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt dicti Exponentes, ut opportunam sibi desuper licentiam concedere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, quod ipsi prædictæ eorum veteris Domus Regularis ædificia quibusvis personis, meliorem conditionem offerentibus vendere, & alienare, illorumque omnium possessionem tradere, & consignare, necnon pretio exinde proventuro, in fabricæ novæ Domus Regularis hujusmodi perfectionem uti, necnon ossa Defunctorum, in Ecclesia dictæ Domus Regularis veteris sepultorum, ex ea ad novam Domum Regularem prædictam transferre liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica Auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Domus Regularis hujusmodi etiam &c. consuetudinibus, cæterisq; contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVII. Junii MDCXLII. Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens., & anni præd. fol 746.

Altare privilegiatum, à Paulo Papa V. tribus cujuslibet Provinciæ Altaribus concessum, de veteri Ecclesia ad noviter extructam, ac aliud hujusmodi Altare, à Capella Ecclesiæ Domûs Alexandriæ, ad Altare Majus in ea transferri concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro, ad favorem Ecclesiarum Domorum Regularium Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum emanarunt literæ, tenoris subsequentis, videlicet: Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Omnium saluti paterna charitate intenti, Sacra interdum loca specialibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, à Purgatorii poenis ad æternam salutem, per Dei misericordiam, perduci valeant. Cum itaque nomine Superiorum, & Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum ultra montes degentium, Nobis nuper expositum fuit, fel. record. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut, quotiescumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis Missam Defunctorum pro Anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta, ab hac luce migrasset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum, cujuscumque Provinciæ dicti Ordinis, per Superiores prædictos designandarum, celebraret, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, vivæ vocis oraculo concesserit, & indulserit, & ab inde citra Provinciæ ipsius Ordinis, benedicente Domino, adauctæ fuerint. Nos Superiorum, & Fratrum prædictorum supplicationibus Nobis humillimè porrectis inclinati, auctoritate Nobis à Domino tradita, & de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concessionem, & indultum hujusmodi, dummodo à dicto Gregorio Prædecessore verè emanaverit, etiam ad alias Ecclesias Provinciarum dicti Ordinis, postmodum erectarum, & futuris temporibus erigendarum, eisdem modo, & forma, quibus ab eodem Gregorio Prædecessore concessa fuerunt, perpetuò extendimus, & ampliamus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCVIII. Pontificatus Nostri Anno quarto. Cum autem, sicut Dilecti Filii moderni Provinciales Provinciarum Mediolanen. Messanen. & Januen. Ordinis prædicti, Nobis nuper exponi fecerunt in Mediolanensi, & Catanienfi Civitatibus, duæ ejusdem Ordinis Domus Regulares, una videlicet antiquitus, & altera recenter exstructa, omnibus tamen ad eas facultatibus instructæ existant, quarum veterum Ecclesiæ, privilegio prædicto, concessionis, & indulti Gregorii Prædecessoris nostri prædicti vigore decoratæ sunt, minor autem Sacerdotum numerus in eis, & populi ad eas concursus, quàm in recenter exstructis existat, & propterea Mediolanensis, & Messanensis, dictum Privilegium de veteribus ad novas Ecclesias hujusmodi, Januen. verò, Provinciales prædicti, de una Capella ad Altare majus Ecclesiæ, Civitatis Alexandrinæ, Domus regularis ejusdem Ordinis per Nos transferri summoperè desiderent, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Privilegium prædictum, vigore concessionis, & indulti Gregorii Prædecessoris prædicti, pariter Pauli V. Prædecessoris nostrorum literas præinsertas ad dictas veteres Mediolanen. & Catanien. Civitatum, Domorum Regularium Ordinis hujusmodi Ecclesias extentum, ad dictas recenter exstructas, ac de Capella prædicta, ad dictæ Ecclesiæ Civitatis prædictæ Alexandrin. Altare majus, perpetuò, modo, & forma præmissis transferimus, ac translatum esse volumus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac, quantùm opus sit, veterum Ecclesiarum, & Capellæ prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Decembris MDCLIII. Pontificatus Nostri anno vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apostol. mens. & anni præd. fol. 668.

Tres Moniales è Monasterio Capucinarum S. Barbaræ Mediolani, ad novum Monasterium Capucinarum Sanctorum Angelorum ibidem, pro instructione transferri indulget.

IN-

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ficut Dilectæ in Christo Filiæ, Moniales novi Monasterii, Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupati, Monialium Capucinarum etiam nuncupatarum, Mediolanen. sub Regula Sanctæ Claræ, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ ad earum directionem, & in Regularibus institutis instructionem è Monasterio Sanctæ Barbaræ, etiam Mediolanen. Monialium, pariter Capucinarum, ejusdem Instituti, & Ordinis, tres illius Moniales educi, & in idem primodictum Monasterium ad eundem effectum transferri posse desiderent; idcirco Nos, qui Religiosorum Cœtuum quorumcumque, præsertim verò Sanctimonialium, felicem directionem sinceris desideramus affectibus, easdem Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares Personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illarum nomine &c. inclinati, eisdem Exponentibus, quòd è secundodicto Monasterio Sanctæ Barbaræ tres illius Moniales auctoritate Nostra Apostolica, arbitrio tamen Dilecti Filii Nostri Cæsaris, S.R.E. Presbyteri Cardinalis Montis nuncupati, Ecclesiæ Mediolanen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, extrahi, & educi, & ad idem primodictum novum Monasterium hujusmodi, ad effectum præmissum transferri, liberè, & licitè possint, & valeant, ita tamen, ut translatio hujusmodi, prædictas tres Moniales sic transferendas concomitantibus illarum consanguineis, vel aliis gravibus Matronis, rectâ ab uno ad aliud Monasterium, sine diverticulo, rheda clausa, & ipsarum Monialium parte oris velata, & absque ulla mora, & tergiversatione fiat, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Monasteriorum, & Ordinis hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, privilegiis &c. Apostolicis in contrarium &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXIII. Julii MDCXLIX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 261.

Situm veteris Domus extra Terram Valentiæ vendi, & pretium in usum Bibliothecæ novæ Domûs ibidem converti indulget.

Dilecto Filio Procuratori Generali Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, ficut Nobis nuper exponi fecisti, occasione bellorum, aliàs in statu Mediolanen. secutorum, superioribus annis Domus Regularis Fratrum Ordinis Minorum, Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quæ extra terram Valentiæ Papien. Diœc. sita erat, destructa fuerit, & ab inde citra in eadem Terra constructa nova Domus Regularis eorumdem Fratrum ad præsens perfecta sit, cupisque propterea situm dictæ Domûs Regularis antiquæ, valoris in proprietate, ut asseris, centum circiter Ducatorum vendi, pretiumque hujusmodi in usum Bibliothecæ ejusdem novæ Domûs Regularis applicari: Nos Te specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus &c. inclinati, Tibi, mediante persona Syndici novæ Domûs Regularis hujusmodi, situm dictæ antiquæ Domûs pretio vendi faciendi, ad effectum, ut pretium hujusmodi in usus Bibliothecæ dictæ Domus Regularis novæ applicetur, & erogetur; licentiam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod pecuniæ ex venditione hujusmodi provenientes, unico contextu in rem supra expressam converti incipiant, vel saltem pretium ipsum penes Montem Pietatis, vel Personam fide, & facultatibus idoneam, deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illum, ut præfertur, convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Decembris MDCXLIX. Pontificatus Nostri anno sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 1.

Ex Ecclesia Domûs Oppidi Lugani Sacras Reliquias extrahi vetat, & prohibitionis copiam ad valvas Ecclesiæ &c. affigi mandat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Sacrarum, ut piè creditur, Sanctorum Reliquiarum, quas in Ecclesia Domûs Fratrum Ordinis Minorum, S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, in districtu Oppidi Lugani, Comen. Dioec. sitâ asservari asseritur, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac Dilectum Filium Antonium Mariam à Lugano, ejusdem Ordinis Professorem, ac Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi socium, qui, ut asserit, Reliquias prædictas conquisivit, & piorum eleemosynis adjutus, in dicta Ecclesia collocari curavit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus prædicti Antonii Mariæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; ne de cætero quævis Persona, sive Regularis, sive Sæcularis, cujusvis gradûs, conditionis, qualitatis, & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacunque auctoritate, superioritate, & officio fungens, etiam individua mentione digna, Reliquias prædictas, seu earum aliquam partem, etiam minimam, è dicta Ecclesia extrahere, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, seu occasione ab eadem Ecclesia asportare, seu, ut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo, nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, impetrare possit, & etiam, quoad Regulares privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes eòipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, seu illius sacristiæ, aut alio prospicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, perpetuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die v I. Maji MDCL. Pontificatûs Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens., & anni præd. fol. 310.

NOTA

Translatio prædicti Conventus ad locum Oppido viciniorem concessa est Decreto S. Congreg. Episc., & Regul. sequente:

Supplicante Locum tenente Burgi Luganensis Dioc. Comen., & Dominii DD. Helvetiorum pro licentia Conventum PP. Capucinorum, in loco aspero situm, & milliario ab habitatione distantem, transferendi ad locum Oppido viciniorem.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, auditis Superioribus Ordinis, censuit petitam translationem concedi posse, prout virtute præsentis Decreti, intuitu meritorum Nationis Helveticæ gratiosè concedit, ita tamen, ut translatio non fiat, nisi prius novo Conventu omnibus numeris absoluto, & quod ipsius structura consuetæ humilitati, & paupertati, quam profitetur hujusmodi Ordo, ad præscriptum suarum Constitutionum in omnibus sit conformis. Romæ 29. Septembris 1645.

M. Cardinalis Ginettus.

N. Archiepiscopus Patrac. Secret.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis, mens., & anni præd.

Re-

Remissionem Canonis & juris, in beneficium Domûs nostræ Terdonensis à RR. Patribus Ordinis Prædicatorum S. Crucis loci de Bosco factam approbat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod dictus Ordo habet in Civitate Terdonen. unum Conventum in suis structuris, & fabrica ignobilem, in situ valde angusto, insalubertimoque, propter quod dicti Ordinis Professores in eo degentes quotannis variis morbis, non sine notabili tam eorum valetudinis, quam divini cultus detrimento afficiuntur, & in hisce angustiis nullum opportunius ex peritorum sententia habent remedium, quam ex ampliatione dicti Conventus in parvo situ illi contiguo, obnoxioque annuo canoni perpetuo quatuor juliorum circiter, qui à dicti situs Domino Dilectis Filiis Fratribus Ordinis Prædicatorum Conventus Sanctæ Crucis loci de Bosco solvuntur, super quibus requisiti secundodicti Fratres hujusmodi, & capitulariter congregati, jus sibi super dicto situ, & terreno competens primodictisFratribusCapucinis dicti Conventus Terdonen. donarunt, ad effectum præmissum, reservato Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut præmissa, quò firmius subsistant, Apostolica Auctoritate confirmare, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, remissionem dicti Canonis, & cujuscunque juris, competentis Fratribus Prædicatoribus prædictis super eodem situ, & terreno, per eos primodicti Conventus Fratribus Capucinis hujusmodi ad effectum præmissum, ut præfertur, factam, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari, sicque per quoscunque &c. attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die xx. Aprilis MDCLI. Pontificatus nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens., & *anni præd. fol.* 17.

Moniales Supernumerarias in Monasterio Novariensi ullo unquam tempore ultra tredecim admitti statuit.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Christo Filiæ Moniales, Capucinæ nuncupatæ, Ordinis S. Francisci, Monasterii Novarien., quod ipsarum Monasterium hujusmodi aliàs vigore literarum fel. rec. Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri, in simili forma Brevis expeditarum, præfixo septemdecim ejus Monialium numero institutum fuit, eo adjecto, ut nullæ Moniales dicti Monasterii supra numerum præfixum hujusmodi sine Sedis Apostolicæ licentia admitti deberent. Verum subinde in vim licentiæ, à Romanis Pontificibus, pro tempore existentibus, seu à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ diversis temporibus concessæ, plures Moniales supra eumdem numerum ad dictum Monasterium admissæ fuerunt, unde factum est, ut ad præsens omnes Moniales prædicti Monasterii in totum viginti octo existant. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictæ Exponentes vereantur, ne devotionis, & Regularis Observantiæ fervor, qui admissione Monialium supernumerariarum hujusmodi crevit, per nimiam ipsarum multitudinem in futurum diminuatur, ac propterea earumdem Monialium supernumerariarum numerum à Nobis præfigi, plurimum desiderent. Nos easdem Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus, etiam Dilecti Filii nostri Benedicti SS. Cosmæ, & Damiani ejus

ejusdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Odescalchi nuncupati, Ecclesiæ Novarien. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Moniales supernumerarias Monasterii hujusmodi ullo unquam tempore ultra tredecim recipi, & admitti posse, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus; salva in cæteris remanente dispositione literarum prædictarum dicti Pauli Prædecessoris. Decernentes proinde omnes ejusdem Monasterii Moniales, tam intra numerum in ejus institutione præfixum, ut præfertur, quam supra numerum hujusmodi, de Sedis Apostolicæ, seu Congregationis prædictæ licentia hactenus receptas, & in futurum quandocumque, recipiendas insimul tricenarium numerum unquam excedere, præsentes verò literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos; etiam &c. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus essent contraria iisdem literis dicti Pauli Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Monasterii, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XIII. Novembris MDCLIV. Pontificatus nostri Anno undecimo.

G. Gualterius.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens., & anni præd. fol. 137.

N O T A.

Eognilatarum Monialium fundationem, & Monasterii erectionem in Archivo Secretariæ Congreg. Episc., & Regul. ita registratam invenio:

Erectionem Monasterii Monialium Capucinarum in Civitate Novarien. per Joannem Baptistam Leonardum cum assignatione centum mille librarum Imperialium illius monetæ, sub instituto Ordinis S. Francisci cum 15. *Monialibus, & sub cura, ac gubernio Ordinarii, si Sanctissimo placuerit, Sacra Congregatio concedi posse censuit, dummodo centum mille libræ donatæ in emptionem bonorum stabilium convertantur.* 2. *Junii* 1620.

Ex Reg. mens., & anni præd. fol. 163. *à tergo.*

A summa prædicta, 30. millia librarum sejungi, seu abstrahi, & ad fabricam Monasterii converti, eadem Sacra Congregatio post duos annos indulsit Epistola Episcopo inscriptâ, ut sequitur:

Approbavit Sanctitas Sua cum Illustrissimorum Dominorum meorum voto, Amplit. Tuæ arbitrium circa 30. *libras de* 100., *à quondam Joanne Baptista Leonardi, Capitulo illius Civitatis cum obligatione, Moniales Capucinas ibi alendi, iisque in necessitatibus providendi relictis, in fabricam novi Monasterii, & Ecclesiæ earum convertendas, cum fructus remanentium* 70. *Sustentationi Monialium adhuc sufficiat. Cumque Sacra Congregatio Amplit. Tuæ hunc in finem necessariam jam contulerit facultatem, hoc ita statuat, prout operi tam pio expedire judicaverit, quatenus celerius executioni mandetur, & terminetur.* 29. *Januarii* 1623.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens., & anni præd. fol. 31.

Con-

Conventus decem à Provincia Januensi dismembrari, & sex eorum Provinciæ Mediolanensi, suppressis quatuor, uniri mandat.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Minister Generalis, & Definitores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum Provincia Genuensis ejusdem Ordinis decem Conventus, nempe, Alexandrinum, Derthonensem, Valentiæ, de Vogera, Castrinovi, Finalis, de Castellazzo, de Cassino, de Seravalle, & de Varzi in Ducatu Mediolanensi constitutos habeat, Charissimus in Christo Filius Noster, Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, qui Mediolani Dux existit, instanter petit, ut iidem decem Conventus à prædicta Provincia Genuensi dismembrentur, & Provinciæ Mediolanensi dicti Ordinis uniantur. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dicti Exponentes unionem quidem hujusmodi, juxta ejusdem Philippi Regis desiderium, fieri cupiant; sed quia prædicta Provincia Mediolanensis, si memorati decem Conventus illi adjungerentur, nimia magna evaderet, & quatuor ex prædictis ultimis de Castellazzo, de Cassino, de Serravalle, & de Varzi Conventus, propter continua in illis partibus bella in miserum statum redacti reperiuntur, eosdem quatuor Conventus, ac etiam prædictum Conventum Finalis, si experientia comperietur, illius visitationem Provinciali Provinciæ Mediolanensis incommodam esse, sub Ordinariorum locorum potestate relinqui expedire arbitrentur: Nobis propterea iidem Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, dictos Exponentes specialibus &c. volen. & eorum singulares Personas à quibusvis &c. censentea, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali per præsentes committimus, & mandamus, ut supradictos decem Conventus à memorata Provincia Genuensi, auctoritate Nostra Apostolica perpetuò separet, & dismembret, illosque eidem Mediolanensi Provinciæ etiam perpetuò uniat, & incorporet, præcipientes ipsi Ministro Generali, ut prædictos quatuor Conventus de Castellazzo, de Cassino, de Serravalle, & de Varzi, ac etiam dictum Conventum Finalis, si experientia comperietur, illius visitationem Provinciali prædictæ Provinciæ Mediolanensis incommodam esse, sub manu, & potestate Ordinariorum Locorum respectivè relinquat, si tamen, & quatenus illi, qui situm pro eorumdem Conventuum exstructione sunt largiti, situs hujusmodi Dominium respectivè non conservaverint; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, &, quatenus opus sit, Ordinis, ac Provinciarum, & Conventuum hujusmodi &c. statutis, consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die VII. Octobris MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

G. Gualterius.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 11.

N O T A.

Prompto, & eo, quo par erat, studio, Pater Generalis, ad Literarum prædictarum, novæque de Conventibus, aliàs supprimendis dispositionis executionem processit, Decreto desuper confecto, quod sequitur.

In Nomine Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Gloriosissimæ Matris Mariæ, ac Seraphici Patris Nostri Francisci. Amen.

CUM Excellentissimus Dux Terræ novæ, pro Serenissimo Philippo IV. Hispaniarum Rege Catholico, apud Summum Pontificem in Romana Curia Orator, de ejusdem Regis Mandato, Admodum Reverendis Patribus Generali Ministro, & Diffinitoribus Generalibus Ordinis Capucinorum, instanter supplicaverit, ut decem ejusdem Ordinis Conventus, Alexandrinus videlicèt, Derthonensis, Valentiæ, Vigueriæ, Castrinovi, Finalis, Castellatii, Cassini, Serravallis, & Vartii, ad Genuensem Provinciam spectantes, ab eadem (justis de causis, suæ Catholicæ Majestatis animum moventibus) dismembrarentur, ac Mediolanensi Provinciæ unirentur, idque Summo Pontifici Alexandro VII. nunc feliciter Regnanti, pro parte eorumdem Reverendorum Patrum Generalis Ministri, ac Diffinitorum Generalium repræsentatum fuerit, supplicationibus Serenissimi Regis, ac votis benignè annuendum Summus Pontifex censuit: ita quidem, ut Conventus Alexandrinus, Derthonensis, Valentinus, Castrinovi, Vigueriæ, Mediolanensi præfatæ aggregentur Provinciæ, reliqui verò Castellatii, Cassini, Serravallis, & Vartii, qui propter continua in illis partibus bella, ad miserum statum sunt redacti, sub Ordinariorum potestate relinquantur, ut etiam Con-

Conventus Finalis, si experientia comperiatur, illius visitationem Provinciali Mediolanensis Provinciæ incommodam esse, mandans propterea Generali Capucinorum Ministro per suas patentes Literas, in forma Brevis exaratae, sub die 7. Octobris anni 1656. ut præfatos Conventus à memorata Provincia Genuensi segreget, & dismembret, ac Mediolanensi Provinciæ uniat, & incorporet: Quod quidem, quam sibi gratum extiterit, eadem Majestas Catholica suis Literis, ad eumdem Patrem Generalem Capucinorum Ministrum directis, humaniter testata est. Cumque Emus D. Cardinalis Sfortia, ut suppressio Conventus Oppidi Vartii, ad ipsius Feudum spectantis, pro aliquo tempore differretur, à Summo Pontifice impetraverit, idemque Admodum Reverendus Procurator Generalis Capucinorum, tam de hoc, quàm de aliis tribus Conventibus, Castellatii scilicet, Cassini, & Serravallis obtinuerit, ut ex ipsorum literis, Eminentissimi quidem sub data diei 31. Martii, Patris autem Procuratoris sub die 14. Aprilis hujus anni, liquidò constat: Idcirco Reverendus Admodum Pater Simplicianus à Mediolano, ejusdem Ordinis Capucinorum Generalis Minister, ad Apostolicarum literarum executionem procedere volens, hoc præsenti Decreto præfatos Conventus, Alexandrinum videlicet, Dertbonensem, Valentiæ, Vigueriæ, Castrinovi, Cassini, Castellatii, Serravallis, Vartii, & pro nunc etiam Finalis (donec aliter fuerit ab eodem Patre Generali determinatum) cum omnibus Terris, & Locis ultra Padum existentibus, pro necessariis eorumdem Monasteriorum quæstuationibus, necnon omnes illorum Conventuum Religiosos, auctoritate Apostolica, sibi tradita, à Provincia Genuensi disgregat, ac dismembrat, atque huic Mediolanensi Provinciæ unit, & incorporat, eorumque Guardianos, & Discretos, canonicè, & juxta Ordinis Constitutiones electos, ad Capitulum Provinciale Mediolanense, prout de more, & de jure citatos, ad omnes functiones Capitulares, non secus, ac alios quoscumque ejusdem Provinciæ Guardianos, & Discretos admittit, & admittendos esse declarat, & in virtute Sanctæ Obedientiæ Reverendis Patribus Provincialibus utriusque Provinciæ, Genuensis scilicet, & Mediolanensis mandat, ac præcipit, ut dictum Decretum exequi debeant, & omnia, quæ in eo continentur, observare, & à Fratribus sibi Subditis observari facere; servata tamen utrique Parti recurrendi, ad quos spectat, facultate &c. Et ita declaravit, terminavit, disgregavit, & dismembravit, atque univit, & incorporavit, ac præcepit, isto, & omni alio meliori modo &c. Datum in Conventu Immaculatæ Conceptionis Mediolani die 26. Aprilis 1657.

Fr. Simplicianus Minister Generalis, qui supra.

Ita intricata erant illa tempora, ut executio eousque facta, per literas ab Eminentissimo Cardinale Ginetto ad Patrem Ministrum Generalem, tunc Parisiis existentem sub 22. Septembris 1657. datas, fuerit revocata, cum tamen in dies reunio cum Provincia Januensi redderetur difficilior, & aggregatio cum Mediolanensi pariter fluctueret; interinum horum Conventuum gubernium, Ministro, vel Procuratori Generali fuit commissum, Decreto provisionali sequenti.

Sacra Congregatio super negotio decem Conventuum Fratrum Capucinorum Sancti Francisci ultra Padum, habità diligenti, & matura discussione in Congregatione particulari Deputata &c. censuit usque ad Capitulum Generale Ordinis hujusmodi, ad quod omnimoda ejusdem negotii deliberatio remissa jam fuit, providendum esse, prout sequitur, videlicet: Primò, ut Generalis, seu Procurator Generalis hoc medio tempore eligat Guardianos dictorum decem Conventuum ex Fratribus eorumdem, necnon unum ex dictis Guardianis, seu alium Fratrem sibi benevisum, similiter eligat, qui illis præsit, titulo Visitatoris, Custodis, Præsidis, seu alio hujusmodi. Secundò, & quoniam hoc eodem intermedio tempore usque ad dictum Capitulum Generale, attenta separatione, & aggregationis suspensione factâ, vocem activam in neutra dictarum Provinciarum habere possunt, gaudere decrevit passiva in utraque. Tertiò, quò verò ad Lanificia, & Infirmariam, stante paupertate præfatorum decem Conventuum, ac vicinitate, & commoditate Provinciæ Mediolanensis, ab eadem de utraque eosdem duxit esse providendos. Quò denique ad Novitiatum, & Studium Secretario ad Mentem &c. Romæ 22. Septembris 1658.

M. Card. Ginettus.

Re ita usque ad annum 1660. stante, ad factas pro parte Regis Catholici novas instantias, executio Brevis Apostolici fuit firmata Decreto sequenti.

S A N C T I S S I M E   P A T E R.

Tempore Capituli Generalis, à Fratribus Capucinis Romæ 1656. celebrati, Sanctitas Vestra, ad instantias Regis Catholici, Breve Apostolicum expediri mandavit, vigore cujus, decem Conventus à Provincia Januensi segregari, & Mediolanensi, utpote in locis ejusdem Status situatos, uniri jussit. Et non obstante, quod dictum Breve executioni jam fuerit datum, nihilominus fuit postea revocatum, tandem verò concessum, ut Breve in suo maneret vigore, & plena Negotii discussio futuro Capitulo Generali reservaretur. Cum autem hujusmodi cautelæ potissimum, inde originaverint, ut ad circumstantias temporis, ob continua illarum partium bella, liberum dictorum Conventuum Regimen impedientis, haberetur ratio, & attentio, hocque motivum, mediante Dei gratia, jam cessaverit, & econtra causæ, quæ Regem ad memoratam aggregationem urgendam induxêre, persistant, Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus enuntiatum Breve, etiam cum subsistentia illorum quatuor Conventuum, qui vi dicti Brevis supprimi debebant, & qui cum Sanctitatis Vestræ beneplacito à Patre Generali in actu aggregationis executivo retinebantur, executioni dari præcipiat, quia causæ, & rei hujus decisio Capitulo Generali reservetur, vel ad aliud differatur tempus, & silentium perpetuum contradictionibus, quæ in hac materia oriri possent, imponat.

Quam gratiam Rex &c.

Die

Die 16. Julii 1660 Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negot & consult. Episc. & Regular. praeposita, censuit (si Sanctissimo Domino Nostro placuerit) esse annuendum petitioni.

Die 21. Julii ejusdem anni, facta relatione Sanctissimo, Sanctitas Sua Congregationis Sententiam benignè probavit, & executioni demandari jussit, contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

M. Card. Ginettus.

C. de Vecchiis Episc. &c.

Vigore proin hujusmodi Decreti, novem Conventus in Apostolico Brevi expressi, fuère Provinciae Mediolanensi uniti, & eidem impraesentiarum uniti remanent, solo Conventu Finarii seu Finalis, Provinciae Januensi; ob causam omnibus notam, restituto.

Auth. Docum. de hac causa in Arch. gen. Ord. Arm. Provincia Mediolanensis.

DECRETO

Sacrae Congreg. Episcopor. & Regular.

Hospitium in Loco Binaschi erigendi facultas sub diversis clausulis indulgetur.

SAcra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, instantibus Fratribus Capucinis Provinciae Mediolanen. pro facultate erigendi Hospitium in loco Binaschi Dioecef. Papien., audita desuper relatione Episcopi, committendum censuit, prout praesenti Decreto committit, ut constito sibi, quod erectio hujusmodi, in nullius, & praesertim alienorum Regularium praejudicium cessura sit, petitam licentiam, cum expressâ tamen prohibitione Ecclesiam, Oratorium, aut Capellam erigendi, campanas etiam parvulas adhibendi, aut similia, quae Conventum, aut Hospitium formale indicare solent, faciendi, servatâ in reliquis dispositione Constitutionum Apostolicarum, pro suo arbitrio, & prudentia concedat. Romae 3. Februarii 1662.

M. Card. Ginnettus.

C. Episc. Camerin. Secret.

Ex Reg. Secret. Congregat. mens. & anni praed.

DECRETO

Ejusdem Sac. Congreg.

Permutatio Hospitii in loco Varalli conceditur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

JAM ad 40. annos incirca Capucini, Provinciae Mediolanensis in Terra Varalli, ubi eos vel devotione illius Montis invisendi, vel occasione itineris ad alios magis dissitos Conventus conficiendi. saepius transire contingit, Domum, ab illis Hospitium nuncupatam habent, quae Illustrissimo Domino Episcopo Novarienti ob suam cum Ecclesia majore contiguitatem, usui Seminarii illius loci Varalli opportuna, & econtra Capucinis ob subjectionem sitûs minus commoda videtur; cumque Benefactor ad aliam Domum in alio situ iis charitativè dandam reperiatur paratus, Procurator Generalis Ordinis, EE. VV. humillimè supplicat, quatenus permutationem dicti Hospitii, quod nec unquam fuit, nec erit permanens, sed econtra pro simplici duntaxat asylo serviet, concedere dignentur, praesertim, cum consensus Reverendorum Patrum Observantium Reformatorum, à quibus prius coram hac S. Congregatione facta fuit oppositio, jam concurrat. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consult. Episc., & Regul. praeposita, attentis narratis, & consensu Procuratoris Generalis Reformatorum petitam licentiam benignè concessit cum conditionibus juxta praemissa. Romae xv. *Februarii* 1664.

M. Card. Ginettus.

C. Episcopus Camerin. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni praed. fol. 39.

Cum

N O T A.

Cum executio gratiæ concessæ, fuisset nimis protracta, tempore tandem, quo fabrica fuit inchoata, PP. Reformati se noviter eidem opposuerunt, quod & novi ad S. Congregationem recursûs fuit occasio, facti Libello supplici sequente.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Capucini Provinciæ Mediolanensis humillimi Emin. Vestrarum Oratores exponunt, qualiter de anno 1645. Sacerdos Joan. Baptista Rigaldus, Vicarius Foraneus Varalli, & singularis eorum Benefactor, in consideratione gravium incommodorum, quæ Fratres, vel ex devotione Sancti illius Montis, vel ex occasione transitûs, vel quæstuationis ibi confluentes, ob Monasterii, vel Hospitii defectum subire debebant, piâ charitate motus 300. scuta legavit, quatenus pro iis vel Domus emeretur, vel fabricaretur, quæ Capucinis serviret in asylum; in quarum executionem emptus fuit, situs Ecclesiæ Parochiali contiguus, & in eo quoque Domus asyli seu Hospitium ædificatum.

Cum autem longior experientia probasset, quod dicta Domus Fratribus, tam ob sitûs angustiam, quam ob nimiam cum Ecclesia Parochiali contiguitatem, minus apta foret, anno 1664. S. Congregationi pro licentia dictum Hospitium transferendi, vel aliud in loca aptiori construendi supplicarunt, quæ & gratiam attenta PP. Reformatorum, Conventum inibi habentium consensu concessit. Cum autem illa ob varios casus diutius non potuerit executioni mandari, tandem anno proximè elapso fabricam longitudinis 25 & latitudinis 14. brachiorum sine Ecclesia, Oratorio, Campana, vel alio, vel formam Conventûs, vel Hospitium residentiæ denotante inceperunt: cui cum PP. Reformati, Monitoria Auditoris Cameræ muniti, noviter sese opponant, Oratores ad Emin. VV. recurrunt supplicando, quatenus in dicta Fabrica eos non impediri seu molestari disponant, novamque eam in prædicta forma, & sub qualitate Hospitii pro transitu prosequendi concedant facultatem. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentà relatione Episcopi Novarien. rationibus hinc inde deductis maturè examinatis atque perpensis, referente Eminentissimo Columna Oratorum petitioni annuens, eisdem facultatem transferendi, seu de novo fabricandi dictum Hospitium in situ magis apto, & commodo, absque tamen Ecclesia, Oratorio publico, tenore præsentium benignè concedit, & impertitur, ita tamen, ut Oratores, in eo nullas alias functiones aut exercitia peragere possint, quàm quæ in simplici Hospitio expleri solent, adductis in contrarium, ac aliis quibuscumque non obstantibus. Romæ 19. Julii 1675.

Card. Gaspar Carpineus.

I. V. Archiepiscopus Januen. Secret.

Ex Reg. supradicto fol. 119. A tergo.

Revivifcente subsequo anno contra nos lite, fuerunt ab eadem Sacra Congregatione gratia confirmata, limitationes, & clausulæ supradictæ renovatæ, ac Decretorum executio Archiepiscopi Mediolanensis providentiæ commissa sub. Dat. 5. Martii 1676.

Domum ad Abbatiam, seu Commendam SS. Caroli, & Justini spectantem, Monasterio Monialium Papiæ incorporari, Episcopo ibidem committit.

Venerabili Fratri Episcopo Papien.

CLEMENS PAPA IX.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Christo Filiæ Moniales Capucinæ nuncupatæ, Monasterii Papien., quod cum dictum Monasterium valde angustum, ac officinis parum instructum sit, earum verò angustiæ aliquantum sublevari possint, si eidem Monasterio quædam domuncula contigua ad tune curæ secularem Ecclesiam, *Abbatiam* nuncupatam, SS. Caroli, & Justini Papien., olim Regularem Ordinis S. Basilii de Armenis nuncupat. Auctoritate Apostolica suppressi, quam Dilectus Filius noster Aloysius, S. R. E. Presbiter Cardinalis Homodeus nuncupatus in Commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinere dignoscitur, legitimè spectans incorporaretur; ipsæ Exponentes Domunculam hujusmodi valoris in proprietate ducentorum, & quadraginta scutorum monetæ, annui verò redditûs juxta præsentem illius locationem novem scutorum parium, quæ ruinam minatur, & ad cujus reparationem impensa saltem sexaginta scutorum similium judicio Architecti est necessaria, di-

cto Monasterio de consensu prædicti Aloysii Cardinalis incorporare posse plurimùm desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & stante relatione Tua, eisdem Cardinalibus facta, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eisdem Exponentibus petitam facultatem incorporandi prædicto earum Monasterio Domunculam supradictam, de consensu tamen memorati Aloysii Cardinalis Auctoritate nostra Apostolica, pro Tuo arbitrio, & conscientia impertiaris; salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ecclesiæ, seu Abbatiæ, & Ordinis suppressi hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXIII. Aprilis MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens., & anni præd. fol 75.

N O T A.

Moniales supradictas ad recipiendas eleemosynas Dotales non constringendas esse, fuit à S. Congregatione Episc. & Regul. rescriptum, & præfixio numeri earumdem, Vicario Papiæ commissa, ut sequitur.

CUM Moniales Capucinæ ita bonorum, & redditnum possessionem in communi abborreant, & juxta primitivam Sanctæ Paupertatis regulam verâ in Deum fiduciâ, quod iis necessaria non sint defutura, vivere intendant, Illustrissimi Domini mei de Religiosa illarum intentione ædificati concedunt, ut Amplit. Tua eas ad eleemosynas Dotales acceptandas, & ad commodum Puellæ de nova recipiendæ, applicandas, non obliget, & necessarium judicant, ut juxta Decretum Sacri Concilii Tridentini certum, & talem numerum præfigat, quem, etiam tempore caritatis, cum solitis eleemosynis sustentari posse, prudenter judicaverit, & ultra quem numerum alia recipi nequeat. 11. *Jan.* 1600.

Ex Reg. Secret. Sac. Cong. anni & mensis præd. fol. 1.

Easdem vi legati pii ad Missam quotidianam in earum Ecclesia celebrare faciendam obligatas, fructu censuum autem ob belli casus diminuto, eam ad rationem currentium reddituum dumtaxat legi curantes, super omissione absolvi &c. ac hujusmodi Missarum onus, deinceps ad rationem manualis eleemosynæ pro more Regionis reduci, Decreto Sacræ Congreg. Concilii fuit commissum &c.

Prævio legato unius Census in sorte scutorum 490. monetæ Romanæ, & annuo fructu similium 33 30. debiti ab ipsa Communitate Civitatis Papiæ, Lucretia Pallinara Beatia anno 1633. injunxit anni Monasterio, & Monialibus Capucinis, sive Regentibus ejusdem Communitatis celebrare faciendi cum fructibus dicti Census in earum Ecclesia unam Missam quotidianam. Sequutâ autem ex facto Principis anno 1646. reductione fructuum Censuum ad rationem quinque pro quolibet centenario, & subinde ad bellorum inclementiam ad rationem duarum dumtaxat, Moniales juxta proportionatam redditnum quantitatem Missas celebrari curârunt. Cum autem nulla affulgeat spes augmenti, sed potius timor majoris diminutionis fructuum, præfatæ Moniales supplicant pro condonatione Missarum prætermissarum, & illarum reductio ne juxta vires modernorum fructuum.

Die 27. Maii 1702. Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Vicarii Generalis Papien, benignè commisit Eidem, ut veris existentibus narratis, & imposita Oratricibus obligatione celebrare faciendi, pro unica vice aliquem Missarum numerum, ab eodem præscribendum, easdem pro suo arbitrio, & conscientia super omissione prædicta misericorditer absolvat. Quò verò ad reductionem in futurum, vocatis, si qui fuerint vocandi, præfatum Missarum onus juxta proportionatam reddituum quantitatem, ad rationem Eleemosynæ manualis, inspecto Regionis more pro suo arbitrio, & conscientia gratis moderetur, atque reducat, ita tamen, ut, quando augeantur redditus, augeatur etiam proportionaliter numerus ipse Missarum, quod in actu, præsertim visitationis, inspicere curæ esse debebit Ordinario pro tempore.

B. Card. Panciaticus Præf.

S. D. Tomatus Secret.

Ex Reg. seu Libro 52. Congreg. præd. fol. 213.

Similis quoque reductio in favorem earumdem Monialium, ratione annui legati à quondam Hercule Corti relicti eodem anno facta fuit, prout in lib. eodem, fol. 274. registratum reperitur.

Moniales S. Praxedis Mediolani omnibus privilegiis, tam temporalibus, quam Spiritualibus, Ordini Minoritano concessis, sine ulla differentia uti, & frui posse declarat.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei Memoriam.

INjuncti nobis Cœlitus pastoralis officii ratio postulat, ut Paternam Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum, altissimi obsequiis sub arctioris vitæ disciplina mancipatarum, uberesque bonorum operum fructus, incrementum dante Deo, assiduè proferre satagentium, curam gerentes, piis & laudabilibus Earum desideriis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuamus. Volentes itaque Dilectis in Christo Filiabus Abbatissæ, & Monialibus, Capucinis nuncupatis, Monasterii Sanctæ Praxedis, Mediolanen. Ordinis S. Francisci gratiam facere specialem, & earum singulares personas â quibusvis &c. censentes, supplicationibus earum nomine &c. inclinati, eisdem modernis & futuris Abbatissæ, & Monialibus dicti Monasterii, ut ipsæ omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, favoribus, indulgentiis, indultis, & gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, quæ Monialibus ejusdem Ordinis S. Francisci, seu Fratrum Minorum ipsius Ordinis Capucinorum, aut de Observantia, vel Reformatorum, aut Conventualium, seu alio quocumque nomine nuncupatorum, sive etiam Ordinariorum regimini, gubernio, & jurisdictioni subjectis, tam circa facultatem recitandi officia de Sanctis, quam alia quæcumque, etiam specifica, & individua expressione digna, hactenus â Sede Apostolica, quovis modo concessa sunt, dummodo tamen sint in usu, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, neque Concilii Tridentini Decretis, aut posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis adversentur, & quandocumque, ac quomodocumque in futurum generaliter concedentur ac quibus ipsæ Moniales tam de jure, usu, & consuetudine, quam aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si privilegia, prærogativæ, præeminentiæ, favores, indulgentiæ & indulta hujusmodi præfatis modernis, & futuris Abbatissæ, & Monialibus dicti Monasterii Mediolanensis nominatim, & expresѐ concessa reperirentur, & in futurum concederentur, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Abbatissæ, & Monialibus prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam &c. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Monasterii, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCLXXVII. anno primo.

I. G. Slusius.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 61.

N O T A.

Ultra ea, quæ de Monialibus prælibatis supra folio 307. *& seq.* & in præposito Brevi continentur, fuit & ipsis Decreto Sacræ Congregationis Concilii indultum, ut Missa quotidiana, aliàs juxta Marchionissæ Ludovicæ Lampugnanæ dispositionem in altari SS. Crucifixi Ecclesiæ earumdem Monialium legenda, pro Spirituali illarum consolatione, & commoditate in Altari Majori celebrari possit.

MArchionissa Ludovica Lampugnana in suo, cum quo decessit, Testamento, gravavit suum hæredem ad celebrare faciendum Missam quotidianam in Ecclesia Capucinarum S. Praxedis, & in Altari Sanctissimi Crucifixi, quatenus fieri possit, sin minus in alio Altari ejusdem Ecclesiæ á Cappellano nominando.

Exoptant Moniales prædictæ pro earumdem spirituali commoditate Missam præfatam celebrari facere ad Altare Majus dictæ Ecclesiæ post primas horas Canonicas, ad hoc, ut ipsis deserviat pro Conventuali, & in ea sumere valeant Sacram Sinaxim. Quare cum dispositio Testatricis non ita clarè faveat Oratricibus, supplicant ideo pro gratia.

Die 29. Januarii 1724. Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Eminentissimi Domini Cardinalis Ode-

Odescalchi, Archiepiscopi Mediolanen, benignè commisit eidem, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem celebrari faciendi supradictam Missam ad Altare Majus ejusdem Ecclesiæ, juxta petita, pro suo arbitrio, & prudentia Oratricibus gratis impertiatur.

C. Cardinalis Origus Pref.

P. de Lambertinis Secretarius.

Ex Reg. seu Lib. 74 *Decret. ejusdem S. Congregat. fol.* 59.

Domum Monialium Regularem, S. Ambrosii nuncupatam Comi successivè supprimi, & novam sub titulo Sancti Caroli erigi, ac prioris bona, huic incorporari ratihabetur.

Beatissime Pater.

Episcopus Comi humillimus Sanctitatis Vestræ Orator, se in primo illius Ecclesiæ accessu comperisse exponit, quod inter alios Virginum cœtus, in illam Civitatem inductos, foret & Domus S. Ambrosii, in qua 45. Religiosæ incirca, Habitu Capucinarum indutæ, in communitate qoidem, sed modica regulari observantia, imò cum plena sæcularium, dictam Domum accedentium, libertate vivebant, ita, ut à se malo remedium opponi, & Religiosas prædictas ad statum majoris Religiosæ perfectionis reduci, rationi consonum censuerit. Cumque Divina Clementia pio huic proposito accesserit, Oratori sors obtigit, voluntatem cujosdam Viri Ecclesiastici disponendi, ut bona sua legaret, & relinqueret ad effectum, ut memoratæ Virgines primam regulam S. Claræ seligerent, & observarent: quod etiam sub directione Sor. Luciæ Ferrari à Guastalla evenit eo Spirituali emolumento seu profectu, ut illud Monasterium onum inter magis exemplaria, & qualificata Civitatis, & Diœceses futurum esse, sperari possit. Illud autem, quod Orator ante omnia alia Sanctitatis Vestræ scitu dignum judicat, est, quod de numero 45. Religiosarum, in præfata dicti S. Ambrosii Domo prius in Communitate viventium, triginta tres ad novam, inter alia bona à dicto Ecclesiastico relictam transiverint Domum, quæ aliarum Domuum contiguarum acquisitione dilatatur, quateous ad statum clausuræ, & formale Monasterium sub invocatione S. Caroli reduci possit, aliæ autem 12. cum dictæ regulæ rigorem perferendi, animum non demonstrent, io antiqua permansère Domo; cumque Orator, illas supportandæ austeræ S. Claræ regulæ impares esse, effectivè cognoscat, iis in illa degere permisit cum coditionibus infra scriptis.

I. Ut dictis Monialibus, Scholas puellis facere, prout prius eas facere solebant, sit concessum.

II. Ut deinceps nullam aliam ad Habitum admittant, & casû, quo una illarum moreretur, aut alias de Domo recederet, in locum illius alia non subrogetur, & econtra, si quæ Puella ad Habitum admitti instaret, id in novo Sancti Caroli Monasterio cum debitis licentiis fiat.

III. Et casû quoque, quod dictæ Moniales vel per mortem, vel per recessum diminuerentur, etiam portio pro victu diminuatur, & casû, quo omnes mortuæ erunt, bona illarum novæ Domui seu Monasterio S. Caroli incorporata manebunt; cum probibitione, ut Moniales de iis absque Apostolico beneplacito juxta Sacros Canones, & Summorum Pontificum Constitutiones nihil alienent.

Cumque dictis Capitulis consensus ipsarum Monialium accesserit, prout ex adjuncto patet instrumento, Orator Sanctitatis Vestræ pro benigna supplicat approbatione, qua mediante opos hoc pium, semper firmatum maneat. Quam &c.

Die X. Mensis Aprilis 1677. Sanctissimus Dominus Noster, audita relatione, prænarratam Domus Regularis S. Ambrosii suppressionem, novi Monasterii erectionem, bonorum unionem, & Monialium translationem, earumque strictiorem vivendi observantiam sub primitiva regula S. Claræ benignè approbavit, & confirmavit, suosque sortiri effectus mandavit: indulgendo tamen præfatis Monialibus, quæ dictam novam regulam ob virium, seu potius animi imbecillitatem amplecti, & profiteri posse diffiduot, ut in earum antiquo Monasterio, seu Domo Regulari, quoad vixerint, commorentur, servatis conditionibus in Supplici Libello descriptis.

Non obstantibus. &c.

Card. Gaspar Carpineus.

Ex actis Cancellariæ Episcop. Comi, de quo exemplar Auth. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Mediolanensis.

D E C R E T O

Sacræ Congreg. Episcop. & Regular.

Parochum S. Mariæ in loco Hortæ, in Ecclesia Fratrum ibidem jura Parochialia exercere non posse declaratur.

IN causa Novariensi inter PP. Capucinos Hortæ ex una, & Parochum S. Mariæ, ac Communitatem dicti loci partibus ex altera.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audita relatione Episcopi Novariensis, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Acciajolo, censuit, ac declaravit, ex deductis nullum jus competere prædicto Parocho Sanctæ Mariæ exercendi jura parochialia in Ecclesia Capucinorum Sancti Nicolai. Romæ VI. *Februarii* MDCXCIX.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

N. Archiep. Teatinus Secret.

Ex Reg. Arch. Secretariæ Congreg. mens., & anni præd.

D E C R E T O

Ejusdem S. Congreg.

Domum cum Ecclesia in loco Cassani Abduæ erigi, & Fratres in illam induci, Episcopo Cremonensi committitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

POpulus Burgi Cassani in Gera Abduæ Diœcesis Cremon. humillimus EE. VV. Orator sciens, quantæ sit utilitatis animarum saluti Religio PP. Capucinorum, speciatim ob extraordinariam charitatem, quâ moribundis assistunt, pro sua consolatione, & majore fructu spirituali, ex eleemosynis, & oblationibus, ad hunc effectum à variis benefactoribus promissis, & ex aliis à dicto populo communiter supplendis, Ecclesiam, & Domum dictis Patribus, Provinciæ Mediolanensis è fundamentis erigere intendit. Quapropter EE. VV. humillimè supplicat pro opportuna facultate prædictam Ecclesiam, & Conventum ædificandi in situ, quem Illustrissimus Dominus Episcopus Cremonensis designaverit. Quod sine aliorum Religiosorum Mendicantium, ibi, & in vicinia commorantium, præjudicio fiet, cum jam aliàs PP. Capucini memorati Cassiani locum, ad quæstuandum accedant. Adjungitur & aliud hujus intentionis motivum, quod est, ut Capucini ex occasione infirmitatis de Conventu Meltii, Diœcesis Mediolanen. in pessimi aeris loco situati, ad Conventum, in situ saluberrimo erigendum, aliquoties transire valeant. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episc., & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Cremonensis, referente Eminentissimo Acciajolo censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè eidem Episcopo committit, ut veris existentibus narratis, & stante consensu aliorum Regularium Conventuum, intra quatuor milliaria existentium, postquam sibi constiterit fabricam Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacrâ, quam prophanâ sufficienter instructam, necnon ex eleemosynis piorum Benefactorum duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam Conventûs erectionem, ac Religiosorum introductionem pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Romæ XXII. *Maji* MDCXCIX.

G. Card. Carpineus.

N. Archiep. Teatinus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni præd.

DE-

DECRETO

Ejusdem S. Congreg.

Ecclesiam Fratrum Taurdi, Plebaniæ Porletiæ, Regularem esse; Præposito ibi nullas in ea functiones competere; ac quoad Processiones, & funera, Decreta aliàs desuper edita servari sancitur.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

GUardianus, & Capucini Conventus Taurdi, Plebis, seu Plebaniæ Porletiæ Diœcesis Mediolanen. humillimi Oratores reverenter EE. VV. exponunt, quod Præposito Porletiæ jus & possessionem, in Ecclesia dicti Conventus nonnullas functiones exercendi allegante, jam anno 1682. Ponente Eminentissimo Cardinale Lauræa emanaverit in possessorio hujus Sacræ Congregationis resolutio, prædicto Præposito favorabilis, & ab Eminentissimo Vicecomite, tunc Archiepiscopo Mediolani executioni mandata, reservatis utriusque partis juribus in petitorio. Jam verò, cum tituli, quodlibet prætensum jus tam in petitorio, quàm in possessorio excludentes reperti sint, &, ut inconvenientiis, ex novis prædicti Præpositi prætensionibus quotidie pullulantibus obvietur, EE. VV. supplicant, ut alium Eminentissimum pro Ponente in locum prædicti Cardinalis de Lauræa substituant, jubeantque, ut dictus Præpositus ad comparendum in hoc S. Congregationis consessu intra terminum ei præfigendum, & ad producendas rationes, ipsi assistentes citetur, & infraposita dubia proponantur, videlicet:

Primo, an Ecclesia Monasterii PP. Capucinorum sub titulo B. Mariæ Virginis Assumptæ in loco Taurdi, Plebis Porletiæ, sit regularis, vel sæcularis?

Secundò. An invitis PP. Capucinis Præpositus Porletiæ possit in dicta Ecclesia canere primas, & secundas vesperas, ac etiam Missam solemnem in festivitate Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, necnon ibidem exercere functiones funebres super cadaver, sive pro populo, & habitantibus loci Taurdi: item populum instruere in Doctrina Christiana certis anni temporibus, ac etiam retinere ibidem Sedem Confessionalem fixam, & in ea Confessiones audire?

Tertiò. An idem Præpositus, occasione associandi funera, aut Processionum Generalium possit ingredi Ecclesiam, & chorum cum superpelliceo, & stola, ac Cruce elevata, eamque reponere super Altare majus juxta ritum Ambrosianum?

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus informantibus, referente Eminentissimo Colloredo, censuit, ac declaravit super primo dubio Ecclesiam esse Regularem, ac proinde Præposito Porletiæ non competere facultatem exercendi in ea functiones, de quibus in secundo dubio.

Quo verò ad Processiones, & funera, de quibus in tertio dubio, servanda Decreta, aliàs ab eadem Sacra Congregatione desuper edita. Romæ XXVI. *Augusti* MDCCI.

G. Card. Carpineus.

I. D. Paracelanus.

Ex Reg. Arch. Secret. Congreg. mens., & anni præd.

NOTA.

Decreta, quæ Sacra Congregatio in regulam, & ad favorem Fratrum dari, & servari mandaverat, fuère duo sequentia:

Primum.

SAcra Congregatio &c. attentis narratis, juxta alias resoluta, censuit functiones funeralium super cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proinde ita in Oratorum Ecclesiis circa præmissa, servandum esse, prout servari mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 31. *Augusti* 1657.

Secundum.

Sacra Congregatio &c. censuit Oratoribus dandam esse infrascriptam Declarationem, aliàs editam; nempe Parochis, in associatione, sive occasione associationis non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed tene-

tenri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solùm posse benedicere, & dare ultimum vale; officia verò, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnino deinceps fieri, & exequi, vigore præsentium mandat, & præcipit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ die 27. Novemb. 1671.

D E C R E T O

S. Congreg. de Propaganda Fide.

Facultates Missionariorum ad Hospitium Montis S. Gotthardi extenduntur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Minister Provincialis Capucinorum Provinciæ Mediolanensis EE. VV. humiliter exponit, quod, cum ex occasione visitationis ad locum Residentiæ, quam sui Religiosi in asperrimo, horrido, ac Italiam à Germania dividente Monte, S. Gotthardi nuncupato habent, sese contulisset, necessarium censuit EE. VV. repræsentari id, quod tam pro continua itinerantium, & ibi transeuntium necessitate, quam pro spirituali suorum Religiosorum ibi degentium consolatione sibi concedi posse arbitratur.

Hinc cum ab Eminentissimo Cardinale Friderico Vicecomite, tunc Archiepiscopo Mediolanensi, in cujus Diœcesi prædictus Mons continetur, efficaces instantiæ S. Congregationi Episc., & Regul. factæ fuissent, quatenus in memorato S. Gotthardi Monte duos Sacerdotes Capucinos cum onere continuæ habitationis collocare sibi liceret, ad effectum, ut semper ibi parati existerent, ad assistendum iis, qui in horridi climatis asperitate, & in loco, saxis formato, sine virgultis, herbis &c. nivibus quasi semper obtecto, & gelu constricto paterentur, aut deficerent, fuit ipsi gratia concessa, Provinciâ Mediolanensi onus duorum Sacerdotum ibi manutenendorum in se suscipiente, prout & defacto ibi duo commorantur, sæpius sub nive incedere coacti, ut Viatores quasi semivivos è rupibus extrahant, & extractos propriis humeris ad ipsorum tugurium deportent, ibi resocillandos.

Cumque sæpius jam acciderit, quod hæretici ibi transierint, qui à Deo moti, & illuminati, & se à Capucinis adjutos videntes spem non modicam dederint suæ ad Catholicam Fidem conversionis, Provincialis prædictus EE. VV. supplicat pro gratia, Religiosis pro tempore in dicto loco S. Gotthardi existentibus solitas Missionariorum facultates communicandi, præsertim cum locus sub ejus Præfectura existat, haud aliter, ac sunt aliæ Residentiæ, & Missiones, quas Provincia Mediolanensis in Valle Misocco, Chiavennæ &c. habet, & Religiosi hujusmodi facultatibus ad certum Animarum provectum sint usuri. Erit quoque specialis coram Deo gratitudo, & meritum operis, assistentia, & favore EE. VV. dignissimi. Quem Deus. &c.

Procurator Generalis, cui zelus, & probitas supradicti Ministri Provincialis Mediolanensis nota est, prædictas instantias suis efficacibus comitatur precibus, quatenus EE. VV. Ei hujusmodi gratiam concedere dignentur.

Die 7. Septembris 1716.

Referente R. P. Sylvio de Cavaleriis Archiep. Athenorum, Secretario, Sac. Congreg. censuit, sub Præfectura P. Angeli Mariæ à Busto, Ordinis FF. Capucinorum, Præfecti Missionum, Provinciæ Mediolanensis, ejusque in officio successorum comprehendi etiam Hospitium PP. Capucinorum in Monte S. Gotthardi, atque adeo Eundem P. Præfectum, aliosque pro tempore posse Missionariis ibi degentibus communicare solitas facultates ad Missiones exercendas. Datum Romæ die, & anno, quibus supra &c.

Jos. Card. Sacripantes Præf.

Locus ✠ Sigilli.

Sylvius Archiepiscopus Athen. Secret.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

In delatione funerum ad exteriorem Ecclesiam Monialium Novariæ, jus funerum cum Cruce, & Stola ad Parochos, & non ad harum Confessarios pertinere: circa quartam funeris ceræ, super Altare positæ, solitum servari: & Anniversarium in casu à Testatore relictum, cum officio, & Missa in cantu à Parocho expleri posse sancitur: Parocho tamen collocutoriis Monasterii, vel Tertiariorum Hospitio in Sabbatho Sancto benedicere, aut aliàs in Ec-

Ecclesia Monialium dictarum Matrimoniis assistere, aut mulieribus post partum benedicere, prohibetur.

NOVARIENSIS.

Exortis nonnullis controversiis inter Moniales Capucinas Civitatis Novariæ, & Parochum Ecclesiæ Sanctæ Crucis ejusdem Civitatis, inter cujus Parochiæ fines Ecclesia prædicti Monasterii sita est, deventum fuit ad subscriptionem quatuor dubiorum, super quibus exquisita fuit informatio Eminentissimi Ordinarii, cumque Parochus det manus super prima parte tertii dubii, necnon super quarto, tota idcircò controversia ad prima duo, & ad ultimam tertii partem restringitur.

Quoad primum itaque dubium Moniales prætendunt, quod delatis ad suam Ecclesiam Cadaveribus Parochianorum, sive Sanctæ Crucis, sive alterius Parochiæ, jus funerum cum Cruce, & Stola, non ad Parochum Sanctæ Crucis, sed ad suum tantummodò Confessarium debeat pertinere, tum propter observantiam, signanter Civitatis Mediolanen. tum quia cum tam hæc Sacra Congregatio, quàm alia Sacrorum Rituum sæpius resolverit, officium super Cadaveribus in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, & non ad Curatos Defunctorum, uti videre est *in Constitutione 93. Alexandri PP. VII. Bull. tom. 6. & in Constitutione 57. Clement. X. eodem tom. 6. Bullorii*. Censura hæc procedens in terminis Monachorum, & Regularium, procedit etiam in terminis Monialium, quando ad earum Ecclesias exteriores Cadavera Defunctorum deferuntur, juxta individuam resolutionem hujus Sacræ Congregationis *die 19. Martii 1639. lib. 16. Decret. fol. 163* quam laudat, & per extensum refert *D. Ursaya discept. 8. part. 1. tom. 1. num. 27. & seq.* Et quia in primo dubio sermo etiam fit de Quarta funebri, quæ Parocho debetur, subdunt Moniales, quod, quatenus Parochus insistere vellit ultimæ Constitutioni Sanctissimi Domini nostri, abrogativæ privilegiorum super non solutione quartæ, supponere de necessitate debet ipsarum exemptionem, cum Constitutio procedat, suppositâ exemptione.

Parochus econtra suæ petitionis fundamentum super delatione Crucis, & Stolæ, & jure funerum, explendo in Ecclesia Monialium, quando ad eam deferuntur cadavera Defunctorum suæ Parochiæ, sive alterius, constituit in specifica observantia Civitatis Novariensis, & Monasterii, quam contendit pro se militare, necnon in dispositione juris; quidquid enim sit in generali quæstione, an privilegia concessa Religiosis, concessa etiam dicantur Monialibus ejusdem Ordinis, affirmativa nihilominus opinio non potest procedere, nisi in materia adaptabili, qualis profectò non est ea, de qua nunc agitur, cum tot obstent Sacrarum Congregationum Decreta, quibus prohibitum est dare sepulturam in Ecclesiis, etiam exterioribus Monialium, quatenus aliquis in ea sepeliri voluerit, juxta latè deducta per *Pignatell. Consult. 177. tom. 4.* & magistraliter per *Eminentiss. Petram in tom. 2. Comment. ad Constit. Apost. pag. 198. num. 27. & seq.* & in eo, quod attinet ad allegatam resolutionem hujus Sacræ Congregationis, subdit Parochus, eam ad summum sibi posse vindicare locum in hypothesi, in qua Moniales sint subjectæ Regularibus, secus autem in casu, in quo versamur, in quo Capucinæ non sunt Regularibus subjectæ, sed Ordinario, & Presbyterum secularem habent in Confessarium, ita, ut, quemadmodum pertinet ad Parochum facere officium super Cadaveribus Defunctorum, qui elegerunt sepulturam in Ecclesiis Regularium subjectorum jurisdictioni Ordinariorum, uti habetur apud *Monacell. in Formulario Tom. 2. pag. mihi 17. num. 70.* & ad eumdem Parochum spectat facere officium funebre super cadaveribus, sepeliendis in Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum, si tumulandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium, juxta Decreta Urbis, & Orbis anni 1703. impressa in *Bullar. S. Mem. Clementis XI. pag. 563.* sic ad eundem Parochum prædicta omnia pertinere dicenda sunt in hypothesi saltem, in qua cadavera deferantur ad Ecclesiam Monialium non exemptarum, sed Ordinario subjectarum. Et sermonem habendo de quarta funerali, Parochus ait, se non recedere à consuetudine Civitatis Novariensis, juxta quam, si tumulandus in Ecclesia Monialium sit de suæ Parochiæ districtu, sibi dantur tres ex quatuor partibus ceræ, retenta per Moniales altera quarta parte; sed si tumulandus sit de aliena Parochia, tunc Parochus Cadaveris recipit ceræ medietatem, & altera medietas dividitur inter Moniales, & Parochum ipsum, intra cujus Parochiæ fines sita est Ecclesia Monialium.

Quoad exempla Anniversaria in suffragium Defunctorum tumulatorum in Ecclesia Monialium juxta ea, quæ proponuntur in secundo dubio, Parochus insistit consuetudini, redactaque demum controversia ad ultimam tertii dubii partem, hoc est, ad jus administrandi Sacramenta tam in vita, quàm in morte, & ad jus tribuendi sepulturam nonnullis Tertiariis, qui Monialibus inserviunt, regula juris est, quod famuli inservientes Monialibus, tenentur satisfacere præcepto Paschali in Ecclesia Parochiali, & quod ad Parochum pertinet, iisdem infirmis Sacramenta administrare, & quod eorum

rum cadavera sunt in Parochia sepelienda, nisi ab eis fuerit alibi electa sepultura, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in *Barchinonen.* 21. *Januarii* 1723. *in Lauden. Jurium Parochialium* 14. *Aprilis* 1685. *In Spoletana Jurium Parochialium* 10. *Aprilis* 1692. *& in Ulixbonen. Occident.* 19. *Septembr.* 1722. nullâ habita consideratione, quod famuli prædicti sint Tertiarii, cum etenim in claustro non vivant, idcircò remanent subjecti Parocho, tam quoad Sacramenta, quàm quoad funera, uti bene perpendit *Eminentiss. Petra ad Constitutiones Apostolicas Tom.* 4. *pag.* 473. *num.* 7. Et in terminis horum Tertiariorum, qui inserviunt hisce Monialibus Capucinis Civitatis Novariæ respondit hæc Sacra Congregatio anno 1640.

At punctum est, quod, teste Eminentissimo Ordinario, Tertiarii isti Habitum recipiunt à Patribus Reformatis, & incedunt sub illorum Cruce in Processionibus; quo stante, operæ pretium est ponderare, an supra relatæ regulæ juris obstet Constitutio Sanctissimi Domini Nostri, edita anno 1725. in qua universa privilegia toti Tertiariorum cœtui, in tres Status distincto, Sæcularium scilicet, Collegialiter viventium, & Regularium, a Summis Pontificibus concessa confirmantur, ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, pro tempore existuri, denuò subjiciuntur, & commendantur.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. An occasione delationis Cadaverum sive Parochia Sanctæ Crucis, sive aliena ad Ecclesiam exteriorem Monialium Capucinarum Parocho Sanctæ Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola privativè ad Confessarium dictarum Monialium, seu potius ipsi Confessario, & an in supposito debeatur ipsi Parocho quarta funeris ceræ, etiam posita super Altare, esto, quod Cadaver sit alienæ Parochiæ?

II. An possit Parochus in eadem Ecclesia, & in suffragium Defunctorum inibi tumulatorum, explere Anniversaria cum Officio, & Missa in cantu, sive ex devotione Hæredum, sive ex dispositione Testatorum?

III. An liceat ipsi Parocho in Sabbatho Sancto benedicere Collocutorium, aut Januæ Monasterii, vel Hospitio Tertiariorum connexi, tum etiam Tertiariis ipsis administrare Sacramenta, sive in vita, sive in morte, vel eorum exequias peragere pro tumulo intra ipsam Ecclesiam?

IV. An valeat Parochus in dicta Ecclesia assistere Matrimoniis, vel eorum denuntiationes facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impertiri in casu.

Ad quæ 23. Augusti anni 1727. à Sacra Congregatione fuit resolutum.

Ad Primum. Ad primam dubii partem affirmativè; ad secundam, negativè; ad tertiam, servetur solitum.

Ad secundum. Affirmativè, quoad Anniversarium relictum à Pedrellio (*Testatore*) & quoad alia coadjuventur probationes.

Ad tertium. Negativè, quoad primam partem, & ad secundam, ad Mentem.

Ad Quartum. Negativè, & amplius in omnibus *non proponatur*.

C. Card. Origus Præf.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Lib. 77. *Decret. Secret. S. Congr. fol.* 396. 458. 517. *& in thesauro Resolut. tom.* 4. *fol.* 82. *&* 103.

Ad commendationem F. Augustini Mariæ à Lugano attentam voluntatem à se geri, Serenissimæ Hungariæ, Bohemiæ &c. Reginæ Mariæ Theresiæ rescribit.

A Tergo. *Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Mariæ Theresiæ, & Bohemiæ Reginæ Illustri.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Officia Majestatis Tuæ à Nobis plurimi fiunt, & fieri profectò debent: sic enim postulat, & Religiosa Tua in Nos, atque Apostolicam Sedem observantia, & insita animo nostro opinio, neminem abs Te commendatum iri, quem regia benignitate dignum non reputaveris. Itaque non dubites, quin sedulò rationem habituri simus Dilecti Filii Augustini Mariæ à Lugano, Sodalis Capucini, ubi de aliquo eligendo Episcopo in Ditione tua Mediolanensi deliberandum Nobis fuerit. Tunc siquidem, ut à Nobis diligenter petis, ad ejus virtutem, partesque sibi merita, gravissimo Majestatis Tuæ testimonio comprobata, accuratè respiciemus, & quantùm pro rerum conditione fieri poterit, dabimus operam, ut commendationem Tuam non leve apud Nos pondus habuisse intelligatur.

Inte-

Interim Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem, Paternæ Charitatis pignus, amantissimè impartimur. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœc. die VIII. Junii MDCCXLI.

I. V. Lucchesinus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brevium ad Principes.

N O T A.

SUos Natales debet Pater Augostinus Maria præmemoratus Lugano, Cantonum Helvetorum Toparchiæ, & Luganum debet P. Augustino Mariæ decus, quod ex hujus sortitur merito; *in patriam enim redundat Civium gloria, acquisita virtute*. Sociam hanc habuit jam ephœbea Augustini ætas, eaque non solùm clarum ex Patritia, Sago, togaque celebri Nevronum Familia ortum illustravit, verum etiam illâ impellente, Sancto P. Francisco per jurata Religionis vota sese dicavit. Provincia, ut Eum formaret in Virum perfectum, prælegendis humanis divinisque Scientiis, illum præfecit, & majoribus officiis adaptavit. Cumque Dominus Ei dedisset vocem, vocem virtutis, non solùm primas Italiæ Civitates facondi sui zeli habuit testes, sed & dignus est habitus, ut non semel in conspectu Serenissimi Lusitaniæ Regis Joannis V. & Augustissimi Imperatoris Caroli VI. per integrum decennium Evangelicæ legis mysteria explanaret.

Ab hoc eodem optimo, & Religionem nostram verè paterni amoris affectu complectente Orbis Principe rei Ecclesiasticæ Concilio Viennæ fuit aggregatus, ac ob gravissima Aulæ negotia ad altefatum Regem ablegatus, nactusque lugubrem infelicemque ex parte honorem, eidem Cæsari in ultima mortis lucta assistendi.

Ab ejusdem Filia Serenissima Hungariæ, Bohemiæ &c. Regina Maria Theresia, postmodum ceu Regius actualis Theologus Romam ad arduum Juris Ecclesiastici negotium tractandum missus, fuit & eadem occasione Summo Pontifici commendatus per literas, ad quas præpositum Breve erat responsivum, & quæ erant tenoris sequentis.

BEATISSIME PATER.

Decem ab hinc annis Colendissimus Dominus, ac Genitor noster Romanorum Imperator, gloriosissimæ memoriæ, operâ, & consiliis Honorabilis Religiosi Patris Augustini Mariæ à Lugano Capucini, Viri in Domum nostram studiosissimi, multisque proinde nominibus, ac titulis de eadem optimè meriti, usus est, quod quidem Sanctitatem vestram latere haud arbitramur. Nos libenter fanè Eundem in his partibus alicui Ecclesiæ Cathedrali præficeremus, nisi ipsum se nostri patrii idiomatis, Ministro Mystæ maximè necessarii, pro modestia, ac probitate sua fateretur expertem, dignitate aliàs longè dignissimus. Quare Eum, si in Ditionibus nostris per Italiam, aliquam Sedem Episcopalem proximè vacare, contingere possit, cujus Patronatus jure haud polleremus, Sanctitati vestræ Eundem de Sancta Ecclesia, & Nobis, Domoque nostra tum bene meritum, ut ipsum aliquo Episcopatu præmietur, ex animo commendatum optaremus, insignem gratiam hanc Pontificiam, P. Augustino collatam, beneficii loco reposituræ. Et quod superest &c.

Datum Viennæ die 26. Aprilis 1741.

M. Theresia.

Quemadmodum ab Alma Urbe absens à Clemente Papa XII. in testimonium rerum, pro Ecclesia bene gestarum Apostolicam Benedictionem, Vaticanosque applausus, ipsi tum Ulyssipone, tum Viennæ per Apostolicos DD. Nuntios patefactos promeruit, ita Benedictus XIV. Eum ibi commorantem sibi acceptum semper habuit, Examinatorem Episcoporum constituit, fixum ad se accessum concessit, donis cumulavit, & plura alia Pontificiæ Clementiæ Ei dedit argumenta.

PROVINCIA BRIXIENSIS.

Ultiplicatam quasi germen agri dederat Dominus *Provinciam Mediolanensem*, *& dispersâ per Statum hujusmodi*, *& Territorium Brixiense Conventuum fœcunditate ita* multiplicata, & grandis *effecta fuerat*, *ut*, *dum omnes personali P. Ministri Provincialis visitatione gaudere haud valebant*, *eam Anno* 1587. *in duas discriminari necessum fuerit*, *in Provincias videlicet Mediolanensem*, *& Brixiensem*.

In hac primum Fratres nostri incolatum ceprunt jam 1535. *in Civitate Bergomi*, *prout Auctor Libri*, *qui* Vinea Bergomensis *inscribitur*, *his commemorat verbis*, *parte* 2. *cap.* 117. Aliqui ferventissimi, & religiosissimi Operarii ingressi sunt hanc Vineam, quando Fratres, dicti Capucini, D. Francisci Patris, suæ Regulæ observantissimi Anno 1535. die 2. Maji Bergomum venerunt, & in Ædicula S. Alexandri Trans Murgulam residere cœperunt, & adhuc non modica observantia resident.

Apostolicus labor, *quo hæc Provincia*, *in opus Evangelii segregata Depositum Fidei in* 17. *Missionum locis custodit*, *& Viri*, *quos ad publica Religionis commoda educavit*, *sunt justa*, *decoraque illius laudatio*. *Laborem*, *collectus in horrea Ecclesiæ fructus*, *Missionariorum generosa in persecutione constantia*, *& data iis Episcoporum Curiensium &c. encomia copiosè testantur*. *Inter Viros Ordinis celebres*, *primas tenet F. Marcus Antonius à Carpenedulo*, *S. R. Inquisitionis Consultor*, *per duodecim annos continuos Pontificia dispensatione Curiæ Procurator*, *ac tandem totius Ordinis Minister Generalis*, *cujus virtutem Populus Hispanus*, *Germanus*, *Gallus &c. devoto ad eum accursu coluit & cujus doctrinam plura typis edita opera*, *ac manuscripta*, *in Bibliotheca Brixiensi asservata*, *dignè commendant*.

Generalem Ordinis Procuram itidem administravit Fr. Joannes Baptista à Sabbio ex nobili, *& pervetusta Carampellorum Familia*, *qui agendorum prudentia*, *& morum candore Ven. Dei Servo Innocentio XI. distinctè charus*, *& ab eodem Ecclesiæ Prælatis*, *ceu vivum virtutis speculum*, *& exemplar*, *ad sequelam fuit propositum*.

Definitorio Generali assedit Frater Mathias à Salodio, *postquam in Galliam*, *& Germaniam commissaria auctoritate ad fundandas Domos ablegatus*, *& felici successu hac Spartâ fuisset functus*. *Habuit hic meritorum suorum Encomiastes Eminentissimos*, *videlicet Cardinales S. Carolum*, *& Fridericum Borromæos*, *Philippum Spinellum*, *& Robertum Bellarminum*, *quorum primus Mathiam Virum* Spiritu Dei plenum, *Secundus* Terrorem, *Tertius* Virum doctum, & Sanctum, *Quartus* Olivam fructiferam in Domo Dei, & Ecclesia Christi nominârunt, *fueruntque post plurium annorum spatium tum ejus lingua*, *quâ per Italiam*, *& Germaniam*, *velut imbres effudit eloquia Sapientiæ suæ*, *tum pollex*, *quo medio*, *plura opera typis cusa*, *vel ad memoriam alias asservata conscripsit*,

pſit, à labe & tabe intacti reperti, & per ejus interceſſionem plurimæ gratiæ à Deo conceſſæ, quas Boverius tom. 2. Annalium fol. 681. ſpecificè enarrat.

Complectitur de facto
Domos Fratrum XXXII.
Miſſiones ſtabiles XIX.
Hoſpitium I.
Monaſteria Monialium V.

Monaſterium Monialium S. Urbani Brixiæ Fratribus pro habitatione alienari, & econtra Domum cum aliis proprietatibus, à quondam Clara Armana Fratribus legatam, renuntiari &c. Vicario Generali Epiſcopi Brixienſis committit.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris noſtri Epiſcopi Brixienſis in ſpiritualibus Generali ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PAſtoralis Officii debitum Nos excitat, & inducit, ut votis illis gratum præſtemus aſſenſum, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium commoditatibus valeat ſalubriter provideri. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte Dilectarum in Chriſto Filiarum Abbatiſſæ, & Conventus Monaſterii Monialium S. Urbani Brixienſis, Ordinis Beatæ Mariæ Virginis, ſecundùm regularia inſtituta S. Auguſtini viventium, & Dilectorum Filiorum moderni Provincialis Domorum Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Mediolanenſis, ac Durantis de Durantibus, Præpoſiti Præpoſituræ S. Mariæ Magdalenæ, etiam Brixienſis, olim Ordinis Humiliatorum, Apoſtolica Auctoritate ſuppreſſi, & extincti, petitio continebat, quod de Anno Domini milleſimo quingenteſimo tertio decimo, tunc exiſtens Archipresbyter Eccleſiæ Brixien., quamdam Eccleſiam ejuſdem S. Urbani, etiam Brixien., cum quibuſdam domunculis, ac horto illi adjunctis, quæ poſſidebat, conceſſit quibuſdam Mulieribus, Deo invocato, pro incboando unum Monaſterium Monialium dicti Ordinis, & ſub Regula ejuſdem S. Auguſtini, cum onere ſolvendi prædicto, & pro tempore exiſtenti ipſius Eccleſiæ Brixien. Archipresbytero unum Ducatum auri de Camera quomodolibet anno in perpetuum, ita ut Monaſterium ipſum, illiuſque Abbatiſſa, & Conventus ſemper deberent eſſe ſub protectione, & regimine, ac gubernio tam in ſpiritualibus, quàm temporalibus dicti Archipresbyteri, & nunquam ſe, quavis etiam Apoſtolica Auctoritate, à cura, & regimine, viſitatione, & correctione prædictis eximere, & retrahere, aut aliorum curæ ſe ſubjicere valerent. Et ſi aliquando contingeret Abbatiſſam, & Conventum hujuſmodi, dictum locum, ſeu Monaſterium deſerere, tunc, & eo caſu dicta Eccleſia S. Urbani, cum Domunculis, & horto prædictis, ac omnibus melioramentis inibi factis, deberent liberè reverti ad ipſum Archipresbyterum, dictamque conceſſionem, ac omnia, & ſingula in Inſtrumento publico deſuper confecto contenta, fel. rec. Leo Papa X. prædeceſſor Noſter approbavit, & apud dictam Eccleſiam S. Urbani Monaſterium hujuſmodi conſtruendi licentiam tribuit, &, poſtquam ſic conſtructum foret, illud ex tunc, prout ex ea die, & econtra in Monaſterium Monialium erexit: necnon anno ejuſdem Domini milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono quondam Eliſabetha de Pinto Nobilis Mulier Brixien. in ſuo ultimo, quod condidit, teſtamento, inſtituit Moniales dicti Monaſterii pro medietate hæredes omnium, & quorumcumque bonorum ſuorum, inter alia, adjecto, quod ſi Moniales prædictæ relinquerent, ſeu dererent Monaſterium prædictum, & ad aliud ſe transferrent, tunc, & eo caſu caderent ab hæreditate præfata, & eo caſu ſubſtituit Confraternitatem S. Urſulæ, ſimiliter Brixien. in locum dictarum Monialium, noviſſimè verò bo. mem. Carolus Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Borromæus nuncupatus, ac Eccleſiæ Mediolanen. ex diſpenſatione Apoſtolica Præſul, ac Viſitator Apoſtolicus Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & aliorum locorum Eccleſiaſticorum Brixien. inter alia viſitando dictum Monaſterium, pro eo, quod non erat adeo munitum clauſura, & prope Arcem Civitatis Brixien., & in vico remoto, & abſtruſo ſitum conſiſtebat, aliiſque for-

forsan de causis decrevit omnino Moniales prædictas transferendas esse ad alium tutiorem, & magis congruentem locum, & hoc judicio, & arbitratu tunc existentis Episcopi Brixien. unde Abbatissa, & Conventus hujusmodi, uti obedientiæ Filiæ cupientes ordinationi, seu decreto prædicto obedire, convenerunt cum dicto Durante de emendo situ, seu loco Monasterii dictæ Præpositure, cum usu illius Ecclesiæ decenti, & longè apto, & pluribus civium, & honestarum personarum ædificiis circumsepto, & per dictum Episcopum ad hunc effectum inspecto, & approbato, cum sedimine, horto, fronte, claustro domibus, fabricis, membris, ac pertinentiis suis, pro livello annuo sexcentarum librarum monetæ illarum partium, incipiente illius solutione in fine anni incepturi à die habitæ pacificæ possessionis Monasterii dictæ Præpositure cum pacto, quod dicta Abbatissa, & Conventus à dicto livello, ac ejus onere se liberare, & affrancare possent, solvendo dicto Præposito duodecim mille libras, convertendas in emptionem unius domus pro usu, habitatione, & necessitate dicti Durantis, & Successorum suorum in dicta Præpositura, aut aliis stabilibus bonis, ac juribus aquarum pro irrigandis bonis stabilibus ejusdem Præpositure, & aliàs, prout eidem Præposito expedire videretur, seu possent assignare tot dominia directa, aut proprietates idoneas, & securas in dicta Civitate Brixien., vel illius clausura, aut alibi, ex quibus ipse Præpositus dictum livellum annuatim perciperet, in evidentem dictæ præpositure utilitatem, ipseque Præpositus nihilominus teneretur, ad celebrationem unius missæ in Ecclesia dictæ præpositure. Sed quia ipsa Abbatissa, & Conventus ob earum paupertatem pretium prædictum persolvendi modum non habent, situm, locum, & usum dicti Monasterii S. Urbani, ac Ecclesiæ, Sacrarii, & totius sediminis, ac ædificiorum intra dicti Monasterii S. Urbani claustra tantum comprehensorum cum aliis fabricis, & ædificiis intra dicta claustra comprehensis, Professoribus Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum hujusmodi vendere, ipsi verò Professores Capucini, quibus aliàs quondam Clara Armana mulier Brixien. in suo ultimo, quod condidit, testamento, legavit quamdam ejus domum, in dicta Civitate sitam, unà cum certis aliis proprietatibus, ad hoc, ut inibi construeretur una Domus dictorum Fratrum Capucinorum cum Ecclesia pro eorum usu, commodo, & habitatione maximè infirmorum, ac sub conditione, quod, si Ecclesia, & Domus hujusmodi non construeretur, dicti Fratres caderent ab hæreditate, & eorum loco eo casu evento dilectum Filium Paulum Stellam, & alios, prout in dicto Claræ testamento dicitur contineri, substituit, sed Commissarii, & Executores dicti testamenti ipsius Claræ, attendentes dictam Domum eis, ut præmittitur, relictam, tum ob ejus angustiam, tum ob qualitatem loci in medio dictæ Civitatis existentis, & à multitudine personarum, jugiter frequentati, aptam non esse, ipsumque Monasterium Sancti Urbani pro usu, & habitatione dictorum Fratrum commodum existere, eamdem Domum dictis Fratribus, ut præfertur, relictam, cum certis proprietatibus illius in emptionem, dicti Monasterii S. Urbani alienare, & in recognitionem dominii, & proprietatis annuum censum, seu livellum sexcentarum librarum monetæ, earumdem partium, in fine anni incepturi à die habitæ pacificæ possessionis dicti Monasterii S. Urbani computandi: nec non tres mille libras planetorum statim habita dicti Monasterii S. Urbani, per dictos Fratres Capucinos possessione, ipsius Abbatissæ, & Conventui solvere intendunt, cum pacto, quod se à dicto censu, seu livello sexcentarum librarum, ac ejus onere, liberare, & affrancare possent, solvendo dictis Abbatissæ, & Conventui duodecim mille libras similes in emptionem alicujus aptioris, & commodioris loci, pro usu, & habitatione dictarum Monialium, & pro dicta liberatione, & affrancatione, ejusdem Abbatissæ & Conventui assignare, tot directa dominia, seu proprietates idoneas, cautas, & securas in dicta Civitate, vel clausuris ipsius Civitatis, ex quibus ipsæ Moniales annuatim percipiant dictum censum, seu livellum sexcentarum librarum, si ad id eis Nostra, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur, & facultas. Quare pro parte Abbatissæ & Conventus, ac Provincialis, nec non Durantis prædictorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, certam de præmissis notitiam non habentes, ac Abbatissam, & singulares Personas Conventus, ac Provincialem, & Durantem præfatos, ac eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac tenores concessionis Ecclesiæ Sancti Urbani, ac literarum, & Instrumentorum, seu scripturarum desuper confectarum, ac ultimarum voluntatum & testamentorum, nec non situationes, confines, vocabula, denominationes, nuncupationes, & annuos valores Monasterii, Domus, & Præpositure hujusmodi, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi suppli-

plicationibus inclinati, Difcretioni tuæ, per Apoftolica fcripta mandamus, quatenus Te de præmiffis diligenter informes, &, fi per informationem hujufmodi repereris præmiffa veritate niti, tunc Abbatiffæ, & Conventui, ut fitum locum, & ufum dicti Monafterii Sancti Urbani, ac illius Ecclefiæ, Sacrarii, totius fediminis, ac ædificiorum, intra ejufdem Monafterii S. Urbani clauftra tantum comprehenforum, cum aliis fabricis, & ædificiis intra clauftra prædicta comprehenfis, ipfis Fratribus Capucinis, pro annuo cenfu, feu livello fexcentarum librarum, pro pretio duodecim millium librarum, ut præfertur, redimendo, nec non tribus mille libris folvendis, ftatim habitâ dicti Monafterii Sancti Urbani, per ipfos Fratres Capucinos poffeffione, nec non Fratribus Capucinis pro annuo cenfu, feu livello fexcentarum librarum, pro pretio duodecim millium librarum, ut præfertur, redimendo, nec non perfonis meliorem conditionem offerentibus, ad effectum folvendi cenfum fexcentarum, & pretium duodecim mille librarum hujufmodi, nec non Duranti prædictis fitum, & locum dictæ Præpofituræ, ac ufum illius Ecclefiæ, cum fedimine, horto fronte, clauftro, domibus, fabricis, membris, & pertinentiis fuis, eifdem Abbatiffæ, & Conventui, pro annuo cenfu fexcentarum librarum, ut præfertur, folvendo, ac pretio duodecim millium librarum, ut præfertur, convertendo, in emptionem unius Domus, pro ufu, & habitatione, ac neceffitate dicti Præpofiti, aut aliorum bonorum ftabilium, aut jurium aquarum, pro irrigandis bonis ftabilibus dictæ Præpofituræ, prout ipfi Præpofito melius videbitur, in perpetuum vendere, & alienare valeant, ita, ut Fratribus olim Ordinis Humiliatorum hujufmodi in dicta præpofitura exiftentibus, quibus idem Durantes tenetur, & non aliis per dictas Abbatiffam, & Conventum provideatur, excepto, dilecto filio Hieronymo Valle, Fratre olim dicti Ordinis Humiliatorum, cui providendum erit per dictum Præpofitum, quoad vixerit, & eo defuncto teneatur in perpetuum, alium ejufdem fuppreffi Ordinis Humiliatorum, fi extiterit, vel alium Sacerdotem in ejus locum furrogare, qui ad Altare Majus dictæ Præpofituræ Miffas, pro eodem Præpofito celebrare debeat, & dicto Altari Majori remaneant paramenta, Calices, Cruces, & alia utenfilia, ac Abbatiffa & Conventus hujufmodi, omnia alia onera dictæ præpofituræ, pro cultus divini manutentione, incumbentia perferre omnino teneantur, licentiam, & facultatem, auctoritate noftra concedas, nec non Abbatiffam, & Conventum hujufmodi à jurifdictione, & fuperioritate dicti Archipresbyteri, dicta auctoritate liberes, ac illas loci Ordinario fubjicias, remanente tamen firma folutione unius ducati prædicti, per Fratres Capucinos, feu Abbatiffam, & Conventum hujufmodi, eidem Archipresbytero, uti antea, facienda, ficque per quofcumque Judices & Commiffarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinales, fublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpetrandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; irritum quoque, & inane decernas, fi fecus fuper his, à quoquam, quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus conceffione dictæ Ecclefiæ Sancti Urbani per dictum Archipresbyterum, ut præfertur, facta, ac literis dicti Prædecefforis, defuper confectis, nec non Elifabethæ, & Claræ prædictarum voluntatibus, quas, quoad hoc fpecialiter, & expresſè commutamus & aliis præmiffis, ac noftra de non tollendo jure quæfito, nec non piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. de non recipiendis novis locis, ad habitandum per Fratres Mendicantes, ac recol. mem. Pauli Papæ II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecefforum noftrorum, de rebus Ecclefiæ non alienandis, ac aliis Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis, nec non Monafterii, & Ordinum prædictorum juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoftolicis in contrarium quomodolibet conceffis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice dumtaxat fpecialiter, & expresſè derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millefimo quingentefimo octuagefimo feptimo idibus Junii. Pontificatus Noftri Anno Tertio.

Ex Archivo Bullarum, Secret. Brevium Apoftolicorum Anni præd. fol. 301.

Monialibus Brixiæ ad fonum Meridiei Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam femel recitantibus, Apoftolicam Benedictionem in perpetuum largitur.

SI-

SIXTUS PAPA V.

Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Capucinis Civitatis Brixien. salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam &c. precibus etiam pro parte Dilectæ in Christo Filiæ Gratiosæ de Suavis Monialis, Gubernatricis vestri Monasterii, vestroque omnium nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis intenti, atque inclinati, Vobis omnibus, & singulis nunc, & pro tempore existentibus, quæ ad sonum campanæ meridiei quotidie semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam devotè recitaveritis, ac pro Sanctæ Sedis Apostolicæ exaltatione; proque Infidelium ad veram Christi Fidem conversione, pias ad Deum, & ad ejus Genitricem Mariam preces effuderitis, Nos, ex parte Omnipotentis Dei, benedictionem Nostram quotidianam impendimus, atque elargimur. Præsentibus, perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die XXI. Septembris MDLXXXVIII. Pontificatûs Nostri Anno quarto.

Autog. in Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 47.

Ædes antiqui Monasterii vendendi &c. Syndico Monialium Cremæ concedit.

Venerabili Fratri Episcopo Cremen. seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit nomine Dilectarum in Christo Filiarum Abbatissæ, seu Priorissæ, & Conventus Monasterii Monialium, Capucinarum nuncupatarum, Cremen. quod ipsæ considerantes earum Monasterium in loco angusto, & minus commodo situm existere, aliud Monasterium in Civitate Cremen. piorum eleemosynis fabricari fecerunt, & ad illud, de Tua, & Superiorum suorum licentia, se transtulerunt, ac ratione constructionis novi Monasterii hujusmodi, grave æs alienum contraxerunt, quod dissolvere, ac Monasterium hujusmodi perficere non possunt, nisi ex venditione quarumdam ædium dicti antiqui Monasterii. Quare pro parte Abbatissæ, seu Priorissæ, & Conventus prædicti, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ædes hujusmodi vendendi facultatem concedere, aliásque desuper opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Abbatissam, seu Priorissam, ac singulares Personas Conventus hujusmodi à quibusvis excommunicationis &c. censentes, necnon prædictarum ædium situationes, confines, vocabula, denominationes, & qualitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus de præmissis Te diligenter informes, &, si per informationem eamdem, ita esse repereris, Syndico dicti Monasterii, Ædes antiqui Monasterii hujusmodi, Ecclesiâ, & Cœmeterio exceptis, cuivis personæ meliorem conditionem offerenti, vendendi, ac pecunias ex venditione hujusmodi provenientes, in sumptus pro perfectione ædificiorum novi, & illius Ecclesiæ hujusmodi necessarios, & non alios usus convertendi, ita tamen, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi, unico contextu fiant, licentiam, auctoritate Nostra, concedas. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. record. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XXIII. Decembris MDCXIII. Pontificatus Nostri Anno nono.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 9.

EPISTOLA

Sacræ Congregationis Episc. & Regular.

Fratres in Monasterium, ad S. Joannem Baptistam nuncupatum introduci, Episcopo Curiensi committit.

AMplitudinis Tuæ ad Sacram hanc Congregationem tertio Idus Augusti datis, Illustrissimi Patres responderi jusserunt, se æqui, bonique consulere, ut Fratres Ordinis Capucinorum in Monasterium, ad Sanctum Joannem Baptistam nuncupatum, ab Amplitudine Tua introducantur, ut Regularem illius Disciplinam restituant, et propterea eidem Am-

Amplitudini Tuæ facultatem, ad id neceſſariam impertiuntur, dummodo hoc ſemel fiat tantùm, ac ſimul eum prædictis Fratribus aliæ Perſonæ ſpectatæ probitatis, ab Amplitudine Tua deligendæ, in ipſum Monaſterium ingrediantur.

Quod attinet ad abſolutionem Caſuum Sanctiſſimo Domino Noſtro in Bulla Cœnæ Domini reſervatorum, iiſdem Illuſtriſſimis Patribus nihil aliud decernere viſum eſt, niſi, ut præfati Fratres Nuntium Apoſtolicum apud Helvetios adeant: de licentia autem libros prohibitos legendi, eum Sanctiſſimo agetur, deinde Amplit. Tua certior fiet. Ego vero &c.

Romæ 16. Octobris 1715.

Ex Reg. Arch. Secret. Congregationis menſis, & anni præd. fol. 145.

Calamitates Eccleſiæ, & Epiſcopatûs Curienſis à Fr. Ignatio à Bergomo ſibi relatas eſſe, Epiſcopo ibidem ſignificat, Eumdemque in ſpem melioris ſortis erigit.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cognovimus jam pridem, nihil tam ſanctum eſſe, quod non Hæreticorum violare conetur audacia, neque tam bene hac ætate egit cum rebus humanis, ut plurimis careamus eorum impietatis, atque crudelitatis exemplis. Quid enim ab iis metuendum non eſt, qui Apoſtolicæ Sedi, communi totius Orbis Parenti, inſidias quotidie moliuntur, & quantum in ipſis eſt, ruinæ periculum ſtruunt? Proinde, quæ atrocia Griſonum facinora nuper commemoravit Dilectus Filius Frater Ignatius Bergomenſis Capucinus, novas quidem noſtris ex oculis lacrymas elicuerunt, & veterum planè calamitatum Nos admonuerunt. Sanè dici non poteſt, quàm Fraternitatis Tuæ miſereamur, neque cum bona voluntate ſolùm eminus Tua, & Catholicæ Religionis damna contemplamur, ſed planè nihil aliud ſtudemus impenſiùs, quam, ut labentem in iſtis Regionibus Eccleſiam, Pontificia auctoritate, curaque fulciamus. Significavimus id jampridem Fraternitati Tuæ literis Noſtris, in quibus Paſtoralis ſollicitudinis mœrorem planè expreſſum contemplari potuiſti. Quantæ curæ Nobis ſit Italiæ pax, & Catholicæ Religionis dignitas, certè Principes, Regeſque Catholici luculenter teſtari poſſunt. Non enim deſidioſi torpeſcimus tantæ ruinæ Spectatores, ſed nihil intentatum relinquimus, quò in vallis Tellinæ diſcordiis componendis, Catholicæ Religionis ſecuritati conſulatur. Tum porrò Venerabili Fratri Alexandro Epiſcopo Camp. Nuntio Noſtro Apoſtolico mandavimus, ut Epiſcopatus Curienſis ruinas ſarcire, & rationes tueri ſumma ope conetur. Ceterum, cum negotium hoc, Regum potentiſſimorum voluntate, ac ferociſſimarum Nationum armis contineatur, miſericordiarum Patrem aſſiduis precibus rogamus, ut omnibus iis conſimilem Noſtræ mentem det. Si enim in Domo Domini ambulaverimus cum conſenſu, deſperandum non eſt, poſſe aliquando Catholico Nomini dignitatem, oppreſſo autem Epiſcopatui Tuo ſalutem recuperari. Noſtris ſuas precationes adjungere nunquam deſiſtat Fraternitas Tua, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Novembris MDCXXI. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſtol. Ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol. 378.*

Fratres Noſtros, ac RR. PP. Jeſuitas in Rhætiam induci, Archiduci Auſtriæ, & Epiſcopo Argentin. &c. Leopoldo commendat.

A tergo. *Venerabili Fratri Leopoldo Epiſcopo Argentin., & Paſſavien.*

GREGORIUS PAPA V.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Felicitati tribuendum eſt Fraternitatis Tuæ, quod tam celeriter in Auſtriacæ Domus poteſtatem eas Regiones redegeris, quæ à Griſonibus recuperatæ, ad Tirolenſem Comitatum pertinere dicuntur, nunc pietatis tuæ erit, id efficere, ut felices etiam Populi videantur, quorum impetus contudiſti, & legiones profligaſti, continget autem id, vel maximè, ſi, cum eos ex hæreticorum ſervitio tua arma exemerint, operam diligenter dederis, ut ab inferorum quoque hoſtium tyrannide liberentur. Id à Te Catholica Eccleſia non ſolum flagitat, ſed exigit, ut jure, ac pietate Fraternitatem Tuam in eo prælio ductam eſſe, compertum ſit. Interfuit profectò eorum Populorum vinci à Fraternitate Tua, ſi ab eorum regimine hæreticos Præfectos

ctos prohibueris, si impios Concionatores zizania ferentes, & diabolicis lsqueis plebem Domioi vincientes inde pro imperio extermi. naveris, illucque Capucinos, Jesuitas, cæterosque Ecclesiasticæ Vineæ Cultores auctoritss tua introduxerit, ut silvescentem jam diu in illis Gentibus Dominicum agrum, ubi pro frumento emioent tribuli, & pro hordeo spinæ, ardentibus charitatis flammis mitigent, & gladio ancipite Verbi Dei inutiles ramos amputent, iisque feminibus fœcundent, quorum proventus Angelorum conviviis, ipsique æterno Patrisfmiliss suavissimi sint. Id, si Fraternitas Tua, quod Te in visceribus Jesu Christi hortamur, præstiteris, Tibi non solum libertatem, qua sub bonis Principibus Provinciæ subjectæ feliciter perfruuntur, sed æternæ quoque salotis spem, in quam ad Catholicæ Ecclesiæ obsequium redeuntes venire poterunt, ii Populi magna ex parte debebunt. Quos certè Austriacæ Domui veram Religionem propugnanti, unquam satis fidos fore suspicari debes, quousque ex eorum animis impierstem eliminaveris. Quam ex animo hujus gloriæ incrementum Nomini tuo cupiamus, corsm uberiùs significavimus Dilecto Filio Michaeli Willio, Consiliario Fraternitatis Tuæ, quem libentercomplexi sumus, Tua negotia obeuntem, & suis meritis, tuaque benevolentia satis superqua commendatum. Ven. Frstri Joanni Episcopo Curicnsi ea loca visitandi, & auctoritate tua suffrageris, iterum petimus à Fraternitate Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die sexta Januarii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Aut. in Archivo Secret. Brev. Apost. ad Principes *Reg. mens.*, *& anni præd. fol.* 450.

In subsidium rei Ecclesiasticæ, in Rhetia &c. nutantis, in Alma Urbe, aliisque Civitatibus, & locis stipem à Fratre Ignatio à Bergomo colligi, & ab eo ipso Pauperum, & Locorum Piorum necessitatibus succurri mandat.

A tergo: *Dilecto Filio Ignatio de Bergomo Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

TUA singularis pietas, & in proximum Charitatis, ac ardens Religionis propagandæ zelus, quibus Te novimus à Domino insignitum, Nos inducunt, ut operâ tuâ in præsentibus necessitatibus utendum duxerimus, sperantes in Domino, fore, ut juxta animi nostri desiderium, quæ Tibi commiserimus, cumulatè, & rectè sis expleturus.

Cum itaque pro Catholicorum Germaniæ fœdere, contra Catholicæ Fidei hostes, ad ejusdem Fidei defensionem inito, præter alios gravissimos sumptus, quos hactenus fecimus, & ad eandem Fidem in universo Orbe propagandam, pro quâ unam Venersbilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationem deputavimus, longè mejores, quam vires Cameræ nostræ Apostolicæ patiantur, impensæ faciendæ sint, & propterea Fidelium auxilium sit necessarium, ideo Te ad hujusmodi subventiones procurandum, & colligendum destinare decrevimus.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi per præsentes in virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus, ut subventiones hujusmodi, tam in Alma Urbe Nostra, quam in aliis Civitatibus, Terris, & locis, ad quæ, ut Te ad hunc effectum transfaras, expediens esse judicaveris, necnon iis in locis, ad quæ personaliter accedere non potueris, per aliquem ex sociis per Te electis, qui Tibi ad hoc idonei videbuntur, procures, & colligas, Tibique, ut præmissa omnia, facilius peragere valeas, è Domo tuæ Regulari, ac etiam extra Urbem præfatam, quando opus fuerit, egredi, ac socios necessarios, & idoneos, qui Te in præmissis coadjuvent, assumere, necnon pecunias, gemmas, & alia, quæ pro subventionibus hujusmodi colligentur, in locis opportunis, donec illa, juxta Mandatum nostrum aliò transferentur, deponere, & deponi facere, ac quibusvis locorum Ordinariis, subventiones præfatas in Civitatibus, Terris, & locis suarum Diœcesum modis, & formis sibi magis benevisis promoveant, subventionesque prædictas, ut illis contribuant, Christifidelibus per Verbi Dei prædicationes commendari sciant, nostro Nomine scribere, necnon in locis, ubi non fuerint Episcopi, seu Vicarii, Verbum Dei prædicare, & Christifidelium confessiones audire, illisque absolutionem, injunctis injungendis, impendere liberè, & licitè valeas, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Præ-

by Google

Præterea, quoniam extra negotium hujusmodi contingere poterit, ut pauperibus piorum eleemosynis subvenire possis, Tibi pariter in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex Piorum Christifidelium eleemosynis, Tibi pro tempore concedendis, pauperum Personarum, & piorum locorum necessitatibus subvenias, & ad hunc effectum etiam eleemosynas hujusmodi petas, recipias, teneas, & de illis disponas, ut præfertur.

Decernentes in præmissis, & eorum occasione Te per Superiores tui Ordinis,quocunque nomine nuncupatos,molestari, perturbari, inquietari, aut impediri nullatenus posse, vel debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,ac dicti Ordinis &c. & Literis Apostolicis, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliisDecretis in contrarium præmissorum &c. innovatis, etiamsi in eis caveatur expressè, quod nullus ejusdem Ordinis Professor, etiam ad pias causas, pecunias petere, illasque, vel Bancarias, aut alias cedulas in deposito habere, seu pecunias hujusmodi dare, vel de eis disponere absque expressâ Superiorum licentia valeat, aut aliàs quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus ad beneplacitum nostrum duntaxat duraturis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XV. Maji MDCXXII. Pontificatûs nostri Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Ex Lib. intitulato Historia Missionum in Rhætia, *Auctore P. Clemente Brixiensi fol. 23. & seq.*

Eidem Fr. Ignatio in locis Missionum Vallis Tellinæ, & Rhœtiæ, ubi Parochi non essent &c. omnia, & singula ad curam animarum pertinentia administrandi licentiam, hancque necessariis Ordinis Sociis communicandi facultatem largitur.

Dilecto Filio Ignatio de Bergomo Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum professori.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Tua singularis pietas, & in proximum charitas, ac ardens religionis propagandæ zelus, quibus Te novimus à Domino insignitum, Nos inducunt, ut opera tua in rebus infrascriptis utendum duximus; sperantes in Domino fore, ut, quæ Tibi commiserimus, cumulatè, & rectè sis expleturus. Cum itaque pro fidei propagatione, ac hæresum extirpatione ad Vallis Telliœ, & Rhœtorum loca à tuis Superioribus missus fueris; Nos, ut munus tuum ad ejusdem fidei propagationem, ac Christifidelium illarum partium animarum salutem melius, & facilius exercere valeas, providere volentes, Tibi in locis prædictis, quæ Episcopos non habent, & in quibus non sunt Parochi, & ubi sunt Episcopi, de eorum licentia, omnia, & singula, quæ ad curam Animarum pertinent, exercere, ac præsentem facultatem tot aliis sociis Tuis, Tui Ordinis Professoribus, quot Tibi necessarii videbuntur, in locis tuæ Missionis communicare liberè, & licitè valeas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem concedimus & impertimur. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Decembris MDCCXXII. Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost., ubi & alia Brevia, quibus facultatem prædictam ad Fratres, etiam non socios, & Presbyteros Saeculares extendere, P. Ignatio concessum fuit.

Archiducem Austriæ Leopoldum de beneficiis Ecclesiæ Dei in Rhætia collatis commendat, &, ut Fr. Ignatii conatus adjuvet, hortatur.

Dilecto Filio Nobili Viro Leopoldo Archiduci Austriæ.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis vir, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Beneficia certè non perdit, quæ in Ecclesiam Dei adeo frequenter confert Nobilitas tua: scimus equidem Pontificum Romanorum Benevolentiam, & propriæ conscientiæ solatia, uberes à Tua pietate existimari, defensæ Religionis fructus: At grandi quoque fœnore auges Tuæ potentiæ præsidia. Rex enim regum, qui in libro æternitatis describit singularia ista Tuæ Religionis exempla, strenuam fidei orthodoxæ propugnantionem remunerabitur Cœlesti Principatu, Austriacam verò potentiam muniet Angelorum excubiis. Hæc præmia Tuæ pietati baud temerè polliceri voluimus, statim ac intelleximus adeo constanter, & acritar à Nobilitate Tua propugnatam fuisse Catholicæ Religionis dignitatem, cum Grisonum Legati nuper à Te flagitarent, in quibusdam Provinciis, auctoritati tuæ subjectis, impunè commorari posse hæreticam impietatem. Perge Nobilis Vir Patrocinio potenti firmare ibi ditionem Petri, speramus autem fore, ut bene se penitus in Rhœtia habeat res Catholica, si pios conatus Religiosi Sacerdotis Ignatii Capucini juvare perseveraveris. Illum igitur accuratissimè commendamus Nobilitati tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Martii MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Aut. in Arch. Secret. Brevium Apostol. ad Principes *Reg. mens. & anni prædict. fol.* 108.

N O T A.

Vas electionis fuit sæpedictus P. Ignatius à Bergomo, vel, si mavis, à Casnigo, ex honesto Imbertorum Satu ortus, cum inter Missionarios, quos Provincia Brixiæ anno 1621. ad incoliam, spinis tribulisque scatentem Rhœtiæ vineam plantandam ablegavit, fuerit primus. Ivit & Ignatius gaudens ad laborem, cum supra alias virtutes, Zelus propagandæ Orthodoxæ Fidei principem locum in ejus vendicaverit corde.

Cum autem ab inimico homine Zizania ita superseminari adverteret, ut fructus Evangelii ad Messem maturare haud valeret, Ecclesiæ & Principum præsidium imploravit; hinc anno 1622. Romam, ad Gregorium Papam XV. anno 1625. Parisios, ad Regem Christianissimum. anno 1626. demum Romam, ad Urbanum VIII. & 1627. Œnipontum ad Archiducem Leopoldum, & hujus suasu Viennam ad Augustissimum Imperatorem Ferdinandum II. se contulit, & languentis Missionis statum potenti illorum virtuti commendavit. Omnes quidem concurrerunt in auxilium, at effectum impedivit versipellis hæreticorum furor, hinc, quas contumelias, Ignatius pro Nomine Jesu passus fuerit? judicatu facilè est illi, qui vires odii contra Fidem, ferociæ naturæ uniti agnoscit. Quò magis autem Hæretici splendorem Ignatianæ virtutis obfuscare nitebantur, eò altiore eminuit radio. nam dum fictas maculas contra illum cogitabant, Mulier ex viso Ignatii vultu in lachrimas soluta sese fubor natam fulsfa fatetur. Ignatium ubique Magum proclamant, & Equus virtutem ejus genuflexus testatur. Calumniis dum hæreticus famam Ignatii impudenter lacerat, Ignatius mortem, ad quam condemnatus jam erat, inimico condonari orat.

In exercitio hujusmodi virtutum, & Evangelizantis laboris Apostolatum suum usque ad annum 1632. continuavit, quo humanas exuvias in suavissimi odoris fragrantia, 6. Martii deposuit, exspectans in Conventu Tirani, donec veniat immutatio ejus.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

Articuli, & Conventiones de divisionibus Ecclesiarum, & earum redditibus pro pluribus Missionum locis facti rescinduntur, & nonnulla alia pro bono Religionis agenda præscibuntur.

Die x. *Januarii* MDCXXXIV.

Referente Eminentissimo D. Cardinali Antonio (Barberino) literas Nuntii Helvetici, Præpositi Curiensis, & Patris Irenæi Præfecti Missionum Capucinorum Rhætiæ de Conventionibus circa divisiones Ecclesiarum, & redditnum earum propositis Commissariis, qui fuerunt Deputati à Legbis Rhætorum ad componendas differentias inter Capucinos Missionarios, & Hæreticos Rhætiæ, Sacra Congregatio decrevit, ut sequitur.

Primò. Conventiones, & divisiones prædictas Ecclesiarum, & reddituum earum inter Catholicos, & Hæreticos esse improbandas, & rejiciendas, quia per eas positivè probarentur exercitia hæreticorum, eisque cooperarentur Catholici contra leges divinas, & humanas.

Se-

Secundò. Laudandos esse Missionarios, qui prædictis divisionibus, & conventionibus contradixerunt, easque rejecerunt, & commonendos, ut easdem semper rejiciant, illisque contradicant, & se opponant.

Tertiò. Quia non expedit Catholicos in medio Hæreticorum sine Pastore Catholico derelinquere; præcipiendum esse Patribus Missionariis, ne à Missione ullo modo discedant, sed in ea permaneant, & exercitia sua Catholica faciant eo modo, quo poterunt, non tamen in Ecclesiis, ubi hæretici sua execrabilia exercitia peragunt, reddituſque Ecclesiarum, quos poterunt habere, sine tamen prædictarum Conventionum approbatione, recipiant.

Quartò. Soli P. Bonaventuræ de Valle Tellina, ob causas à Præposito Curiensi recensitas, licentiam discedendi à Missione concedendam esse, & Generali Capucinorum præcipiendum, ut ei quamprimum obedientiam, honorificam tamen, stantibus ejus repetitis instantiis, pro licentia discedendi à Missione concedat, & transmittat.

Quintò. Hujusmodi Decretum Nuntio Helvetico mittendum esse, ut illud Missionariis communicet, eisque præcipiat, ut illud observent juxta illius tenorem, & continentiam.

Sextò. Commonendum esse eundem Nuntium, ut Missiones Capucinorum Ministris Regis Christianissimi commendet, eosque roget, ut Missionarios à molestiis hæreticorum defendant, juventque, ubi & quando opus fuerit, quia Sacra Congregatio idem præstabit.

Septimò, & postremò scribendum esse Præposito Curiensi, ut Missionarios foveat, eosque juvet cum prædictis Ministris, addita in litteris gratiarum actione de iis, quæ hactenus fecit pro prædictis Missionariis, & scripturis ad S. Congregationem transmissis.

Ex lib. intitulato Hist. Missionum FF. Capucin. Provinciæ Brixiæ *fol. mihi* 127. & 128.

Legatum pium Ecclesiæ Loci de Pignò applicari, ad instantias Fratris Irenæi Præfecti, Episcopo Curiensi committit.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii, Irenæi Præfecti Missionum, Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Rhætiæ, Nobis expositum fuit, quod quondam Stephanus de Pignò Curien. Diœcesis, in certis bonis stabilibus unum legatum centum Florenorum, pro duabus Personis, quæ pro eo ad Sanctum Jacobum de Galitia peregrinentur, reliquit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Personæ non reperiantur, quæ peregrinationem hujusmòdi cum tam modica provisione suscipere velint; Nobis propterea dictus Exponens humiliter supplicari fecit, ut Legatum prædictum cuidam pauperi Ecclesiæ dicti loci de Pignò applicare, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Irenæum specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut legatum centum Florenorum hujusmodi, dictæ pauperi Eccclesiæ Loci de Pignò, auctoritate Apostolica applices. Non obstantibus voluntate dicti Stephani, quam quoad præmissa sufficienter commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Martii MDCXXXV. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 13.

Festum Dedicationis Ecclesiæ B. Virginis Mariæ de Sagagno, in diem Populo commodiorem transferri, Eidem Episcopo committit.

Venerabili Fratri Episcopo Curien.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Irenæi, Ordinis Fratrum Minorum, Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professoris, Præfecti Missionum Fratrum prædictorum Rhætiæ Nobis

Nobis expositum fuit, quod Festum Dedicationis Ecclesiæ Beatæ Mariæ Virginis de Sagagno in Rhætia, in die Populo valde incommoda celebratur; quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Irenæum, ac Populum prædictum specialibus &c. volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei Catholicæ præpositorum consilio, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, ut Festum Dedicationis Ecclesiæ prædictæ in alium diem, Populo commodiorem, auctoritate Apostolica, transferas. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Martii MDCXXXV. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Reg. præd.

N O T A.

Succinctum de Vita Patris Irenæi supramemorati, & Patris Ignotii in officio Superioris Missionum Successoris, Nobis præbet inscriptio, Imagini ejus in Conventu Brixiæ ita apposita:

Reverendus Pater Irenæus à Casali Mauro, sicut non vulgari vivendi stylo consuetus, ita nec vulgari præconio celebrandus. Per duorum supra quadraginta annorum curricula inter Rhætos versatus, Superiori primo in officio succedens, Orthodoxam Fidem, propemodum collapsam, maximis sudorum impensis restituit, roboravit, ampliavit, non minùs oratione, & ærumnis, quàm studio, & doctrina, hæreticorum multos tam publicis, quàm privatis altercationibus convicit, eorum malleus, absque rapina dictus. Si plurimas ejus virtutes, præclaraque gesta nosse cupis, Empyrea consule astra: diutino languore, in quo mirabili patientia effulsit, confectus, è terris sublatus, æternis sociandus, obiit in Conventu Brixiæ die octava Junii Anno Christi 1681. *ætatis suæ anno* 80. *Religionis verò* 59.

Concessionem sitûs ad Monasterium, seu Abbatiam Sanctorum Gervasii, & Prothasii spectantis, pro amplianda nova Fabrica Conventus Brixiensis, extra Urbem, ratihabet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Brixiensis, quod aliàs ipsis à tunc existente Episcopo Bergomensi, quidam situs super certo monticulo, spectante ad Monasterium, *Abbatia* nuncupatum, Sanctorum Gervasii, & Prothasii, quod Dilectus Filius Annibal Bentivolus, Clericus Ferrarien. ad præsens in Commendam, ad sui vitam, ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, ad effectum inibi unum Conventum dicti Ordinis jam inceptum fabricandi concessus fuit, verùm quia situs hujusmodi satis angustus evasit, ita ut eorumdem Fratribus necessitatibus servire minimè potuit, præfati Fratres aliam parvam ejusdem situs quantitatem, eidem Conventui pariter contiguam, sibi concedi desiderant, præfatusque Annibal Abbas, præfatam sitûs hujusmodi quantitatem, sese eisdem Fratribus concessurum offert, si Nostra, & hujus Sedis Apostolicæ ad id sibi licentia suffragetur, & facultas. Nobis dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. Eidem Annibali Abbati, quod ipse eisdem Exponentibus, eam terreni, seu situs hujusmodi quantitatem, quæ eorum necessitatibus sufficiat, non tamen tabulas triginta quatuor mensuræ illarum partium excedat, concedere liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis, ac dicti

dicti Monaſterii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Decemb. MDCXXXIX. Pontificatus Noſtri Anno decimo ſeptimo.

Ex Reg. Secret. Brev. Apoſt. menſ. & anni præd. fol. 46.

N O T A.

Huic eidem Conventui alium ejuſdem Abbatiæ ſitum, pro æquanda Eccleſiæ platea concedi, Epiſtolâ Sacræ Congregationis Epiſcop. & Regular. Eminentiſſimo Cardinali, & Epiſcopo Brixienſi commiſſum eſt ut ſequitur:

CUM Fratres Capucini Conventus Abbatiæ nuncupati expoſuerint, quod occaſione Fabricæ novæ Eccleſiæ, modico ſitu unius perticæ incirca, valoris ſcutorum decem duntaxat, ſterili, & Abbatiæ Sanctorum Gervaſii, & Prothaſii, dominium illius habeatis, fructum nullum afferente, ad plateam ante Eccleſiam æquandam, indigeant, & ſupplicaverint, quatenus moderno Abbatiæ Poſſeſſori, facultas ſitus hujuſmodi, pro memorato effectu alienandi tribuatur, Eminentiſſimi Domini mei, audita deſuper Eminentiæ Veſtræ relatione, benignè condeſcendunt, & Eminentiæ Veſtræ arbitrio, ac prudentiæ, Oratorum inſtantiis ſatisfaciendi remittunt, dummodo terrenum quantitatem, & valorem prædictum non excedat, Abbat ſponte conceſſioni conſentiat, hocque ſub reſervatione Dominii directi, & regreſſus pro omni caſu, quo prædictum Conventum, & Eccleſiam deficere contingeret, fiat. Die 12. Decembris 1659.

Ex Reg. Secret. Congreg. anni, & menſ. præd. fol. 295.

Paramenta, vel quæcunque alia de ſacra ſupellectile, ex Eccleſia Domûs Brixiæ extrahi prohibet, & prohibitionis copiam in valvis Eccleſiæ, vel Sacriſtiæ affigi jubet.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CONſervationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Eccleſiæ, Conventus Civitatis Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quantum cum Domino poſſumus, benignè conſulere, ac Dilectos Filios Guardianum, & Fratres dicti Conventus ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quiſquam, ſive ſæcularis, ſive Regularis, etiam quavis auctoritate, ſuperioritate, vel officio fungens, vaſa, Calices, Candelabra, Cruces, lampades, planetas, tunicas, tapetes, & alia paramenta, & ornamenta Eccleſiaſtica, tam ex auro, quam argento, vel quavis alia materia confecta, ac ſupellectilia ſacra quæcumque, tam hactenus per quoſcunq; Chriſtifideles dictæ Eccleſiæ donata, & aſſignata, quam impoſterum forſan donanda, & aſſignanda quibuſvis aliis Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, ſeu locis piis, vel perſonis quibuſcunque commodare, aut ſub quovis quæſito colore, ingenio, prætextu, cauſa, ratione, vel occaſione ex Eccleſia, & Conventu prædictis, ſeu illorum Sacriſtia extrahere, & aſportare, ſeu, ut commodentur, aut extrahantur, & aſporteotur, permittere, aut conſentire audeat quovis modo, ſeu præſumat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis, per contrafacientes ipſo facto, abſque alia declaratione incurrendis, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut præſentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Eccleſiæ, ſeu illius ſacriſtiæ, aut alio loco perſpicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi poſſit, affixum aſſiduè remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris XI. Octobris MDCXLVIII. Pontificatus noſtri Anno quinto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ., & anni præd. fol. 154.

DE-

DECRETO

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

Fratres Provinciæ pro Missionibus Rhœtiæ confirmantur, & pro opportuniore harum gubernio varia Ordinantur.

Die 5. Maji 1651.

PRoponente Eminentissimo D. Cardinali Ginetto libellum supplicem porrectum pro parte PP. Capucinorum Provinciæ Brixiensis, petentium, ut Sacra Congregatio, aut eos à Missione Rhœtiæ dimittat, aut opportuna remedia, pro recta dictæ Missionis gubernatione præscribat pro majori ejusdem Sacræ Congregationis servitio, & eorundem Patrum quiete. Eminentissimi PP. intuitu servitii à Religione Capucinorum in Missione Rhœtiæ optimè præstiti, Patres Provinciæ Brixiensis ad dicta loca confirmaverunt; cum conditione tamen, quod eorum Præfectus Vice-Præfectos, Officiales, & Missionarios eligat, & constituat semper in Capitulo, & Definitorio Provinciali, eosdem de loco ad locum minimè permutare possit absque ejusdem Capituli, & Definitorii voto, dummodò non adsit causa urgens, quæ dilationem temporis minimè patiatur: insuper, quod de omnibus, & singulis supradictis certioretur Sacra Congregatiu, ut pro arbitrio ipsius acta probentur, aliàs nulla reputentur.

Quotiescunque autem Præfectus aliquem ex Missionariis reperiat, qui quocumque prætextu se difficilem ostendat exequutioni eorum, quæ per eumdem prædictum Præfectum, aut præsentes Definitores ei fuerint mandata, aut præscripta, sive ad remotionem, sive ad mutationem de loco ad locum, prout supra, sive quoad assignationem socii, sive quoad aliâ quæcumque, regimen Missionum concernentia, eumdem statim à Missionibus removere possit, & debeat, nullâ prorsus habitâ ratione, aut respectu ad petitionem, aut instantiam cujuscunque, excepta dumtaxat ipsa Sacra Congregatione.

Insuper dixerunt, quod nulli ex Missionariis, absque expressa Præfecti, aut Definitorii, prout supra, obedientia, divertere liceat sub quocunqne prætextu ad loca quæcumque extra Missionem, dummodo non sit de Mandato Sacræ Congregationis de Propaganda Fide: secus autem facientes, ipso facto Officio Missionarii, ac facultatibus privati, & ad alias peragendas perpetuò inhabiles remaneant.

A. C. Capponius.

Ex Reg. Procuræ Generalis de Missionibus. Vide & infra alia Decreta ad hæc relativa &c.

Fr. Christophorum Tusculanum à se benignè auditum, Consulibus Rhœtiæ Catholicæ significat, Eosque de Pontificia cura reddit certiores.

Dilectis Filiis Consulibus, & Deputatis Rhætorum Catholicorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

UT summa omnia de Nostra in Vos charitate, ac paterna benevolentia polliceri possitis, vestræ virtutis, ac pietatis est. Ac propterea omni Vobis studio, & cura adesse Nos cupere, dilectus Filius, ac Religiosus Vir, Frater Christophorus Tusculanus, ex Capucinorum Ordine restabitur. Quem, ut libenter audiremus, vestra in primis causa fuit, quæ Nobis semper cordi futura est, quæque eum Religione ipsa, sanctaque hac Sede maximè conjuncta est, & pro qua secunda Vobis omnia ab immortali Deo precamur, & Apostolicam Benedictionem amanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Natalis Rondininus Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mensis & anni præd. f.* 42.

DE-

DECRETO

Sacræ Congreg. Episcop. & Regular.

Translatio Conventus Fratrum de Loco Curzani ad locum Trinzani, Eminentissimo Episcopo Brixiensi committitur.

SUpplicantibus Provinciale, & Definitorio Provinciæ Brixiensis, pro facultate transferendi Conventum loci Curzani, ad Terram Trinzani.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consult. Episcop. & Regular. præposita, attentis narratis, censuit committendum, prout vigore præsentis Decreti committit Eminentissimo Ottobono, Episcopo Brixien. ut constito sibi de præmissis, & postquam fuerit constructus novus Conventus, cum Ecclesia, aliisque requisitis ad præscriptam Apostolicarum Constitutionum, petitam licentiam pro suo arbitrio, & prudentia concedat. Romæ 9. Maji 1664.

M. Card. Ginettus.

E. Episcopus Camerin. Secret.

Ex Reg. Secret. Congregat. mens. & anni præd. fol. 99.

NOTA.

Fuit & postea àb eadem Sacra Congregatione venditio, seu permutatio situs veteris Conventus concessa, pro quo porrectus est libellus supplex, tenoris sequentis:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

CApucini Provinciæ Brixiensis, cum debita licentia, & ex motivo aëris minus pari, Monasterium Curzani deseruerunt, cum intentione fundandi novum in Terra Trinzani, jam verò situm veteris Conventus in valore ad 1045. scuta Romana ascendentem, cum situ Archi Præbendæ Trinzani, ad scuta 768. æstimato, permutare intendunt, & quamvis Syndicum Apostolicum, qui fundum antiqui Conventûs pro parte permutet, nominare possint, nihilominùs cum prædicta Archi-Præbenda sit feudum Ecclesiasticum, & ideo ex hac parte requiratur hujus Sacræ Congregationis facultas, EE. VV. humillimè pro hac supplicant &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcop. & Regular. præposita, attentis narratis, & audito Procuratore Generali Ordinis hujusmodi, petitam licentiam benignè concessit, modò tamen in Instrumento desuper celebrando, omnes clausulæ, conditiones, & cautelæ hinc inde favorabiles, & pro reciproca securitate, aliæque necessariæ, & opportunæ serventur.

M. Card. Ginettus.

E. Episcopus Camerin. Secret.

Ex eodem Reg. fol. 180.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Fabricam Monialium Lonati, Monasterium declarari, & Clausuram in eo induci, Episcopo Veronensi nonnullis præscriptisconditionibus,committitur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Veronensis, referente Eminentissimo Petruccio, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit eidem Episcopo, ut, veris existentibus narratis, & postquam sibi constiterit, Fabricam novi Monasterii, cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, Refectorio, Dormitorio, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana, sufficienter instructam; necnon ex eleemosynis piorum Benefactorum decem, & octo Religiosas commodè sustentari posse, renovata tamen obligatione in forma valida penes acta Curiæ Episcopalis præfatorum Nobilium Virorum in omni casu, quo eleemosynæ ipsis non suppetant,dandi,& solvendi singulis annis dicto Mo-

Monasterio, & Monialibus, vel earum legitimo Procuratori summam pecuniæ necessariæ pro earum substentatione, & Monasterii manutentione, ad petitam prædicti Monasterii erectionem sub Regula Capucinarum Sanctæ Claræ, Ordinis Sancti Francisci, & subjectione Ordinario loci pro tempore, pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, procedat, cum facultate eidem Episcopo duas Moniales Monasterii Sanctæ Mariæ Angelorum ejusdem Ordinis, ipsarum tamen, ac Patriarchæ Venetiarum consensu accedente transferendi, ita, ut translatio ipsa rectâ viâ, ac sine ullo ad extraneum locum diversione, comitantibus honestis Matronis, ac, si commodè fieri possit, proximioribus Consanguineis Monialium transferendarum fiat, quæ quidem in dicto Monasterio per sexennium tantùm, si tamdiù pro introducenda, & stabilienda Regulari Disciplina necessarium reputabitur, commorentur: necnon Capellanus pro Capellania in Ecclesia dictarum Monialium perpetuò erigenda sit amovibilis. In reliquis verò, ea omnia, quæ per Sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Monasteriorum Sanctimonialium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Romæ 18. Aprilis 1698.

Autog. in Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni præd.

N O T A.

Usque ad annum 1705. mansit suspensa hujus Decreti executio ex eo, quod Fabrica præscriptam Monasterii perfectionem non attigisset. Renovatis proin dicto anno à Monialibus Clausuræ instantiis, hanc con. ludi Illustrissimo Domino Ordinario literis sub 7. Augusti ejusdem anni 1705. datis à Sacra Congregatione confirmatum fuit. Harum vigore Illustrissimus Dominus Joannes Franciscus Barbadicus 9. Jan. 1707. jussa explevit, & clausuram decrevit juxta acta Cancellariæ Episcopalis, de quibus exemplar in Archiv. Ord. Armario. *Provincia Brixiensis*, asservatur.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

Moniales Bergomi tres Missas, ad quas Missa quotidiana reducta fuit, per viginti annos applicari facere obliviscentes, & supplicantes, ab hujusmodi omissione absolvi, & ad tertiam partem legi faciendam obligari, Episcopi arbitrio, & conscientiæ remittitur.

B E R G O M E N.

Ad tenorem Testamenti Antoniæ Almidanæ de Zanchis, conditi anno 1608. ambo Collegia, seu Monasteria Monialium Capucinarum, & Sanctæ Ursulæ Ordinis Carmelitarum, æqualiter successerunt in illius hæreditate, ascendente ad summam scutorum 941. monetæ Romanæ. Verùm, quia Testatrix præcepit, utrumque Collegium celebrare facere debere in earum Oratoriis Missam quotidianam, prævidítque in casu insufficientiæ redditaum, ex fructibus faciendum esse multiplicum pro congruenti eleemosyna. Moniales præfatæ anno 1611. obtinuerunt à Vicario Generali facultatem statim deveniendi ad celebrationem dictarum Missarum, absque effectuatione Multiplici, cum hoc tamen, quod de proprio semper supplere deberent summam deficientem, quibus tamen omnibus, expressis Sacræ huic Congregationi anno 1627. reportarunt committi Episcopo illarum reductionem, qui postmodum præfata onera reduxit ad tres Missas in hebdomada in utroque Collegio.

Viginti tamen ab hinc annis Moniales Capucinæ immemores hujus obligationis, unam tantùm Missam in hebdomada celebrari fecerunt, cum applicatione Sacrificii, non pro Anima Testatricis, sed Monialium Defunctarum, sed hodie certiores redditæ de earum obligatione, intendunt in posterum dictas Missas celebrari facere, ad formam enarratæ reductionis, ad quem effectum addiderunt dictæ hæreditati alia scuta 95. de proprio, quia tamen ob earum paupertatem non valent Missas prætermissas adimplere, supplicant pro illarum condonatione.

Die 7. Julii 1703. Sacra Congregatio Concilii, attenta relatione Episcopi Bergomen. benignè commisit eidem, ut veris existentibus narratis, & injuncto Oratricibus obligatione celebrandi tertiam partem omnium trium Missarum prætermissarum, intra tempus ab eodem Episcopo præfiniendum, easdem super omissione præfata pro suo arbitrio, & conscientia misericorditer absolvat.

B. Card. Panciaticus Præf.

J. D. Thomatus Secret.

NO-

Digitized by Google

N O T A.

De Monialibus prædictis de loco Alcami Bergomum translatis, in Arch. Secretariæ Congregationis Episc. & Regular. inveniuntur epistolæ registratæ sequentes:

Ad Episcopum Bergomi.

Illustrissimi Domini mei concedunt, ut Moniales Capucinas, si in loco, in quo Monasterium fundarunt, commodè morari nequeant, Amplitudo Tua ad alium aptiorem, juxta earum instantias, in adjuncto Memoriali expressas, transferri disponat. Volunt autem iidem Illustrissimi, Amplitudinem Tuam in cautelam commoneri de Decreto in Congregatione facto, & à Sanctissimo approbato, quo statuitur, ut nullum deinceps Capucinarum Monasterium erigatur, si bona propria, per quæ de congrua substentatione securæ reddantur, non habeant, & quod in Monasteriis jam erectis Novitiæ sine dote non amplius admitti debeant, cum hoc caritatis tempore, in hujusmodi Monasteriis, graves confusiones cum scandalo, & Divini cultûs detrimento visæ fuerint. Romæ 22. Decembris 1594.

Ex Reg. anni prædicti fol. 60.

Ad Eumdem Episcopum.

Virgines ibidem, quas Capucinas vocant, clausurari, & ex eleemosynis, à Civibus recipiendis vivere, Sacræ huic Congregationi consultum non videtur, si certum prius non sit, quod locus Civitatis pius, & dives, illas in protectionem recipiat, & eas, quoad omnia necessaria manutenere in perpetuum se obliget. Hinc Amplitudo Tua ita fieri curabit, &, ut de licentiis, aliisque dispositionibus provideatur, notitiam dabit. Romæ 30. Octobris 1609.

Ex Reg. anni præd. fol. 70.

Ad Eumdem.

Cum Sacra Congregatio à Domino Cardinale Delphino certa reddatur, quod Moniales Capucinæ ibidem non solum pro necessario usu sufficientes, sed etiam superfluas habeant eleemosynas, Illmi Domini mei indulgent, ut Amplitudo Tua, si Monasterium omnia debita requisita habeat, sitque canonicè erectum, clausuram concedere possit, ita tamen, ut numerus earum ad 25. figatur, ex nullo unquam casu, vel ab Amplitudine Tua, vel ab Ejus Successoribus, sine speciali hujus Sacræ Congregationis dispositione adaugendus, & advertatur, ne clausura ita tutò sit munita, & aliæ officinæ ita bene provisæ, ut verosimiliter nulla unquam debeat timeri confusio. Et Dominus &c. Romæ 9. Octobris 1618.

Ex Reg. anni prædicti fol. 336. a tergo.

Ad Eumdem.

Cum Moniales Capucinæ ibidem Sacræ Congregationi exposuerint, scrupulum, quo circa recipienda legata, Dotes, aliosque redditus, & eleemosynas, à Personis piis eisdem relictas afficiantur, eumque ex eo, quod sine hujusmodi subsidio difficulter sustentari possent, quæsiverint, an tuta conscientia talia recipere valerent? Illustrissimi Domini mei Amplitudini Tuæ significari jusserunt, quod talia legata sine ullo scrupulo recipi posse, prædictis Monialibus notificet. Romæ 7. Februarii 1620.

Ex Reg. anni prædicti fol. 38.

Presbyteros Sæculares, qui in Ecclesias Parochiales Vallis Mesolcinæ, Missionariis expulsis, se intruserunt, ac Laicos ad id concurrentes, excommunicari, resipiscentes autem absolvi &c. ac Missionarios in pristinum restitui, Episcopo Curiensi committit.

Ven. Fratri moderno Episcopo Curien.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut accepimus, nonnullæ perturbationes, & scandala ob controversiam, inter Dilectos Filios Clerum sæcularem Vallis Mesolcinæ istius Diœcesis, & Missionarios Or-

Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, ejusdem Vallis super quibusdam Parochialibus Ecclesiis, per ipsos Missionarios antea administratis, modo verò ab eodem Clero sæculari vi, ac defacto cum eorundem Missionariorum expulsione occupatis, vertentem, in dies oriantur: Nos de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propsgandæ Fidei præpositorum consilio, facultates, nuper Venerabili Fratri Johanni Christnphoro Episcopo Domitiopolitan. quem per quasdam nostras desuper in simili forma Brevis die ix. Aprilis proximè præteriti expeditsa literas Vallis prædictæ Visitatorem Apostolicum deputavimus, concessas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium suspendentes, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, dictos Presbyteros sæculares, qui sese in Ecclesias Parochiales prædictas intruserunt, cœterosque etiam laicos, quos Tu graviter hac in re deliquisse compereris, excommunicatos dicta auctoritate declsres, &, quatenus resipiscant, veniamque poscentes, à similibus excessibus in posterum abstinere firmiter promiserint, eosdem, ut supra, excommunicatos, imposita eis pro præmissis arbitrio Tuo aliqua pœnitentia salutari, ab excessibus prædictis, ac censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet ea de causa per eos incursis, dicta auctoritate in forma Ecclesiæ privata, in utroque foro absolvas, & totaliter liberes, pœnasque præfatas eis grstiosè remittas, & condones: ac cum ill s super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter præmissa innodati, in suis Ordinibus (non tamen in contemptum clavium) ministrarunt, quomodolibet contrsćta, ita ut ills & iisdem præmissis non obstan., dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, Clericali charactere, illiusque privilegiis, ac Minoribus, & sacris etiam Presbyteratus Ordinibus, per eos, aliàs ritè susceptis, uti, seu quatenus illos nondum susceperint, ad eos, si ad id alias idonei reperiantur, servatis servandis promoveri, & promoti in illis, etism in altaris ministerio ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, respectivè eadem auctoritate dispenses. Præterea Missionarios supradictos in pristinum restitui mandes, & non aliàs. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, Tibi harum serie, auctoritate prædicta tribuimus & impertimur. Non obstan. Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis edjtis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Dstum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris. Die iv. Junii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Oliverius.

Ex Reg. Archiv. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 19.

D E C R E T O

Sacræ Congreg. Episcop. & Regul.

Constructio Hospitii in loco Demi Bertii sub nonnullis Clausulis conceditur.

SAcra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attenta relatione Emin. Episcopi Brixien. Eidem benignè remisit, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu Parochi, intra cujus Parochiæ limites prædictum Hospitium situm est, pro suo arbitrio, & prudentia indulgeat, ut Fratres Capucini Oratores in Hospitio, privato tantùm, continuare valeant cum habitatione, quæ tsntummodò deserviat pro recipiendis Religiosis itinerantibus, quod in illo nulla servetur forma Regularis, non erigatur Ecclesia, seu Oratorium formale cum Janua in publica via, sed tantùm Oratorium internum, ad effectum inibi Missas, & Orationes privatas pro eorum Spirituali usu tantùm celebrandi, quod in illo Sacramenta non administrentur, nec fiant publicæ conciones, nec præter Missas privatas, Divina, aliæque functiones peragantur, nec tumulentur cadavera, nec retineatur Campana, nec aliquod signum extrinsecum, quod naturam, & conditionem meri, & simplicis Hospitii sæcularis transcendat, & insuper, qunad Regulares, ad illud se transferentes titulum Præsidentis, seu alterius Officialitatis non assumant. Romæ 5. Septemb. 1710.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Archiv. Secret. Congreg. mensis, & anni præd.

D E C R E T O

Ejusdem S. Congreg.

Pro ampliando Conventu Manerbii petium terræ ad RR. PP. Augustinianos

nos Brixiæ fpectans emi, feu permutari conceditur.

Eminentiffimi, & Reverendiffimi Domini.

GUardianns, & Fratres Capucini Manerbii in Ditione Brixienfi humillimi Oratores exponunt, quod à multis annis eorum Conventus redditus fit fanitati nocivus, ita quidem, ut multoties in illo 3. vel 4. Religiofi duntaxat maneant. Procedit juxta Phyficorum effatum hujufmodi infalubritas ex fabricæ, & Cellarum anguftiis, hinc illius ampliatio neceffaria judicatur; cum autem hoc abfque duobus campis terreni, Claufuræ Conventûs contigui, & ad RR. PP. Auguftinianos Conventûs S. Barnabæ Brixiæ fpectantis fieri nequeat, hi autem rogati ceffioni fe confenfuros refponderunt, fi Benefactor, qui aliud terræ petium non minoris conditionis fubrogaret, reperirietur. Hunc in finem fe obtulit D. Bernardinus Leale, qui ex pura charitate, & devotione, quam erga S. Ordinem gerit, alios duos campos, poffeffioni ipforum PP. Auguftinianorum incorporatos, & bonitatis fine comparatione majoris emit. Quo à Patribus hifce cognito, & bene examinato unanimi Capituli confenfu prædictum terrenum cedere conclufierunt, fi ab EE. VV. ipfis id permutandi concedatur facultas. Inde ab ipfis PP. Auguftinianis, & multò magis ab Oratoribus EE. VV. humillimè fupplicatur, quatenus faciendæ hujufmodi permutationis affenfum præbere dignentur.

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentiffimorum, & Reverendiffimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifc. & Regul. præpofita, attentâ relatione Emin. Epifcopi Brixienfis, eidem benignè remifit, ut veris exiftentibus narratis, & , poftquam compererit, in evidentem Conventûs utilitatem fore ceffuram, petitam facultatem faciendi præfatam permutationem pro fuo arbitrio, & prudentia Religiofis Auguftinianis impertiatur, ita tamen, ut permutatio ipfa unico contextu fiat, & in cafu evictionis, vel moleftiarum tam in petitorio, quàm in poffeffòrio refervetur regreffus favore ejufdem Conventûs, ac primæva jura. Romæ 23. Junii 1713.

G. Card. Carpineus.

F. Arch. Nicænus Secret.

Ex Reg. Congreg. menf. & anni præd.

Nonnulla circa gubernium Provinciæ præfcribit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

PAftoralis Officii Nobis divinitus commiffi cura animum noftrum follicitat, ad ea peculiari paternæ charitatis ftudio ftatuenda, per quæ Religioforum Virorum, qui fpretis mundi illecebris Altiffimi obfequiis fefe fub fuavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, ac felici regimini opportunis rationibus falubriter confulatur. Exponi fiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Maria à Venetiis, Frater exprefsè profeffus, ac Definitor, & Cuftos Provinciæ Venetæ, necnon Commiffarius Vifitator Generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Francifci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum dicta Provincia Brixien. conftet duabus Cuftodiis, feu Nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet; Fratres Bergomenfes, utpote votorum, five fuffragiorum numero inferiores, paffim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam à præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per fexennium continuum perdurant, unde, & ambitus confovetur, & juftitia diftributiva læditur, ac vitiofa perfonarum acceptio inducitur, interque duas Cuftodias, feu Nationes præfatas graves contentiones, ... frequenter, & præfertim occafione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non fine notabili religiofæ difciplinæ, & Fraternæ charitatis detrimento: ideo ipfe Joannes Maria, qui occafione vifitationis ejufdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit, animi fui fenfum protulit ad occurrendum ejufmodi, aliifque incommodis, exinde provenientibus, plenè expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ ftabiliatur, ita, ut bis Minifter Provincialis ex Cuftodia Brixien., quæ plures habet Conventus, ac femel ex Cuftodia Bergomen. eligatur, & quia Cuftodia Brixien. decem ab hinc annis Provincialatum hujufmodi obtinet, idem Minifter Provincialis in Capitulo Provinciali, proximè celebrando ex Cuftodia Bergomen. affumatur, Definitorum verò Provinciæ præfatæ duo ex fingulis Cuftodiis hujufmodi effe debeant. Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipfius Ordinis confuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimium regimini, & fuperioritati affuefcant, quodque Guardianatibus unius Cuftodiæ indifcriminatim præficiantur Fratres alterius Cuftodiæ, ac Familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utri-

utriusque Custodiæ promiscuè adscribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Joannis Mariæ votis, hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut inposterum in prædicta Provincia Brixien. supramemorata alternativa in illius Provincialatu exactè servetur, ita, quod duobus trienniis Minister Provincialis ex Fratribus Custodiæ Brixien., altero verò triennio, ex FF. Custodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Minister Provincialis ex eadem Custodia Bergomen. assumatur, utque ex singulis Custodiis præfatis duo Definitores Provinciales semper esse debeant, & Guardiani ultra triennium in ejusmodi muneribus durare non possint Guardianatus autem uniusCustodiæ absque ullo discrimine conferantur Fratribus alterius Custodiæ, atque in Conventibus Provinciæ prædictæ Fratres utriusque Custodiæ de Familia promiscuè, ac insimul collocentur, & coovivant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno quinto.

N O T A.

Ex eo potissimum motivo debuit hoc Apostolicum Breve hic apponi, & annotatione circumscribi, ne Lector, qui illud in Bullario, quod *Romanum* vocant, sine animadversione impressum reperit, in errorem abducatur, firmumque illud autumet, quod juxta Documenta in Archivo generali Ordinis, Armario *Provinciæ Brixiensis* mancum, & insubsistens cumulatè probatur, & tenetur.

D E C R E T O

S. Congregationis de Propaganda Fide.

Varia Decreta, circa Missiones Rhætiæ aliàs emanata, revocantur, & alia confirmantur.

Die 4. Septembris 1735.

Cum ex parte P. Bartholomæi ab Iseo, nuper Præfecti Missionum PP. Capucinorum Provinciæ Brixiensis in Rhætia, preces huic S. Congregationi porrectæ fuerint, per quas, consulendo, sicut ipsi videbatur, meliori earumdem Missionum regimini, petebatur confirmari, & renovari Decretum quoddam, ab eadem Sacra Congregatione, referente clar. mem. Cardinali Ginnetto, sub die 5. Junii 1651. editum; Eminentissimi Patres re maturè perpensâ, ac præsenti præfatarum Missionum statu præ oculis habito, ejusmodi supplicationibus minimè annuendum, sed èconverso cōfirmanda, & renovanda esse censuerunt, prout confirmarunt, & renovarunt, atque omnino servari, & exequi mandarunt posteriora Decreta, quæ sunt tenoris sequentis, videlicet:

Die 15. Februarii 1712. Referente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino, D. Cardinali de Comitibus, Sacra Congregatio decrevit PP. Capucinos Missionarios in Rhætia, quolibet triennio de uno loco ad alium transmittendos esse, & post sexennium omninò ad suam Provinciam remittendos, reservatâ tamen facultate P. Præfecto Missionum, ut valeat pro temporum opportunitate, & rerum contingentiâ, consulto tamen semper D. Nuntio Helvetiæ, & cum ejus assensu, tam ante, & ultrà biennium, quàm ultrà, & ante sexennium, præfatos Missionarios respectivè retinere in Parochiis, & Provinciis, & ab eisdem removere; injuncto præcepto, ut quolibet anno idem Præ-

fectus

ſectus tranſmittat notulam Miſſionariorum, & muneris, in quo exercentur, D. Nuncio, qui ad Sacram Congregationem omnia referat.

Die 20. *Auguſti* 1712. *referente Eminentiſſimo Domino Cardinali de Comitibus, Sacra Congregatio decrevit, ſcribendum per Dominum Secretarium P. Gabrieli Præfecto Miſſionum Rhætiæ, ut nullâ interpoſitâ morâ acceptet Decretum editum ſub die* 15. *Februarii* 1712., *eique debitam præſtet executionem, ſtatim providendo loca de conſuetis, neceſſariis, & opportunis Religioſis Miſſionariis. Poſſe nihilominus Patrem Præfectum earumdem Miſſionum occurrentibus caſibus, in quibus dilatio valeat eſſe obnoxia Animarum ſaluti, & Miſſionum profectui, quocumque tempore revocare particulares Miſſionarios, aliis contextualiter ſubrogatis: cum declaratione tamen, quòd idem P. Præfectus Miſſionum teneatur ſtatim certiorare, & Sacram Congregationem, & Dominum Nuncium &c.*

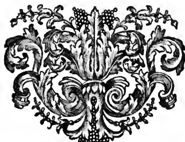
Die 29. *Januarii* 1733. *referente Eminentiſſimo Domino, D. Cardinali Barberino ſtatum Miſſionum Capucinorum Provinciæ Brixienſis in Rhætia, Sacra Congregatio juſſis, ac rationabilibus cauſis mota, inter alia decrevit tollendum eſſe omnino abuſum audiendi Confeſſiones Mulierum in cubiculis Hoſpitiorum. Et inſuper exercentes curam Animarum, eorumque Coadjutores, ſubjici debere examini Ordinariorum.*

Ea autem omnia in recenſitis Decretis contenta, prædicti Eminentiſſimi Patres, referente R. P. D. Philippo Maria de Montibus Secretario adamuſſim ſervari, & plenæ executioni demandari, iterum, ut ſuprà, præceperunt. Datum Romæ ex Ædibus præfatæ Sacræ Congregationis die, & Anno, quibus ſupra.

V. Cardinalis Petra Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Philippus de Montibus Secret.

PRO-

Post tot, & supradictas sectiones remanent adhuc huic Provinciæ:
Conventus Fratrum XXXII.
Hospitia IV.
Monasteria Monialium strictè talium I.
Denominativè talium I.

Donationem Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Terræ Finarii, Fratribus ab Episcopo factam, Apostolica auctoritate confirmat, ac eamdem Ecclesiam, ejusdemque Domum in Conventum cum omnibus privilegiis erigit.

SIXTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Ad Perpetuam rei memoriam.

Piis fidelium votis, quæ Religionis propagationem, divinique cultus augmentum respiciunt, ut optatum sortiantur effectum, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilecti Filii Ministri Generalis, Ordinis FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum petitio continebat, quod aliàs Venerabilis Frater noster Joannes Baptista, Episcopus Savonensis animadvertens incolas, & Habitatores litoris maris Terræ Finalis, Savonen. Diœc. singulari studio erga Ordinem prædictum, ob pium, & laudabile ipsorum Fratrum vivendi institutum, moveri, Ecclesiam S. Joannis extra muros, & procul à dicta Terra consistentem, quæ olim eorumdem Incolarum, & Habitatorum Parochialis erat, & à qua cura animarum, illi tunc incumbens abdicata, & ad aliam Ecclesiam commodiorem canonicè translata fuerat, eidem Ordini pro una inibi ejusdem Ordinis construenda Domo, de Incolarum, & Habitatorum prædictorum consensu, quantum in eo fuit, ordinaria sua auctoritate concessit, prout in litteris desuper confectis dicitur contineri.

Quare pro parte dicti Ministri Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejusdem Ordinis propagationi & ampliationi, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui divini cultûs augmentum, ejusdemque Religionis propagationem, ac animarum salutem nostris potissimùm temporibus, sinceris desideramus affectibus, Ministrum prædictum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac concessionis, & desuper confectarum litterarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Ecclesiam prædictam eisdem Ministro & Ordini de novo, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus: & nihilominus illam, quæ nullos redditus præter eos, qui ex ejus domo, & horto colliguntur, seu percipiuntur, habet, ac hujusmodi illius domum, & hortum in Domum dicti Ordinis, cum illius Ecclesia sub invocatione ejusdem S. Joannis, ac Claustro, Refectorio, Dormitorio, Hortis, Hortalitiis, Infirmaria, Cellis, & universis aliis officinis, membrisque necessariis & opportunis pro usu, & habitatione perpetuis unius Guardiani, & ad minus decem Fratrum ejusdem Ordinis, qui inibi sub regulari observantia, & humilitatis spiritu juxta ipsius Ordinis Regularia Instituta altissimo famulentur, divinisque laudibus insistant, ac sub obedientia, correctione, & visitatione dicti, & pro tempore existentis Ministri Generalis, ac Dilectorum Filiorum, aliorum Superiorum dicti Ordinis remaneant, ac aliàs in omnibus, & per omnia adinstar aliarum ejusdem Ordinis Regularium Domorum, perpetuò, sine tamen alicujus præjudicio, auctoritate & tenore præmissis, erigimus, & instituimus, ac eidem Domui sic erectæ, illiusque Guardiano, & Fratribus inibi commorantibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, quibus aliæ Domus ejusdem Ordinis, earumque Guardiani & Fratres de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ipsi similiter, ac pariformiter uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Nec non præsentes litteras nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defe-

ctu,

ctu, etiam ex eo, quod interesse habentes, seu prætendentes, vocati, & causæ, propter quas emanarunt, coram loci Ordinario verificatæ & approbatæ non fuerint, vel ex quavis alia, quantumcunque juridica, ac etiam necessariò exprimenda causa, notari, impugnari, vel invalidari posse.

Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papa VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Professores nova loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare præsumant absque Sedis prædictæ licentia speciali, de prohibitione hujusmodi specialem, & expressam mentionem faciente, aliisque Apostolicis, ac in Parochialibus, & Synodalibus Conciliis editis spectalibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio babenda, aut aliqua alia exquisita forma ad boc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergo omnino hominum liceat banc paginam nostræ absolutionis, concessionis, erectionis, institutionis, indulti, Decreti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem boc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentissimo octuagesimo quinto tertio decimo Kal. Augusti Pontificatus Nostri anno ptimo.

Intus plicam: *Com. Capilupus*.

Supra plicam: *Hieronymus Declus*.

Bulla formata in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Novissimè in favorem partim hujus Conventus emanatum est Decretum, quod sequitur.

IN Causa Savonensi inter PP. Capucinos ex una, & PP Observantes Reformatos, ex altera, in qua proposita & examinata fuerunt infrascipta dubia nempe.

Primum. An liceat PP. Capucinis Finarii, & Congregationi Tertiariorum erectæ in ipsorum Ecclesia celebrare Festum S. Antonii de Padua cum Novena eodem tempore, quo eclebratur à Patribus Reformatis?

Et secundum. An liceat PP. Reformatis celebrare Festum S. Francisci cum Novena eodem tempore, quo celebratur à PP. Capucinis?

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regul., præposita, re undique maturè discussa, referente Emin. D. Cardinale Bichio Ponente benignè rescripsit affirmativè ad utrumque. Romæ 8. Mart. 1743.

Jos. Card. Firrao.

C. Archiepiscopus Damiat. Secretarius.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis, mensis, & anni prædictorum.

Ad Conventum Voraginis â Sæcularium subjectione eximendum, quædam terræ petia permutari concedit, ita tamen, ut spatium pro via ad Conventum amplianda sufficiens reservetur.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Savonen. sive Vicario in Spiritualibus Generali, & Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Savonen.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi nobis nuper fecerunt Dilecti Filii modernus Provincialis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Januensis, & Franciscus Pinellus, nec non hæredes quondam Dominici Carri clerici, seu alte-

alterius Civitatis, vel Diœcesis, quod ipse Provincialis providè considerans, Domum Regularem dicti Ordinis loci Voraginis Savon Diœcesis, dictæ Provinciæ non modicam subjectionem recipere à quodam Terræ petio, ad Dilectum Filium Antonium Giosinum legitimè spectante, dictæ Domui regulari contiguo, ex quo ob illius eminentiam prospectus patet per dictæ Domûs Regularis fenestras, & cancellos in mansiones, seu cellulas, & cubicula Domus Regularis hujusmodi, tractavit cum dicto Francisco de ei tradendo, & assignando duo petia terræ, *fossias* nuncupata mensuræ illarum partium, aliàs eidem Domui Regulari per Salvaginam, ac aliud terræ petiolum, eidem Domui Regulari pro ejus horto hortalitio per Dominicum præfatos donata, quod quidem terræ petiolum duabus fassiis prædictis contiguum, & valoris insimul in proprietate trecentorum quinquaginta scutorum auri in auro existit, ita tamen, ut relinquatur, seu reservertur tantum spatii ex fassiis, & petiolo terræ prædictis, quod sufficiat ad ampliandam viam, quâ itur ad prædictam Domum Regularem, idque usque ad palmos sexdecim, si, & quatenus eidem Domui Regulari tradatur, & liberè assignetur primodictum terræ petium per Franciscum prædictum, ad hunc effectum longè majori pretio trecentorum quinquaginta scutorum similium jam sursan acquisitum, seu acquirendum, quem quidem tractatum Franciscus præfatus gratum habens, se ad primodictum terræ petium cum dictis hæredibus pro duabus fassiis, & terræ petiolo prædictis, modo, & forma præmissis permutandum promptum, & paratum obtulit. Quare Exponentes præfati asserentes permutationem hujusmodi, si fiat, in evidentem commoditatem prædictæ Domûs Regularis cessuram esse, ob idque cupiant Franciscus, & hæredes ad illam deveniendi, Provincialis verò suo, & dicti Ordinis nomine usum primodicti terræ petii acceptandi per Nos, ac Sedem Apostolicam sibi licentiam concedi, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur scripturarum desuper confectarum, si quæ sint, tenores, & Datas, nec non singulorum terræ petiorum prædictorum situationes, confines, vocabula, & denominationes præsentibus pro expressis habentes, ipsosque Exponentes specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non eorum quemlibet, & dictæ Domus Regularis singulares Personas a quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Vestræ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus specificatis prius coram Vobis dictæ terræ petiis, ac vocatis ad id, qui fuerint vocandi, Vos de præmissis omnibus, & singulis diligenter informetis, &, si per informationem eandem Vobis conjunctim procedentibus, legitimè cōstiterit, permutationem hujusmodi, si fiat, in evidentem dictæ Domus Regularis cessuram esse commoditatem, Francisco, & hæredibus ad illam, ut præfertur, deveniendi, & Provinciali prædictia usum primodicti terræ petii acceptandi, licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedatis, & impartiamini. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs Regularis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XVIII. Aprilis MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Vestrius Barbianus.

Exemplar. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Januensis.

Monasterium suppressæ Congregationis Fratrum Minorum Reformatorum Conventualium in loco Quarti, Fratribus cum omnibus juribus &c. consignari committit.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro, pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci exposito, quod ipsi strictiorem Vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisierant, & in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujusmodi vivebant, Idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super reformatione hujusmodi inquietari contingeret, supplicationibus eorundem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cæptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque, Apostolica Auctoritate perpetuò approbavit, & con-

firmavit: novissimè autem per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi non eos in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodiisse, sed, quod plures differentias inter eosdem Fratres Reformatos, & Fratres Conventuales, non Reformatos, ortas esse, & pariter vigere. Nos præmissis ubviare, ac aliàs desuper opportunè providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex præmissis, aliisque justis, & rationabilibus causis, animum nostrum moventibus, Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, omnia, & quæcunque illius officia, & ministeria, necnon Domos, & loca Regularia quæcumque, & in quibusvis Provinciis existentia, & ad eos spectantia, ac statuta, & consuetudines, & decreta, necnon privilegia, & Indulta tam specialia, quam generalia perpetuò suppressimus, & extinximus, ac ab eisdem Fratribus Conventualibus Reformatis Domos, Conventus, & loca, ac bona mobilia, & immobilia, & se moventia ubique gentium constituta, sacram quoque, & communem supellectilem, ipsorumque omnium usum, usumfructum, administrationem, & possessionem spiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem, eis quomodolibet competentia abstulimus, & ablata esse, censeri voluimus; Necnon Domos, & Conventus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, certis modo, & forma tunc expressis concessimus, & assignavimus, aliaque fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in dicti Sixti Prædecessoris sub plumbo, & Nostris, desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut accepimus, Dilecti Filii Fratres Minores Ordinis ejusdem S. Francisci Capucini nuncupati pro suis usu, & habitatione, Domo Regulari suppressæ Congregationis hujusmodi loci Quarti Januensis Diœcesis maximè indigeant, & Dilectus etiam Filius Minister Generalis eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, ut Domus Regularis prædicta eisdem Fratribus Capucinis concedatur, expresè consenserit. Nos ad eximios, atque multiplices fructus, quos ipsi Fratres Capucini ardentis Religionis zelo, & spectatâ toto Orbi Regularis Disciplinæ observantiâ, ac jugiter spiritualium operum exercitio in Vinea Domini afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, dignum quin potius debitum reputavimus, eorundem Fratrum Capucinorum necessitatibus aliqua in parte consulere. Itaque eosdem Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut attento consensu præfato, Domum Regularem suppressæ Congregationis hujusmodi dicti loci, cum omnibus, & singulis juribus, & pertinentiis suis universis, Fratribus Capucinis prædictis, quos Procurator Generalis ejusdem Ordinis ad hoc deputandos duxerit, authoritate Nostra concedas, & assignes, inducens eos dicta auctoritate per Te, vel per alium, seu alios in corporalem, realem, & actualem possessionem Domus Regularis, ac jurium, & pertinentiarum suarum hujusmodi; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti opportuna remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon Ordinum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum in Arce Gandulfi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris, Die xx. Octobris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno quarto.

V. Theatinus.

Exempl. in Arch. generali Ordinis Armario prædicto. Vide, & de hac Domo alia infra.

Con-

Domum veterem Portûs Mauritii, Serenissimæ Reipublicæ concedi, & aliam ibidem construi, Episcopo Albinganensi committit.

A Tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Albinganensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Nobiles Viri, & Gubernatores Reipublicæ Genuensis, quod Dilecti Filii, Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, unam Domum Regularem in loco Portus Mauritii, Dominii dictæ Reipublicæ, Albinganensis Diœcesis, construi facere ceperunt. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, ut locus prædictus tutior, & securior reddatur, Dux, & Gubernatores præfati, illum munire, & in meliorem formam seducere intendant, & propterea situ dictæ Domûs Regularis uti posse, summoperè desiderent. Nos Ducis, & Gubernatoris præfatorum votis, quantum in Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam nomine &c. inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut, empto prius per eosdem Ducem, & Gubernatores prope, & extra muros dicti loci altero situ, eisdem Fratribus Capucinis, pro alterius Domûs Regularis erectione opportuno, & ejus pretii, quo alius situs, in quo dicta Domus Regularis construi cepta reperitur, emptus, seu sequisitus fuit, & soluto Fabricæ dictæ Domûs construi cœptæ, ut præfertur, justo pretio, ad effectum aliam Domum Regularem pro Capucinis hujusmodi construere, Duci, & Gubernatoribus prædictis, Domum Regularem, sic construi cæptam, sive illius situm, aut ejus partem in usum supra expressum, auctoritate Nostra concedas, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facias, dicas, geras, & exequaris, super quibus plenam, & amplam Tibi facultatem, & auctoritatem, eadem auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur. Non obstantibus felic. recordat. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, &, quatenus opus sit, dicti Ordinis &c. roboratis statutis, & consuetudinibus &c. ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die VI. Novembris MDCXXVII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

V. Theatin.

Exemplar in Arch. Generali Ordin. Armar. prædicto.

Syndicum unum, ad vendendum dictæ Domus destinatum Situm, & alium pro ampliando Viridario Domûs Genuensis constitui, P. Ministro Provinciali concedit.

A Tergo. *Dilecto Filio Ministro Provinciali Fratrum Capucinorum Provinciæ Januen.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecisti, quod, cum Viridarium Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Januen. ampliare necesse sit, Tuque situm ad hoc opportunum repereris, ampliatio verò hujusmodi, nonnullis ex causis, ad præsens fieri nequeat, dictusque situs damna jugiter patiatur, idcircò, ac etiam destructa veteri Domo dicti Ordinis loci Portus Mauritii Albiganen. Diœcesis, nova Domus construenda est, Tuque situ ad hoc destinato, qui, ut asseris, damna similiter patitur, uti nequeas, duos Syndicos interim, ut infra, deputare posse plurimum desideras: Quare Nobis humiliter supplicari fecisti, ut Tibi de opportuna ad hoc licentia providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur specialem Tibi gratiam facere volentes, Teque à quibusvis excommunicationis &c. absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi unum, qui primodictum, & alterum, Syndicos, qui secundodictum, situs hujusmodi, Sedis Apostolicæ nomine, quibusvis personis, meliorem conditionem offerentibus, interim, donec ampliatio, & novæ Domus constructio prædictæ fiant, locare, & arrendare, pecuniasque exinde provenientes, penes Montem Pietatis, aut Personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illas in novæ Domus, ut supra, constructionem, Domorumque Regularium ejusdem Ordinis ampliationem convertendi, deponere possint, & debeant, eligendi, & deputandi licentiam, & facultatem, Apo-

Apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die v. Junii MDCXXXX. Pontificatus nostri anno sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. fol. 31. de quo Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Partem sitûs Conventûs in loco Voraginis, pro alio æquivalente permutandi, facultatem largitur.

A Tergo. *Dilectis Filiis Guardiano, & Fratribus Domûs Regularis Ordinis Capucinorum de Vorazè, Diœcesis Saonen.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod Vos, ut Domum Vestram Regularem, sive illius Clausuram, in quadrum redigere valeatis, parvum situm ejusdem Domus valoris vigintiquinque scutorum circiter in sorte principali, pro tantumdem alterius situs dictæ Domui Regulari contigui, ad Dilectum Filium Franciscum Pinellum incolam istarum partium spectantis, permutare desideratis, si Nostra, & Apostolicæ Sedis licentia Vobis ad id suffragetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, permutatio hujusmodi, si fiat, in evidentem dictæ Domus Regularis utilitatem, & commodum cessura erit. Nobis propterea humiliter supplicari fecit dictus Procurator Generalis, ut Vobis Apostolicam in præmissis licentiam concedere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur specialibus favoribus, & gratiis Vos prosequi volentes, & Vestrûm singulares Personas, à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Vobis, ut parum situs Vestræ Domus Regularis hujusmodi, pro tantumdem alterius situs prædicti, permutare liberè, & licitè possitis, & valeatis, licentiam Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod, si permutatio hujusmodi, vigore præsentium fiat, pars situs per Vos permutandi pro evictione secundo dictæ partis situs Domui Vestræ Regulari perpetuò hypothecata remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die VII. Junii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Exemplar in Archivo Gener. Ord. Armar. Provincia Januensis.

Nonnulla petia Terræ, Canoni Capellaniæ Sancti Abenatis Januæ, annuatim solvendo obnoxia, pro amplianda Domo, & Horto loci Quarti alienari, & alium perpetuum redditum Canoni prædicto substitui, Archiepiscopo &c. ac Præposito Januen. committit.

A Tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Januensi, sive ejus Vicario in spiritualibus Generali, & Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Januen.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecti Filii, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domus Regularis Sanctæ Mariæ de Succursu nuncupatæ, Ordinis Fratrum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, loci Quarti Januen. Diœces. necnon Joannes Antonius Ansutius, perpetuus Capellanus perpetuæ sine cura Capellaniæ, sub invocatione, seu ad Altare Sancti Abenatis in Ecclesia Januensi sitæ, quod aliàs quondam Jacobus de Oderio laicus, dum vixit, dicti loci, & nonnulli forsan alii Christifideles providè animadvertentes, unum fundum incultum, valoris in proprietate trecentarum librarum monetæ Januensis, summam quadra-

gin-

ginta duorum Ducatorum auri de Camera, vel circiter constituentium, solutioni unius novem solidorum, & octavæ partis unius paris Capponum, valoris insimul duorum juliorum, vel circiter ad ipsum Jacobum: & aliud Terræ petium, vitibus propagatum, primo dicto contiguum, valoris etiam in proprietate quadringentarum librarum similium, summam quinquaginta ducatorum parium, vel circa conficien. solutioni alterius viginti solidorum ejusdem monetæ, summam aliorum duorum juliorum, vel circiter, ad Dilectos Filios Andream, & Jacobum Fratres de Clavaris, necnon reliquum Terræ petium etiam vitibus propagatum, petia in loco prædicto, seu illius territorio, prope Domum Regularem prædictam sita, suisque notissimis confinibus circumscripta, ad Petrum, & Benedictum Fratres de Ferettis, laicos illarum partium, Dilectos Filios quoad utile, quò verò ad directum illorum Dominium ad Capellaniam prædictam legitimè respectivè spectan. valoris quoque in proprietate aliarum quadringentarum, & quinquaginta librarum similium, summam quinquaginta quinque ducatorum parium, vel circiter solutioni perpetuorum Canonum annuorum aliorum viginti trium solidorum, & septem denariorum ejusdem monetæ summam aliorum duorum juliorum monetæ Romanæ parium, plus, & minus constituen. erga Capellaniam prædictam, ratione concessionum Emphitheuticarum perpetuarum, olim ipsius Jacobi de Oderio, & Andreæ, & Jacobi Fratrum de Clavaris, necnon Petri, & Benedicti prædictorum antecessoribus, seu aliis auctoribus de illis per dictæ Capellaniæ Capellanum, seu Capellanos tunc existentes, de licentia Sedis Apostolicæ factarum obnoxia, pro ampliatione dictæ Domus Regularis, seu illius hortorum, vel hortalitiorum, plurimum necessaria esse, Jacobus Oderius videlicèt, ob eum, quem erga Sanctum Franciscum, & Fratres Capucinos prædictos gerit, devotionis affectum, utile primò dicti terræ petii dominium ad eum, ut præfertur, spectans, ad effectum infrascriptæ illius affrancationis Guardiano, & Conventui dictæ Domûs Regularis, donatione purâ, perpetuâ, & irrevocabili gratiosè donavit. Andreas verò, & Jacobus de Clavaris, ac Petrus, & Benedictus Fratres prædicti, reliqua duo Terræ petia prædicta ad eos respectivè, quoad utile domioium, ut præfertur, spectantia, seu illorum utile dominium hujusmodi, quibusdam piis Personis pretium illorum, & valorem hujusmodi eis persolventibus, ac illa etiam simili donatione Guardiano, & Conventui prædictis, ad similiter illorum affrancationis effectum donantibus, seu donare; & præterea eidem Capellaniæ pro affrancatione singulorum Terræ petiorum hujusmodi annuum & perpetuum redditum tutum, & securum loco Canonum hujusmodi, & illorum affrancationis assignare intendentibus, perpetuò vendiderunt, possessione minimè traditâ, seu vendere decreverunt, hisque mediantibus dictus Joannes Antonius Capellanus, fundum, & petia Terræ hujusmodi à solutione ulterioris Canonis annui, seu annuæ responsionis hujusmodi, necnon à natura Emphyteutica, aliisque oneribus, quibus fundus, & terræ petia hujusmodi, illius ratione erga eamdem Capellaniam quomodolibet obnoxia esse dignoscuntur, perpetuo reservato Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito affrancavit.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa pro necessaria ampliatione Domus Regularis, aut illius hortorum, & hortalitiorum facta esse, & in evidentem ejusdem Capellaniæ utilitatem cessisse, seu cedere, etiam dignoscantur, & propterea tam Joannes Antonius, quàm piæ Personæ prædictæ, ac Guardianus, & Fratres dictæ Domus Regularis cupiant, præmissa omnia, & singula, quatenus jam facta sint, ut præfertur, Apostolica auctoritate approbari, & confirmari: quatenus verò illa nondum facta sint, illa, ut præfertur, faciendi, Joanni Antonio Capellano, & piis Personis præfatis licentiam, & facultatem concedi, & impartiri. Ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis in præmissis opportunè providere. de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Instrumenti, & aliarum scripturarum tenores, etiam veriores, præmissis tamen non contrarios, ac Dat. nec non Domus Regularis, & fundi, ac petiorum terræ prædictorum situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, ipsosque Exponentes specialibus gratiis, & favore prosequi volentes, necnon eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti &c. & absolutos fore censentes, certam tamen de præmissis notitiam non habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Vestræ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus de præmissis Vos diligenter informetis, &, si per informationem eamdem, Vobis conjunctim procedentibus, legitimè constiterit, præmissa, si jam, ut præfertur, facta sint, & illa pro necessaria ampliatione Domus Regularis, seu illius hortorum, vel hortalitiorum hujusmodi facta esse, & in eamdem dictæ Capellaniæ cessisse, vel cessura esse utilitatem reperiretis, super quo conscientiam vestram oneramus, illa, factâ tamen assignatione ipsi Capellaniæ annui, & perpetui redditus unius ducati super bonis stabilibus, ab omni fideicommisso, caducitate, devolutione, & quovis alio onere, censu, canone, & hypotheca liberis, & saltem æquiva-

len-

lentibus, quæ eisdemmet caducitstibus, & solutionibus, quibus fundus, & terræ petia affrancata hujusmodi quomodolibet subjacebant, ad favorem dictæ Capellaniæ similiter subjecta esse debeant, auctoritate Nostra approbetis, & confirmetis, eisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjiciatis, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, & solemnitatum defectus, si qui forsan desuper quomodolibet intervenarint, suppleatis, & quatenus eadem præmissa nondum facta sint, illa, ut præfertur, faciendi, licentiam, & facultatem eadem auctoritate concedatis, & impartiamini. Non obstantibus præmissis, ac felic. recordat. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri, de rebus Ecclesiæ non alienaodis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domus Regularis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem sub Annulo Piscatoris, die XXIII. Septembris MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno nono.

A. Rondininus.

M. Richerius.

Exemplar in Arch. gener. Ordinis Armario. Provincia Januensis. *De hac eadem concessione vide & alia infra fol.* 37. *præter ea, quæ habentur supra fol.* 369.

Reliquias ex Ecclesiis Domum Conceptionis, & Sancti Barnabæ Januæ extrahi, sub censura, & pœnis prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi Sacrarum Reliquiarum Sanctorum, & Sanctarum, quæ, ut affaritur, in Ecclasis Conceptionis, & Sancti Barnabæ Domorum Regularium Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Januensis asservantur, quantùm cum Domino possumus, consulere volentes, Supplicationibus Dilecti Filii moderni Procuratoris, & Commissarii Generalis dicti Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Ne de cetero quisquam, quavis auctoritate fungens, Reliquias prædictas, aut aliquam earum partem, quovis prætextu, aut quæsito colore, causa, ratione, aut occasione è dictis Ecclesis extrahere, aut asportare, sive ut extrahantur, aut asportentur, permittere, audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, aut privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copiæ in valvis dictarum Ecclesiarum, aut aliquo alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possint, continuò affixæ remaneant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die XVI. Aug. MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Arch. Provinciæ.

Domum loci S. Remi ad opportuniorem situm transferri, pro hoc situm ad Canonicalem Ecclesiæ Collegiatæ Præbendam ibidem spectantem consignari, & econtra à Syndico Fratrum, terrenum æqualis valoris, seu loca montium libera, vel assignari, vel recipi, Ordinario loci committit.

Venerabili Fratri Episcopo Albinganensi.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Nuper pro parte dilecti Filii Vicarii Provincialis Provinciæ Januen. Fratrum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod Domus Regularis Fratrum eorumdem Terræ S. Remi Albinganen. Diœcesis adeo ruinis cujusdam Montis subjacet, ut illam dicti Fratres habitare nequeant sine evidentissimo ex ruinis hujusmodi aliquando oppressionem incurrendi periculo, proindeque dictæ Domus Regularis Fratres illam exinde in alium maximè opportunum situm quarumdam Terrarum ad Canonicatum, & Præbendam, quas dilectus Filius Joannes Henricus Carrettus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ dictæ Terræ Canonicus obtinet, spectantium, transferre intendunt, dictusque Joannes Henricus Canonicu- Terras hujusmodi ipsis Fratribus consignare contentus est, opportuno nostro, & Sedis Apostolicæ desuper accedente beneplacito; Quare

re dictus Vicarius Provincialis auerens, præmissa in maximum dictæ Domus Regularis cessura beneficium, nullique damno prædictis Canonicatui, & Præbendæ, quibus tot aliæ Terræ æqualis valoris, seu tot loca montium non vacabilium Almæ Urbis nostræ, seu Civitatis Januen. arbitrio Tuo assignabuntur, futura esse, Nobis humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Vicarium Provincialem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi legitimè de præmissis, eidem Vicario Provinciali, quod ipse Domum Regularem hujusmodi in primodictarum terrarum, ad prædictos Canonicatum, & Præbendam spectantium, ut præfertur, situm transferri, & tot alias Terras æqualis valoris, seu loca Montium prædictorum liberas, seu libera eidem Joanni Henrico Canonico consignari facere, dictu verò Joanni Henrico Canonico, quod illas, seu illa loco primodictarum Terrarum, à se Fratribus dictæ Domus Regularis consignandarum recipere libere, & licitè possint, & valeant respectivè, licentiam auctoritate nostra, arbitrio Tuo concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat., Die VIII. Octob. MDCXXXVIII. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regmensis, & anni præd. fol. 35.

Affrancationem terræ petiorum, Domui Quarti incorporatorum, ab Archiepiscopo, & Archidiacono Januen. confirmari, & assignatum alium Canonem ad quemdam Montem Pietatis Almæ Urbis transferri jubet.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Januensi, ac Dilecto Filio Archidiacono Ecclesiæ Januen.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Nuper pro parte Dilecti Filii Visitatoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Januen. Nobis expositum fuit, quod, cum Domus Regularis Fratrum eorumdem loci Quarti, Januen. Diœcesis, valdè angosta existat, eidem Domui Regulari quidam sæcularis ex Oderia, unum terræ petium vicinum & incultum, valoris in proprietate 42. ducatorum auri de Camera donavit, necnon duo Fratres ex Clavariâ respectivè Familiis, alias terras, etiam vicinas, valoris 300. ducatorum similium vendiderunt, ad effectum illas Clausuræ dictæ Domus Regularis incorporandi, cum huc, ut dictæ Terræ à quodam canone septem circiter juliorum monetæ, super illis ad favorem Cappellaniæ S. Venantii, in Ecclesiam Januen. imposito liberari, Canonque hujusmodi in aliquem locum Montis alicujus Almæ Urbis nostræ transferri, seu assignari respectivè debeant, prout dictæ Domus Regularis Fratres nonnullorum benefactorum, suorum ope, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito præmissa facere parati sunt, Nobis propterea dictus Visitator Generalis, nomine dictæ Provinciæ hujusmodi supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Exponentem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ Fr. Archiepiscope, ac Discretioni Tuæ, Fili Archidiacone, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, si & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac prædictis Terræ petiis, ac Canone, aliisque præmissis, illorumque circumstantiis universis plenius eoram Vobis specificatis, de concessione, venditione, liberatione, translationeque, & aliis prædictis, quodque illa in evidentem dictæ Domus Regularis cesserint, & cedant utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, concessionem, venditionem, & alia prædicta, ut præfertur, facta Auctoritate nostra Apostolica confirmetis, & approbetis, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjiciatis, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleatis. Nō obstantibus, quatenus opus sit fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alie-nan-

nam.., aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod, si præmissa per Vos confirmari, vigore præsentium contigerit, statim secuta dicta confirmatione Terræ prædictæ a canone hujusmodi liberari, ipseque canon, ut præfertur, transferri omnino debeat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris Die XIII. Octobris MDCXXXVII. Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Archivl Secret. Brevium Apost. Vide & supra fol. 375. & infra hoc præsenti fol.

Fr. Franciscum à Janua utraque voce in Capitulis Provincialibus absque concursu ad electionem discretalem gaudere, Eumque cum uno ex sociis suis Ministro, ac Procuratori Generali duntaxat subjectum esse, sancit.

Dilecto Filio Francisco à Janua Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, Sacrarum Literarum scientia, ac vitæ, & morum honestas, aliaque &c. Nos inducunt, ut ea Tibi libenter concedamus, quæ tuis honori, & commoditatibus fore conspicimus opportuna. Volentes itaque Te specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & à quibusvis &c. censentes. Motu proprio, non ad Tuam &c. instantiam, sed ex mera liberalitate, certaque scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi, qui, ut accepimus, Habitum per Fratres Minores Ordinis S Francisci Cappucinos nuncupatos gestari solitum suscepisti, & Professionem per eosdem emitti consuetam expressè emisisti Regulares, ut in omnibus Capitulis Provincialibus Provinciæ dicti Ordinis, in qua pro tempore Te commorari contigerit, absque prævia Tui in Guardianum, vel discretum electione, vocem activam, & passivam habeas, necnon, ut Tu, ac unus ex tuis sociis Ministro, ac Procuratori, & Commissario Generalibus duntaxat, non autem aliis Superioribus, sive localibus, sive Provincialibus dicti Ordinis subjecti sitis, exceptis tamen Visitatoribus Generalibus illius Provinciæ, in qua Tu reperieris in actu Visitationis, dummodo tamen non fuerint Visitatores permanentes, qui tunc quoad præmissa pro Provincialibus censeri, & reputari debebunt, tenore presentium cuncedimus, & indulgemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, Teque ac unum ex sociis tuis hujusmodi respectivè illarum commodo pacificè frui, & gaudere, & à nemine desuper impediri, molestari, aut perturbari debere, irritumque &c. attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & illius Provinciarum, etiam &c. consuetudinibus, privilegiis &c. Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, illorumque Superioribus, & Fratribus in contrarium præmissorum &c. innovatis. Quibus &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Die xx. Novembris MDCXXXIX. Anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg mens, & anni præd. fol. 6.

N O T A.

ET consule Tomum primum Bullarii de meritis enuntiati Viri Fr. Francisci, Concionatoris Apostolici, Procuratoris Generalis &c. fol. 67., & 88.

Pretium antiquæ Domus FF. Conventualium Reformatorum Loci Quarti à Sede Apostolica Fratribus nostris concessæ, & à Nobili Magdalena Serra emptæ, cum jure Sanctæ Sedi in id competente ad Domum Portus Mauritii transferri, &, econtra Dominium Domus (non tamen Ecclesiæ) loci Quarti prædictæ Magdalenæ, ejusque hæredibus, sub conditionibus expressis, liberum remanere indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Januen. quod alias Dilecta in Christo Filia Magdalena Serra Januen. in loco

loco Quarti Januen. Dioec. unam Ecclesiam, & Conventum eorumdem Fratrum in & super parte Ecclesiæ, & Conventus, olim Fratrum ejusdem S. Francisci Minorum Conventualium Reformatorum nuncupatorum, & auctoritate Apostolica dictis Fratribus Capucinis ejusdem Provinciæ concessa construxit, seu construi fecit, cum hoc, ut impetrato à Superioribus desuper beneplacito Apostolico fabrica Ecclesiæ, & Conventus inchoatorum æstimaretur, ad effectum, ut pretium æstimatum in fabricam unius alterius Conventus in eadem Provincia, super quo Sedes Apostolica idem jus haberet, quod in vim Regulæ eorundem Fratrum Minorum habet in Conventu inchoato dicti loci Quarti, transferretur; ad hoc,ut Dominium totius Ecclesiæ, & Conventus hujusmodi eidem Magdalenæ,ejusque hæredibus liberum remaneret.

Cum autem,sicut eadem expositio subjūgebat, ob Superiorum mutationem,beneplacitum hujusmodi minimè fuerit impetratum,dictaq; Magdalena bona fide rata, illud fuisse impetratum, fabricam hujusmodi semper prosecuta fuerit: Nobis propterea dictus Exponens humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè, &, ut infra,providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Exponentem specialibus &c. volentes, & a quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: quod pretium fabricæ antiquæ Ecclesiæ & Conventus prædictorum dicti loci Quarti in fabricam Ecclesiæ & Conventus loci Porti Mauritii Albinganen. Dioec. eorundem Fratrum Capucinorum dictæ Provinciæ transferatur, super quibus eadem Sedes Apostolica totum illud jus, & Dominium habeat, quod habet in fabrica dicti loci Quarti, ac eidem Magdalenæ, & ejus hæredibus jus, & dominium fabricæ Conventus (non autem Ecclesiæ) dicti loci Quarti liberum remaneat, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus: ita tamen, ut non possit dicta Magdalena, neque ejus hæredes ullo unquam tempore Fratres Capucinos prædictos à Conventu & Ecclesia loci Quarti hujusmodi ejicere, vel amovere quacumque de causa, nec aliis exhibere, seu in alium usum convertere; si autem ab ipsis Fratribus Capucinis deseri fortè contigerit, dicta Magdalena seu ejus hæredes liberum fabricæ dicti Conventus dominium, ut præfertur, habeant, & insuper nominare possint alios alicujus ex approbatis a Sede Apostolicą Ordinis Religiosos, qui dictam Ecclesiam habeant, & in ea perpetuò divina officia celebrare debeant, ne unquam prophanetur. Decernentes præsentes literas validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Exponenti, & Fratribus Capucinis in omnibus & per omnia plenissime suffragari: sicque per quoscumque &c. Auditores &c. attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus &c. quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Julii MDCXL. Pontificatus Nostri Anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 1.

Pro tollenda Domûs Conceptionis Januæ servitute, situm ad eandem Domum spectantem permutari, Archiepiscopo, seu Præposito ibidem committit.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Januen. & Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Januen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Nuper pro parte Dilecti Filii Ministri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S.Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Januen. Nobis expositum fuit, quod ipse pro tollenda servitute, quam nonnulli sæculares ex nimia eorum vicinitate novo Dormitorio, constructo in Conventu Conceptionis nuncupatorum Fratrum dicti Ordinis inferunt, quadam paucâ situs quantitate, eidem Dormitorio contigua indiget; Quoniam verò quidam dicti Ordinis Benefactor possidens quoddam prædium cum domo situi ejusdem Conventus contigua offert se empturum situm, servitutem dicto Dormitorio inferentem, illumque situi Conventus prædicti incorporaturum ac etiam muro necessario suis propriis expensis cincturum, si sibi ab eodem Ordine pauculus quidam situs pro aperienda via, qua ad domum suam iri possit, concedatur. Nobis propterea dictus Minister Provincialis,asserens præmissa, si fiant, in maximam dicti Conventus cessura esse utilitatem, eo maximè, quia situs emendus hujusmodi pro dicta servitute tollenda maximè necessarius, situs verò eidem Be-

Benefactori pro dicta via aperienda concedendus, uti superfluus exiftit, humiliter fupplicari fecit, ut in præmiffis opportunè providere, de benignitate Apoftolica dignaremur. Nos igitur eumdem Miniftrum Provincialem fpecialibus &c. volen. & a quibufvis &c. cenfen. hujufmodi fupplicationibus inclinati Fraternitati Tuæ, Fr. Archiepifcope, ac Difcretioni Tuæ, Fili Præpofite, per præfentes committimus, & mandamus, quatenus fi & poftquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac dictis fitibus, illorumque circumftantiis univerfis, prius coram Vobis fpecificatis, de permutatione dictorum fituum hujufmodi, quodque illa in evidentem dicti Conventus ceffura fit & cedat utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè conftiterit, fuper quo confcientiam veftram oneramus, Miniftro Provinciali, & Benefactori prædictis permutationem hujufmodi invicem, ut fupra faciendi licentiam, auctoritate Noftra Apoftolica concedatis. Non obftantibus felic. record. Pauli Papæ II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceffurum noftrorum, de rebus Ecclefiæ non alienand. aliifque Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, cœterifque contrariis quibufcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die III. Septembris MDCXL. Pontificatus Noftri Anno decimoctavo.

M. A Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoft. Reg. menfis & anni præd. f. 43.

Situm eidem Domui Januæ inutilem Marco Gandulfo, fub conditione duorum Murorum in utilitatem ejufdem Domûs à Marco conftruendorum concedi, Archiepifcopo, aut Præpofito ibidem committit, ac concordiam defuper factam confirmat.

Venerabili Fratri Archiepifcopo Januen. ac Dilecto Filio Præpofito Ecclefiæ Ianuen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac dilecte Fili falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minifter Provincialis Provinciæ Januen. Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francifci Capucinorum nuncupatorum, quod ipfe, ut Domus dicti Ordinis Civitatis Januen. conditionem efficeret meliorem, de confenfu dilectorum Filiorum Miniftri Generalis dicti Ordinis, ac Diffinitorum dictæ Provinciæ, Dilecto Filio Marco Gandolpho, dicti Ordinis benefactori, quemdam fitum, eifdem Fratribus inutilem, longitudinis fexaginta, & latitudinis triginta palmorum menfuræ illarum partium in loco, *la Cervetta* nuncupato, juxta eorumdem Fratrum prope porticulam conductus aquæ dictæ Civitatis, ac ejufdem Marci Villas refpectivè fitum, & ad dictam Domum legitimè fpectantem, valoris in proprietate vigintiquinque fcutorum monetæ, nullius verò redditus, fub conditione, quod dictus Marcus Murum diviforium meridiem verfus, nec non alium murum, Occidentem verfus, ad aqueductum conftrui facere teneatur, ac cum aliis pactis & conditionibus, licitis tamen, & honeftis, dictæque domui utilibus & proficuis, fub noftro, & Sedis Apoftolicæ beneplacito perpetuo conceffit, prout in Decreto dicti Capituli defuper emanato, uberius dicitur contineri. Cum autem, ficut eadem expofitio fubjungebat, conceffio prædicta in evidentem dictæ Domus, cedat utilitatem, cupiantque propterea Minifter Provincialis, & Marcus prædicti illam pro illius firmiori fubfiftentia & validitate Apoftolicæ noftræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter fupplicari fecerunt, ut defuper opportunè providere, de benignitate Apoftolica dignaremur. Nos igitur Miniftrum Provincialem, & Marcum prædictos fpecialibus &c. volen. & à quibufvis &c. cenfen. hujufmodi fupplicationibus inclinati Fraternitati Tuæ, Fr. Archiepifcope, ac Difcretioni tuæ, Fili Præpofite, per præfentes committimus, & mandamus, quatenus, fi, & poftquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac dicto fitu, illiufque circumftantiis univerfis, prius coram Vobis fpecificatis, de conceffione prædicta, quodque illa & alia præmiffa in evidentem dictæ domus cedant utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè conftiterit, fuper quo confcientiam veftram oneramus, eamdem conceffionem, ac, prout illam concernit defuper confectum Decretum prædictum, cum omnibus, & fingulis in eo contentis, licitis tamen & honeftis, dictæque domui utilibus & proficuis, auctoritate noftra Apoftolica approbetis, & confirmetis, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjiciatis, ac omnes & fingulos tam juris quam facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fuppleatis. Non obftan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecefforum noftrorum, de rebus Ecclefiæ non alienan. aliifque conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac Domus

mus, & Ordinis prædictorum, etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xv. Maii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimoctavo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 35.

Concessionem 10. aliorum Palmorum de situ Domûs Januæ idem Marco Gandolfo factam, ratihabet.

Venerabili Fratri Archiepiscopo, ac Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Januen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Aliàs pro parte Dilecti Filii Ministri Provincialis Provinciæ Januen. Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum exposito, quod ipse, ut Domus dicti Ordinis Civitatis Januensis conditionem efficeret meliorem, de consensu Dilectorum Filiorum Ministri Generalis dicti Ordinis, ac Definitorum dictæ Provinciæ, Dilecto Filio Marco Gandolfo quemdam situm, eisdem Fratribus inutilem, longitudinis sexaginta & latitudinis triginta palmorum mensuræ illarum partium in loco, *la Cervetta* nuncupato, juxta suos notissimos fines situm, valoris in proprietate vigintiquinque scutorum monetæ nullius vero redditus sub conditione, quod dictus Marcus murum divisorium meridiem versus, necnon alium murum Occidentem versus ad aqueductum construi facere teneretur, & cum certis aliis tunc expressis conditionibus concesserat: & in eadem expositione subjuncto, quod concessio prædicta in evidentem dictæ Domus cedebat utilitatem, cupiebantque propterea Minister Provincialis, & Marcus prædicti illam Apostolica Auctoritate confirmari. Nos Vobis commisimus, & mandavimus, quatenus sub certis pariter modo, & forma, tunc expressis, concessionem hujusmodi auctoritate nostra confirmaretis, & aliàs, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum &c. continetur.

Cum autem sicut Dilecti Filii Fratres Capucini dictæ Domus nuper exponi fecerunt, cum ad dictarum literarum executionem deventum fuit, situm hujusmodi concedi non potuisse, nisi longitudinis vigintiquatuor, ejusdem verò longitudinis sexaginta palmorum hujusmodi, ipsi tamen Marco alios decem, & sic in totum septuaginta palmos dicti situs in longitudine concesserint, dubitent nihilominus se ob non servatam exactè nostrarum litterarum hujusmodi formam censuras aliquas incurrisse: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis iterum per præsentes committimus & mandamus, quatenus secundo dictam concessionem aliorum decem, & sic in totum septuaginta palmorum situs hujusmodi in longitudine eidem Marco per dictos Exponentes, ut præfertur, factam, servata tamen in reliquis dictarum literarum forma, Auctoritate Nostra confirmetis, & approbatis, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjiciatis, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleatis, ac eosdem Exponentes, quatenus opus sit, a quibusvis censuris & pœnis Ecclesiasticis, forsan per eos præmissorum occasione quomodolibet incursis, absolvatis, & totaliter liberetis, dictasque pœnas illis gratiosè remittatis & condonetis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque: Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxvi. Maji MDCXLII. Pontificatus Nostri Anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 62.

Situm veterem Domûs loci Pontremuli vendendi licentiam impartitur.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut Dilectus Filius Minister Provincialis Provinciæ Januensis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, ipse

ipse locum, seu situm Conventus veteris eorumdem Fratrum Terræ Pontremuli vendere posse desideret, certis personis, quæ, ut asserit, contentæ erunt, ut iidem Fratres dicti Conventus in eo remaneant, donec sibi novum Conventum, in quo habitent, & in cujus Ecclesia Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrent, decenter construxerint, seu construi fecerint, cupiatque propterea idem Minister Provincialis sibi in præmissis opportunè provideri. Nos eumdem Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes,& à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, circumspectioni Tuæ, qui dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector existis, per præsentes committimus, & mandamus, ut pro Tuo arbitrio, & prudentia, petitam vendendi situm hujusmodi licentiam, authoritate Nostra Apostolica concedas, & impartiaris, prout in Domino conspexeris salubriùs expedire. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Julii MDCLIII. Pontificatus Nostri anno vigesimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secr. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 62.

N O T A.

Ex eo, quod Confraternitas Sancti Laurentii prædicti loci, ex casu, quo Fratres Domum in illius situ primò fabricatam desererent, quoddam jus sibi conservasset, Eam inter & Syndicum Apostolicum factum Conventionis instrumentum ab Episcopo Sarzanæ confirmari, à Sacra Congregatione Episcopor. & Regular. rescriptum fuit, ut sequitur:

A Tergo. *Illustrissimo, & Adm. Reverendo D. uti Fratri, Episcopo Sarzanæ.*

Illustrissime, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

CUM Syndicus Apostolicus Patrum Capucinorum Pontremuli exposuerit, quod, cum Capucinis novum Conventum erigere, & veterem in loco, ad Sanctum Laurentium pertinente situm deserere conveniat, dictaque Confraternitas sibi quoddam Jus, in casu, quo à Capucinis Conventus desereretur, reservaverit, ipse, communi consensu, memoratæ Confraternitati Ecclesiam, Chorum, & duo cubilia, cum obligatione solvendi eidem intra duorum annorum spatium 300. scuta illius monetæ restituerit, & econtra Confratres dicti omne jus ad situm hujusmodi, juxta exhibitum mihi transactionis instrumentum, Capucinis remiserint. Cum autem Syndicus prædictus situm hujusmodi vendere, pretiumque inde redactum ad perfectionem Fabricæ prædicti novi Conventus convertere intendat, pro memorati Instrumenti approbatione, & pro necessaria dictæ venditionis licentia supplicavit, & Eminentissimi Patres Amplitudini Tuæ hujusmodi licentiam dari benignè censuerunt, ita, ut, si Eidem de veritate expositorum, servatis servandis, constiterit, transactionem prædictam approbare, & venditionem opportuno Decreto confirmare possit, dummodo plus offerens præponatur, pretium totum pro dicta Fabrica applicetur, nihilque de eo ad aliud convertatur.

Quod dum consueto Amplitudinis Tuæ zelo, & prudentiæ committitur, Deus &c.

Romæ 29. Maji 1654.

Amplitudinis Tuæ

M. Cardinalis Ginettus.

Archiep. Patracen. Secret.

Ejusdem Sacræ Congregationis Decreto petium Terræ Horti ejusdem Domus à Canone liberari, & aliud in Emphytheusin Mensæ Episcopalis subrogari indultum est:

Supplicante Episcopo Brugnati pro licentia subrogandi in Emphyteusin Mensæ Episcopalis petiam terræ à devota Persona ad eximendam à dicta Emphiteusi petium Terræ Horti FF. Capucin. Pontremuli oblatum.

Sacra Congregatio, attentis narratis, ac audita relatione Eminentissimi Duratii, Archiepiscopi Januensis committendum censuit, prout committit Eidem, ut constito sibi de veritate expositorum, ac de evi-

avidenti utilitate Mensæ Episcopalis, Oratori licentiam petitam cum reservatione regressus, & aliis clausulis necessariis, ad favorem ejusdem Mensæ, pro suo arbitrio, & prudentia concedat.

Romæ die 23. Martii 1662.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni prædicti.

Ab Ecclesia ejusdem Domus Calices, paramenta, peristromata &c. aliis commodari prohibitum fuit ab Eadem Sacra Congregatione sub 28. Septembris 1691. Prout & idem prius, & quidem sub 27. Septembris 1686. in favorem Ecclesiæ Domus Montis Rubei, sub pœna privationis officii, & vocis ab Eadem quoque Sacra Congregatione fuit prohibitum, uti in Regestis Secretariæ prædictæ apparet.

Ad instantias Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & tunc Status Mediolanensis Ducis decem Domos à Provincia separari, & Provinciæ Mediolanensi aggregari ratihabet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Minister Generalis, & Diffinitores Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod cum Provincia Genuensis ejusdem Ordinis decem Conventus. *Residuum vide supra fol. 333. & seq. cum Divisionis Decreta &c.*

DECISIONE ROTALI;

A Capucino ad Religionem Hierosolymitanam Auctoritate Apostolica translato legatum annuum, vi Professionis Capucinæ mortuum, recuperari sancitur.

R. P. D. BURATTI

Januensis Legati.

Ven. 22. Junii 1621.

SUperiori anno de mense Novembris sub die 26. fuit resolutum, Fratrem Petrum Baptistam, Professum Capucinum, ad Religionem Hierosolymitanam, Auctoritate Apostolica translatum, non recuperasse bona, per illius Fratres, & hæredes ab intestato alienata. Verum, quia dicta resolutio facta fuit, parte Fianchi dictorum bonorum Emptoris tantum informante, iterum venit ad causam dictus Frater Petrus Baptista, & petebat legatum annuum Avitum Paternum in testamento relictum annuorum scutorum quatuor millium, ideo fuit dubitatum, an constet de annuo legato, quod debeatur, & DD. affirmativè responderunt.

Nam, quod dictum legatum sit annuum, visum fuit DD. satis clarum ex lectura verborum Testamenti, ibi, *item legavit, & legat, & jure legati reliquit, & relinquit prædictis Pasquali, & Hieronymo Filiis suis annuos ducatos octo mille &c. ad quorum annuorum ducatorum &c.*, & inibi, *omni, & quolibet anno*; & pluries repetit verba expressè annui legati, ex quibus non videbatur posse negari, quin sit annuum, *L. si in singulos L. Cajus Sejus ff. de ann. legat. Leg., si in annos L. nec semel §. 1., & 2. ff. quam dies Leg. ced. Natt. Cons. 306. num. 5., & 7.*

Non obstat, quod non sit legatum, ex eo, quod Hieronymus, & Pasqualis fuerunt Hæredes constituti in omnibus aliis bonis. Quia ultra, quod dubium præsupponit, illud esse legatum, contrarium resultare videtur ex lectura dicti Testamenti, & verbis expressis, *legavit, & reliquit jure legati &c.* pluries repetitis, ut supra, & licet deinde fuerint Hæredes instituti in omnibus aliis bonis unà cum Joanne Francisco Primogenito, necnon ipsi soli, etiam in dictis scutis octo mille annuis; tamen institutio in dictis scutis octo mille fuit distinctè, & separatim facta ab institutione universal, ex qua distinctione censetur, Testatorem voluisse separare relicta titulo prælegati, à relictis titulo institutionis universalis, ut in fortioribus terminis fuit latè dictum in *Viterbien. Castrorum 9. Decembris 1620. coram Illustrissimo Domino Cardinali Sacrato, confirmata 24. Maji 1621. coram Reverendissimo Domino meo Decano*: & cum sit facta de particulari, & certa quantitate, habet vim legati particularis *L. quoties C. de hæred. inst. &c. & not. in L. ex facto la seconda ff. eod. tit.*, & faciunt latè dicta in allegata *Viterbien. Castrorum dicta die 9. Decembris 1620., & 24. Maji 1721.* dictaque annua præstatio non à semetipsis, sed per Joannem Franciscum cohæredem sit solvenda: nihil repugnat, quin legatum, sive prælegatum dici debeat, & *L. legatum est §. Hæredi ff. de legat. 1. d. L. ex facto, ubi Doct. ff. de*

ff. de hered. inst. cum alleg. in Romana de surdis 18. *Februarii* 1619. *cor. R. P. Domino meo Ubaldo.*

Non obstat, quod sit perpetuum, & transitorium ad Descendentes, seu successores, quæ videntur repugnare annuo legato; quia potest esse perpetuum, & nihilominus annuum *L. annuam §. Fin. ff. de ann. Leg. Bart. in d. Leg. in singulos n. 1. ff. eodem*: sitque propterea Decurionibus in perpetuum. *L. cum quidam ff. dicto tit. Azor. in instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 15. vers. ult. quæritur in fin.* prout etiam Reipublicæ, *ff. L. annuum ff. eod. tit. de ann. Leg.*

Quod verò sit transitorium, pariter non repugnat, quin sit annuum, cum ita dispositum fuerit per Testatorem, quamvis aliàs ultra primum annum non est transmisibile *L. in annalibus, & ibi Glos. verb. voluit, & reservari* quæ loquitur de hæredibus etiam in infinitum, & ibi *Butrig Alberic. Bart. Bald. & Salic. in princip. C. de. Legat. Alberic. in Leg. Stichum §. Stipulatio n. 13. ff. de verbor. oblig. Natt. Consil.* 306. *n. 5. Surd. Decis.* 346. *n. 26. versic.* nec est verum, & insimul relicto *Peregrin. Cons. 34. n. 2. lib. 2. Menoch. præsumpt.* 132. *n. 6 lib. 4.*

Non obstant *Cons. Soccin. n. 6. lib. 4., & Surd.* 319., quia in illorum casibus pro annuo introitu erant assignanda, & consignanda per Hæredem tot bona stabilia, & ideo perinde est, ac si illa fuissent relicta: secus verò, si certa quantitas annua per Hæredem (ut in hoc casu) solvenda sit, ut distinguendo dicunt in *dictis Consiliis idem Soccin. n. 41. Surd. n. 14. & 15.*

Hoc sic firmato, quod legatum sit annuum, inde sequitur resolutio secundæ partis dubii, quod videlicet sit debitum Fratri Petro Baptistæ, vel Religioni mediante ejus Persona: cum non sit unum, sed plura, & tot legata, quot sunt anni *d. L. in singulos Leg. cum in annos ff. de ann. Leg. cum in singulos ff. quand. dies Leg. ced. L. Pater Severinam §. Fin. ff. de condit., & demonstrat. Leg. Senatus §. Fin. ff. de donat. caus. mort. Dec. cons. 621. n. 1. Paris. cons. 95. n. 44. lib. 2. Surd. de aliment. tit. 5. quæst. 4. n. 6. Menoch. d. lib. 4. præsumpt. 132. n. 14.* Et pro primo anno est purum, & pro sequentibus conditionale *d. l. in singulos &c. l. si in annos &c. l. si Stichum §. Stipulatio ff. de verb. obligat. Alexand. Cons. 29. n. 1. volum. 4. Paris. dict. Consil. 95. n. 44. Surd. Consil. 223. n. 1. & de aliment. tit. 9. quæst. 6. n. 3. Odd. Cons. 91. num. 32. Azor. institut. moral. p. 3. c. 15. vers. ult. quæritur.*

Imò in principio cujuslibet. anni dicitur novum legatum, & nova nascitur obligatio *Castren. in d. leg. Stichum §. Stipulatio num. 1. vers. &c.* sic de singulis *ff. de verb. obligat. Soccin. Cons. 81. n. 5. lib. 3. Natt. Cons. 543. n. 5. latè Gomes variar. resolut. n. 1. cap. 11. n. 44. Surd. Cons. 122. n. 5., & decis. 273. num. 10. Pereg. de Jure Fisci lib. 5. tit. 8. n. 78. vers. limita, & intellige.*

In quibus relictis conditionalibus attenditur capacitas de tempore purificatæ conditionis *l. intervenit ff. de legat. præstan. l. cum qui, ubi Glos. verb. conditio, & d. l. Pater Severinam ff. de condit., & demonstrat. leg. si Cognatis in 2. respons. ff. de reb. dub. dicta lege Senatus §. Final. ff. de donat. caus. mort. Molin. de Primogen. Hispan. lib. 3. cap. 2. n. 14. & 15., & fuit dictum in Urbevetano hereditatis 3. Aprilis 1620. cor. R. P. D. meo Manzanedo*; & ideo etiam in annuis legatis inspicitur, an quis sit capax in principio cujuslibet anni dicta *l. cum semel. §. Unde Julianus ff, quan. dies leg. ced. Bart. in leg. Titia cum Testamento §. Titia n. 11. in fin. ff. de legat. 2. Castrens. in d. leg. Stichum §. Stipulatio n. 1. vers. primo quia, & ibi Jason. n. 1. vers. prima est, dec. cons. 621. n. 1. Azor d. cap. 15. vers. ultim. quæritur, Gomes ubi supra num. 44. vers. ex qua doctrina Surd. de Aliment. dict. tit. 5. quæst. 4. n. 27. Peregrin. d. Con. 34. n. 6. lib. 2.*

Hinc legatum annuum relictum servo debetur Domino, donec manserit in servitute, deinde sibi manumisso acquiritur *dicta l. cum semel §. Julianus ff. quando dies leg. Ced. latè Gomes d. cap. 11. num. 44. vers. primus est*, prout bannitus simpliciter restitutus (quidquid sit, quoad bona aliis quæsita) legatum annuum recuperat *Peregrin. de Jure Fisci lib. 5. tit. 3. n. 78. Vers. limita &c. intellige Borgnin. de usufr. mul. relict. n. 233.*

Et proinde, cum dictus Frater Petrus Baptista post translationem, Auctoritate Apostolica legitimè (ut præmittitur) factam, seu Sacra Religio ex ejus persona recuperaverit omnia jura successionis, tam ex Testamento, quam ab intestato, *Bart. in tract. minor. lib. 4. distinct. 3. cap. 3. Nicolaus de Ubal. de success. ab intest. Cleric. part. 1. n. 3. Soccin. in d. leg. si Cognatis n. 15. ff. de reb. dub. Nat. Cons. 160. n. 5. Tapia in authent. ingressi versic. sua cap. 6. n. 30. in fin. C. de Sacrosanct. Eccles. Less. de Justit., & jur. lib. 2. cap. 41. dub. 11.* prædictum legatum illi, seu Religioni Hierosolymitanæ, in qua reperitur de tempore purificatæ conditionis, debetur *§. Monachus, Auth. de Sanctiss. Episcop. cap. statutum 18. quæst. 1. specul. de stat. Monach. vers. qualiter n. 10. Bald. in l. si quis mihi bona §. Servus n. 1. ff. de acquiren. Heredit. Federic. de Sen. Cons. 26. n. 1. Nicol. de Ubald. d. tract. part. 1. num. 3. Roman. in l. si servus n. 6. ff. de acquiren. Heredit. Abb. in Cap. Final. n. 3. vers. sed post ingressum de Regul. Bero Cons. 26. num. 15., & 16. vol. 1. Covarr. de Testam. part. 1. cap. 1. n. 20.*

n. 20. *Tap. d. cap.* 6. *n.* 28. *Less. de Justit.*, & *Jur. dicto cap.* 41. *num* 88.

Et relictum conditionale Fratri Ordinis Minoris incapaci purificatum, postquam effectus fuit Episcopus, Episcopatui acquiritur *Bald. in l. Deo Nobis* §. *Hoc etiam num.* 9. *C. de Episc.*, & *Cler. Nicol. de Ubald. dict. tract. p.* 1. *n.* 3. *Matthesil. de succes. in* 3. *Art. princ. n.* 41. *Archid. in cap. statutum n.* 3. *in fin.* 18. *quæst.* 1. *Card. in Clem. fin. n.* 18. *Imol in* 7. *quæst. Vital. n.* 38. *de Elect. Felin. in præsentia n.* 56. *de probat. Less. d. cap.* 41. *n.* 88.

Et de Capucino translato Auctoritate Pontificis ad Canonicos Regulsres *Imol. Cons.* 23. *n.* 39. & in puncto de translsto ad Religionem Hierosolymitanam, quod recuperet legatum snnuum: *Sanchez in summ. to.* 2. *lib.* 7 *c.* 15. *n.* 28. Et magis in specie de Fratre Ordiois Minoris, qui fuit institutus hæres io quota hæreditatis, & postea hæreditatem amisit per emissionem Professionis in dicta Religione incapaci, si fuerit translatus ad Religionem, quæ potest habere proprium, quod possit succedere ex substitutione pupillari purificata post translationem notant in *d. leg. ex facto* § *Fin.* Bald. qui dicit menti teneodum *n.* 6. *Angel. n.* 3. *vers. item. ibi*: *Aretin. n.* 23. *ff. de vulgar.*, & *pupill. Socin. in l. si cognatis n.* 6. *ff. de reb. Dub*; *Natt. Cons.* 80. *n.* 5.

Non obstat, quod hæc annoa præstatio sit consideranda tamqosm aliquod jus incorporale, quod oritur à principio, & ideo adveniente incapacitate Frstris Petri Baptistæ per Religionis ingressum, statim fuerit jus irrevocabiliter quæsitum illius Fratri, illudque oon potuerit recuperare per translationem ad Religiooem capacem *ex Felin. in Cap. auditis de præscript.*, & *aliis*: Quia id procederet in promissione annuæ præstationis facta in cootractibus, quæ dicitur unica promissio, & stipulatio, secus verò in legatis annuis, quæ tot sunt, quot sunt anni ex supra allegatis, & distingunt *Doct. in d. l. Senatus* §. *Fin. ff. de donat. caus. mort.*, & *in d. leg. Stichum* §. *Stipulatio ff. de verbor. obligat.*, *ubi præcipuè Odofred. n.* 4. *Alber. n.* 9. *Duaren. in vers. quemadmodum*, *latè Cujac. in fin. Hugo Donell. n.* 2. *vers. ultimo quæritur Gomes dicto cap.* 11. *num* 44. *Azor. d. part.* 3. *lib.* 6. *cap.* 15. *vers. ultimo*.

Et propterea in stipulationibus annuæ præstationis unica sufficit præscriptio. *Felin. d. c. auditis n.* 43. *versic. ultimo tangit*, *B*, in legatis verò annuis tot requiruntur præscriptiones, quot suot anni *Castren. in d. l. Stichum* §. *Stipulatio n.* 1. *Socin. Cons.* 81. *n.* 5. *vers.* 5. *confirmo l.* 3. *Bal. de præscrip. p.* 4. *princip. quæst.* 4. *n.* 3. *Surd. Cons.* 123. *n.* 9., & 10. & *de alim. dict. tit.* 5. *quæst.* 6. *n.* 22. *Gomes dict. cap.* 11. *num.* 45. *Peregrin. dict. Con.* 84. *num.* 6. *Azor. dicto c.* 15. *vers. ultimo post med.*

Non obstat, quod Frater Petrus Baptista non fuerit per summum Pontificem dispensatus à voto Paupertatis; tum, quia Causa agitur nomine Religionis: tum, quia de licentia magni Magistri, de qua in ejus *summ. n.* 3. potest quoad usum proprium retinere, & voto paupertatis ooo contravenire *ad not. in cap.* 1. *de Statu Monach. Rot. decis.* 216. *n.* 12. *part.* 2. *divers. cum relatis in Romana Salviani* 17. Decembris præteriti coram Me.

Et ita resolutum utraque parte informante.

Ex Decision. coram Buratto tom. secundo fol. mihi 296. *juxta impresi. Lugdunen.*

Monialibus Civitatis Januæ recitationem Officii B. V. Mariæ de Monte Carmelo quotannis concedit; Eas omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis &c. tam Spiritualibus, quam temporalibus, aliis Monialibus ipsius nostri Ordinis, seu de Observantia, seu Reformatorum, seu Conventualium, aut Monialibus jurisdictioni Ordinariorum subjectis, concessis vel concedendis gaudere, & uti posse declarat; Altare majus in earum Ecclesia pro Defunctis Monialibus ejusdem Monasterii, vel earum Consanguineis, Affinibus usque ad secundum gradum &c. in perpetuum privilegiat; tam visitantibus Ecclesiam prædictam in festo Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ, quam ipsis Monialibus in festo Assumptionis ejusdem B. V. in Capella de Laureto intra claustra existente orantibus indulgentiam plenariam impertitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad Perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti piis sacrarum Virginum, & Devotarum Mulierum, quæ obliitæ populum suum, & domum Patris sui divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo maneipârunt, votis libenter annuimus, illisque favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Cum

Cum itaque, sicut Dilectæ in Christo Filiæ Moniales Monasterii Januen. Capucinæ nuncupatæ, Ordinis S. Francisci, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ pro singulari sua erga Beatissimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotione, officium ejusdem Beatæ Virginis de Monte Carmelo recitare, ac privilegiis aliarum dicti Ordinis Monialium gaudere posse, sibique propterea opportunè in præmissis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderent: Nos ipsas Exponentes, quas peculiari paternæ charitatis affectu prosequimur, specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus earum nomine Nobis &c. inclinati, eisdem Exponentibus, & futuris dicti Monasterii Januen. Monialibus, ut ipsæ Officium de Beata Maria Virgine de Monte Carmelo a Sede Apostolica approbatum quotannis die XVI. Julii recitare: necnon omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, favoribus, indulgentiis, & indultis, & gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, quæ Monialibus Ordinis ejusdem S. Francisci, sive Fratrum Minorum ipsius Ordinis Capucinorum, aut de Observantia, vel Reformatorum, aut Conventualium, seu alio quocumque nomine nuncupatorum, sive etiam Ordinariorum regimini, gubernio, & jurisdictioni subjectis, tam circa facultatem recitandi Officia de Sanctis, quam alia quæcumque, etiam specifica, & individua expressione digna hactenus à Sede prædicta, quovis modo concessa sunt, dummodo tamen sint in usu, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, neque Concilii Tridentini Decretis, aut posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis adversentur, & quandocumque, & quomodocumque in posterum generaliter concedentur, ac quibus ipsæ Moniales tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licite possint & valeant in omnibus & per omnia, perinde, ac si privilegia, prærogativæ, præeminentiæ, favores, indulgentiæ, gratiæ & indulta hujusmodi præfatis Exponentibus, & futuris Monialibus dicti Monasterii Januen. nominatim, & expressè concessa reperirentur, & in futurum concederentur, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & indulgemus. Præterea Ecclesiam ejusdem Monasterii Januen. simili ad præsens privilegio (ut accepimus) minimè decoratam, seu, quatenus forsan decorata sit, ejusmodi privilegio per præsentes revocato, ac in ea situm Altare Majus ipsius Ecclesiæ hoc speciali dono illustrare volentes, ac de Omnipotentis Dei &c. confisi; ut, quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel Regularis Missam Defunctorum die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus intra illius Octavam, ac secunda feria cujuslibet hebdomadæ pro anima cujuscumque Monialis dicti Monasterii, aut Consanguinei, vel Affinis alicujus ex Monialibus, usque ad secundum gradum inclusivè, vel Benefactoris ipsius Monasterii, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, ita, ut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur, concedimus pariter & indulgemus. Ac insuper omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam dicti Monasterii Januen. die festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ à primis Vesperis usque ad occasum solis ejusdem diei annis singulis, devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint; Monialibus autem ejusdem Monasterii, & aliis personis, intra illius claustra, nunc & pro tempore degentibus, quæ similiter verè pœnitentes, & confessæ, ac Sacra Communione refectæ Cappellam, sub titulo Beatæ Mariæ de Laureto intra eadem claustra existentem die festo Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ pariter à primis vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & oraverint, ut supra, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac Exponentibus, & futuris Monialibus prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstan. nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Monasterii, & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus; cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum

trum sub Annulo Piscatoris, die IV. Januarii MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Autog. in Archiv. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 49.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Joanni Baptistæ à Corsano, qui in Religione Tertii Ordinis, ut Laicus Professionem emisit, post suum ad Nos transitum, ceu Clericum profiteri, indulgetur.

Ordinis Capucinorum Transitus.

POstquam prima Tonsura; & duobus minoribus Ordinibus insignitus fuerat Joannes Baptista Forsorus de Corsano, Sarzanen. Diœc. cupiens professionem, uti Clericum, emittere, in Religione Tertii Ordinis Sancti Francisci, acceptus, & ad probationem admissus fuit in Conventu N. quia verò ejus paterna Domus, ob varia infortunia, subministrare non potuit scuta centum pro vestiario, expleto Novitiatus anno, professionem, ægrè tamen, uti Conversus, emisit.

Paulò post prævio Superiorum Religionis, à qua, & ad quam consensu, servatis ceteroquin servandis, ad strictiorem Capucinorum transivit, ac à Provinciali Capucinorum N. examinatus, & idoneus pro Clericatu repertus, acceptatus, & indutus fuit in Conventu N. tamquam Novitius Clericus, deficientibus septem diebus ad biennium post emissam, uti Conversus in Religione Tertii Ordinis Professionem, præviis duntaxat licentiis in scriptis tam Provincialis Tertii Ordinis, quàm omnium Religiosorum Conventualium à quo, & ad quem.

Mox elapso probationis anno inter Capucinos, cupiens uti Clericus profiteri, & quo de omnibus necessariis requisitis præditus reperitur, supplicat pro facultate opportuna, & dispensatione ad cautelam.

Die prima Martii 1692. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, attenta relatione Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum, benignè commisit Commissario Generali ejusdem Ordinis, ut, veris existentibus narratis, cum Oratore dispenset, ac petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia eidem gratis impertiatur.

G. Card. Mariscottus Pro-Præf.

R. Pall. Secret.

Ex Regestu lib. 42. Secret. Congreg. prædictæ fol. 136.

DECRETO

Sacræ Congreg. Episcopor. & Regular.

Ad instantias Familiæ Lomellinæ tres Sacerdotes cum Fratre Laico in Insula, *Tabarca* nuncupata manuteneri, & ab his Sacramenta administrari conceditur.

BEATISSIME PATER.

AGnoscentes Oratores Lomellini, Patritii Januenses, & Domini Insulæ, *Tabarca* nuncupatæ, sub Diœcesi Januensi debitum, quod iis incumbit, urgente necessitate providendi opportunè Cultui Divino, & curæ spirituali animarum in dicta insula habitantium, ubi nullus est Regularium Ordo, & pauci, qui ibi sunt, Sacerdotes, hujusmodi ministerio minus sunt apti, Sanctitati Vestræ humillimè supplicant pro gratis, quatenus ad hunc finem obsequiis, & assistentia spirituali Fratrum Capucinorum Provinciæ Januensis, erga quos populus dictæ Insulæ peculiari fertur devotione, uti valeant, & ideo à Paterno Sanctitatis Vestræ zelo, Ministro Provinciali memoratæ Provinciæ facultas concedatur deputandi, & manutenendi in dicta Insula tres Sacerdotes cum Fratre laico, ita tamen, ut in iis, quæ Regularem observantiam concernunt, à jurisdictione P. Provincialis, in aliis autem, quæ respiciunt administrationem Sacramentorum, & curam animarum ipsis conferendam, à jurisdictione D. Card. Archiepiscopi Januensis eo modo dependeant, quo vel alii Capucini ejusdem Provinciæ, Januæ Sacramenta administrantes, & actus Parochiales exercentes, vel quicumque alii Regulares, in Diœceseos districtu, hujusmodi munia obeuntes, à quocumque Ordinario dependent. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &

& consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem præsentem libellum remisit, attentâ relatione Eminentissimi Archiepiscopi Janaensis, ac P. Procuratoris Generalis Ordinis, censuit, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, posse per suas literas Apostolicas in forma Brevis petitum Indultum pro tribus tantùm Sacerdotibus, & unica Laico concedi, reservatâ tamen facultate dicto Eminentissimo Archiepiscopo eosdem prævio examine, ad curam Animarum, & administrationem Sacramentorum approbandi, ac insuper dependentia, ac subjectione in prædictis jurisdictioni ipsius Eminentissimi Archiepiscopi. Romæ 19. Novembris 1717.

. . . Card. Paraccianus.

V. P. Damasc.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. de quo exemplar auth. in Arch. Gen. Arm. Provincia Januensis.

N O T A.

EXecutioni Decretum non fuit datum, cum ex Familia Lomellina, ille, qui primarius operis erat Auctor, & Fautor, è vivis discessisset, & Insula de facto gemat sub jugo Turcarum Tunetanorum.

Fratribus, à Serenissima Republica ad spiritualem Triremium directionem assumptis, varias facultates largitur, & ad eorum obsequia Laicum deputari, Ministro Provinciali imponit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut Dilecti Filii Nobiles Viri, & Gubernatores Reipublicæ Januensis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi ad spiritualem Militum, Nautarum, & Remigantium, aliorumque Christifidelium in Triremibus ejusdem Reipublicæ pro tempore existentium directionem, eorumque animarum curam, dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci nuncupatorum opera uti decreverint, ac proinde aliquot ex præfati Ordinis Fratribus in Capellanos, & spirituales Directores Triremium hujusmodi, ad audiendas Sacramentales Confessionea eorumdem Christifidelium, tametsi eis per Constitutiones dicti Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatas, illas excipiendi interdictum reperiatur, eadem auctoritate deputari posse, ac alià opportunè in præmissis, à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimùm desiderent. Nos, ipsis Ducis, & Gubernatoris prædictorum votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Provinciali Provinciæ Januensis Ordinis prædieti, ut quinque, vel sex Fratres Ordinis hujusmodi, eorumque Præsidentem, seu Superiorem in Sacro Presbyteratus Ordine consistentes, ad excipiendas Confessiones hujusmodi idoneos, & ab Ordinario loci approbatos, ad inserviendum pro Capellsnis, & spiritualibus Directoribus in Triremibus supradictis deputare vsleat, ita, ut iidem Fratres sic deputati Militum, Nautarum, Remigum, & aliorum quorumcumque in memoratis Ttiremibus pro tempore inservientium Sacramentales Confessiones audire, & excipere, eosque salutari pœnitentia, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis respectivè injunctis, ab eorum peccatis absolvere liberè, & licitè possint, facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium, tribuimus, & impartimur. Præterea eidem pro tempore existenti, Ministro Provinciali, pro dictis Fratribus Capellanis, & spiritualibus Directoribus unum Fratrem Laicum, seu Conversum dicti Ordinis, qui eis inserviat, constituendi licentiam, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus sutem, quod Fratres supradicti, quoad Sacramentorum administrationem Ordinario, quò verò ad disciplinam Regularem suis Superioribus immediatè subjaceant. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Septembris MDCCXVIII. Pontificatns Nostri Anno decimo octavo.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archiv. Provinc.

DE-

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Parocho Oppidi Ilicis Quartam funeralem prætensam non deberi, & retentas propterea ab eo candelas, Fratribus restitui sancitur.

LUNEN. SARZANEN.

Defunctà quadam Puella infanti de mense Januarii labentis anni in Oppido Ilicis Diœcesis Lunen. Sarzanen. ejus Parentes Capucinorum Fratres requisiverunt, ut Cadaveri in eorum Ecclesia sepulturam darent. In Associatione dicti Cadaveris intervenit Parochus, qui prætendens sibi deberi quartam funeralem, pro ista candelas supra corpus dictæ defunctæ existentes retinuit. Hinc Patres Capucini prætendentes, vigore Privilegiorum Apostolicorum, immunes esse à dicta quarta funerali, instant pro restitutione totius ceræ à Parocho retentæ, ac pro declaratione, an Parocho debeatur quarta?

Die prima Decembris 1314. Sacra Congregatio Concilii, audita relatione Episcopi Lunen. Sarzanen. censuit, non deberi Quartam funeralem, ac restituendas esse candelas Patribus Capucinis.

B. Card. Panciaticus Pref.

V. Petra Secret.

Ex Reg. seu lib. 64. Congreg. præd. fol. 421.

RESCRIPTO PONTIFICIO

Conventus Monferratenses à Provincia scinduntur, & immediatæ P. Ministri Generalis jurisdictioni subduntur.

Ex Audientia Sanctissimi die 11. Nov. 1730.

Sanctissimus annuit pro suspensione, & respectivè pro erectione enuntiatorum sex Conventuum in Custodiam, duraturam ad beneplacitum Sanctitatis Suæ, ita, ut in posterum iidem Conventus remaneant separati à Provincia Januensi, nec Subditi sint gubernio, & Visitationi Provincialis, sed subjaceant immediatè Generali Ordinis pro tempore existenti, qui ipsos gubernet per Commissarium, ab Eodem deputandum.

Romæ die 22. Decembris 1730.

Card. Franciscus Barberinus.

A. Archiep. Pat. Secret.

DECRETO

Sacræ Congreg. Episcop. & Regul.

Ius Sepeliendi Cadavera Defunctorum, qui Sepulturam in Ecclesiis nostris, cum licentia P. Generalis &c. ad requisitionem Parochi exhibenda elegerunt, Nobis competere confirmatur, & alia circa curam Cadaveris Sacerdotis Camilli Saravalli Parochum inter, & Fratres Nostros Ovadæ sanciuntur.

In Causa Aquen. Funeralium vertente inter R. Ippolitum Maccio Præpositum Ecclesiæ Parochialis Ovadæ ex una, & PP. Capucinos Conventus ejusdem loci ex altera, Partibus præpositæ fuerunt infrascripta Dubia nempe.

Primum. An PP. Capucini habeant jus sepeliendi in suis Ecclesiis illorum Cadavera, qui in eis Sepulturam elegerunt cum licentia eorum Superioris Generalis, & quatenus affirmativè.

Secundum. An licentia prædicta sit ante Cadaveris asportationem legitimè ostendenda, vel Episcopo, vel Parocho Defuncti illam requirenti? & quatenus affirmativè.

Tertium. An Cadaver Sacerdotis Camilli Saravalli sit effectivè restituendum una cum emolumentis Ecclesiæ PP. Capucinorum Terræ Ovadæ? & quatenus affirmativè.

Quartum. An sit locus aperitioni, & recognitioni Capsæ, in qua repositum fuit dictum Cadaver?

Quintum. An Parochus dicti loci Ovadæ teneatur associare Cadaver ab Ecclesia, in qua fuit sepultum, ad Ecclesiam exclusivè RR. PP. Capucinorum prædictorum?

Itidem propositum fuit aliud dubium super Quarta Funerali videlicet.

An PP. Capucini teneantur solvere Quartam Funeralem in casu &c.

Sacra Congregatio &c. referente Eminentissimo Domino Cardinali Gotti Ponente, Partibus auditis, ac re undique maturè discussa censuit respondendum, prout rescripsit: die 19. Septemb. 1732.

Digitized by Google

Ad primum, & secundum Dubium affirmativè.

Ad tertium negativè.

Ad quartum, & quintum provisum in tertio, Et ad dubium super quarta funerali: affirmativè.

F. Card. Barberinus Praef.

Ex Reg. Regularium Secret. Congreg. mensis, & anni praed.

D E C R E T O

Ejusdem S. Congreg.

In Ecclesia Civitatis Plebis Sepultura Joan. Augustino Garello Canonico, & Philippo Leureri, cum eorum posteris, conceditur.

Emin. ac Rev. Domini.

CAnonicus Augustinus Garello, & Philippus Leureri, ambo ex Civitate Plebis, cum in Ecclesia Capucin. pariter Civitatis Plebis duarum Capellarum jus honorificum acquisiverint, Sepulturam quilibet eorum pro se, & suis posteris in ea exoptat; cum autem Constitutiones dictorum Capucin. pio eorum desiderio obstent, EE. VV. pro opportuna facultate demississimè supplicant.

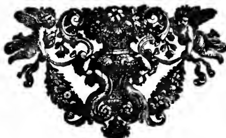
Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminen. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. praeposita, attenta relatione P. Proc. Generalis, benignè commisit Ordinario Civitatis Plebis, ut veris existentibus narratis, & dummodo per praesens Indultum, nullum Parochialibus juribus praejudicium inferatur, petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romae 18. Julii 1738.

F. Card. Barberinus.

C. Archiep. Dam. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni praed.

PRO-

PROVINCIA PEDEMONTANA.

Nomen, & auspicia sua, Provincia hæc, quæ & aliàs de Sancta Syndone nomen gerit, debet Serenissimo Sabaudiæ Duci, Cypri Regi &c. Carolo Emanueli, qui, ut sui Status, seu Dominii Conventus, titulo, & jure Provinciæ decorarentur, diutius quæsivit, & anno 1618. lætanter obtinuit.

Quantus, & qualis sit zelus, quo florens virtute, & doctrinâ hæc Provincia curandæ Animarum saluti, in locis præsertim Missionum incumbit, Valles, & Montes sanæ doctrinæ imbre irrigat, refectisque vicinæ hæreseos zizaniis germen virtutis fœcundat, dijudicari debet ex fructu, quem Chronicæ Tabulæ efferunt usque ad portentum, Vaticanæ Litteræ memorant gloriosum, & Fr. Mathias Ferrerus in suo jure regnandi Apostolico *demonstrat continuum, ita, ut mirari non oporteat, si hujus intuitu jura Missionum sarta tecta conservari, contra impugnatores benigno Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Oraculo, non semel fuit decisum.*

Præter fructus, quorum integros manipulos cum exultatione jam ab Anno 1596 *portare pergit ad Ecclesiam Dei, dedit, & illius Hierarchiæ, Fr. Bernardinum Astensem, ex Marchionibus Coutauserii, de Ecclesia Archiepiscopali Turritana cum retentione Tituli Archiepiscopalis translatum, de quo plura videsis* Tomo primo fol. 187.

Ex sinu hujus Provinciæ, seu ex Civitate Astensi prædicta, accepit Religio nostra, & alium Fratrem Bernardinum, Tertium Ordinis Vicarium Generalem, & firmissimum ejusdem columen, ita, ut secundum Pauli Papæ III. elogium nihil Capucinorum Religioni prorsus formidandum, quin etiam bonorum omnium cumulus sperandus fuerit, quamdiu Bernardinum Astensem Superstitem habebat: *de quo, & alia habes* Tomo 1. fol. 17.

Ad idem Generale Ordinis Ministerium fuère quoque evecti Fr. Joannes à Monte Calerio, cujus doctrinam, præter, alia, laudat opus, Memoriale Prælatorum *intitulatum, ab eo typis editum, & cujus prudentiam testantur consilia, quæ Aula Sabaudiæ in gravioribus negotiis ab eo, ceu oracula hausit. Vide, & alia* eodem tomo fol. 93.

Et Fr. Bernardinus à Salutiis, qui juxta Epigraphen Iconi ejus appositam ter Provincialis in Pedemontanâ Provincia, in Romana Curia bis Procurator, & Commissarius Generalis, in tota Religione semel Minister Generalis, in omnibus humilis, modestus, cum omnibus affabilis, benignus, & misericors; & super omnia, zelo, charitate, & justitia præditus obiit Haydæ in actu visitationis, Die 29. Julii 1710. Ætatis suæ 72.

Viris, vel in Ecclesia, vel in Ordine conspicuis æquissimè accensetur Fr. Zacharias, patria pariter Salutiensis, & Definitor Generalis, & de Ecclesia, & Ordine meritissimus, prout subsequa Documentorum series fusius exhibebit.

Nu-

Numerat Domos Fratrum XLI.
Missiones stabiles IX.
Hospitia pro itinerantibus VII.
Monasteria Monialium II.

Monasterium, Abbatia nuncupatum, & in Commendam Cardinali Vastavillano concessum, Fratribus pro constructione Conventûs in loco Pinaroli permittit.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte Dilectorum Filiorum Universitatis, & Hominum Terræ Pinaroli, nullius Diœcesis, sub jurisdictione Monasterii, Abbatiæ nuncupati S. Mariæ prope, & extra muros dictæ terræ, Nobis exhibita petitio continebat, quod ipsi pia devotione ducti unam Domum Ordinis Fratrum S. Francisci Minorum Capucinorum nuncupatorum, in qua Fratres ipsius Ordinis sæculi fugientes abrupta sub Regularibus ejusdem Ordinis Institutis possint perpetuum Altissimo præbere famulatum, ad divini nominis gloriam, Religionis propagationem, & animarum salutem in loco ad id opportuno constituere desiderant. Quare tam pro parte Universitatis, & hominum prædictorum, quam Dilecti Filii nostri Philippi, S. Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Vastavillani nuncupati, nostri secundum carnem ex sorore Nepotis, qui Monasterium prædictum ex Concessione, & dispensatione Apostolica in Commendam ad ejus vitam obtinet, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eisdem Universitati, & hominibus domum præfatam cum Ecclesia, campanili humili, campana, cœmeterio, dormitorio, refectorio, claustro, horto, hortalitiis, & aliis necessariis officinis construi faciendi, licentiam concedere, & illam, postquam constructa fuerit, in Domum Fratrum Ordinis S. Francisci Minorum Capucinorum nuncupatorum, sub invocatione S. Laurentii, ita quod in ea perpetuo vigere debeat Regularis Observantia dicti Ordinis secundum ejus Regularia instituta statuere, & ordinare, aliasque in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui ad ea, quæ Religionis propagationem in divini cultus augmentum concernunt, quantum Nobis ex alto permittitur, nostræ benignitatis aures libenter accomodamus, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon contemplationibus dilecti Filii Nobilis Viri Emmanuelis Philiberti, Sabaudiæ Ducis, eisdem Universitati, & Hominibus Domum præfatam cum Ecclesia, campanili humili, campana, cœmeterio, refectorio, claustro, horto, hortalitiis, & aliis necessariis officinis construendi licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, Domumque præfatam, postquam constructa fuerit, in Domum Ordinis prædicti sub invocatione hujusmodi erigimus, ita quod in ea perpetuò vigere debeat Regularis Observantia dicti Ordinis secundùm illius regularia instituta, statuimus, & ordinamus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Taurinensi, & Episcopo Lauden. nostro, & Apostolicæ Sedis apud Ducem Sabaudiæ Nuntio; & Dilecto Filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando expediri, & quoties pro parte dictorum Universitatis, & Hominum fuerint requisiti, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Universitatem, & Homines præmissis omnibus, & singulis juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere, ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque perpetuò inviolabiliter observari; non permittentes eos, ac alios, quos dictæ literæ concernunt, contra illorum tenorem per quoscumque quomodolibet molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque. Aut, si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo, ad verbum de indulto hujus-

mo-

Digitized by Google

modi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXVI. Octobris MDLXXVI. Pontificatus nostri Anno quinto.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 553.

Librum P. Zachariæ Boverii contra opus de Republica Christiana &c. tunc edendum, intra decennium in Urbe, aut Statu Ecclesiastico reimprimi inhibet.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut accepimus, Dilectus Filius Zacharias Boverius, Ordinis Fratrum Minorum nuncupatorum professor, librum quendam adversus opus Marci Antonii de Dominis, olim Archiepiscopi Spalaten. de Republica Christiana in lucem edere intendat, ac vereatur, ne, postquam in lucem prodierit, alii, qui ex alieno labore lucrum quærunt, librum prædictum typis cudisfacere curent, in ipsius Zachariæ, & causam ab eo habentium præjudicium. Nos eorum indemnitati, ne ex impressione hujusmodi aliquod dispendium patiantur, providere volentes, ipsosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis Excommunicationis &c. censentes; supplicationibus ejusdem Zachariæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Zachariæ, & causam ab Eo habentibus prædictis, ut decennio proximo à primæva ipsius libri (dummodo antea à Dilecto Filio Magistro Sacri Palatii approbatus sit) impressione computando durante, nemo, tam in Urbe, quam in nostro Statu Ecclesiastico immediatè, vel mediatè Nobis subjecto, librum supradictum sine speciali dicti Zachariæ, & ab eo causam habentium prædictorum licentia imprimere, aut ab alio, vel aliis, sine hujusmodi licentia impressum vendere, aut venalem habere, seu proponere possit, Apostolica Auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes *residuum uti supra fol. 28. & 231.* Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XI. Julii MDCXX. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

Autog. in Reg. Secret. Congreg. mensis, & anni præd. fol. 70.

Nota, & Encomium prædicti Patris Zachariæ verbatim ex Bibliotheca Maxima Pontificia Illustrissimi D. Ioannis Thomæ de Rochabertis, Prælati Domestici &c. Innocentii XI. Ordinis Prædicatorum Tom. 20. fol. mihi 478., & 479. excerptum.

ZAcharias Boverius natione Pedemontanus, Patriâ Salutiensis, Provinciæ (tunc) Genuensis Alumnus Ordinis Capucinorum, pluries Definitor, & Custos Provinciæ, & postea Definitor Generalis, S. R. Inquisitionis Consultor, Sacræ Paginæ profundus interpres, utriusque Facultatis, & Scholasticæ, & positivæ Professor Eximius, Hæreticorum validus Impugnator, & Catholicæ Fidei egregius Defensor. Cum ex Ecclesia sua, & Catholica discessum fecisset M. Antonius de Dominis Episcopus Spalatensis, de quo sæpe, & præcipuè in Balthassare Nardio mentionem fecimus, & emisisset in lucem libros sacrilegos de Hierarchiæ Ecclesiasticæ destructione, inscriptos de Republica Christiana, adfuit validus Antagonista Boverius, tres libros edendo, de quibus infra. His doctissimis libris in lucem editis, Zacharias apud Eruditissimos Viros cœpit celebrari præcipuè Ecclesiasticos, & tandem pervenit ad aures Summi Pontificis Urbani VIII. Qui studia tanti Viri illectus, illum inter tot Ecclesiasticorum Myriades unum elegit, quem Emo Francisco Cardinali Barberino, à Latere Legato ad Catholicum, & Christianissimum Monarchas destinato, Theologum specialem consignaret. Quare cum eodem Eminentissimo in Hispaniam profectus, cum eo tempore degeret Matriti Carolus Stuardus Jacobi Magnæ Britanniæ Regis Primogenitus. Sororem Regis Catholici in Uxorem ducturus, & in suadendo illi Catholicam Fidem plurimum laborarent sacri Præsules, P. Zacharias ex tempore accepto calamo Consiliarium librum composuit, de quo infra. Regrediente Boverio ex Hispania Capitulum Generale illi onus imposuit, ut Annales Religionis Capucinorum describeret; Quapropter diligenter conquisitis, & per annos examinatis priscorum Capucinorum, vitæque Sanctimonia illustrium Patrum gestis, adeo eleganter illa conscripsit, ut Tullianam facundiam adamussim redolentia, & suavitate respersa legentes ad ulteriora semper allectos provocent, nec legendi periodum, nisi ultimam faciant. Opus ergo perfecit brevi tempore duobus voluminibus. Piissimis operibus felicissimè in Christo obiit Genuæ in Conventu Immaculatæ Conceptionis Anno 1638 pridie Kalendas Aprilis, ætatis suæ annorum 70. Religionis 48. pluribus ingenii sui relictis monumentis. Ejus vitam Italico sermone luculentissimè descripsit Pater Franciscus à Sexto, tunc Minister Provincialis Provinciæ Genuensis. Ejus Opera sunt infrà scripta: I. Demonstrationes Symbolorum, veræ, & falsæ Religionis adversus Præcipuos, ac vigentes Catholicæ Religionis hostes, scilicet Atheistas, Judæos, Hæreticos, præsertim Lutheranos, & Calvinistas, in quinque libros distributæ. Primus liber est contra Atheistas. Secundus contra Judæos. Tertius agit de demonstrationibus Symbolorum veræ Religionis in genere. Quartus de examine Sectæ Lutheranæ, & Calvinistæ ad proposita Symbola, Quintus de Demonstrationibus Symbolorum Romanæ Religionis in specie. Lugduni sumptibus Horatii Cardon. Anni 1617. in fol. II. Parænesis Catholica ad Marcum Antonium de Dominis,

nis, olim Archiepiscopum Spalatensem, postea S. R. E. Apostatam, & in Angliam transfugam, in qua examinantur, & refelluntur quatuor libri ejusdem de Republica Christiana, & Ecclesiastica, Lugduni apud Joannem Chavvet Anno 1618. in quarto. III. Censura Parænetica in eosdem quatuor libros Marci Antoni de Dominis, Mediolani 1621. in fol. IV. Censura in tractatum de Legitima Cardinalium Creatione, Dominici Veneti, Episcopi Porcellani nomine inscriptum, sed ab eodem Marco Antonio de Dominis in lucem editum, Mediolani 1622. V. Orthodoxa Consultatio de ratione veræ Fidei, & Religionis amplectendæ ad Serenissimum Carolum Stuartum Vallium Principem, Jacobi Magnæ Britanniæ Regis Filium, in communem omniam veræ Religionis Studiosorum gratiam, & utilitatem. Prodiit primùm Matriti apud Thomam Juatam Typographum Regium Anno 1623. Postea jussu Eminentissimi Cardinalis Fr. Antonii Barberini, Tituli S. Honuphrii, Ordinis Capucinorum Protectoris ab eodem in duas partes distributa, impressa fuit Romæ in Typographia Vaticana Anno 1635. VI. Annales, sive Sacræ Historiæ Ordinis Minorum Capucinorum S. Francisci. In primo Tomo traduntur universa, quæ spectant ad ejusdem Ordinis ortum, ac progressum, usque ad Annum 1580. impressus est Lugduni Anno 1632. sumptibus Claudii Landrii. Secundus Tomus complectitur omnia, quæ ab Anno 1581. usque ad Annum 1612. pertinent. Ibidem 1639. sumptibus Gabrielis Boissat, & Laurentii Anisson. De his Annalibus R. P. Hiacinthus Parrà Hispanus in sua Rosa Lauretana pag 397. sic honorificè loquitur: Postquam Chronicæ Capucinorum cum universali admiratione, & incompatabili existimatione in Columnis Famæ illud *non plus ultra* fixerunt, temerarium foret studium, illa in stylum vulgarem traducendi, & obscurandi realitatem tam heroicæ expeditionis, dignæ duntaxat ea, qua Boverius illa conscripsit, cujus operaria eloquentia sola apta fuit, quatenus sublimitas materiæ inimitabilem tam celebris calami gloriam adæquaret. VII. Demonstrationes undecim de vera Habitûs forma à Seraphico Patre Francisco instituta, ad Urbanum VIII. P. M. Lugduni 1632. apud Claudium Landrii, & Coloniæ Agrippinæ 1655. apud Cornelium Egmonum in octavo. VIII. Directorium fori Judicialis pro Regularibus. Augustæ Taurinorum apud Aloysium Rizzimilium Anno 1624. Tom. 1. in quarto. IX. De Sacris Ritibus juxta Romanam Regulam, usui Fratrum Minorum Capucinorum accommodatis, libri tres, adjunctis quibusdam externis Ritibus, qui ad Religionis Capuccinorum Politiam, & ad pleraque domestica munera obeunda spectant, Neapoli Typis Scorigianis Anno 1626. tom. 1. in quarto. De eo meminerunt Wadingus lib. de Scriptoribus Ordinis Minorum, qui aliqua de eo adnotavit, Leo Allatius in Apibus Urbanis, Aubertus Miræus cap. 209. Franciscus Augustinus ab Ecclesia, Andreas Rossotus lib., & Syllabo de Scriptoribus Pedemontanis, Ardinghellius in Appendice Congeminatæ vocis turturis de Boverio sic loquitur. Famigeratissimus est quoque Admodum R. P. Zacharias Boverius, meus Collega in Officio S. Inquisitionis, cujus opera nedum in Germania existentes Hæreticos, sed aliarum quoque Provinciarum evincunt, & sternunt. Et D. Marcus Aurelius Lucernensis in suis historiis memorabilibus cap. 15 Missiones Capucinorum quasdam referens de Boverio sic scribit: Inter eos, qui in Missionibus ad Agrum Dominicum excolendum missi laboraverunt, unus annumeratur R. P. Zacharias Boverius Salutiensis Vir Celebris, & frequentioris contra hæreses zeli, qui grandiora gemina edidit volumina adversus, & Lutheri, & Calvini, & Asseclarum nefaria dogmata. Tertium adversus famosa infamia notum Hæresiarcham Marcum Antonium de Dominis. Quartum, quod conscripsit Consultatio Orthodoxa, & Carolo Gaudensi Principi, postea decollato Britannico Regi dicavit. Grandi etiam elogio Eum celebrant Abbas Valerianus Castilionens lib. 6. cap. 2. Pater Magister Ponce, de Leon in traductione Chronicæ Moncadæ in principio. P. Leander de Murcia in Quæstionibus selectis quæst. 21. num. 3., & alii plures, qui vocant eum Doctorem Eruditissimum, ac Sapientissimum, inter Patres Ecclesiæ eum numerantes, eò quod scripturis suis eam valdè illustraverit. Quare jure merito totius Capituli Generalis Romæ celebrati Anno 1642. Definitio elogio celeberrimo Eum honorari jussit, quod impressum reperitur ad initium Tomi secundi Annalium. Vocat ejus Os illud, de quo ensis utraque parte acutus exiit, & qui intellectuali miraculo Patres Capucinos oblivioni, & Hominum morti traditos ad illustrem vitam revocavit, & non mediocrem ejus virtutem exponit, & ibi addit, quod alii referre obliti sunt, nempe eum sæpè sæpius Definitoris Generalis munus exercuisse. Laurentius Crassus in suis Elogiis refert eum in adolescentia sua solitum fuisse fugere Conversationes Juvenum, vocans eas ruinas Juvenum, & semina ignaviæ, & ibi refert duo Epigrammata in ejus laudem composita, primus bene concludit.

Restituit Latio veteris miracula linguæ,
Et potis est unus cum Cicerone loqui.

Legata Pia, à Fr. Joanne à Taurino ante Religionis ingressum assignata, & ab hæredibus neglecta, executioni mandari, ad ejusdem Fratris Joannis instantias, Nuntio Apostolico committit.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Cæsenaten. Nostro, & Apostolicæ Sedis, apud dilectum Filium Nobilem Virum Carolum Emanuelem Sabaudiæ Ducem Nuntio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes de Taurino, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professor, quod ipse aliàs, antequam professionem per dictos Fratres emitti solitam expressè emitteret Regularem, suum ultimum condidit testamentum, in quo dilectos Filios Joannem Jacobum, & Margaritam de Castagnetis, nec non Philibertum Familia, & Nicola-

colaum Ruſconum Taurinen. ſeu alterius Diœceſ. quoad ſummam quatuor millium, & ceotum ſcutorum pro indiviſo particulares, in toto autem eo, quod ea ejus bonis, & hæreditate ſupereſſet, univerſales hæredes inſtituit, cum onere tamen nonnulla legata pia exſolvendi, prout in publico Inſtrumento, per dilectum Filium Alexandrum Carlevaris, Notarium publicum Montiſregalis, Provinciæ Taurinen. deſuper confecto dicitur contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, multi jam elapſi ſint anni, nec adhuc legata prædicta in aliqua, quantumvis minima parte executioni demandata fuerint, prædictique hæredes in poſſeſſione dictorum bonorum, & hæreditatis exiſtant, in nonnullis autem difficultatibus, & prætenſionibus, quæ deſuper oriuntur, tollendis, licèt pluries deſuper moniti, & requiſiti fuerint, negligentes, & parum concordes noſcantur, & propterea dictus Joannes, ne legatorum per eum factorum hujuſmodi executio diutius differatur, per Nos deſuper opportunè provideri ſummopere deſideret. Nos eumdem Joannem ſpecialibus &c. volen. & â quibuſvis &c. cenſen., ſupplicationibus ejus nomine &c. inclinati, Tiper præſentes committimus, & mandamus, ut legata pia hujuſmodi omni, & quacumque contradictione, & impedimento prorſus remotis, auctoritate Noſtra exequaris, ſive omnino exequi, & adimpleri cures, & facias, Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque &c. &c. ſuper quibus omnibus, & ſingulis plenam, & amplam Tibi facultatem concedimus, & impartimur. Non obſtan. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una &c. trahantur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis privilegiis, gratiis, & indultis prædictis, & quibuſcumque aliis perſonis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XIII. Septembris MDCXXIV. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

M. A. Maraldus.

Ex Regeſt. Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 249.

Duciſſis â Sabaudia Monaſteria Taurini ingrediendi facultatem largitur.

Dilectis in Chriſto Filiabus, Nobilibus Puellis Margaritæ, ac Mariæ, & Catharinæ â Sabaudia.

URBANUS PAPA VIII.

Dilectæ Filiæ Noſtræ, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SPirituali conſolationi Veſtræ &c. inclinati, Vobis, ut â matronis, & mulieribus, Vobis inſervientibus aſſociatæ duas Domos Regulares Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Taurinen. de earumdem Domorum Superiorum conſenſu ingredi, inibique morari liberè, & licitè valeatis, dummodo tamen tot viros, quot mulieres Vobiſcum ducatis, nec ad manſiones Superiores Fratrum aſcendatis, minuſque inibi pernoctetis, minuſque cum Fratribus, Guardiano, ac alio ea antiquioribus exceptis, commoremini, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium licentiam concedimus, & impertimur. Non obſtan. Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; nec non Domorum, & Ordinis prædictorum etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Auguſti MDCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

M. A. Maraldus.

Ex Regeſt. Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 62.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

In loco Avilianæ, vel Miſſas votivas â Fratribus pro rata Elemoſynæ receptas legi, vel Peregrinantes de non applicatione moneri debere, ſancitur.

Beatiſſime Pater.

IN Loco Avilianæ Diœc. Taurinenſis reperitur Conventus Capucinorum cum Eccleſia honori B. V. Mariæ dicata, in qua ſua Divi-

Digitized by Google

Divina Majestas Fidelibus, qui in magna copia ex locis longinquis, & quidem potiore ex parte cum voto faciendi celebrari Missam, illuc confluunt, maltas dispensat gratias.

Crescit quoque in dies Populi concursus, præsertim ex occasione gratiarum actionis pro præservatione à bello, & peste, quibus annis præterlapsis vicinia illa fuerat infestata. Cum autem Capucini ob Decreta S. Congregationis de *Celebratione Missarum*, numero Missarum satisfacere nequeant, illas refutare coguntur. Præsertim, cum in eo loco alii Religiosi, præter duos Curatos, Conventum PP. Conventualium, in quo tamen non nisi duo habitant, & Conventum PP. Augustinianorum Familiæ ordinariæ, non existant. Hinc Religiosis, qui concursui Missarum satisfacere possint, deficientibus, major pars Fidelium, ad illud Sanctuarium concurrentium desolata decedit, ex judicio, quod devotionem suam complere non potuerit. Plures autem, uti sunt Personæ pauperes, & plabejæ pro dictis Missis aliam eleemosynam non offerunt, quam imaginem ex cera, unam vel duas candelas, alii parum panis, vel legumina, aut similia, alii autem tenue stipendium pecuniarum.

Quapropter Sanctitati Vestræ supplicatur, quatenus concedere dignetur, ut Capucini devotioni, & obligationi populi cum prædictis Missarum votis accurrentis, cum eo Sacerdotum numero, qui in dicto Conventu juxta strictam Regulæ suæ observantiam commorari possunt, satisfacere valeant, recipientes eleemosynas sibi pro paupere sustentatione, & pro Ecclesiæ, ac Conventus prædicti conservatione necessarias, & eas, quæ pauperi suo victui erunt superfluæ, refutantes. Et hoc in finem conservandæ devotionis in populo, augendi magis cultus erga B. Virginem, & gloriæ erga Deum, quem precabuntur &c.

Die 5. Februarî 1651.

Sanctissimus Dominus noster ex Sententia S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretrum, attentis narratis benignè annuit, ut Fratres Capucini dicti Conventûs pro eleemosyna Missarum recipere valeant res ad cultum & Ornatum Ecclesiæ pertinentes, vel ad victum, & vestitum ipsorum Fratrum necessarias, ita tamen, ut recipere non valeant, nisi pro Missis, quibus Fratres ibidem degentes satisfacere valeant; vel, si ultra recipiant, admoneant singulos, qui elargiuntur, numerum Missarum esse adeo magnum, ut intentioni Offerentium satisfieri non possit ipsa Missarum celebratione, ut Sacrificii applicatione, sed tamen eos participes fore Orationum, quæ in dicto Conventu assiduè pro Benefactoribus fiunt.

Franc. Paulut. Sac. Cong. Secret.

Ex Regest. seu lib. Secret. Congregat. præd. fol. 704.

E P I S T O L A

Sacræ Congregat. Episcop. & Regular.

Fratres, circa quæstuationem in loco Sospitelli, vexari, aut impediri, Episcopo Ventimiliensi inhibetur.

Illustris, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

TAM à Sacra Coogregatione Concilii, quàm etiam ab illa Episcoporum sæpiùs fuit decisum, quod locorum Ordinarii Regularibus Ordinum Mendicantium, in locis eorum Diœceseos, in quibus hi Conventus habent, non possint prohibere quæstuationem eleemosynæ, & casu, quo hanc extra loca, in quibus Conventus existunt, facere vellent, sufficiat exhibere suorum Superiorum licentiam. Inde Amplitudo Tua supradictis Decretis se conformet, quin Capucinos Sospitelli illius Diœcesf. ad aliam licentiam, ab Eadem petendam adstringat. Quod Amplitudini Tuæ significare, Eminentissimi Domini mei mihi ordinarunt. Deus eam conservet.

Romæ 11. Novembris 1639.

A. Card. S. Onuphrii.

Ex Reg. Secret. Congreg. præd. fol. 126.

N O T A.

Illustrissimo Domino Episcopo postmodum plenè ad hujus Epistolæ tenorem non reflectente, & à Fratre quæstuante, toties quoties licentiam suorum Superiorum sibi exhiberi debere prætendente, aliâ ejusdem Sacræ Congregationis epistolâ, ab hujusmodi prætensione ut desistat, fuit monitus, ut sequitur:

Illu-

Illuſtris, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

PAter Procurator Generalis Capucinorum, coram Sacra Congregatione conqueſtus eſt, qualiter, poſt literas Amplitudini Tuæ ſcriptas, quod Fratribus ſui Ordinis, in locis, in quibus habent Conventus, quæſtuationem prohibere non deberet, & quod pro locis, in quibus non ſunt Conventus, Amplitudini Tuæ, licentiam ſuorum Superiorum exhibere ſufficeret, Eadem, hoc non obſtante, ut idem Frater, qui licentiam jam exhibuit, quæſtuationem faciat, prætendat, illam quacumque vice ſibi in Civitate, vel ubi Eam tunc degere contigerit, exhiberi, quantumvis loca, ad quæ pro quæſtuatione Frater vadit, ab illo, in quo Amplitudo Tua moratur, duobus, vel pluribus milliaribus diſtent. Quod cum Eminentiſſimi Domini in ei ad praxim reduci durum judicaverint. Eidem ſignificari ordinârunt, quod Eodem Quæſtuatore durante, & exhibita jam Amplitudini Tuæ prima vice prædicta licentiâ, ſufficiat, ſi poſtea illam Parocho, ſeu Vicario ejuſdem loci exhibeat. Quod ſi fiat, Amplitudo Tua alias ei moleſtias non cauſet, ſeque ſenſui Sacræ Congregationis, uti debet, conformet. Deus Eam ſervet. Romæ 7. Septembris 1640.

Amplitudinis Tuæ

Cardinalis S. Onuphrii.

Archiep. Theb. Secret.

Autog. in Reg. Secret. Sacræ Congreg menſ & anni præd fol. 314.
Vide de hac ipſa materia infra fol 397.

Exorta quoque controverſia inter Reverendos Patres Reformatos Saurgi, & Fratres noſtros dicti loci Soſpitelli, ſolitum in quæſtuatione ſervari, Epiſcopo Ventimilienſi commiſſum fuit Decreto ſequenti.

In Cauſa Ventimilien. quæſtuationis, vertente inter Fratres Minores Obſervantes Reformatos, Ordinis Sancti Franciſci, Conventus Beatæ Mariæ Virginis Miraculorum Oppidi Saurgi ex una, & Fratres Ordinis Capucinorum Conventus Civitatis Soſpitelli, Partibus, ex altera.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta relatione Epiſcopi Ventimilien. viſis, & perpenſis juribus, & rationibus per partes ipſas informantes deductis, referente Eminentiſſimo S. Clementis cenſuit committendum eidem Epiſcopo, ut cum facultatibus Sacræ Congregationis ſervari faciat ſolitum.
Romæ 2. Auguſti 1715.

F. Cardinalis de Abdua.

Et innovata controverſia &c. fuit deciſum, ut ſequitur:

In Cauſa Ventimilienſi quæſtuationis, vertente inter Minores Obſervantes Reformatos Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum Terræ Saurgi, & Patres Capucinos Conventus Soſpitelli.

Sacra Congregatio &c. Partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiſſimo Corſino cenſuit, ac declaravit: non licere Patribus Capucinis, panem, & vinum in loco, de quo agitur, quæſtuare.
Romæ 16. Septembris 1718.

Ex Reg. Secret. menſ. & anni prædicti.

Conſtitutiones Monialium Beatæ Mariæ de Suffragio Taurini confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Chriſto Filiæ Abbatiſſa, ſeu Prioriſſa, & Moniales Monaſterii Beatæ Mariæ de Suffragio nuncupatæ, Ordinis Capucinorum, Civitatis Taurinen. quod ipſæ Conſtitutiones pro bono, & felici dicti Monaſterii regimine, atque gubernio, aliàs editæ, quò firmiùs perſiſtant, & ab omnibus exactiùs obſerventur, Apoſtolicæ Noſtræ confirmationis robore communiri ſummoperè deſiderent. Nos igitur eaſdem Exponentes ſpecialibus &c. volentes, & earum ſingulares perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus illarum nomine &c. inclinati, Conſtitutiones prædictas, dummodo tamen in uſu, ac licitæ ſint, & honeſtæ, & non ſint revocatæ, nec ſub aliquibus revocationibus comprehenſæ, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, Regularibuſque dicti Ordinis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium (non tamen quoad Indulgentias) approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis

labilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes illas, necnon præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, semper, & perpetuò observari, sicque per quoscomque Judices &c. Auditores judicari &c. attentari, in contrarium facien. non obstan. quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIII. Februarii MDCXLIII. Pontificatus nostri anno vigesimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 79.

D E C R E T I S

Sacræ Congreg. Rituum, & Concilii.

Fratres Eporediæ nonnisi ad Processiones solitas, & pro publico bono, & honore indictas accedere teneri statuitur, ita tamen, ut in persolvendis suis officiis Regularibus non impediantur.

P E D E M O N T A N A.

Conqueruntur Patres Capucini apud Sacram Rituum Congregationem, quod Episcopi, & præsertim Eporediæ, eos cogere veliot, ut accedant ad nonnullas Processiones, quæ nuper fuerunt introductæ.

Eadem Sacra Congregatio inhærens Magistrali Decreto facto 27. Julii 1609. censuit Regulares omnes posse compelli juxta Declarationem Congregationis Sacri Concilii, cujus quidem declaratio talis est, videlicet:

Sacra Congregatio Concilii Tridentini Interpretum sæpius declaravit, publicas Processiones, ad quas exempti, ab Episcopis vocati, accedere teneantur ex Decret. cap. 13. Sess. 25. de Regul. ejusdem Concilii, eas esse intelligendas, quæ indictæ fuerunt pro bono publico, vel publico honore.

Quam Congregationis Sacri Concilii declarationem, eadem Sacra Rituum Congregatio ubique servandam esse censuit, & declaravit hac die 21. Julii 1645.

N O T A.

Plenè cum hoc Decretum non satisfaceret instantiis, fuit alius libellus supplex immediatè Papæ porrectus, a quo cum fuerit remissus ad Sacram Congregationem Concilii, P. Procurator Generalis Eminentissimi Cardinalis Præfecti patrocinium quæsivit sequente libello supplici.

Eminentissime, & Reverendissime Domine.

Procurator Generalis Capucinorum humillimus Eminentiæ Vestræ Servus sumpto ad Sanctissimum recursu pro gratia institit, ne Fratres sui Ordinis quibusdam Processionibus noviter ab Ordinariis inductis intervenire teneantur, exceptis illa Corporis Domini, aliisque generalissimis, prout à Sanctissimo Antecessore PP. Observantibus Reformatis fuit concessum Cum autem libellus supplex Sanctissimo præsentatus ad Sacram Congregationem Concilii fuerit remissus, Eminentia Vestræ idem Procurator supplicat, ut suæ suffragari dignetur Religioni, quæ gratiam obsecrat, non, ut se ab obedientia Ordinariis debita eximat, sed ex eo, quod aliquoties hujusmodi Processionibus interesse circumstantiæ absolutè inhibeant, quod Ordinarii postea ægrè ferant. Quam &c.

Ne autem Sacra Congregatio à suo Decreto supra posito recederet, & tamen supplicationi Fratrum faveret, nihil novi decernere voluit, sed Episcopis, contra quos Fratres se molestius gravatos esse, conquerebantur, ad discretionem monendos esse duxit, per literas, quarum exemplum hic apponitur.

Reverendissime Domine, uti Frater.

Cum à Regularibus supplicatum fuerit Sacræ Congregationi Eminentissimorum Cardinalium Sacri Concilii Interpretum pro Indulto non accedendi, nisi ad certas, & limitatas Processiones, Eadem Sacra Congregatio renuit; sed, ne isti impediantur ordinatè divina officia celebrare, & alia onera Regularia obire, ad Amplitudinem Tuam scribendum jussit, ut solitas, & consuetas tantùm, non autem insolitas, & tam frequentes Processiones indicat, quod Amplitudo Tua pro sua pietate efficere non prætermittat, & bene valeat in Domino. Romæ 19. Novembris 1645.

Amplitudinis Tuæ

Uti Frater

Petrus Aloysius Cardinalis Caraffa.

Franciscus Paulutius S. C. C. Secret.

DE-

DECRETO

S. Congreg. Episc., & Regul.

Introductio Monialium ad novum Monasterium Montis Regalis, Episcopo ibi sub solitis clausulis committitur.

QUando fabrica novi Monasterii, à Regia Sabaudiæ Ducissa, in illa Civitate sub Regula Capucinarum primæ observantiæ fundati, ad plenam perfectionem, tam quoad officinas, aliasque Monialium interiores commoditates, quoad Ecclesiam exteriorem, clausuræ securitatem, remotionem prospectûs, omnisque alterius servitutis fuerit reducta, Universitas validè, & cum securitate ad necessaria Monasterii Monialibus, quæ in quocunque casu eleemosynas victui sufficientes invenire non possent, subministranda sese obstrinxerit, & illius Civitatis Regulares Mendicantes consensum, prout huic S. Congregationi fuit expositum, præstiterint, EE. DD. indulgent, ut Amplit. Tua facto prius verbo cum Illustrissimo Archiepiscopo Taurini, cui sub eodem scribitur tenore, ad prædictam Monasterii Capucinarum illius Civitatis clausuram transferat quatuor ejusdem Ordinis Moniales, in quibus præter zelum, & vitæ probitatem, & ætas, prudentia, omniaque alia pro principianda novæ clausuræ tam spirituali, quam temporali directione & Novitiarum introductione necessaria concurrant, cum facultate ibi degendi per 6. annos, transferat. Quibus durantibus magis idoneæ de triennio in triennium, vicissim Abbatissæ, & Magistræ munus exerceant, dummodo al æ Moniales capitulatiter ad id consentiant, & Ordinarii licentia præcedat.

Translatio autem prædicta fiat de die cum curru, vel Rheda clausa, facie velata, & sub societate Parentum, vel aliarum bonæ famæ Matronarum, ac cum ea, quæ Sponsas Jesu Christi decet, modestia; ducantor etiam ad novum Monasterium recto tramite, & in appulsu immediatè ad prædictum effectum collocentor. Volunt insuper EE. DD. ut, si Institutrices prædictæ sex annis elapsis semper ibi manere vellent, præter consensum aliarum Monialium, capitulariter, & per vota secreta præstandum, etiam licentiam ab hac Santa Sede desuper impetrare debeant. Taliter itaque Amplit. Tua præsenti gratiæ executionem, vigore facultatis, quæ per præsentes Ei tribuitur, dare poterit. Et Deus &c.

Romæ 14. Junii 1658.

Ex Reg. Secret. Congreg. anni, & mens. præd. fol. 327. Vide & infra confirmationem earundem Monialium Constitutionum.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

Tempore Interdicti, cui Oppidum de Poyrino subjectum erat, Fratribus in Festis Sanctorum Ordinis privilegia suffragari declaratur.

Nullius Taurinensis Privilegiorum.

CUM Oppidum, nuncupatum *di Poyrino*, sit ad instantiam Abbatis Roserii à tribus annis interdicto subjectum, & Ordinarius inferior ejusdem loci renuat, Fratres Capucinos, ibidem existentes, uti privilegiis Apostolicis eorum Ordini concessis, & potissimum à Pio V., & Clemente VIII, ideo, ut occurratur controversiis, & scandalis, humiliter per eosdem Fratres supplicatur declarari.

An ipsi teneantur observare Interdictum, ita, ut eis non suffragentur dicta privilegia in festis Sanctorum ejusdem Ordinis, necnon in festo S. Didaci, & Portiunculæ?

Die 16. Septembris 1660. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit suffragari.

F. Card. Paulutius Præf.

Loco ✠ Sigilli.

C. de Vecchiis Episc. S. C. C. Secret.

Autograph. in Arch. Secret. Congreg. præd. Reg, seu lib. 22. fol. 285.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Ad instantias Fratrum Clavasii Regulares Mendicantes in eleemosynis per Diæcesin, & loca, in quibus habent Conventus, quærendis non posse impediri, & econtra solum ad licentiam suorum Superiorum, Ordinario exhibendam, in casu quæstuationis extra loca Conventuum obligari declarat.

Emin., ac Rev. Domini.

PRocurator Generalis Capucinorum, nomine suo, & P. Provincialis Provinciæ Pedemontanæ EE. VV. exponit, qualiter non

non obstante, quod S. M. Pius V. in sua Bulla, incip. *Etsi Mendicantium Ordines &c.* relata à Quaranta in summa Bullarii *tit. privilegia Regularium*, Decretum S. Concilii Trid. de quæstuatione eleemosynarum non auferenda, nec posse, nec deberi ullo modo ad Ordines Mendicantes referri declaraverit, imò Regularibus Mendicantibus, ex eleemosyna vivere obligatis, quæstuare, omnino liberum esse decreverit, prout etiam ab hac Sacra Congregatione sæpius fuit declaratum, nihilominus Præpositus Savini Diœc. Taurinen. Capucinos Conventus Clavassii in quærendis etiam rebus, pro eorum victu, quotidie necessariis, uti sunt panis, vinum, & similia, sub variis prætextibus impedire, eosque ad licentiam Ordinarii, vel Archiepiscopi Taurinensis toties quoties exhibendam, contra hujus Sacræ Congregationis Declarationes, & Bullæ Pianæ tenorem adstringere prætendat. Cumque hoc præjudicet, cedatque in grave Mendicantium, præsertim plenè ex quotidianis eleemosynis viventium (uti sunt Capucini) damnum, supplicat EE. VV. Procurator Generalis pro opportuno remedio, & dispositione, ut Religiosi in quærendis eleemosynis ordinariis non impediantur, nec ad procurandam Ordinarii licentiam adstringantur cum hoc adversetur Declarationibus memoratis, & insuper sit impossibile, cum nonnulli Conventus à Civitatibus, in quibus Ordinarius residet, ita distent, ut pro concessione licentiæ scribere, & responsum exspectare eo ipso sit impossibile, quod necessitas quæstuationis Capucinis sit ordinaria, ac quotidiana, ita, ut non sine gravi præjudicio differri possit, prout EE. VV. facilè judicare poterunt, & quod totum ab iisdem &c.

Die 29. Ian. 1661. Sacra Congregatio Eminen. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, dandam esse declarationem antiquam, tenoris sequentis:

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quò minus per seipsos in Diœcesibus, ubi habent Conventus, eleemosynas quærant, sed tantum, si extra loca, ubi Monasteria existunt, quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere.

F. Card. Paulutius Præf.

C. de Vecchiis Episcopus Clusi.
S. C. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. *Vide de hac ipsa materia & supra fol. 394. & 395.*

Parocho Loci Carucci ratione Cadaverum Dominorum Comitum de Costa ad Fratrum Ecclesiam dicti loci translatorum, Quartam funeralem non deberi, sancitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Conventus Patrum Capucinorum loci Carucci, Diœcesis Montis Regalis, à fundatione, anno 1612. ab Illustrissimis Dominis Comitibus Costa Vasallis dicti Feudi facta, jam per plures annos manet in possessione, in sua Ecclesia, dictorum Fundatorum Cadavera, quæ ad sepulturam in dicto loco portantur, cum solita funebri pompa, & illuminatione, sine detractione ceræ, aut alicujus emolumenti, in hujusmodi functione fixi, recipiendi, quo non obstante, Parochus, vel Archipresbyter memorati loci, Oratores prætensione Quartæ dictorum emolumentorum, pro sepultura Comitissæ Ludovicæ Costa, & Comitis Hieronymi Mariæ Costa in Civitate Taurinensi, ubi morabantur, defunctorum, & ex testamentaria dispositione ad dictum locum translatorum molestat. Et quamvis Parochus prætensionem circa primum, rationibus se destitutum agnoscens, reliquerit, ante duos annos tamen litem circa secundum reassumpsit, ita tamen, ut Oratores persuasi maneant, quod illi nulla actio desuper competat, tam quod ipsius Parochiani nec ex origine, nec ex domicilio sint, tam quod iis nullum Sacramentum, aut pabulum administraverit, tam quod in exequiis nullum jurisdictionis actum, cui emolumentum competat, exercuerit tam, & insuper, quod juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Sess. 25. c. 13. Regulares, maximè Domorum post Sacri Concilii publicationem constructarum, à solutione Quartæ sint exempti; cum tamen Habitum, & characterem Oratorum in hujusmodi casibus ad Tribunalia recurrere minus deceat, ad truncandum omnis litis filum Eminentiis Vestris supplicant, quatenus ad factum in puræ veritatis terminis expositum summariè declarare, an Parochus prædictam Quartam funerum Comitum Carucci, & Successorum, seu Descendentium à Conventûs Oratoris Fundatoribus prætendere possit? vel an ob causas, & motiva adducta maneat totaliter exclusus? & an in omni eventu, Provincialis, & Definitores Provinciæ legitimam facultatem habeant circa hujusmodi prætensionem de se solis, sine expresso consensu Capituli Conventus, cui prædicta sepulturæ emolumenta sunt assignata, transigendi? simulque opportuno Decreto iis, si expedire judicaverint, providere dignentur. Quod &c.

Cum-

Cumque Pater Procurator Generalis Ordinis pro more mentem suam ad hunc libellum supplicem aperire, & informare, per Rescriptum Sacræ Congregationis pro more jussus fuerit, & ipse ab Oratoribus magis authentica documenta exhiberi suggesserit, sub 18. Novembris 1712. Sacra Congregatio rescripsit. *Ostendatur Relatio*, & insuper ab Auditore Cameræ Apostolicæ, Parte ad exhibitam relationem necdum quiescente, sententia lata, quæ sequitur:

Nicolaus Spinola Archiepiscopus Thebarum, Protbonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis, Sacristis, tam Cathedralium, quam Collegiatarum Ecclesiarum Canonicis, Parochialiumque Rectoribus, Plebanis, Viceplebanis, Curatis, vel non Curatis, ceterisque Presbyteris, necnon Clericis, Notariis, Tabellionibus publicis quibuscumque, illique, vel illis &c. salutem &c. Noveritis aliàs coram Nobis, & in Tribunali nostro litem, & causam pro parte, & ad instantiam Reverendorum Patrum Capucinorum loci Carruci, omni meliori modo Principalium, contra, & adversus Reverendum Dominum Thomam Badinum, Archipresbyterum Ecclesiæ Parochialis dicti loci Carruci, aliosque litis Consortes, de, & super observatione, & executione Constitutionum Pontificiarum, & in specie S. Mem. Pauli V. emanatarum de anno 1608. Incip. Ecclesiæ Militantis &c. *eximentium dictos Reverendos Patres Capucinos à solutione cujuslibet Quartæ Funeralis, ac executione Decretorum Sacræ Congregationis Concilii emanatorum die prima Martii 1692. & 21. Maji 1678. rebusque aliis, in processu Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, introductam fuisse. In qua quidem lite, & causa, exhibitis coram Nobis omnibus Juribus ad hujusmodi causam facientibus, illisque & aliis de jure videndis, visis, & consideratis, auditisque Dominis Procuratoribus in contradictorio Judicio pluries hinc inde informantibus, citatoque in quolibet actu Domino Petro Pierando existente dicti Reverendi Domini Caroli Thomæ Badini Archipresbyteri Loci Carruci, per Cursorem Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ut in actis, tandem Nos, sive Reverendus Dominus Cincius, Noster in Civilibus Locumtenens, infrascriptam nostram tulimus, & promulgavimus, sive tulit, & promulgavit, sententiam definitivam hujusmodi, sub tenore videlicet. CHRISTI Nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam de Jurisperitorum consilio in his scriptis ferimus, in causa, & causis, quæ coram Nobis primo, & in prima, seu alia veriori versæ fuerunt, & vertuntur instantia inter Reverendos Patres Capucinos loci Carruci Actores ex una, ac Reverendum Dominum Carolum Thomam Badinum, Archipresbyterum Ecclesiæ Parochialis dicti loci, aliosque litis Consortes Reos conventos, partibus, ex altera, de, & super observatione, & executione Constitutionum Pontificiarum, & in specie S. Mem. Pauli V. emanatarum de anno 1608. incipientium:* Militantis Ecclesiæ &c. *eximentium dictos Patres Capucinos Actores à solutione cujuslibet Quartæ Funeralis, ac executione Decretorum Sacræ Congregationis Concilii emanatorum die prima Martii 1692. & die 21. Maji 1678. rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latiùs deductis, dicimus declaramus, pronuntiamus, & definitivè sententiamus, in executionem dictarum Constitutionum Pontificiarum, & Decretorum Sacræ Congregationis, præfatos Patres Capucinos fuisse, & esse exemptos à solutione cujuslibet Quartæ Funeralis, dictasque Constitutiones, & Decreta per præfatum Archipresbyterum exequenda, & observanda fuisse, & esse, prout exequi, & observari volumus, & mandamus, & nisi intra mensem à die intimationis hujus nostræ Sententiæ, facienda dicto Archipresbytero in partibus, saltem per affixionem ad valvas Majoris Ecclesiæ dicti loci Carruci, idem Archipresbyter Decretis, & huic nostræ Sententiæ toties quoties casus advenerit, cum effectu non paruerit, suspensionem à Divinis, ingressus Ecclesiæ, privationem Beneficiorum, solutionem Ducatorum mille, Cameræ Apostolicæ applicandorum, excommunicationem, aliasque pœnas in nostris literis Monitorialibus emanatis comprehensas, & contentas damnabiliter incurrisse, & incidisse eumdem Archipresbyterum ex non paritione decernimus, & declaramus, & post intimationem, seu affixionem prædictam tamquam inobedientem Ecclesiæ fore, & esse ab omnibus evitandum, prout evitari volumus, & mandamus, & omnia gesta, facta, & facienda, ac innovata, & innovanda, contra formam dictarum Monitorialium, & præsentis nostræ Sententiæ nulla, & irrita haberi volumus, & mandamus, literasque Declaratorias desuper necessarias, & opportunas decernendas, & relaxandas fuisse, & esse, prout decernimus, & relaxamus, & in expensis condemnamus Victum Victoribus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure in posterum reservamus. Et ita dicimus, declaramus, pronuntiamus, & definitivè sententiamus, non solum hoc, sed omni &c. Ita pronunciavi Ego Seraphinus Cincius Locumtenens, quæ omnia, & singula prædicta, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & Vestrûm cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, insinuamus, notificamus, significamus, & ad Vestram notitiam deducimus, deducique volumus, & mandamus per præsentes, ne ullo unquam tempore ignorantiam aliquam allegare valeatis, & possitis taliter. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Curia Innocentiana die vigesima septima Julii 1714.*

Andreas Gabriellus Notarius Apostolicus.

Locus ✠ Sigilli.

Seraphinus Cincius Locumtenens.

EPI-

EPISTOLA

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide

Illustrissimo Archiepiscopo Taurinensi scripta.

Ne Fratres Missionarii circa facultates à Sanctâ Sede concessas turbentur, nec ad examen pro Confessionibus in locis Missionum excipiendis, ab Ordinariis vocentur, cavetur.

INexpectata prorsus huic Sacræ Congregationi accidit notitia, quod Patres Capucini, illorum Partium Missionarii, coram Amplit. Tua difficultates patiantur circa usum facultatum, iis à Sancta Sede concessarum, & in specie circa exercitium Confessionis, de quo supponitur, quod Eadem hoc iis interdicere intendat, ex motivo, quod se examini subjicere debeant. Manent autem Eminentissimi Domini mei, rectitudinis, & prudentiæ ejus memores, & persuasi, quod, si hujusmodi gravamina subsistant, originem traxerint ex eo, quod contrariæ hujus Sacræ Congregationis dispositiones, & in specie ultima resolutio, ab Eadem itidem in puncto examinis prædicti, 5. Sept. 1701. occasione litis Ordinarium Iporediensem inter- & Capucinos Missionarios Vallis Suanæ emanata, videlicet *Missionarios non teneri se subjicere examini Episcopi pro audiendis Confessionibus loci suæ Missionis: debere tamen se abstinere à Parochialibus, absque Parochorum, vel Episcopi licentia*- Eidem non sint notæ.

Jussu proin Eminentissimorum Dominorum meorum, Amplitud. Tuæ significo cum spe, hoc suffecturum esse ad dirimendas omnes difficultates, & ad effectum, ut Eadem prædictos Religiosos paterna protectione respiciat, quatenus obligationem proprii Ministerii adimplere possint. Et expectans ab Amplit. Tua responsum, Deum finaliter precor, ut Eamdem conservet, & prosperet.

Romæ 15. Martii 1728.

N. Fortiguerra Secret.

Sub simili tenore fuit eadem occasione scriptum Illustrissimo Ordinario Iporediensi, tenetque Sacra Congregatio hanc epistolam pro Regula, hinc emergentibus litibus hujusmodi eam Ordinariis communicari, jussum fuit, prout suis videre erit locis.

Ex Reg. Procuræ Gen. Ordinis.

RESCRIPTO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Fratres in Missionibus Salutiarum manutenentur, & prætensa ab Illustrissimo D. Ordinario facultatum eorum moderatio rejicitur.

ILlustrissimus D. Archiepiscopus Athenarum, Minister Apostolicus Taurini cum literis sub 28. Junii elapsi datis, EE. VV. exponit instantias, sibi ab Illustrissimo Porporato, Episcopo Salutiarum factas pro provisione, & restrictione facultatum, quæ Præfecto Missionum Ordinis Capucinorum Pedemonti dari solent, & in specie pro restrictione facultatis: *administrandi omnia Sacramenta, etiam Parochialia, Ordine, & Confirmatione exceptis, & quoad Parochialia in Diœcesibus, ubi non erunt Episcopi vel Ordinarii, vel eorum Vicarii, vel in Parochiis, ubi non erunt Parochi, vel ubi erunt, de eorum licentia.*

Motivum hujusmodi supplicationis est, quod Illustrissimus D. Ordinarius, à dicta facultate, jurisdictionis Episcopalis exercitium, non sine continua turbarum occasione restringi arbitretur.

Dum autem Illustrissimus Merlinus circa desideratam provisionem se Oraculo EE. VV. remittit, partium suarum tamen esse censet exponere, quod, cum Pedemontum sit totum Catholicum, Missionarii tanta privilegiorum ampliatione non indigeant, præsertim cum Episcopi, quibus cura Animarum, & cognitio eorum, qui eam exercere debent, incumbit, inibi semper resideant: nec Episcopus dictam cognitionem nancisci queat, si Missionarii, qui in illis partibus duodecim sunt, ab examine Ordinarii plenè sint exempti.

Insuper Ipsi captu difficile videtur, ex quo motivo dictis Missionariis prædicta privilegia in tam ampla forma fuerint concessa, cum habeant Conventum, vivantque in una illarum 4. ibi existentium Missionum sub Regulari disciplina, tribus aliis in statu simplicis Missionis remanentibus, nec Missiones in locis desertis, & hæreticis, sed in quibus Catholica floret Religio, faciant. Instantiis D. Ordinarii satis propensum se exhibet Illustrissimus Merlinus, supplicatque EE. VV. quatenus memorato Præfecto prædicta privilegia, & facultates ad formam talem restringere dignentur, ut Apostolicum suum Ministerium cum debita, & necessaria ab Episcopo dependentia exercere valeat.

P. Provincialis Pedemontanus hujusmodi recursûs per literas desuper ab Ipso Illustrissimo Epi-

Episcopo Salutien. ad ipsum datas, certior factus, sibi, seu illarum Missionum Præfecto incumbere censuit, ut & ille ad EE.VV. recurrat, supplicando, quatenus nihil innovetur, & econtra observantia Decretorum, aliàs in hujusmodi materia, ab hac S.Congregatione emanatorum inculcetur, vigore quorum Capucinos Pedemontanos in locis suarum Missionum examini Ordinarii non subjacere, semper fuit statutum, præsertim verò vigore Decreti 5. Septembris 1701. sub sequenti tenore emanati: *Relato per EminentissimumCardinalem Barberini Libello supplici PP. Capucinorum Missionis Vallis Suanæ, Eminentissimi Patres, re matur è perpensa, auditoque super expositis Domino Nuntio Taurinensi, ac D. Episcopo Iporedien. loci Ordinario decreverunt, præfatam Oratorum Missionem esse manutenendam, ac Missionarios non teneri se subjicere examini Episcopi pro audiendis Confessionibus in locis suæ Missionis.*

Hic Sacræ Congregat. Secretarius notanter significat, quod prædictum Decretum emanaverit occasione, qua Episcopus Iporedien. Missionarios Capucinos æquè pro confessione, ac pro prædicatione sub titulo, quod hæretici in sua Diœcesi non forent, examinare prætendebat. Provincialis autem allegando, quod Capucini à tempore sanctæ memoriæ Urbani VIII., & ab initio Missionum hujusmodi exemptione gavisi fuerint, exhibet insuper literas Illustrissimi Morozzo, ejusdem Salutien. Diœc. Episcopi, sub 12. Septembris 1721. Serenissimo Regi Sardiniæ, tempore, & occasione, qua iidem Capucini à Præposito Verzolli vexabantur, inscriptas, quibus Capucinos efficacissimè defendit, exponendo Regiæ Suæ Majestati non solum utilitatem, sed & præcisam eos in libero suarum facultatum exercitio manutenendi necessitatem, & econtra grave animarum præjudicium, ex extinctione non solum illius, sed etiam aliarum trium Missionum quas dicti Patres in illa Diœcesi habent, resultans.

= In eadem Epistola refertur insuper: Quod Capucini, postquam pro hæresi, ex illa Diœcesi, & præsertim à Verzolio extirpanda tantò operati sunt, vigili semper cura incubuerint ad fideles in virtute Christiana, qua Fides Catholica conservatur, stabiliendos.

= Quod omnes Parochi prædictarum quatuor Missionum cum memoratis Religiosis, quos ceu instrumentum curæ illarum animarum necessarium recognoscebant, in optima pace fuerint conversati, & quando aliquoties accidit quædam dissensio, omni facilitate, ceu res nullius momenti, sopiebatur, cum Missionarii Parochis, nec ratione sepulturæ, nec alterius rei ullum causarent præjudicium.

= Quod, cum An. 1666. à nonnullo malè affectionato, flamma hujusmodi motús contra Missionem fuisset excitata, cum uno solo libello supplici, præprimis à Parocho, & postea à 160. personis particularibus subscriptu, in quo, quantum tam bono publico, quam particulari loci, Missionis conservatio conduceret, testabantur, fuerit suffocata

= Quod in potiore illarum Parochiarum parte, si Capucini non forent, debitis temporibus Verbum Dei non prædicaretur, cum Communitates dicantur ita pauperes, ut Concionatorem manutenere haud possint. Insuper cum alium Confessarium, præter Parochum, & in aliquibus locis solum Capellanum, non habeant, tota illius Populi consolatio reducitur ad gyrum, à Missionario factum, ad quem pro Conscientiis Sacra Exomologesi purgandis turmatim confluunt.

Terminato jam præsenti summario, pro parte Capucinorum pariter, & aliæ justificationes productæ fuère, & in specie plura testimonia, novissimè à quibusdam illarum Communitatum, & Parochorum data, quibus necessitatem Capucinos in Apostolici Ministerii exercitio conservandi semper magis probatam & notam reddunt, attentâ locorum, hæreseos labe infectorum viciniâ, & præsertim in Cumitatu Castri Delfini. In uno hujusmodi attestatorum exprimitur, quod, si Missio Capucinorum supprimeretur, necessitatos se noscerent venire ad Papæ pedes pro ea noviter impetranda. Ad hunc articulum Secretarius EE. VV. notum facit, quod ex Documentis hujus Archivi, in Diœc. Salutien. à Capucinis jam ante Annum 1623. factas esse Missiones pateat, nam cum Diœcesis illa hæreticis foret mixta, Illustrissimus Octavius, illius temporis Episcopus desuper relationem dedit, & institit, quatenus Capucini juberentur facere Missionem in Paesana, loco illius Diœcesis, S. Congregatio sub 9. Maii 1623. instantiis Episcopi annuit.

In Congregatione habita 30. Jannarii 1627. fuit confirmata nova MissioCapucinorum, quam Nuntius Sabaudiæ instituit ad Oppidum Paesanæ, Diœcesis Salutien. pro cujus substentatione Oppidani se obligârunt per tres menses ad solutionem septem scutorum pro quolibet mense, ultra ligna, Domum, & mobilia, quæ perpetuò Missionariis promiserunt. Nuntius præfatus elapsis dictis tribus mensibus, dicta scuta septem quolibet mense de pecuniis Cameræ Apostolicæ assignavit. Et ad instantiam ejusdem Nuntii decretum est, ut præfatæ Missionis Præfecto per Sanctum Officium concedantur facultates aliorum Capucinorum, qui sunt in Pedemontanis Missionibus.

Anno 1638. Illustrissimus Petrus, Episcopus Successor, in sua Diœcesi, locisque contiguis operâ Capucinorum, quos,eximio commendavit encomio, hæreses extinctas esse retulit,

& S. Congregatio sub 9. Augusti dicti anni congratulatorias literas decrevit, & commendari jussit Capucinos Missionarios, & præsertim P. Alexandrum zelantissimum, & indefessum Missionarium.

Provinciali Capucinorum Pedemonti, ceu illarum Missionum Præfecto, à primis institutæ hujus S. Congregationis annis fuerunt concessæ facultates eo, quo tunc concedi solebant, modo: compilatis verò, & impressis illarum formulis, ei dabatur, prout hodiedum continuatur, formula septima, suis Religiosis iotra Præfecturæ suæ districtum communicabilis, in qua reperitur facultas administrandi Parochialia in Diœcesibus, ubi non erunt Episcopi, vel Ordinarii, vel eorum Vicarii, vel in Parocbiis, ubi non erunt Parocbi, vel ubi erunt, de eorum licentia. Ex quo, à Capucinis Parochialia, ubi suot Episcopi, & Parochi, uti in Provincia Pedemontana, administrari non posse, clarè infertur. Hinc jurisdictio Episcopalis in hoc non lædi, & instantiæ pro obtinenda facultatum Capucinorum restrictione factæ, minus congruæ videntur, asserente præsertim Sac. Congreg. Secretario, quod, præterquam hujusmodi formulæ sint immutabiles, fixæ, & maturo examine à Sacra Congregatione jam stabilitæ, articuli earum, ad dictsm jurisdictionem Episcopalem spectantes, uti administratio Parochialium, & dispensatio Matrimonialium, eam non offendant, cum Præfectus, ejusdemque Missionarii eos non nisi de consensu Episcoporum exercere possint, prout ex formula impressa, & annexa cognosci potest.

Si dein impræsentisrum Pedemontum sit totum Catholicum, debent primò grates referri Deo, secundò vigilantiæ hujus Sacræ Congregationis, & tertiò Zelo Capucinorum, qui à primordio erectionis hujus Sacræ Congregationis (uti dictum est supra) sese culturæ hujus Vineæ Christi impenderunt, & copiosissimum reportârunt fructum, prout ex monumentis hujus Archivi deducitur, in quo pariter inter relationes, successivè à Capucinis transmissas reperitua, quod in aliquibus Pedemonti locis venenum hæreseos plenè non exulet, hinc in relatiooe anni 1731. continetur, quod Dronerii, quod Salutien. Diœc. Locus est, hsbitaverint Personæ appareoter Catholicæ, quæ tamen in occulto regulas, & usus Sectariorum sequebantur, ita, ut unus & alter Confessionem Sacramentalem ad 20. & 30. annos distulerit.

Quod in Loco Castri Delfini quidsm Riccardi, unus primarum, & magis divitum Familiarum loci, in mortis agone constitutus, in manibus P. Marcelli à Monte Regali Capucioi, inibi Missionarii, suam abjuraverit Sectam, cujus Coniux postea pariter ad Fidem Romano-Catholicam se convertit;

Quod duobus annis prius pariter duo alii loci *la Torre* nuncupati, Castro Delfini vicini, hæresin nstivam ejuraverint, & sic discurri queat de aliis Missiooibus, in quibus incolatus Missionariorum necessarius est ad occultum hæreseos semen eradicandum, vel ad conservandum, qui hucusque collectus est, fructum, attento periculo, quod aut ob viciniam locorum hæreticorum, aut commercium cum iis subest.

In Congregatione Generali habita sub die 28. *Novemb.* 1741. *rescriptum fuit:*

Scribatur R. P. D. Merlino Nuntio Apostolico Taurinen. ad formom Epistolæ Sacræ Congregationis sub die 15. *Martii* 1728. *transmisse Archiepiscopo Taurinen. & Episcopa Iporediensi eum indicatione Decreti* 5. *Septembris* 1701. *Ei iniungendo, Sacram Congregationem censuisse, PP. Capucinos manutenendos esse in possessione Missionis, nec esse locum moderationi privilegiorum petitæ ab Episcopo Salutien.*

P. A. Card. Caraffa Ponens.

N O T A.

Epistolam Sacræ Congragationis, ad cujus formam Illustrissimo Domino Nuntio Apostolico Taurini pro fine causæ, diu alias, & fervidè agitatæ, rascribi jussum ast, simul & Decratum, quod Epistolæ adjungi debuit, videsis primam fol. 400. & secundum fol. 401. Consequenter autem ad hujusmodi Rescriptum, fuit & eodem die editum, quod sequitur.

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

Habitæ die 28. *Novembris* 1741.

Relata per Emin. & Reverendissimum Dominum D. Cardinalem Alexandrum Albanum causa Taurinen. Missionum Pancalarii, inter Dominum Joan. Franciscum Agosta, Plebanum Parochialis Ecclesiæ dicti loci Pancalerii, & PP. Præfectum, & Missionarios Ordinis Minorum Capucinorum Missionis ejusdem loci, EE. Patres maturè perpensis rationibus, & juribus utriusque partis, decraverunt Patres Capucinos Pancalerii manutenendos esse in possessione Missionis, debere tamen se abstinere à functionibus Parochialibus, absque Parochi, vel Arahiepiscopi licentia: nec Sacras functiones eodem tempore peragant, quo Parochus eas celebrare solet pro populi commoditate. Datum Romæ ex ædibus ejusdem Sacræ Congregationis die, & anno quibus Supra.

V. Card. Petra Pref.

PRO-

PROVINCIA TUSCIÆ.

T Tuſcia, ſeu Hetruria gloriæ ſuæ florem, quo ob Cœli ſalubris beneficium, rerum antiquarum copiam, fertilis terræ fortunam, & Illuſtrium Heroum fœtum inter cæteras Italiæ Provincias excellit, ex Regularium Ordinum varietate perficeret, exorientis quoque Noſtræ Reformationis Inſtitutum Anno 1538. *induxit, ac tam ære publico, quam alieno illius Domos ita multiplicavit, ut poſt breve temporis ſpatium in florentem aſſurrexerit Provinciam.*

In hac non ſolum plures ex primariæ Nobilitatis Familiis, veluti Medicea, Ilcia, Tauruſia, Vignanella, Strozzi, Federighi, Bentivola, Cavaleria, Chiſia, Albergota, Ottolina, Torri, Minucci, Moggia, Nellia, Raù, Tolomea &c. &c. ſpreto ubertoris fortunæ ancillatu in ſequelam Aſſiſienſis Patriarchæ jurârunt, verum etiam alii communem Regularis vitæ perfectionem ſupergreſſi, uſque ad Sanctitatis opinionem virtutem ſuam perfecerunt.

Decoravit quoque illa Religionem noſtram purpurâ duorum Cardinalium, videlicet Fr. Antonii Barberini, Fratris Urbani Papæ VIII. ſecundum carnem Germani, & Fr. Franciſci Mariæ Caſſini &c. & Religio ex illa ad Generalem Ordinis Magiſtratum (præter Bernardinum à Senis) aſſumpſit Fr. Bernardinum Cataſtinum ab Aretio, qui juxta Epitaphium, tumulo illius abs Illuſtriſſimo D. Benedicto Falconcino Civitatis Aretinæ Epiſcopo appoſito: inter Hiſpanos Proceres à Carolo II. cooptatus, Sacrorum Rituum, & Indicis Congregationum Urbis Conſultor, eximiæ prudentiæ, doctrinæ, probitatis, & obſervantiæ laude claruit, *& quem in ſuæ viſitationis curſu Germania &c. Mira operantem devota admiratione conſpexit.*

Et Fr. Joannem Antonium à Florentia, cujus nativam facundiam prima collaudarunt Italiæ pulpita, & in medio Magnatorum obſtupuit Vienna, cui aurea dona renuenti Auguſtiſsimus Imperator Leopoldus in amoris pignus Icones SS. P. Franciſci, & Antonii, Cæſareâ, (ut reor) manu depictas iteratò conſignavit, & cujus comitas Sereniſſimi Sabaudiæ Ducis Amadei affectum, mirum in modum, & quaſi uſque ad Dignitatis Ducalis diſpendium captivavit.

Procurator Generalis bina vice renuntiatus eſt Fr. Petrus Maria à Luca, & ſubſellium Definitorii Generalis tenuit Frater Hieronymus à Piſtorio, quorum merita, ſicut & ſupradictorum duorum Cardinalium geſta, primus Bullarii Tomus epilogat.

Sunt defacto in hac Provincia:
Domus Fratrum XXXVIII.
Hospitia pro itinerantibus, & quaestuantibus IV.
Monasteria Monialium verè Capucinarum II.
Aliarum largè talium III.

A. RR. Patribus S. Augustini Terrae Montis S. Sabini nemus, ex quo in hortum nostrae Domus ibidem patebat inspectus, vendi, & alio terrae petio à Communitate ibidem compensari committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Aretino, & Dilecto Filio, obtinenti primam dignitatem in Ecclesia Aretina.*

PIUS PAPA V.

Venerabilis Frater, & Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Universitas, & Homines Terrae Montis S. Sabini Arctin. Dioec. quod, cum in dicta Terra sit quoddam nemus, ad Monasterium S. Augustini dictae Terrae Montis S. Sabini spectans, & pertinens, contiguum, & superstans Monasterio Dilectorum Filiorum Fratrum Capucinorum dictae Terrae, ex quo dicti Fratres Capucini non poterant in horto honestè conversari, quin à diversis Personis utriusque sexus, & praesertim Mulieribus viderentur, in scandalum Religionis, honestatis, & Christianae vitae ipsorum Fratrum: ad eorum instantiam per Universitatem praedictam tractatum, & coocordatum fuit, quod dicti Fratres S. Augustini, seu pro eis Dilectus Filius Generalis, seu Prior ad praesens Conventûs S. Augostini dictae Terrae cum consensu sui Superioris, & omnium suorum Fratrum, ut asseruit, vsnderent, prout vendere promiseruot eidem Universitati dictum nemus, obtentâ licentiâ à Nobis, & Sede Apostolica, ac datis sibi pro recompensa tot bonis dictae Universitatis, quae ascenderent ad valorem ipsius Nemoris aestimatione duorum amicorum communium, intra bieonium, & oon aliter, nec alio modo, & aliàs, prout in instrumcnto, & scripturis, & iostrumentis desuper confectis seu conficiendis latiùs dicitur contineri,

Cum autem, sicut eadem expositio sub jungebat, dstio & concessio hujusmodi in evidcntem dicti Monasterii cessetint, & cedant, utilitatem, & propterea tam Universitas, & Homines ipsius Terrae, quàm Fratres S. Augustini praefati, asserentes, valorem rei venditae, aut vendendae hujusmodi summam centum ducatorum non excedere, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus sibi super bis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur de praemissis certam notitiam non babentes, ac dictarum petiarum terrarum situstiones, confines, qualitates, & quaotitates, & veros, ac annuos valores, necnon instrumenti praefati, & veriores tenores praesentibus pro expressis haberi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Vestrae per praesentes committimus, & mandamus, quatenus petiis terrarum hujusmodi prius coram Vobis specificatis, & vocatis ad id, qui fuerint vocandi, de praemissis omnibus & singulis Vos diligenter informetis, & veritatem inquiratis, & si per informationem desuper servatis servandis, per Vos habendam, dationem, & concessionem praedictas in evidentem dicti Monasterii utilitatem cedere, Vobis conjunctim procedentibus, legitimè constiuerit, super quo vestram conscientiam oneramus, dationem, & concessionem hujusmodi, si forsan factae sint, aut cum primùm factae fuerint, illas, necnou instrumentum, & instrumenta desuper confecta & conficienda praefata, ac in eis contenta quaecunque, perpetuò confirmare, & approbare, ac illis plenariae, & inviolabilis firmitatis robur adjicere, omnesque, & singulos tam juris quam facti defectus, si qui forsan ioterveneriut quomodolibet, in eisdem supplere, aliaque facere, dicere, & exequi in praemissis, & circa es necessaria, seu quomodolibet opportuna, auctoritate vestra curetis. Non obstantibus praemissis, ac fel. rec. Pauli II., & Pauli IV. Romanorum Pontificum, Praedecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiae non alienandis, & alienatis recuperandis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die VII. Februarii MDLXXI. Pontificatus nostri Anno sexto.

Breve formatum in Archivo Conventus.

Ec-

Ecclesiam S. Michaelis de *Monte Rosso*, prope oppidum, Peccioli nuncupatum, per modum Capellaniæ, Præposituræ S. Amerani ejusdem oppidi annexam dissolvit; eam salvis redditibus (si qui forent) eidem Præposituræ remansuris Fratribus concedi indulget; ac Fratres eosdem omnibus privilegiis, & Indulgentiis, aliis Ordinis Ecclesiis concessis, & concedendis in ea frui, & gaudere &c. declarat.

GREGORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Fidelium votis, quæ Religionis propagationem, Divini quoque cultus augmentum respiciunt, ut optatum sortiantur effectum, libenter annuimus, ac ea favoribus prosequimur opportunis.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum moderni Vicarii Provincialis Ordinis FF. Minorum, Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Tusciæ, ac Universitatis, & Hominum Oppidi Peccioli Vulterranan. Dioec. petitio continebat; quod ipsi Universitas, & Homines piâ devotione ducti, ac pro eorum Spirituali consolatione ad Dei laudem, & B. Mariæ Virginis gloriam, totiusque Cœlestis Curiæ honorem, & ipsius Ordinis propagationem, ac divini cultus augmentum propè Ecclesiam S. Michaelis de Monte-rosso nuncupatam propè, & extra muros dicti Oppidi perpetuæ Capellaniæ, sub invocatione S. Mariæ, & Jacobi, in Ecclesia, *Præpositura* nuncupata S. Amerani Oppidi, & Dioec. prædictorum perpetuò unitam, & annexam, unam Domum dicti Ordinis, pro unius Ministri, seu Guardiani, & aliquot Fratrum ejusdem Ordinis habitatione de loci Ordinarii consensu construi, & ædificari facere summopere desiderant, & ad effectum præmissum Dilectus Filius Nicolaus Franciscus Spina, perpetuus Capellanus in dicta Ecclesia S. Amerani, eosdem Universitatem, & Homines in eorum laudabili proposito hujusmodi confovere cupiens, dissolutioni unionis, & annexionis hujusmodi ad hoc, ut dictæ Ecclesiæ S. Michaelis quomodolibet pertinentia pro eadem Capellania remaneant consentire paratus existit.

Quare pro parte Vicarii, ac Universitatis & Hominum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum pio desiderio in præmissis annuere, aliàsque opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interesset: quique Religionis propagationem, ac Divini cultus augmentum, nostris potissimum temporibus, sinceris affectibus exoptamus, pium Universitatis, ac Hominum prædictorum desiderium plurimum in Domino commendantes, ipsorumque & singulares Personas, ac dictum Vicarium à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad affectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, unionem, & annexionem hujusmodi salvis tamen remanentibus fructibus, redditibus, & proventibus prædictis pro eadem Capellania, dicti Nicolai Francisci ad hoc expresso accedente consensu, harum serie dissolvimus, ac propè dictam Ecclesiam, unam Domum ejusdem Ordinis, cum Dormitorio, Refectorio, hortis, hortalitiis, aliisque Officinis necessariis, pro Ministri seu Guardiani, & Fratrum prædictorum habitatione, per ipsos Universitatem, & homines de licentia Ordinarii loci ædificandam, & construendam, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus, illique sic erectæ, & institutæ, Ecclesiam S. Michaelis hujusmodi, quæ sine cura est, ac cujus fructus, redditus, & proventus, ut asseritur, nulli sunt, pro Ecclesia ejusdem Domûs, auctoritate, & tenore præmissis concedimus, & assignamus; ita quod liceat eisdem Vicario, ac Ministro, seu Guardiano, & Fratribus inibi introducendis, per se, vel per alium, seu alios, ejusdem Ordinis nomine, corporalem possessionem Ecclesiæ Sancti Michaelis, & Domus prædictæ liberè apprehendere, & perpetuò retinere, cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ. Nec non Ministro, seu Guardiano, & Fratribus præfatis, quod omnibus, & singulis privilegiis, favoribus, gratiis, aut elationibus, & Indulgentiis, quibus alii ejusdem Ordinis Domorum Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, simi-

similiter, ac pariformiter uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, eisdem auctoritate, & tenore indulgemus.

Decernentes præsentes literas de subreptionis, aut intentionis nostræ defectu, aut alio vitio, etiam ex eo, quod interesse prætendentes vocati, non fuerint, notari, seu impugnari, aut ad terminum juris reduci, aut in jus, vel controversiam vocari non posse, sed validas & efficaces existere, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, annullationibus, alterationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus à Nobis, vel à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus nostris, ex quibusvis etiam justissimis causis, etiam intuitu, & contemplatione Imperatoris, Regum, aut aliorum Principum, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus comprehendi, neque revocari posse; sed semper ab illis exceptas, &, quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, ac de novo, etiam sub posteriori Data, pro tempore eligenda, concessas esse, & censeri. Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus voluntate Nostra præfata, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, qua inter alia cavetur expressè, ne cujusvis Ordinis Mendicantium Professores loca ad habitandum de novo recipere, seu recepta mutare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Proviso, quod propter concessionem, & assignationem hujusmodi, dicta Ecclesia Sancti Michaelis debitis non fraudetur obsequiis, sed illius congruè supportentur opera consueta.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, dissolutionis, erectionis, institutionis, concessionis, indulti, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo septuagesimo octavo, tertio Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno sexto.

Hier. Ubaldinus.

II. Leonius, Off. A. Mileti, C. Luparus.

Bulla formata in Archivo Provinciæ.

Altare Capellæ Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in loco Montis Ugorum, pro Fratribus Ordinis, ita privilegiat, ac si Missæ in Altari Beati Gregorii de Urbe dicerentur.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAlvatoris Nostri Domini Jesu Christi, æterno Patri consubstantialis, & coæterni, qui pro redemptione Generis Humani, de summo Cœlorum Solio ad hujus Mundi infima descendere, & carnem nostram ex utero Virgineo assumere dignatus est, vices, licèt immeriti, gerentes in terris, & ejus exempla sectantes, animabus Christifidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus, quæ per Charitatem Deo unitæ, ab hac luce decesserunt, & piorum suffragiis juvari meruerunt, opportuna de Thesauris Ecclesiæ subsidia subministrare studemus, ut illis, quantum Divinæ Bonitati placuerit, adjutæ, ad cœlestem Patriam facilius pervenire valeant. De Divina igitur misericordia confisi, tenore præsentium, perpetuò concedimus, ut, quoties in Altari Capellæ Conceptionis Beatæ Mariæ semper Virginis Ecclesiæ Domus Sancti Francisci de Montui, extra, & prope Civitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Capucinorum, Frater Sacerdos dicti Ordinis Missam pro liberatione unius Animæ in Purgatorio existentis, suo, vel alieno arbitrio celebraverit, ipsa Anima per hujusmodi celebrationem easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones consequatur, & ad ipsius liberationem, pro qua celebrabitur dicta Missa, operetur, quas consequeretur, & operaretur, si prædictus Sacerdos hac de causa Missam ad Altare, situm in Ecclesia Beati Gregorii de Urbe, ad id deputatum celebraret. Non obstantibus Nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum

trum ſub Annulo Piſcatoris die xx. Novembris MDLXXVII. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

Cæſar Glorierius.

Breve ferm. in Arch. Provinciæ.

Idem Privilegium ad Altare Annuntiationis ejuſdem B. Mariæ Virginis in noviter reparata Capella Ejuſdem Eccleſiæ transfert.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALias, ſicut accepimus, fe. rec. Gregorius Papa XIII. Prædeceſſor noſter Eccleſiam Domus Sancti Franciſci de Montui prope, & extra Civitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Capucinorum, ac in ea Capellam Conceptionis B. Mariæ Virginis ſpeciali Privilegio decorare volens, auctoritate ſibi a Deo tradita conceſſit, ut, quoties in Altari Capellæ hujuſmodi Frater Sacerdos dicti Ordinis Miſſam pro liberatione unius animæ in Purgatorio exiſtentis, ſuo, vel alieno arbitrio celebraret, ipſa anima per hujuſmodi celebrationem eaſdem Indulgentias, & peccatorum remiſſionem conſequeretur, & ad ipſius liberationem, pro qua celebrata fuiſſet, dicta Miſſa operaretur, quas conſequeretur, & operaretur, ſi præfatus Sacerdos hac de cauſa ad Altare, ſitum in Eccleſia Beati Gregorii de Urbe, ad id deputatum celebraret, prout in ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris deſuper in forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, ſicut pro parte dictorum Fratrum Sancti Franciſci Nobis nuper expoſitum fuit, eorum Eccleſiam reparare, ac & paulo plus illuſtrare neceſſe fuerit, & qui ſuis ſumptibus hujuſmodi reparationem fecit, voluit Capellam per Eum de novo exſtructam pro ejus particulari devotione ad Annuntiationem ejuſdem Beatæ Mariæ, cujus Iconem jam faciendam curavit, dedicari. Cupiunt propterea dicti Fratres Altare Capellæ Conceptionis hujuſmodi, ad Capellam Annuntiationis de novo conſtructam per Nos transferri, Nobiſque humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Fratrum piis votis benignè annuere, eoſdemque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædictum Privilegium ad Altare Conceptionis Beatæ Mariæ per dictum Gregorium, ut præfertur, conceſſum, ex dicto Altari, ad Altare, ſeu Capellam, Annunciationis ejuſdem Beatæ Mariæ, ut præfertur, de novo conſtructam, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò juxta dictarum Gregorii Prædeceſſoris literarum tenorem, in omnibus, & per omnia transferimus. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor in præfatis literis voluit non obſtare, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die x. Octobris MDCI. Pontificatus Noſtri Anno decimo.

M. Veſtrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Inſtrumentum Franciſci Cardinalis Tauruſii, Archiepiſcopi Senenſis de Eccleſia S. Ægidii, Paſſitheæ, & Monialibus pro Monaſterio conceſſa; de Capellania in ea cum Miſſa perpetua fundata; de Dote eidem appropriata, ac illius cum Archipresbyteratu unione confirmat, & Moniales ſub juriſdictione Ordinarii omnibus Ordinis privilegiis gaudere debere ſancit.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter cetera cordis noſtri deſiderabilia illud ſinceris affectibus amplectimur, ut Monaſteria, & alia pia loca à Chriſtifidelibus inſtituantur, in quibus æternæ beatitudinis amatrices in humilitatis ſpiritu, & pacis amœnitate Altiſſimo famulatum reddere valeant, & ad illos dexteram noſtræ liberalitatis extendimus, quos ad id propria virtutum merita multipliciter recommendant.

Ex-

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Communitatis, & Hominum ac Dilectæ in Christo Filiæ Pasitheæ Crogi, Mulieris Senen. continebat, quod aliàs, seu nuper Dilectus Filius noster Franciscus Maria tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Taurusius nuncupatus, & ex concessione & dispensatione Apostolica Majoris Ecclesiæ Senen. Præsul, piis Dilectæ in Christo Filiæ nobilis Mulieris Christinæ, Magnæ Ducissæ Hetruriæ, ac Communitatis, & Hominum prædictorum suasionibus, aliisque rationabilibus causis adductus, à Parochiali Ecclesia Sancti Ægidii Senen., tunc per obitum quondam Julii Boscarilli, olim Rectoris dictæ Parochialis Ecclesiæ, extra Romanam Curiam de mense Octobris Anni Domini millesimi quingentesimi nonagesimi octavi defuncti vacante, curam animarum dilectorum Filiorum, illius Parochianorum, ac omne illius exercitium sua ordinaria auctoritate & omni alio meliori, quo potuit, modo, perpetuò abdicavit, illamque, & illud, ac ipsos Parochianos, de illorum tamen consensu, partim ad S. Antonii, partim ad S. Donati etiam Senen. Parochiales Ecclesias, etiam perpetuò transtulit, ipsamque Ecclesiam S. Ægidii sine cura remanentem, illiusque domum, & ædificia dictæ Pasitheæ, quæ ab ejus infantia tanto devotionis zelo ducta, ac spiritualibus exercitiis adeo dedita extitit, ut tandem universa Civitate Senensi mirante, ad perfectum vivendi modum pervenerit, ad effectum inibi juxta pium, & laudabile propositum dictæ Pasitheæ unum Monasterium Monialium ad Dei Omnipotentis laudem sub invocatione, & honorificentia S. Joannis Baptistæ, pro ipsius Pasitheæ, ac aliarum ejus sociarum, etiam Virginum, quæ de cetero spretis hujus infelicis sæculi illecebris sub perpetua clausura, & Regularis Disciplinæ nurma, ac paupertatis Evangelicæ jugo, in Viam Domini salubriter dirigi, ac illi suæ Virginitatis flores, & honestatis fructus offerentes, sempiternæ gloriæ beatitudinem feliciter promereri exoptaverint, sub Regula S. Claræ, ac omnimoda visitatione, jurisdictione, & correctione Archiepiscopi Senen. pro tempore existentis, perpetuis usu, & habitatione construi faciendi, eadem auctoritate, & quantum in se fuit, pariter perpetuò concessit, & assignavit. Et in eadem Ecclesia S. Ægidii unam perpetuam sine cura Capellaniam sub invocatione, seu ad Altare S. Francisci pro uno perpetuò illius Capellano futuro, cum nonnullis oneribus, & obligationibus, tunc expressis, dicta auctoritate erexit, & instituit, illique sic erectæ, & institutæ pro illius dote, illamque pro tempore obtinentis sustentatione omnes, & singulos dictæ Ecclesiæ S. Ægidii fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emulumenta quæcunque, qui viginti-quatuor ducatorum auri de camera secundum communem extimationem, valorem annuum non excedunt, illa itidem ab ea perpetuò dismembrando, & separando, similiter perpetuò applicavit, & appropriavit, dictamque Capellaniam à primæva illius erectione hujusmodi vacantem, dilecto Filio Fabio Piccolomineo, Archipresbytero dictæ Majoris Ecclesiæ, eadem auctoritate contulit, & de illa providit.

Et quia dictæ Majoris Ecclesiæ Archipresbyteratus, cujus vacatione pro tempore occurrente præsentatio Personæ idoneæ ad illum ad dilectas in Christo Filias Abbatissam, & Conventum Monasterii Monialium S. Marthæ similiter Senen. cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, spectare dignoscitur, fructus, redditus, & proventus adeo tenuea existant, ut duodecim ducatos similes non excedant, & illum pro tempore obtinens, sub illius titulo Sacris Ordinibus initiari nequeat, ex tunc, prout ex ea die, & econtra, cumprimum dicta Abbatissa, & Conventus juripatronatus, & præsentandi personam idoneam hujusmodi renunciarent, dictamque Capellaniam ex tunc, prout ex ea die, & econtra vacare contingeret, eidem Archipresbyteratui etiam perpetuò univit, annexuit, & incorporavit, & aliàs, prout in publico desuper confecto documento pleniùs dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, asseratur, dictum Franciscum Mariam Cardinalem sufficienti facultate ad id minimè suffultum esse, & ob id, ne de præmissorum validitate aliquando dubitari contingat, pro parte Communitatis, & Hominum, ac Pasitheæ prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum extimationem prædictam, & beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interesset, singulares personas Communitatis, & Pasitheam, ac Fabium hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ab ipsa Ecclesia S. Ægidii curam Parochianorum prædictorum, & omne illius exercitium Apostolica Auctoritate, tenore præsentium perpetò abdicamus, illamque & illud, ac Parochianos prædictos ad Eccle-

sias

sias S. Antonii, & S. Donati, illarumique Rectores nunc, & pro tempore existentes, modo, & forma, quibus jam, ut præfertur, translata fuerunt, etiam perpetuò transferimus, & in eadem Ecclesia S. Ægidii unam perpetuam sine cura Capellaniam, sub invocatione, seu ad Altare ejusdem S. Francisci pro uno perpetuo futuro illius Capellano cum eisdem oneribus, & obligationibus, quæ jam ei, ut præfertur, imposita fuerunt, dicta auctoritate, etiam perpetuò erigimus, & instituimus, illique sic erectæ, & institutæ pro ejus dote, illamque pro tempore obtinentis sustentatione omnes, & singulos dictæ Ecclesiæ Sancti Ægidii fructus, redditus, jura, obventiones, & emolumenta quæcunque, illa ab ea similiter perpetuò dismembrantes, & separantes itidem perpetuò applicamus, & appropriamus, ita, quod liceat illam pro tempore obtinenti per se, vel alium, seu alios, ejus & dictæ Capellaniæ nomine, seu nominibus fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi percipere, colligere, exigere, & levare, ac in suos, & dictæ Capellaniæ usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci nunc, & pro tempore ex stentis, vel cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ.

Et, ut dictus Archipresbyteratus liberæ collationis remaneat in eventum, in quem dictæ Abbatissa, & Conventus juripatronatus, & præsentandi Personam idoneam hujusmodi renunciaverint, Capellaniam prædictam ex nunc, prout ex tunc, cumprimum illam per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, aut quamlibet aliam demissionem, vel amissionem, illam pro tempore obtinentis, aut alio quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, seu aliquo ex mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, aut dictæ Sedi per quascunque Constitutiones Apostolicas, vel Cancellariæ Apostolicæ Regulas editas, & edendas, aut alias quomodolibet reservatis, & reservandis, ac locorum Ordinariis, & aliis Collatoribus, per easdem, vel alias quascunque Constitutiones Apostolicas, seu dictæ Cancellariæ regulas similiter editas & edendas, aut literas Alternativarum, vel quævis alia privilegia, & indulta, seu alias quomodolibet hactenus per dictam Sedem concessis, & inposterum concedendis, ac etiam de jure communi, vel particulari, aut alio quovis modo competentibus, & competituris, & quomodocunque, & quandocunque, ac ubicumque, tam in Romana Curia, quam extra eam vacare contigerit, etiamsi à primæva erectione, & institutione hujusmodi vacet, & tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranensis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Capellania dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, cum annexis hujusmodi, ac omnibus juribus & pertinentiis suis, eidem Archipresbyteratui similiter perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus, ita, quod liceat illum pro tempore obtinenti, etiam per se, vel alium, seu alios, ejus, & dicti Archipresbyteratus nomine, seu nominibus, propria auctoritate corporalem, realem, & actualem possessionem Capellaniæ, & annexorum jurium, & pertinentiarum prædictarum liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta quæcunque percipere, exigere, & levare, ac in suos, & dicti Archipresbyteratus usus, & utilitatem convertere, etiam Dioecesani loci licentiâ desuper minimè requisitâ.

Et insuper eidem Pasitheæ, ut prope dictam Ecclesiam S. Ægidii, & in illius ambitu, ac ædibus, & ædificiis unum Monasterium construere liberè, & licitè valeat, dicta Auctoritate Apostolica concedimus, ipsumque ex nunc, prout ex tunc, & econtra, postquam constructum, & debita clausura munitum fuerit, in Monasterium Monialium Ordinis S. Claræ hujusmodi, sub invocatione ejusdem S. Joannis Baptistæ cum cæmeterio, dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, aliisque officinis necessariis, & opportunis pro competenti numero Monialium, non minori duodecim, & ad plus viginti, ibi introducendarum, quæ Habitum per alias Moniales Ordinis ejusdem S. Claræ gestari solitum suscipiant, & professionem per eas emitti solitam emittant Regulares, & in illo sub eadem Regula, ac perpetua clausura, & Regulari Observantia, & humilitatis spiritu, necnon paupertatis jugo, ac omnimoda visitatione, jurisdictione, & correctione Venerabilis Fratris nostri Archiepiscopi Senensis, ejusque Vicarii in spiritualibus Generalis degant, & in eadem Ecclesia S. Ægidii Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in perpetuum, & in infinitum, non tamen infra chorum, vel septa Monasterii, sed in publica Ecclesia conservent, pariter perpetuò dicta Auctoritate Apostolica erigimus, & instituimus, dictoque sic erecto Monasterio Ecclesiam sine cura remanentem hujusmodi, pro ejus Ecclesia etiam perpetuò concedimus, & assignamus: necnon eidem Monasterio, illiusque Abbatissæ, & Monialibus pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, præeminentiis, indultis, indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus, aliisque gratiis

tiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia dicti Ordinis Monialium Monasteria de jure, consuetudine, antiquitate, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipsæ pariformiter, & æquè principaliter in omnibus, & per omnia, absque ulla penitus differentia, ac si specialiter, & expresse, ac aliàs nominatim, & specificè illis concessa fuissent, uti, potiri, & gaudere possint, & valeant, dicta Auctoritate Apostolica de speciali gratia indulgemus.

Decernentes præsentes literas de surreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, aut etiam suspendi, revocari, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, seu in Jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcunque juris, vel facti, aut justitiæ, vel gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi, nullatenus unquam posse, sed ess ab omnibus & singulis, quos concernunt, & concernent pro tempore quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari debere, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscunque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, & causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere. Et nihilominus volentes eidem Fabio, qui testimonio Ordinarii de Vita, & moribus, ac idoneitate commendatur, apud Nos de vitæ ac morum honestate aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendato, horum intuitu gratiam facere specialem, dictam Capellaniam, cujus, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus vigintiquatuor ducatorum auri de Camera secundum communem extimationem, valorem annuum, ut dictus Fabius asserit, non excedunt, a primæva erectione hujusmodi, aut alio quovis modo vacantem, cum annexis hujusmodi, ac omnibus juribus, & pertinentiis suis, eidem Fabio dicta auctoritate Apostolica conferimus, & de illa etiam providemus.

Quocirca dilectis Filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, & Præposito Ecclesiæ Senen. ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Archiepiscopi Senensis in spiritualibus Generali per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios ipsum Fabium, vel Procuratorem suum nomine suo in corporalem possessionem Capellaniæ, & annexorum, juriumque & pertinentiarum prædictorum inducant, Auctoritate Nostra, & defendant inductum, amoto exinde quolibet illicito detentore, facientes Fabium, vel pro eo Procuratorem prædictum ad Capellaniam hujusmodi, ut est moris, admitti, sibique de illius, & annexorum eorundem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi, Contradictores dicta auctoritate nostra, appellatione postposita compescendo. Non obstantibus voluntate nostra prædicta, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. nec non piæ memoriæ Pii Papæ II. Prædecessorum nostrorum, nova Monialium Monasteria in Civitate Senensi, absque Sedis prædictæ licentia construi prohibente, nec non Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac Generalis, & Lateranensis novissimè celebrati Conciliorum, Uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentium, aliisque Apostolicis, nec non in provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & edendis, specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Usibus, & naturis contrariis quibuscunque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de hujusmodi vel aliis beneficiis Ecclesiasticis, in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum; Quibus omnibus eundem Fabium in assequutione dictæ Capellaniæ volumus anteferri, sed nullum per hoc eis quoad assequutionem beneficiorum aliorum, præjudicium generari: Et quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis Generalibus, & specialibus, quorumcunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in eisdem literis mentio specialis. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi dicta Capellania debitis non fraudetur obsequiis sed ejus congruè supportentur onera consueta. Et insuper ex nunc irritum, & inane decrevimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, abdicationis, translationis, erectionum, institutionum, dismembrationis, separationis, applicationis, appropriationis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, assignationis, indulti, collationis, provisionis, mandati, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarna-

tio-

Digitized by Google

tionis Dominicæ millesimo sexcentesimo, duodecimo Kalendas Augusti. Pontificatus Nostri Anno nono.

Pro Illustr. D. meo Cardinali Montalto sum.

A. Card. Perettus.

Pro Reveren. D. M. Vestrio Barbiano.

L. Prezatus.

A. de Alexiis.

Bulla formata in Archivo Monialium.

Fabricam earumdem Monialium in Monasterium sub invocatione S. Joannis Baptistæ, ac prima Regula S. Claræ erigi; Moniales usque ad numerum 40. admitti; ac à Fratribus nostris, quoad spiritualia, gubernari indulget.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX Pastoralis Officii Nostri debito Sanctimonialium felici directioni, quieti, ac tranquillitati, & augmento, peculiari studio intendere debemus. Cum itaque aliàs fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster dilectæ in Christo Filiæ Pasitheæ Crogi mulieri Senen. ut in Ecclesia Sancti Ægidii Senen., & illius ambitu, ac ædibus, & ædificiis unum Monasterium construere liberè, & licitè valeat, concesserit, ipsumque ex tunc, & postquam constructum, & debita clausura munitum foret, in Monasterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, sub invocatione Sancti Joannis Baptistæ, cum cœmeterio, Dormitorio, Refectorio, hortis, hortalitiis, aliisque Officinis necessariis, & opportunis, pro competenti numero Monialium, non minori duodecim, & ad plus viginti inibi introducendarum, quæ Habitum, per alias Moniales Ordinis ejusdem Sanctæ Claræ gestari solitum susciperent, & professionem per eas emitti solitam emitterent Regulares, & in illa sub eadem Regula, ac perpetua clausura, regulari observantia, & humilitatis spiritu, necnon paupertatis jugo, & omnimoda visitatione, jurisdictione, & correctione Venerabilis Fratris Archiepiscopi Senen. ejusque Vicarii in spiritualibus Generalis degerent, respectivè erexit, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis, desuper confectis, pleniùs continetur. Et sicut ex insinuatione Venerabilis Fratris Camilli Moderni Archiepiscopi Senen. accepimus, dictum Monasterium constructum, debita clausura munitum, in illumque Moniales introductæ fuerint, ac ipsæ Moniales Regulam primam Sanctæ Claræ, eam scilicet, quam Beatus Christi Confessor Franciscus tradidit, & rec. mem. Innocentius Papa IV. & Prædecessor noster approbavit, professæ sint, &, benedicente Domino, in dicto Monasterio possint plures, quam viginti, eousque ad quadraginta sustentari Moniales. Ideo Nos dictæ Pasitheæ supplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati, tenore præsentium decernimus, & declaramus Dilectas in Christo Filias dicti Monasterii Moniales tam in illud introductas, quàm in posterum inibi introducendas Regulam primam Sanctæ Claræ, eam scilicet, quam dictus Sanctus Franciscus tradidit, & Innocentius Prædecessor prædictus approbavit, ad Regis æterni gloriam profiteri, obligatas esse. Et insuper auctoritate, & tenore præsentium, ut aliæ Moniales usque ad numerum quadraginta in eodem Monasterio recipi, & admitti possint, ita tamen, ut omnes à Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatis, in spiritualibus regantur, & gubernentur, prout hactenus regi, & gubernari consueverant, permittimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasterio, & Ordini, illorumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

S. Cobellutius.

F. Bocholtz.

Breve formatum in Archivo Monialium prædictarum.

Sacras Reliquias extra Ecclesiam earumdem Monialium extrahi interdicit.

Digitized by Google

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUpientes conservationi Sacrarum Reliquiarum, quæ, sicut Nobis expositum fuit, in Ecclesia, seu Monasterio Monialium Capucinarum nuncupatarum, Ordinis Minorum Sancti Francisci Senen. asservantur, quantum cum Domino possumus, opportunè prospicere, supplicationibus Dilectæ in Christo Filiæ Abbatissæ, & Monialium dicti Monasterii Nobis humiliter porrectis inclinati, ne de cetero Abbatissa, aut ulla ejusdem Monasterii Monialis, vel quivis alius dicti Monasterii Superior, aut alia Persona cujuscumque gradus, Ordinis, & conditionis existat, quavis auctoritate fungens, Sacras Reliquias hujusmodi, vel aliquas earum partes extra Ecclesiam, seu Monasterium prædictum extrahere præsumat, sub excommunicationis sententia, eo ipso, absque ulla declaratione per contrafacientes incurrenda, auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x. Maji MDCX. Pontificatus nostri anno quinto.

S. Cobellutius.

Autog. in Archivo Secret. Brev. Apostol. Reg. mens. & anni præd. fol. 220.

Monasterium Monialium in Terra Sanctæ Floræ ab Eleonora Ursina Sforzia Ducissa Segniæ fundatum, sub prima Sanctæ Claræ Regula, perpetua Clausura, & jurisdictione Ordinarii loci institui, eidem legata, & dona tam ejusdem Eleonoræ Ducissæ, quàm Communitatis ibidem appropriari, â Monialibus numerariis 200. & â supernumerariis 400. scuta pendi &c. Episcopo Castri Plebis committit.

Venerabili Fratri Episcopo Castri Plebis.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

APostolatûs Ministerio, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes inter cætera cordis nostri desiderabilia, circa ea, per quæ Majestas Altissimi ubique collaudetur, cultusque sui gloriosissimi Nominis amplietur, & ad illius laudem, & gloriam Monasteriorum, & aliorum Regularium locorum, ac personarum, præsertim Feminei sexus sub suavi Religionis jugo, studio piæ vitæ Altissimo famolantium numerus augeatur, sollicitudinis nostræ studium libenter convertimus, &, ut pia fidelium, præsertim generis claritate fulgentium vota, ad id tendentia optatum sortiantur effectum, opem, & operam, quantum Nobis ex alto conceditur, efficaces impendimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sanè pro parte Dilectæ in Christo Filiæ Nobilis Mulieris Eleonoræ Ursinæ Sfortiæ Ducissæ Segnin. ac Dilectorum Filiorum Universitatis, & Hominum Terræ Sanctæ Floræ, Castri Plebis Diœces. Nobis nuper expositum fuit, quod ipsa Eleonora Ducissa ad Omnipotentia Dei laudem, & gloriam, ejusque Sanctæ Fidei exaltationem, ac quamplurimarum Virginum sub perpetua clausura, & regularis disciplinæ norma præpotenti Deo famulari cupientium commoditatem, in dicta Terra, cujus Dilectus Filius Nobilis Vir Alexander Sfortia Dux Segnin. prædictæ Eleonoræ Conjux Comes existit, ac loco ad id commodo, & opportuno, unum Monasterium Monialium, Capucinarum nuncupandarum, Ordinis Sanctæ Claræ sub prima illius regula cum Ecclesia, campanili, campanis, cœmeterio, refectorio, claustro, dormitorio, hortis, hortalitiis, ceterisque Officinis, ac membris necessariis, & opportunis pro una Abbatissa, & ad minus undecim aliarum Monialium numero, suis propriis sumptibus, & expensis fundaverit, ac illi tam de paramentis, & ornamentis, quam aliis rebus ad divinum cultum necessariis providerit, ac pro ejus dote, necnon Monialium in eo pro tempore degentium congrua sustentatione quoddam Legatum pium annui redditus ducentorum scutorum, monetæ Romanæ, in viginti sex locis Montium, non vacabilium Religionis nuncupatorum de Urbe consistentis, per quondam Marium etiam Sfortiam prædicti Alexandri Ducis, & Comitis Avum pro nubendis singolis annis quatuor Poellis dictæ Terræ relictum, de consensu prædicti Alexandri Ducis, & Comitis; necnon Universitas, & Homines prædicti nonnulla bona stabilia in distri-

ſtrictu ejuſdem Terræ, ex quibus redditus annui centum ſcutorum ſimilium ad minus annuatim percipiuntur, ad eumdem effectum liberaliter in perpetuum aſſignaverunt, dictumque Monaſterium Monialium ſub prædicta Regula, Apoſtolica auctoritate erigi ſummoperè deſiderant. Nos, qui divini cultus augmentum, & Chriſtianæ Religionis propagationem ſinceris exoptamus affectibus, prædictam Eleonoram Duciſſam, ac Univerſitatis, & Hominum hujuſmodi ſingulares Perſonas à quibuſvis &c. cenſen. necnon bonorum per dictos Univerſitatem, & Homines aſſignatorum prædictorum ſituationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates, ac veros annuos valores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ſupplicationibus Eleunoræ Duciſſæ, ac Univerſitatis, & Hominum prædictorum Nobis ſuper hoc bumiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Regularium præpoſitorum conſilio, Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus, ſi eſt ita, & attento, quod jamdictus Alexander Dux, & Comes viginti ſex loca Montis hujuſmodi in ſavorem Monaſterii per præſentes erigen. reſignavit, dictæ Eleonoræ Duciſſæ in prædicta Terra, ac loco ad id commodo, & opportuno unum Monaſterium Monialium Capucinarum nuncupatarum ſub prima Regula Sanctæ Claræ conſtrui, & ædificari faciendi licentiam auctoritate noſtra concedas, ipſumque Monaſterium ex nunc, prout, poſtquam omnibus numeris abſolutum, & debita clauſura munitum fuerit, in Monaſterium Monialium Capucinarum nuncupan. ſub Regula Sanctæ Claræ hujuſmodi cum Eccleſia, campanili, campania, clauſtro, dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, infirmaria, cellis, cellulis, & univerſis aliis officinis, membriſque neceſſariis, & opportunis pro perpetuis uſu, & habitatione unius Abbatiſſæ, & duodecim Monialium, quæ ſemper numerariæ exiſtant, ac quarum quælibet in earum receptione ducenta ſcuta monetæ pro earum dote, ſeu eleemoſyna dotali ſpendere, aliæ verò, quæ ſupra dictum numerum de cetero recipientur, ſupranumerariæ cenſeantur, ac non minorem quadringentis ſcutis paribus dotem ſolvere, ſolitamque licentiam à dicta Congregatione obtinere teneantur, omneſque Habitum per alias ejuſdem Ordinis Moniales geſtari ſolitum ſuſcipere, ac tempore probationis elapſo, Profeſſionem per eaſdem Moniales emitti conſuetam, expreſsè emittere, perpetuamque clauſuram, necnon ritus, mores, conſuetudines, ac Regularia Inſtituta ejuſdem Ordinis, quoad fieri poterit, ſervare, diviniſque laudibus, & officiis inſiſtere, ac tam ipſæ, quam ipſius Monaſterii ſic erigendi proprietates, & bona univerſa, tam mobilia, quàm immobilia, præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, generis, ſpeciei, & naturæ exiſtentia, & ubicumque conſiſtentia, viſitationi, correctioni, obedientiæ, juriſdictioni, & omnimodæ ſuperioritati in ſpiritualibus Ordinarii loci pro tempore exiſtentis ſubjacere debeant, & teneantur, ac alias in omnibus, & per omnia, ad inſtar aliorum ejuſdem Ordinis Monaſteriorum, ſine tamen alicujus præjudicio, auctoritate noſtra erigas, & inſtituas, illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, & manutentione, ac Monialium in eo pro tempore recipiendarum ſubſtentatione, legatum pium ducentorum ſcutorum per dictum Marium, ut præfertur, factum, necnon tam per Univerſitatem, & Homines prædictos jam donata, & aſſignata, ac Monialium, vigore præſentium recipiendarum dotes, ſeu ex dotibus, acquiren. quam de cetero per ipſos, ſeu dictam Eleonoram Duciſſam, ac quoſcumque alios Chriſtifideles in perpetuum, vel ad tempus donanda, relinquenda, eroganda, & elargienda bona, res, proprietates, cenſus, credita, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, dicta auctoritate noſtra perpetuo applices, & appropries, voluntatemque dicti Marii in, & quoad præmiſſa ſufficienter, & opportunè commutes; & inſuper eidem Alexandro Duci, & Comiti, ejuſque in Comitatu, ſeu Terra hujuſmodi Succeſſoribus, ut intuitu reſignationis viginti ſex locorum montium hujuſmodi, quatuor Puellas, ex dicta Terra oriundas, in numero earumdē duodecim Monialium computan. gratis, & abſque ulla dotis præſtatione, ita ut una earum moriente, alia in ejus loco, etiam gratis recipi debeat, nominare, & in receptione Puellarum per dictum Alexandrum Ducem, & Comitem, ejuſque Succeſſores nominandarum, Abbatiſſæ, & Monialium pro tempore exiſtentium capitulariter, & per ſecreta ſuffragia accedat aſſenſus, Monaſterio verò ſic erigendo, ac illius Abbatiſſæ, & Monialibus, ac perſonis, eorumque rebus, & bonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, indultis, indulgentiis, & gratiis, quibus alia ejuſdem Ordinis Monaſteria, eorumque Abbatiſſæ, & Moniales de jure, uſu, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ſimiliter, & æquè principaliter, abſque ulla prorſus differentia uti, potiri, & gaudere valeāt, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Præterea Monaſterium ſic erigendum, illiuſque Abbatiſſam, Moniales, & Perſonas quaſcumque gubernio, regimini, adminiſtrationi, viſitationi, correctioni, ſuperioritati, & obedientiæ Tuis, & pro tempore

pore

pore existentis Episcopi Castri Plebis similiter perpetuò submittas, & subjicias, necnon, postquam Monasterium per Te vigore præsentium erectum, & institutum fuerit, pro illius gubernio, & directione, ac Monialium in illud pro tempore introducendarum instructione unam, vel duas alterius Monasterii Monialium ejusdem Ordinis Moniales, ætate graves, quas ad hujusmodi munus idoneas esse duxeris, ex earum Monasterio educas, & ad Monasterium, ut præfertur, erigendum, dummodo tamen illarum, & Superiorum earumdem ad id accedat assensus, ipsæque à proximis consanguineis, vel aliis Personis piis associatæ, citius quam fieri poterit, & recta via illuc accedant, & nullibi pernoctent, nisi causa hospitii, idque nonnisi apud honestas Matronas, transferas, super quibus omnibus, & singulis liberam, & amplam facultatem, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis &c. permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCXIX. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

S. Card. S. Susannæ.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni prædict. fol. 149. *Vide & infra fol. 416.*

Partem Pii legati, a Fr. Ægidio à Pitiliano facti, ad hujus instantiam relaxat, & ab illius onere Hæredem pauperem liberat.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Ægidius à Pitiliano Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum professor, quod ipse aliàs, antequam professionem per eosdem Fratres emitti consuetam, expresse emitteret, in testamento, per eum condito, nonnulla legata pro animæ suæ refrigerio fecit, eorumque curam Fratribus suis germanis commisit cum hoc, ut, si ipsi intra terminum unius anni legatis hujusmodi non satisfecissent, legata ipsa ad Confraternitatem SS. Sacramenti Terræ Pitiliani Soanen. Diœc. devolverentur: prout in dicto Testamento dicitur plenius contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ejusdem Ægidii Fratres prædicti legatis hujusmodi in partem duntaxat, non autem in totum, nec intra terminum, ut supra, præfixum, sed multo post, & longi temporis spatium satisfecerint, eisdemque legatis adhuc pro summa quadraginta scutorum, vel circiter satisfieri debeat, defunctisque jam dicti Ægidii Fratribus, unius ex eis uxor pauper, & aere alieno, per ejus Virum contracto gravata reperiatur. Nobis propterea dictus Ægidius humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportunè, ut infra, de benignitate Apostolica providere dignaremur. Nos igitur dictum Ægidium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Hæredibus dictorum Fratrum Ægidii, quod eisdem legatis pro residua summa 40. Scutorum hujusmodi, vel circiter, satisfacere minimè teneantur, nec tam illi, quam dictus Ægidius desuper ab eisdem Confraternitatis Confratribus, vel quibusvis aliis ullo modo molestari, inquietari, aut perturbari possint, Apostolica Authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane &c. attentari. Non obstantibus voluntate dicti Ægidii, quam in, & quoad præmissa sufficienter commutamus, aliisque præmissis & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis, & Confraternitatis hujusmodi, etiam juramento &c. confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis &c. pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

S. Car. S. Susannæ.

Exempl. in Arc. Generali Ord. Armario Provincia Tusciæ.

Duas

Duas Domunculas Fratribus Oppidi Sancti Stephani pro Conventus ampliatione relictas vendi, & pretium inde redactum in novæ fabricæ ſubſidium converti concedit,

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

JUſta petentium votis libenter annuimus, eaque, cum id à nobis petitur, favoribus proſequimur opportunis. Cum itaque, ſicut Nobis nuper expoſi fecerunt dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domus Regularis Ordinis Sancti Franciſci Minorum, Capucinorum nuncupatorum, Oppidi, ſeu loci S. Stephani BurgiS. Sepulchri Diœc. ipſi duas Domunculas, ſimul in proprietate ſexaginta ſcutorum monetæ illarum partium, vel circa, eorum Domui Regulari hujuſmodi à nonnullis Chriſtifidelibus pro ipſius Domus Regularis ampliatione relictas obtineant, quarum quidem poſſeſſionem juxta ejuſdem Ordinis Regularia inſtituta minimè continuare poſſent, &, ſi prædictæ Domunculæ meliori, qua fieri poterit, conditione venderentur, ac pretium ex eis redigendum in ſubſidium fabricæ Eccleſiæ ejuſdem Domus Regularis applicaretur, ejuſdem Eccleſiæ decori, ac neceſſitati non mediocriter conſuleretur. Nos dictarum domuncularum ſituationes, confines, vocabula, & denominationes præſentibus pro expreſſis habentes, ipſoſque Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, nec non Guardianum, & Domus Regularis hujuſmodi ſingulares perſonas à quibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, porrectis Nobis pro eorum parte ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, eiſdem Exponentibus, ut mediante eorum Syndico, ſeu Procuratore legitimè per eos deputato, vel deputando, ſeu aliis arbitrio Ordinarii loci delegandis Viris prædictas Domunculas, cum earundem pertinentiis, & adjacentiis, quibuſcumque uni, ſeu pluribus perſonis majus pretium, ſeu meliorem conditionem offerenti, vel offerentibus, vendere, ac pretium venditionis hujuſmodi in prædictæ Eccleſiæ ſubſidium, ut præfertur, convertere liberè, ac licitè valeant, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium concedimus, ac licentiam, & facultatem impartimur, non obſtantibus fel. rec. Pauli II. Prædeceſſoris noſtri de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictæque Domus Regularis, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXXI. Octobris MDCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

M. A. Maraldus.

Exemplar. in Arch. Generali Ord. Arm. Provincia Tuſciæ.

N O T A.

In præcenſita Domo octo duntaxat Religioſos, morari poſſe, quin juriſdictioni Ordinarii ſubjaceant, indultum eſt, ut ſequitur.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

PRovinciales, & Diffinitores Provinciæ Hetruriæ neceſſitate coacti, conſtruxêre novum Conventum in Civitate Plebis S. Stephani, ne Fratres itinerantes ad Domos Sæcularium divertere tenerentur. Cum autem numerus Religioſorum à Conſtitutionibus Apoſtolicis præſcriptus ibi ſuſtentari nequeat, Sanctitati Veſtræ humilimè pro facultate, minorem Fratrum numerum ibi collocandi ſupplicant, quin Ordinarii juriſdictioni juxta Conſtitutiones Apoſtolicas, pro quarum derogatione, pro hac vice omni humilitate inſtatur, ſubjiciantur. Et totum &c.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Oratorum poſtulato benignè annuit, dummodo in Conventu, ut ſupra, noviter erigendo, octo ſaltem Religioſi Ordinis hujuſmodi manuteneri poſſint, & reipſa perpetuò manuteneantur, & in reliquis ſervetur forma Apoſtolica Conſtitutionum ſuper hujuſmodi erectionibus editarum, præmiſſis, aliiſque in contrarium facientibus non obſtantibus. Romæ 9. Februarii 1629.

F. A. Card. S. Honuſ.

P. Fagnanus Secret.

Ex Reg. Secret. Cong. menſ. & anni præd. & ex Arch. Gen. Ord.

Alio

Digitized by Google

Atio, & sequenti Sac. Cong. Concilii Decreto, legato pio, Missis 300. unica tantum vice loco oneris perpetui celebrandis satisfieri concessum fuit.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Anno 1612. fuit relictum legatum 150. Scutorum Ecclesiæ Beatissimæ Virginis, Luminum nuncupatæ, & in Civitate Plebis S. Stephani existenti, cum onere duarum Missarum menstruatim in ea dicendarum, prout patet ex injuncto testamenti paragrapho. Cum autem Fratres Capucini, qui dictâ Ecclesia de facto utuntur, hujusmodi legati non sint capaces, Sanctitati Vestræ pro parte Provincialis Provinciæ Hetruriæ humillimè supplicatur, quatenus concedere dignetur, ut numerus Missarum, Sanctitatis Vestræ bene visus pro unica tantum vice legatur, & dictum legatum Fabricæ Conventus applicetur. Quod totum &c.

Die 16. Julii 1629. Sanctissimus Dominus Noster ex sententia Sacræ Congregationis Card. Conc. Trid. Interpretum benignè annuit, ut Oratores celebratione 300. Missarum unica vice, supradicto legato satisfaciant.

Cos. Card. de Torres.

Franc. Paulut. Cong. Secret.

Ex Regesto seu lib. Decret. 14. Secret. Cong. præd. fol. 127.

Cumque Sacra Officiatura, & Missarum celebratio, quæ in Ecclesia hujus Conventus à Sacerdotibus Sæcularibus fieri consueverant, Fratribus varia parerent incommoda, illas, facto ab his recursu, ad Ecclesiam seu Capellam SS. Caroli, & Antonii transferri, provisionali Illustr. Domini Episcopi Decreto fuit cautum, hocque à S. Congreg. confirmatum, ut sequitur.

Attentis precibus in supra scripto Libello porrectis ab A. R. P. Bernardino Arretino, Provinciale Tusciæ Ordinis Capucinorum, ac Fratribus Conventus B. M. Virginis de Luminibus Terræ Plebis S. Stephani, ac aliis justis de causis animum nostrum dignè moventibus, per modum provisionis duntaxat, ac salvis juribus &c. interim, & donec aliter legitimè consulatur, oneribus, Missarum Officiaturis, seu Capellaniis injunctis, & in dicta Ecclesia B. M. Virginis de Luminibus per Presbyteros Sæculares implendis satisfieri volumus, & mandamus per eosdem, a quibus de jure ad hujusmodi munus electos in Capella SS. Caroli, & Antonii de Padua antea dictæ Ecclesiæ unita, & incorporata. Et ita &c. omni &c.

Datum in dicta Civitate S. Sepulcbri ex Palatio Nostro Episcopali die 14. Novemb. 1673.

C. F. Ludovicus Episcopus Biturgiensis.

Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negotiis & consultat Episc., & Regul. præposita, referente Eminentissimo Castaldo censuit supradictum Decretum Episcopi Burg Sancti sepulchri esse confirmandum, prout præsentis Decreti tenore benignè confirmavit. Romæ 6. Junii 1674.

Card. Gaspar. Carpineus.

Ex Reg. Secret. Cong. mens. & anni præd.

Varia Monasterii Monialium Terræ Sanctæ Floræ bona minùs fructifera vendi, ac ex pretio, alia bona stabilia, melioris conditionis emi, Episcopo loci &c. committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Civitatis Plebis, ac dilecto Filio antiquiori Canonico Ecclesiæ Civitatis Plebis.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio votis illis, per quæ Monasteriorum quorumlibet, præsertim sanctimonialium utilitatibus, & commodis consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Administratores, & Deputati, Santesi vulgò nuncupati, Monasterii Monialium Capucinarum etiam nuncupatarum sub secunda Regula S. Claræ viventium Terræ S. Floræ, Civitatis plebis Dioec., quod ipsi, ut ejusdem Monasterii conditionem efficiant meliorem nonnulla dicti Monasterii bona parum fructifera, ac improbæ conditionis, & in deterius labentia, videlicet unum viginti octo & bajoc. octuaginta, & aliud vineæ petia ad dilectam in Christo Filiam, Cherubinam, ejusdem Monasterii Monialem spectan. sexdecim, & bajoc. sexaginta, necnon unam per quondam Stellam quindecim, & aliam per quon. Gratianum respectivè relictas vineas, in Territorio dictæ Terræ sitas, decem scutorum valoris in eorum

eorum, & earum respectivè proprietate; & insuper unam domum cum uno petio terræ, & vinea deserta, ac nullius fructus insimul sexagiota, vel circiter, necnon unum castanetum in loco, *l' Abbatia S. Salvatore* vulgò nuncupato, Terræ Scanzani, dictæ Diœc. respectivè situm, & per quondam Dignantism relictum, quinquaginta scutorum valoris, etiam in eorum proprietate, similiter respectivè ad dilectam etiam in Christo Filiam Ursulam, ejusdem Monasterii Monialem spectan. vendere, pretiumque exinde proveniens in emptionem aliorum bonorum stabilium magis fructiferorum, meliorisque conditionis convertere posse desiderant; quare pro parte Administratorum, seu Deputatorum prædictorum, asserentium, venditionem, ac pretii conversionem prædictas, si fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuras esse utilitatem, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut de opportuna in præmissis licentia providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac singulares Administratorum seu Deputatorum prædictorum personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, & attento, quod, sicut Administratores, & Deputati prædicti asserunt, Archidiaconatus Ecclesiæ Civitatis Plebis, quæ unica inibi dumtaxat dignitas post Pontificalem existit, ad præsens vacat, Discretioni Tuæ, Fili antiquior Canonice, per præsentes committimus, & mandamus, si & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac bonis supra expressis hujusmodi, illorumque circumstantiis universis prius coram Vobis specificatis, si venditio, ac pretii conversio hujusmodi, quatenus illæ fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuræ sint utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus, legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, eisdem Administratoribus, seu Deputatis, quod bona prædicta quibusvis Personis meliorem conditionem offerentibus, vendere, & alienare, ac pecunias inde redigendas in aliorum stabilium, ut præfertur, emptionem convertere, & erogare liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem, auctoritate Nostra concedatis. Non obstan. fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non aliensndis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Monasterii, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscũque. Volumus autem, quod, si licentiam prædictam per Vos dictis Administratoribus, seu Deputatis vigore præsentium concedi contigerit, venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel pretium ipsum penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, nec inde, nisi ad effectum illud in emptionem aliorum bonorum stabilium, ut præfertur, convertendi, amoveri possit. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Die XXVIII. Maji MDCXXIX. Pontificatus nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 9. V. de harum Monialium fundationem supra fol. 432.

Ecclesiam veteris Domûs in Civitate Collensi ad usus profanos reduci, & pretium ex ædificio veteri vendito redactum ad novæ fabricæ sumptus converti, Episcopo loci mandat.

A Tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Collensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Minister Provincialis Provinciæ Hetruriæ, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod Fratres Domus ejusdem Ordinis Civitatis Collen. ob ipsius aeris insalubritatem, quæ, ut asserit, causa infirmitatum, & obitûs etiam multorum ex ipsis Fratribus erat, ac alias etiam ob causas prædictam Domum deserere coacti fuerunt, & ad novam Domum in alio dictæ Civitatis commodiori, & salubrioris aeris loco constructam se transtulerunt. Cûm autem, sicut eadem expositio subiungebat, fabrica novæ Domus huiusmodi ob loci paupertatem ad debitum finem perduci nequaquam possit, nisi per Nos de infrascripta licentia provideatur. Nos Ministrum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. absolutos fore censentes, supplicationibus dicti Ministri Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut dicto Ministro Provinciali primodictæ Domus ædificii partem, eiusque Ecclesiam (cadaveribus, non tamen ex peste defunctorum, cum superficie illius Ecclesiæ ad novæ Domus huiusmodi Ecclesiam translatis) demoliri, & prophanari, ac ad prophanos, non tamen sordidos usus reduci,

necnon aliam partem ædificii veteris Domus hujusmodi per personas, dictæ fabricæ curam habentes vendi, & alienari, pecuniasque exinde provenientes, prout etiam cæmenta in ejusdem fabricæ usus converti faciendi, licentiam auctoritate nostra concedas, & impartiaris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXIV. Aprilis MDCXXXII. Pontificatus nostri Anno nono.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 19.

N O T A

In beneficium fabricæ novæ hujus Domus Decreto S. Congregationis Concilii, commutatio legati, & oneris Missarum perpetui concessa est, ut sequitur.

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Bandinuccia Joannis Masti à Colle de Valle Elsæ humillima Sanctitatis Vestræ Serva exponit, qualiter Dominicus à Mastio Masti, Oratricis Patruus carnalis, in suo testamento reliquit legatum perpetuum pro Missa qualibet Sabbato hebdomadatim in Capella, in uno suorum prædiorum sita, dicenda, obligans hæredes, ut, si deficiant Filii, & Nepotes, legato satisfacerent hæreditati succedentes. Et casu quo debito suo non satisfacerent, prædium del Vallachio perderent, & hoc ad Patres S. Augustini devolveretur. Interim cum memorata Capella existat in situ, in quo PP. Capucini novum construunt Conventum, Oratrix supplicat, quatenus sibi cen Dominici Patrui sui hæredi concedatur, ut pro una vice tantùm, pro beneficio fabricæ dictorum Patrum eleemosynam largiatur, & ita libera maneat à præfato onere, vi cujus in obsequium Capellæ annuatim 5 scuta impendebantur. Quam gratiam &c.

Die 5. Augusti 1631. Sanctissimus Dominus noster ex sententia S. Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum propositæ petitioni benignè annuit, ita tamen, ut Oratrix talem eleemosynæ quantitatem pro unica vice Patribus Capucinis elargiatur, quatenus ex illa mille Missæ per universam Religionem celebrari possint.

Card. Ubaldinus Præf.

F. Paulutius S. C. C. Secret.

Ex Reg., seu lib. 14. Secret. Cong. præd. fol. 469.

Veterem Domum extra muros, Civitati Senensi durante contagio pro *Lazaretto* concedi indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum Filiorum Deputatorum Magistratus Sanitatis Civitatis Senen., quod ipsi providè animadvertentes periculum, quod eidem Civitati ob recidivam in Civitate Florentina contagii grassationem imminet, ut eidem Civitati Senensi de loco, Lazaretto nuncupato, in quo tum illuc accedentes, utrum admittendi sint, probari, tum etiam res, quæ illuc advehuntur, in eventum illarum introductionis prius expurgari valeant, providere possint, veterem Domum Regularem Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, extra muros ejusdem Civitatis Senen. sibi, ut infra, concedi summopere desiderant; Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis desuper opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur primodictæ Civitatis hujusmodi necessitatibus in præmissis consultum esse cupientes, & Deputatos prædictos specialibus favoribus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis Filiis Guardiano, & Fratribus dictæ Domus, seu illorum Superioribus, quod veterem Domum Regularem præfatam eisdem Deputatis ad effectum præmissum, contagio hujusmodi, seu illius suspicione durante dumtaxat, concedere liberè, & licitè valeant, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domus, & Ordinis præfatorum

torum etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c., Die XV. Junii MDCXXXIII. Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens., & anni præd. fol. 23. Vide, & infra sessionem hujus Domûs fol. 220.

Situm terræ, muro horti Conventûs Radicofani contiguum, per Syndicum vendi, & pretium inde redactum pro perfectione fabricæ Conventûs ibidem applicari concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii MinisterProvincialis, & Definitores Provinciæ Tusciæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi quemdam exiguum situm extra clausuram muri horti Domus Regularis eorundem Fratrum Terræ, Radicofani nuncupatæ vendi, pretiumque exinde redigendum in perfectionem fabricæ dictæ Domus Regularis commutari posse summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de opportuna in præmissis licentia providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Syndico dictæ Domus Regularis, quod ipse situm hujusmodi personæ, seu personis meliorem conditionem offerentibus vendere, pretiumque ex venditione hujusmodi redigendum, in residuum, seu perfectionem fabricæ dictæ Domus Regularis convertere, & erogare liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod pecunia ex venditione hujusmodi proventura penes Montem Pietatis, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, ac exinde non amoveatur, nisi ad effectum illam, ut petitur, convertendi. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XVIII. Julii MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 55.

Donationem sitûs ad mensam Episcopi Pientin. spectantis Conventui Terræ S. Quirici factam confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii, FratresOrdinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Conventus Terræ S. Quirici Pientin. Diœc. Nobis nuper exponi fecerunt, Venerabilis Frater Joannes Episcopus Pientin. usum de facto juxta Clementinam super Regula Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci cujusdam situs domorum dirutarum, ad mensam Episcopalem Pientin. legitimè spectantis, valoris æstimati quadraginta circiter florenorum, monetæ illarum partium eisdem Fratribus concessern, (sub nostro tamen, & Sedis Apostolicæ beneplacito, prius desuper impetrando, ipsique Fratres Domos præfatas ex piorum eleemosynis indifferenter resarciri, & reparari fecerint pro usu, & commoditate eorum dicti Ordinis Fratrum, qui ad Balnea de Vagnone se conferre debebunt, ubi non habent, quò alias se recipiant. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem usus sitûs hujusmodi eisdem Fratribus per eumdem Joannem Episcopum, ut præfertur, factam, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illiusque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, vel fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque, & Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque per quoscumque judices, Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici

lici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus f. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenos opus sit, ipsius Ordinis, & Mensæ Episcopalis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Aprilis MDCXLIV. Pontificatus Nostri Anno vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 1. de quo Breve formatum in Arch. Prov.

A Fratribus Conventûs Terræ Puppii, officia Defunctorum, ad quæ persolvenda ex pio legato tenebantur, anticipari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EX pastoralis Officii nostri debito, cui disponente Domino præsidemus, nonnunquam pias testantium voluntates, dum præsertim rationabiles causæ id suadent, libenter commutamus, & Fratrum Mendicantium, id etiam a Nobis humiliter petentium, votis favorabiliter annuimus. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Domus Regularis Terræ Poppi Aretinæ Diœcesis Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum petitio continebat, quòd aliàs à quadam Muliere, dum vixit, Terræ, seu loci hujusmodi incola, in ejus ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, Testamento, scuta centum monetæ, ad effectum, ut ex ipsis constitueretur, seu augeretur Bibliotheca ejusdem Domus Regularis relicta fuerunt, cum onere, ut Fratres ejusdem Domus spatio viginti annorum unum Officium Defunctorum tantùm, quolibet anno, more eorundem Fratrum celebrare tenerentur. Cum autem sicut, eadem petitio subjungebat, Fratres ejusdem Domus Regularis in Sacro Presbyterorum Ordine constituti numerum quatuor excedere minimè soleant; sicque deducta missa Conventuali, quæ quotidie pro Benefactoribus celebratur, unum Officium defunctorum more eorundem Fratrum tres quomodolibet anno, spatio verò dictorum viginti annorum sexaginta Missas circiter complectatur; ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt Exponentes prædicti, ut eis in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon eorum quemlibet à quibusvis excomunicationis &c. & absolutos fore censentes, porrectis Nobis pro eorundem Exponentium parte super hoc supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut Officia defunctorum hujusmodi perimposita, cum primùm poterunt, non expectato cursu dictorum viginti annorum, dummodo tamen ad id se ex speciali conventione non obligaverint, celebrare possint, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur, ac per celebrationem viginti Officiorum prædictorum per eosdem Exponentes, cum primum poterunt, etiam viginti annis non expectatis, ut præfertur, ejusdem testatricis dispositionem, & voluntatem perinde, ac si in dictis viginti annis oneri prædicto ab ipsis satisfieret, plenè, & integrè adimplere, nec Exponentes prædictos à quopiam, quovis prætextu, occasione, vel causa molestari, inquietari, aut quovis modo impediri nullatenus unquam posse; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, dictæque Testatricis voluntatem, quoad hoc sufficienter, vel expressè commutamus; non obstantibus voluntate hujusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XII. Maii MDCXLIV. Pontificatus nostri Anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Exempl. in Arch. Generali, Ordinis Arm. Provincis Tusciæ.

Dimissam extra Muros Civitatis Senarum nostram Domum cum horto, & sylva PP. Camaldulensibus donat.

A LE-

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut accepimus, Conventus Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, prope, & extra Muros Civitatis Senarum, non ita pridem ea intentione constructus fuerit, ut illuc transferretur antiquus Conventus ejusdem Ordinis inde milliario cum dimidio circiter distans, eamque translationem Nos novissimè fieri mandaverimus, proindeque idem Conventus antiquus à Dilecto Filio Ministro Provinciali Provinciæ Hetruriæ dicti Ordinis dimissus, & Fratres ibi degentes in aliis Conventibus ejusdem Provinciæ collocati extiterint.

Hinc est, quod Nos motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad divini cultus augmentum, & Religionis Eremitarum Camaldulensium Sancti Romualdi propagationem, Venerabili Fratri Archiepiscopo Senarum, seu dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali per præsentes injungimus, & mandamus, ut Conventum, ut præfertur, dimissum, cum horto, & sylva, ceterisque pertinentiis universis Religioni prædictæ Eremitarum Camaldulensium, ad effectum inibi novam Eremum erigendi pro duodecim Eremitis, qui sub perpetua clausura degant, & divina officia diu, noctuque, juxta sui Ordinis Instituta celebrent, eique novæ Eremo pro dote, & manutentione dictorum duodecim Eremitarum sexcenta scuta monetæ Florentinæ à Dilectis Filiis Priore, & Fratribus Eremi Florentinæ, Congregationis Camaldulen. tam de propriis eorum redditibus, quàm Hospitii ejusdem Eremi in Civitate Florentiæ existen. atque Eremi Sancti Joannis Baptistæ Cortonæ dictæ Congregationis, singulis annis persolvenda, juxta assignationem, & partitionem factam à Capitulo Conventuali, ad hunc effectum in dicta Eremo Florentina congregato, & in Diæta de mense Junii proximè præterito celebrata approbatam, atque sub conditionibus contentis in Instrumento desuper confecto, & per acta dilecti etiam Filii Adriani Minucci, Notarii publici rogato, auctoritate nostra Apostolica donet, concedat, & assignet, prout Nos per easdem præsentes perpetuò donamus, concedimus, & assignamus, dictamque partitionem in omnibus, & per omnia confirmamus, & approbamus, ita, ut liceat Priori novæ Eremi hujusmodi, per Superiorem Generalem dictæ Congregationis Camaldulen. Majurem nuncupatum, eligendo, & deputando, & Eremitis pro tempore existentibus, per se, vel alium, seu alios Ecclesiæ, & Conventus sic dimissi, cum horto, & sylva, ceterisque pertinentiis suis realem, actualem, & corporalem possessionem liberè, propria auctoritate retinere, dictaque scuta sexcenta percipere, exigere, levare, ac in suos communes, & eorumdem Eremi, & Ecclesiæ prædictarum usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentiâ minime requisitâ.

Præterea constructioni, & ædificationi dictæ novæ Eremi providè consulere volentes, ut per triennium proximum post adeptam possessionem Conventus, ut præfertur, dimissi, sex tantum Eremitæ in ea degere teneantur, indulgemus, ad hoc, ut dimidia pars prædictorum scutorum sexcentorum, in fabricam ejusdem Eremi applicari possit, & debeat. Volumus autem, ut, si Eremitæ dictæ novæ Eremi, ex piis Christifidelium eleemosynis, seu legatis, vel alio quocumque modo aliquos annuos redditus acquisiverint, dictæ assignatio, & partitio pro rata cessare, & ad Eremum Florentinam, ac ad Hospitium, & Eremum Cortonæ hujusmodi respectivè redire debeant. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam &c. Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Congregationis, Conventus, & Eremorum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCLIX. Pontificatus Nostri anno quinto.

G. Gualterius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 82.

N O T A.

Translatio Fratrum ad novum Conventum, quam præpositum commemorat Breve, pro executione fuit commissa Patri Procuratori Curiæ Epistola sequente:

A Ter-

A Tergo. *Admodum Reverendo Patri Procuratori Generali Capucinorum.*

Admodum Reverende Pater.

CUM Sanctissimo Domino nostro innotuerit, quod Conventus Capucinorum extra Muros Senarum cum intentione illuc antiquum Conventum, ab illuc non longè distantem transferendi, ædificatus, bicque non muro, sed sepibus cinctus, ac fabricæ aliàs ita miseræ fiat, ut impræsentiarum plures quàm 7. vel 8. ibi non degant Fratres. Cumque per hos Officia Divina, & alia exercitia spiritualia cum debito decore, ac exactitudine præstari nequeant, expedire censuit, ut ab Ordine dicta translatio executioni mandetur, & à Paternitate Vestra Patri Provinciali ibidem ordinari jussit, ut quantocyus illum dimittat, Fratribus Familiæ ad alios Provinciæ Conventus ablegatis, & sacrà æquè, ac prophana supellectile translatâ, ita tamen, ut imagines, & Altarium Tabulæ ibi relinquantur, & Patri Guardiano defacto ibi existenti. Capitulum pro electione Discreti convocare concessum sit, ac Votum in proximo Capitulo Provinciali teneat, Studeat Paternitas Vestra, ut omnia punctualiter executioni dentur, dum ego me suis commendo precibus.
Ex Ædibus 6. Augusti 1659.
P.V. A.R.

Affectuosissimus
Prosper Fagnanus.

Orig in Arch. Generali Ord. Arm. Provinciæ Tusciæ,

Fr. Angelum à Figline Asiaticæ Iberiæ Missionarium, sibi commendatum, benignè exceptum, ejusdemque postulatis consensisse, Magno Hetruriæ Duci reponit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Cosimo Hetruriæ sibi subjectæ Magno Duci.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXcepimus perlibenter Dilectum Filium Patrem Angelum à Figline, Ordinis Capucinorum, quem ab Asiatica Iberia ad Nos venientem, per literas Nobis commendavit Nobilitas Tua, ejusdemque piis postulatis annuere non omisimus. Pro suscepto interim à Te de prosperis prædicta in Iberia Catholicæ Religionis successibus, ingenti gaudio, perspectum zelum tuum magnopere commendamus, ac Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Maji MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri anno decimo.

Marius Spinula Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens. & anni præd. fol. 52. t.*

N O T A.

SUpersunt & alia Apostolica Brevia, præfactum Patrem Angelum concernentia, quæ Tomus de Missionibus agens exhibebit. Interim de illo præscivisse juvat, quod ex honesta Pierracinorum gente natus, ab incunabulis Christianæ perfectionis iter arripuerit, & exacto vigesimo ætatis anno, vota sua, quæ labia ejus in nostra Religione distinxerunt, Deo fideli pietate reddiderit. Dum anno 1682. spirituale Archi-Hospitalis Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ gubernium illi fuerat commissum, cor ejus ita intra ipsum ardore dilatandæ Fidei concaluit, ut ad Missiones in partibus Infidelium ablegari poposcerit. Desiderium animæ ejus tribuit ei Curia Romana, misitque illum ad Regnum Asiaticæ Iberiæ, seu Georgiæ, ubi Angelus se virtutis spiritum, & Ministrum ignis, & zeli urentis exhibuit. Orator Romam rediit, ut Venerabili Dei Servo Innoc. XI. fausta nova de Georgii Regis, & Eutimii Archiepiscopi conversione ad Fidem Romanam patefaceret. Regressum ad Apostolicam Missionem mandavit Papa Angelo, ut custodiret in viis suis conversos, & alios duceret in hæreditatem salutis: At, dum systema rei Catholicæ per bella turbatum videbat, ad partes Grangiæ, post multas, quas sustinuit, calamitates, secessit. Improbo Armenorum Græcorum livore dum & hic dira contra Romano-Catholicos tempestas fuerat exorta, severo edicto, & capitalis pœnæ minis, omnibus iis egressus è regno inculcatus, aliàsque terminus Missionis consummatus, Angelus, postquam Sacra Jerosolymæ loca, & Humanati Dei vestigia adorasset, Italiæ, & Provinciæ viam remensus est, in qua & inter Prælationis localis officia, merita sua in pace complevit.

Fr. Franciscum Mariam ab Aretio, ad munus Apostolici Concionatoris, ex antiqua virtutis, & zeli fama electum fuisse, Eidem Magno Hetruriæ Duci Cosimo significat.

Dilecto Filio Nobili Viro Cosmo Etruriæ sibi subjectæ Magno Duci.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

UT Sacrum Apostolici Concionatoris in hoc nostro Palatio Ministerium demandaremus Dilecto Filio Francisco Mariæ de Aretio, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Procuratori Generali, effecit profectò vetus opinio, quam de ejusdem pietate, ac eximio in explicanda Evangelica veritate zelo jampridem animo fovebamus, cui Eumdem nunc responsurum esse satis Nobis in Domino pollicemur. Spem autem nostram non absimile Nobilitatis Tuæ de eo judicium cumulat, gratumque id Tibi accidisse, pro Paterna, quâ Te, resque tuas charitate complectimur, omnino lætamur. Nobilitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCXCVIII. Pontificatus nostri Anno octavo.

Ulysses Gozzadinus Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. Ad Principes *Reg. mensis, & anni præd. fol.* 113. *Vide tom.* 1. *fol.* 149.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Episc., & Regul.

Monasterium Monialium sub titulo, & invocatione SS. Nominis Jesu, Josephi, & Mariæ, ac sub strictiori Regula, & primævo instituto S. Claræ, cura verò, & gubernio Archiepiscopi, Florentiæ fundari conceditur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Archiepiscopi Florentini, referente Eminentissimo Paulutio Præfecto, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore commisit eidem Archiepiscopo, ut veris existentibus narratis, & post quam sibi constiterit, Fabricam dicti novi Monasterii Capucinarum cum Ecclesia, campanili, sacristia, choro, refectoriis, dormitoriis, hortis, & aliis necessariis officinis, spatiis &c. numeris omnibus esse absolutam, & suppellectili tam sacra, quam prophana sufficienter instructam, eique annuum perpetuum redditum pro alendis triginta tribus Monialibus verè, & cum effectu fuisse assignatum, ad præfatam erectionem sub Titulo, & invocatione SS. Nominis Jesu, Josephi, & Mariæ, ac sub strictiori Regula, & primævo Instituto Sanctæ Claræ, & cura, subjectione, visitatione, correctione, & gubernio Archiepiscopi pro tempore, pro suo arbitrio & conscientia, iuxta supradictam Minutam instrumenti, noviter exhibitam, servatis servandis deveniat, cum facultate transferendi de consensu Ordinarii, & Monasterii à quo, ac ipsarum Religiosarum transferendarum, duas, vel tres Moniales Institutrices ejusdem Regulæ, quæ ibidem per sexennium, si tamdiu pro introducenda, & stabilienda Regulari Observantia necessarium reputabitur, commorentur. Transitus autem ipse rectà via, & sine ulla ad extraneum locum diversione, comitantibus honestis Matronis, ac, si commodè fieri possit, proximioribus Consanguineis ipsarum transferendarum fiat. Et in reliquis omnia, quæ per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum sanctimonialium Monasteriorum erectiones præscripta sunt, ad amussim serventur. Romæ 25. Junii 1723.

F. Card. Paulutius.

Ex Reg. Monialium Secret. Congreg. mens., & anni præd.

PRO-

PROVINCIA CORSICÆ.

Artum hujus, in Regia Maris Ligustici Insula conclusæ Provinciæ Ordinis nostri Annales ad Annum 1540. reducunt, eumque parte prima fol. 281. ita describunt: Hoc anno Religio nostra Fr. Mariani Nebiensis operâ, labore, ac Prædicatione, hanc quoque Insulam penetrat. Erat Marianus ex Corsica oriundus, eximiusque Verbi Dei Prædicator, qui, cum Ochini Generalis jussu in Corsicam navigásset, primum Mantinam, seu Bastiam, primarium illius Regni Oppidum, in quo Genuensis Reipublicæ Præfectus Sedem collocat, Divini Verbi virtute aggressus, Populum à grassantibus odiis, atque vindictæ studio compescere cœpit.

Tantis dein, ac tam præclaris apud eos sanctioris vitæ exemplis cum Socio Fr. Petro à S. Lucia coruscare cœpit, ut cuncti novum illud, ac mirabile vitæ genus, ab iis institutum suspicientes, Homines sibi à Deo missos, ac veluti è Cœlo delapsos crederent.

Cumque Fr. Marianus à virtute, qua luxit coram hominibus, operarium charitatis zelum non separaret, & jam, non ut Hospes, & advena, sed, ut Civis Sanctorum, & Domesticus Dei contra vitia liberè tonaret, ac animarum saluti indefesso circuitu invigilaret, evênit, quod prædicti Annales citato loco ita subjungunt: Porro hæc pia, atque Evangelicæ Christianæ pietatis officia, quæ Marianus maximo studio, ac labore erga Cyrneum (seu Corsum) Populum conferebat, cum Regni Gubernatorem, ac cœteros Urbium Proceres Capucinorum Religioni, ex qua tot sibi commoda emanare cernebant, mirum in modum benevolos reddidissent, inde potissimum permoti fuêre, ut Bastiæ primùm, tum Lurini, Nebii, Casinghæ, ac Balato Monasteria Capucinis ædificanda curarent, atque hoc pacto Cyrneæ Provinciæ fundamenta jacta.

Futurum hujus florem non obscurè præsagysse videtur fragrantissimi odoris lilium, quod ex humato Fr. Mariani Corpore pullulare admirabundus conspexit Populus: in illius tamen narrationem excurrere non licèt, cum invida Belli flamma Chronicos libros consumpserit, aut aliàs violenta manus distraxerit: Ex quo pauca quoque *Monumenta Diplomatica de hac Provincia à me subjungi nemo miretur.*

Continet Domos Fratrum XVII.
Hospitia III.

EPI-

EPISTOLA

Sacræ Congregat. Episc., & Regul.

In Causa Hospitii, à RR. PP. Reformatis Bastiæ construendi datus Ordinis nostri consensus, variis cautelis circumscribitur.

IN causa PP. Capucinos inter- et PP. Reformatos S. Francisci verteote, Sacra Congregatio ex consensu Procuratorum Generalium, utriusque Religionis, coram D. Cardinali Gymnasio, cui hoc nagotium fuit commissum, præstito statuit, ut Amplitudo Tua Fratribus Reformatis in Terra Bastiæ degentibus cum Partis satisfactione de Hospitio, & valetudinario pro Fratribus infirmis, & itinerantibus, non tamen in illa via, seu vico, io quo illud hucusque construere iotendebant, provideat. Si tamen io alia platea commodè fieri oon posset, in tali casu PP. Procuratores conveoiunt, ut in idæato loco, cum conditionibus ab Amplit. Tua in suis sub 13. Novembris anni elapsi memoratis coostruatur; videlicet, ut Conventus non fiat, &, ut Fratres, ad illud diverteotes, ultra noctem ibi morari nequeant, infirmis, & aliis, purè pro cura, & obsequio necessariis exceptis, & iosuper, ut Oratorium pro Missis confici, & in eo Sanctissimuoi conservari valeat, sine campanili, campana, & sine sepultura, cum mortui ad Ecclesiam S. Francisci portari queant. Quod &c. Romæ VII. Januarii MDCII.

Amplitudinis Tuæ.

Cardinalis Gallus.

Ex Regesto Sac. Congreg. mensis, & anni præd. fol. 3. à tergo.

NOTA.

IDem diversis aliis vicibus, videlicet sub 5. Aprilis 1618., 14. Novembris 1620, 17. Decembris 1632., & 10. Junii 1633. fuit confirmatum, prout Decreta in Regestis prædictorum annorum, & in Archivio Generali Ordinis Armario *Provincia Corsicæ* videnda firmant.

EPISTOLA

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Fratres Charitati ac benevolentiæ Ordinarii Aleriensis commendantur.

Illustris, & A. R. Domine uti Frater.

EXemplum, & fructus spirituals, qui à Religione Capucina quotidie in Vineam Domini redundat, meretur, ut quilibet eam diligat, & honoret. Cum autem referatur, ab Amplitudine Tua è diametro contrarium practicari, prout melius ex adjuncto litterarum exemplari coocipiet, Illustrissimi Domini mei, quamvit ad id credendum difficulter induci possint, Amplit. Tuam desuper moneri jusserunt, prout, & id hisce confideoter exequor, ut deinceps dictos Dei servos Paterni amoris affectu tractet, eosque, ut in quocunque casu seseEidem speciatim obsequentes, & reverentes exhibeant, obliget, cui veram precor prosperitatem. Romæ XXVI. Julii MDCXVI.

Cardinalis Baldinus.

Prosper Fagnanus.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens., & anni præd.

Domum, & Ecclesiam S. Josephi in Oppido S. Petri à Fratribus ob aeris intemperiem deseri, pro nova Domo construenda iis Ecclesiam S. Petri ibidem consignari, & ab hac onera ad Ecclesiam Parochialem S. Joannis transferri &c. signat.

Nebiensis.

BEATISSIME PATER.

CUM Ecclesia, & Domus Regularis Ordinis S. Francisci Fratrum Capucinorum nuncupatorum sub invocatione S. Josephi prope, & extra Terram S. Petri Nebiensis Diæcesis extructæ, ob loci, io quo sitæ sunt, incommoditatem, & aeris intemperiem non solum Fratribus in dicta Domo pro tempore commorantibus, sed etiam Populo ejusdem Terræ satis incommodæ, & damoosæ existant, Ecclesia autem S. Petri dictæ Terræ, quæ olim Parochialis erat, cujusque Parochianorum animarum cura, & titulus ad Ecclesiam S. Ioannis præfatæ Terræ ejus loci, etiam quoad titulum suffectam, àd præsens canooicè translata reperitur, sub clementiori cœlo, & loco Populi hujusmodi devotioni, & frequentationi magis opportuoò sita sit, & post hujusmodi traoslatiooem, ut præfertur, Ecclesia S. Io- Concessio Ecclesiæ.

annis membrum, aut illi annexum, vel sub illius dependentia remanserit, & si præsata Ecclesia S. Petri unà cum ejus Domo, quatenus adsit, & situ illi adjacenti, præsatis Fratribus, ad effectum inibi novam Domum Regularem ejusdem Ordinis extruendi concederetur, ac Missæ, aliaque onera, illi annexa, ad Ecclesiam S. Joannis præsatam transferrentur, aliaque infrascripta fierent, procul dubio in Ecclesiis S. Joannis, & S. Petri hujusmodi divini cultûs augumento, præsatorumque Fratrum, & Populi præsati spirituali consolationi, & commoditatibus opportunâ ratione consuleretur.

Supplicant igitur humiliter Sanctitati Vestræ devoti illius Oratores, Guardianus & Fratres dictæ Domus, quatenus in præmissis opportunè providendo, ipsosque specialis gratiæ favore prosequendo, à dicta Ecclesia S. Petri Missas, servitium, onera, ac jura quæcunque ad Ecclesiam S. Ioannis præsatam, & aliquod Altare in ea situm, ad id ab Ordinario Loci designandum, Apostolica Auctoritate, de consensu moderni dictæ Ecclesiæ S. Ioannis Rectoris transferre, ipsamque ab omnibus, & quibuscunque oneribus hujusmodi liberam unà cum ædificiis, quatenus adsint, situ, hortis, terrenis, & quibusvis pertinentiis, illi adjacentibus, cujusvis qualitatis, & valoris existant, dictis Guardiano, & Fratribus ad effectum ibidem novam Domum Regularem dicti Ordinis fundandi, seu construendi tantum, vice versa verò præfato Rectori, ejusque Successoribus Ecclesiam primodictæ Domus Regularis hujusmodi, prævia in eis dicti Ordinis suppressione, si opus sit, eam demoliendi, ac situm, hortosque, Domos cum omnibus, & singulis juribus, & pertinentiis suis, ad effectum ex eorum annuis redditibus, qui ad id sufficientes erunt, onera dictæ Ecclesiæ S. Petri incumbentia in dicta Ecclesia S. Ioannis, seu, ubi opus fuerit, supportandi, & adimplendi, aut supportari, & adimpleri faciendi, Apostolica auctoritate perpetuo respectivè concedere, & assignare, eisdemque Oratoribus, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus præfata Ecclesia S. Petri præfato Sancto Josepho dicari, & invocatione S. Josephi hujusmodi decorari, & sic denominari posse, & debere, eadem auctoritate concedere, & indulgere; præsentes quoque, & desuper conficiendas litteras prætextu, quod valor Ecclesiæ S. Petri, & ejus pertinentiarum, præsatorum valorem situs, & hortorum, aliorumque jurium, & pertinentiarum præsatæ Ecclesiæ S. Josephi excedat, aut ex quocumque alio capite impugnari, aut retractari non possit: irritum quoque decernere dignemini de gratia speciali, non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & primodictæ Domus Statutis, etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostulicis &c. cæterisque contrariis quibuscunque cum clausulis opportunis.

Fiat ut petitur M. (idest, Maphæus, tunc Urbanus Papa VIII.)

Et cum absolutione à censuris, ad effectum &c., & quod singularum Ecclesiarum, illarum pertinentiarum præsatarum situationes, confines, vocabula, & denominationes habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de concessione, assignatione, translatione, indulto, decreto huiusmodi in literis latissimè extendendis & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominationibus, qualitatibus, nuncupationibus, invocationibus, ordinationibus, aliorumque necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis expediendis, & committatur Ordinario, constito sibi legitimè de præmissis, & quoad concessionem, & assignationem, & novæ Domus Regularis constructionem huiusmodi sine alicujus præjudicio, & dummodo moderni Rectoris dictæ Ecclesiæ S. Joannis ad hoc accedat assensus, & servata forma decreti fel. rec. Clementis Papæ Octavi super novarum Domorum Regularium erectione editi.

Fiat M.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Kalendis Decembris Anno septimo.

Autog. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Corsicæ. *De formulis hujusmodi supplicationum &c. vide notata supra fol.* 113.

E P I S T O L A

Sacræ Congregationis Episcop. & Regul.

In Civitate Adjacii Conventum erigi, Episcopo ibidem committitur.

Illustris, & A. Rev. Domine, uti Frater.

CUM Pater Commissarius Curiæ Minorum Observantium, oppositione, quæ à Fratribus suis illic facta fuit, non obstante, consensum dederit, ut in illa Civitate Conventus Fratrum Capucinorum juxta pia Populi desideria fundari, & erigi possit, attenta etiam relatione Amplitudinis Tuæ, Illustrissimi Domini

mini mei à me scribi jusserunt quatenus Fratribus Capucinis prædictam Conventus erectionem omnimodè permittat, & insimul per omnia, quæ ab Ea dependere possunt, efficiat, ut legatum mille scutorum pro fabrica ejusdem Conventus, uti præsupponitur, relictum, adimplestur. Procuret itaqne, ut mens Sacræ Congregstionis, quæ pro ratione necessitatis, Eidem opportunam ttibuit desuper auctoritatem, exactæ detur executioni.

Romæ 17. Augusti 1632.

Amplitudinis Tuæ

Card. S. Honuphrii.

A. Torniellus.

Ex Reg. Secret. Congr. anni, & mens. præd. fol. 107.

E P I S T O L A

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Erectionem novi Conventus Curiæ permitti, Episcopo Aleriæ pariter mandatur,

Illustris, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

Constito Amplitudini Tuæ, quod circa erectionem novi Conventus, quem Fratres Capucini in loco Curiæ illius Diœcesis ædificare intendunt. consensum à Patre Procuratore Generali Fratrum Observantium habuerint, omnia alia requisita, à Decretis, & Constitutionibus Clementis VIII. Gregorii XV. & novissimè à Sanctissimo Domino Nostro præscripta concurrant, & in specie, quod duodecim Religiosi perpetuò ibi manuteneantur, Eminentissimi DD. mei Amplit. Tuæ scribi jusserunt, ut illis hujusmodi fundationem permittat, temovendo omnia impedimenta, & præstando omne auxilium necessarium. Quod &c. Romæ 1. Decembris 1634.

M. Card. Ginettus.

A. Torniellus.

Ex Reg. Secret. Congregat. anni, & mens. præd. fol. 437.

Duas Domos, unam videlicet in Terra de Fozzano, & aliam in Terra de Ragliano construendi facultatem largitur.

Dilecto Filio Stephano à Cesina, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Ministro Generali.

C L E M E N S P A P A X.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut Dilecti Filii Minister Provincialis, & Custodes Provinciæ Corsicæ, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi duos novos Conventus Fratrum dicti Ordinis in Provincia prædicta, unum quidem in Terra de Fozzano, alterum verò in Terra de Rogliano, quorum erectionem ad Religionis, & Divini cultus incrementum, ac animarum salutem fieri, expedire Definitorium Generale Ordinis prædicti censuit, fundsre posse, sibique propterea de opportuna à Nobis licentia provideri plurimum desiderant. Nos ad ea, quæ spiritualem Christifidelium utilitatem, atque consolstionem concernunt, ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii debito propensa charitate intendentes, dictosque Exponentes specialibus &c. volen. & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes supplicationibus eorum nomine Nobis &c. inclinsti, Tibi memoratos duos novos Conventus, servatis aliàs, ex præscripto Constitutionum Apostolicarum, servandis, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo erigendi, & instituendi, seu erigi, & institui faciendi, quascumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, eadem auctoritate, tenore præsentium, tribuimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovstis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Junii MDCLXXI. Pontificatus nostri anno secundo.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis, & anni præd. fol. 33.

N O T A.

Ob varia motiva neuter ex dictis Conventibus fuit constructus.

Decretum Sacræ Congregationis Episc. & Regular. quo in Insula Corsicæ novas Domos absque duodecim milliariorum distantia à Reverendis Patribus Observantibus, Reformatis, & à Nostratibus fundari prohibetur, confirmat.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilectorum Filiorum Ministri Provincialis, & Definitorii Provinciæ Corsicæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultat. Episcop. & Regular. præpositæ expolito, quod Fratres Reformati dicti Ordinis novum Conventum in Terra Vezzani fundare prætendebant, esque fundatio in gravissimum cessura erat præjudicium quatuor &c. Conventuum &c. qui intra septimum à Terra prædicta milliare siti sunt, & eadem Terra maxima premebatur inopia, nec Conventus capax erat &c. ac propterea Eidem Congregationi pro parte dictorum Exponentium supplicato &c. emanavit à prædicta Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultat. Episc. & Regular. præposita, partibus auditis &c. referente Eminenentissimo Santacrucio, declaravit &c. prædictis Fratribus strictioris Observantiæ novum Conventum in loco dictæ Terræ Vezzani &c. erigere minimè licere, ac in posterum in dicta Corsicæ Insula pro hujusmodi fundationibus, tam ab Observantibus, quam Reformatis, & Capucinis respectivè servandam esse dictam distantiam duodecim milliariorum mensuræ illarum partium &c. = Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes &c. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus &c. Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Maji MDCLXXIII. Pontificatus nostri anno quarto.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mensis, & anni præd.

DECRETO

Sacræ Congreg. Episcop. & Regul.

In quæstuatione limites Conventuum egredi prohibetur.

SAcra Congregatio Emin. ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regularium præposita, partibus auditis, atque per Conventionem Procuratorum Generalium amicabilliter compositis, Referente Eminentissimo Santacrucio declaravit, atque decrevit, ne imposterum præfatorum (*Observantium, & Capucinorum &c.*) Ordinum Conventus proprios suos districtus egrediantur, sed intra suos limites se suosque contineant, ut ab iis, quibus inserviunt, sustentari facilius possint; nec non, ut, ubi plures inveniuntur Conventus in eodem districtu, inter eosdem ratio antiquitatis, ac fundationis rationabiliter habeatur, sicque omnino servari mandavit. Romæ 22. Junii 1674.

F. M. Card. Brancatius Præf.

Ex Regest. Secret. Congregat. mens. & anni præd.

NOTA.

SUbortâ simili lite inter Religiosos hujus Insulæ Mendicantes, idem Decretum renovatum esse perhibent dictæ Sac. Cong. Regesta, & Documenta in Archivo Generali Ordinis, Armario *Provinciæ Corsicæ* reservata.

DECRETO

Ejusdem Sacræ Congregationis.

Novam Domum Olmetti erigi, & Fratres in illam induci, Episcopo loci committitur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

PAtres Capucini Provinciæ Corsicæ Humillimi EE. VV. Oratores devotissimè exponunt, qualiter a Populo Olmetti Diœc. Adjacii requirantur pro novo Conventu, ad Spiritualia illius commoda inibi fundando. Cumque pro hujusmodi erectione concurrant tam Consensus Parochi, Populi, pro ta. Religiosorum sustentatione necessarias eleemosinas subministrare promittentis, & Serenissimæ

simæ

Digitized by Google

simæ Reipublicæ Januensis, quàm debita distantia locorum, in quibus alii Conventus, quibus dicta fundatio præjudicare posset, non reperiuntur, Oratores EE. VV. supplicant pro benignissima facultate novum Conventum in dicta terra erigendi. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præposita, attenta relatione Episcopi Adjacen. Referente Eminentissimo Grimaldo, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore committit eidem Episcopo; ut veris existentibus narratis, & postquam sibi constiterit, fabricam dicti Conventus cum Ecclesia, Campanili, Choro, sacrario, refectorio, dormitorio, hortis, officinis, & spatiis numeris omnibus esse absolutam, & suppellectili tam sacra, quam prophana sufficienter instructam, ac ex eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim hujusmodi Religiosi commodè sustentari possint, ad petitam erectionem, & Religiosorum prædictorum introductionem pro suo Arbitrio, & conscientia procedat: Ita tamen, ut ea omnia, quæ per Sacros Canones, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis circa hujusmodi novorum Conventuum erectionem præscripta sunt, Religiosè serventur. Romæ 30. *Aprilis* 1717.

Ferdinandi Card. de Abdua.

J. Archiep. Damasc. Sec.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mens. & Anni prædict.

Bello, aliisque circumstantiis celebrationem Capituli impedientibus, motu proprio Superiores Provinciæ instituit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ad circumspectam Romani Pontificis, in suprema Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine à Domino constituti, sollicitudinem noscitur pertinere, ut Religiosorum Virorum, Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ instituto mancipatorum cœtibus, de idoneis Superioribus, quorum opera salubriter adjuvante Domino dirigantur, interdum providere studeat, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturè consideratis, ad Dei gloriam, ac Religionis incrementum, & felicem progressum cognoscit in Domino expedire.

Cum itaque, sicut accepimus, Provincia Insulæ Corsicæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum attentis gravibus commotionibus, sive perturbationibus in eadem Insula novissimè secutis notabile incommodum, etiam cum Regularis observantiæ detrimento passa fuerit, illiusque populi satis depauperati, ac nonnulli Conventus ob bellum, tunc vigens in miserabilem statum redacti reperiantur, ita ut necessarias Eleemosinas pro celebratione Capituli Provincialis Provinciæ hujusmodi quæritare difficillimum sit. Nos felici, prosperoque ejusdem Provinciæ regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de infrascriptorum ejusdem Ordinis Professorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & religionis zelo plurimùm in Domino confisi, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis &c. ad effectum &c. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Dilectum Filium Gulielmum à Speluncato in Ministrum Provincialem dictæ Provinciæ Corsicæ, ac Franciscum à Tomino, Paulum Hieronymum à Bastia, Paulum Mariam à Lota, ac Seraphinum à Fiumorbo in Diffinitores, nec non Aloysium à Luro, & Petrum Mariam à Calvi Fratres expressè Professos dicti Ordinis, in Custodes ejusdem Provinciæ Corsicæ ad tempus, quo ejusmodi Officia secũdum Regularia Ordinis prædicti instituta, per Sedem Apostolicam approbata, durare consueverunt, statim atque Dilecti Filii moderni Provincialis, ac Diffinitores, & Custodes Provinciæ hujusmodi tempus suum compleverint, inchoandum, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, authoritate, privilegiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis omnibus, & singulis Provinciæ prædictæ Superioribus, Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Fratres ad Officia eis respectivè per præsentes demandata, illorumque liberum exercitium juxta earundem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illisque in omnibus, Officia hujusmodi concernentibus faveant, & assistant, pareantque, & obediant respectivè.

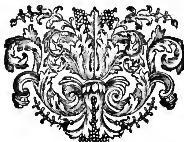
Digitized by Google

vè. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus supranominatis, & eorum cuilibet in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de Verbo ad Verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXXIIS. Pontificatus Nostri Anno tertio.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. Generali Ord. Arm. Provinciæ Corsicæ.

TA

TABULÆ TOPOGRAPHICÆ

In quibus Domus, seu Conventus Provinciarum, quarum hic Tomus meminit, latino, & vernaculo nomine indicantur, pariterque Diœcesis Conventuum, & qualitas locorum, in quibus existunt, cum anno fundationis, donationis, vel habitationis annotantur.

ANIMADVERSIO.

Circa qualitatem loci reminiscere eam esse vel Urbem, *vel* Civitatem, *vel* Oppidum, *vel* Pagum, Fortalitium, Castrum, Castellum, Burgum, *vel* Villam.

Urbs, *sola Roma, juxta hujus Curiæ Stylum audit, prout & Joan. Kabl in suo Lex. Jurid. Tom. 2. fol. 166. verb.* Oppidum *notat*: peculiari ratione Urbs vocari cœpta est. *Et quidem, juxta Hier. Rub. Ital., & Raven. Hist. Lib. 1. fol. 10. in princ.* nullo addito nomine. *Temporis successu adjuncta ei fuere epitheta*, Illustris, Sacræ, & Almæ Urbis, *quod ultimum hodiedum retinet*.

Civitas *juxta dictum Stylum ille duntaxat locus dicitur, in quo Sedes Episcopi fixa est, hinc Diœcesani* 12. *q*. 2. *can. statuimus*, Civitatenses *appellantur; ab aliis econtra, præsertim extra Italiam, Civitas appellatur locus, vel qui vallis, mœniis &c. cinctus, vel alicujus Gentis, seu Regionis Caput, vel aliàs à Principe titulo, & prærogativa Civitatis est insignitus*.

Oppidum, *quantumvis cum Civitate à pluribus confundatur, ab illius tamen notione deflectere, communius receptum est. Circa etymologiam hujus nominis varias Auctorum sensus: Ab ope ferenda, vel sustinenda illud originasse tenet Calvinus, seu Kabl. cit.* verb. Oppidum *dicens*: obtinuit inter jurisconsultos ab ope ferenda, vel sustinenda nomen accepisse, *quod in L. Pupillus* 239. *§*. 7. *ff. de verb. signif. testatur Pomponius, & ex Cicerone Festus, itemque tenet M. Varro lib. 4. de Lingua Latina. Jam, dum Oppidum, vel ob opes, quibus excedit, vel ob Suburbia, quibus ampliatur, vel ob jurisdictionem, quam exercet, aliis locis quid majus, Civitate autem quid minus, & mœniis plerumque destitutum dispersim lego, in hoc quoque rationem differentiæ ejus, salvo judicio meliori constituo*.

Pagus *econtra est locus in eodem tractu Regionis sine ullo murorum munitione dispositus. In hujusmodi Pagos, Provinciarum agros dividi, variè legimus, præsertim autem, Agrum Romanum à Numa Pompilio in Pagos divisum fuisse notat Dionysius. Italicè æquè ac latinè Pagus aliquando verbo* Terra *exprimitur: ut autem, quod nimis genericum videtur, devitem, loca*, Terræ *ab aliis nuncupata, Pagos ego in sequentibus Tabulis notabo. Si dein in illis aliquoties Oppidum, & Pagum à me promiscuè sumi advertatur, me Provinciis ita dictantibus morem gessisse teneatur*.

Fortalitium, Castrum, Castellum &c. *quantumvis in rigore sumpta inter se nonnihil differant, à Corographis tamen plerumque inter se confundi, & pro* loco ad Urbium, & Statuum securitatem, & defensionem à Principibus exstructo *sumi, certum est*.

Huic eidem significato nonnunquam accedit Burgus: *imo Fortalitia, seu* Castra *in l. 4. cap. de Offic. Jud. milit., & lib. Curæ de off. mag. off.* Burgos *appellari*

lari in §. *in Sardinia lib.* 2. *C. de off. Præf. pret. Afr, citatus Kal.* ; *seu Calvinus verbo* Burgi *Tom.*1.*fol.* 210. *recenset* , *& Scaliger citatus à R.P. Carolo ab Aquino S.I.* in Lexic. milit. v. Burgus *in Ausonium lib.* 11. *cap.* 9. *ait.*, quod Oppidum, quia in modum Castrorum horreis publicis, & turribus postea amplificatum fuit à Pontio Leontio, *Burgus* appellatum fuit.

Ab hujusmodi bellico sensu recedit Cluverius, qui Burgum simplicem conjunctarum Domorum multitudinem *appellat. Inde, quando locus charactere Burgi à me in Tabulis discernetur, quonam in sensu id ei conveniat, benevolus Lector ex aliis notitiis facilè judicabit.*

Distinguunt alii loca Conventuum residuo Villæ *titulo* ; *at, cum hac in stricto sensu juxta Lexicon Calepini verb. Villa fol.* 550. *sit* Domus extra Urbem in Agro, agri colendi, aut fructuum colligendorum, aut etiam habitationis causa constituta, *ac à Columnella lib.* 1. *cap.* 7. *in* Rusticam, Urbanam, & Fructuariam *divisa, & Religio nostra in hujusmodi Villis, Domos habere non soleat, ab iis Villam cum Pago, aut Burgo commisceri, aut ex Regionis usu, qui in hac Topographica materia ob discordes Auctorum Leges præcipuè, & generatim attendi debet, Villas appellari mihi suadeo.*

Ab

PROVINCIA ROMANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. loci.*
Albanum.	*Albano.*	Civitas.	Sedes Ep. Card.	1619.
Aletrium, *seu Alatrium.*	*Alatri.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1566.
Anagnia.	*Anagni.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Anticolum.	*Anticoli.*	Oppidum.	Anagnina.	1626.
Aquipendium, *seu Acula*	*Aquapendente.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	5751.
Aspera.	*Aspra.*	Pagus.	Sabinensis.	1560.
Balnearia.	*Bagnaia.*	Oppidum.	Viterbiensis.	1540. *in cir.*
Balneoregium.	*Bagnorea.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1586.
Bassanum.	*Bassano.*	Oppidum.	Sutriensis.	1580. –
Brigianum.	*Bracciano.*	Oppidum.	Sutriensis.	1580. *in cir.*
Campaneanum.	*Campagnano.*	Oppidum.	Sutriensis, Nepiensi unita.	
Castrum Vetus.	*Castel Vecchio.*	Pagus.	Reatina.	1729.
Centumcellæ.	*Città Vecchia.*	Oppidum.	Viterbiensis.	1713.
Civitas Castellana, *seu Fescennium.*	*Città Castellana.*	Civitas.	Sed. Episc. unita Hortanæ.	1577.
Civitas Ducalis.	*Città Ducale.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1569.
Collis Vetus.	*Colle Vecchio.*	Pagus.	Sabinensis.	1579.
Cyntianum.	*Genzano.*	Oppidum.	Albanensis.	1636.
Farnesium.	*Farnese.*	Oppidum.	Aquipend.	1585.
Ficullum.	*Ficulle.*	Oppidum.	Urbis Veteran.	1570. *in cir.*
Gallesium.	*Gallese.*	Oppidum.	Civit. Castel.	1550.
Horta, seu Hortaum.	*Ortè.*	Civitas.	Sed. Epis. unita Civit. Castell.	1556.
Mons Flasconis.	*Montefiascone.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1579.
Mons eretus, *seu Eretum.*	*Monte Rotondo.*	Oppidum.	Sabinensis	1609.
Mons S. Joannis.	*Monte S. Gio:*	Pagus.	Verulana.	1537.
Oropitum, *seu Urbs Vetus.*	*Orvieto.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1568.
Palianum.	*Paliano.*	Oppidum.	Prænestin.	1555.
Præneste.	*Palestrina.*	Civitas.	Sed. Episc. Card.	1570.
Privernum.	*Piperno.*	Civitas.	Sed. Episc. unita Terracinen.	1600.
Reate.	*Rieti.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1578.
Rianum.	*Riano.*	Pagus.	Portuen.	1582.
Roma.	*Roma.*	Urbs.	Sedes Papæ.	1626.
Runcilionum.	*Ronciglione.*	Oppidum.	Nepien. Sut. unit.	1638.
Scaptinea.	*Scandriglia.*	Pagus.	Sabinensis.	
Sermoneta.	*Sermoneta.*	Oppidum.	Terracinensis.	1581.
Setia.	*Sezze.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1612.
Signia.	*Segni.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1594.
Sublacum.	*Subjaco.*	Abbatia.	Terracinen.	1587.
Tibur.	*Tivoli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1603.
Tulsa.	*Tolfa.*	Oppidum.	Sutriensis.	1622.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Tusculum.	*Frascati.*	Civitas.	Sed. Episc. Card.	1575.
Velitrum.	*Velletri.*	Civitas.	Sed. Episc. Card.	1609.
Vetralla, *seu Forum Cassii.*	*Vetralla.*	Oppidum.	Viterbiensis.	1584.
Viterbium.	*Viterbo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1589.
Num. 43.				

Præter Missionem Regni Congi

Missio stabilis,

Seu Cura Spiritualis Remigum, Mancipiorum &c.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Centum Cellæ.	*Cività Vecchia.*	Oppidum Maritimum.

Hospitia pro Itinerantibus &c.

Cryptæ S. Laurentii.	*Grotte di S. Lorenzo*	Pagus.
Terracina.	*Terracina.*	Civitas.

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monialium.*	*Qualitas Regulæ.*
Roma *in Monte Quirin.*	*Roma* Monte Cav.	Corpus Christi.	xxxx.	Stricta.
Roma *In Campo Carleo.*	Nel Campo Carleo	S. Urbanus.	xxxv.	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA S. P. FRANCISCI.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Abbatia Ferentilli.	*Badia di Ferentillo.*	Pagus.	Asculana.	1580.
Amatrix.	*Amatrice.*	Pagus.	Asculana.	1569.
Ameria.	*Amelia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	.....
Assisium.	*Assisi.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1593.
Biturgium.	*Borgo S. Sepolcro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606.
Canaria.	*Canara.*	Pagus.	Assisiensis.	1587.
Cassia.	*Cascia.*	Pagus.	Spoletana.	1562.
Citernum.	*Citerna.*	Oppidum.	Typhernat.	1579.
Civitas Plebis.	*Città della Pieve.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1620.
Collis Piperis, *seu Priapi.*	*Colle di Pepe.*	Pagus.	Tudertina.	1530. *incir.*
Eugubium.	*Gubbio.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1635.
Fulgineum.	*Foligno.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1561.
Hispellum.	*Spello.*	Oppidum.	Spoletana.	1622.
Interamna.	*Terni.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1589.
.... Romita.				1530.
Leonissa	*Lionissa.*	Pagus.	Spoletana.	1571.
Lunianum	*Lugnano.*	Pagus.	Amerien.	1579.
Mons Casalis.	*Monte Casale.*	Solitudo.	Biturgien.	1535.
Mons Faliscus.	*Monte Falco.*	Oppidum.	Spoletana.	1561. *incir.*
Mons Malbæ.	*Monte Malbi.*	Solitudo.	Perusina.	1538.
Mons Regalis.	*Monte Reale.*	Oppidum.	Reatina.	1578.
Montonum.	*Montone.*	Pagus.	Typhernat.	1568.
Musinia, *seu Mevagna.*	*Bevagna.*	Oppidum.	Spoletana.	1564.
Narnia.	*Narnia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1604.
..... S. Crucis				1537.
Nuceria.	*Nocera.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1568.
Nursia.	*Norcia.*	Oppidum.	Spoletana.	1538.
Panicalis.	*Panicale.*	Pagus.	Civit. Plebis.	1554.
Passinianum.	*Passignano.*	Pagus.	Perusina.	1564.
Perusia.	*Perugia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1573.
Portaria.	*Portaria.*	Pagus.	Spoletana.	1535.
Sellanum.	*Sellano.*	Pagus.	Spoletana.	1550. *incir.*
Spoletum S. Antonii.	*Spoleto.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
.... S. Annæ.				
Trebium.	*Trevi.*	Pagus.	Spoletana.	1554. & 1615.
Tudertum.	*Todi.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1571.
Tiphernum S. Antonii.	*Città di Castello.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1589.
..... S. Josephi.				1548. *in cir.*
Validum.	*Gualdo.*	Pagus.	Nucerinen.	1566.
Vectonium.	*Bettona.*	Pagus.	Asculana.	.....
Visso.	*Visso.*	Pagus.	Spoletana.	1550.

Hoſpitia pro Itinerantibus, Concionantibus, & Quæſtuantibus Extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Accumulus.	*Accumulo.*	Pagus.
Aqua Sparta.	*Acqua Sparta.*	Pagus.
S. Geminus.	*S. Gemini.*	Pagus.
Pedelucus.	*P.edeluco.*	Pagus.
Utriculum.	*Otricoli.*	Pagus.

Monaſteria Monialium.

Locus Latinè.	*Locus Italicè.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Moniali ũ*	*Qualitas Regulæ.*
Biturgium.	*Borgo S. Sepolcro.*	S. Martha.	XXII.	Privilegiata.
Caſſia.	*Caſcia.*	Sſma Trinitas.	XX.	Stricta.
Eugubium.	*Gubbio.*	Bonus Jeſus.	XXX.	Stricta.
Leoniſſa.	*Lioneſſa.*	S. Clara.	XXII.	Privilegiata.
Mons Caſtrillorum.	*Monte Caſtrilli.*	S. Clara.	XXII.	Privilegiata.
Perusia *primum.*	*Perugia.*	*Olim* S. Muſtiola, *nunc* S. Clara.	XXXXV.	Stricta.
Secundum Orphanarum.		S. Maria.	XXXII.	Privilegiata.
Typhernum.	*Città di Caſtello.*	S. Martinus.	XXXII.	Privilegiata.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA MARCHIÆ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus fund.*
Æſium.	*Jeſi.*	Civitas.	Sedes Epiſc.	1541.
Amandula.	*Amandola.*	Oppidum.	Firmana.	1540.
S. Anatolia.	*S. Natolia.*	Oppidum.	Camerinenſis.	1615.
Ancona.	*Ancona.*	Civitas.	Sedes Epiſc.	1554.
S. Angelus in Vado.	*S. Angelo in Vado.*	Civitas.	Sedes Epiſc. unita Urbaniæ.	1538.
Apirum.	*Apiro.*	Oppidum.	Camerinenſis.	1587.
Aſculum.	*Aſcoli.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1572.
Auximum.	*Oſimo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1578.
Callium.	*Cagli.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566.
Camerinum.	*Camerino.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1528.
Cingulum.	*Cingoli:*	Civitas olim	Sedes Epiſcopi.	1569.
Civitas Novana.	*Città nuova.*	Oppidum	Firmana.	1550.
Corinaltum.	*Corinaldo.*	Oppidum.	Senogallien.	1540.
S. Elpidius.	*S. Lupidio.*	Oppidum.	Firmana.	1570.
Fabrianum.	*Fabriano.*	Civitas olim	Sedes Epiſcopi.	Pr. ..... ſec. 1592.
Fanum.	*Fano.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1535.
Firmum.	*Fermo.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1540.
Forum Sempronii.	*Foſſombrone.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1529.
S. Ginneſius.	*S. Gineſio.*	Oppidum.	Camerinen.	1577.
Grataria.	*Gradara.*	Oppidum.	Piſauren.	1564.
Lauretum.	*Loreto.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1608.
Laurum.	*Loro.*	Oppidum.	Firmana.	1567.
Macerata.	*Macerata.*	Civitas.	Sedes Epiſc. unita Tolentinæ.	1540.
S. Marinus.	*S. Marino.*	Reſpublica.	Pennen.	1549.
Matelica.	*Matelica.*	Oppidum.	Camerinen.	1530.
Mons avium.	*Mondavio.*	Oppidum.	Fanenſis.	1577.
Mons Body.	*Monte Alboddo.*	Oppidum.	Senogallien.	Pr....... ſec. 1590.
Mons Filotrani.	*Monte Filotrano.*	Oppidum.	Auximana.	1569.
Mons Florum.	*Monte Fiore.*	Oppidum.	Ariminenſis.	1576.
Mons Georgius.	*Monte Giorgio.*	Oppidum.	Firmana.	1586.
Mons Granarius.	*Monte Granaro.*	Oppidum.	Firmana.	1568.
Mons Sanctus.	*Monte Santo.*	Oppidum.	Eadem.	1568.
Mons vetus.	*Monte vecchio.*	Oppidum.	Foroſempron.	1530.
Mons Ulmi.	*Monte dell' Olmo.*	Oppidum.	Firmana.	1544.
Montecchium.	*Montecchio.*	Oppidum.	Camerinen.	1573.
Murrus Vallium.	*Morro di Valle.*	Oppidum.	Firmana.	1578.
Offida.	*Offida.*	Oppidum.	Aſculana.	1614.
Pergula.	*Pergola.*	Oppidum.	Eugubina.	1603.
Petra rubea.	*Pietra Rubia.*	Caſtrum.	Pennen.	1531.
Piſaurum.	*Peſaro.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1575.

Reci-

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Recinetum.	*Recanati.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1558.
Ripa Transonis.	*Ripa Transona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Rupis contracta.	*Rocca contrada.*	Oppidum.	Senogallien.	1570.
Sarnanum.	*Sarnano.*	Oppidum.	Camerinen.	1559.
Saxum ferratum.	*Sassoferrato.*	Oppidum.	Nucerina.	1565.
Scapetianum.	*Scapezzano.*	Oppidum.	Senogallien.	Pr...... sec. 1653.
Senogallia.	*Senigallia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1560.
S. Severinus, *seu Septempeda.*	*S. Severino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Tolentinum.	*Tolentino.*	Civitas.	Sedes Episc. unita Macerat.	1539.
S. Victoria.	*S. Vittoria.*	Oppidum.	Firmana.	1578.
Urbania, *olim Castrum Durantis.*	*Urbania.*	Civitas.	Sedes Episc. unita S. Angel.	1581.
Urbinum.	*Urbino.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1555.

Missio extra Provinciam in toto Regno Thibeti.

Hospitia pro Itinerantibus &c. Extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italicum.*	*Qualitas Loci.*
Castrum Ferettorum.	*Castel Feretti.*	Pagus.
Corburdolum.	*Colburduli.*	Pagus.
Muccia.	*Muggia.*	Pagus.

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Reg.*
Auximum.	*Osimo.*	B.V. de Compass.		Privilegiata.
Fabrianum.	*Fabriano.*	S. Josephus.		Stricta.
Firmum.	*Fermo.*	S. Hieronymus.		Stricta.
Macerata.	*Macerata.*	S. Vincentius.		Capucin. Nom.
Montecchium.	*Montecchio.*			Privilegiata.
Recinetum.	*Recanati.*	S. Clara.		Stricta.
Scapezzanum.	*Scapezzano.*			Privilegiata.

Sigillum (*S. Domus Lauretana in aere cum S. Francisco infra eam genuflexo.*) Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA BONONIENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. loci.*
S. Agatha.	*S. Agata.*	Pagus.	Pennen.	1575.
S. Archangelus.	*S. Arcangelo.*	Pagus.	Ariminen.	1654.
Argentia	*Argenta.*	Oppidum.	Ravennat.	1569.
Ariminum.	*Rimini.*	Civitas.	Sedes Episc.	*Pr.* 1564. *sec.* 1605.
Bononia.	*Bologna.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1553.
Britinorium.	*Bertinoro.*	Civitas.	Sedes Episc.	1539.
Butrium.	*Budrio.*	Castrum.	Bononien.	1562.
Cæsena.	*Cesena.*	Civitas.	Sedes Episc.	1559.
Cæsenaticum.	*Cesenatico.*	Oppid. Mar.	Cæsena.	1617. +
Castrum Bononiense.	*Castel Bolognese.*	Castrum.	Faventina.	1581.
Castrum S. Petri.	*Castel S. Pietro.*	Castrum.	Bononien.	1628.
Centum.	*Cento.*	Oppidum.	Bononien.	1583.
Comaclum.	*Comacchio.*	Civitas.	Sedes Episc.	1570.
Concordia	*Concordia.*	Oppidum.	Regien.	1616.
Crispinum.	*Crispino.*	Oppidum.	Ravennat.	1723.
Faventia.	*Faenza.*	Civitas.	Sedes Episc.	1571.
Ferraria.	*Ferrara.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1612.
Forolivium.	*Forlì.*	Civitas.	Sedes Episc.	1556.
Imola.	*Imola.*	Civitas.	Sedes Episc.	1592.
S. Joan. in Persiceto.	*S. Giovanni.*	Pagus.	Bononien.	*Pr.* 1580. *sec.* 1633.
Lugum.	*Lugo.*	Oppidum.	Imolen.	1576.
Mirandula.	*Mirandola.*	Civitas Ducal.	Regien.	1590.
Mutigliana.	*Modigliana.*	Oppidum.	Faventina.	1561.
Ravenna.	*Ravenna.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1570.
Tiberiacum.	*Bagnacavallo.*	Oppidum.	Faventina.	1583.
Veruculum.	*Verucchio.*	Oppidum.	Ariminensis.	1580.

Hospitia pro Itinerantibus.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Cervia Nova.	*Cervia.*	Civitas.
Croceta.	*Crocetta.*	Pagus.
Lungastrinum.	*Longastrino.*	Psgus.
Lonzanum.	*Lonzano.*	Pagus.
Malalbergum.	*Malalbergo.*	Pagus.
Forum Sarzin.	*Mercato.*	Oppidum.
S. Albertus.	*S. Alberto.*	Pagus.
Panzanum.	*Panzano.*	Pagus.
Pons Lacus obscuri.	*Ponte di Lago scuro.*	Pagus.
Traghettum.	*Traghetto.*	Pagus.
Virgatum.	*Vergato.*	Pagus.

Digitized by Google

Pro Quæstuantibus.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Balneara.	*Bagnara.*	Oppidum.
Buſcus.	*Boſcò.*	Pagus.

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titul. Eccleſiæ.*	*Numerus Monial.*	*Qual. Regul.*
Bononia.	*Bologna.*	S. Clara.		Privilegiata.
Cæſena.	*Ceſena.*			Stricta.
Ferraria.	*Ferrara.*			Stricta.
Forolivium.	*Forlì.*		XXII.	Privileg.
Imola.	*Imola.*	SS. Trinitas.		Privileg.
Ravenna.	*Ravenna.*	S. Petrus Dam.	XXIII.	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA LOMBARDIÆ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Aquanigra.	*Acquanera.*	Oppidum.	Mantuana.	....
Bozulum.	*Bozolo.*	Oppidum *aliis Civitas.*	Cremonensis.	1581.
Burgum S. Donnini.	*Borgo S. Donnino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	*Pr.* 1574. *sec.* 1582.
Buxetum.	*Bussèto.*	Civitas ex usu.	Burg. S.Donnini.	*Pr.* 1587. *sec.* 1684.
Carpum.	*Carpi.*	Oppidum.	Nullius.	1585.
Casale Majus.	*Casal Maggiore.*	Oppidum.	Cremonensis.	*Pr.* 1575. *sec.* 1695.
Castrum novum Cafaroniæ.	*Castel Nuovo di Carfagnana.*	Oppidum.	Lucensis.	1634.
Castrum S. Joannis de Olubra.	*Castel. S. Giovanni.*	Oppidum.	Placentina.	1621.
Castellio Stiverorum.	*Castiglione delle Stiviere.*	Oppidum.	Brixiensis.	1606.
Corrigium.	*Correggio.*	Oppidum.	Reg. Lepid.	1601.
Finalis Mutinæ.	*Finale di Modena.*	Oppidum.	Mutinen.	1575.
Fidentiola.	*Fiorenzuola.*	Oppidum.	Placentina.	1618.
Fonsvivus.	*Fontevivo.*	Villa.	Nullius.	1605.
Goitum, *vel Godium.*	*Goito.*	Civitas.	Mantuana.	1606.
Guastallium.	*Guastalla.*	Oppidum.	Nullius.	1591.
Hostilia.	*Ostiglia.*	Oppidum.	Veronensis.	1579.
Mantua.	*Mantova.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	*Pr.* 1535. *se.* 1610.
S. Martinus Estensis.	*S. Martino d' Este.*	Oppidum.	Reg. Lepid.	1614.
Mutina.	*Modena.*	Civitas.	Sedes Epscopi.	1568.
Monticelli.	*Monticelli.*	Oppidum.	Burg. S.Donnini.	1705.
Novellaria.	*Novellara.*	Oppidum.	Reg. Lepid.	1603.
Parma.	*Parma.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Placentia.	*Piacenza.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1568.
Regium Lepidi.	*Reggio.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1574.
Sabloneta.	*Sabbioneta.*	Oppidum.	Cremonensis.	1574.
Saxolum.	*Sassuolo.*	Oppidum.	Reg. Lepid.	*Pr.* 1589. *se.* 1733.
Scandianum.	*Scandiano.*	Oppidum.	Reg. Lepid.	1623.
S. Secundus.	*S. Secondo.*	Oppidum.	Parmensis.	1602.
Sermetum.	*Sermide.*	Oppidum.	Mantuana.	1647.
Vineola.	*Vignola.*	Oppidum, *ex usu Civitas.*	Mutinensis.	1698.
Vitelliana.	*Viadana.*	Oppidum.	Cremonensis.	1593.

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Monialium.*	*Qualitas Regulæ.*
Carpum.	*Carpi.*			Tertii Ord.
Fananum.	*Fanano.*			Tertii Ord.
Guaſtallium.	*Guaſtalla.*	ChriſtusCrucifix.		Stricta.
Mantua.	*Mantova.*			Stricta.
Parma *Primus.*	*Parma.*	S. Maria ad Niv.	XXXIII.	Stricta.
— *Secundus.*	—	B. V. de Compaſſione.		Stricta.
Placentia.	*Piacenza.*	S. Carolus.	XXXIII.	Stricta.
Regium Lepidi.	*Reggio.*			Privilegiata.

Sigillum

Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA VENETA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
AlmaVangaditiensis.	*Badia.*	Pagus.	Nullius.	1628.
Arx Jani.	*Arzignano.*	Pagus.	Vicentina.	1593.
Asylum.	*Asolo.*	Oppidum.	Tarvisina.	1582.
Atheftis.	*Este.*	Oppidum.	Patavina.	1589.
Bassanum.	*Bassano.*	Oppidum.	Vicentina.	1565.
Bellunum.	*Belluno.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1605.
Caprinum.	*Caurino.*	Pagus.	Veronensis.	1636.
Castrum Francum.	*Castelfranco.*	Oppidum	Tarvisina.	1575.
Clodia.	*Chiozza.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1581.
Coniglianum.	*Conegliano.*	Oppidum.	Cenetensis.	1589.
Forum Julii.	*Cividal del Friuli.*	Oppidum.	Aquilejensis.	1615.
Glemona.	*Lemona.*	Pagus.	Aquilejensis.	1661.
Justinopolis.	*Capo d' Istria.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1621.
Lendinaria.	*Lendinara.*	Oppidum.	Adriensis.	1604.
Leonicum.	*Lonigo.*	Pagus.	Vicentina.	1644.
Mestræ.	*Mestre.*	Pagus.	Tarvisina.	1611.
Monsfortis.	*Monteforte.*	Pagus.	Veronensis.	1566.
Montaneana.	*Montagnana.*	Oppidum.	Patavina.	1590.
Opitergium.	*Oderzo.*	Oppidum.	Cenetensis.	1575.
Palma.	*Palma.*	Fortalitium.	Aquilejensis.	1605.
Patavium.	*Padova.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1537.
Piscaria.	*Peschiera.*	Fortalitium.	Veronensis.	1588.
Portus Naonis.	*Pordenone.*	Oppidum.	Aquilejensis.	1565.
Portus gruarius.	*Portogruaro.*	Oppidum.	Concordiensis.	1572.
Rhodygium.	*Rovigo.*	Civitas.	Adriensis.	1568.
Sacilum.	*Sacile.*	Oppidum.	Aquilejensis.	1609.
Seledum.	*Schio.*	Pagus.	Vicentina.	1537.
Serravallum.	*Seravalle.*	Oppidum.	Cenetensis.	1605.
Tarvisium.	*Treviso.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1541.
Thienæ.	*Tiene.*	Pagus.	Patavina.	1609.
Vallis Duplavenis.	*Valdebiadene.*	Pagus.	Patavina.	1601.
Venetiæ.	*Venezia.*	Respublica.	Sedes Patriarchal.	1541.
Verona.	*Verona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1536.
Vicentia.	*Vicenza.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1588.
Villafranca.	*Villafranca.*	Pagus.	Veronensis.	1540.
Utinum.	*Udine.*	Civitas.	Sedes Patriarch. Aquilejensis.	1542.

Missiones stabiles in Dalmatia.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italicum.*	*Qualitas Loci.*
Castrum novum.	*Castelnuovo.*	Fortalitium.
Jadera.	*Zara.*	Civitas.
Spalatum.	*Spalatro.*	Civitas.

Digitized by Google

Hoſpitia pro Itinerantibus, Quæſtuantibus &c.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italicum.*	*Qualitas Loci.*
S.Ambroſius, ſeu Domiera.	*S. Ambrogio.*	Pagus.
Caprulæ.	*Caorle.*	Civitas.
Colonia.	*Cologna.*	Civitas Ducal.
Gradus.	*Grao.*	Civitas.
Maranum.	*Marano.*	Fortalitium.
Piranum.	*Pirano.*	Oppidum.
Sedes Jani.	*Sederliano.*	Oppidum.

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num.Mon.*	*Qualitas Reg.*
Cittadella.	*Cittadella.*	Spiritus Sanctus.	XXXIII.	Privilegiata.
Clodia.	*Chiozza.*	S.Corpus Domini.	XXXIII.	Stricta.
Colonia.	*Cologna.*	S. Petrus Apoſt.		Privilegiata.
Patavium.	*Padova.*	Præſent. B.M.V.		Stricta.
Tarviſium.	*Treviſo.*	S.Corpus Domini.		Stricta.
Valdagnum.	*Valdagno.*	D. Joſephus.		Stricta.
Venetiæ.	*Venezia.*	Aſſumpt B.M.V.		Stricta.
.... Inſula Gratiarum.	......	S.Maria Gratiarũ.		Stricta.
.... Prope Caſtellum.	......	Immac.Conceptio		Privilegiata.
Vicentia.	*Vicenza.*	Immac.Conceptio	XX.	Privilegiata.
Utinum.	*Udine.*	B. V. Lauretana.		Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA MEDIOLANENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diæceſis Loci.*	*Annus fund.*
Abbiatum.	*Abbiate graſſo.*	Oppidum.	Mediolanen.	1584.
Alexandria.	*Aleſſandria della Paglia.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	
Arona.	*Arona.*	Fortalitium.	Mediolanen.	1571.
Bellatium.	*Bellagio.*	Pagus.	Comenſis	1610.
Bigorium.	*Bigorio.*	Pagus.	Mediolanen.	1535.
Canobium.	*Canobio.*	Oppidum.	Mediolanen.	1569.
Cardanum.	*Cardano.*	Oppidum.	Mediolanen.	1571.
Caſale Piſtorlengorum.	*Caſale Piſtorlengo.*	Oppidum.	Laudenſis.	1574.
Caſſinum.	*Caſſine di Strada.*	Pagus-	A quenſ.	1619.
Caſſanum Abduæ.	*Caſſano d'Ada.*	Oppidum.	Cremonen.	1699.
Caſtellatium.	*Caſtellazzo.*	Pagus.	Alexandrin.	1609.
Caſtrum novum.	*Caſtelnuovo.*	Pagus.	Tertonen.	1587.
Cerrum.	*Cerro.*	Pagus.	Mediolanen.	1583.
Clavena.	*Chiavena.*	Oppidum.	Comenſis.	1640.
Comum, *ſive Novicomum.*	*Como.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	*Pr.* 1638. *ſec.* 1718.
Cremona.	*Cremona.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566.
Domaſium.	*Domaſo.*	Pagus.	Comenſis.	1575.
Domus Oſſolæ.	*Duomo d'Oſſola.*	Fortalitium.	Novarien.	1614.
Erba.	*Erba.*	Oppidum.	Mediolanen.	1536.
Faidum.	*Faido.*	Pagus.	Mediolanen.	1607.
Lauda.	*Lodi.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1565.
Leucum.	*Lecco.*	Fortalitium.	Mediolanen.	1575.
Locarnum.	*Locarno.*	Oppidum.	Comenſis.	1602.
Luganum.	*Lugano.*	Oppidum.	Comenſis.	1566. & 1645.
Mediolanum Immac. Conceptionis.	*Milano.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1593.
...... S. Victoris.	...... *S. Vittore.*	.....	......	1542.
Melegnanum.	*Melegnano.*	Oppidum.	Mediolanen.	1577.
Mendriſium.	*Mendriſio.*	Oppidum.	Comenſis.	1621.
Modoetia.	*Monza.*	Civitas.	Mediolanen.	1539.
Morbinium.	*Morbegno.*	Oppidum.	Comenſis.	1632.
Meltium.	*Melzo.*	Oppidum.	Mediolanen.	1573.
Meratum.	*Merate.*	Pagus.	Mediolanen.	1579.
Novaria.	*Novara.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1563. & 1600.
Olegium.	*Oleggio.*	Oppidum.	Novarien.	1611.
Orta.	*Orta.*	Oppidum.	Eadem.	1590.
Pallantia.	*Pallanza.*	Oppidum.	Eadem.	1618.
Papia, *ſive Ticinum.*	*Pavia.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1557.
Piceleo.	*Pizzigatone.*	Fortalitium.	Cremonen.	1584.

Por-

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Porletia	*Porlezza.*	Pagus.	Mediolanen.	1540.
Raudium.	*Rhò.*	Oppidum.	Eadem.	1609.
Romanianum.	*Romagnano.*	Oppidum.	Novarien.	1641.
Serravallis.	*Serravalle.*	Fortalitium.	Tertonen.	1619.
Soresina.	*Soresina.*	Oppidum.	Cremonen.	1580.
Sundrium.	*Sondrio.*	Pagus.	Comensis.	1628.
Tertona.	*Tortona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1682.
Tradatum.	*Tradate.*	Pagus.	Mediolanen.	1642.
Valentia ultra Padum.	*Valenza del Pò.*	Fortalitium, & Civitas.	Paviensis.	1586. & 1635.
Varesium.	*Varese.*	Oppidum.	Mediolanen.	1562.
Vartium.	*Varzi.*	Pagus.	Tertonen.	1623.
Veranum.	*Verano.*	Pagus.	Mediolanen.	1590.
Viglevanum.	*Vigevano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1539. & 1609.
Vigueria.	*Voghera.*	Civitas.	Tertonen.	1543. 1584. & 1593.

Missiones Stabiles.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Cama.	*Cama.*	Pagus.
Gronum.	*Grono.*	Pagus.
Loftalum.	*Loftalo.*	Pagus.
S. Maria de Calanca.	*S. Maria di Calanca.*	Pagus.
Mesocum.	*Mesoco.*	Pagus.
Mons S. Gotthardi.	*Monte S. Gottardo.*	Mons.
Roburetum.	*Roveredo.*	Pagus.

Hospitia pro Itinerantibus, & Questuantibus &c.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Airolum.	*Airolo.*	Pagus.
Bellinzona.	*Bellinzona.*	Oppidum.
Binaschum.	*Binasco.*	Pagus.
Busalora.	*Busalora.*	Pagus.
Bustum.	*Busto.*	Burgus.
Onnum.	*Onno.*	Pagus.
Varallum.	*Verallo.*	Burgus.
Vogogna.	*Vogogna.*	Pagus.

MO-

Monasteria Monialium.

Locus Latinè.	*Locus Italicè.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Numerus Monialium.*	*Qualitas Regulæ.*
Burgum S. Angeli.	*Borgo S. Angelo.*	SS. Sacramentū.		Tertii Ordinis.
Comum.	*Como.*	S. Carolus.		Stricta.
Cremona.	*Cremona.*	S. Thomas.		Stricta.
Lauda.	*Lodi.*	Immaculata Conceptio.		Stricta.
Mediolanum.	*Milano.*	S. Praxedes.		Stricta.
. . . . . .	. . . . .	S. Barbara.		Stricta.
. . . . . .	. . . . .	S. Mariæ Angelor.		Stricta.
Novaria.	*Novara.*	Visitatio B.M.V.		Stricta.
Pavia.	*Pavia.*	SS. Sacramentū.		Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

Digitized by Google

PROVINCIA BRIXIENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Abbatia.	*Abbadia.*	Pagus.	Brixiensis.	1636.
Albinum.	*Albino.*	Oppidum.	Bergomensis.	1615.
Aliminum.	*Almeno.*	Oppidum.	Eadem.	1586.
Bergomum.	*Bergamo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1535.
Bovinium.	*Bovegno.*	Oppidum.	Brixiensis.	1610.
Brenum.	*Breno.*	Oppidum.	Ejusdem.	1586.
Brixia.	*Brescia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1588.
Caravagium.	*Caravaggio.*	Oppidum.	Cremonensis.	1606.
Casalis Maurus.	*Casal Moro.*	Pagus.	Nullius, sub Abbatia Asulana.	1590.
Coloneæ *arum.*	*Cologne.*	Locus Mont.	Brixiensis.	1568.
Crema.	*Crema.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Drugolum.	*Drogolo.*	Pagus.	Brixien.	1571.
Edulum.	*Edolo.*	Pagus.	Eadem.	1606. vel 1608.
Gambara.	*Gambara.*	Pagus.	Eadem.	1588.
Gargnanum.	*Gargnano.*	Pagus.	Eadem.	1612.
S. Joannes Albus, *seu Blancus.*	*S. Giovanni Bianco.*	Pagus.	Eadem.	1640.
Isæum.	*Iseo.*	Oppidum.	Eadem.	1585.
Manerbium.	*Manerbio.*	Pagus.	Eadem.	1592.
Mons Clarus.	*Monte Chiaro.*	Oppidum.	Eadem.	1589.
Rezatum *seu Reatinum.*	*Rezzato.*	Pagus.	Eadem.	1571.
Ripalta.	*Rivolta.*	Pagus.	Cremonensis.	1606.
Rumanum.	*Romano.*	Oppidum.	Bergomen.	1577.
Salodium.	*Salò.*	Oppidum.	Brixiensis.	1580.
Soncinum.	*Soncino.*	Oppidum.	Cremonensis.	1575.
Superum.	*Sovere.*	Oppidum.	Bergomen.	1575.
Terentianum.	*Trenzano.*	Pagus.	Brixien.	1664.
Tiranum.	*Tirano.*	Oppidum.	Comensis.	1627.
Transcherium.	*Trescore.*	Pagus.	Bergomensis.	1580.
Trivilium.	*Triviglio.*	Pagus.	Mediolanen.	1585.
Vertua.	*Vertova.*	Pagus.	Bergomen.	1576.
Vestonum.	*Vestone.*	Pagus.	Brixien.	1603.
Virola.	*Virola.*	Pagus.	Eadem.	1608.

Missiones Stabiles.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Almennum.	*Almenno.*	Pagus.
Bivium.	*Bivio.*	—
Camonsium.	*Camons.*	—
Castinū *vel Imo Castrū.*	*Castino.*	Pagus.

Com-

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Combelum.	*Combel.*	Pagus.
Alvegninum.	*Dalvegnino.*	Pagus.
Alvesagnum.	*Dalvezagno.*	Pagus.
Danisium.	*Danis.*	Pagus.
Dissertina.	*Disentis.*	Oppidum.
Molandinum.	*Molini.*	Pagus.
Sagagnum.	*Sagagno.*	Pagus.
Savicinum.	*Savicano.*	Pagus.
Summus Vicus.	*Sommovico.*	Pagus.
Soveninum.	*Sovegnino.*	Pagus.
Tinizzona.	*Tinizzone.*	Pagus.
Tumilium.	*Tomilio.*	Pagus.
Vatium.	*Vaz.*	Pagus.

Hospitium pro Itinerantibus.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Demum Bertium.	*Demo.*	Pagus.

Monasteria Monialium.

Locus Latinè.	*Locus Italicè.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monialiũ.*	*Qualitas Regulæ.*
Bergomum.	*Bergamo.*	S. Crux.	XXV.	Stricta.
Brixia.	*Brescia.*	S. Maria ad Nives.	XXXIV.	Stricta.
Capriolum.	*Caprioli.*	Annun. B. V. M	XXX.	Privilegiata.
Crema.	*Crema.*	Annun. B. V. M	XXXII.	Stricta.
Lonatum.	*Lonati.*	S. Crux.	XXX.	Privilegiata.

Sigillum **Provinciæ.**

PROVINCIA JANUENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Alaxium.	*Alassio.*	Oppidum.	Albinganen.	1593.
Arentianum.	*Arenzano.*	Oppidum.	Januensis.	1611.
Campi. *orum.*	*Campi.*	Pagus.	Eadem.	1621.
Clavarum.	*Chiavari.*	Oppidum.	Eadem.	1586.
Finarium.	*Finale.*	Castrum.	Savonensis.	1585.
Genua *S. Barnab.*	*Genova S. Barnab.*	Mons.	Januensis.	1538.
— *S. Concept.*	— *S. Concez.*	Respublica.	Sedes Archiep.	1593.
Ilex.	*Lerici.*	Oppidum.	Sarzanen.	1608.
Lodanum.	*Loano.*	Oppidum.	Albingan.	1650.
S. Margarita.	*S. Margarita.*	Oppidum.	Januen.	1608.
Mentonum.	*Mentone.*	Oppidum.	Ventimilien.	1610.
Mons Rubeus.	*Monte rosso.*	Oppidum.	Sarzanen.	1618.
Novæ. *arum.*	*Nove.*	Oppidum.	Dertonen.	1590.
Plebs Theuci.	*Pieve.*	Oppidum.	Albingan.	1606.
Pons decimus.	*Pontedecimo.*	Oppidum.	Januen.	1640.
Pontremulum.	*Pontremoli.*	Oppidum.	Sarzanen.	*Pr.* 1577., *sec.* 1641.
Portus Mauritii.	*Porto Mauritio.*	Oppidum.	Albingan.	*Pr.* 1610. *sec.* 1642.
Quartum.	*Quarto.*	Pagus.	Januen.	1627.
Quilianum.	*Quigliano.*	Oppidum.	Savonen.	1570.
S. Romulus, *seu S. Remus.*	*S. Remo.*	Oppidum.	Albingan.	*Pr.* 1578. *sec.* 1641.
Sarzana, *seu Sergiana.*	*Sarzana.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1575.
Savona.	*Savona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1538.
Sextum.	*Sestri di Ponente.*	Oppidum.	Januens.	1588.
Sigestrum *Oræ Orientalis.*	*Sestri di Levante.*	Oppidum.	Brugnat.	*Pr.* 1659. *sec.* 1683.,
Spedia.	*Spezia.*	Oppidum.	Sarzanen.	1588.
Sputurnum.	*Spotorno.*	Oppidum.	Naulens.	1618.
Tabia.	*Taggia.*	Oppidum.	Albingan.	1610.
Vorago.	*Varazze.*	Oppidum.	Savonen.	1615.
Vultabium.	*Voltaggio.*	Oppidum.	Januens.	1603.
Vulturum *S. P. Franc.*	*Voltri S. Franc.*	Oppidum.	Eadem.	1624.
— *S. Nicolai.*	— *S. Nicolò.*			1568.
Vvada, *vel Ovada.*	*Ovada.*	Oppidum.	Aquen.	1640.

Hospitalia, Seu cura Spiritualis Infirmorum.

Nomen Loci.	*Nomen Hospitalis.*
Genua.	*Hosp. majus, seu* Pammatonis. *Hospitale* Incurabilium.

Hospi-

Hospitia pro Itinerantibus, Quæstuantibus &c. extra loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
Aulla.	*Aulla.*	Pagus.
Arcula.	*Arcola.*	Pagus.
Bonasola.	*Bonasola.*	Pagus.
Portus Veneris.	*Porto Venere.*	Portus Maritim.

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Monial.*	*Qual. Regulæ.*
Genua *primum.*	*Genova.*	S. Maria Angelorum.	XL.	Stricta.
. . . *sec. Ministrantium Mulieribus in Nosocomio Incurabilium.*			XIV.	Privileg. seu Tert. Ord.

Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA PEDEMONTANA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Andurnum.	*Andorno.*	Pagus.	Vercellensis.	1634.
Astæ. *arum.*	*Asti.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	*Pr.* 1540. *sec.* 1578.
Aviliana.	*Avigliana.*	Pagus.	Taurinensis.	1622.
Bennæ. *arum.*	*Bene.*	Civitas Ducal.	Montis Regal.	1634.
Brayda.	*Brà.*	Oppidum.	Taurinensis.	1625.
Bugella.	*Biella.*	Civitas Ducal.	Vercellensis.	1559.
Carinianum.	*Carignano.*	Civitas Ducal.	Nullius.	1606.
Carmaniolia.	*Carmagnola.*	Civitas Ducal.	Salutiensis.	1590.
Carrucum.	*Carrù.*	Pagus.	Montis Regal.	1612.
Ceva.	*Ceva.*	Civitas Ducal.	Albensis.	1573.
Cherium.	*Chieri.*	Civitas Ducal.	Taurinen.	1582.
Clavaxium.	*Civasso.*	Oppidum.	Ipporeggien.	1628.
Corniatum.	*Cuorgnè.*	Pagus mercant.	Taurinen.	1623.
Cuneum.	*Cuneo.*	Civitas Præsid.	Montis Regal.	1604.
Draconerium.	*Dronero.*	Pagus.	Salutien.	1620.
Fossanum.	*Fossano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1574.
Garexium.	*Garessio.*	Pagus.	Albensis.	1613.
Iporedia, *seu Ipporeggia.*	*Ivrea.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606.
Lanceum.	*Lanzo.*	Pagus.	Taurinensis.	1612.
Limonum.	*Limone.*	Pagus.	Fossanensis.	1673.
Liburnum.	*Livorno.*	Pagus.	Cassalen.	1623.
Mons Calerius.	*Moncalieri.*	Civitas Ducal.	Taurinen.	*Pr.* 1540. *sec.* 1591.
Mons Regalis.	*Mondovì.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1540.
Nicea.	*Nizza di Provenza*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1555.
Onelia, *vel Upilia.*	*Oneglia.*	Civitas Ducal.	Albingan.	1556.
Pinerolium.	*Pinarolo.*	Oppidum.	Abb. S. Mariæ.	1576.
Podivarinum.	*Poyrino.*	Pagus.	Taurinen.	1626.
Raconixium.	*Racconiggi.*	Civitas Ducal.	Taurinen.	1618.
Ripulæ. *arum.*	*Rivoli.*	Pagus.	Taurinen.	1602.
Salutiæ. *arum.*	*Saluzzo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1581.
Savilianum.	*Savigliano.*	Civitas Ducal.	Taurinen.	1590.
Secusiæ. *arum.*	*Susa.*	Civitas Ducal.	Eadem.	1610.
Sospitellum, *seu Cespitelium.*	*Sospello.*	Civitas Ducal.	Ventimilien.	1620.
Summa Ripa.	*Sommariva.*	Burgus.	Taurinen.	1613.
Taurinum *S. Mariæ ad Agros.*	*Torino S. Maria di Campagna.*	Civitas.	Sedes Archiepisc.	1538.
..... *in Monte.*	*...Monte di Torino.*	.....	......	1590.
Tenda.	*Tenda.*	Pagus.	Ventimilien.	1628.
Vercellæ. *arum.*	*Vercelli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	*Pr.* 1615. *sec.* 1622.
Vigonum.	*Vigone.*	Pagus.	Nullius.	1611.

Vil-

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Villafranca *prope Nicæam.*	*Villafranca.*	Oppidum Maritimum.	Nicien.	1609.
Villafranca *Pedemontana.*	*Villafranca di Piemonte.*	Pagus.	Taurinensis.	1629.

Missiones stabiles.

Accelium.	*Acceglio.*	Locus Alpestr.	Salutien.	1556.
Cadralium.	*Cedraglio.*	Pagus.	Taurinen.	1610.
Canalis.	*Chianale.*	Locus Alpestr.	Eadem.	1636. *resumpt.* 1728.
Castrum Delphini.	*Castel Delfino.*	Locus Alpestr.	Eadem.	1602.
Demontium.	*Demonte.*	Castrum Præs.	Eadem.	1633.
Padusana.	*Paesana.*	Locus Mont.	Salutien.	1620.
Pancalerium.	*Pancalieri.*	Pagus.	Taurinen.	1622.
Vallis Soana.	*Valsoana.*	Locus Alpestr.	Iporeggien.	1636.
Verzolium.	*Verzoli.*	Pagus.	Salutien.	1602.

Hospitia pro Itinerantibus, Quæstuantibus &c. Extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italicum.*	*Qualitas Loci.*
Bricherasium.	*Bricherasco.*	Pagus.
Briga.	*Briga.*	Pagus.
Chravonica.	*Cravonica.*	Pagus.
Dolianum.	*Dogliani.*	Pagus.
Murazzanum.	*Murazzano.*	Pagus.
Ormea.	*Ormea.*	Oppidum.
Villafranca Astensf.	*Villafranca d'Asti.*	Pagus.

Monasteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Ecclesiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Reg.*
Taurinum.	*Torino.*	S.M. de Suffragio.		Stricta.
Mons Regalis.	*Mondovi.*	S.M. de Consolat.		Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PROVINCIA TUSCIÆ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Aretium.	*Arezzo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1577.
S. Cassianus *de Balneis.*	*S. Casciano de' bagni*	Oppidum.	Clusina.	1579.
S. Cassianus *prope Florentiam.*	*S. Casciano di Firenze.*	Oppidum.	Florentina.	1643.
Castilio.	*Castiglione.*	Oppidum.	Aretina.	1576.
Collis de Valle Elsæ.	*Colle di Val d'Elsa.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1628.
Cortona.	*Cortona.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1637.
Emporium.	*Empoli.*	Oppidum.	Florentina.	1608.
Figlinum.	*Figline.*	Oppidum.	Fesulana.	.....
Florentia *Conception.*	*Firenze Concezzione.*	Civitas.	Sedes Archiepisc.	*prim.* 1540. *sec.*.....
. . . *Mons Ugorum.*	......*Monsui.*	. . . . .	. . . . . .	1565.
S. Geminianus.	*S. Geminiano.*	Oppidum.	Volaterr.	1533.
Liburnum.	*Livorno.*	Oppidũ Marit.	Pisana.	1582.
Luca *Conception.*	*Lucca Concezzione.*	Respublica.	Sedes Archiepisc.	1609.
. . . . *Guamum.*	. . . . *Guamo.*	Pagus.	Lucana.	1579.
Lucinianum.	*Lucignano.*	Oppidum.	Aretina.	1592.
Massa Ducalis.	*Massa Ducale.*	CivitasDucalis.	Sarzanen.	1604.
S. Miniates.	*S. Miniato.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1609.
Mons acutus.	*Montanto.*	Comitatus.	Biturgien.	1567.
Mons Ilcinus.	*Montalcino.*	Civitas.	SedesEpisc.Clusin.	1555.
Mons Politianus.	*Monte Pulciano.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1532.
Mons S. Sabini.	*Monte S. Savino.*	Oppidum.	Aretina.	1556.
Mons Varchius.	*Monte Varchi.*	Oppidum.	Fesulana.	*prim.* 1540. *sec.* 1568.
Montanea.	*Montagna.*	Pagus.	Clusina.	1591.
Mugellum.	*Mugello.*	Pagus.	Fesulana.	1617.
Pecciolum.	*Peccioli.*	Oppidum.	Volaterrana.	1550.
Plebs S. Stephani.	*Pieve S. Stefano.*	Oppidum.	Biturgien.	1625.
Pisæ. *arum.*	*Pisa.*	Civitas.	Sedes Archiepisc.	1560.
Pistorium *S. Crucifixi.*	*Pistoja.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1541.
. . . . *Locus novus.*	. . . . . .	. . . . .	. . . . . .	
Pons Eræ.	*Ponte d'Era.*	Oppidum.	Pisana.	1640.
Pratum.	*Prato.*	Civitas.	Florentina.	1569.
Puppium.	*Poppi.*	Oppidum.	Aretina.	1587.
S. Quiricus.	*S. Quirico.*	Oppidum.	Pieventina.	1591.
Radicopharum.	*Radicoffani.*	Oppidum.	Clusina.	1587.
Sarteanum.	*Sarteano.*	Oppidum.	Eadem.	1556.
Senæ. *arum.*	*Siena.*	Civitas.	Sedes Archiepisc.	1537.
Turriculum.	*Torricchio.*	Pagus.	Piscien.	1568.
Volaterra.	*Volterra.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1573.

Hospi-

Hoſpitalia, ſeu Cura ſpiritualis Infirmorum, & Captivorum.

Nomen Loci.	*Nomen Hoſpitalis.*
Florentia.	S. Maria Nova.
Liburnum.	Vulgò Bagno.

Hoſpitia pro Itinerantibus, &c. extra loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italicum.*	*Diſtrictus Convent.*
Anghiarum.	*Anghiari.*	Conv. Montis acuti.
Camajore.	*Camajore.*	Conv. Maſſæ Ducalis.
Petra Sancta.	*Pietra Santa.*	Ejuſdem.
Vignonum *balneorum.*	*Vignone de' Bagni.*	Conv. S. Quirici.

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Reg.*
Aretium.	*Arezzo.*	. . . . . .	. . . .	Privilegiata.
S. Flora.	*S. Fiora.*	. . . . . .	. . . .	Privilegiata.
Florentia.	*Firenze.*	Jeſus, Joſeph, Maria.	. . . .	Stricta.
Luca.	*Lucca.*	S. Familia Jeſu.	. . . .	Privilegiata.
Senæ. *arum.*	*Siena.*	S. Joannes Baptiſta.	XL.	Stricta.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

PROVINCIA CORSICÆ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund.*
Adjacium,	*Ajaccio.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1632.
Bastia.	*Bastia.*	Civitas.	Marianen. Episc.	1540.
Brandum.	*Brando.*	Oppidum.	Marianens.	1558.
Calicula.	*Calui.*	Oppidum.	Sagonen.	1612.
Curtium.	*Corte.*	Oppidum.	Alerien.	1639.
Episcopatus.	*Vescovato.*	Oppidum.	Marianen.	1554.
Ersa.	*Ersa.*	Pagus.	Marianen.	1628.
Flumorbus.	*Fiumorbo.*	Castellum.	Alerien.	
Lota.	*Lota.*	Pagus.	Marianen.	1645.
Olmetta.	*Olmetta.*	Castellum.	Nebbien.	1610.
Olmettum.	*Olmetto.*	Oppidum.	Adjacien.	1717.
S. Nicolaus *seu Luri.*	*S. Nicolò.*	Pagus.	Marianen.	1548.
Pedicuria, *seu Pes curtus.*	*Piè di Corte.*	Oppidum.	Alerien.	1622.
S. Petrus.	*S. Pietro.*	Oppidum.	Nebbien.	1630.
Sancta Reparata.	*S. Riparata.*	Pagus.	Alerien.	1662.
Speluncatum.	*Speloncato.*	Oppidum.	Marianen.	1621.
Viridis.	*Verde.*	Oppidum.	Alerien.	1646.
Uvelia, vel Ovilia.	*Ovceglia.*	Pagus.	Marianen.	1611.

Hospitia pro Itinerantibus, seu Quæstuantibus.
Extra loca Conventuum.

Nomen Loci Latin.	*Nomen Loci Ital.*	*Qualitas Loci.*
S. Florentinus.	*S. Fiorenzo.*	Civitas.
Petra.	*Pietra.*	Pagus.
Venachus.	*Venaco.*	Pagus.

Sigillum Provinciæ.

IN-

INDEX
RERUM PRINCIPALIORUM,
Quæ in hoc secundo Tomo continentur.

A

 S. An-

Digitized by Google

Bea-

Digitized by Google

Cri-

Epo-

Digitized by Google

Ful-

Digitized by Google

Fr.

Digitized by Google

Digitized by Google

Mon.

Nra-

S. Pe-

Digitized by Google

Pre-

V

Valdagni.

Valentiæ.

Vallis Mesolcina.

Varalli.

Velitri.

Venetę Reipublicę

Veneta Provincia

Venetum Monialium Monasterium.

Veneto Monialium Collegio

Veronę

Verucchii

Vicentinus Fratrum Conventus

Vicentinum Monialium Monasterium

Viguerię

Viglevani

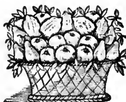
In Vigentina Insula

Visitatio

Umbrię Provincia.

Vo-

F I N I S.

Ani-

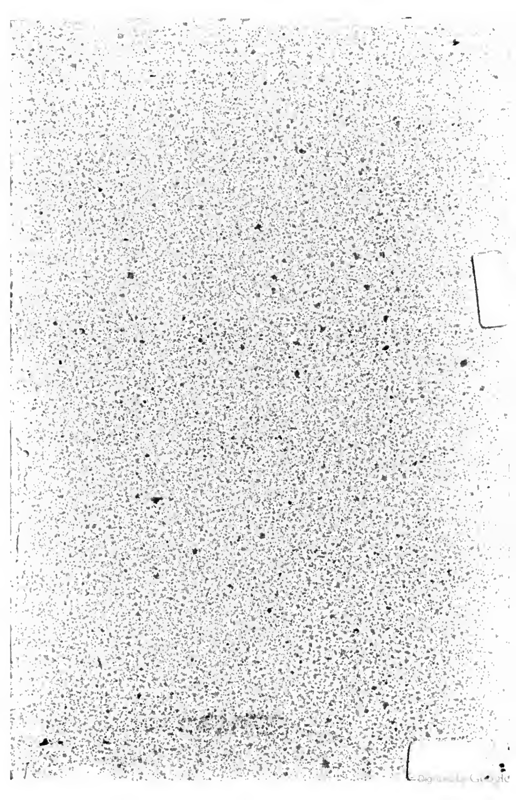
Digitized by Google

Animadversio circa Errata.

QUantumque attentior fuerit adhibita cura, & studium, ut de prælo exiret opus à nævis plenè purgatum, irrepsère tamen eorum nonnulli, quorum graviores hìc ex parte adnoto.

In Isagoge citatur aliquoties *Pignatell. consult.* 111. cujus loco lege 112. *fol.* 136.
fol. 12. *col.* 1. in Summario post verba *in Italia* adde *deputari*.
fol. 106. Ordinem chronologicum non tenet Breve Apostolicum de Monasterio Monialium Perusii, debetque præponi Bullæ anteriori de Capella Gualdi.
fol. 389. *lin.* 17. post *Archiepiscopalis* addatur *Novariam*.
fol. 397. *col.* 1. *lin. penult. & ult.* citatur, seu vocatur Breve confirmativum Constitutionum Monialium Montis Regalis, quod in Typographia distractum inseretur supplemento totius Operis.

Alia leviora spalmata, quæ vel ipse verborum aspectus deteget, sua humanitate eruditus Lector emendabit simul, & excusabit.

Digitized by Google

Digitized by Google